

**HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA**

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

53

1975

HELSINGIN KAUPUNGIN
HANKINTAKESKUS
1976

ISBN 951-771-037-2

A L K U L A U S E

Helsingin kaupungin kunnallinen asetuskokoelma julkaistaan vuosittain kahdella kielellä kaupunginvaltuuston joulukuun 30 päivänä 1907 ja kesäkuun 14 päivänä 1922 tekemien päätösten mukaisesti. Kokoelma sisältää tärkeimmät vuoden aikana annetut lait, asetukset sekä valtion ja Helsingin kaupungin elinten pysyväispäätökset, joilla katsotaan olevan merkitystä Helsingin kaupungin kunnallishallinnolle. Kun kokoelmaan sisältyvä päätös muuttuu, otetaan kokoelmaan vain muutettu osa päätöksestä.

Kokoelma sisältää lisäksi luettelon vuoden aikana tapahtuneista kaupungin asemakaavan ja tonttijaon muutoksista sekä vakinaisten virkojen luokitteluun tehdyistä muutoksista.

Toimitustyötä on johtanut aktuaari Antti Simola.

Helsingin kaupungin tilastotoimistossa syyskuun 6 päivänä 1976.

Karl-Erik Forsberg.

AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA 1975.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1975 Tammikuu	3	Laki kunnallisista työehtosopimuksista annetun lain muuttamisesta.....	1
"	6	Perusteet, joiden mukaan lapsen kotikunnan on suoritettava korvausta vieraalle kunnalle tämän kunnan peruskoulua tai sitä korvaavan yksityisen oppikoulun peruskoulua vastaavaa luokkaa käyvästä oppilaasta; opetusministeriön päätös.....	2
"	6	Kansakoulujen ruoanjakajille maksettavan jakelupalkkion tarkistaminen; kaupunginhallituksen päätös.....	3
"	10	Laki kielilain muuttamisesta.....	4
"	10	Laki leimaverolain muuttamisesta.....	5
"	15	Tietokeskuksen palvelusten veloitushinnat 1975; kaupunginhallituksen yleisjaoston vahvistamat.....	6
"	15	Helsingin kaupungin henkilöstöasiainkeskuksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	7
"	15	Helsingin kaupunginhallituksen johtosääntön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	8
"	15	Helsingin kaupungin henkilöstöasiain lautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	9
"	16	Helsingin taksiliikenteen järjestysohjeiden muuttaminen; maistraatin päätös.....	10
"	17	Asetus kansaneläkeasetuksen 14 a §:n muuttamisesta.....	11
"	17	Asetus päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun asetuksen muuttamisesta.....	12

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Tammikuu	17	Yleisohje keskuslämmitysasuntojen koh- tuullisista vuokrista eräillä paikka- kunnilla; valtioneuvoston päätös.....	13
"	20	Helsingin kaupungin lasten päivähoito- ohjesääntö; Uudenmaan lääninhallituk- sen vahvistama.....	14
"	20	Helsingin kaupungin maatalousyrittäjän lomatoiminnan ohjesääntö; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama.....	15
"	23	Valtionavustukseen oikeutettujen kun- nallisten ja yksityisten laitosten omien rakennusten vuokra-arvojen mää- rämisperusteista annetun valtioneuvos- ton päätöksen muuttaminen; valtioneu- voston päätös.....	16
"	24	Asetus eräiden raastuvanoikeuksien kans- liahenkilökunnan palkkaukseen annetta- vasta valtionavustuksesta.....	17
"	24	Laki opintotukilain 10 §:n muuttamises- tä.....	18
"	24	Laki työntekijän erorahasta annetun lain muuttamisesta.....	19
"	24	Kunnan osuuden enimmäismäärän vahvista- minen kansaneläkelain mukaisten tuki- osien kustannuksista vuodelta 1975; valtioneuvoston päätös.....	20
"	29	Kioskeissa ja niihin verrattavissa myyn- tipaikoissa harjoitettavasta kaupasta ym. annettujen määräysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	21
"	29	Liikennelaitoksen lautakunnan johtosään- nön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	22
"	31	Asetus vuodelta 1975 maksettujen työnan- tajan sosiaaliturvamaksujen jakautumi- sesta.....	23
Helmikuu	8	Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön muutos; sosiaalihallituksen vahvistama	24
"	10	Lastensuojelun perhesijoitustoiminnan hoitomaksujen perusteiden tarkistami- nen; kaupunginhallituksen päätös.....	25
"	12	Helsingin kaupungin yleisten töiden lau- takunnan johtosäännön muutos; kaupun- ginvaltuuston päätös.....	26
"	12	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuus- ton päätös.....	27

VII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Helmikuu	13	Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestyksen muutos; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama.....	28
"	14	Asetus rakennusasetuksen muuttamisesta.....	29
"	19	Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen; valtioneuvoston päätös.....	30
"	20	Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisten vajaamielislaitosten ohjesäännön muutos; sosiaalihallituksen vahvistama.....	31
"	20	Helsingin kaupungin väliaikaisen vajaa- mielisten keskuslaitoksen ohjesääntö; sosiaalihallituksen vahvistama.....	32
"	28	Asetus moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta.....	33
"	28	Laki ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä.....	34
Maaliskuu	7	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta.....	35
"	7	Asetus kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	36
"	7	Asetus työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta.....	37
"	7	Asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta.....	38
"	7	Asetus kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta.....	39
"	17	Helsingin kaupungin vapaavaraston työ- maksut; satamalautakunnan vahvistamat.....	40
"	17	Helsingin kaupungin yleisen talletus- kasiinin työmaksut; satamalautakunnan vahvistamat.....	41
"	20	Asetus elintarvikeasetuksen 27 a, 28 ja 56 §:n muuttamisesta.....	42
Huhtikuu	4	Asetus palavista nesteistä annetun ase- tuksen muuttamisesta.....	43
"	4	Asetus lapsiperheiden asumistuesta an- netun asetuksen 2 §:n muuttamisesta...	44
"	4	Asetus kansanterveysasetuksen 6 §:n muuttamisesta.....	45
"	7	Tilitysvuokrajärjestelmän tarkistami- nen; kaupunginhallituksen päätös.....	46

VIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Huhtikuu	17	Helsingin kaupungin nuohoustaksa; maistraatin vahvistama.....	47
"	18	Asetus pysäköintivirhemaksusta annetun asetuksen muuttamisesta.....	48
"	18	Asetus ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä.....	49
"	18	Asetus sairausvakuutusasetuksen 35 §:n kumoamisesta.....	50
"	18	Asetus kansaneläkeasetuksen 9 §:n muuttamisesta.....	51
"	23	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta.....	52
"	23	Sairausvakuutuslain 16 §:n mukaisen päivä- ja äitiysrahan vähimmäismäärää ja siihen oikeuttavan työtulon alarajaa koskevien markkamäärien korottaminen; valtioneuvoston päätös.....	53
"	23	Vähäisten saatavien perimättä ja laskuttamatta jättäminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	54
"	23	Kadun ja viemärin keskimääräisten rakentamiskustannusten vuodeksi 1975 vahvistaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	55
"	23	Asetus peruskouluasetuksen muuttamisesta.....	56
"	30	Työttömyyskorvausten korottaminen; valtioneuvoston päätös.....	57
"	30	Maidontarkastus; maa- ja metsätalousministeriön päätös.....	58
"	30	Helsingin kaupungin satamajärjestyksen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama.....	59
"	30	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksa; sisäasiainministeriön vahvistama.....	60
Toukokuu	5	Kaasunmyyntitariffit; kaupunginhallituksen päätös.....	61
"	5	Helsingin kaupungin sähkölaitoksen sähkönmyyntitariffien ja erikoishintojen maksut; kaupunginhallituksen päätös..	62
"	16	Asetus verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetun asetuksen muuttamisesta.....	63
"	16	Asetus Helsingin kaupungin ulosottovirastosta annetun asetuksen muuttamisesta.....	64

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Toukokuu	23	Asetus työsuojelun valvonnasta annetun asetuksen muuttamisesta.....	65
"	28	Työsuojelutoimikuntien perustaminen; sosiaali- ja terveysministeriön päätös	66
"	28	Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön muutos; sosiaaliministeriön vahvistama.....	67
"	29	Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön muutos; sosiaaliministeriön vahvistama.....	68
Kesäkuu	2	Lasten ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesääntö; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama.....	69
"	4	Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös.....	70
"	4	Asumistukilaki.....	71
"	4	Laki eläinlääkintähuoltolain muuttamisesta.....	72
"	4	Asetus eläinlääkintähuoltoasetuksen muuttamisesta.....	73
"	4	Asetus elatusavun ennakosta annetun asetuksen muuttamisesta.....	74
"	4	Huoltoloiden hoitopäivämaksun vahvistaminen; valtioneuvoston päätös.....	75
"	4	Maitonäytteet; maa- ja metsätalousministeriön päätös.....	76
"	4	Asetus peruskouluasetuksen muuttamisesta.....	77
"	9	Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista maksettavien korvausten korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	78
"	10	Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut; satamalutakunnan vahvistama.....	79
"	10	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojien paikanvuokrataksa; satamalautakunnan vahvistama.....	80
"	10	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastoimisalueiden paikanvuokrataksa; satamalautakunnan vahvistama.....	81
"	10	Satamalaitoksen vedenmyyntitaksa; satamalautakunnan vahvistama.....	82
"	10	Maksut laivojen luotsauksesta sekä kiinnittämisestä, irrottamisesta ym; satamalautakunnan vahvistama.....	83

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Kesäkuu	11	Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön muutos; kunnallisen eläkelaitoksen päätös.....	84
"	13	Laki tieliikennelain muuttamisesta.....	85
"	13	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.....	86
"	18	Kaasun käyttövelvollisuutta koskevan päätöksen kumoaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	87
"	19	Kirjastohuoneistojen lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannusten perusteet; valtioneuvoston päätös.....	88
"	19	Kirjastorakennusten ja -huoneistojen kunnossapitokustannusten perusteet; valtioneuvoston päätös.....	89
"	23	Asumistukiasetus.....	90
"	23	Laki lapsilisälain 1 §:n muuttamisesta.	91
"	23	Kouluhuonetilojen valvonnasta, siivouksesta ja veden lämmittämisestä huolehtivalle henkilölle maksettavat palkkiot; kaupunginhallituksen päätös.....	92
"	25	Laki leimaverolain muuttamisesta.....	93
"	30	Liikennevahinkojen korvaamisesta annetun kaupunginhallituksen päätöksen muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös....	94
Heinäkuu	2	Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut; sosiaali- ja terveysministeriön päätös	95
"	3	Lastensuojelulain 39 §:ssä mainittujen kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen valtion varoista maksamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös.....	96
"	4	Laki lapsen huoltoa tai tapaamisoikeutta koskevan tuomion täytäntöönpanosta....	97
"	4	Laki verotuslain muuttamisesta.....	98
"	4	Laki verotuslain muuttamisesta.....	99
"	4	Laki elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttamisesta.....	100
"	4	Asetus asumistukiasetuksen muuttamisesta	101
"	4	Laki palo- ja pelastustoimesta.....	102
"	4	Laki kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista.....	103
"	18	Laki eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa.....	104

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Heinäkuu	18	Laki alkoholilain muuttamisesta.....	105
"	18	Laki kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain muuttamisesta.....	106
"	18	Laki lasten päivähoidosta annetun lain muuttamisesta.....	107
"	18	Laki lastenkotien valtionavusta annetun lain muuttamisesta.....	108
"	18	Laki kasvatusneuvolalain muuttamisesta...	109
"	18	Laki elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain 25 §:n muuttamisesta.....	110
"	18	Laki kansanterveyslain muuttamisesta.....	111
"	18	Laki kansanterveyslain voimaanpanosta annetun lain muuttamisesta.....	112
"	18	Laki aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta annetun lain muuttamisesta.....	113
"	18	Laki kunnallisista yleissairaaloista annetun lain muuttamisesta.....	114
"	18	Laki yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain 13 ja 14 §:n muuttamisesta.	115
"	18	Laki tuberkuloosilain muuttamisesta.....	116
"	18	Laki tuberkuloosin vastustamistyön järjestämisestä eräissä tapauksissa annetun lain 3 a ja 5 §:n muuttamisesta.....	117
"	18	Laki mielisairaslain muuttamisesta.....	118
"	18	Laki terveydenhoitolain 11 §:n muuttamisesta.....	119
"	18	Laki työsuojeluhallinnosta annetun lain 8 §:n muuttamisesta.....	120
"	18	Laki lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 11 §:n muuttamisesta.....	121
"	25	Laki merimiesverolain muuttamisesta.....	122
"	25	Laki velkojen korkojen vähennysoikeuden rajoittamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta.....	123
"	25	Laki verotuslain muuttamisesta.....	124
"	29	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen tariffimääräykset ja lippujen hinnat; elinkeinohallituksen vahvistamat.....	125
Elokuu	7	Laki koulujärjestelmän perusteista annetun lain 24 §:n muuttamisesta.....	126
"	7	Laki kansakoululain muuttamisesta.....	127
"	14	Helsingin kaupungin kansakoulun ohjesääntön muutos; kouluhallituksen vahvistama.....	128

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Elokuu	19	Asetus Helsingin kaupungin vapaa- varaston käyttämisestä kannettavista maksuista.....	129
"	19	Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa; satamala lautakunnan hyväksymä.....	130
"	25	Asetus kansaneläkeasetuksen 64 §:n muuttamisesta.....	131
"	25	Laki rakennuslain muuttamisesta.....	132
"	25	Laki alkoholilain muuttamisesta.....	133
"	29	Laki kunnan etuosto-oikeudesta kiin- teistökaupassa.....	134
"	29	Laki leimaverolain 30 §:n muuttami- sesta.....	135
"	29	Laki mustalaisväestön asunto-olojen parantamisesta.....	136
Syyskuu	2	Helsingin kaupungin vapaavaraston ja yleisen talletusmakasiinin työmaksut; satamalauskunnan vahvistamat.....	137
"	5	Isyyslaki.....	138
"	5	Laki isyyslain voimaanpanosta.....	139
"	8	Perusteet, joiden mukaan kunnan on suo- ritettava korvausta toiselle kunnalle tämän kunnan koulua käyvästä oppilaas- ta; opetusministeriön päätös.....	140
"	11	Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkus- tannusten määrän vahvistaminen; val- tioneuvoston päätös.....	141
"	16	Laiturihuollon taksa; satamalauskunnan pätös.....	142
"	17	Eräiden Helsingin kaupungin oman eläke- säännösten mukaisten eläkkeiden tar- kistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	143
"	19	Asetus sairausvakuutusasetuksen 7 §:n muuttamisesta.....	144
"	24	Rakennustyön valvonnasta suoritettavat maksut; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat.....	145
"	26	Asetus rakennusasetuksen muuttamisesta	146
"	26	Asetus kaavoitusalueiden jakoasetuk- sen muuttamisesta.....	147
"	29	Työväenopistoissa maksettavat luento- palkkiot; kaupunginhallituksen päätös	148
Lokakuu	10	Asetus eräistä sairaanhoitolaitosten maksuista, korvauksista ja palkkiois- ta annetun asetuksen muuttamisesta...	149

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Lokakuu	10	Asetus terveyskeskuksessa perittävi- tä maksuista ja korvauksista annetun asetuksen muuttamisesta.....	150
"	10	Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut; sosiaali- ja terveysministeriön päätös	151
"	10	Asetus pääkaupunkiseudun henkilölähi- liikenteessä valtionrautateilla nouda- tettavasta vyöhyketariffista.....	152
"	10	Asetus työaikalain soveltamisesta kun- nallisiin viranhaltijoihin.....	153
"	17	Asetus eräistä sairaanhoidolaitosten maksuista, korvauksista ja palkkioista annetun asetuksen muuttamisesta.....	154
"	17	Asetus työllisyysasetuksen 12 §:n muuttamisesta.....	155
"	17	Rakennusten palonkestävyydestä anne- tun sisäasiainministeriön päätöksen muuttaminen; sisäasiainministeriön pätös.....	156
"	17	Perusteet, joiden mukaan lapsen koti- kunnan on suoritettava korvausta vie- raalle kunnalle tämän kunnan peruskou- lua tai sitä korvaavan yksityisen op- pikoulun peruskoulua vastaavaa luok- kaa käyvistä oppilaista; opetusminis- teriön päätös.....	157
"	23	Invaliidihuoltolain täytäntöönpanos- ta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös..	158
"	24	Asetus valtion koulukodin oppilaista suoritettavista korvauksista.....	159
"	24	Pysäköintivirhemaksun korottaminen; sisäasiainministeriön päätös.....	160
"	27	Helsingin kaupungin vesilaitoksen tak- san muutos; kaupunginhallituksen pätös.....	161
"	27	Ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajo- neuvojen hävittämisestä perittävien korvausten määräämisessä noudatetta- vat yleiset perusteet; sisäasiainmi- nisteriön päätös.....	162
"	29	Tontinmittaustaksa; maa- ja metsätalous- ministeriön vahvistama.....	163
"	29	Helsingin kaupungin jakaminen äänestys- alueisiin; kaupunginvaltuuston päätös	164
"	30	Helsingin kaupungin jätevesimaksutak- san korottaminen; Uudenmaan läänihal- lituksen vahvistama.....	165

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Marraskuu	6	Yleisohje asuinhuoneistojen vuokrien korotuksesta; valtioneuvoston päätös.....	166
"	7	Asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta.....	167
"	10	Helsingin kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorion ja maidon-tarkastamon suorittamista tehtävistä ja toimenpiteistä perittävät maksut; kaupunginhallituksen vahvistamat....	168
"	12	Suomen rakentamismääräyskokoelman voimaansaattaminen; sisäasiainministeriön päätös.....	169
"	13	Eräiden asuntolainojen korko; valtioneuvoston päätös.....	170
"	14	Asetus työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n väliaikaisesta muuttamisesta..	171
"	14	Asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n väliaikaisesta muuttamisesta..	172
"	17	Desinfiointilaitoksen maksujen tarkistaminen; kaupunginhallituksen päätös	173
"	21	Vuodelta 1975 toimitettavassa verotuksessa noudatettavat luontoisetujen laskentaperusteet; verohallituksen päätös.....	174
"	21	Asetus kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista..	175
"	21	Eräiden elatusapujen korottaminen elinkustannusindeksin nousun johdosta; sosiaali- ja terveysministeriön päätös	176
"	22	Helsingin kaupunkiin työsuhteessa olevien omaa autoaan kuljettavien kuorma-autonkuljettajien ajotaksat ja sopimusmääräykset (ns. lista-autot) henkilöstöasiain lautakunnan hyväksymät.....	177
"	24	Juhlavalaistuksen järjestäminen itenäisyyspäivänä ja uudenvuoden aattona; kaupunginhallituksen päätös.....	178
"	25	Eräiden ulosmittaamatta jätettävien palkan määrien korottaminen elinkustannusindeksin muutosta vastaavasti; oikeusministeriön päätös.....	179

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Marraskuu	27	Rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoittelijan lähdeverosta vapaan palkan määrä; verohallituksen päätös.....	180
"	28	Asetus terveyskeskuksessa perittäviä maksuista ja korvauksista annetun asetuksen muuttamisesta.....	181
"	28	Laki vajaamielislain muuttamisesta....	182
"	28	Asetus vuosilta 1973 ja 1974 maksettujen työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumisesta.....	183
Joulukuu	1	Aloitepalkkioiden määrän korottaminen; kaupunginhallituksen päätös....	184
"	5	Asetus sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun vastaavanlaisen henkilöstön kouluttamisesta annetun asetuksen 37 §:n muuttamisesta.....	185
"	5	Asetus työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n muuttamisesta.....	186
"	5	Asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n muuttamisesta.....	187
"	5	Työntekijäin eläkeasetuksessa ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen; sosiaali- ja terveysministeriön päätös	188
"	8	Lähettiläin ja harjoittelijoiden palkkausta koskevien ohjeitten vahvistaminen; kaupunginhallituksen päätös...	189
"	12	Laki kunnallisvaalilain muuttamisesta.	190
"	12	Asetus asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen 8 §:n muuttamisesta..	191
"	12	Asetus kansanterveyslaboratoriossa suoritetuista tutkimuksista perittäviä maksuista.....	192
"	12	Eräiden kiinteistöinsinöörin ja tonttikirjan pitäjän toimesta laadittujen asiakirjojen jäljennöksistä ja otteista perittävät lunastusmaksut; maa- ja metsätalousministeriön päätös.....	193
"	12	Pysäköintivirhemaksun korottaminen; sisäasiainministeriön päätös.....	194
"	17	Helsingin kaupungin nuorisolautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston päätös.....	195
"	17	Helsingin kaupungin nuorisosiainkeskuksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston päätös.....	196

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Joulukuu	17	Helsingin kaupungin sairaaloissa perittävät hoitopäivämaksut; kaupunginvaltuuston päätös.....	197
"	18	Kuntien ryhmitys kansaneläkelain mukaisen tukiosan maksamista varten; valtioneuvoston päätös.....	198
"	19	Asetus väestönsuojeluasetuksen muuttamisesta.....	199
"	19	S3 -ja S6- luokan väestönsuojat; sisäasiainministeriön päätös.....	200
"	19	Laki obliigaatiolainojen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta.....	201
"	19	Laki eräiden yksityisten laitosten henkilökunnan aseman järjestämisestä laitoksen toiminnan siirtyessä kunnan tai kuntainliiton hoidettavaksi.....	202
"	19	Talletusten veronhuojennuslaki.....	203
"	19	Laki kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 25 §:n muuttamisesta....	204
"	19	Asetus väestökirja-asetuksen muuttamisesta.....	205
"	19	Laki invalidihuoltolain 22-22 e §:n voimassaoloajan jatkamisesta.....	206
"	19	Kuntien kantokykyluokituksen vahvistaminen vuodeksi 1976; sisäasiainministeriön päätös.....	207
"	31	Laki kuntien yleisestä kalleusluokituksesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	208
"	31	Laki maatalouslautakunnista annetun lain muuttamisesta.....	209
"	31	Asetus terveydenhoitoasetuksen muuttamisesta.....	210
"	31	Asetus kansanterveysasetuksen muuttamisesta.....	211
"	31	Asetus tuberkuloosiasetuksen muuttamisesta.....	212
"	31	Asetus mielisairasasetuksen muuttamisesta.....	213
"	31	Asetus kunnallisista yleissairaaloista annetun asetuksen muuttamisesta.....	214
"	31	Asetus aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta annetun lain täytäntönnpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	215
"	31	Laki työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1976.....	216
"	31	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta.....	217

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Joulukuu	31	Laki vuodelta 1976 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä.....	218
"	31	Laki vuodelta 1976 suoritettavan vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun korottamisesta.....	219
"	31	Laki vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun huomioonottamisesta merimiesverotuksessa vuonna 1976.....	220
"	31	Asetus työntäjän sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta.....	221
"	31	Asetus sairausvakuutusasetuksen muuttamisesta.....	222
"	31	Asetus lasten päivähoidosta annetun asetuksen 12 §:n muuttamisesta.....	223
"	31	Asetus elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun asetuksen muuttamisesta	224
"	31	Asetus lastenkotien valtionavusta annetun asetuksen muuttamisesta.....	225
"	31	Asetus kasvatusneuvola-asetuksen muuttamisesta.....	226
"	31	Asetus kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun asetuksen muuttamisesta.....	227
"	31	Laki kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta.	228
"	31	Laki kuntien nuorisolautakunnista ja kuntien nuorisotyöhön annettavasta valtionavusta annetun lain muuttamisesta.	229
"	31	Laki rakennuslain muuttamisesta.....	230
"	31	Laki asumistukilain muuttamisesta.....	231
"	31	Asetus asumistukiasetuksen 6 §:n muuttamisesta.....	232
"	31	Asetus palo- ja pelastustoimesta.....	233
"	31	Laki väliaikaisesta poikkeuksesta kansakoululakiin ja lakiin koulujärjestelmän perusteista.....	234
"	31	Ennakkoperintälain 13 §:n 2 mom:ssa mainitussa tapauksessa vuonna 1976 sovellettavasta pidätystaulukosta; verohallituksen päätös.....	235
		Asemakaavan muutokset vuonna 1975.....	236
		Tonttijaon muutokset vuonna 1975.....	237
		Muutokset vakinaisten virkojen luokiteluun vuonna 1975.....	238

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1975.

	Asetuksen numero	sivu
Ajoneuvot, asetus ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä.....	49	83
laki ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä.....	34	64
siirrosta ja romuajoneuvojen hävittämisestä perittävien korvausten määräämisessä noudatettavat yleiset perusteet.....	162	349
Alkoholilaki, muutoksia.....	105,133	212,268
Aloitepalkkiot, korotus.....	184	399
Aluesairaalat, asetus aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	215	458
laki aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta annetun lain muuttamisesta.....	113	229
Asemakaava, muutokset vuonna 1975.....	236	490
Asiakirjat, asetus asiakirjojen lähettämisestä annetun asetuksen muuttamisesta.....	191	411
kiinteistöinsinöörin ja tonttikirjan pitäjän toimesta laadittujen asiakirjojen jäljennöksistä ja otteista perittävät lunastusmaksut.....	193	417
Asuinhuoneistot, yleisohjeet keskuslämmitysasuntojen kohtuullisista vuokrista eräillä paikkakunnilla.....	13	23
yleisohje vuokrien korottamisesta.....	166	373
Asumistuki, asetus.....	90	177
asetuksen muutoksia.....	101,232	196,478
asetus kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	36	69
laki.....	71	133
lain muutos.....	231	477

	Asetuksen	
	numero	sivu
lapsiperheiden, asetuksen muutos.....	44	75
Asuntolainat, eräiden asuntolainojen korko	170	381
Autovaa'at, käytöstä kannettavat maksut..	79	158
Desinfioimislaitos, maksujen tarkistus...	173	383
Elatusapu, asetus elatusavun ennakosta		
annetun asetuksen muuttamisesta.....	74	144
asetus elatusavun ennakosta ja elatus-		
tuesta annetun asetuksen muuttamisesta	224	466
eräiden elatusapujen korottaminen elin-		
kustannusindeksin nousun johdosta....	176	391
laki elatusavun ennakosta ja elatustues-		
ta annetun lain muuttamisesta.....	110	221
Elinkeino, laki elinkeinon harjoittamisen		
oikeudesta annetun lain muuttamisesta	100	195
Elintarvikeasetus, muutos.....	42	73
Eläinlääkintähuoltoasetus, muutos.....	73	143
Eläinlääkintähuoltolaki, muutos.....	72	140
Eläkeasetus, asetus lyhytaikaisissa työ-		
suhteissa olevien työntekijäin eläke-		
asetuksen muuttamisesta.....	167,187	374,402
asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa		
olevien työntekijäin eläkeasetuksen		
väliaikaisesta muuttamisesta.....	172	382
asetus työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n		
muuttamisesta.....	186	401
asetus työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n		
väliaikaisesta muuttamisesta.....	171	382
työntekijäin eläkeasetuksessa ja lyhyt-		
aikaisissa työsuhteissa olevien työn-		
tekijäin eläkeasetuksessa tarkoitettun		
palkkaindeksiluvun vahvistaminen.....	188	403
Eläkelaitos, kunnallisen eläkelaitoksen		
eläkesäännön muutoksia.....	84	166
Eläkelaki, asetus lyhytaikaisissa työsuh-		
teissa olevien työntekijäin eläkelain		
muuttamisesta annetun lain voimaan-		
tulosta.....	38	70
asetus työntekijäin eläkelain muuttami-		
sesta annetun lain voimaantulosta....	37	70
Eläkeoikeus, laki eläkeoikeuden valintaa		
koskevan ilmoituksen tekemisestä		
eräissä tapauksissa.....	104	211
Eläkkeet, Helsingin kaupungin eläkesään-		
nöstön mukaisten eläkkeiden tarkista-		
minen.....	143	306
viranhaltijain eläkesäännön muutos.....	70	132
Ennakkoperintälaki, 13 §:n 2 mom:ssa mai-		
nitussa tapauksessa vuonna 1976 sovel-		
lettava pidätystaulukko.....	235	489
Harjoittelijat, lähdeverosta vapaan palkan		
määrä.....	180	395

	Asetuksen	
	numero	sivu
palkkausta koskevat ohjeet.....	189	404
Henkilöstöasiain lautakunta, johtosääntö.	9	16
Henkilöstöasiainkeskus, johtosääntö.....	7	10
Huoltolat, hoitopäivämaksujen vahvistami- nen.....	75	145
Invaliidihuoltolaki, täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen.....	158	346
laki invaliidihuoltolain 22-22 e §:n voimassaoloajan jatkamisesta.....	206	443
Irtolaiset, työlaitoshoidon päiväkustan- nusten vahvistaminen.....	141	302
Isyyslaki.....	138	284
laki isyyslain voimaantulosta.....	139	298
Juhlavalaisuus.....	178	393
Jätevesimaksu, korotus.....	165	372
Kaasu, käyttövelvollisuutta koskevan pätöksen kumoaminen.....	87	174
myyntitariffit.....	61	114
Kaavoitusalueiden jakoasetus, muutos....	147	313
Kadut ja viemärit, rakentamiskustannukset vuonna 1975.....	55	89
Kansakoululaki, muutos.....	127	256
laki väliaikaisesta poikkeuksesta kan- sakoululakiin ja lakiin koulujärjes- telmän perusteista.....	234	488
Kansakoulut, Helsingin kaupungin kansa- koulujen ohjesäännön muutos.....	128	257
ruoanjakajien jakelupalkkoiden tarkis- taminen.....	3	3
Kansalais- ja työväenopistot, valtion- avusta annetun lain muutos.....	228	470
Kansaneläke, asetuksen muutoksia.....	111, 35 51, 131	20, 68 86, 265
asetus kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta.....	39	70
asetus kansaneläkkeeseen suoritettavas- ta tukilisästä ja asumistuesta an- netun asetuksen muuttamisesta.....	36	89
kunnan osuuden enimmäismäärän vahvista- minen tukiosien kustannuksista vuo- delta 1975.....	20	41
kuntien ryhmitys tukiosan maksamista varten.....	198	427
laki vakuutetun kansaneläkevakuutusmak- sun ja sairausvakuutusmaksun huomioon ottamisesta merimiesverotuksessa vuonna 1976.....	220	461
maksun korottaminen (vuodelta 1976, va- kuutetun ja työnantajan).....	219	460
Kansanterveys, asetuksen muutoksia.....	45, 211	76, 448
lain muutos.....	111	222

	Asetuksen numero	sivu
laki, kansanterveyslain voimaanpanosta annetun lain muuttamisesta.....	112	227
Kansanterveyslaboratorio,asetus tutkimuk- sista perittävistä maksuista.....	192	412
Kasvatusneuvola-asetus, muutos.....	226	468
Kasvatusneuvolalaki, muutos.....	109	219
Kaupunginhallitus, johtosäännön muutos...	8	15
Kielilaki, muutos.....	4	4
Kiinteistökaupat, laki kunnan etuosto- oikeudesta.....	134	271
Kioskit ja niihin verrattavat myyntipai- kat, niissä harjoitettavasta kaupas- ta annettujen määräysten muuttaminen.	21	42
Kirjastohuoneistot, lämmitys-, valaistus- ja siivoukustunnusten perusteet.....	88	175
Kirjastorakennukset ja huoneistot, kun- nossapitokustannusten perusteet.....	89	176
Kodinhoitoapu, kunnallisesta kodinhoito- avusta annetun asetuksen muutos.....	227	469
kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain muutos.....	106	214
Koneelliset tavaransiirtolaitteet, käyt- tötaksa.....	130	261
Koulu, perusteet, joiden mukaan lapsen kotikunnan on suoritettava korvausta vieraalle kunnalle tämän kunnan pe- ruskoulua tai sitä korvaavan yksityi- sen oppikoulun peruskoulun vastaavaa luokkaa käyvästä oppilaasta.....	2,140 157	2,301 345
Kouluhuonetilat, valvonnasta, siivoukses- ta ja veden lämmittämisestä huolehti- ville henkilöille maksettavat palkkiot	92	181
Koulujärjestelmä, perusteista annetun lain muutos.....	126	255
laki väliaikaisesta poikkeuksesta kan- sakoululakiin ja lakiin koulujärjes- telmän perusteista.....	234	488
Koulukodit, valtion, asetus oppilaista suoritettavista korvauksista.....	159	347
Kunnallinen eläkelaitos, eläkessäännön muutos.....	84	166
Kunnallinen kodinhoitoapu, asetuksen muutos.....	227	469
lain muutos.....	106	214
Kunnallinen työehtosopimus, lain muutos..	1	1
Kunnalliset yleissairaalat, asetuksen muutos.....	214	454
lain muutoksia.....	114,204	230,441
Kunnallisvaalilaki, muutos.....	190	407
Kunnat, asetus kuntien ja kuntainliitto- jen valtionosuuksista ja -valtion- avustuksista.....	175	388

	numero	Asetuksen sivu
kalleusluokituksesta annetun lain muutos.....	208	445
kantokykyluokituksen vahvistaminen vuodeksi 1976.....	207	444
kunnan osuuden enimmäismäärän vahvistaminen kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista v. 1975....	20	41
laki kunnan etuosto-oikeudesta kiinteistökaupoissa.....	134	271
laki kuntien nuorisolautakunnista ja nuorisotyöhön annettavasta valtionavusta, muutos.....	229	473
laki yksityisten laitosten henkilökunnan aseman järjestämisestä laitoksen toiminnan siirtyessä kunnan tai kuntainliiton hoidettavaksi.....	202	438
perusteet, joiden mukaan kunnan on suoritettava korvausta toiselle kunnalle tämän kunnan koulua käyvästä oppilaasta.....	2,140 157	2,301 345
Kuorma-autonkuljettajat, ajotaksat ja sopimusmääräykset (ns. lista-autot).	177	392
Laiturihuollon taksa.....	142	303
Laivat, luotsauksesta, irroittamisesta ym. perittävät maksut.....	83	164
Lapsi, asetus lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta..	44	75
elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain muutos.....	121	245
laki lapsen huoltoa tai tapaamisoi- keutta koskevan tuomion täytäntöön- panosta.....	97	189
päivähoidosta annetun asetuksen muutos	223	465
päivähoidosta annetun lain muutos....	107	216
Lapsilisälaki, muutos.....	91	180
Lapsiperheiden asumistuki, asetuksen muutos.....	44	75
Lasten ja nuorisohuoltolaitokset, ohje- säntö.....	69	127
Lasten päivähoido, asetuksen muutos....	223	465
lain muutos.....	107	216
Helsingin kaupungin lasten päivähoido- ohjesääntö.....	14	26
Lastenkodit, asetus lastenkotien valti- onavusta annetun asetuksen muuttami- sesta.....	225	467
laki lastenkotien valtionavusta anne- tun lain muuttamisesta.....	108	218
Lastensuojelulaki, muutos.....	96	188
Lastensuojelulautakunnan alaiset vajaa- mielislaitokset, ohjesäännön muutos.	31	54

	Asetuksen	
	numero	sivu
Lastensuojelun perhesijoitustoiminta, hoitomaksujen tarkistus.....	25	46
Leimaverolaki, muutoksia.....	5, 93, 135	7,183, 277
Liikennelaitos, Helsingin kaupungin, joh- tosäännön muutos.....	27	47
lautakunnan johtosäännön muutos.....	22	43
tariffimääräykset ja lippujen hinnat....	125	253
Liikennemaksutaksa, Helsingin kaupungin...	60	111
Liikennevahinkojen korvaaminen, kaupungin- hallituksen päätöksen muuttaminen.....	94	185
Luontoisedut, verotuksessa noudatettavat laskentaperusteet.....	174	385
Luotsaus, ks. laivat.....	83	164
Lähdevero, rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoittelijan lähde- verosta vapaan palkan määrä.....	180	395
Lähetit ja harjoittelijat, palkkausta kos- kevien ohjeitten vahvistaminen.....	189	404
Maatalouslautakunnat, laki maatalouslauta- kunnista annetun lain muuttamisesta...	209	445
Maatalousyrittäjät, Helsingin kaupungin, lomatoiminnan ohjesääntö.....	15	35
Maidontarkastamo, Helsingin kaupungin, taksat.....	168	376
Maistraatti, Helsingin kaupungin, työjär- jestyksen muutos.....	28	48
Maito, maidontarkastus.....	58	94
maitonäytteet.....	76	146
Merimiesverolaki, muutos.....	122	246
Merimiesverotus, laki vakuutetun kansan- eläkevakuutusmaksun ja sairausvakuu- tismaksun huomioon ottamisesta meri- miesverotuksessa vuonna 1976.	220	461
Mielisairaanhoidolaitokset, päivämaksut...	95,151	187,319
Mielisairasasetus, muutos.....	213	452
Mielisairaslaki, muutos.....	118	239
Moottoriajoneuvoasetus, muutos.....	33	62
Mustalaisväestö, laki mustalaisväestön asunto-olojen parantamisesta.....	136	278
Nikkilän siraala, perhehoitopotilaista maksettavien korvausten korottaminen..	78	157
Nuohoustaksa.....	47	79
Nuorisosiainkeskus, Helsingin kaupungin, johtosääntö.....	196	422
Nuorisolautakunta, Helsingin kaupungin, johtosääntö.....	195	420
Nuorisolautakunnat, laki kuntien nuoriso- lautakunnista ja kuntien nuorisotyö- hön annettavasta valtionavusta annetun lain muuttamisesta.....	229	473
Nuorisonhuoltolaitokset, lasten ja nuori- sonhuoltolaitosten ohjesääntö.....	69	127

	Asetuksen	
	numero	sivu
Obligaatiot, laki veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta.....	201	437
Opintotukilaki, muutos.....	18	39
Opiskelija, lähdeverosta vapaan palkan määrä.....	180	395
Palavat nesteet, asetuksen muutos.....	43	74
Palkkaindeksiluku, työntekijäin eläkeasetuksessa ja lyhytaikaisissa työsuh-teissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa tarkoitettu.....	188	403
Palo- ja pelastustoimi, asetus.....	233	479
laki.....	102	197
laki palo- ja pelastustoimen kustannuksista kunnille suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista.....	103	209
Palonkestävyys, rakennusten palonkestävyydestä annetun päätöksen muuttaminen	156	344
Perhehoitopotilaat, Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista maksettavien korvausten korottaminen.....	78	157
Perhesijoitustoiminta, lastensuojelun, hoitomaksuperusteiden tarkistus.....	25	46
Peruskoulu, asetuksen muutoksia.....	56, 77	90, 154
perusteet, joiden mukaan lapsen kotikunnan on suoritettava korvausta vieraalle kunnalle tämän kunnan peruskoulua tai korvaavaa yksityisen oppikoulun peruskoulua vastaavaa luokkaa käyvästä oppilaasta.....	2, 140, 157	2, 301, 345
Pysäköintivirhemaksut, asetuksen muutos... maksujen korotus.....	48 160, 194	81 348, 419
Päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huolto, asetuksen muutos.....	12	21
Päivähoito, asetus lasten päivähoidosta annetun asetuksen muuttamisesta.....	223	465
Helsingin kaupungin lasten päivähoito-ohjesääntö.....	14	26
Päiväraha, sairausvakuutuslain mukainen, markkamäärien korottaminen.....	53	87
Pääkaupunkiseutu, asetus henkilöliikenteessä valtionrautateillä noudatettavasta vyöhyketariffista.....	152	320
Rakennukset, palonkestävyydestä annetun päätöksen muutos.....	156	344
Rakennusasetus, muutoksia.....	29, 146	51, 311
Rakennuslaki, muutoksia.....	132, 230	266, 475
Rakennustyön valvonta, kaupungille rakennustyön valvonnasta suoritettavat maksut.....	145	308
Rautatiet, asetus pääkaupunkiseudun henkilöliikenteessä valtionrautateillä noudatettavasta vyöhyketariffista..	152	320

	Asetuksen	
	numero	sivu
Romuaajoneuvot, asetus ajoneuvojen siirtämisestä ja romuaajoneuvojen hävittämisestä.....	49	83
laki ajoneuvojen siirtämisestä ja romuaajoneuvojen hävittämisestä.....	34	64
siirrosta ja hävittämisestä perittävien korvausten määräämisessä noudatettavat yleiset perusteet.....	162	349
Saatavat, vähäiset, perimättä ja laskuttamatta jättäminen.....	54	88
Sairaala, Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista maksettavat korvaukset....	78	157
Sairaalat, asetus aluesairaaloiden ja sairasmajojen lakkauttamisesta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	215	458
asetus kunnallisista yleissairaaloista annetun asetuksen muuttamisesta.....	214	454
Helsingin kaupungin sairaaloissa perittävät hoitopäivämaksut.....	197	426
laki kunnallisista yleissairaaloista annetun lain muuttamisesta.....	114,204	230,441
laki yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain muuttamisesta....	115	235
Sairaanhoitolaitokset, asetus eräistä sairaanhoitolaitosten maksuista, korvauksista ja palkkioista annetun asetuksen muuttamisesta.....	149,154	316,325
Sairaanhoitotoimi, asetus sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun vastaavanlaisen henkilöstön kouluttamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	185	400
Sairausvakuutusasetus, muutoksia.....	50,144, 222	86,307, 463
Sairausvakuutusmaksu, laki vuodelta 1976 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä.....	218	460
Satamajärjestys, Helsingin kaupungin satamajärjestyksen muutos.....	59	110
Satamalaitos, asetus Helsingin kaupungin vapaavaraston käyttämisestä kannettavista maksuista.....	129	259
autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut.....	79	158
koneellisten tavaransiirtolaitten käyttötaksa.....	130	261
satamajärjestyksen muutos.....	59	110
vapaavaraston työmaksut.....	40,137	71,283

	Asetuksen	
	numero	sivu
varastoimisalueiden paikanvuokrataksa...	81	161
varastosuojien paikanvuokrataksa.....	80	159
vedenmyyntitaksa.....	82	163
yleisen talletusmakasiinin työmaksut....	41,137	72,283
Sosiaaliohjesääntö, muutoksia.....	24, 67, 68	44,125, 126
Sosiaaliturvamaksut, asetus vuodelta 1975 maksettujen työnantajan sosiaaliturva- maksujen jakautumisesta.....	23	43
asetus vuosilta 1973 ja 1974 maksettujen työnantajan sosiaaliturvamaksujen ja- kautumisesta.....	183	398
asetus työnantajan sosiaaliturvamaksuis- ta annetun asetuksen muuttamisesta....	221	462
laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta.....	217	459
Suomen rakentamismääräyskokoelman voimaan- saattaminen.....	169	380
Sähkönmyyntitariffit.....	62	116
Taksiliikenne, järjestysohjeiden muutos...	10	19
Talletusmakasiini, Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin työmaksut..	41,137	72,283
Talletusten veronhuojennuslaki.....	203	440
Terveydellisten tutkimusten laboratorio ja maidontarkastamo, tehtävistä ja tutki- muksista perittävät maksut.....	168	376
Terveydenhoitoasetus, muutos.....	210	447
Terveydenhoitolaki, muutos.....	119	242
Terveyskeskus, asetus terveyskeskuksessa perittävistä maksuista ja korvauksista annetun lain muuttamisesta.....	150,181	317,396
Tieliikennelaki, muutos.....	85	171
Tietokeskus, palvelusten veloitus hinnat v. 1975.....	6	9
Tilitysvuokrajärjestelmä, tarkistaminen...	46	77
Tontinmittaustaksa.....	163	351
Tonttijako, muutokset v. 1975.....	237	500
Tuberkuloosiasetus, muutos.....	212	450
Tuberkuloosilaki, muutos.....	116	236
Tuberkuloosin vastustamistyö, lain muutos.	117	238
Tukillisä, asetus kansaneläkkeeseen suori- tettavasta tukilisästä ja asumistues- ta annetun asetuksen muuttamisesta....	36	69
Tukiosa, kunnan osuuden enimmäismäärän vahvistaminen kansaneläkelain mukais- ten tukiosien kustannuksista vuodelta 1975.....	20	41
kuntien ryhmitys kansaneläkelain mukai- sen tukiosan maksamista varten.....	198	427
Työaikalaki, soveltaminen kunnallisiin viranhaltijoihin.....	153	322

	numero	Asetuksen sivu
Työehtosopimus, laki kunnallisista työehtosopimuksista annetun lain muuttamisesta.....	1	1
Työllisyysasetus, muutos.....	155	343
Työnantaja, asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta.....	221	462
asetus vuodelta 1975 maksettujen työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumisesta.....	23	43
asetus vuosilta 1973 ja 1974 maksettujen työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumisesta.....	183	398
laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta.....	217	459
laki työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1976.....	216	459
laki vuodelta 1976 suoritettavan vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun korottamisesta.....	219	460
laki vuodelta 1976 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä.....	218	460
Työntekijät, asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta.....	167	374
asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.....	172	382
asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta.....	38	70
asetus työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta.....	186	401
asetus työntekijäin eläkeasetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.....	171	382
asetus työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta.....	37	70
erorahasta annetun lain muutos.....	19	40
palkkaindeksiluvun vahvistaminen.....	188	403
Työsuohelluhallinto, lain muutos.....	120	244
Työsuojelun valvonta, asetuksen muutos.....	65	122
Työsuojelutoimikunnat, perustaminen.....	66	123
Työttömyyskorvaukset, korottaminen.....	57	93
Työttömyysvakuutusmaksu, laki työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1976.....	216	459
Työväenopistot, laki kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta.....	228	470
luentopalkkiot.....	148	314

XXVIII

	Asetuksen numero	sivu
Ulosotto, asetus verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun asetuksen muuttamisesta.....	63	120
ulosmittaamatta jätettävän palkan määrän korottaminen.....	179	394
Ulosottovirasto, asetus Helsingin kaupungin ulosottovirastosta annetun asetuksen muuttamisesta.....	64	121
Vajaamielislaitokset, lastensuojelulautakunnan alaiset, ohjesäännön muutos....	31	54
väliaikainen vajaamielisten keskuslaitos, ohjesäännön muutos.....	32	55
Vajaamielislaki, muutos.....	182	397
Valtion koulukodit, asetus valtion koulukodin oppilaista suoritettavista korvauksista.....	159	347
Valtionapu, asetus eräiden raastuvanoidkeuksien kansliahenkilökunnan palkkaukseen annettavasta valtionavustuksesta.....	17	38
asetus kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista.....	175	388
asetus lastenkotien valtionavusta annetun asetuksen muuttamisesta.....	225	467
laki kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta.	228	470
laki kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista.....	103	209
laki kuntien nuorisolautakunnista ja kuntien nuorisotyöhön annettavasta valtionavusta annetun lain muuttamisesta.....	229	473
laki lastenkotien valtionavusta annetun lain muuttamisesta.....	108	218
valtionavustukseen oikeutettujen kunnallisten ja yksityisten laitosten omien rakennusten vuokra-arvojen määrittämisperusteista annetun päätöksen muuttaminen.....	16	37
Valtionrautatiet, asetus pääkaupunkiseudun henkilöliikenteessä valtionrautateillä noudatettavasta vyöhyketariffista.....	152	320
Vapaavarasto, asetus Helsingin kaupungin vapaavaraston käyttämisestä kannettavista maksuista.....	129	259
Helsingin kaupungin vapaavaraston työmaksut.....	40,137	71,283
Varastoimisalueet, satamalaitoksen, palkanvuokrataksa.....	81	161

	Asetuksen	
	numero	sivu
Varastosuojat, satamalaitoksen, paikan- vuokrataksa.....	80	159
Vedenmyynti, ks. satamalaitos.....	82	163
Velat, laki velkojen korkojen vähennysoi- keuden rajoittamisesta verotuksessa an- netun lain muuttamisesta.....	123	249
Verojen ja maksujen periminen ulosottotoi- min, asetuksen muutos.....	63	120
Verolait, laki väliaikaisista poikkeussään- nöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta.....	52, 86	87,172
Verotus, laki velkojen korkojen vähennysoi- keuden rajoittamisesta verotuksessa an- netun lain muuttamisesta.....	123	249
luontoisetujen laskentaperusteet.....	174	385
opiskelijat ja harjoittelijat, lähdeve- rosta vapaan palkan määrä.....	180	395
Verotuslaki, muutos.....	124	250
Vesilaitos, taksan muutos.....	161	348
Viemärit, keskimääräiset rakentamiskustan- nukset v. 1975.....	55	89
Viranhaltijat, eläkesäännön muutos.....	70	132
työaikalain soveltaminen kunnallisiin vi- ranhaltijoihin.....	153	322
Virat, muutokset vakinaisten virkojen luo- kitteluun v. 1975.....	238	504
Vuokra-arvot, valtionavustukseen oikeutet- tujen kunnallisten ja yksityisten lai- tosten omien rakennusten vuokra-arvo- jen määräämisperusteista annetun pää- töksen muuttaminen.....	16	37
Vuokrat, yleisohjeet keskuslämmitysasunto- jen kohtuullisista vuokrasta eräillä paikkakunnilla.....	13	23
yleisohjeet vuokrien korotuksesta.....	166	373
Väestökirja-asetus, muutos.....	205	442
Väestönsuojat, S3- ja S6 luokan.....	200	431
Väestönsuojelu, asetuksen muutos.....	199	429
Yksityiset laitokset, laki henkilökunnan asemasta toiminnan siirtyessä kunnan tai kuntainliiton hallintaan.....	202	438
Yleinen talletusmakasiini, työmaksut.....	41,137	72,283
Yleisten töiden lautakunta, johtosäännön muutos.....	26	47
Yliopistollinen keskussairaala, lain muutos	115	235
Äitiysavustus, suuruuden vahvistus.....	30	54
Äitiysraha, markkamäärien korotus.....	53	87
Äänestysalueet, kaupungin jako äänestys- alueihin.....	164	354

1. LAKI KUNNALLISISTA TYÖEHTOSOPIMUKSISTA AN-
NETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 3 p:nä 1975.

(Suomen AsK 1/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1970:124)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty val-
tiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, lisätään
kunnallisista työehtosopimuksista 6 päivänä marraskuuta 1970
annetun lain (670/70) 1 §:än uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §.-----

Mitä tässä laissa on säädetty kunnallisesta sopimus-
valtuuskunnasta, on Ahvenenmaan maakunnassa sovellettava
elimeen, joka sen mukaan kuin siitä on maakunnanlainsäädän-
nössä säädetty edustaa kuntia kunnallisia työehtosopimuksia
tehtäessä Ahvenenmaan maakunnassa.

2. Opetusministeriön päätös
 NIISTÄ PERUSTEISTA, JOIDEN MUKAAN LAPSEN KOTIKUNNAN ON
 SUORITETTAVA KORVAUSTA VIERAALLE KUNNALLE TÄMÄN KUNNAN
 PERUSKOULUA TAI SITÄ KORVAAVAN YKSITYISEN OPPIKOULUN
 PERUSKOULUA VASTAAVAA LUOKKAA KÄYVÄSTÄ OPPILAASTA.

Annettu tammikuun 6 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 17/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1974:75)

Opetusministeriö on koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun lain (467/68) 30 §:n nojalla päättänyt seuraavaa:

Lapsen kotikunta on velvollinen suorittamaan vieraalle kunnalle, jonka peruskoulua tai sitä korvaavan yksityisen oppikoulun peruskoulua vastaavaa luokkaa lapsi on vuoden 1973 keväät- ja syyslukukauden käynyt, korvausta oppilaasta 531 markkaa ja 1 päivänä elokuuta 1973 koulujärjestelmän perusteista annetussa laissa tarkoitettuun koulujärjestelmään siirtyneen kunnan sanottua koulua tai luokkaa vuoden 1973 syyslukukauden käyneen oppilaan osalta 284 markkaa, molemmissa tapauksissa vähennettynä sillä avustusprosenttia vastaavalla määrällä, minkä vieras kunta on oikeutettu kantokykyluokkansa mukaisesti saamaan valtionapua koulujärjestelmän perusteista annetun lain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetuista peruskoulun muista käyttömenoista. Mikäli lapsi ei ole käynyt vieraan kunnan koulua koko kalenterivuotta 1973, on korvausta suoritettava niin monta yhdeksäsosaa tai, jos lapsi ei ole käynyt 1 päivänä elokuuta 1973 koulujärjestelmän perusteista annetussa laissa tarkoitettuun koulujärjestelmään siirtyneen kunnan koulua koko syyslukukautta, niin monta neljäsosaa korvauksen kokonaismäärästä kuin lapsi on käynyt täysiä kuukausia vieraan kunnan koulua.

Oppilaan sijoittamisesta oppilasasuntolaan sekä oppilaan majoittamisesta ja kyydityksestä aiheutuneista kustannuksista lapsen kotikunta on velvollinen suorittamaan korvausta siinä määrin kuin mainitut kustannukset ylittävät vieraan kunnan näistä käyttömenoista koulujärjestelmän perusteista annetun lain 26 §:n 1 momentin nojalla saaman valtionavun.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1973 lukien.

3. KANSAKOULUJEN RUOANJAKAJILLE MAKSETTAVAN JAKELUPALKKION TARKISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 6 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:125)

Kaupunginhallitus päätti, että niille kansakoulujen ruoanjakajille, joiden palkkausperusteena on ruokailijoiden lukumäärä, maksetaan koulun työajalta jakelupalkkiota ruokailijaa kohti 1.4.1974 alkaen 2,92 mk ja 1.9.1974 alkaen 3,03 mk kuukaudelta.

4. LAKI KIELILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 10 p:nä 1975.

(Suomen ASK 10/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1935:13 ja 1962:139)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

k u m o t a a n 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain (148/22) 7 §:n 2 momentti, m u u t e t a a n lain 1 ja 2 §, 3 §:n 1 momentti, 10 §:n 2 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 momentti, 21 § ja 23 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 2 § 7 päivänä joulukuuta 1962 annetussa laissa (593/62) sekä 3 §:n 1 momentti, 10 §:n 2 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti ja 21 § 5 päivänä huhtikuuta 1935 annetussa laissa (141/35), sekä l i s ä t ä ä n lakiin uusi 17 a § seuraavasti:

1 §. Tuomioistuimissa ja muissa valtion viranomaisissa samoin kuin kuntien ja muiden itsehallintoalueiden sekä kuntainliittojen viranomaisissa on käytettävä kunkin virka- tai itsehallintoalueen ja vastaavan yhdyskunnan tai kuntainliiton alueen sekä asiallisten kielen mukaan maan kansalliskieltä, joko suomea tai ruotsia taikka suomea ja ruotsia niin kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Virka- tai itsehallintoalue, joka käsittää yhden kunnan, katsotaan yksikieliseksi, jos kunnassa on ainoastaan samankielisiä asukkaita tai jos siinä asuvien toiskielisten luku on pienempi kuin kahdeksan prosenttia asukkaiden koko määrästä, mutta kaksikieliseksi jos toiskielisten luku nousee sanottuun prosenttimäärään tai on vähintään kolmetuhatta. Samaa säännöstä on sovellettava virka-alueeseen, joka on kuntaa pienempi.

Virka- tai itsehallintoalue, joka käsittää useampia kuntia, sekä kuntainliitto katsotaan yksikieliseksi, jos siihen kuuluu ainoastaan samankielisiä kuntia. Alue, johon kuuluu erikielisiä tai kaksikielisiä kuntia katsotaan kunkin kunnan osalta samankieliseksi kuin asianomainen kunta..

Valtioneuvosto määrää virallisen tilaston pohjalta joka kymmenes vuosi, mitkä virka- tai itsehallintoalueet edellä mainituilla perusteilla on katsottava suomen- tai ruotsinkielisiksi ja mitkä kaksikielisiksi. Kaksikielistä kuntaa ei saa määrätä yksikieliseksi, ellei toiskielisten luku kunnassa ole alentunut kuuteen prosenttiin tai sitä pienemmäksi.

Valtioneuvosto voi erityisistä syistä kunnallisvaltuuston esityksestä tai kuntaa kuultuaan muutenkin määrätä, että kunta on seuraavan kymmenvuotiskauden ajan kaksikielinen, vaikka sen mukaan kuin edellä tässä pykälässä on säädetty olisi yksikielinen.

Milloin virka- tai itsehallintoalueiden rajoja muutetaan, on samalla 1-4 momentissa mainittujen perusteiden mukaan määrättävä, minkä kielisiä uudelleen järjestetyt alueet ovat. Valtioneuvostolla on tällöinkin 4 momentissa tarkoitettu oikeus.

3 §. Tuomioistuimessa ja muussa valtion viranomaisessa on käytettävä alueen kieltä ja kaksikieliselä alueella jompaa-kumpaa alueen kielistä. Suomen kansalaisella on kuitenkin oikeus omassa asiassa tai asiassa, jossa häntä kuullaan, käyttää omaa kieltänsä, suomea tai ruotsia, sekä kunnalla ja muulla itsehallintoyhdyskunnalla, kuntainliitolla, uskonnollisella yhdyskunnalla, kotimaisella yhdistyksellä, osuuskunnalla, osakeyhtiöllä, kommandiittiyhtiöllä, avoimella yhtiöllä, säätiöllä ja laitoksella pöytäkirjakieltään sekä opetus- ja kasvatuslaitoksella laitoksen opetuskieltä.

10 §.-----
Raastuvanoikeuden ja kihlakunnanoikeuden sekä tuomarin, lääninhallituksen, maistraatin, järjestysoikeuden, nimismiehen ja henkikirjoittajan kaksikieliselä virka-alueella viran puolesta antamat kuulutukset ja tiedonannot yksityisen oikeutta koskevissa asioissa voidaan harkinnan mukaan kirjoittaa ainoastaan väestön enimmistön kielellä, jollei hakija toisin vaadi.

12 §. Tuomioistuimen ja muun valtion viranomaisen, jonka virka-alue on kaksikielinen tai jonka virka-alueeseen kuuluu kaksi- tai erikielisiä kuntia, sisäinen virkakieli on virka-alueen enimmistön kieli. Asiassa, jossa toimituskirja on annettava vähemmistön kielellä, on kuitenkin käytettävä toimituskirjan kieltä, jollei enimmistön kielen käyttämiseen ole erityisiä syitä. Milloin muuta kuin toimituskirjan kieltä on käytetty, on asian käsittelyssä syntyneisiin asiakirjoihin asiallisen pyynnöstä viipymättä liitettävä laillisesti pätevä käänös, paitisi jos kysymyksessä on asian ratkaisuun ilmeisesti vaikuttamaton asiakirja.

13 §. Asiassa, jossa on annettava toimituskirja, on ylempän viranomaisen kirjoitettava alemmalle viranomaiselle sillä kielellä, jota viimeksi mainittu viranomainen 12 §:n mukaan asiassa käyttää, ja yksikieliselle kunnalle tai muulle itsehallintoyhdyskunnalle sekä niiden viranomaisille näiden kielellä.

15 §.-----
Asiassa, jossa toimituskirja on annettava kunnan väestön vähemmistön kielellä, on kunnan viranomaisen pöytäkirjaan kuitenkin asiallisen tai kunnan jäsenen pyynnöstä viipymättä liitettävä laillisesti pätevä käänös.

17 a §. Tämän lain säännöksiä kuntien viranomaisten kielestä sovelletaan myös asiallisen käytettävään ja toimituskirjakieleen sekä sisäiseen virkakieleen kuntainliittojen viranomaisissa.

21 §. Ministeriössä taikka valtion komiteassa, toimikunnassa tai niihin rinnastettavassa toimielimessä valmistellut ja julkistettavat lakiehdotukset ja mietinnöt julkaistaan suomen kielellä sekä, jollei erityisen painavia syitä muuhun ole, kokonaisuudessaan, osittain tai tiivistelmänä myös ruotsin kielellä sen mukaan kuin asianomainen ministeriö asian merkityksen ruotsinkieliselle väestölle ja muut tekijät huomioon ottaen päättää.

23 §.-----
Milloin valtion viranomaisen on annettava tai toimitettava asianomaiselle toimitus- tai asiakirja käännöksenä taikka milloin valtion viranomaisen sisäiseen virkakieleen kuuluvia asiakirjoja 12 §:n mukaan on käännettävä, suorittaa valtio kääntämisestä aiheutuneet kustannukset. Kustannukset, jotka aiheutuvat 15 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetusta kääntämisestä ja 16 §:n 2 momentissa määrätystä tulkitsemisesta, on itsehallintoyhdyskunnan tai kuntainliiton suoritettava.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1975.

5. LAKI LEIMAVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 10 p:nä 1975.
(Suomen AsK 14/75).

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 4 §:ään sisältyvä toinen viranomaisten ryhmä, sellaisena kuin se on 25 päivänä toukokuuta 1962 annetussa laissa (334/62), 9 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 10 päivänä helmikuuta 1965 annetussa laissa (60/65), 10 §:n Avointa kirjettä taitaimitaasiakirja koskeva nimike, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (669/66), 12 §:n 1 momentin 45 kohta, sellaisena kuin se on 19 päivänä marraskuuta 1971 annetussa laissa (776/71), ja lain 51 §, sellaisena kuin se on 5 päivänä toukokuuta 1972 annetussa laissa (344/72), sekä lisätään lain 6 §:ään, sellaisena kuin se on edellä mainitussa 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

4 §. Viranomaiset, joiden toimituskirjoista leimaveroa on suoritettava, luetaan leiman määrän puolesta kuuteen ryhmään seuraavasti:

2 ryhmä: Hovioikeudet, vesiylioikeus, vakuutusosoikeus, työtuo-
mioistuin, merisotasaalisoiikeus ja huviverolautakunta.

6 §. Edellä säädetty leimaverovelvollisuus työtuo-
mioistuimen osalta koskee vain muita kuin työtuo-
mioistuinlain 45 §:ssä
mainittuja.

9 §. Edellä 8 §:ssä säädetystä lisäleimasta on vapaa viranomai-
selle annettuun asiakirjaan kirjoitettu tai liitetty ratkaisu, ei
kuitenkaan korkeimman oikeuden, korkeimman hallinto-oikeuden
eikä hovioikeuden tuomio tai päätös, jolla muutoksenhakemus on
asiallisesti ratkaistu, sekä tasavallan presidentin eri toi-
mituskirjana antama hylkäämispäätös.

10 §. Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn
asiakirjaan merkityt lupatodistukset, mikäli ne eivät ole leima-
verosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustet-
tava leimalla seuraavin määrin:

Avoin kirje tai muu asiakirja, jolla arvonimi todellisen viran
sitä seuraamatta annetaan:

1) henkilölle, joka on päätoimisessa virka- tai työsuhtees-

sa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan vähintään 20 ja enintään 16 000 markkaa;

2) henkilölle, joka ei ole päätoimisessa virka- tai työsuhhteessa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan vähintään 50 ja enintään 60 000 markkaa.

12 §

Leimaverosta ovat vapaat toimituskirjat:

asioissa, jotka koskevat:

niin mvös

45) väestökirjalaisissa tarkoitettujen rekistereiden nojalla annettu todistus, ote tai jäljennös, joka tarvitaan koulunkäyntiä tai opintoja varten;

alle 18-vuotiaan henkilön työpaikanhakua varten;

eläkkeen, elinkoron sekä henkilövakuutuksen perusteella

saatavan vakuutussumman, korvauksen tai muun edun hakemista ja nostamista varten;

stipendin ja apurahan hakemista varten;

sairaalaan, parantolaan tai huoltolaitokseen ottamista

varten tai sen selvittämiseksi, kenen velvollisuutena on korvata mainituissa laitoksissa aiheutuneet hoitokustannukset;

asevelvollisuuden suorittamista varten; sekä

huoltoapua ja muuta yhteiskunnallista huoltoa varten.

51 §. Saamistodisteita annettaessa sekä kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta vapaa on saamistodiste, jota vastaan valtion varoista tai rahastoista annetaan laina tahi joka kunnalle, kunnalliselle rahastolle, liikepankille, säästöpankille, osuuspankille, Postipankille, Suomen Hypoteekkiyhdistykselle tai Maa- ja teollisuuskiinteistöpankki Oy:lle annetaan lainasta, joka on myönnetty valtion varoista tai rahastoista saaduista varoista, tai lainasta, joka on myönnetty siirtoväen ja rintamasotilaiden asuttamisesta 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun lain (398/45) mukaisesti tai ionka osuuspankki antaa osuuspankkien vakuusrahastolle tai Osuuspankkien Keskuspankki Oy:lle tai säästöpankki säästöpankkien vakuusrahastolle tai Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankille tahi liikepankki liikepankkien vakuusrahastolle. Niin ikään ovat leimaverosta vapaat Postipankin ja kansaneläkelaitoksen varoista asunnonrakennus-toimintaa varten sekä maankäyttölainoista 16 päivänä elokuuta 1958 annetun lain (354/58) mukaan myönnettävät lainoja koskevat saamistodisteet sekä 14 päivänä tammikuuta 1972 annetussa opintotukilaisissa (28/72) tarkoitettuja lainoja koskevat saamistodisteet samoin kuin Kehitysalue-rahasto Oy:n varoista myönnettävät lainoja koskevat saamistodisteet.

Mitä 1 momentissa on sanottu, ei koske haltijavelkakirjoja.

6. TIETOKESKUKSEN PALVELUSTEN VELOITUSHINNAT
1975.

Kaupunginhallituksen yleisjaoston vahvistamat
tammikuun 15 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:165)

Yleisjaosto päätti vahvistaa tietokeskuksen palvelusten ve-
loitushinnat virastoilta ja laitoksilta vuonna 1975 seuraaviksi:

Konsultointi		
johtavat konsultit		83,-/tunti
muut konsultit		68,-/ "
Suunnittelu- ja tutkimustyö		
johtavat suunnittelijat ja tutkijat		72,-/ "
vanhemmat - " -		62,-/ "
nuoremmat - " -		53,-/ "
Ohjelmointityö		
vanhemmat ohjelmoijat		44,-/ "
nuoremmat - " -		37,-/ "
Tekninen apu		
vanhemmat tekniset avustajat		36,-/ "
nuoremmat " "		30,-/ "
D22-tietokoneen käyttö		13,40/lasku-
		tusyksikkö
Lävistyskoneiden käyttö		39,-/tunti
Reikäkortti- ja apukoneiden käyttö		55,-/ "
Kuntasuunnittelurekisterin käyttö		9,30/1000
		tietoa

(tieto=muuttujan arvo)

Samalla yleisjaosto päätti vahvistaa IBM S/370-laitteiston täys-
konekäytön hinnaksi 1 250 mk/tunti sekä muulta osin laitteiston
käyttö hinnat tietokeskuksen kirjeen n:o 631/30.12.1974 liitteessä
3 mainittujen perusteiden mukaisesti. Tietokeskuksen on toimitet-
tava em. liitteessä mainitut käyttö hinnat virastoille ja laitoksil-
le tiedoksi.

Lomakkeet ja reikäkortit veloitetaan omakustannushintaan. Veloi-
tuksen perustuessa suoritteisiin käytetään suoritteiden hinnoit-
telussa edellä mainittujen palvelukohtaisia yksikköhintoja. Jos
virastolle tai laitokselle suoritettujen eri palvelusten yhteen-
laskettu kuukausiveloitus jää alle 20 markan, veloitetaan kui-
tenkin 20 markkaa.

7. HELSINGIN KAUPUNGIN HENKILÖSTÖASIAINKESKUKSEN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 15 p:nä 1975 tulevaksi voimaan 1.9.1975 lukien.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:170, 171 ja 1970:152)

1 §. Helsingin kaupungin henkilöstöasiainkeskuksen tehtävänä on henkilöstöasiain lautakunnan valvonnan alaisena toimia kaupungin henkilöstöasiain hoidon keskuselimenä.

2 §. Henkilöstöasiainkeskuksen päällikkönä on henkilöstöasiainpäällikkö, jonka tehtävänä on voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä noudattaen

1) johtaa ja valvoo keskuksen ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia keskuksen toiminnan tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä ja siitä, että tehtävät suoritetaan tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja tehokkaassa yhteistoiminnassa kaupungin muiden virastojen ja laitosten sekä kunnallisen sopimusvaltuuskunnan toimiston kanssa,

2) valvoo henkilöstöasiainlautakunnan käsiteltäviksi tulevien asioiden valmistelua, olla läsnä lautakunnan kokouksissa ja esitellä niissä muut kuin eläke-, palkkaus- ja palvelusehtoasiat, ellei hän ole siirtänyt esiteltäväkseen kuuluvaa asiaa tai asiaryhmää osastopäällikön esiteltäväksi,

3) huolehtia siitä, että lautakunnalle annetaan määräaikana ehdotus lautakunnan ja keskuksen seuraavan vuoden talousarvioksi, kertomus keskuksen edellisen vuoden toiminnasta sekä lautakunnan pyytämiä suunnitelmia, selvityksiä ja muita tietoja,

4) päättää sellaisen viranhaltijan, jonka tehtäviä ei ole tässä johtosäännössä erikseen määrätty, ja toimihenkilön siirtämisestä keskuksen osastosta toiseen,

5) päättää lautakunnan vahvistamissa rajoissa keskuksen hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista,

6) päättää keskuksen maksettaviksi tulevien laskujen hyväksymisestä,

7) päättää matkustusmääräyksen antamisesta keskuksen henkilökuntaan kuuluvalla, milloin keskuksen hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolelle koti- maassa suoritettavaa matkaa,

8) allekirjoittaa keskuksen kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä päättää niiden varmentamisesta,

9) antaa pyydettyessä lausuntoja keskuksen toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä tietoja ja selvityksiä sekä

10) suorittaa kaupunginjohtajan, henkilösioita ja sosiaalitoimintaa johtavan apulaiskaupunginjohtajan tai lautakunnan määräämät virastopäällikön toimialaan kuuluvat sekä muutoin hänelle erikseen määrätyt tehtävät.

3 §. Henkilöstöasiainkeskuksessa on
yleinen osasto,
palkkaosasto,
työvoimaosasto,
tutkimusosasto ja
koulutusosasto.

Yleisen osaston, palkkaosaston, työvoimaosaston ja tutkimusosaston päällikkönä on osastopäällikkö sekä koulutusosaston osastopäällikkönä koulutuspäällikkö. Osastoissa on lisäksi muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §. Yleisen osaston tehtävänä on, ellei toisin ole määrätty,

1) huolehtia henkilöstöasiain lautakunnan sihteerin- ja kansliatehtävien hoitamisesta,

2) huolehtia henkilöstöasiainpäällikön ohjeiden mukaan lautakunnan ja keskuksen talousarvio- sekä taloussuunnitelma- ehdotusten laadinnasta,

3) seurata lautakunnan ja keskuksen talousarvion noudattamista sekä määrärahojen käyttöä ja antaa määrärajoin niitä koskevia selvityksiä,

4) huolehtia henkilöstöasiainpäällikön määräysten mukaan keskuksen yleisistä toimistotehtävistä,

5) antaa lautakunnalle määrääjassa kertomus lautakunnan ja keskuksen edellisen vuoden toiminnasta,

6) valmistella kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden ikälisän, palvelusaikalisän ja eläkkeiden myöntämistä sekä virkavapauden tai työloman ja sairausloman aikaisia palkkaetuja sekä luontoissuorituksia koskevat asiat siltä osin, kuin ne on määrätty lautakunnan tai keskuksen ratkais- taviksi,

7) huolehtia kaupungille työnantajana kuuluvien sairausvakuutusasioiden hoitamisesta, ellei toisin ole määrätty,

8) huolehtia kaupungin henkilöstöhallinnon keskitettyjen rekistereiden ja muiden informaatiojärjestelmien hoitamisesta ja kehittämisestä,

9) huolehtia henkilöstöasioita koskevasta tiedottamisesta sekä kaupungin sisäisen tiedotustoiminnan kehittämisestä ja koordinoimisesta,

10) avustaa virastoja ja laitoksia henkilöstöasiain hoitamisessa siten kuin siitä on erikseen määrätty,

11) antaa virastoille ja laitoksille ohjeita ja neuvoja osaston toimialaan kuuluvista asioista sekä

12) suorittaa lautakunnan tai henkilöstöasiainpäällikön määräämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

5 §. Palkkaosaston tehtävänä on, ellei toisin ole määrätty, 1) valmistella kaupungin viranhaltijain, toimihenkilöiden ja työntekijäin palkkausta ja muita palvelusehtoja koskevat asiat siltä osin, kuin ne ovat kaupungin toimivallassa tai muutoin on annettu kaupungin hoidettaviksi,

2) huolehtia kaupungin palkkausmenetelmien kehittämisestä ja palkkaushallinnon koordinoimisesta,

3) valmistella palvelusehtoja koskevien säännösten, sopimusten ja määräysten soveltamisesta annettavat yleisohteet,

4) valvoa, että virastot ja laitokset noudattavat palvelusehtoja koskevia säännöksiä, sopimuksia ja määräyksiä,

5) antaa virastoille ja laitoksille ohjeita ja neuvoja osaston toimialaan kuuluvista asioista sekä

6) suorittaa lautakunnan tai henkilöstöasiainpäällikön määräämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

6 §. Työvoimaosaston tehtävänä on, ellei toisin ole määrätty,

1) seurata työvoimatilanteen yleistä kehitystä ja laatia kaupungin työvoimatarpeen kehitystä koskevia selvityksiä,

2) seurata henkilöstöhankintaa kaupungin virastoissa ja laitoksissa sekä kehittää kaupungin henkilöstöhankintamenetelmiä,

3) huolehtia vapautuvan henkilökunnan uudelleensijoituksesta yhteistoiminnassa virastojen ja laitosten kanssa,

4) huolehtia kaupungin henkilökunnan työterveydenhuollon sekä työturvallisuus- ja muun työsuojelutoiminnan järjestämisestä ja koordinoinnista huomioon ottaen, mitä siitä on erikseen määrätty,

5) kehittää ja koordinoida aloitetoimintaa sekä kaupungin ja henkilökunnan yhteistoimintaa edistäviä toimintoja,

6) huolehtia työllisyyslainsäädännön edellyttämien suunnitelmien ja tietojen antamisesta valtion työvoimaviranomaisille,

7) antaa virastoille ja laitoksille ohjeita ja neuvoja osaston toimialaan kuuluvista asioista sekä

8) suorittaa lautakunnan tai henkilöstöasiainpäällikön määräämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

7 §. Tutkimusosaston tehtävänä on, ellei toisin ole määrätty,

1) suorittaa kaupungin henkilöstöhallinnon kehittämistä ja henkilökunnan palvelussuhdeasioiden hoitamista koskevia tutkimuksia,

2) huolehtia henkilöstösuunnittelun menetelmien kehittämisestä,

3) seurata henkilöstöhallinnon alalla suoritettavaa kehittämis- ja tutkimustoimintaa sekä koordinoida tätä toimintaa virastojen ja laitosten osalta,

4) antaa virastoille ja laitoksille ohjeita ja neuvoja osaston toimialaan kuuluvista asioista sekä

5) suorittaa lautakunnan tai henkilöstöasiainpäällikön määräämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

8 §. Koulutusosaston tehtävänä on kaupungin palveluksessa olevan henkilökunnan ja luottamushenkilöiden osalta, ellei toisin ole määrätty,

1) valmistella koulutusta koskevat yleissuunnitelmat ja huolehtia niiden kehittämisestä,

2) järjestää keskitettyä koulutusta,

3) seurata ja koordinoita virastojen ja laitosten järjestämää koulutusta sekä avustaa virastoja ja laitoksia koulutuksen suunnittelussa ja toteuttamisessa,

4) antaa virastoille ja laitoksille ohjeita ja neuvoja osaston toimialaan kuuluvista asioista sekä

5) suorittaa lautakunnan tai henkilöstöasiainpäällikön määräämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

9 §. Osastopäällikön tehtävänä on, ellei toisin ole määrätty,

1) johtaa, valvoo ja kehittää osaston toimintaa,

2) huolehtia lautakunnalle esiteltävien asioiden valmistelusta ja esityslistojen laatimisesta osaston toimesta valmisteltävien asioiden osalta,

3) huolehtia keskusta koskevien päätösten täytäntöönpanosta, kun se on määrätty osaston tehtäväksi,

4) esitellä lautakunnan kokouksessa henkilöstöasiainpäällikön 2 §:n 2 kohdan nojalla määräämät asiat,

5) huolehtia, että laskut ja osaston tileihin kuuluvat muut asiakirjat tarkastetaan tilisäännön ja muiden annettujen määräysten mukaisesti, sekä valvoo määrärahojen käyttöä osaston osalta,

6) huolehtia, että osaston hallinnassa olevaa omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

7) päättää lautakunnan vahvistamissa rajoissa osaston hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista,

8) laatia ja antaa henkilöstöasiainpäällikölle määrääjässä ehdotus osaston seuraavan vuoden talousarvioksi ja osaston taloussuunnitelmaksi sekä ehdotus keskuksen toimintakertomukseksi osaston osalta,

9) määrätä osaston henkilökunnan tehtävistä,

10) päättää osaston henkilökunnan vuosi- ja sairauslomista sekä sijaisten määräämisestä voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti,

11) allekirjoittaa osaston kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä

12) tehdä henkilöstöasiainpäällikölle osastoa koskevia esityksiä ja suorittaa henkilöstöasiainpäällikön hänelle antamat muut tehtävät.

Yleisen osaston osastopäällikön tehtävänä on lisäksi ratkaista ne asiat, jotka virkasäännössä, työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännössä ja luontoissuoritusäännössä tai muutoin on määrätty palkkalautakunnan toimistopäällikön ratkaistaviksi, sekä esitellä lautakunnan kokouksessa eläkeasiat.

Palkkaosaston osastopäällikön tehtävänä on lisäksi esitellä lautakunnan kokouksessa palkkaus- ja palvelusehtoasiat.

10 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaisissa on säädetty viranhaltijain päätöksistä pidettävästä pöytäkirjasta, on pöytäkirjaa tai päätösluetteloa pidettävä henkilöstöasiainpäällikön ja osastopäälliköiden muissakin tarpeellisiksi katsomissa tapauksissa. Päätösluettelon allekirjoittaa päätöksen tehnyt

viranhaltija.

Päätösluetteloihin nähden on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkitaviksi.

11 §. Henkilöstöasiainpäällikön estyneenä tai poissa ollessa toimii hänen sijaisenaan lautakunnan määräämä keskuksen osastopäällikkö, ellei toisin ole määrätty. Osastopäällikön estyneenä tai poissa ollessa toimii hänen sijaisenaan henkilöstöasiainpäällikön määräämä henkilö, ellei toisin ole määrätty.

12 §. Henkilöstöasiainpäälliköllä tai hänen määräämällään muulla keskuksen palveluksessa olevalla henkilöllä on oikeus toimittaa työalaansa kuuluvia tutkimuksia kaupungin virastoissa ja laitoksissa sekä saada niiltä tarvitsemansa tiedot ja selvitykset. Samoin henkilöstöasiainpäälliköllä tai hänen määräämällään muulla keskuksen palveluksessa olevalla henkilöllä on oikeus antaa kaupungin virastoissa ja laitoksissa henkilöstöasioita hoitaville henkilöille tehtävän suorittamista varten tarpeellisia menettelytapaohjeita, joista on annettava tieto myös asianomaiselle virastopäällikölle.

13 §. Henkilöstöasiainpäällikön pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva tutkinto taikka hyvä perehtyneisyys henkilöstöhallintoon.

Yleisen osaston osastopäällikön ja palkkaosaston osastopäällikön pätevyysvaatimuksena ovat tuomarin virkaa varten säädetyt opinnäytteet, minkä lisäksi heillä tulee olla hyvä kokemus palvelusehtoasiain hoidossa ja perehtyneisyys kunnallishallintoon.

Muun osaston osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on joko yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto ja perehtyneisyys osaston toimialaan tai hyvä perehtyneisyys ja kokemus osaston toimialalla.

Muilta viranhaltijoilta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava viranomainen, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

14 §. Henkilöstöasiainpäällikön valitsee kaupunginvaltuusto ja osastopäälliköt kaupunginhallitus henkilöstöasiain lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Keskuksen muut vakinaiset viranhaltijat valitsee lautakunta.

Tilapäiset viranhaltijat ja työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa ja irtisanoo henkilöstöasiainpäällikkö.

8. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN JOHTOSÄÄNNÖN
MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 15 p:ltä 1975.

Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupunginhallituksen johtosäännön 10 § kumotaan ja että sen 3 §:n 1 momentti muutetaan näin kuuluvaksi.

3 §. Henkilöasioita ja sosiaalitointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan toimialaan kuuluvat asiat, jotka koskevat
henkilöstöasiain lautakuntaa,
holhouslautakuntaa,
huoltolautakuntaa,
kaupunginviskaalinvirastoa,
lastensuojelulautakuntaa,
lasten päivähoitolautakuntaa,
maistraattia,
oikeusapulautakuntaa,
raastuvanoikeutta,
rakennustarkastusvirastoa,
ulosottovirastoa ja
kasvatusneuvoloita.

9. HELSINGIN KAUPUNGIN HENKILÖSTÖASIAIN LAUTAKUN- NAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 15 p:nä 1975
tulevaksi voimaan 1.9.1975 lukien.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:170 ja 171)

1 §. Helsingin kaupungin henkilöstöasiain lautakunta huolehtii kaupungin henkilöstöasiain hoitamisesta, mikäli tämä tehtävä voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaan ei kuulu muulle viranomaiselle.

2 §. Lautakuntaan kuuluu kaupunginvaltuuston kahdeksi vuodeksi kerrallaan valitsemat yhdeksän jäsentä ja yhtä monta henkilökohtaista varajäsentä. Valtuusto määrää varsinaisista jäsenistä yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee jäsenistään toimikaudekseen varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valtuusto valitsee toisen henkilön eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

3 §. Lautakunta kokoontuu varsinaisiin kokouksiinsa kutakin kalenterivuotta varten päättäminään aikoina ja ylimääräisiin kokouksiinsa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.

Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa estyneinä lautakunta valitsee jäsenistään tilapäisen puheenjohtajan kokousta johtamaan.

Lautakunnan kokouksessa toimivat esittelijöinä henkilöstöasiainpäällikkö ja henkilöstöasiainkeskuksen osastopäälliköt, siten kuin keskuksen johtosäännössä määrätään.

Tarvittaessa voi lautakunta kutsua kokoukseensa asian-
tuntijoita.

4 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen aika ja paikka, osanottajat, käsitellyt asiat, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja suoritettut äänestykset sekä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää lautakunnan määräämä henkilöstöasiainkeskuksen palveluksessa oleva henkilö. Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain säännösten mukaisesti.

Lautakunnan kirjeet allekirjoittaa puheenjohtajana toiminut henkilö ja varmentaa pöytäkirjanpitäjä, ellei lautakunta toisin päättä.

Lautakunnan päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa henkilöstöasiainpäällikkö ja varmentaa asianomainen osastopäällikkö.

5 §. Lautakunnan on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty kokousten ilmoittamisesta ja päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

6 §. Lautakunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä erikseen on säädetty ja määrätty,

1) valvoa, että henkilöstöasiainkeskus toimii tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja yhteistoiminnassa kaupungin muiden virastojen ja laitosten sekä kunnallisen sopimusvaltuuskunnan toimiston kanssa,

2) valmistella kaupunginhallitukselle ehdotus kaupungin henkilöstöhallinnon periaatteet ja tavoitteet sisältäväksi suunnitelmaksi sekä huolehtia hyväksytyin suunnitelman kehittämisestä, toimeenpanosta ja noudattamisen valvonnasta,

3) huolehtia virka- ja työehtosopimusten sekä henkilöstöä koskevien päätösten noudattamisen valvonnasta ja niiden soveltamista koskevien ohjeiden antamisesta,

4) päättää kunnallisen sopimusvaltuuskunnan antaman valtuutuksen rajoissa virka- ja työehtosopimusten tekemistä koskevista asioista,

5) päättää kunnallisen sopimusvaltuuskunnan antamien valtuutusten ja voimassa olevien sopimusten määräämissä rajoissa kaupungin viranhaltijain kanssa tehtäviä palkkasopimuksia samoin kuin muita sopimuksenvaraisia kysymyksiä koskevista asioista, ellei toisin ole määrätty,

6) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja kunnalliselle sopimusvaltuuskunnalle ja kunnalliselle eläkelaitokselle viranhaltijain ja työntekijäin palkkausta ja muita palveluehtoja sekä eläke-etuuksia koskevista asioista,

7) huolehtia voimassa olevan lainsäädännön sekä virka- ja työehtosopimusten edellyttämien toimialaansa kuuluvien paikallisten neuvottelujen käymisestä,

8) hyväksyä kaupungin palveluksessa olevan henkilökunnan ja luottamushenkilöiden koulutusta koskevat yleissuunnitelmat,

9) edistää kaupungin henkilöstön sisäisen tiedotusjärjestelmän, aloitetoiminnan ja muiden yhteistoimintajärjestelmien kehittämistä,

10) valvoa kaupungin henkilöstön työterveydenhuollon, työturvallisuus- ja muun työsuojelutoiminnan sekä muiden henkilöstöpalvelujen järjestämistä,

11) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin henkilöstöasiainpäällikön ja keskuksen osastopäälliköiden omalla vastuulla tehtävien hankintojen sekä suunniteltujen tehtävien ja muita palveluksia koskevien sopimusten arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämänlaatuisista, vahvistetut rajat ylittävistä sopimuksista,

12) huolehtia kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätösten täytäntöönpanosta, kun se on annettu lautakunnan tehtäväksi,

13) hyväksyä ja määräaikana lähettää kaupunginhallitukselle ehdotus lautakunnan ja keskuksen vuotuiseksi talousarvioksi,

14) valita ne viranhaltijat ja toimihenkilöt, joiden osalta tämä tehtävä on keskuksen johtosäännössä määrätty lautakunnalle,

15) antaa vuosittain kertomukset omasta ja keskuksen edellisen vuoden toiminnasta kaupunginhallituksen määräysten mukaisesti,

16) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä sekä antaa lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista sekä

17) huolehtia toimialaansa kuuluvista ja kaupunginhallituksen sille erikseen määräämistä muista tehtävistä.

7 §. Henkilöstöasiain lautakunnan kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

8 §. Henkilöstöasiain lautakunnan osalta on muutoin voimassa, mitä palkkalautakunnasta on virkasäännössä tai muutoin määrätty.

10. HELSINGIN TAKSILIIKENTEN JÄRJESTYSOHJEIDEN
MUUTTAMINEN.

Maistraatin päätös tammikuun 16 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:112)

Maistraatti päätti muutta maistraatin elokuun 19 päivänä 1958 vahvistaman Helsingin taksiliikenteen järjestysohjeiden 13 §:n 3 b kohdan kuulumaan seuraavasti:

Toimittamaan kyyditsemistä kaupungin ulkopuolelle Helsingin lentoasemaa lukuunottamatta. Mikäli kuljettaja suostuu muualle kaupungin ulkopuolelle suuntautuvaan ajoon, on hänellä oikeus ennen matkan alkua sopia asiakkaan kanssa maksutavasta. Mahdollisesta ennakkosuorituksesta, joka on arvioitava ajomatkan pituuden mukaan, on kuljettajan heti annettava väliaikaiskuitti.

Tämä päätös tulee voimaan helmikuun 1 päivänä 1975.

11. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN 14 a §:n MUUTTAMISES-
TA

Annettu tammikuun 17 p:nä 1975.
(Suomen AsK 27/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1970:176)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen 14 a §, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1970 annetussa asetuksessa (789/70), näin kuuluvaksi:

14 a §. Eläkelaitos on velvollinen säilyttämään 57 ja 58 §:ssä tarkoitettujen maksujen tositteena asiakirjaa tai valokuvausmenetelmää käyttäen valmistettua erittelyä, joka sisältää luetelon maksetuista eläke-eristä, kolme vuotta sen tilivuoden päätymisestä, jonka tileihin maksut kuuluvat.

12. ASETUS PÄIHDYTTÄVIEN AINEIDEN VÄÄRINKÄYTTÄJIEN HUOLLOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1975.

(Suomen AsK 28/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:130, 1962:108)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 15 päivänä joulukuuta 1961 annetun asetuksen (544/61) 14, 32 ja 33 §; näistä 14 ja 33 § sellaisina kuin ne ovat muutettuina 31 päivänä elokuuta 1962 annetussa asetuksessa (473/62), sekä lisätään asetukseen siitä 31 päivänä elokuuta 1962 annetulla asetuksella (473/62) kumotun 18 §:n tilalle uusi 18 § ja 33 b §.

14 §. Hakemuksessa, joka koskee kunnan, kuntainliiton tai yksityisen ylläpitämän laitoksen tai sen osaston hyväksymistä huoltolaksi tahi lain 35 a §:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitetun perustamis- tai laajentamisluvan myöntämistä kunnan tai kuntainliiton ylläpitämälle muulle toimintayksikölle, on mainittava laitoksen tai muun toimintayksikön omistaja, ylläpitäjä ja sijaintipaikka ja siihen on liitettävä selvitys toimintayksikön tarpeellisuudesta, toiminta-alueesta, huonetiloista, hoitopaikkojen määrästä, henkilökunnasta, arvio perustamiskustannuksista ja vuotuisista käyttökustannuksista sekä tarpeelliseksi katsottava muu selvitys.

18 §. Lain 35 a §:n 4 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun, kunnan tai kuntainliiton ylläpitämän toimintayksikön ohjesääntöön, jossa on mainittava toimintayksikön nimi, omistaja ja kotipaikka, on otettava määräykset:

- 1) toimintayksikön tehtävistä ja työmuodoista,
- 2) hallinnon järjestämisestä,
- 3) virkojen ja toimien kelpoisuusehdoista,
- 4) henkilökunnan ottamisesta, erottamisesta, oikeuksista ja velvollisuuksista, sekä
- 5) muista tarpeellisiksi katsottavista seikoista.

32 §. Lain 36 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta perustamiskustannuksiin on haettava kirjallisella hakemuksella, johon on liitettävä rakennus-, laajentamis- tai hankintaohjelma kustannusarvioineen sekä muu tarpeellinen selvitys. Sosiaali- ja terveysministeriö päättää tulo- ja menoarvion rajoissa avustuksen myöntämisestä.

33 §. Lain 36 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta käyttökustannuksiin on haettava kirjallisesti sosiaalihallitukselta kullekin kalenterivuodelle sen tammikuun loppuun mennessä uhalla, että oikeus avustukseen voidaan katsoa menetetyksi. Hakemukseen on liitettävä toimintayksikön varainhoitovuoden talousarvio ja muu tarpeellinen selvitys.

Sosiaali- ja terveysministeriö päättää tulo- ja menoarvion rajoissa avustuksen myöntämisestä. Avustuksen maksaa sosiaalihallitus vuosineljänneksittäin. Avustuksen käytöstä on toimitettava sosiaalihallitukselle ministeriön määräämä selvitys viimeistään avustuksen myöntämisvuotta seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä.

33 b §. Sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain 37 a §:n 2 momentin nojalla kuuluvista asioista sosiaalihallitus käsittelee ja ratkaisee kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 14, 14 a, 18, 19, 20, 21, 21 a ja 28 §:ssä tarkoitettut asiat siltä osin kuin sanottuja säännöksiä sovelletaan ensiksi mainitussa laissa tarkoitettuihin toimintoihin.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975, kuitenkin niin, että ennen tämän asetuksen antamista myönnettujen valtionavustusten osalta noudatetaan aikaisempia säännöksiä.

13. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS YLEISOHJEEKSI

KESKUSLÄMMITYSASUNTOJEN KOHTUULLISISTA VUOKRISTA
ERÄILLÄ PAIKKAKUNNILLA.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1975. (Lyhennysote)
(Suomen ASK 57/75)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain 47 a §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 25 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (72/74) päättänyt antaa yleisohjeen siitä, että jäljempänä mainittujen taulukoiden sekä niihin liittyvien soveltamisohjeiden mukaisesti määräytyviä asuinhuoneistojen vuokria on seuraavilla paikkakunnilla pidettävä kohtuullisina.

Taulukot

Keskuslämmitysasuntojen vuokrat markkoina huoneistoalan neliömetriltä kuukaudessa rakennuksen valmistumisvuoden ja huoneistotyyppin mukaan seuraavilla paikkakunnilla.

Paikkakunta: Helsinki

Huoneistotyyppi ja keskimääräinen koko (m ²)	Rakennuksen valmistumis- vuosi ja vuokra			
	-1948	1949-60	1961-69	1970-
1 huone (27 m ²)	9,50	10,00	11,00	12,00
2 huonetta (43 m ²)	8,50	9,00	10,00	11,00
3 huonetta (55 m ²)	8,00	8,50	9,50	10,50
4 huonetta (74 m ²)	7,50	8,00	9,00	10,00
5 huonetta (112 m ²)	7,00	7,50	8,50	9,50

Soveltamisohjeet.

1. Taulukkovuokrien laatimisperusteet.

1.1. Taulukoissa esiintyvät vuokrat tarkoittavat sellaisia päävuokrasuhteissa, joissa vuokranantaja vastaa lämmityskustannuksista, yksinomaan asumiseen käytettävistä keskuslämmitysasunnoista kerrostaloissa maksettavia vuokria.

Taulukkovuokrissa ei ole huomioitu sellaisia yksittäistapauksissa vuokra-arvoltaan samanveroisista huoneistoista paikkakunnalla maksettua kohtuullista käypää vuokraa alhaisemman vuokran perimisen aiheuttamia seikkoja, kuten esimerkiksi, että

huoneistoa käytetään työsuhteasuntona, huoneisto on valtion asuntolainoittama, vuokranantajan ja vuokralaisen sukulaisuussuhde jne.

Taulukkovuokrat ovat kunkin huoneistoryhmän keskivuokria markkoina huoneistoalan neliömetriltä kuukaudessa.

1.2. Taulukoissa esiintyvissä huoneistotyypeissä keittiö on laskettu huoneeksi edellyttäen, että sen pinta-ala on vähintään 7 neliometriä ja siinä on ikkuna. (Esim. 2 h voi tarkoittaa joko kahta huonetta ja keittokomeroa tahi yhtä huonetta ja keittiötä.)

Taulukoissa huoneistoalan neliömetrillä tarkoitetaan sitä vuokralaisen yksinomaisessa käytössä olevaa lattiapinta-alaa, jota rajoittavat huoneistoa ympäröivien seinien sisäpinnat. Siihen ei kuitenkaan ole luettu kuuluvaksi hormiryhmien, putkikanavien, pilarien, kantavien seinien, kylmien kuistien ja tuulikaappien eikä portaiden vaatimaa alaa eikä kellari- ja ullakotiloja, kahdelle tai useammalle asunnolle yhteisesti kuuluvaa eteistä, käytävää, WC:tä, pesu- tai kylpyhuonetta, keittiötä tai näihin verrattavaa muuta yhteiskäyttöön tarkoitettua, asumiseen liittyvää tilaa. Huoneistoalaa laskettaessa ei ole otettu lukuun sitä osaa lattiapinta-alasta, jonka kohdalla sisäkaton korkeus lattiasta on pienempi kuin 160 senttimetriä.

1.3. Huoneiston ikä on luettu valmistumisvuodesta. Jos huoneisto on myöhemmin perusteellisesti uusittu, ikä luetaan harkinnan mukaan valmistumisvuotta myöhemmästä ajankohdasta. Jos suoritettut parannustyöt ovat olleet uudelleenrakentamiseen verrattavia, ikä luetaan korjausvuodesta.

1.4. Taulukoissa esiintyvien huoneistotyyppien (perustyyppien) varustetaso vastaa sitä tasoa, mikä on kyseessä olevan ikäryhmän kerrostalojen huoneistoissa tavanomaista.

Vanhimpaan ikäryhmään kuuluvien huoneistojen taulukkovuokran soveltamisen edellytyksenä kuitenkin on, että huoneisto kuntonsa ja varustetasonsa puolesta vastaa 1930-luvulla valmistuneiden huoneistojen tasoa.

Huoneiston kuntoa arvosteltaessa arvoasteikon hyvä-keskinkertainen-huono mukaan on taulukoissa esiintyvän perustyyppin katsottava edustavan tasoa keskinkertainen. Kunto osoittaa huoneiston rakenteiden, laitteiden ja varusteiden kunnan sekä käyttöarvon.

1.5. Arvosteltaessa huoneiston paikkakunta-kohtaista sijaintia paikkakunnan keskuksen ja liikenneyhteyksien suhteen arvoasteikon hyvä-keskinkertainen-huono mukaan, taulukoissa esiintyvät perustyyppit edustavat tasoa keskinkertainen.

2. Taulukkovuokria tarkistavia tekijöitä, joiden huoneenvuokrasuhteissa vallitsevan yleisen käytännön mukaan katsotaan korottavan tai alentavan huoneiston vuokra-arvoa ja jotka siten vuokran kohtuullisuutta yksittäistapauksessa harkittaessa tulee ottaa huomioon mm:

2.1. Taulukossa esiintyviä vuokria korottavasti vaikuttavat lähinnä seuraavat tekijät:

- vuokraan sisältyy ilman eri korvausta sellaisia erityisiä etuja, joita perustyyppin vuokraan ei sisälly (kuten autotallin, saunan, pesutuvan, kuivaushuoneen ja/tai mankelin käyttöoikeus sekä huoneistossa kulutettu sähkö yms.);

- huoneiston sijainti paikkakunnalla on hyvä;
 - Huoneiston varustetaso ylittää edellä 1.4. kohdassa tarkoitettua perustyyppien tason;
 - huoneiston valmistumisajankohta osuu taulukon tarkasteluajanjakson keskiväliä myöhäisemmille vuosille;
 - vuoden 1972 jälkeen valmistuneiden talojen osalta otetaan huomioon niiden suuremmat rakennuskustannukset;
 - huoneiston hyödyllisen käyttöpinta-alan osuus on huoneiston tehokkaan pohjaratkaisun johdosta suurempi kuin mitä kokonaispinta-ala vastaavan suuruudessa huoneistossa muutoin edellyttäisi;
 - huoneiston koko on taulukossa esiintyvää perustyyppiä pienempi;
 - huoneiston sijainti rakennuksessa kerroksen ja päivänvalon suhteen on hyvä tai siihen liittyy jokin sen asumiskelpoisuuteen tai viihtyvyyteen olennaisesti vaikuttava edellä mainitsematon etu (esim. puistonäköalat yms.);
- 2.2. Taulukoissa esiintyviä vuokria alentavasti vaikuttavat lähinnä seuraavat tekijät:
- huoneiston varustetaso alittaa edellä 1.4. kohdassa tarkoitettua perustyyppien tason;
 - huoneiston sijainti paikkakunnalla on huono;
 - huoneistoa käytettäessä esiintyy joku pysyväislyonteinainen haitta (esim. huoneiston ympäristö melun, savun, noen, hajun tai niihin rinnastettavan syyn johdosta ilmeisesti alentaa huoneiston käyttöarvoa paikkakunnan muihin huoneistoihin verrattuna);
 - huoneiston valmistumisajankohta osuu taulukon tarkasteluajanjakson keskiväliä aikaisemmille vuosille;
 - huoneiston hyödyllisen käyttöpinta-alan osuus on huoneiston huonon pohjaratkaisun johdosta pienempi kuin mitä kokonaispinta-ala vastaavan suuruudessa huoneistossa muutoin edellyttäisi;
 - huoneiston koko on taulukossa esiintyvää perustyyppiä suurempi;
 - huoneiston sijainti rakennuksessa on kerroksen tai päivänvalon suhteen huono (esim. huoneiston sijainti sellaisen rakennuksen kolmannessa tai sitä ylempässä kerroksessa, jossa ei ole hissiä).

14. HELSINGIN KAUPUNGIN LASTEN PÄIVÄHOITO-OHJE-SÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 11 p:nä 1974. Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama tammikuun 20 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1952:1, 1973:14 ja 51)

1 §. Helsingin kaupunki järjestää ja valvoo lasten päivähoitosta annetussa laissa ja asetuksessa tarkoitettua päivähoitoa siinä laajuudessa ja sellaisin toimintamuodoin, kuin vahvistettu lasten päivähoitosuunnitelma edellyttää.

Lasten päivähoitosta annetun lain mukaan sosiaalilautakunnalle kuuluvista tehtävistä huolehtii lasten päivähoitolautakunta alaisenaan lasten päivähoitovirasto niin kuin tässä ohjesäännössä määrätään.

2 §. Lautakuntaan kuuluu kaupunginvaltuuston toimikaudekseen valitsemat yhdeksän jäsentä ja yhtä monta henkilökohtaista varajäsentä. Valtuusto määrää varsinaisista jäsenistä yhden puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi.

Yhden jäsenen tulee olla jäsenenä lastensuojelulautakunnassa ja niin ikään yhden huoltolautakunnassa.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valtuusto valitsee toisen henkilön eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

3 §. Lautakunta kokoontuu varsinaisiin kokouksiinsa kutakin kalenterivuotta varten päättämääränsä aikoina ja ylimääräisiin kokouksiinsa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.

Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa estyneitä lautakunta valitsee jäsenistään tilapäisen puheenjohtajan kokousta johtamaan.

Lautakunnan kokouksissa toimivat esittelijöinä päivähoitotoimen johtaja ja toimialaansa kuuluvissa asioissa osastopäälliköt kuitenkin niin, että päivähoitotoimen johtajalla on oikeus ottaa periaatteellisuonteinen tai muutoin tärkeä asia esiteltäväkseen.

Huoltolautakunnan ja lastensuojelulautakunnan puheenjohtajilla on oikeus olla saapuvilla lautakunnan kokouksissa ja ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätösten tekemiseen.

Tarvittaessa voi lautakunta kutsua kokoukseensa asian-tuntijoita.

4 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen aika ja paikka, osanottajat, käsitellyt asiat, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja suoritettut äänestykset sekä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää lautakunnan määräämä lasten päivähoitoviraston palveluksessa oleva henkilö. Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain säännösten mukaisesti.

Lautakunnan kirjeet allekirjoittaa puheenjohtajana toiminut henkilö ja varmentaa pöytäkirjanpitäjä, ellei lautakunta toisin päätä.

Lautakunnan päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa päivähoitotoimen johtaja ja varmentaa asianomainen osastopäällikkö, ellei lautakunta toisin päätä.

5 §. Lautakunnan on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty kokousten ilmoittamisesta ja päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

6 §. Lautakunnan tehtävänä on

1) suunnitella, kehittää ja ohjata kaupungin järjestämää lasten päivähoitoa sekä valvoa yksityisen harjoittamaa lasten päivähoitotoimintaa,

2) valvoa, että lasten päivähoitovirasto toimii tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti, vahvistetun talousarvion ja lasten päivähoitosuunnitelman puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja yhteistoiminnassa terveys- ja kouluviranomaisten sekä muiden sellaisten viranomaisten ja yhteisöjen kanssa, joiden toiminta liittyy lasten päivähoitoon,

3) valmistella määrääjain ehdotus lasten päivähoitosuunnitelmaksi,

4) määrätä kaupungin järjestämän lasten päivähoitopalvelun vuotuiset ja vuorokautiset hoitoajat sekä huolehtia niiden saattamisesta kaupungin asukkaiden tietoon,

5) antaa ohjeet, ottaen huomioon asioiden valmistelussa tarvittavan yhteistoiminnan päivähoitohenkilökunnan ja päiväkotien kesken, lasten ottamisesta kaupungin järjestämään päivähoitoon, hoitomuodon muuttamisesta ja hoitosuhteen lopettamisesta sekä kaupungin järjestämästä lasten päivähoitopalvelusta sosiaalishallituksen vahvistamien perusteiden mukaisesti perittävistä korvauksista,

6) antaa ohjeet lasten ottamisesta päiväkotiin hoidettaviksi, hoitosuhteen lopettamisesta sekä maksuluokkaan sijoittamisesta niiden yksityisten päiväkotien osalta, joiden ylläpitäjät ovat luovuttaneet oikeuden lasten hoitoon ottamiseen päivähoitolautakunnalle,

7) päättää edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja ohjeita noudattaen niissä mainituista toimenpiteistä siinä laajuudessa, kuin lautakunta on tämän tehtävän itselleen pidättänyt,

8) antaa ohjeet yksityisen kodin hyväksymisestä ohjattuun perhepäivähoitoon kuuluvaksi perhepäiväkodiksi sekä lasten ylläpidosta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta,

9) antaa ohjeet kaupungin järjestämään lasten päivähoi-

toon osallistuvan henkilökunnan työstä ja kaupungin päiväkotien oppilasharjoittelusta,

10) päättää päiväkodin johtajan vapauttamisesta lapsiryhmän hoidosta ja kasvatuksesta silloin, kun laitoksen suuruus sitä edellyttää,

11) hyväksyä ja määräaikana lähettää kaupunginhallitukselle ehdotus lasten päivähoitotoimen vuotuiseksi talousarvioksi,

12) antaa vuosittain kertomus lasten päivähoitotoimen edellisen vuoden toiminnasta kaupunginhallituksen määräysten mukaisesti,

13) huolehtia lasten päivähoitopalvelujen tiedottamisesta lasten huoltajille ja edistää yhteistyötä lasten päivähoitotoimen ja lasten huoltajien kesken,

14) huolehtia kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätösten täytäntöönpanosta, kun se on annettu lautakunnan tehtäväksi,

15) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin päivähoitotoimen johtajan, osastopäälliköiden ja muiden viranhaltijoiden omalla vastuulla tehtävien hankintojen sekä suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevien sopimusten arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämänlaatuista, vahvistetut rajat ylittävistä sopimuksista,

16) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä sekä antaa lausuntoja, selityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista sekä

17) huolehtia toimialaansa liittyvistä sille erikseen määrättyistä muista tehtävistä.

7 §. Lautakunta asettaa kunakin kalenterivuonna keskuudestaan jaoston tai mikäli tehtävien määrä niin vaatii, enintään kolme kolmijäsenistä jaostoa, joiden tehtävänä on lautakunnan vahvistaman työnjaon mukaisesti

1) päättää lautakunnan määräämissä rajoissa ja sen antamia ohjeita noudattaen lasten ottamisesta kaupungin järjestämään päivähoitoon, hoitomuodon muuttamisesta ja hoitosuhteen lopettamisesta,

2) päättää lautakunnan määräämissä rajoissa ja sen antamia ohjeita noudattaen lasten ottamisesta päiväkotiin hoidettavaksi, hoitosuhteen lopettamisesta sekä maksuluokkaan sijoittamisesta niiden yksityisten päiväkotien osalta, joiden ylläpitäjät ovat luovuttaneet oikeuden lasten hoitoon ottamiseen päivähoitolautakunnalle, sekä

3) lapsen holhoojan pyynnöstä tai päiväkodin johtajan tai perhepäivähoidon ohjaajan esityksestä ottaa käsiteltäväkseen ja päätettäväkseen päiväkodin johtajan tai perhepäivähoidon ohjaajan ratkaisu, joka koskee lapsen ottamista päivähoitoon, hoitomuodon muuttamista, hoitosuhteen lopettamista tai maksuluokkaan sijoittamista.

Lautakunta määrää kullekin jaostolle puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Päivähoitotoimen johtajalla on oikeus olla saapuvilla jaostojen kokouksissa ja ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätösten tekemiseen.

Jaoston kokouksissa toimii esittelijänä päivähoito-osaston osastopäällikkö tai hänen määräämänsä osaston palveluksessa oleva henkilö.

Jaostoon on muuten soveltuvin osin noudatettava, mitä lautakunnasta edellä on määrätty.

8 §. Lasten päivähoitovirastossa on hallinto- ja talusosasto sekä päivähoito-osasto.

Lasten päivähoitoviraston päällikkönä on päivähoitotoimen johtaja. Kummassakin osastossa on osastopäällikkö. Lisäksi virastossa on sihteeri sekä muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

9 §. Päivähoitotoimen johtajan tehtävänä on

1) johtaa ja valvoo viraston ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia siitä, että tehtävät suoritetaan tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti, vahvistetun talousarvion ja päivähoitosuunnitelman puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja yhteistoiminnassa terveystoimen ja kouluviranomaisten sekä muiden sellaisten viranomaisten ja yhteisöjen kanssa, joiden toiminta liittyy lasten päivähoitoon,

2) huolehtia lautakunnan käsiteltäviksi tulevien asioiden valmistelusta, olla läsnä lautakunnan kokouksissa ja huolehtia asioiden esittelystä lautakunnalle,

3) huolehtia siitä, että lautakunnalle annetaan määräaikana ehdotukset lasten päivähoitosuunnitelmaksi ja päivähoitotoimen vuotuiseksi talousarvioksi, kertomus päivähoitotoimen edellisen vuoden toiminnasta sekä lautakunnan pyytämiä suunnitelmia, selvityksiä ja muita tietoja,

4) huolehtia virastoa koskevien päätösten täytäntöönpanosta, ellei sitä ole annettu jonkun muun tehtäväksi,

5) päättää viraston palveluksessa olevan sellaisen henkilön, jonka tehtäviä ei ole tässä ohjesäännössä erikseen määrätty, tilapäisestä siirtämisestä viraston osastosta toiseen,

6) huolehtia siitä, että viraston henkilökunnalle järjestetään tarpeen mukaista koulutusta,

7) päättää lautakunnan vahvistamissa rajoissa viraston hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista,

8) päättää viraston maksettaviksi tulevien laskujen hyväksymisestä,

9) päättää matkustusmääräyksen antamisesta viraston henkilökuntaan kuuluvalla, milloin viraston hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolelle kotimaassa suoritettavaa matkaa,

10) allekirjoittaa viraston kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä päättää niiden varmentamisesta,

11) antaa pyydettyä lausuntoja viraston toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle näiden pyytämiä tietoja ja selvityksiä sekä

12) suorittaa kaupunginjohtajan, asianomaisen apulais-

kaupunginjohtajan tai lautakunnan määrämät päivähoitotoimen johtajan toimialaan liittyvät tehtävät.

10 §. Hallinto- ja talousosaston tehtävänä on

- 1) huolehtia lasten päivähoitolautakunnan sihteerin- ja kansliatehtävien hoitamisesta,
- 2) laatia päivähoitotoimen johtajan ohjeiden mukaan ehdotukset lasten päivähoitosuunnitelmaksi sekä lautakunnan ja viraston talousarvioksi ja taloussuunnitelmaksi,
- 3) seurata lautakunnan ja viraston talousarvion noudattamista sekä määrärahojen käyttöä ja antaa määrääjain niitä koskevia selvityksiä,
- 4) huolehtia viraston yleisistä toimistotehtävistä,
- 5) huolehtia viraston tiedotustoiminnasta ottaen huomioon kaupungin tiedotustoiminnasta annetut määräykset,
- 6) huolehtia viraston henkilökunnan palkanlaskennasta ja palvelussuhteeseen liittyviä sosiaalisia etuja koskevista asioista, ellei toisin ole määrätty,
- 7) huolehtia lautakunnan ja viraston toimialaan kuuluvien valtionosuuksien ja -avustuksien hakemisesta ja niitä koskevista muista asioista,
- 8) antaa lautakunnalle määrääjain päivähoitoa koskevat toimintakertomukset sekä
- 9) suorittaa lautakunnan ja päivähoitotoimen johtajan määrämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

11 §. Päivähoito-osaston tehtävänä on

- 1) huolehtia kaupungin järjestämään päivähoitoon otettujen lasten hoidosta ja kasvatuksesta,
- 2) huolehtia kaupungin ylläpitämien lasten päiväkotien toiminnasta,
- 3) huolehtia ohjatusta perhepäivähoidosta,
- 4) huolehtia ohjatusta leikkikenttätöiminnasta,
- 5) huolehtia yksityisen harjoittaman lasten päivähoitotoiminnan valvonnasta sekä
- 6) suorittaa lautakunnan ja päivähoitotoimen johtajan määrämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

12 §. Osastopäällikön tehtävänä on

- 1) johtaa, valvoo ja kehittää osaston toimintaa,
- 2) huolehtia lautakunnalle esiteltävien, osaston toimialaan kuuluvien asioiden valmistelusta,
- 3) huolehtia päätösten täytäntöönpanosta, kun se on määrätty osaston tehtäväksi,
- 4) esitellä lautakunnan kokouksessa toimialaansa kuuluvat asiat, ellei toisin ole määrätty,
- 5) huolehtia, että laskut ja osaston tileihin kuuluvat asiakirjat tarkastetaan tilisäännön ja muiden määräysten mukaisesti, sekä valvoo määrärahojen käyttöä osaston osalta,
- 6) huolehtia, että osaston hallinnassa olevaa omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,
- 7) päättää lautakunnan vahvistamissa rajoissa osaston hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista,
- 8) määrätä osaston henkilökunnan työnjaosta ja tehtävistä, mikäli niistä ei ole erikseen määrätty,

9) päättää osaston henkilökunnan vuosi- ja sairauslo-
mista sekä sijaisten määräämisestä voimassa olevien säännös-
ten ja määräysten mukaisesti,

10) allekirjoittaa osaston kirjeet, sopimukset ja muut
asiakirjat sekä

11) tehdä päivähoitotoimen johtajalle osastoa koskevia
esityksiä ja suorittaa tämän hänelle antamat muut tehtävät.

Päivähoito-osaston päällikön tehtävänä on lisäksi val-
voa, että kaupungin järjestämässä päivähoidossa olevien las-
ten terveys tarkastetaan ainakin kerran kalenterivuoden ai-
kana sekä että päiväkotien henkilökunta ja perhepäivähoitajat
käyvät tuberkuloosilain edellyttämässä tarkastuksissa.

13 §. Sihteerin tehtävänä on

1) huolehtia lautakunnan kokousten esityslistojen laati-
misesta sekä niiden ja kokouskutsujen toimittamisesta asian-
omaisille,

2) huolehtia lautakunnan kokousten pöytäkirjojen laati-
misesta, ellei toisin ole määrätty,

3) antaa virallisesti oikeaksi todistettuja jäljennök-
siä lautakunnan pöytäkirjoista sekä sen ja lasten päivähoito-
viraston asiakirjoista,

4) avustaa lautakuntaa hallinnollista ja lainopillista
laatua olevissa asioissa,

5) antaa päivähoitotoimen johtajalle ja osastopäälli-
köille heidän pyytämäänsä lainopillisia tietoja ja lausuntoja
sekä

6) suorittaa lautakunnan, päivähoitotoimen johtajan se-
kä hallinto- ja talousosaston osastopäällikön määräämät siht-
teerin toimialaan liittyvät muut tehtävät.

14 §. Päiväkodin johtajan tehtävänä on

1) johtaa, valvoa ja kehittää päiväkodin toimintaa,

2) päättää lautakunnan antamia ohjeita noudattaen las-
ten ottamisesta päiväkotiin hoidettavaksi, hoitosuhteen lo-
pettamisesta sekä maksuluokkaan sijoittamisesta,

3) huolehtia päiväkotiin hoidettaviksi otettujen lasten
hoidosta, ohjauksesta ja kasvatuksesta sekä turvallisuudesta
erityisesti hänen vastuulleen annetun lapsiryhmän osalta,

4) seurata lasten päivähoidon ja varhaiskasvatuksen
yleistä kehitystä,

5) suunnitella ja järjestää yhteistoimintaa päiväkodin
ja lasten huoltajien kesken,

6) huolehtia hoitokorvausten perimisestä ja tilittämi-
sestä, ellei toisin ole määrätty,

7) päättää päiväkodin henkilökunnan työnjaosta ja teh-
tävistä 15 §:n määräykset huomioon ottaen,

8) valvoa päiväkodin talouden ja irtaimiston hoitoa,
laatia osastopäällikölle määrääjain ehdotus päiväkodin seu-
raavan vuoden talousarvioksi ja kertomus päiväkodin edellisen
kalenterivuoden toiminnasta samoin kuin huolehtia tarpeellisen
tilastojen pitämisestä sekä

9) suorittaa osastopäällikön määräämät päiväkodin toi-
mintaan liittyvät muut tehtävät.

15 §. Päiväkodissa lasten hoitoon ja kasvatukseen osallistuvan henkilön tehtävänä on päiväkodin johtajan päättämän työnjaon ja antamien ohjeiden mukaisesti,

1) huolehtia päiväkotiin hoidettaviksi otettujen lasten hoidosta, ohjauksesta ja kasvatuksesta sekä turvallisuudesta erityisesti hänen vastuulleen annettun lapsiryhmän osalta,

2) seurata lasten päivähoidon ja varhaiskasvatuksen yleistä kehitystä,

3) osallistua päiväkodin toiminnan suunnitteluun ja yhteistoiminnan järjestämiseen päiväkodin ja lasten huoltajien kesken sekä

4) suorittaa päiväkodin johtajan määräämät toimialaansa liittyvät muut tehtävät.

16 §. Perhepäivähoidon ohjaajan tehtävänä on

1) ohjata ja valvoa perhepäiväkotien toimintaa toiminta-alueellaan sekä osallistua perhepäivähoitajien kouluttamiseen osastopäällikön päättämän työnjaon ja hänen antamiensa ohjeiden mukaisesti,

2) päättää lautakunnan antamia ohjeita noudattaen lasten ottamisesta ohjattuun perhepäivähoitoon sekä hoitosuhteen muuttamisesta tai lopettamisesta ja lapsen maksuluokkaan sijoittamisesta,

3) seurata lasten päivähoidon ja varhaiskasvatuksen yleistä kehitystä,

4) suunnitella ja järjestää yhteistoimintaa lasten huoltajien ja perhepäivähoitajien kesken,

5) huolehtia ohjatun perhepäivähoidon hoitokorvausten perimisestä ja tilittamisestä, ellei toisin ole määrätty,

6) huolehtia tarpeellisten tilastojen ja luetteloiden pitämisestä perhepäiväkodeista ja niissä päivähoidossa olevista lapsista sekä

7) suorittaa osastopäällikön määräämät toimialaansa liittyvät muut tehtävät.

17 §. Perhepäivähoitajan tehtävänä on

1) antaa ohjattuun perhepäivähoitoon sijoitetulle lapselle hänen ikänsä ja tarpeidensa mukainen hoito ja kasvatusta sekä huolehtia lapsen turvallisuudesta,

2) ilmoittaa välittömästi lapsen huoltajalle ja perhepäivähoidon ohjaajalle lasta kohdanneesta sairaudesta tai tapaturmasta,

3) pitää luetteloa hoidossaan olevista lapsista ja hoitopäivien määrästä,

4) osallistua perhepäivähoitajille järjestettyihin koulutustilaisuuksiin sekä

5) noudattaa ohjatusta perhepäivähoidosta annettuja muita määräyksiä ja ohjeita sekä suorittaa perhepäivähoidon ohjaajan määräämät toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

18 §. Ohjatussa leikkikenttätötoiminnassa lasten leikin ja toiminnan ohjausta suorittavan henkilön tehtävänä on järjestää toimintaan osallistuville lapsille kehittävää ja virikkeitä antavaa toimintaa ja suorittaa erikseen määrätyt leikkikenttätötoimintaan liittyvät tehtävät.

19 §. Päivähoitotoimen johtajan pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla kokemusta hallinnollisissa tehtävissä sekä lasten päivähoidossa tai lastensuojelutyössä.

Hallinto- ja talousosaston osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla kokemusta hallinnollisissa tehtävissä.

Päivähoito-osaston osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla kokemusta lasten päivähoidossa.

Sihteerin pätevyysvaatimuksena on tuomarin virkaa varten vaadittava tutkinto.

Päiväkodin johtajalta, perhepäivähoidon ohjaajalta, päiväkodin muissa lasten hoito- ja kasvatustehtävissä toimivalta henkilöltä sekä päivähoidon erityistyöntekijältä ja muulta lasten hoitoon ja kasvatukseen osallistuvalla henkilöltä vaadittavasta kelpoisuudesta on säädetty lasten päivähoidosta annetussa asetuksessa.

Muulta henkilökunnalta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava viranomainen, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvia virkoja täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

20 §. Päivähoitotoimen johtajan valitsee kaupunginvaltuusto ja osastopäälliköt kaupunginhallitus lasten päivähoitolautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Päiväkodin johtajan ja samassa tai sitä ylemmässä palkkaluokassa olevan viranhaltijan valitsee lautakunta. Muut viranhaltijat valitsee päivähoitotoimen johtaja. Työsuhteisen henkilökunnan ottaa ja irtisanoo päivähoitotoimen johtaja tai hänen määräämänsä viranhaltija.

21 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaisissa on säädetty viranhaltijain päätöksistä pidettävästä pöytäkirjasta, on pöytäkirjaa tai päätösluetteloä pidettävä päivähoitotoimen johtajan ja osastopäälliköiden muissakin tarpeellisiksi katsomissa tapauksissa. Päätösluettelon allekirjoittaa päätöksen tehnyt viranhaltija. Päätösluetteloä pitää sen allekirjoittajan määräämä henkilö.

Päätösluetteloihin nähden on noudatettava, mitä kunnallislaisissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

22 §. Päivähoitotoimen johtajan tai osastopäällikön estyneenä tai poissa ollessa hoitaa päivähoitotoimen johtajan tehtäviä lautakunnan määräämä osastopäällikkö ja osastopäällikön tehtäviä päivähoitotoimen johtajan määräämä henkilö.

23 §. Tämä ohjesääntö on pidettävä nähtävänä kaupungin ylläpitämässä päiväkodissa ja leikkikenttärakennuksessa.

24 §. Lasten päivähoitolautakunnan ja lasten päivähoitoviraston kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

15. HELSINGIN KAUPUNGIN MAATALOUSYRITTÄJÄN
LOMATOIMINNAN OHJESÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 11 p:ltä 1974.
Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama 20.1.1975.

1 luku.

Maatalouslautakunnan tehtävät.

1 §. Maatalousyrittäjän vuosiloman järjestämisestä annetun lain (maatalouslomalain) mukaista toimintaa hoitaa kaupungissa maatalouslautakunta.

2 §. Maatalouslautakunnan tehtävänä on

1) valmistaa kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi ehdotus selvitykseksi lomatoiminnan järjestämisestä kaupungissa,
2) huolehtia maatalouslomittajien kanssa tehtävien työ-
sopimusten solmimisesta ja irtisanomisesta sekä työsuhteesta aiheutuvista muista toimenpiteistä,

3) hyväksyä tai osoittaa maatalouslomittajat maatalousyrittäjille,

4) pitää luetteloa maatalousyrittäjistä, joille on hyväksytty tai osoitettu maatalouslomittaja,

5) valvoa maatalouslomittajien toimintaa,

6) huolehtia lomatoimintaan liittyvästä tiedotustoiminnasta kaupungissa,

7) laatia vuosittain ehdotukset seuraavan kalenterivuoden toimintasuunnitelmaksi ja talousarvioksi,

8) hoitaa lautakunnan taloutta hyväksytyyn talousarvion ja tilisäännön määräysten mukaisesti,

9) tehdä esityksiä ja huolehtia lomatoimintaan tarvittavien valtion varojen hakemisesta ja niiden tilityksestä sen mukaan kuin erikseen on määrätty,

10) antaa vuosittain kaupunginhallitukselle kertomus toiminnastaan edellisellä kalenterivuotena, sekä

11) huolehtia muista maatalouslomalaissa ja sen nojalla annetussa asetuksessa säädetyistä tehtävistä.

2 luku.

Maatalouslomittajat.

3 §. Maatalouslautakunnan alaisena on sihteeri ja mahdollista muuta henkilökuntaa sen mukaan, kuin erikseen on määrätty, sekä tarpeellinen määrä maatalouslomittajia.

4 §. Sihteerin tehtävänä on maatalouslautakunnan antamien ohjeiden mukaisesti

- 1) järjestää maatalouslomittajien työhön sijoittaminen,
- 2) huolehtia maatalouslomittajien työn ohjaamisesta,
- 3) suunnitella ja tehdä esityksiä lomatoiminnan kehittämistä kaupungissa,
- 4) huolehtia maatalouslomittajien ja maatalouslautakunnan välisen yhteistyön ylläpitämisestä, sekä
- 5) huolehtia muistakin lomatoiminnan ohjaukseen ja valvontaan liittyvistä tehtävistä.

5 §. Maatalouslomittajan tulee maatalouslautakunnan ja sihteerin antamien ohjeiden mukaisesti

- 1) suorittaa karjan ruokinta-, lypsy- ja muut tarpeelliset hoitotoimenpiteet,
- 2) seurata karjan terveydentilaa ja eläinten sairastuessa, tilanteen niin vaatiessa, kutsua eläinlääkäri,
- 3) huolehtia karjasuojan siisteydestä, rehuvarastojen täydentämisestä, nopeasti pilaantuvien tuotteiden markkinoinnista sekä maatalouslomittajan tehtävien suorittamiseksi tarpeellisten rakennusten, koneiden ja laitteiden kunnossapidosta,
- 4) huolehtia yrityksen kotitalouteen liittyvistä välttämättömistä tehtävistä, kuten asunnon lämmittämisestä,
- 5) esittää työn päätyttyä maatalousyrittäjälle ja maatalouslautakunnalle selvitys toimenpiteistään yrityksen hoidossa,
- 6) tehdä maatalousyrittäjälle tilitys tehtävien hoitamisessa käytetyistä rahavaroista, sekä
- 7) huolehtia muista yrityksen karjatalouteen kuuluvista säännöllisistä ja yrityksen hoitoon liittyvistä välttämättömistä tehtävistä.

6 §. Maatalouslomittajan hyväksymistä tai osoittamista koskeva maatalouslautakunnan päätös on annettava maatalousyrittäjälle tiedoksi viimeistään 14 vuorokautta ennen toivottua loman alkamisajankohtaa, ellei erityisistä syistä muuta johdu.

3 luku.

Erinäisiä määräyksiä.

7 §. Maatalousyrittäjältä voidaan evätä oikeus saada kunnan osoittama maatalouslomittaja, jos yrittäjä menettelyllään on tehnyt maatalouslomittajan toiminnan mahdottomaksi tai saattanut maatalouslomittajan aseman vaaranalaiseksi.

8 §. Lomatoiminnan järjestelyssä maatalouslautakunnan tulee olla yhteistyössä sosiaalilautakunnan tehtäviä hoitavien toimielinten sekä muiden sellaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa, joiden toiminta liittyy maatalousyrittäjän lomatoimintaan.

9 §. Maatalouslautakunnan on huolehdittava siitä, että tämä ohjesääntö tarpeellisilta osin annetaan tiedoksi maatalouslomittajille sekä niille maatalousyrittäjille, joille hyväksytään tai osoitetaan maatalouslomittaja.

16. VALTIONEUUVOSTON PÄÄTÖS VALTIONAVUSTUKSEEN
OIKEUTETTUJEN KUNNALLISTEN JA YKSITYISTEN LAITOSTEN
OMIEN RAKENNUSTEN VUOKRA-ARVOJEN MÄÄRÄÄMISPERUSTEISTA
ANNETUN VALTIONEUUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 23 p:nä 1975.
(Suomen ASK 44/75)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä päätännyt muuttaa valtionavustukseen oikeutettujen kunnallisten ja yksityisten laitosten omien rakennusten vuokra-arvojen määräämisperusteista 19 päivänä lokakuuta 1961 antamansa päätöksen (482/61) 2 §:n 1 momentin ja 6 §:n 4 momentin näin kuuluviksi:

2 §. Rakennusten vuokra-arvoksi määrätään laitosten omien rakennusten hankinta-arvosta laskettava vuotuinen kuoletus ja korko sekä rakennusten kunnossapitokustannukset, jollei 6 §:n 4 momentista kunnossapitokustannusten osalta muuta johdu.

6 §.-----

Milloin laitoksen valtionapua koskevien säännösten mukaan joistakin edellä tarkoitetuista kustannuksista suoritetaan erikseen valtionapua, vähennetään tällaisten kustannusten määrä vuokra-arvon määrästä. Milloin taas laitoksen valtionapua koskevien säännösten mukaan kaikista edellä tarkoitetuista kustannuksista suoritetaan erikseen valtionapua, kunnossapitoarvoa ei määrätä eikä kunnossapitokustannuksia oteta huomioon vuokraarvossa.

17. ASETUS ERÄIDEN RAASTUVANOIKEUKSIEN KANSLIAHENKILÖ-
KUNNAN PALKKAUKSEEN ANNETTAVASTA VALTIONAVUSTUKSESTA.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1975.
(Suomen AsK 43/75)

Oikeusministerin esittelystä säädetään oikeudenkäynnistä huoneenvuokra-asioissa 10 päivänä elokuuta 1973 annetun lain 11 a §:n, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (976/73), nojalla:

1 §. Valtio osallistuu tulo- ja menoarvion rajoissa raastuvan-oikeudessa asunto-oikeuden toimintaan liittyviä tehtäviä suorittavan kansliahenkilökunnan palkkaukseen antamalla kaupungille valtionavustusta.

2 §. Valtionavustusta voidaan antaa oikeusministeriön harkinnan mukaan 1 §:ssä mainitun kansliahenkilökunnan palkkaukseen siltä osin kuin se aiheutuu asunto-oikeuden toiminnasta.

3 §. Oikeusministeriö myöntää ja maksaa valtionavustuksen vuosittain jälkikäteen hakemuksesta, johon on liitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettua palkkauksesta. Sitä on haettava kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä.

4 §. Kaupunki voidaan oikeusministeriön päätöksellä määrätä palauttamaan saamansa valtionavustus tai osa siitä valtiolle 6 prosentin vuotuisine korkoineen sen kuukauden alusta, jona valtionavustus on maksettu:

1) jos avustuksen suorittamista varten on annettu virheellisiä tai erehdyttäviä tietoja,

2) jos tilien tarkastuksen yhteydessä tai muutoin käy selville, että valtionavustus on suoritettu perusteettomasti, tai

3) jos valtionavustuksen myöntämiseen liittyviä ehtoja ei ole noudatettu.

Valtionavustusta ei ole määrättävä palautettavaksi tai korkoa perittäväksi, milloin se asianhaarat huomioon ottaen olisi kohtuutonta.

5 §. Kaupunki on velvollinen antamaan 2 §:ssä tarkoitettua palkkauksesta oikeusministeriölle sen tarpeellisiksi katsomat tiedot.

6 §. Oikeusministeriö antaa tarvittaessa määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

7 §. Tätä asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1974 maksettua, 2 §:ssä tarkoitettua palkkausta varten myönnettävään valtionavustukseen.

18. LAKI OPINTOTUKILAIN 10 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1975.
(Suomen AsK 50/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:28)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1972 annetun opintotukilain 10 §:n 1 momentin 2 kohta sellaisena, kuin se on 25 päivänä tammikuuta 1974 annetussa lais-
sa (88/74), näin kuuluvaksi:

10 §. Opintorahana myönnetään kerrallaan enintään yhdeksi opintovuodeksi:

2) alemman keskiasteen ammatillisessa koulutuksessa 800 markkaa ja muussa ammatillisessa koulutuksessa, ellei jäljempänä 3 kohdasta muuta johdu, 700 markkaa; ja

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

19. LAKI TYÖNTEKIJÄN ERORAHASTA ANNETUN LAIN MUUT-
TAMISESTA.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1975.
(Suomen AsK 51/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työntekijän erorahasta 6 päivänä maaliskuuta 1970 annetun lain (169/70) 5 §:n 1 momentti ja lisätään lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

5 §. Tämän lain 4 §:ssä tarkoitettu työnantaja, valtion, kunnan ja muun julkisoikeudellisen yhteisön viranomainen, vakuutus- ja eläkelaitos sekä työttömyyskassa ovat velvolliset pyynnöstä antamaan eroraharahastolle maksutta erorahahakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot.

5 a §. Joka luvattomasti ilmaisee, mitä hän tässä laissa säädettyä tehtävää täyttäessään on saanut tietää jonkun henkilön taloudellisista oloista, terveydentilasta taikka ammatti- tai liikesalaisuuksista, on tuomittava työntekijän erorahasta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta sakkoon, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta.

Virallinen syyttäjä ei saa nostaa syytettä 1 momentissa tarkoitettusta rikoksesta, ellei asianomistaja ole ilmoittanut rikosta syytteeseen pantavaksi.

20. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KUNNAN OSUUDEN ENIMMÄISMÄÄRÄN VAHVISTAMISESTA KANSANELÄKELAIN MUKAISTEN TUKIOSIEN KUSTANNUKSISTA VUODELTA 1975.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1975.
(Suomen AsK 64/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:31)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 62 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (741/70), päättänyt:

Kunnan osuus kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista vuodelta 1975 jaettuna kunnassa vuonna 1974 toimitetussa kunnallisverotuksessa määrättyjen veroäyriä luvulla ei saa nousta 1,25 penniä suuremmaksi veroäyriä.

21. KIOSKEISSA JA NIIHIN VERRATTAVISSA MYYNTIPAIKOISSA YM. HARJOITETTAVASTA KAUPASTA SEKÄ MUUSTA SENTAPAISESTA ANSIOTOIMINNASTA ANNETTUJEN MÄÄRÄYSTEN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 29 p:ltä 1975.

Kaupunginvaltuusto päätti lisätä kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta sekä muusta sentapaisesta ansiotoiminnasta 27.3.1935 annettuihin määräyksiin seuraavan sisältöisen 1 a §:n

1 a §. Liikennelaitoksen lautakunnalla on oikeus vuokrata enintään viiden vuoden ajaksi hallinnossaan olevista liikenneterminaaleista ja asemarakennuksista tiloja kioski- ja siihen verrattavasta kaupasta sekä automaattikaupasta 24.6.1969 annetussa asetuksessa tarkoitetun myynnin ja muun toiminnan sekä kahvila-toiminnan harjoittamiseen. Toiminta voidaan sallia vuoden ympäri liikennelaitoksen liikenteellisenä toiminta-aikana, päivittäin kuitenkin kauintaan klo 5.30-2.00, ellei toiminnasta muutoin ole toisin säädetty.

Lautakunnalla on lisäksi oikeus antaa määräaikainen vuokraton käyttöoikeus liikenneterminaalien rakennuskustannusten suorittajalle edellä mainittuun tarkoitukseen käytettäviin terminaalin tiloihin. Ilman erittäin painavaa syytä ei vuokratonta käyttöoikeutta kuitenkaan saa antaa yli kymmeneksi vuodeksi. Sanotunlaisen käyttöoikeuden päätyttyä tilat on vuokrattava tarjousten perusteella enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.

22. LIIKENNELAITOKSEN LAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 29 p:ltä 1975.

Kaupunginvaltuusto päätti lisätä liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön 7 §:ään näin kuuluvan 17 a kohdan:

7 §. Lautakunnan tehtävänä on

 17 a) luovuttaa kaupunginvaltuuston vahvistamien yleisten ehtojen mukaisesti hallinnossaan olevista liikenneterminaaleista ja asemarakennuksista tiloja kaupan sekä muun elinkeino- ja ansiotoiminnan harjoittamiseen,

23. ASETUS VUODELTA 1975 MAKSETTUJEN TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUJEN JAKAUTUMISESTA.

Annettu 31 p:nä tammikuuta 1975.
 (Suomen AsK 75/75)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 16 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (957/72), nojalla:

Vuodelta 1975 maksetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

	Palkka maksettu ennen 1.7. %	Palkka maksettu 1.7. tai sen jälkeen %
1) työnantajan lapsilisämaksua....	20,65	22,60
2) työnantajan kansaneläkemaksua..	55,75	54,80
3) työnantajan sairausvakuutus- maksua.....	23,60	22,60

24. HELSINGIN KAUPUNGIN SOSIAALIOHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 11 p:nä 1974.
 Sosiaalihallituksen vahvistama helmikuun 8 p:nä 1975.

1 §. Sosiaalihuollon paikallista hallintoa Helsingin kaupungissa hoitavat huoltolautakunta, lastensuojelulautakunta ja lasten päivähoitolautakunta voimassa olevien säädösten ja määräysten mukaan

3 §. 1 kohta Lastensuojelulautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa lastensuojelulaissa sosiaalilautakunnalle määrätyt tehtävät lukuun ottamatta tämän ohjesäännön 2 §:n 2) kohdan mukaan huoltolautakunnalle ja 4 §:n mukaan lasten päivähoitolautakunnalle kuuluvia asioita.

4 §. Lasten päivähoidosta annetun lain mukaan sosiaalilautakunnalle kuuluvista tehtävistä huolehtii lasten päivähoitolautakunta.

5 §. Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lasten päivähoitolautakunnan on oltava yhteistoiminnassa toistensa sekä kaupungissa toimivien terveydenhoito-, raittius-, koulu-, holhous- ja muiden viranomaisten sekä vapaiden järjestöjen samoin kuin toisten kuntien sosiaalilautakuntien ja yleensä sellaisten yhteisöjen kanssa, joiden toiminnalla ja sosiaalihuollolla on keskinäistä yhteyttä.

Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lasten päivähoitolautakunnan on ainakin kerran vuodessa kokoonnuttava yhteiseen neuvottelukokoukseen käsittelemään niiden toimialaan kuuluvia yhteisiä sosiaalihuoltokysymyksiä.

6 §:n 1 momentti

Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lasten päivähoitolautakunnan puheenjohtajan ja jäsenen vaalikelpoisuudesta sekä valitun oikeudesta kieltäytyä tointa vastaanottamasta tai erota siitä on voimassa, mitä erikseen on säädetty.

----- 7 §:n 2 momentti

Lautakunnan jäsenistä, samoin kuin varajäsenistä, tulee

vähintään kahden olla miehiä ja vähintään kahden naisia, minkä lisäksi ainakin yhden on oltava terveydenhoitoon perehtynyt. Jäseniä valittaessa on lisäksi otettava huomioon, että lautakunta saa riittävästi kotitalouden tuntemusta. Ainakin yhden lautakunnan jäsenistä tulee olla jäsenenä myös lastensuojelulautakunnassa ja niin ikään yhden myös lasten päivähoitolautakunnassa.

17 §:n 1 momentti

Huoltolautakunnan kokouksessa ovat kaupunginhallituksen edustaja, lastensuojelulautakunnan ja lasten päivähoitolautakunnan puheenjohtajat oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

----- 34 §:n 2 momentti

Lautakunnan jäsenistä, samoin kuin varajäsenistä, tulee vähintään kahden olla miehiä ja vähintään kahden naisia, minkä lisäksi ainakin yhden on oltava terveydenhoitoon, ainakin yhden käytännölliseen opetus- ja kasvatustoimintaan sekä, mikäli mahdollista, yhden oikeudenkäyntimenettelyyn perehtynyt. Jäseniä valittaessa on lisäksi otettava huomioon, että lautakunta saa riittävästi kotitaloudentuntemusta. Ainakin yhden lautakunnan jäsenistä tulee olla jäsenenä myös huoltolautakunnassa ja niin ikään ainakin yhden myös lasten päivähoitolautakunnassa.

44 §:n 1 momentti

Lastensuojelulautakunnan kokouksissa ovat lastensuojelun toimitusjohtaja ja lastensuojelulautakunnan sihteeri velvolliset sekä kaupunginhallituksen edustaja, huoltolautakunnan ja lasten päivähoitolautakunnan puheenjohtajat oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

61 §.

Lasten päivähoitolautakunnan tehtävistä määrätään Helsingin kaupungin lasten päivähoito-ohjesäännössä.

66 a §.

Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lasten päivähoitolautakunnan kassa- ja tiliasiat hoitaa rahatoimisto.

67 §.

Kutsu 5 §:n 2 kohdassa mainittuun huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lasten päivähoitolautakunnan yhteiseen neuvottelukokoukseen on lautakuntien puheenjohtajien yhteisesti annettava kirjallisesti viimeistään kolme päivää ennen kokousta.

25. LASTENSUOJELUN PERHESIJOTTUSTOIMINNAN HOITOMAKSUJEN
PERUSTEIDEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 10 p:ltä 1975.

Kaupunginhallitus päätti, että lastensuojelun perhesi-
jottustoiminnassa saadaan noudattaa 1.3.1975 lukien seuraavia
enimmäismaksuja:

Ikäryhmä	Kulujen korvaus mk/kk	Huolenpito- lisä mk/kk	Kokonais- hoitomaksu mk/kk
0-4-vuotiaat	300	140	440
5-6 "	350	100	450
7-9 "	400	100	500
10-14 "	530	100	630
15-19 "	650	100	750
aikuiset (va- jaamieliset)	700	100	800

26. YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 12 p:ltä 1975.

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa yleisten töiden lautakunnan johtosäännön 6 §:n 4 kohdan kuulumaan seuraavasti:

Lautakunnan tehtävänä on

4) valvoa kaupungin katu-, tie-, silta- ja viemäritöiden suorittamista sekä kaupungin hoidossa olevien katujen, teiden, siltojen ja viemärilaitteiden kunnossapitoa sekä lietteen käsittelyä, mikäli se ei kuulu muulle viranomaiselle, määrätä jätevesimaksusta annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettun jäteveden käyttömaksun laskentaperusteet sekä päättää sanotun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitetuista maksuhelpotuksen, -vapautuksen taikka -lykkäyksen myöntämisestä.

27. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNELAITOKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 12 p:ltä 1975.

Kaupunginvaltuusto päätti kaupungin liikennelaitoksen johtosäännön 2 §:n 1 momentin ja 8 §:n 8 kohdan kuulumaan seuraavasti:

2 §.
Liikennelaitoksessa on
yleinen osasto,
liikenneosasto,
teknillinen osasto,
rakennusosasto,
kehittämisosasto ja
kansliatoimisto.

8 §.
Asiamiehen tehtävänä on

8) suorittaa lautakunnan ja toimitusjohtajan hänelle antamat muut tehtävät.

28. HELSINGIN KAUPUNGIN MAISTRAATIN TYÖJÄRJESTYKSEN MUUTOS.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama helmikuun 13 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:89 ja 1969:23)

Lääninhallituksen 3.6.1958 vahvistaman Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestyksen 3, 4, 4 a ja 9 § muutettiin seuraavasti:

3 §. Kunnallispormestarin tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja puheenjohtajana on velvollisuutena:
Valvoa maistraatin töiden hoitamista;
johtaa maistraatin kansliaa ja valvoa, että maistraatissa toimivat viranhaltijat täyttävät velvollisuutensa;
valmistella ja maistraatissa esitellä ne asiat, jotka sinne saapuvat ja ovat maistraatin ratkaistavat, paitsi niitä asioita, joiden esittely kuuluu oikeusneuvosmiehillä;
valvoa, että kaikkiin niihin virka-aputoimiin ryhdytään, joita maistraatilta pyydetään ja jotka ilman maistraatissa tapahtuvaa esittelyä sen puolesta voidaan suorittaa, paitsi niitä toimenpiteitä, joiden suorittamisesta oikeusneuvosmiesten on huolehdittava;
pitää pöytäkirjaa, laatia ja allekirjoittaa toimituskirjat rakennuslupa-asioissa vuorotellen oikeusneuvosmiesten kanssa joka kolmas istuntopäivä;
antaa siviiliavioliittokuulutukset ja toimittaa siviiliavioliittovihkimiset;
toimia rangaistuspöytäkirjoittajana maistraatin ratkaistaviin kuuluvissa asioissa; sekä
olla jokaisena työpäivänä tavattavissa maistraatissa kello 12.30-13.30.
Edellä 1 momentin 5 kohdassa minuuttien asioista laadittavien toimituskirjain lunastukset jaetaan pormestarin ja oikeusneuvosmiesten kesken siten, että kukin saa niistä yhden kolmasosan.
Pormestari kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

4 §. Vanhemman oikeusneuvosmiehen tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja varapuheenjohtajana on velvollisuutena:

valmistella ja esitellä maistraatille ulosotonhaltijana kuuluvat kantelut, valitukset, häätö- ja virka-apuasiat sekä laatia ja allekirjoittaa niistä syntyneet toimituskirjat ja kirjeet;

pitää pöytäkirjaa, laatia ja allekirjoittaa toimituskirjat rakennuslupa-asioissa vuorotellen pormestarin ja nuoremman oikeusneuvosmiehen kanssa joka kolmas istuntopäivä; valvoa ulosottotoimen tarkkaajan sekä kaupunginvoutien työskentelyä;

yhdessä muitten katselmusmiesten kanssa suorittaa merilaissa määrättyt katselmukset ja toimitukset, jollei maistraatti määrää nuorempaa oikeusneuvosmiestä tai kunnallisneuvosmiestä suorittamaan mainittuja katselmuksia ja toimituksia; hoitaa pormestarin tehtäviä hänen estyneenä ollessaan, ei kuitenkaan toimia rangaistusmääräystuomarina; sekä olla jokaisena työpäivänä tavattavissa maistraatissa kello 10-12.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa ja jäljempänä 4 a §:n 1 kohdassa mainituista asioista laadittavien toimituskirjain lunastukset jaetaan tasan oikeusneuvosmiesten kesken, poikkeuksena kuitenkin kiinteistöjen ja alusten pakkohuutokauppa-asiat, joiden tuottamat lunastukset nuorempi oikeusneuvosmies saa yksinään.

Vanhempi oikeusneuvosmies kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

4 a §. Nuoremman oikeusneuvosmiehen tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä on velvollisuutena:

valmistella ja esitellä ne maistraatille ulosotonhaltijana kuuluvat asiat, joiden valmistelu ja käsittely ei kuulu vanhemmalle oikeusneuvosmiehelle, alusten ja kiinteistöjen pakkohuutokauppa-asiat mukaan luettuina, pitää pöytäkirjaa niissä asioissa sekä laatia ja allekirjoittaa niistä syntyneet toimituskirjat ja kirjeet;

pitää pöytäkirjaa, laatia ja allekirjoittaa toimituskirjat rakennuslupa-asioissa vuorotellen pormestarin ja vanhemman oikeusneuvosmiehen kanssa joka kolmas istuntopäivä;

vastaanottaa pakkohuutokauppa-asioissa maistraattiin kertyvät varat sekä huolehtia niiden kirjanpidosta ja jakamisesta; toimia pormestarin estyneenä ollessa rangaistusmääräystuomarina;

tarkastaa hakemukset talletusasioissa; sekä olla jokaisena työpäivänä tavattavissa maistraatissa kello 10-12.

Nuorempi oikeusneuvosmies kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

9 §. Ensimmäisen ja toisen julkisen notaarin tulee vuoroonsa maistraatin määräysten mukaan virkahuoneessaan ja viraston ulkopuolella toimittaa notaarin virkaan kuuluvat virkatehtävät.

Ensimmäinen julkinen notaari on toisen julkisen notaarin lähin esimies.

Virkaahuoneessa tapahtuvia tehtäviä ovat nimikirjoituksen, jäljennösten sekä ansioluetteloiden oikeaksi todistamiset, täysivaraisuus- ja muiden virkaan kuuluvien todistusten ja pöytäkirjanotteiden antamiset ynnä kaupanvahvistukset. Viraston ulkopuolella toimitettavia tehtäviä ovat vekseliprotestit, obligatio- ja raha-arvonnat sekä muut notaarin läsnäoloa vaativat virkatoimet, kuin myös viraston ulkopuolella tapahtuvat kaupanvahvistukset.

Laissa ja asetuksissa erikseen määrättyjen luetteloiden lisäksi tulee julkisten notaareiden pitää yhtenäistä luetteloa toimittamistaan vekseliprotesteista.

Julkiset notaarit ovat velvolliset viivytyksettä tilittämään rahatoimistolle muut paitsi julkisina kaupanvahvistajina virassaan kantamat lunastukset. Tilitettävät lunastukset samoin kuin perityn leimaveron määrä on merkittävä maistraatin hyväksymille tilityslomakkeille.

29. ASETUS RAKENNUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 14 p:nä 1975.

(Suomen AsK 116/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:77, 1965:56, 1969:143, 1970:2, 1972:98, 1973:32 ja 140)

Sisäasiainministerin esittelystä

kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 32 §:n 2 momentin 16 kohta,

muutetaan 44 §:n 1 kohta, 61 §:n 3 momentti ja 127 §

sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 9 päivänä tammikuuta 1970 annetulla asetuksella (12/70), uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, 1 a §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 28 päivänä heinäkuuta 1972 ja 2 päivänä helmikuuta 1973 annetuilla asetuksilla (596/72 ja 101/73), uusi 3 ja 4 momentti, 34 §:ään uusi 3 a kohta, 51 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 11 päivänä kesäkuuta 1965, 10 päivänä lokakuuta 1969 ja 31 päivänä lokakuuta 1973 annetuilla asetuksilla (334/65, 628/69 ja 791/73), uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi ja 122 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, sekä asetukseen uusi 87 a ja 150 a § seuraavasti:

1 §.-----

Sisäasiainministeriö voi antaa määräyksiä rakennuksen, rakenteen, rakennusosan, rakennustarvikkeen tai muun rakennukseen kuuluvan kiinteän laitteen sekä kiinteistön vesi- ja viemärlaitteen tai -laitteiston tyyppihyväksynnästä sekä siihen liittyvästä laadunvalvonnasta. Samoin ministeriö voi antaa määräyksiä tyyppihyväksytyn rakennustuotteen merkitsemisestä.

1 a §.-----

Sisäasiainministeriön apuna on tyyppihyväksyntää ja siihen liittyvää laadunvalvontaa koskeissa asioissa rakennusalan laadunvalvontaneuvottelukunta. Valtioneuvosto kutsuu neuvottelukuntaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä enintään 12 muuta jäsentä ja yhtä monta varajäsentä henkilöistä, jotka edustavat viranomaisia, rakennusten käyttäjiä sekä rakennusten ja rakennusosien valmistajia.

Sisäasiainministeriön apuna on kaavoitus- ja rakennusalan tutkimuksen koordinoitua koskevissa asioissa kaavoitus- ja rakennustutkimuksen neuvottelukunta. Valtioneuvosto kutsuu neuvottelukuntaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä enintään 12 muuta jäsentä ja kullekin varajäsenen henkilöistä, jotka edustavat viranomaisia ja yhteisöjä sekä muutoin asiantuntemusta kaavoitus- ja rakennustutkimukseen liittyvillä aloilla.

34 §. Muidenkin alueiden kuin rakennuskorttelien käytöstä voidaan antaa asemakaavamääräyksiä, kuten:

3 a) katualueen varaamisesta yhtä tai useampaa erityistä liikenne-tarkoitusta, kuten jalankulkua, polkupyöräilyä, huoltoajoa tai joukkoliikennettä taikka muuta erityistä tarvetta varten;

44 §. Korttelia rakennustontteihin jaettaessa on noudatettava:

1) jokaisen tontin tulee rajoittua katualueeseen, toriin tai katuaukioon; erityisestä syystä tontti voi kuitenkin rajoittua virkistys- tai liikennealueeseen, minkä kautta tontille on järjestettävissä ajokelpoinen yhteys;

51 §.

Lukuun ottamatta rakennustyön kannalta tarpeellista selvitystä sisäasiainministeriön tyyppihyväksyntäpäätös korvaa kuitenkin 2 momentissa tarkoitetun lisäselvityksen siltä osin kuin on kysymys tyyppihyväksytystä rakennustuotteesta.

61 §.

Rakennustyön kestäessä maistraatti voi määrätä, että lujuslaskelmat piirustuksineen sekä muut erikoispiirustukset on jätettävä tarkastettaviksi. Yksityiskohtaisia määräyksiä voidaan tästä antaa rakennusjärjestyksessä. Lukuun ottamatta rakennustyön kannalta tarpeellisia piirustuksia sisäasiainministeriön tyyppihyväksyntäpäätös korvaa kuitenkin edellä mainitut laskelmat ja piirustukset siltä osin kuin on kysymys tyyppihyväksytystä rakennustuotteesta.

87 a §. Kiinteistön vesi- ja viemärlaitteiden tulee olla rakennuksen käyttötarkoitukseen sopivat eivätkä ne saa aiheuttaa terveydellistä tai muuta vastaavaa haittaa.

122 §.

Lukuun ottamatta rakennustyön kannalta tarpeellista selvitystä sisäasiainministeriön tyyppihyväksyntäpäätös korvaa kuitenkin 2 momentissa tarkoitetun lisäselvityksen siltä osin kuin on kysymys tyyppihyväksytystä rakennustuotteesta.

127 §. Rakennustyön kestäessä rakennuslautakunta voi määrätä, että lujuslaskelmat piirustuksineen sekä muut erikoispiirustukset

on jätettävä tarkastettaviksi. Lukuun ottamatta rakennustyön kannalta tarpeellisia piirustuksia sisäasiainministeriön tyyppihyväksyntäpäätös korvaa kuitenkin edellä mainitut laskelmat ja piirustukset siltä osin kuin on kysymys tyyppihyväksytystä rakennustuotteesta.

150 a §. Sisäasiainministeriön tyyppihyväksyntäpäätös voidaan peruuttaa, milloin ministeriö harkitsee siihen olevan aihetta.

Päätöksestä, jolla ministeriö on hylännyt tyyppihyväksyntää koskevan hakemuksen sillä perusteella, ettei hakemuksen tarkoittama rakennus, rakenne, rakennusosa, rakennustarvike tai muu rakennukseen kuuluva kiinteä laite taikka kiinteistön vesi- ja viemäri-laite tai -laitteisto täytä voimassa olevien säännösten tai määräysten vaatimuksia, ministeriön on viipymättä ilmoitettava rakennusluvan myöntäville viranomaisille.

30. ÄITIYSAVUSTUKSEN SUURUUDEN VAHVISTAMINEN

Valtioneuvoston päätös helmikuun 19 p:ltä 1975.
(Suomen AsK 122/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:36)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä vahvistanut 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1945 annetussa laissa (1206/45), valtion varoista suoritettavan äitiysavustuksen suuruuden kutakin syntynyttä lasta kohden 200 markaksi, minkä lisäksi valtion varoista suoritetaan luontoismuodossa myönnettävästä äitiysavustusmääräerästä menevä liikevaihtovero ja rahtikustannukset.

Tätä päätöstä, jolla kumotaan äitiysavustuksen suuruuden vahvistamisesta 7 päivänä helmikuuta 1974 annettu valtioneuvoston päätös (135/74), sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975.

31. HELSINGIN KAUPUNGIN LASTENSUOJELULAUTAKUNNAN ALAISTEN VAJAAMIELISLAITOSTEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 29 p:ltä 1975.
Sosiaalihallituksen vahvistama helmikuun 20 p:nä 1975.

1 §:n uusi 2 momentti

Helsingin kaupungin ylläpitämästä väliaikaisesta vajaamielisten keskuslaitoksesta määrätään sen ohjesäännössä.

1 §:n 3 momentiksi siirtyvä muutettu 2 momentti

Huollettavien tutkimuksen ja rvhmittelyn sekä johtavien hoitoperiaatteiden osalta 1 momentissa mainitut laitokset ovat väliaikaisen vajaamielisten keskuslaitoksen alaisia.

32. HELSINGIN KAUPUNGIN VÄLIAIKAISEN VAJAAMIELISTEN KESKUSLAITOKSEN OHJESÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 29 p:nä 1975.
Sosiaalivaltuutuksen vahvistama helmikuun 20 p:nä
1975.

1 §. Lastensuojelulautakunnan toimialaan kuuluvaa vajaamielishuoltoa varten Helsingin kaupunki ylläpitää väliaikaista vajaamielisten keskuslaitosta, jossa on vastaanotto- ja tutkimusosasto sekä tarpeen mukaan hoito-, opetus- ja työosastoja tai -koteja. Keskuslaitoksessa voi myös olla erityisosasto vajaamielislain 5 §:n 3 momentissa tarkoitettuja vajaamielisiä varten. Lisäksi keskuslaitos järjestää ja ylläpitää vajaamielislaisissa tarkoitettua perhehoitoa.

Lastensuojelulautakunnan toimialaan kuuluvista muista vajaamielisten huoltolaitoksista määrätään lastensuojelulautakunnan alaisten vajaamielislaitosten ohjesäännössä.

Keskuslaitokseen noudatetaan sen lisäksi, mitä vajaamielislaisissa ja -asetuksessa tai muutoin on säädetty ja määrätty, tämän ohjesäännön määräyksiä.

2 §. Vastaanotto- ja tutkimusosaston tarkoituksena on tutkimusta varten keskuslaitokseen toimitettujen tai siellä huollettavina olevien vajaamielisten tarkkailu ja tutkiminen heidän vajaamielisyytensä, kehitystasonsa ja huollon sekä kuntoutuksen tarpeensa määrittämiseksi. Osastoon kuuluu myös vajaamielisneuvola avohuollossa olevia vajaamielisiä varten.

Hoito-osaston tarkoituksena on antaa lääkinällistä ja kasvatuksellista hoitoa henkisesti tai ruumiillisesti erityisen avuttomille, monivammaisille tai muutoin vaikeasti hoidettaville vajaamielisisille.

Opetusosaston tarkoituksena on kasvatuksellisesti tarkoituksenmukaisen opetuksen ja hoidon antaminen lähinnä kehitys- ja tottumiskykyisille vajaamielisisille.

Työosaston tarkoituksena on kasvatuksellisesti tarkoituksenmukaisen, kehittävän työopetuksen ja hoidon antaminen työkykyisille tai työhön totutettaville vajaamielisisille.

3 §. Keskuslaitoksen johtokuntana toimii lastensuojelulautakunnan asettama vajaamielishuoltojaosto, jonka kokoonpanosta ja työskentelystä on määrätty Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännössä.

Johtokunnan kokouksissa toimii esittelijänä keskuslaitoksen johtaja ja hänen estyneenä ollessaan tehtävään määrätty muu viranhaltija.

4 §. Johtokunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty ja määrätty,

1) valvoa, että keskuslaitos toimii tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja tehokkaassa yhteistoiminnassa lastensuojeluviraston sekä kaupungin muiden virastojen ja laitosten kanssa,

2) seurata vajaamielishuollon alalla tapahtuvaa kehitystä ja toimia keskuslaitoksen toiminnan pitämiseksi ajan tasalla, edistää sen tarkoituksena saavuttamista samalla pyrkien herättämään laitoksen ulkopuolella ymmärtämystä vajaamielishuoltoon ja keskuslaitoksen toimintaa kohtaan,

3) valvoa, että keskuslaitoksen toiminnassa noudatetaan huollollisia, kasvatuksellisia ja lääkinällisiä periaatteita,

4) huolehtia kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja lastensuojelulautakunnan päätösten täytäntöönpanosta, kun se on annettu johtokunnan tehtäväksi,

5) tehdä määräaikana lastensuojelulautakunnalle ehdotus keskuslaitoksen vuotuisiksi talousarvioksi,

6) antaa vuosittain lastensuojelulautakunnalle kertomus omasta ja keskuslaitoksen edellisen vuoden toiminnasta sekä valtion viranomaisille määräysten mukaiset tilastolliset ja muut tiedot,

7) antaa ohjeet lomien myöntämisessä huollettaville noudatettavista periaatteista ja menettelyistä,

8) päättää huollettaville maksettavien kehotusrahojen perusteista ja maksattamisesta,

9) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin keskuslaitoksen johtajan ja talouspäällikön sekä hoito-, opetus- ja työkotien johtajien toimesta omalla vastuulla tehtävien hankintojen tai sopimusten arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämänlaatuisista, vahvistetut rajat ylittävistä hankinnoista ja sopimuksista sekä

10) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja keskuslaitoksen toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle sekä lastensuojelulautakunnalle näiden pyytämiä tietoja ja selvityksiä.

5 §. Keskuslaitokseen voidaan ottaa sellainen vajaamielislain 1 §:ssä tarkoitettu henkilö, jolle keskuslaitoksessa voidaan antaa hänen huollon tarvettaan vastaavaa huoltoa.

Huollettavia keskuslaitokseen otettaessa on huomiota kiinnitettävä vajaamielisen huollon tarpeeseen ja sosiaaliin näkökohtiin.

6 §. Vajaamielisen ottamista keskuslaitokseen koskevasta päätöksestä on ilmoitettava lastensuojelulautakunnan vajaamielishuoltojaostolle.

Keskuslaitokseen otettu huollettava on, ellei hänen huollon tarvettaan ole muulla tavoin riittävästi selvitetty,

sijoitettava vastaanotto- ja tutkimusosastolle. Huollettavan muusta sijoituksesta päättää keskuslaitoksen johtaja niin kuin vajaamieliasetuksessa on säädetty.

7 §. Huollettavan hoito ja kasvatusta on järjestettävä hänen kehitystasonsa ja yksilöllisen tarpeensa mukaisesti ottaen huomioon lääkinnälliset, hoidolliset ja kasvatukselliset näkökohdat.

Kullekin osastolle ja kodille on laadittava sille soveltuva päivä- ja työjärjestys sekä opetusosastolle lisäksi opetussuunnitelma.

8 §. Huollettavien terveydenhuolto on järjestettävä terveyden, huollon ja kasvatuksen vaatimalla tavalla.

Keskuslaitokseen otetun huollettavan terveydentila on lääkärin tarkastettava. Lääkärin on seurattava kunkin huollettavan terveydentilaa ja vähintään kerran vuodessa tarkastettava kaikki huollettavat. Huollettavan hoidossa on noudatettava lääkärin antamia ohjeita.

Todetuista sairaustapauksista ja sattuneista tapaturmista on viipymättä ilmoitettava lääkärille. Milloin on syytä epäillä, että sairaus on tarttuvaa laatua, on potilas eristettävä.

Huollettavan terveydentila on tarkastettava häntä perhehoitoon sijoitettaessa ja keskuslaitoksesta poistettaessa.

9 §. Huollettavan hyvinvointi ja kehitys on turvattava huolehtimalla hänen ympäristönsä viihtyisyydestä, hänen ravinnontarpeensa tyydyttämisestä sekä puhtauden ja vaatetuksen asianmukaisesta hoidosta.

10 §. Huollettava on pyrittävä kasvattamaan voimiansa ja kykyjensä mukaiseen omatoimisuuteen sekä sosiaalisiin elämäntapoihin.

Huollettavalle on hänen ikänsä ja kykyjensä mukaan järjestettävä kasvattavaa, suunniteltua ja johdettua toimintaa, kuten kouluopetusta, askartelua ja työtoimintaa.

Huollettavien käyttöön on varattava tarkoituksenmukainen leikki-, urheilu-, opetus-, askartelu- ja työvälineistö.

11 §. Alle kouluikäisille huollettaville järjestettävässä toiminnassa on soveltuvin osin käytettävä lasten päiväkotien yleisiä työmuotoja ja -menetelmiä.

Huollettavien kouluopetuksessa on noudatettava heidän yksilöllisiä edellytyksiään vastaavia, havainnollisuuteen perustuvia opetusmenetelmiä sekä pyrittävä huollettavien mahdollisuuksien mukaan sovellettuihin opetustavoitteisiin.

Huollettavien työtoiminta on järjestettävä heidän voimiansa ja kykyjensä mukaisesti pitäen silmällä heidän totuttamistaan ja opettamistaan kehittävään ja sosiaalista sopeutumista edistävään työhön.

12 §. Huollettavien auttamiseksi ja onnettomuuksien välttämiseksi henkilökunnan on huolellisesti seurattava ja valvottava heitä. Huollettavan luvattomasta poistumisesta ja

viipymisestä yli sovituksen ajan lomalla tai muutoin keskuslaitoksen ulkopuolella on viipymättä ilmoitettava asianomaisen osaston tai kodin esimiehelle, ja jos on syytä epäillä karkaamista tai onnettomuutta, keskuslaitoksen johtajalle.

13 §. Huollettavaa on kohdeltava rauhallisesti, ystävällisesti ja ymmärtäväisesti. Hänen ympäristönsä on pyrittävä luomaan viihtyisäksi ja mahdollisuuksien mukaan kodin tuntuiseksi.

Käytöshäiriöstä on ilmoitettava asianomaiselle esimiehelle.

Huollettavan ruumiillinen kurittaminen ja muu loukkaaminen on kielletty.

14 §. Keskuslaitoksen on pyrittävä auttamaan huollettavan vanhempia niiden vaikeuksien voittamisessa, joita huollettavan vajaamielisyys aiheuttaa, sekä koetettava ylläpitää ja vahvistaa vanhempien myönteistä mielenkiintoa huollettavaan sekä hänen huollon tarpeensa ymmärtämistä. Niin ikään on keskuslaitoksen pyrittävä ylläpitämään ja edistämään huollettavan yhteyksiä omaisiinsa.

Huollettavan on annettava, mikäli hänen tilansa ja kotiolonsa sen sallivat, tarvittaessa käydä kodissaan.

Omaisten on sallittava, ellei lääkäri hoidollisista syistä ole toisin määrännyt, käydä huollettavan luona. Käynnin alussa vierailijan on ilmoitauduttava henkilökunnalle.

15 §. Perhehoidon tarkoituksena on antaa huollettavalle hoitoa ja kasvatusta siihen sopivassa kodissa sekä tilaisuus kehittävään ja hyödylliseen työskentelyyn tarkoituksenmukaisessa valvonnassa ja ohjauksessa siten auttaen häntä sopeutumaan ja tottumaan laitoksen ulkopuoliseen elämään.

16 §. Perhehoitoon pyritään sijoittamaan huollettavia, jotka kehitystasonsa, luonteensa ja vammansa puolesta soveltuvat yksityisessä kodissa hoidettaviksi.

17 §. Keskuslaitoksen perhehoitosäännön laatii ja alistaa sosiaalivaltion hyväksyttäväksi lastensuojelulautakunta.

18 §. Ennen kuin keskuslaitoksen johtaja päättää laitoshuollon lopettamisesta tai tekee siitä esityksen sosiaalivaltiolle, on hänen varmistettava, että vajaamielisen huolto järjestetään asianmukaisesti keskuslaitoksesta poistamisen jälkeen.

Keskuslaitoksen on huolehdittava, että huollettavalla on laitoksesta poistuessaan tarpeellinen vaatetus.

Keskuslaitoksen johtajan on tehtävä vajaamielisyysluokissa tarkoitettu ilmoitus huollettavan poistamisesta keskuslaitoksesta lastensuojelulautakunnan vajaamielishuoltojaostolle.

19 §. Keskuslaitoksen on yhteistoiminnassa lastensuojeluvieraston kanssa mahdollisuuksien mukaan seurattava laitoksesta poistetun vajaamielisen olosuhteita, avustettava häntä työ-

paikan saamisessa ja tarvittaessa tehtävä lastensuojelulautakunnan vajaamielishuoltojaostolle esitys vajaamielisvalvojan määräämisestä ja muunkin huollon järjestämisestä vajaamieliselle.

20 §. Keskuslaitoksessa on keskuslaitoksen johtajan, ylilääkärin, talouspäällikön ja ylihoitajan virat sekä muita virkoja, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto on vakinaisten ja kaupunginhallitus tilapäisten virkojen osalta päättänyt, sekä lisäksi työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

21 §. Keskuslaitoksen johtajan valitsee kaupunginhallitus lastensuojelulautakunnan annettua asiasta lausuntonsa. Ylilääkärin, talouspäällikön, ylihoitajan ja hoito-, opetus- ja työkotien johtajat valitsee lastensuojelulautakunta sekä muut viranhaltijat johtokunta. Työsuhteessa olevat henkilöt ottaa ja irtisanoo keskuslaitoksen johtaja.

22 §. Keskuslaitoksen johtajan pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla kokemusta hallinnollisissa tehtävissä.

Ylilääkärin pätevyysvaatimuksena on Suomessa laillistetun lääkärin pätevyden lisäksi virkaan soveltuva erikoislääkärin pätevyys.

Talouspäällikön pätevyysvaatimuksena on virkaan soveltuva korkeakoulututkinto, kunnallistutkinto tai muu soveltuva opistotasoinen tutkinto.

Ylihoitajan pätevyysvaatimuksena on erikoissairaanhoidajan pätevyys, minkä lisäksi hänellä tulee olla hallinnollista kokemusta.

Keskuslaitoksen muulta henkilökunnalta vaadittavan pätevyuden määrää valinnan suorittava viranomainen ottaen huomioon sosiaalihuollituksen antamat ohjeet sekä soveltuvin osin, mitä vajaamielisasetuksessa on säädetty valtion vajaamielislaitosten virkojen pätevyysvaatimuksista, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvia virkoja täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

23 §. Keskuslaitoksen johtajan tehtävänä on sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty tai määrätty,

1) johtaa ja valvoo keskuslaitoksen ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia keskuslaitoksen toiminnan tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä ja siitä, että tehtävät suoritetaan tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutta silmällä pitäen ja tehokkaassa yhteistoiminnassa kaupungin muiden virastojen ja laitosten kanssa,

2) huolehtia johtokunnalle esiteltävien asioiden valmistelusta sekä johtokunnan tekemien päätösten täytäntöönpanosta, ellei sitä ole määrätty jonkun muun tehtäväksi,

3) hyväksyä ylilääkärin lausunnon saatuaan 8 §:n 2 momentissa tarkoitettut päivä- ja työjärjestykset sekä ope-

4) huolehtia vajaamielishuoltoa ja keskuslaitoksen toimintaa koskevien neuvottelutilaisuuksien järjestämisestä henkilökunnalle ja tarvittaessa muutoinkin edistää henkilökunnan toimintaa sen ammattitaitojen ja -tietojen kehittämiseksi sekä toimia hyvän yhteisymmärryksen ja yhteistoiminnan edistämiseksi henkilökunnan keskuudessa,

5) huolehtia, että keskuslaitoksen hallinnossa olevaa omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

6) päättää johtokunnan vahvistamissa rajoissa keskuslaitoksen hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista,

7) huolehtia siitä, että johtokunnalle annetaan määräaikana ehdotus keskuslaitoksen vuotuiseksi talousarvioksi ja kertomus keskuslaitoksen edellisen vuoden toiminnasta,

8) päättää keskuslaitoksen maksettaviksi tulevien laskujen hyväksymisestä,

9) päättää keskuslaitoksen henkilökunnan työjaosta ja tehtävistä, mikäli niistä ei ole erikseen määrätty,

10) päättää keskuslaitoksen henkilökunnan vuosi- ja sairauslomista sekä sijaisten määräämisestä voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti,

11) allekirjoittaa keskuslaitoksen kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä päättää niiden varmentamisesta,

12) antaa pyydettyään lausuntoja keskuslaitoksen toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle näiden pyytämiä tietoja ja selvityksiä sekä

13) suorittaa kaupunginjohtajan, asianomaisen apulaiskaupunginjohtajan tai lastensuojelulautakunnan, lastensuojelun toimitusjohtajan taikka johtokunnan määräämät keskuslaitoksen johtajan toimialaan liittyvät muut tehtävät.

24 §. Ylilääkärin tehtävänä on sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty tai määrätty,

1) johtaa ja valvoo huollettavien terveyden- ja sairaanhoitoa ja lääkinnällistä kuntoutustoimintaa sekä antaa ohjeita huollettavien käsittelystä,

2) johtaa keskuslaitoksen lääkinnällistä tutkimus- ja tarkkailutyötä sekä keskuslaitokseen saapuvien, perhehoitoon sijoitettavien ja keskuslaitoksesta lähtevien huollettavien tutkimista samoin kuin antaa keskuslaitoksen johtajalle lausuntoja ja tehdä hänelle esityksiä vajaamielishuollon antamista, huollettavien ryhmittelyä ja huollon lopettamista sekä muuta vajaamielishuoltoa koskevissa asioissa,

3) valvoo, että huollettavan hoitokirjaan tehdään merkinnät suoritetuista tarkastuksista sekä annettusta terveyden- ja sairaanhoidosta, sekä huolehtia toimialansa osalta vuosikertomuksen ja tilastojen laatimisesta,

4) suorittaa huollettavien tutkimuksia ja tarkastuksia, jollei tätä tehtävää ole annettu muun lääkärin suoritettavaksi,

5) valvoo lääkkeiden käyttöä, jakelua ja säilytystä,

6) osallistua henkilökunnan ammattitietojen ja -taitojen kehittämistä tarkoittavaan koulutustoimintaan sekä

7) suorittaa toimialaansa liittyvät muutkin tehtävät.

25 §. Talouspäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoo keskuslaitoksen toimisto- ja taloushenkilökunnan toimintaa,

2) avustaa keskuslaitoksen johtajaa laitoksen talouden suunnittelussa huolehtien siitä, että taloutta hoidetaan voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä noudattaen huolellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja taloudellisesti,

3) valmistella ehdotus keskuslaitoksen talousarvioksi,

4) huolehtia keskuslaitoksen toimialaan kuuluvien valtionosuuksien ja -avustusten hakemisesta ja niitä koskevista muista asioista,

5) huolehtia, että keskuslaitoksen hallinnassa olevaa omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

6) päättää johtokunnan vahvistamissa rajoissa laitoksen hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista sekä

7) suorittaa toimialaansa liittyvät muutkin tehtävät.

26 §. Ylihoitajan tehtävänä on

1) ohjata ja valvoo keskuslaitoksen johtajan ja ylilääkärin antamia määräyksiä ja ohjeita noudattaen huollettavien hoitoa sekä alaisensa hoitohenkilökunnan työskentelyä,

2) valvoo ylilääkärin antamien ohjeiden mukaisesti lääkkeiden ja sairaanhoitotarvikkeiden tilaamista, hoitovälineiden hoitoa sekä annettujen määräysten mukaan lääkevaraston hoitoa ja lääkkeiden jakelua,

3) tehdä ylilääkärille esityksiä huollettavien hoidon edistämiseksi sekä ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin puutteiden ja epäkohtien poistamiseksi sekä

4) suorittaa keskuslaitoksen johtajan ja ylilääkärin määräämät toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

27 §. Keskuslaitokseen otetuista vajaamielisistä on pidettävä sosiaalishallituksen ohjeiden mukaista luetteloa. Kustakin huollettavasta on laadittava hoitokertomus, johon tulee merkitä huollettavaa koskevat esitiedot, lääketieteellisen, psykologisen ja sosiaalisen tutkimuksen tulokset samoin kuin asiaan kuuluvat merkinnät hoitotoimenpiteistä sekä huollettavan kehityksestä.

Keskuslaitoksen henkilökuntaan kuuluvan on noudatettava, mitä erikseen on säädetty tai määrätty huollettavia koskevien asioiden salassa pitämisestä.

28 §. Huollettavan saama rahalahja tai kehotusraha sekä hänen henkilökohtaiseen käyttöönsä kuuluvat muut varat on talletettava hänen tililleen, ellei niitä voida antaa osaksi tai kokonaan hänen käytettäväkseen tai keskuslaitoksen johtajan antamien ohjeiden mukaisesti käyttää hänen tarpeisiinsa.

Huollettavan mukanaan tuomasta samoin kuin hänelle kuuluvasta keskuslaitoksen hallussa olevasta omaisuudesta on pidettävä luetteloa.

29 §. Johtokunnan ja keskuslaitoksen kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

33. ASETUS
MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 28 p:nä 1975.
(Suomen AsK 142/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:81, 1962:152, 1966:74,
1971:128 ja 1972:76)

Liikenneministerin esittelystä muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) 36 §:n 1, 2 ja 8 momentti, näistä 1 momentti sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1962 annetussa asetuksessa (669/62) sekä 2 ja 8 momentti sellaisina kuin ne ovat 3 päivänä syyskuuta 1971 annetussa asetuksessa (673/71), ja lisätään asetuksen 36 §:ään siitä 15 päivänä heinäkuuta 1966 annetulla asetuksella (405/66) kumotun 3 momentin tilalle uusi 3 momentti sekä uusi 8 a momentti ja asetukseen siitä 31 päivänä toukokuuta 1972 annetulla asetuksella (447/72) kumotun 51 §:n tilalle uusi 51 §, seuraavasti:

36 §. 1. Autoa ei saa kuljetta tiellä, mikäli sen tai siihen kytketyn ajoneuvon 15 §:n mukaisesti vahvistettu taikka rekisteriin merkitty akselipaino, tahi milloin tätä painoa ei ole erikseen vahvistettu, todellinen akselipaino ylittää 10.0 tonnia tai telipaino 16.0 tonnia taikka suurin leveys 2.50 metriä.

2. Auton tai siihen kytketyn ajoneuvon tahi näiden muodostaman ajoneuvoyhdistelmän kokonaispaino ei saa ylittää määrää, joka saadaan lisäämällä 20.0 tonniin 160 kiloa kutakin alkavaa 10 senttimetriä kohti, millä auton tai ajoneuvon tahi yhdistelmän äärimmäisten akselien väli ylittää 2.5 metriä. Ajoneuvoyhdistelmän kokonaispaino saa kuitenkin olla enintään 42.0 tonnia.

3. Edellä 2 momentissa olevista säännöksistä riippumatta ei ajoneuvoyhdistelmän kokonaispaino kuitenkaan saa ylittää määrää, joka saadaan laskemalla yksi tonni vetoauton moottorin DIN-järjestelmän mukaan mitatun tehon jokaista 4.4 kilowattia (6.0 hevosvoimaa) kohti.

9. Auton suurin sallittu korkeus kuormineen on 4.0 metriä. Suurin sallittu pituus kuorma mukaan luettuna on:

a) kuorma-, erikois- ja linja-auton 12.0 metriä, nivelrakenteisen linja-auton kuitenkin 18.0 metriä;

b) kuorma-auton ja kaksi- tai useampiakselisen varsinaisen perävaunun muodostaman yhdistelmän 22.0 metriä;

c) kuorma-auton ja erityisesti pylväiden ja vastaavien pitkien esineiden kuljetukseen rakennetun puoliperävaunun muodostaman yhdistelmän 20.0 metriä;

d) auton ja muun kuin b ja c kohdassa tarkoitetun perävaunun muodostaman yhdistelmän 16.0 metriä.

8 a. Auton ja siihen kytketyn ajoneuvon muodostaman yhdistelmän tulee olla siten kääntyvä, että sen uloimman etukulman kulkiessa 12.5 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin sisäsivu kulkee vähintään 5.0 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin.

51 §. Traktorin ja siihen kytketyn ajoneuvon muodostamaan yhdistelmään ei sovelleta 36 §:n 3 momenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975. Asetuksen 36 §:n 8 momentti tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975 sekä 36 §:n 3 momentti 1 päivänä tammikuuta 1979.

Tämän asetuksen 36 §:n 3 momentti ja 8 a momentti eivät kuitenkaan koske ajoneuvoyhdistelmää, jonka kytkentä on hyväksytty ennen niiden voimaantuloa.

34. LAKI AJONEUVOJEN SIIRTÄMISESTÄ JA ROMUAJONEUVOJEN HÄVITTÄMISESTÄ.

Annettu helmikuun 28 p:nä 1975.

(Suomen AsK 151/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Tässä laissa tarkoitetaan:

a j o n e u v o l l a jokaista pyörillä, telaketjuilla tai jalaksilla varustettua, maata kulkevaa laitetta, joka ei liiku kiskoilla; ja

r o m u a j o n e u v o l l a arvotonta tai arvoltaan vähäistä ajoneuvoa, joka 2 §:n 3 kohdan mukaan on katsottava hylätyksi.

Mitä tässä laissa on säädetty ajoneuvon omistajasta, koskee moottoriajoneuvorekisteriin merkittyä haltijaa sekä hylätyn ajoneuvon osalta sen entistä omistajaa.

2 §. Ajoneuvo voidaan siirtää:

1) jos se on pysäköity virheellisesti tai sijoitettu siten, että siitä voi aiheutua vaaraa tai että liikenne tarpeettomasti estyy tai häiriintyy;

2) jos se on sijoitettu siten, että se aiheuttaa ilmeistä haittaa tienpidolle tai kadun tahi rakennuskaavatie kunnossa ja puhtaanapitämiselle; taikka

3) jos se, ottaen huomioon ajoneuvon kunto, sijoitusaika samalla paikalla tai muut niihin verrattavat seikat, on katsottava hylätyksi.

3 §. Ajoneuvon siirtämisestä päättää ja siirtämisen toimittaa:

1) edellä 2 §:n 1 kohdassa mainituissa tapauksissa poliisipiirin päällikkö tai hänen sijaansa pysäköinninvalvojaksi määrätty henkilö taikka kunnallinen pysäköinninvalvoja tahi, heidän antamiensa ohjeiden mukaisesti, muu poliisimies tai valvonta-apulainen;

2) edellä 2 §:n 2 kohdassa mainitussa tapauksessa yleisten teiden osalta valtio tienpitäjänä, katujen ja rakennuskaavateiden osalta kunta sekä yksityisten teiden osalta poliisipiirin päällikkö; sekä

3) edellä 2 §:n 3 kohdassa mainitussa tapauksessa kunnallishallitus tai sen määräämä kunnallinen lautakunta tahi viranhaltija.

Siirtopäätöksessä on todettava, onko kysymyksessä romuajoneuvo.

4 §. Siirrettävän romuajoneuvon hajoittamisesta tai muulla tavalla hävittämisestä huolehtii kunta.

Muu siirrettävä ajoneuvo on sijoitettava niin, että se voidaan helposti löytää (l ä h i s i i r t o). Lähisiirto on suoritettava siten, että ajoneuvo sijoitetaan joko näköetäisyydelle alkuperäisestä sijaintipaikasta tai, jos se ei sopivasti käy päinsä, näköetäisyydelle alkuperäisen sijaintipaikan välittömässä läheisyydessä olevasta kadun- tai tienristeyksestä. Ajoneuvoa ei saa siirtää paikkaan, jossa on olemassa ilmeinen vaara, että sitä vahingoitetaan tai käytetään luvattomasti.

Jos ajoneuvoa ei voida siirtää 2 momentissa mainitulla tavalla tai jos se on katsottava hylätyksi, se on siirrettävä tarkoitusta varten varatulle varastoalueelle (v a r a s t o s i i r t o).

5 §. Kunta on velvollinen varaamaan 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun varastoalueen ja huolehtimaan siitä. Alue on aidattava ja lukittava poliisin hyväksymällä tavalla. Varastoalue voi olla yhteinen kahta tai useampaa kuntaa varten.

6 §. Ajoneuvolle ei saa sitä siirrettäessä aiheuttaa enempää vahinkoa kuin siirron tarkoituksenmukaiseksi toteuttamiseksi on välttämätöntä.

7 §. Ajoneuvon siirtämisestä on, mikäli mahdollista, viipymättä ilmoitettava ajoneuvon omistajalle ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulle haltijalle. Lähisiirrosta on ilmoitettava vain, jos ajoneuvo on siirretty alkuperäiseltä sijoituspaikaltaan näköetäisyyden ulkopuolelle.

Varastoalueelle siirretyistä ajoneuvoista, joista ei ole voitu tehdä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta, on kuulutettava siten kuin asetuksella säädetään.

8 §. Jos varastoalueelle siirrettyä ajoneuvoa ei noudeta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun omistaja sai tiedon siirtopäätöksestä, tai jos ajoneuvon omistaja ei ilmoittaudu saman ajan kuluessa kuuluttamisesta taikka jos omistajan on muuten katsottava luopuneen oikeudestaan ajoneuvoon, siirtyy ajoneuvon omistusoikeus kunnalle.

Romuajoneuvon omistusoikeuden saa kunta ottaessaan ajoneuvon haltuunsa.

9 §. Siirretyn ajoneuvon omistaja on velvollinen korvaamaan valtiolle tai kunnalle aiheutuneet kustannukset ajoneuvon siirtämisestä, säilyttämisestä, hävittämisestä ja muusta toimenpiteestä, johon on ryhdytty tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten perusteella (s i i r t o k u s t a n n u k s e t).

Omistajalla on oikeus saada suorittamansa siirtokustannusten määrä takaisin ajoneuvon kuljettajalta, jonka virheestä ja laiminlyönnistä ajoneuvon siirtäminen on johtunut. Sellaista korvausta koskeva vaatimus voidaan tehdä myös maksamismääräsmenettelystä säädettyssä järjestyksessä.

10 §. Jos omistaja saattaa todennäköiseksi, että ajoneuvo on ollut luvattomasti kuljettajan käytössä taikka osoittaa, ettei hän muusta syystä ole velvollinen vastaamaan siirtokustannuksista, nämä peritään suoraan kuljettajalta.

Mikäli 2 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu vaara tai haitta on aiheutunut olosuhteista, joita ei ole voitu ennalta odottaa, ei omistaja eikä kuljettaja kuitenkaan ole velvollinen korvaamaan siirtokustannuksia.

11 §. Kunta ei ole velvollinen luovuttamaan varastoalueella säilytettävää ajoneuvoa ennen kuin siirtokustannukset on korvattu.

12 §. Siirtopäätöksen tekijän, 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettuisa tapauksissa kuitenkin poliisipiirin päällikön tai muun pysäköinninvalvojan, on päätöksellään vahvistettava siirtokustannusten määrä (k o r v a u s p ä ä t ö s). Varastosierrosta aiheutuneiden siirtokustannusten määrän vahvistaa kuitenkin aina kunta. Korvauspäätöksen tekijän on annettava korvausvelvolliselle omistajalle tai kuljettajalle tiedoksi kirjallinen määräys suorittaa korvaus kahden viikon kuluessa tiedoksisäämisestä uhalla, että korvaus muuten peritään ulosottoteitse (m a k s u m ä ä r ä y s).

Siirtokustannusten määrää vahvistettaessa on vähennyksenä otettava huomioon ajoneuvon arvo, jos kunta 8 §:n säännösten nojalla on saanut ajoneuvon omistusoikeuden.

Sisäasiainministeriö vahvistaa ne yleiset perusteet, joita on noudatettava siirtokustannusten määräämisessä.

13 §. Joka on tyytymätön siirtokustannusten korvauspäätökseen, saa valittaa siitä sen läänin lääninoikeudelle, jonka alueella ajoneuvon siirtämiseen on ryhdytty. Muutoksenhaussa on noudatettava, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. Lääninoikeuden päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Muusta kuin 1 momentissa tarkoitetusta tämän lain nojalla annetusta hallintopäätöksestä ei saa valittaa.

14 §. Korvauspäätös pannaan täytäntöön ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimistä ulosottoinonin on säädetty.

15 §. Korvauspäätöksen tekijä voi, milloin siihen on pakottavia syitä, myöntää maksuajan pitennystä.

16 §. Milloin ajoneuvo on siirretty 2 §:n 1 kohdassa mainitulla perusteella ja samasta syystä nostettu syyte on lainvoimaisella päätöksellä hylätty tai sen johdosta tehty rangaistusvaatimus ei ole johtanut rangaistumääräyksen antamiseen tahi mainitusta syyistä määrätty pysäköintiviremaksu on vastalauseen tai valituksen johdosta lainvoimaisesti poistettu, siirtokustannusten periminen raukeaa. Jos siirtokustannukset on suoritettu, maksumääräyksen antajan on hakemuksesta määrättävä suoritettu määrä palautettavaksi asianomaiselle.

17 §. Kunta on velvollinen alueellaan huolehtimaan siitä, että romuajoneuvot poistetaan ympäristöstä.

Lääninhallitus valvoo romuajoneuvojen siirtämistä ja hävittämistä läänissä.

18 §. Joka jättää ajoneuvon siten, että se voidaan 2 §:n 3 kohdan nojalla siirtää, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädety ankarampaa rangaistusta, a j o n e u v o n j ä t t ä m i s e s t ä y m p ä r i s t ö ö n sakkoon tai vankeuteen enintään kolmeksi kuukaudeksi.

19 §. Tämän lain säännöksiä sovellettaessa käsitellään ajoneuvossa olevia esineitä ajoneuvon kuuluvina. Romuajoneuvosta tavattuja esineitä käsitellään kuitenkin löytötavarana, jollei niitä ole tarkoitettu ajoneuvossa pysyvästi käytettäväksi.

20 §. Tiedoksiannossa on tätä lakia sovellettaessa, lukuunottamatta 7 §:ssä tarkoitettuja tapauksia, noudatettava, mitä tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/66) on erityistiedoksiannosta säädetty.

21 §. Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

22 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1975. Sillä kumotaan pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain (248/70) 18-21 § sekä 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun tieliikenneasetuksen 18 §:n 9 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa asetuksessa (518/70).

Tätä lakia on soveltuvin osin noudatettava myös sellaisiin ajoneuvoihin, jotka ennen tämän lain voimaantuloa on siirretty ja varastoitu. Tämän lain nojalla ei kuitenkaan peritä korvausta ennen sen voimaantuloa syntyneistä siirtokustannuksista.

35. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 7 p:nä 1975.
(Suomen AsK 163/75)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä lisätään 7 päivänä joulukuuta 1956 annettuun kansaneläkeasetukseen (594/56) uusi 74 b § seuraavasti:

74 b §. Kansaneläkelain 32 §:n 1 momentissa tarkoitetun perustavaa laatua olevan muutoksen katsotaan syntyneen, jos vuositulo verrattuna siihen vuosituloon, jonka perusteella tukiosa on määrätty, on kasvanut vähintään puolella sanotun lain 27 §:n 3 momentissa säädetyn rajatulon määrästä ja jos yksi muutos-tapahtuma tai enintään vuoden sisällä sattuneet useammat muutos-tapahtumat yhteensä ovat aiheuttaneet vuositulon kasvua vähintään 15 prosentilla mainitusta rajatulon määrästä.

Sovellettaessa 1 momenttia katsotaan, jollei muuta ole selvitetty, vuositulon kasvun jakautuvan tasaisesti koko sille aikavälille, joka on kulunut tukiosan perusteena olevan vuositulon vahvistamisesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

36. ASETUS KANSANELÄKKEESEEN SUORITETTAVASTA TUKI-
LISÄSTÄ JA ASUMISTUESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 7 päivänä 1975.
(Suomen AsK 164/75)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1969:145)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä lisätään kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta 10 päivänä lokakuuta 1969 annettuun asetukseen (631/69) uusi 7 a § seuraavasti:

7 a §. Mitä kansaneläkeasetuksen 74 b §:ssä on säädetty, sovelletaan vastaavasti tukilisään ja asumistukeen vaikuttavaa vuosituloa vahvistettaessa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

37. ASETUS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA ANNETUN LAIN VOIMAANTULOSTA.

Annettu maaliskuun 7 p:nä 1975.
(Suomen AsK 165/75)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (749/74) voimaantulosäännöksen 1 momentin nojalla, että sanottu laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

38. ASETUS LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA ANNETUN LAIN VOIMAANTULOSTA

Annettu maaliskuun 7 p:nä 1975.
(Suomen AsK 166/75)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (750/74) voimaantulosäännöksen 1 momentin nojalla, että sanottu laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

39. ASETUS KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA ANNETUN LAIN VOIMAANTULOSTA.

Annettu maaliskuun 7 p:nä 1975.
(Suomen AsK 169/75)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään kansaneläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (753/74) voimaantulosäännöksen 1 momentin nojalla, että sanottu laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

40. HELSINGIN KAUPUNGIN VAPAAVARASTON TYÖMAKSUT.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 17 p:nä
1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:197)

Tavarann varastoimiseen, siirtoon, kuljetukseen tai muuhun käsittelyyn liittyvästä tehtävästä kannetaan työmaksuina, milloin se työn laadun mukaan suoritetaan tonniperusteisena työnä: (Sulkeissa entiset maksut)

<u>Tavaralaji</u>			
Säkitavara	15,30	(13,40)	mk/tn
Astiatavara	16,90	(14,80)	" "
Ajoneuvon renkaat	18,00	(17,20)	" "
Metallit	16,10	(14,10)	" "
Raakatupakka	16,40	(14,40)	" "
Säilykkeet ja kuivatut hedelmät	15,00	(13,20)	" "
Muu tavara	18,00	(18,00)	" "

Vähin veloitus on 8 markkaa.

Jos tavaranhaltija omalla työvoimallaan osittain hoitaa tavarankäsittelyn, voidaan työmaksua harkinnan mukaan suhteellisesti alentaa enintään 30 %:lla.

Jos tavarann vastaanottamiseen sisältyy kuljetusneuvon purkaus tai luovuttamiseen sen lastaus, korotetaan yllä mainittuja työmaksuja 8 markalla tonnilta.

Tuntiperusteisena työmaksuna kannetaan jokaisen työhön osallistuneen miehen osalta 15 mk tunnilta.

Jos tuntityönä tapahtuvassa tavarann käsittelyssä käytetään vapaavaraston tilaamaa työkonetta, kannetaan siitä satamalaitoksen tavaransiirtolaitteiden käyttötaksan mukainen maksu.

Tavarann vastaanoton ja luovuttamisen yhteydessä suoritetusta punnituksesta kannetaan lisämaksuna 3 mk tonnilta. Muusta punnituksesta kannetaan yllä olevan mukaiset työmaksut.

Ylityöaikana suoritettusta työstä kannetaan maksu työaikalain mukaisin korotuksin.

Muista kuin tavarann varastoonpanosta tai luovuttamisesta annettavista toimituskirjoista kannetaan lunastusmaksuna 3 mk.

Nämä maksut tulevat voimaan 1.4.1975.

41. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUSMAKASIININ TYÖMAKSUTAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 17 p:nä 1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:198)

1. Suoritettaessa tonniperusteisena työnä tavaran vastaanotto tai luovuttaminen kannetaan työmaksut seuraavan suuruisina: (Sulkeissa entiset maksut.)

<u>Tavaralaji</u>	
Säkitavara	15,30 (13,40) mk/tn
Astiatavara	16,90 (14,80) " "
Ajoneuvon renkaat	18,00 (17,20) " "
Metallit	16,10 (14,10) " "
Raakatupakka	16,40 (14,40) " "
Säilykkeet ja kuivatut hedelmät	15,00 (13,20) " "
Muu tavara	18,00 (18,00) " "

Vähin veloitus on 8 markkaa.

Jos tavaranhaltija omalla työvoimallaan osittain hoitaa tavarankäsittelyn, voidaan työmaksua harkinnan mukaan suhteellisesti alentaa enintään 30 %:lla.

2. Jos tavaran vastaanottamiseen sisältyy kuljetusneuvon purkaus tai luovuttamiseen sen lastaus, korotetaan yllä mainittuja työmaksuja 8 markalla tonnilta.

3. Tuntiperusteisena työmaksuna kannetaan jokaisen työhön osallistuneen miehen osalta 15 mk tunnilta.

4. Jos tuntityönä tapahtuvassa tavaran käsittelyssä käytetään talletusmakasiinin tilaamaa työkonetta, kannetaan siitä satamalaitoksen tavaransiirtolaitteiden käyttötaksan mukainen maksu.

5. Tavaran vastaanoton ja luovuttamisen yhteydessä suoritetusta punnituksesta kannetaan lisämaksuna 3 mk tonnilta. Muusta punnituksesta veloitetaan yllä olevan mukaiset työmaksut.

6. Ylityöaikana suoritetusta työstä kannetaan maksu työaikalain mukaisin korotuksin.

Tämä taksa tulee voimaan 1.4.1975.

42.ASETUS ELINTARVIKEASETUKSEN 27 a, 28 JA 56 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 20 p:nä 1975.

(Suomen AsK 197/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1971:149 ja 1973:106)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan marraskuun 21 päivänä 1952 annetun elintarvikeasetuksen (408/52) 27 a ja 56 § sellaisina kuin ne ovat 2 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa asetuksessa (585/73) sekä 28 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 5 päivänä marraskuuta 1971 annetussa asetuksessa (759/71) näin kuuluviksi:

27 a §. Elinkeinohallituksen alaisena piirihallintoviranomaisena elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa koskevissa asioissa on lääninhallitus.

Elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa varten jokaisessa lääninhallituksessa, lukuunottamatta Ahvenanmaan lääninhallitusta, on elintarviketarkastaja, jolla on samat oikeudet ja velvollisuudet, mitä 32-38 §:ssä on elintarviketarkastajien velvollisuuksista ja oikeuksista säädetty.

28 §. Elintarvikemääräysten noudattamisen valvontatoimintaan liittyvien yhteisten ja yleisten asioiden käsittelemistä varten asetetaan elintarvikeneuvottelukunta. Siihen kuuluvat valtioneuvoston kolmeksi vuodeksi määräämä puheenjohtaja sekä jäseninä valtioneuvoston niinikään kolmeksi vuodeksi määräämät yksi kauppa- ja teollisuusministeriön, yksi elinkeinohallituksen ja yksi lääkintöhallituksen, kaksi maa- ja metsätalousministeriön edustajaa, joista toisen tulee edustaa eläinlääkintöosastoa, kunkin johtavan elintarviketutkimuslaitoksen yksi edustaja, kaksi kuluttajia, kaksi kauppa- ja teollisuutta edustavaa henkilöä ja yksi maataloustuottajien sekä yksi elintarviketyöntekijöiden edustaja. Valtioneuvosto määrää samalla kullekin jäsenelle henkilökohtaisen varamiehen, joka edustaa samaa yhteisöä tai viranomaista. Elintarvikeneuvottelukunnan, jonka jäsenten joukosta valtioneuvosto samalla määrää varapuheenjohtajan, tulee kokoontua sen päättämin väliajoin sekä lisäksi puheenjohtajan kutsusta tai jonkun jäsenen kirjallisesti sitä pyytäessä.

56 §. Mitä elintarvikeasetuksen (408/52), siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, pykälissä 12, 13, 18, 27 ja 31 on säädetty kauppa- ja teollisuusministeriöstä tarkoittaa elinkeinohallitusta.

43.ASETUS PALAVISTA NESTEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 4 päivänä 1975.
(Suomen AsK 242/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1954:65)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä lisätään 2 päivänä elokuuta 1954 palavista nesteistä annettuun asetukseen (335/54) siitä 24 päivänä syyskuuta 1971 öljylämmityslaitoksista annetulla asetuksella (691/71) kumotun 39 §:n tilalle uusi näin kuuluva 39 §:

39 §. Edellä 36 §:ssä ja 37 §:n 2 momentissa mainittuja varastopaikkoja ei saa ottaa käyttöön, ennen kuin paikallinen paloviranomainen on ne omistajan pyynnöstä katsastanut ja hyväksynyt.

Katsastuksesta on laadittava pöytäkirja, josta on neljäntoista päivän kuluessa toimitettava kappale sekä varastopaikan omistajalle että paikalliselle poliisiviranomaiselle.

Turvallisuuden niin vaatiessa voi paloviranomainen katsastaessaan 36 ja 37 §:ssä tarkoitettun varastopaikan määrätä varaston suuruuden sallittua enimmäismäärää pienemmäksi.

44. ASETUS LAPSIPERHEIDEN ASUMISTUESTA ANNETUN ASETUKSEN 2 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 4 päivänä 1975.
(Suomen AsK 245/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:128)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan lapsiperheiden asumistuesta 12 päivänä tammikuuta 1962 annetun asetuksen (34/62) 2 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa asetuksessa (529/74), näin kuuluvaksi:

2 §. Perheen talouteen kuuluvien perheenjäsenten yhteinen verotettava vuotuinen tulo saa edellisenä vuotena toimituksessa tulo- ja omaisuusverotuksessa olla, jos perheessä on kaksi huollettavaa lasta, alennetun tuen osalta enintään 20 700 markkaa, tavallisen tuen osalta enintään 18 000 markkaa ja korotetun tuen osalta enintään 15 400 markkaa. Milloin perheessä on huollettavana enemmän kuin kaksi lasta, korotetaan edellä mainittuja tulorajoja alennetun tuen osalta 1 620 markalla, tavallisen tuen osalta 1 360 markalla ja korotetun tuen osalta 810 markalla kutakin seuraavaa huollettavaa lasta kohti.

Jos perheessä on vain yksi huollettava lapsi, perheen talouteen kuuluvien perheenjäsenten yhteinen verotettava vuotuinen tulo saa edellisenä vuotena toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa olla alennetun tuen osalta enintään 17 500 markkaa, tavallisen tuen osalta enintään 15 400 markkaa ja korotetun tuen osalta enintään 14 200 markkaa.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975 lukien.

45. ASETUS KANSANTERVEYSASETUKSEN 6 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 246/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:33)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 10 päivänä maaliskuuta 1972 annetun kansanterveysasetuksen (205/72) 6 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

6 §. Kansanterveyslain 14 §:n 1 momentissa mainittujen toimintojen tulee tapahtua terveyskeskuksen omana tai muuna kunnallisena toimintana, kuitenkin niin, että sairaankuljetusajoneuvolla suoritettavan sairaankuljetuksen ja hampassairauksien ehkäisemiseksi suoritettavan fluorin lisäämisen vesijohtoveteen voi kunta tai kuntainliitto järjestää terveyskeskuksen omana toimintana tai muun kunnallisen viranomaisen alaisena toimintana taikka uskoa ne joko kokonaan tai osittain yhteisölle taikka yksityiselle ammatinharjoittajalle, jolla on niihin asianmukainen lupa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.
Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

46. TILITYSVUOKRAJÄRJESTELMÄN TARKISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 7 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:33, 1963:44, 1967:28 ja
1968:37)

Kaupunginhallitus päätti, kumoten 7.4.1960 pöytäkirjan 1019 §:n kohdalla tekemänsä päätöksen siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen tilitysvuokrajärjestelmän hyväksymistä ja tarkistamista koskevalta osalta, että isännöivien hallintokuntien on 1.1.1976 lähtien perittävä hallinnossaan olevia huonetiloja käyttäviltä kaupungin muilta hallintoelimiltä, virastoilta ja laitoksilta tilitysvuokra, jota määritettäessä on noudatettava seuraavaa:

1 Tilat jaetaan ja luokitellaan hallintokuntien toimesta laatutasonsa ja sijaintinsa perusteella seuraaviin neljään tilitysvuokraluokkaan:

I

Rakennustaiteellisesti tai kulttuurihistoriallisesti arvokkaat, arvokkaalla tontilla sijaitsevat peruskorjatut kivirakennukset (esim. kaupungintalo).

II

Uudet tai peruskorjatut arvokkaalla tontilla tai hyvien liikenneyhteyksien varrella olevat hyväkuntoiset kivirakennukset.

III

Keskustassa tai muuten hyvien liikenneyhteyksien varrella sijaitsevat peruskorjaamattomat kivirakennukset sekä hyväkuntoiset laitosrakennukset ja -huoneistot.

IV

Peruskorjaamattomat ja huonokuntoiset tai purkua odottavat rakennukset.

2 Tilitysvuokra määrätään edellä mainituissa luokissa seuraavan suuruisiksi:

I	luokassa	30	mk/m ² /kk
II	"	23	"
III	"	18	"
IV	"	8	"

Kellarikerroksessa sijaitsevista arkistonormien mukaisesti varustetuista arkistotiloista peritään 2/3 talon muiden kerrostilojen m²-vuokrasta. Lämmitettävistä varasto-, kellari- ja autotallitiloista peritään vastavasti 1/2 ja lämmittämättömistä 1/3 talon muiden

kerrostilojen m²-vuokrasta.

Ulkopuolisilta vuokratuista tiloista peritään tilitysvuokraa omakustannusperiaatetta noudattaen.

Samalla kaupunginhallitus päätti,

että korvauksena valaistussähkön kulutuksesta on talousarviovuonna 1976 perittävä edellä mainitun tilitysvuokran lisäksi edelleen 0,30 mk/m²/kk niissä tapauksissa, jolloin myös valaistussähkön käyttö sisältyy vuokraukseen,

että kaikkia kaupungin hallintokuntia sekä virastoja ja laitoksia kehoitetaan ottamaan tilitysvuokrat edellä mainituin tavoin muutettuina huomioon vuoden 1976 talousarvioehdotuksissaan sekä

että liikelaitosten suhteen on kuitenkin noudatettava, mitä niistä on erikseen määrätty.

47. HELSINGIN KAUPUNGIN NUOHOUSTAKSA.

Maistraatin vahvistama huhtikuun 17 p:nä 1975.
 (Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 26 p:nä
 1975.)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1974:22)

Maistraatti päätti kumota tammikuun 11 päivänä 1975
 Helsingin kaupungin nuohoustaksan ja vahvistaa seuraavan
 uuden nuohoustaksan:

I Kiinteä maksu
 Kiinteistöistä peritään nuohoustaksan lisäksi neljän-
 nesvuosittain kiinteä maksu seuraavasti:

Kiinteistö, jossa on	1-2	tulisijaa	2,76	mk
" " "	3-5	"	4,28	"
" " " enemmän kuin	5	"	6,07	"

II Talouskäyttöiset tulisijat

- Taksaluokka 2,48 mk
 huoneuuni hormeineen
 avotakka "
 kylpykamina "
- Taksaluokka 4,00 mk
 tehdasvalmisteinen lämmitysuni hormeineen
 keittiöliesi
 leivinuuni
 muuripata (yksityinen)
 saunan (yksityinen) kiuas
 öljykaminan savuhormi.
- Taksaluokka 5,18 mk
 nostettava muuripata hormeineen
 pieni kahvilan tai ravintolan liesi hormeineen
 roskanpolttuuni yhdistettynä toisen tulisijan
 savuhormiin
- Taksaluokka 10,35 mk
 kerrostalon kiuasuuni hormeineen
 " muuripata "
- Taksaluokka savuhormin juoksumetriltä 0,83 mk
 liikesaunan kiuasuuni
 pesulan muuripata
 leipomon uuni hormeineen
 ravintolaliesi hormeineen

savustamon uuni hormeineen

6. Taksaluokka savuhormin juoksumetriltä

Keskuslämmityslaitokset ja vastaavat

kattilan tulipinta	0-2,5 m ²	juoksumetriltä	1,10 mk
"	2,6-5,0 "	"	1,38 "
"	5,1-15,0 "	"	1,59 "
"	yli 15,0 "	"	1,73 "

Keskuslämmityskattiloiden savusolien puhdistus tarkastuksen yhteydessä lämmityskauden päättyessä sisältyy edellä mainittuun taksaan.

7. Taksaluokka

Ammattileipomoiden, teollisuuslaitosten, kasvihuoneiden ja lämpökeskusten suurten erikoisrakenteisten laitteiden, keskusilmanvaihtojärjestelmien sekä höyryn- ja kaasunpoistohormien puhdistuksesta saadaan periä maksu sopimuksen mukaan tunti- tai urakkapalkkiona.

III 1. Mikäli kiinteistönomistaja haluaa suoritettavaksi öljykaminan tai keskuslämmityskattiloiden tulipintojen puhdistuksen, suositellaan öljykaminan puhdistuksesta maksettavaksi 7,73 mk kerralta ja kattiloiden tulipintojen puhdistuksesta niiden koon mukaan seuraavasti:

tulipinta	0 - 1,9 m ²	9,11 mk
"	2,0 - 3,9 "	11,04 "
"	4,0 - 7,9 "	15,53 "
"	8,0 - 11,9 "	17,94 "
"	12,0 - 15,9 "	19,32 "
"	16,0 - 20,9 "	22,08 "
"	21,0 - 25,9 "	23,46 "
"	26,0 - 30,9 "	25,88 "
"	31,0 - 35,9 "	28,98 "

2. Ellei kiinteistöön tai huoneistoon ole järjestetty pääsyä silloin, kun säännöllinen nuohous on ilmoitettu tapahtuvaksi, saadaan nuohouksesta ja puhdistuksesta periä lisämaksuna 3,45 mk kiinteistöä kohden. Ilmoituksessa on mainittava täsmällinen kellonaika.

3. Mantereella sijaitsevien kesähuviloiden tulisijojen ja hormien nuohouksesta saadaan periä 50 %:n ja vastaavasti saaristossa 100 %:n korotus nuohoustaksassa oleviin maksuihin.

4. Sellaisessa tapauksessa, jossa nuohousmaksu taksan mukaan tulee suorittaa kiinteistönomistajan ja nuohoojamestarin välisen sopimuksen perusteella, mutta jossa tällaista sopimusta ei ole saatu aikaan, ratkaisee palolautakunta, minä mukaan korvaus tulee suorittaa.

IV 1. Tätä taksaa ensimmäisen kerran sovellettaessa tulee nuohoojamestarin jättää kiinteistönomistajalle nuohouskohdeluettelo, josta ilmenee, mihin laskutus perustuu.

Tätä taksaa on noudatettava 1 päivästä tammikuuta 1975 alkaen.

48. ASETUS PYSÄKÖINTIVIRHEMAKSUSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 263/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1970:95)

Sisäasiainministerin esittelystä kumotaan pysäköintivirhemaksusta 5 päivänä elokuuta 1970 annetun asetuksen (545/70) 4 §:n 4 momentti ja 11-14 § sekä muutetaan 4 §:n 3 momentti, 5 §, 6 §:n 1 momentti sekä 7-9 § seuraavasti:

4 §.

Maksukehotukseen ja maksumääräykseen on liitettävä tilillepanokortti pysäköintiverhemaksun maksamista varten.

5 §. Valtiolle tulevat pysäköintivirhemaksut on suoritettava postisiirtotilille postitoimipaikkaan tai Postipankkiin taikka, sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää, muuhun pankkiin.

Kunnalle tulevat vastaavat maksut on suoritettava kunnan postisiirtotilille postitoimipaikkaan tai Postipankkiin taikka kunnan muulle tilille kunnallishallituksen määräämään pankkiin.

6 §. Pysäköinninvalvojan on pidettävä pysäköintiverhemaksuista kirjanpitoa, jota voidaan pitää myös kortistona.

7 §. Valtiolle pysäköintivirhemaksuista tulevat varat tilitetään lääninhallituksen postisiirtotilille siitä erikseen annettavien ohjeiden mukaisesti.

Milloin pysäköinninvalvoja vastalauseen johdosta tai muusta syystä on määrännyt pysäköintivirhemaksun tai osan siitä asianomaiselle palautettavaksi, hänen on lähetettävä lääninhallitukselle palautuslaskelma maksattamista varten. Lääninhallitus voi oikaista laskelmaa, jos se havaitaan virheelliseksi.

Suorittamatta jääneitä pysäköintivirhemaksuja koskevista maksumääräyksistä pysäköinninvalvojan on siitä erikseen

annettavien ohjeiden mukaisesti joka toinen kuukausi lähetettävä ilmoitus kahdelta edelliseltä kuukaudelta lääninhallitukselle ulosottotoimin tapahtuvaa jäämäperintää varten.

8 §. Kunnalle tulevia pysäköintivirhemaksuja koskevista tilityksistä, maksujen palautuksista ja jäämäperinnästä on voimassa, mitä niistä on kunnallisten maksujen kohdalta erikseen säädetty.

9 §. Jos lääninhallitus valituksen johdosta poistaa pysäköintivirhemaksun tai alentaa sitä, jäljennös päätöksestä on lähetettävä pysäköinninvalvojalle palautuslaskelman laatimista varten. Palautuksen maksattamisesta on voimassa, mitä siitä on 7 §:n 2 momentissa ja 8 §:ssä säädetty. Jos maksu on jo tilitetty lääninhallitukselle, voi lääninhallitus maksaa palautuksen jäljennöstä lähettämättä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1975.

49. ASETUS AJONEUVOJEN SIIRTÄMISESTÄ JA ROMUAJONEUVOJEN HÄVITTÄMISESTÄ.

Annettu huhtikuun 18 päivänä 1975.
(Suomen AsK 264/75)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä 28 päivänä helmikuuta 1975 annetun lain (151/75) 21 §:n nojalla:

1 §. Jos ajoneuvon siirtämispäätöksen antamiseen oikeutettu katsoo, että ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä annetun lain (151/75), jota jäljempänä sanotaan romuajoneuvolaiksi, 2 §:n nojalla siirrettävissä olevaa ajoneuvoa ei ole välttämättä heti siirrettävää, voi tämä siirtopäätöstä tekemättä ajoneuvon kiinnitettävällä ilmoituksella tai muulla tavalla kehottaa siirtämään ajoneuvon.

Kirjallisesta siirtämiskehotuksesta on, mikäli mahdollista, ilmoitettava ajoneuvon omistajalle.

2 §. Siirtämispäätös on tehtävä lomakkeelle ja siinä on mainittava siirtämisperuste ja paikka, minne ajoneuvo on siirretty, sekä ne mahdolliset toimenpiteet, jotka ajoneuvolle on sen siirtämiseksi tehty.

Siirtämispäätöksestä on pyydettyessä annettava maksutta jäljennös ajoneuvon omistajalle.

3 §. Romuajoneuvolain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä varastoalueelle siirretystä ajoneuvosta kirjallisesti. Muussa tapauksessa siirtämisestä voidaan ilmoittaa suullisesti, puhelimitse tai kirjallisesti.

Romuajoneuvolain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettu kuulutus on viimeistään kuukauden kuluessa ajoneuvon siirtämisestä pantava julki kunnan ilmoitustaululle ja julkaistava vähintään yhdessä paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Saman kalenterikuukauden aikana siirretyistä ajoneuvoista voidaan kuitenkin kuuluttaa samalla kuulutuksella.

4 §. Korvauspäätös on tehtävä lomakkeelle, johon sisältyy valitusosoitus sekä maksumääräys ja tilillepanokortti korvauksen maksamista varten.

Korvauspäätöksessä on mainittava paikka, minne ajoneuvo on siirretty, sekä korvausvaatimuksen perusteet.

Jos siirtokustannuksia on aiheutunut sekä valtiolle että kunnalle, korvauspäätöksessä on vahvistettava erikseen valtiolle ja kunnalle tulevan korvauksen määrä. Korvaus on kuitenkin määrättävä kokonaisuudessaan maksettavaksi kunnan tilille siten kuin 5 §:n 2 momentissa säädetään.

5 §. Yksinomaan valtiolle maksettavaksi määrätty siirtokustannusten korvaus on suoritettava postisiirtotilille posti-toimipaikkaan tai Postipankkiin taikka, sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää, muuhun pankkiin.

Kunnalle joko yksinomaan tai 4 §:n 3 momentissa säädettyllä tavoin maksettavaksi määrätty siirtokustannusten korvaus on suoritettava kunnan postisiirtotilille postitoimipaikkaan tai Postipankkiin taikka kunnan muulle tilille kunnallishallituksen määräämään pankkiin.

Kunnan on tilitettävä valtiolle kuukausittain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kunnan tilille kertyneiden valtiolle tulevien korvausten määrä lääninhallituksen postisiirtotilille.

6 §. Maksumääräyksen antajan on pidettävä siirtokustannuksista ja niiden korvauksista kirjanpitoa, jota voidaan pitää myös kortistona.

Tilinpidoista antaa ohjeet valtion osalta sisäasiainministeriö. Kunnan osalta on tilinpidoissa noudatettava, mitä siitä on kunnassa erikseen määrätty.

7 §. Milloin maksumääräyksen antaja on määrännyt romuajoneuvolain 16 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa yksinomaan valtiolle maksettavaksi määrätyn siirtokustannusten korvauksen tai osan siitä asianomaiselle palautettavaksi, hänen on lähetettävä lääninhallitukselle palautuslaskelma maksattamista varten. Lääninhallitus voi oikaista laskelmaa, jos se havaitaan virheelliseksi.

Suorittamatta jääneitä siirtokustannusten korvauksia koskevista maksumääräyksistä maksumääräyksen antajan on joka toinen kuukausi lähetettävä ilmoitus kahdelta edelliseltä kuukaudelta lääninhallitukselle ulosottotoimin tapahtuvaa jäämäperintää varten.

8 §. Kunnalle tulevia siirtokustannusten korvauksia koskevista tilityksistä, maksujen palautuksista ja jäämäperinnästä on voimassa, mitä niistä on kunnallisten maksujen kohdalta erikseen määrätty.

9 §. Jos lääninoikeus valituksen johdosta poistaa siirtokustannusten korvauksen tai alentaa sitä, jäljennös päätöksestä on lähetettävä maksumääräyksen antajalle palautuslaskelman laatimista varten. Palautuksen maksamisesta on voimassa, mitä 7 §:n 1 momentissa ja 8 §:ssä on säädetty. Jos korvaus on jo tilitetty lääninhallitukselle, jäljennös päätöksestä on lähetettävä sille.

10 §. Romuajoneuvolain 9 §:ssä tarkoitettuina muusta toimenpiteestä aiheutuneina siirtokustannuksina on otettava huomioon muun muassa ajoneuvojen arvioinnista ja siirron kuuluttamisesta sekä ilmoittamisesta aiheutuneet kustannukset.

11 §. Ajoneuvoa arvioitaessa voidaan tarvittaessa käyttää apuna asiantuntijaa.

12 §. Ajoneuvon hävittäminen on mahdollisuuksien mukaan suoritettava siten, että ajoneuvon osat ja siitä saatavat muut aineet voidaan käyttää uudelleen tai muutoin hyödyksi.

13 §. Jos ajoneuvon siirto on toimitettu muun kuin poliisin toimesta, siitä on viipymättä ilmoitettava poliisille.

14 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty ajoneuvon omistajasta, koskee moottoriajoneuvorekisteriin merkittyä haltijaa sekä hylätyn ajoneuvon osalta sen entistä omistajaa.

15 §. Sisäasiainministeriö vahvistaa kaavan tämän asetuksen soveltamisessa tarpeellisia lomakkeita varten sekä antaa asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yleiset ohjeet.

16 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1975.

50. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN 35 §:N KUMOAMISESTA.

Annettu huhtikuun 18 päivänä 1975.
 (Suomen AsK 266/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1963:128)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

Täten kumotaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 35 §.

51. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN 9 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 18 päivänä 1975.
 (Suomen AsK 267/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1972:135)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen 9 §, sellaisena kuin se on 10 päivänä marraskuuta 1972 annetussa asetuksessa (746/72), näin kuuluvaksi:

9 §. Eläkelaitos toimii osastoihin jakaantuneena. Osastossa voi olla toimistoja.

Eläkelaitoksen osastot ovat sihteeristö, eläkeosasto, sairausvakuutusosasto, kuntoutusosasto, tietojenkäsittelyosasto, laskenta- ja tilasto-osasto, talous- ja varainhoito-osasto, kiinteistö- ja rakennusosasto, henkilöstöosasto sekä hankinta- ja toimistopalveluosasto.

52. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ
VEROLAKEIHIN ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 23 päivänä 1975.
(Suomen AsK 273/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:172)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin 21 päivänä joulukuuta 1973 annettuun lakiin (928/73) uusi näin kuuluva 4 a §:

4 a §. Verovelvollisella on oikeus kiinnitettyjen velkojen korkojen vähentämistä koskevien rajoitusten estämättä vähentää kunnallisverotuksessa tulostaan asuntotuotantolain (247/66) 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen velkojen ja niistä paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen, sanotun lain 8 §:n 2 momentissa mainittujen velkojen korot.

53. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS SAIRAUSVAKUUTUSLAIN 16 §:N MUKAISEN PÄIVÄ- JA ÄITIYSRAHAN VÄHIMMÄISMÄÄRÄÄ JA SIIHEN OIKEUTTAVAN TYÖTULON ALARAJAA KOSKEVIEN MARKKAMÄÄRIEN KOROTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 23 päivänä 1975.
(Suomen AsK 277/75)
Vrt. kunn. as. -kok. 1971:2, 1973:34)

Valtioneuvosto on 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain 76 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (999/71), sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt, että sovellettaessa mainitun lain 16 §:n 1 momenttia on siinä säädetyn päivä- ja äitiysrahan vähimmäismäärä päivää kohti 15 markkaa sekä vähimmäismäärään oikeuttavan työtulon alaraja 10 000 markkaa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

54. VÄHÄISTEN SAATAVIEN PERIMÄTTÄ JA LASKUTTAMATTA JÄTTÄMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1971:89)

Kaupunginvaltuusto päätti, muuttaen 9.6.1971 tekemäänsä päätöstä, vahvistaa kaupungin vähäisten saatavien perimättä ja laskuttamatta jättämisestä seuraavat määräykset:

1) Jos kaupungille tulevaa maksua, saatavaa tai veroa jää saamatta, ei perimistoimenpiteisiin ryhdytä seuraavissa tapauksissa:

a) Laskutettu määrä on pienempi kuin 10 mk.

b) Suorituksen tapahtuessa saatavaa tai korkoa jää tulemat- ta vähemmän kuin 10 mk.

c) Laskuvirheen tai muun erehdyksen vuoksi kaupungille on peritty vähemmän tai kaupunki on maksanut enemmän kuin olisi pitänyt ja ero on pienempi kuin 10 mk.

2) Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos virheet asianomaisen kohdalta ovat lukuisia tai perimiseen muutoin on erityistä syytä.

3) Kohdassa 1 mainitut 10 mk:aa pienemmät maksut, saatavat ja erot, joita ei ole kaupungille maksettu, poistetaan tileistä.

4) 4 mk pienemmät maksut ja saatavat voidaan jättää laskuttamatta.

55. KADUN JA VIEMÄRIN KESKIMÄÄRÄISTEN RAKENTAMISKUSTANNUSTEN VAHVISTAMINEN VUODEKSI 1975.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:46)

Sorapäällysteisen kadun keskimääräiset rakentamiskustannukset neliometriä kohden.....	60,99 mk
Kestopäällysteisen kadun keskimääräiset rakentamiskustannukset neliometriä kohden.....	78,78 "
300 mm:n läpimittaisen viemärin keskimääräiset rakentamiskustannukset metriä kohden.....	355,23 "

Edellä vahvistetut hinnat ovat voimassa sellaisin varauksin, että niitä sovelletaan, elleivät hintasäännöstelymääräykset aseta sille estettä.

56. ASETUS PERUSKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 23 p:nä 1975.
(Suomen AsK 325/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:68)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1970 annetun peruskouluasetuksen (443/70) 18 §:n 1 ja 2 momentti, 20 §:n 1,2 ja 3 momentti, 22 §:n 6 ja 8 momentti, 23 §:n 1 ja 3 momentti, 33 § sekä 34 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 18 §:n 1 ja 2 momentti, 20 §:n 1 momentti, 33 § ja 34 §:n 3 momentti 12 päivänä toukokuuta 1972 annetussa asetuksessa (379/72), sekä kumotaan 23 §:n 4 momentti seuraavasti:

18 §. Peruskoulun ensimmäisen ja toisen luokan oppilaat saavat opetusta ja ohjausta 19-21, kolmannen ja neljännen 23-25, viidennen ja kuudennen 24-26 ja sitä ylempien luokkien 30 tuntia viikossa. Tämän lisäksi oppilaille voidaan antaa tukiovetusta

Jos ruotsinkielisen peruskoulun ala-asteen viidennellä ja kuudennella luokalla opetetaan vapaaehtoisena aineena englannin kieltä tai suomen kieltä, voi oppilaan viikkotuntimäärä olla tähän opetukseen käytettyä viikkotuntimäärää vastaavasti suurempi kuin 1 momentissa on säädetty, kuitenkin enintään 28 viikkotuntia tukiovetusta lukuun ottamatta.

20 §. Peruskoulun yläasteen opetussuunnitelmaan tulee kuulua kaikille oppilaille yhteisinä aineina: uskontoa, äidinkieltä, vierasta kieltä, toista kotimaista kieltä, historiaa, yhteiskuntaoppia, kansalaistaitoa, matematiikkaa, fysiikkaa, kemiaa, luonnonhistoriaa, maantietoa, liikuntaa, kuvaamataittoa ja musiikkia, kuitenkin niin, että kuvaamataito ja musiikki ovat yhdeksännellä vuosiluokalla keskenään vaihtoehtoisia yhteisiä aineita. Lisäksi seitsemännellä vuosiluokalla opetetaan yhteisenä aineena käsityötä ja kotitaloutta. Vieraskieli on englannin kieli tai sen sijasta ala-asteella opetettu muu vieraskieli. Yläasteen opetussuunnitelmaan voi kuulua myös kasvatukselliseen ja opetukselliseen ohjaukseen sekä ammatinvalinnanohjaukseen varattuja tunteja kouluhallituksen ohjeiden mukaisesti. Yhteisten aineiden opetukseen sekä oppilaiden ohjaukseen käy-

tään kahdeksannella ja yhdeksännellä vuosiluokalla 26 tuntia viikossa, mikäli kouluhallitus ei erityisestä syystä myönnä poikkeusta.

Yhteisten aineiden lisäksi yläasteen kahdeksannella ja yhdeksännellä vuosiluokalla opetetaan valinnaisia aineita. Valinnaisaineina opetussuunnitelmaan tulee kuulua teknistä työtä, tekstiilityötä, kotitaloutta, maa- ja metsätaloutta sekä puutarhanhoitoa, kaupallisia aineita ja konekirjoitusta. Lisäksi valinnaisaineena opetussuunnitelmaan voi kuulua lapinkielisten oppilaiden äidinkielen erityiskurssi. Niitä oppilaita varten, jotka opiskelevat yläasteella yhteisenä aineena aloitettavaa kieltä laajemman oppimäärän mukaan, voi opetussuunnitelmaan kuulua valinnaisaineena englannin, ranskan, saksan tai venäjän kieli.

Matematiikassa ja ala-asteella yhteisenä aineena opetussa vieraassa tai toisessa kotimaisessa kielessä voidaan yläasteen saman vuosiluokan opetus järjestää kahden tai kolmen erilaajuisen oppimäärän mukaan sekä yläasteella yhteisenä aineena aloitettavassa kielessä kahden erilaajuisen oppimäärän mukaan.

22 §.

Valinnaisaineen opetusryhmä saadaan muodostaa, mikäli siihen tulee vähintään kaksitoista oppilasta. Aloitettua opetusta saadaan seuraavana lukuvuotena ryhmässä jatkaa, jos ryhmän oppilasmäärä lukuvuoden alussa on vähintään kahdeksan. Milloin yläasteen vuosiluokalla on enintään kaksi perusopetusryhmää mainitun aineen opetusryhmä saadaan muodostaa, mikäli siihen tulee vähintään kahdeksan oppilasta, ja aloitettua opetusta saadaan seuraavana lukuvuotena jatkaa, jos ryhmän oppilasmäärä lukuvuoden alussa on vähintään neljä. Vapaaehtoisen aineen opetusryhmä saadaan muodostaa, mikäli siihen tulee vähintään kahdeksan oppilasta. Aloitettua opetusta saadaan seuraavana lukuvuotena ryhmässä jatkaa, jos ryhmän oppilasmäärä lukuvuoden alussa on vähintään neljä.

Edellä 5-7 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on samanlaajuisia oppimääriä tai samaa ainetta opiskelevat eri opetusryhmiin kuuluvat saman vuosiluokan oppilaat yhdistettävä samaan opetusryhmään siinä määrin kuin opetusryhmien suuruutta koskevat säännökset sen sallivat. Eri vuosiluokkiin kuuluvia oppilaita voidaan opettaa yhdessä sen mukaan kuin 21 §:n 1 momentissa säädetään. Sama on voimassa opetettaessa yläasteen yhdeksännellä vuosiluokalla kuvaamataittoa ja musiikkia keskenään vaihtoehtoisina yhteisinä aineina.

23 §. Edellä 20 §:n 3 momentissa tarkoitetun erilaajuisen oppimäärän ja valinnaisaineen valintaa varten koulun johtajan on toimitettava maaliskuun loppuun mennessä erilaajuisen oppimäärän osalta jokaisen kuudennen vuosiluokan oppilaan huol-

tajalle ja valinnaisaineen osalta jokaisen seitsemännen vuosiluokan oppilaan huoltajalle selvitys koulun yläasteella valittavina olevista erilaajuisista oppimääristä ja valinnaisaineista sekä arviointi oppilaan menestymismahdollisuuksista niiden opiskelussa. Huoltajan on ilmoitettava valinnastaan ennen seuraavan huhtikuun 20 päivää; Jos huoltaja ei määräjässä suorita valintaa tai jos huoltajan valitsemää opetusta ei voida järjestää, voi asianomaisen peruskoulun yläasteen johtaja, varattuaan tarvittaessa huoltajalle tilaisuuden esittää mielipiteensä, päättää valinnasta.

Milloin peruskoulun seitsemännelle tai kahdeksannelle vuosiluokalle siirtyvä oppilas on ennen sanotun vuosiluokan työn alkamista muuttanut toiselle paikkakunnalle, on oppilasta toiseen kouluun ilmoitettaessa huoltajan esitettävä 1 momentissa mainittu arviointi sekä selvitys edellisessä koulussa tekemästään oppimäärien tai valinnaisaineiden valinnasta. Oppimäärien tai valinnaisaineiden valinta on toisessa koulussa tehtävä oppilasta siihen ilmoitettaessa, jollei koulun johtaja anna sen tekemistä varten lyhyttä harkinta-aikaa. Johtajan oikeudesta valinnasta päättämiseen on vastaavasti voimassa, mitä 1 momentissa on säädetty. Yläasteen oppilaalle, joka on jo aloittanut tietyn oppimäärän tai valinnaisaineen opiskelun, on mikäli mahdollista annettava tilaisuus saman oppimäärän tai aineen opiskeluun.

33 §. Apukoulun ensimmäisen ja toisen luokan oppilaat saavat opetusta ja ohjausta 19-21, kolmannen ja neljännen 21-25, viidennen ja kuudennen 24-26 ja sitä ylempien luokkien oppilaat 27-30 tuntia viikossa. Tämän lisäksi oppilaille voidaan antaa tukiopetusta.

34 §.-----

Apukoulun yläasteen yhteisten aineiden opetukseen ja oppilaiden ohjaukseen käytetään seitsemännellä vuosiluokalla 27 ja kahdeksannella ja yhdeksännellä vuosiluokalla 23 tuntia viikossa, mikäli kouluhallitus ei erityisestä syystä myönnä poikkeusta. Yläasteen opetuksella tulee olla yhteiskuntaan ja työelämään sijoittumisen edellytyksiä valmistava luonne.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1975. Yläasteen vuosiluokan opetukseen, joka on aloitettu aikaisempien säännösten mukaan, voidaan soveltaa aikaisempia säännöksiä.

57. TYÖTTÖMYYSKORVAUSTEN KOROTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 30 p:ltä 1975.
 (Suomen AsK 298/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1973:159)

Valtioneuvosto on 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun työllisyyslain (946/71) 17 §:n 2 momentin nojalla työvoimamini-steriön esittelystä päättänyt:

1 §. Työllisyyslain (946/71) 17 §:n 1 momentissa mainitut korvausmäärät, sellaisina kuin ne ovat 13 päivänä joulukuuta 1973 annetussa valtioneuvoston päätöksessä työttömyyskorvausten korottamisesta (900/73), korotetaan seuraavasti:

	I	II	III
	kalleus-	kalleus-	kalleus-
	luokassa	luokassa	luokassa
yksinäiselle	22,00	21,50	21,00
henkilölle	30,00	29,00	28,00
perheelliselle			

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1975.

58. MAIDONTARKASTUS.

Maa- ja metsätalousministeriön päätös huhtikuun
30 p:ltä 1975.

(Suomen AsK 300/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:160, 1962:107, 1963:
108 ja 1968:218 sekä 1973:176)

Maa- ja metsätalousministeriö on 19 päivänä heinäkuuta 1946 annetun maidontarkastuslain (558/46) 5 §:n, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 31 päivänä toukokuuta 1972 annetussa laissa (431/72), nojalla päättänyt:

I Tilalta luovutettavan maidon tuotantoa keskevat määräykset

1 §. Lehmiä on tilalla niin hoidettava, ettei maito tule ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi tai sopimattomaksi tai saa muita haitallisia ominaisuuksia.

Ihmisravinnoksi kelpaamattomana ei tilalta saa luovuttaa maitoa:

1) jonka voidaan epäillä levittävän tartuntatautia tai jota muutoin voidaan pitää ihmisen terveydelle vahingollisena;

2) joka on eläimestä, joka potee sellaista tautia tai sairautta, jonka voidaan epäillä vaikuttavan haitallisesti maidon laatuun;

3) jonka näkö, haju, maku tai koostumus ovat utaretulehduksesta tai muusta syystä johtuen muuttuneet niin paljon, että maito aistinvaraisesti arvosteltuna selvästi poikkeaa normaalista maidosta;

4) joka on hapanta; tai

5) jota likaantumisen tai muiden syiden vuoksi on pidettävä ihmisravinnoksi soveltumattomana.

2 §. Jos lypsäviä lehmiä on hoidettu antibioottisilla tai kemoterapeuttisilla aineilla, on maidon osalta noudatettava, mitä siitä on erikseen säädetty.

3 §. Maitoon ei saa mitään lisätä, eikä siitä saa mitään poistaa. Tämän määräyksen estämättä saadaan tilalta kuitenkin luovuttaa kermaa ja kuorittua maitoa.

4 §. Ternimaitoa saa viiden päivän aikana poikimisesta lukien toimittaa tilalta maidonjalostamoon vain erillisessä merkityssä asiassa, eikä sitä saa sekoittaa muuhun maidonjalostamoon toimitettavaan maitoon.

5 §. Kun karjassa todetaan tai epäillään tarttuvaa eläin-
tautia, karjan tai sen yksityisen lehmän maidon osalta on
noudatettava, mitä siitä on erikseen säädetty.

6 §. Lypsykarjalle käytettävän rehun ja juomaveden tulee
olla laadultaan sellaista, että ne eivät vaikuta haitallisesti
maidon laatuun eikä lehmien terveyteen.

Jos lypsäville eläimille syötetään rehua, joka sisältää
antibiootteja tai kemoterapeuttisia aineita, saadaan maitoa
luovuttaa tilalta vasta kahden vuorokauden kuluttua täl-
laisen rehun käytön päättymisestä lukien.

Karja on pidettävä puhtaana.

Samassa tilassa nautakarjan kanssa saadaan muita
eläimiä pitää vain, jos tästä ei ole haittaa maidon laadulle.

Eläinten ulkoinen lääkitseminen ja tuhoeläintorjunta
on suoritettava siten, ettei lääkettä tai torjunta-ainetta
pääse maitoon.

7 §. Navetta on pidettävä puhtaana.

Navettaan on järjestettävä tehokas ilmanvaihto ja
riittävä valaistus.

8 §. Lypsyssä ja muussa maidon käsittelyssä tilalla on nou-
datettava huolellisuutta ja puhtautta niin, ettei maito joudu
alttiiksi tartunnoille tai vieraitten aineitten vaikutukselle,
eikä sen maku, haju tai koostumus muutu.

Utareet ja vetimet on ennen lypsyä puhdistettava kerta-
käyttöisiä taikka hyvin puhdistettuja liinoja käyttäen.

Siivilöiminen on suoritettava kertakäyttöisen siivilä-
vanun, -kankaan tai muun suodattimen läpi. Siivilöintiä ei
saa suorittaa navetassa. Välittömästi lypsyn ja siivilöinnin
jälkeen maito on jäähdytettävä.

9 §. Maidon käsittely- ja säilytystilat on pidettävä puh-
taina. Niiden tuuletus on järjestettävä niin, että navetasta,
lantalasta tai muualta ei pääse hajua näihin tiloihin.

Maidon säilytystilasta ei saa olla suoraa kulkuyhteyt-
tä navettaan. Pyykin pesu ja muut sellaiset toiminnot, jotka
voivat vaikuttaa haitallisesti maidon laatuun, ovat kielletty
maidon säilytystiloissa.

Lypsyyn ja muuhun maidon käsittelyyn, säilytykseen ja
kuljetukseen käytettävät astiat ja muut maidon kanssa välit-
tömään kosketukseen tulevat laitteet ja välineet on pidettävä
puhtaina, ruosteettomina ja muuten hyvässä kunnossa, ja tulee
niiden olla helposti puhtaana pidettäviä ja sellaisesta
aineesta tai sisäpinnaltaan päällystetty aineella, joka ei
anna maidolle makua tai hajua ja josta maitoon ei liukene
terveydelle vahingollisia tai muuten haitallisia aineita.

Maidon säilytys- ja kuljetusastioita ei saa käyttää
muuhun tarkoitukseen kuin ihmisravinnoksi kelvollisen maidon
tai maitotuotteiden ja veden säilytykseen ja kuljetukseen.
Maidonjalostamosta maidon tuottajalle toimitettavaa rehuksi
tarkoitettua kuorittua maitoa ja piimää saadaan kuitenkin
kuljettaa maidon kuljetusastioissa. Astiat ja välineet on
käyttämisen jälkeen huolellisesti puhdistettava ja säilytettävä
puhtaassa hyvin tuuletetussa paikassa. Puhdistukseen käytet-

tävän veden tulee laadultaan olla tarkoitukseen sopivaa ja sellaista, ettei maito saa siitä terveydelle vahingollisia tai muuten haitallisia ominaisuuksia. Ennekuin puhdistetut astiat otetaan uudelleen käyttöön, on varmistauduttava siitä, ettei niihin ole jäänyt pesu- tai desinfektio-liuoksia.

Lapsykone on puhdistettava ja huollettava niin, ettei siitä aiheudu vahinkoa karjan terveydelle tai maidon laadulle.

II Maidon kuljetus tilalta

10 §. Maito ei saa joutua alttiiksi tartunnoille tai likaantumiselle.

Maito on suojattava lämpenemiseltä ja jäätymiseltä.

11 §. Maito on kuljetettava tilalta maidonjalostamoon taikka maidon vastaanottoasemalle kaikkina päivinä, jolloin niissä otetaan maitoa vastaan. Mikäli yksittäisen tuottajan päivittäinen maitomäärä on pieni taikka tieyhteydet tilalle ovat huonot, voidaan maito kuljettaa joka toinenkin päivä.

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa sanotaan, voidaan tankki- ja imukeräyksessä noudattaa 25 ja 33 §:n määräyksiä.

12 §. Maidon kuljetus maidonjalostamoon on suoritettava noudattaen maidonjalostamon vahvistamaa aikataulua, joka on laadittava siten, että maidonkeräykseen käytettävä aika on mahdollisimman lyhyt.

Aikataulu on vaadittaessa esitettävä maidontarkastusviranomaisille.

Maidon kuljetusaika tilalta maidonjalostamoon ei saa ylittää seitsemää tuntia.

Kuljetuksen päätyttyä on maitokuorma viivytyksettä purettava ja maito johdettava maidonjalostamon käsittelylaitteisiin tai varastosäiliöihin.

Pystökeräys.

13 §. Maidon kuljetus maitse tilalta maidonjalostamoon saadaan suorittaa säännöllisesti vain sellaisella kuljetusneuvolla, jossa on tiivis umpinainen kuljetustila tai, jossa maitopystöt on suojattu vähintään niiden korkuisella tiiviillä laidalla ja puhtaalla kuormapeitteellä.

Yksittäisen tuottajan maito saadaan kuljettaa 1 momentin määräyksien estämättä kuljetusneuvolla, joka ei täytä siinä säädettyjä vaatimuksia. Maito on tällöin tehokkaasti suojattava ulkoisilta vaikutteilta.

Mitä 1 momentissa on määrätty, ei koske maidon kuljetusta tilalta 14 §:ssä tarkoitettulle maitolaiturille. Maito on tällöin kuitenkin tehokkaasti suojattava ympäristön haitallisilta vaikutuksilta.

14 §. Maitopystöjä ei saa jättää tielle tai sen viereen, vaan maitolaiturille, joka on siten rakennettu, että maitoastiat ovat mahdollisimman hyvin suojatut haitallisilta vaikutuksilta. Maitolaituri on sitä käytävien tuottajien toimesta pidettävä puhtaana.

Mikäli maito noudetaan suoraan tilalta, ei pystöjä tarvitse suojata 1 momentin tarkoittamalla tavalla.

15 §. Maidon kuljetusneuvo on pidettävä puhtaana. Maitopystöjen keralla siinä ei saa kuljettaa muita tavaroita siten, että ne saattavat tehdä maidon ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi tai sopimattomaksi taikka muuten alentaa maidon laatua.

Tankkikeräys.

16 §. Tankkikeräyksellä tarkoitetaan sellaista maidon keräystä, jossa kahden tai useamman tilan maito kuljetetaan tilalta maidonjalostamoon maidonkuljetusneuvossa olevassa kuljetustankissa, johon maito tiloilla olevista tilasäiliöistä siirretään.

17 §. Edellä 16 §:ssä tarkoitettun tilasäiliön ja kuljetustankin lisälaitteineen tulee olla tyyppiltään valtion maatalouskoneiden tutkimuslaitoksen hyväksymä. Tyyppitarkastuksessa on todettava, että kalusto hygieenisten ja teknillisten ominaisuuksiensa sekä valmistusaineensa osalta täyttää ma- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston asettamat vaatimukset. Maatalouskoneiden tutkimuslaitoksen tulee pyynnöstä ilmoittaa mainitut vaatimukset tankkikuljetuskaluston ja tilasäiliöiden valmistajille ja maahantuojille.

18 §. Kuljetustankkiin ja tilasäiliöön on valmistajan tai maahantuojan toimesta tehtävä seuraavat helposti havaittavat, kestävät merkinnät:

- 1) säiliön vetoisuus ja tyyppimerkintä,
- 2) valmistajan ja, mikäli säiliö on ulkomaista alkuperää, myös maahantuojan nimi, toiminimi tai tavaramerkki sekä
- 3) merkintä valtion maatalouskoneiden tutkimuslaitoksen hyväksymisestä ja hyväksymispäivämäärä.

19 §. Säiliö on varustettava lämmönsäätimellä, joka toimii siten, että lypsyn jälkeen jäädytetyn maidon lämpötila ennen seuraavaa lypsykertaa ei nouse yli +4 C asteen maidon kuitenkaan jäätymättä.

Säiliö on varustettava helposti luettavalla lämpömittarilla, joka osoittaa maidon lämpötilan 1 C asteen tarkkuudella + 5 C asteessa ympäristön lämpötilan ollessa + 0-+ 25 C astetta.

20 §. Erityisistä syistä saadaan terveyslautakunnan luvalla kuljetustankkiin ottaa maitoa myöskin sellaiselta tilalta, jossa ei ole 17 §:n mukaista säiliötä, jos maito on tilalla jäähdytetty ja suojattu lämpenemiseltä niin, että sen lämpötila kuljetustankkiin siirrettäessä ei ylitä + 10 C astetta.

21 §. Tankkikeräykseen saadaan liittää terveyslautakunnan hyväksymät tämän päätöksen ehdot täyttävät tuottajatilat. Maidonjalostamo hakee hyväksymistä tuottajatilan sijaintikunnan terveyslautakunnalta. Hakemukseen on liitettävä hyväksytyn kaavan mukaan laadittu selvitys tuotantohygieenisistä oloista ja veden laadusta tilalla. Samaa hyväksymismenettelyä sovelletaan myöskin 20 §:ssä tarkoitetuilla tiloilla.

22 §. Maitohuoneen, johon tilasäiliö sijoitetaan, on oltava helposti puhtaanapidettävä. Se on sijoitettava ja ilmastoitava niin, että huoneeseen ei pääse hajua, pölyä tai muuta likaa. Maitohuoneesta ei saa olla yhteyttä sellaiseen tilaan, josta voi tulla likaa tai hajua maitohuoneeseen. Sellainen kulku tai kuljetus, josta maidon laatu voi alentua, ei saa tapahtua maitohuoneen kautta.

Maitohuoneessa saadaan puhdistaa ja säilyttää maitovälineitä.

Maitohuone on ilmastoitava.

23 §. Tilasäiliö on sijoitettava maitohuoneeseen niin, että säiliön ympärille jää riittävästi tilaa puhtaanapitoa ja huoltoa varten.

Maitohuoneeseen tilasäiliön välittömään läheisyyteen, helppopääsyiseen paikkaan, on asennettava huuhteluletku, josta saadaan riittävällä paineella vettä.

Maitohuoneessa tai sen välittömässä läheisyydessä tulee olla tarkoituksenmukaiset laitteet kuuman veden tuottamiseksi.

Tilasäiliön ja sen osien puhdistusta ja desinfiointia varten tulee olla asianmukaiset välineet ja tarvikkeet.

24 §. Tankkikeräysajoneuvolle on järjestettävä pysähtymispaikka, josta päästään maitohuoneeseen niin, ettei jouduta kulkemaan sellaisten tilojen kautta, joista voi tulla hajua tai likaa maitohuoneeseen.

Pysähtymispaikka on pidettävä siistinä.

Maidon imuletku on pidettävä puhtana. Letkun tulee olla riittävän pitkä ja jatkoletkun käyttö on kielletty.

25 §. Tankkikeräykseen liitetyiltä tiloilta maito on noudettava vähintään joka toinen päivä. Jos viikon jonakin päivänä maitoa ei oteta maidon jalostamossa vastaan, saadaan maito noutaa tilalta yhden kerran viikossa kolmantena päivänä.

Lypsy ja maidon nouto tilalta on järjestettävä niin, että tilasäiliön tehokkaaseen puhdistukseen ja desinfiointiin jää riittävästi aikaa ennen seuraavaa lypsyä.

Tilasäiliössä oleva maito saa olla korkeintaan + 6 C asteista, ennen kuin se saadaan siirtää kuljetustankkiin. Yksittäisissä tapauksissa saadaan kuljetustankkiin siirtää korkein-

taan + 10 C asteista maitoa, mikäli kuljetustankissa olevan maidon lämpötila tämän takia ei ylitä + 6 C astetta. Henkilön, joka suorittaa maidon siirtämisen tilasäiliöstä kuljetustankkiin, on todettava tilasäiliön lämpömittarin osoittama maidon lämpötila ja, mikäli se ylittää + 6 C astetta, merkittävä tämä muistiin. Nämä muistiinpanot on luovutettava keräysmatkan päätyttyä maidonjalostamolle, jonka on säilytettävä ne kahden kuukauden ajan.

Milloin sähköhäiriöiden tai muiden syiden johdosta ei ole mahdollista tilan säiliössä asianmukaisesti jäähdyttää ja pitää kylmänä maitoa, on tilan asiana ilmoittaa tästä maidonjalostamolle, jonka velvollisuutena on antaa tilalle ohjeet maidon käsittelystä tällaisessa tapauksessa sekä tarvittaessa järjestää maidon kuljetus tilanteen vaatimalla tavalla.

Maidonjalostamon asiana on huolehtia siitä, että tankkiajoneuvon kuljettajalle annetaan luettelo niistä tiloista, joiden maito on arvosteltu kulutusmaitotuotteiden valmistukseen kelpaamattomaksi. Tällaista maitoa ei saa siirtää sellaiseen kuljetustankkiin, jossa jo on tai johon samalla keräysmatkalla tullaan siirtämään kulutusmaitotuotteiden valmistukseen käytettävää maitoa.

Jos maito ulkonäöltään, hajultaan tai maultaan selvästi poikkeaa normaalista, ei tällaista maitoa saa ottaa kuljetettavaksi tilalta.

26 §. Maitohuoneessa tapahtuvan tilasäiliön tyhjennyksen ohella saadaan 20 §:n tarkoittamassa tapauksessa terveyslautakunnan luvalla ja sen määräämillä ehdoilla siirrettävä tilasäiliö taikka pystöt kuljettaa maitohuoneesta 14 §:n tarkoittamalle maitolaiturille tyhjennettäväksi kuljetustankkiin erityistä imuputkea käyttäen.

27 §. Ellei toisin ole sovittu, tankkiajoneuvon kuljettajan on välittömästi tilasäiliön tyhjennyksen jälkeen huuhdeltava säiliö sisältä painevedellä. Mahdollisimman pian huuhtelun jälkeen on säiliö puhdistettava ja desinfioitava ohjeiden mukaisesti. Nämä ohjeet on pidettävä esillä maitohuoneessa.

28 §. Edellä 27 §:ssä samoin kuin 23 §:n 2 ja 3 momenteissa tarkoitettu vesi ei saa sisältää tautiaiheisia bakteereja; muiden bakteerien enimmäismäärät ovat 100 ml kohden seuraavat:

1) koliryhmän bakteerit	50 kpl
2) lämpökestoiset kolibakteerit	2 kpl
3) fekaaliset streptokokit	10 kpl

Vedellä ei liioin saa olla sellaisia fysikaalisia tai kemiallisia ominaisuuksia, jotka voivat alentaa maidon laatua.

Edellä 21 §:ssä mainittua veden laatua koskevaa selvitystä varten otetaan tilan vedenottamosta sulan maan aikana vesinäyte, josta suoritetaan 1 momentin edellyttämät tutkimukset. Nämä vesinäytteet voidaan tutkia terveydenhoitoasetuksen (55/67) 72 §:n mukaisesti hyväksytyjen laboratorioden lisäksi myöskin maidontarkastuslain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa maidontarkastuslaboratorioissa. Näytteiden ottaminen ja tutkittaminen suoritetaan maidonjalostamon toimesta ja kustannuksella. Nämä kustannukset maidonjalostamo on oikeutettu perimään maidontuottajalta.

29 §. Ennen kuin tilasäiliöön tai kuljetustankkiin pesun ja desinfioinnin jälkeen lasketaan maitoa, on varmistauduttava siitä, että säiliössä tai tankissa ja niihin kuuluvissa maidon kanssa kosketukseen tulevista laitteista ei ole vettä eikä pesu- tai desinfektioliuosta.

30 §. Kuljetustankki on niin eristettävä tai suojattava ja keräysreitti siten suunniteltava, että maito keräysmatkan päätyttyä maidonjalostamoon luovutettaessa ei ole + 7 C astetta lämpimämpää ja että se ei ole jäähtynyttä.

31 §. Kuljetusneuvossa tulee olla tiivis tila kunnallisten viranomaisten, maidonjalostamon tai kärjanomistajan toimesta tutkittavaksi lähetettävien maito- tai vesinäytteiden kuljetusta varten. Näytteet on siten säilytettävä, että niiden lämpötila ei ylitä + 7 C astetta, eivätkä ne pääse jäätymään. Näytteiden säilytystila on pidettävä puhtaana, eikä siinä samanaikaisesti näytteiden kanssa saa kuljettaa muita tavaroita.

32 §. Kuljetustankki ja siihen kuuluvat maidon kanssa kosketuksiin tulevat laitteet ja osat on puhdistettava ja desinfioitava vähintään kerran päivässä ja välittömästi sen jälkeen, kun tankista on tyhjennetty päivän viimeisellä keräyskerralla koottu maito. Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on noudatettava annettuja ohjeita.

Laitteisto, jolla maito siirretään kuljetustankkiin kuten maitoletku, pumppu, mittari, ilmanerottaja ja hanat, on huuhdeltava jokaisen tyhjennyksen jälkeen.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainituissa pesuissa ja huuhteluissa käytettävän veden tulee täyttää terveydenhoitolain (496/65) edellyttämät talousveden terveydelliset laatuvaatimukset.

Suoritetuista huuhteluista, pesuista ja desinfioinneista on pidettävä kirjaa, jota säilytetään kuljetusajoneuvossa.

Imukeräys.

33 §. Sen estämättä, mitä edellä 16-32 §:ssä säädetään, saadaan kuljetustankkiin siirtää maitoa imemällä tilan säilytys- ja kuljetusastioista edellyttäen, että:

1) maito jäädytetään ja säilytetään niin, että sen lämpötila kuljetustankkiin siirrettäessä ei ylitä + 10 C astetta, eikä se ole jäähtynyttä,

2) maitovälaineiden pesuun käytettävä vesi on laadultaan tarkoitukseen sopivaa ja sellaista, ettei maito saa siitä terveydelle tai muuten haitallisia ominaisuuksia,

3) maidon imeminen suoritetaan joko maitohuoneessa, 14 §:ssä tarkoitettulla maitolaiturilla tai kuljetusneuvon tehdyssä imutilassa niin että pöly, lika tai muu ulkoinen vaikute ei pääse vahingoittamaan maitoa,

4) maito noudetaan kaikkina päivinä, jolloin maidonjalostamossa otetaan maitoa vastaan; 1 päivästä marraskuuta 30 päivään huhtikuuta saadaan maito noutaa myöskin joka toinen päivä.

Lisäksi on noudatettava, mitä edellä 25 §:n 5 ja 6 momenteissa määrätään.

Tässä pykälässä tarkoitettuun imukeräykseen saadaan liittää terveyslautakunnan hyväksymät tämän päätöksen ehdot täyttävät tuottajatilat. Maidonjalostamo hakee hyväksymistä tuottajatilan sijaintikunnan terveyslautakunnalta. Hakemukseen on liitettävä hyväksytyin kaavan mukaan laadittu selvitys tuotantohygieenisistä oloista tuottajatilalla sekä paikasta, jossa maidon imeminen kuljetustankkiin suoritetaan.

34 §. Kuljetuskaluston osalta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä 17 ja 18 sekä 29-32 §:ssä määrätään, kuitenkin niin, että 30 ja 31 §:ssä mainittu korkein lämpötila on + 11 C astetta.

III Maidon kuljetus vastaanottoasemalta maidonjalostamoon tai maidonjalostamosta toiseen

35 §. Maidon lämpötila sitä kuljetuksen päätyttyä maidonjalostamoon luovutettaessa ei saa ylittää + 8 C astetta, eikä se saa olla jäätynyttä.

Kuljetuskaluston osalta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä 17, 18, 29 ja 32 §:ssä säädetään.

IV Maidonjalostamoa koskevat yleiset määräykset

36 §. Maidonjalostamolla tarkoitetaan meijeriä tai muuta laitosta, jossa pääasiassa maidosta tai sen aineosista valmistetaan elintarvikkeeksi tarkoitettuja maitotuotteita. Maatilatalouden tai kotitalouden yhteydessä tilan omasta maidosta tapahtuvaa maitotuotteiden valmistusta ei kuitenkaan lueta maidonjalostamotoiminnaksi, ellei se tapahdu teollisessa mitassa.

Tämän luvun määräyksiä sovelletaan myöskin maidon vastaanottoasemiin.

Maidonjalostamossa saadaan maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston määräämillä ehdoilla harjoittaa muutakin toimintaa, ellei tästä ole haittaa maidonjalostamon varsinaiselle toiminnalle.

37 §. Niissä maidonjalostamoissa, joihin tuodaan tai joista viedään maitoa, kermaa, kuorittua maitoa tai piimää kuljetustankeissa, tulee olla tarkoitukseen sopiva, helposti puhtaana pidettävä katettu paikka tankkien tyhjentämistä ja täyttämistä varten, sekä tila ja laitteet kuljetustankkien ja niiden lisälaitteiden pesua ja desinfiointia varten. Kuljetustankkien täyttöön ja tyhjennykseen käytettävät putket ja letkut on pidettävä puhtaina ja säilytettävä suojattuina.

Mikäli voidaan osoittaa, että kuljetuskaluston pesu ja desinfiointi voidaan suorittaa jossain lähellä olevassa muussa laitoksessa, ei maidonjalostamossa tarvita 1 momentissa tarkoitettua tilaa ja laitteita kuljetustankkien ja niiden lisälaitteiden pesua ja desinfiointia varten.

Pystöjen ja kuljetustankkien tyhjennyspaikkojen lähellä tulee olla helppokäyttöiset käsienpesulaitteet ja kertakäyttöisiä pyyhkeitä.

Lästäuslaiturin alusta ja edusta siltä alueelta, minne voi päästä maitoa tai maitojätteitä, on kestopäällystettävä ja viemäroitävä.

38 §. Maidon käsittelyyn tarkoitettujen koneiden ja laitteiden tulee rakenteeltaan ja valmistusaineeltaan olla helppoja puhdistaa ja desinfoida, sekä sellaisia, että ne eivät vaikuta haitallisesti maidon ja maitovalmisteiden laatuun. Koneet ja laitteet on käytön jälkeen, kuitenkin vähintään kerran vuorokaudessa, tehokkaasti puhdistettava ja desinfiointi. Mikäli samaa maito-, kerma- tai piimäerää joudutaan säilyttämään samassa tankissa yli 24 tuntia, on pesu ja desinfiointi suoritettava välittömästi tyhjennyksen jälkeen.

Kun koneet ja laitteet otetaan pesun ja desinfiointin jälkeen käyttöön, on varmistauduttava siitä, että niihin ei ole jäänyt pesu- tai desinfiointiliuosta.

Jos maidon hämmennykseen käytetään ilmaa, saadaan siihen käyttää vain ulkoilmaa, joka on niin suodatettava, ettei se vaikuta haitallisesti maidon laatuun.

Koneistoon ja putkistoon liitettävien tai kuuluvien näytteenottolaitteiden tulee olla sellaisia, että ne eivät alenna maidon tai siitä otettavien näytteiden laatua.

39 §. Veden, jolla puhdistetaan maidon ja maitovalmisteiden käsittelyssä ja säilytyksessä käytettäviä koneita, laitteita ja tiloja, tulee täyttää terveydenhoitolain (469/65) edellyttämät talousveden terveydelliset vaatimukset.

Mikäli maidonjalostamossa käytetään myöskin muunlaista kuin talousveden vaatimukset täyttävää vettä, on vesi johdettava ja käytettävä niin, ettei se pääse sekoittumaan talousveteen tai muuten aiheuttamaan terveydellistä haittaa.

40 §. Vastaanottavaan säiliö ja muut avoimet säiliöt on suojattava roiskuvilta vedeltä ja putoavilta roskilta.

41 §. Maitoa vastaanotettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota aistein havaittaviin virheisiin. Tässä tarkkailussa laadultaan heikoksi havaittua maitoa sekä sellaisten tuottajien maitoa, joka aikaisempien tutkimusten perusteella tiedetään laadultaan heikoksi, ei saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen.

Pystöjä vaakaan tyhjennettäessä on huolehdittava siitä, että pystöjen ulkopinnalta ja uurteista ei pääse liikaa maitoon. Jäätynyttä maitoa sulatettaessa ei maitoon saa päästää vettä.

Tyhjennetyistä pystöistä valunutta tippamaitoa ei saa

käyttää kulutusmaitotuotteisiin.

Tyhjennuksen ja valituksen jälkeen pystöt on huuhdeltava 39 §:n 1 momentin vaatimukset täyttävällä vedellä. Pystöjä, joissa palautetaan kuorittua maitoa tai piimää tuottajatilalle, ei kuitenkaan tarvitse huuhdella.

42 §. Maidonjalostamossa mitataan ja merkitään muistiin vastaanotettavan tankki- ja imukeräysreitien sekamaidon sekä muista maidonjalostamoista toimitetun täydennysmaidon, kerman ja kuoritun maidon lämpötila. Muistiinpanot on säilytettävä kaksi kuukautta, ja on ne pyynnöstä esitettävä terveysviranomaisille.

43 §. Ellei maito heti joudu maidonjalostamossa käsiteltäväksi, on se viipymättä jäädytettävä niin, ettei sen lämpötila ylitä + 6°C.

V Kulutusmaitotuotteita koskevat määräykset

44 §. Kulutusmaitotuotteella ymmärretään myytäväksi tai tarjoiltavaksi tarkoitettuja maito-, kerma- ja piimälajeja.

45 §. Kulutusmaitotuotteita saa valmistaa terveyslautakunnan tähän tarkoitukseen hyväksymässä maidonjalostamossa, jossa on 51, 54 ja 55 §:ssä mainittu koneisto ja laitteisto.

Kirnupiimää saadaan valmistaa myöskin sellaisessa maidonjalostamossa, jossa pastörintilalaitteisto ei täytä 51 §:n 1 momentin vaatimuksia.

Tämän pykälän 1 momentin määräykset eivät koske tuottajille palautettavaa kermaa tai piimää, mikäli kyseisessä maidonjalostamossa ei valmisteta näitä myytäväksi tai tarjoiltavaksi.

46 §. Kulutusmaitotuotteiden valmistukseen käytettävä maito ei saa olla aikaisemmin lämpökäsiteltyä ja tulee sen laadultaan täyttää seuraavat vaatimukset:

- 1) bakteerien kokonaismäärä alle 1 000 000 kpl/ml
- 2) kolimuotoisten bakteerien määrä alle 25 000 kpl/ml
- 3) antibioottipitoisuus estovaikutukseltaan enintään sama kuin 0,0025 ky/ml penisilliinipitoisuutta vastaava.

Kulutusmaitotuotteiden valmistukseen käytettävät kerma ja kuorittu maito saavat kuitenkin olla aikaisemmin lämpökäsiteltyjä ja tulee niiden laadultaan täyttää seuraavat vaatimukset:

- 1) bakteerien kokonaismäärä alle 100 000 kpl/ml
- 2) kolimuotoisten bakteerien määrä alle 10 kpl/ml
- 3) antibioottipitoisuus kuten 1 momentin 3 kohdassa.

47 §. Ternimaitoa ja terveydenhoitolain (469/65) 34 §:n 1 momentin tarkoittamaa erikoismaitoa lukuunottamatta myynti- ja tarjoilupaikkoihin, joihin pidetään myös työpaikkaruokaloita, täysihoitoloita, lomakoteja, kesäsiirtoloita, oppilaitoksia,

sairaaloita, hoito-, huolto- ja muita vastaavanlaisia laitoksia, saadaan toimittaa vain lämpökäsiteltyjä kulutusmaitotuotteita.

Lämpökäsittelyllä tarkoitetaan pastörointia ja iskukuumennusta.

Terveyslautakunta voi kuitenkin sallia lämpökäsittelmättömien kulutusmaitotuotteiden toimittamisen myynti- ja tarjoilupaikkoihin, milloin lämpökäsiteltyjen kulutusmaitotuotteiden saaminen tuottaa erityisiä vaikeuksia, eikä tästä katsota aiheutuvan terveydellistä haittaa.

48 §. Pastörointi on suoritettava sellaista lämpötila-kesto-aikayhdistelmää käyttäen, joka mikroobeja tuhoavalta tehoalta vastaa vähintään 15 sekunnin kuumennusta + 72 C asteessa niin, että Scharerin fosfataasikokeessa saadaan kielteinen tulos. Maito, kerma tai kuorittu maito, ellei niitä käytetä piimätuotteiden valmistukseen, on välittömästi pastöroinnin jälkeen jäähdytettävä suljetussa jäähdyttimessä ja säilytettävä suljetussa tankissa korkeintaan + 6 C asteen lämpötilassa, ellei niitä heti suljeta valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin.

49 §. Iskukuumennus on suoritettava siten, että kulutusmaitotuote joko välillisesti taikka kuumalla höyryllä äkkiä kuumennetaan 2-3 sekunnin ajaksi vähintään 135 C asteeseen.

Välittömästi iskukuumennuksen jälkeen on kulutusmaitotuote jäähdytettävä ja aseptisesti suljettava valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin.

50 §. Mikäli lämpökäsittelyssä kulutusmaitotuotteeseen suihkutetaan höyryä taikka kulutusmaitotuotetta suihkutetaan höyryyn, on höyryä vastaava vesimäärä kuumennuksen jälkeen poistettava kulutusmaitotuotteesta.

Käytettävän höyryn tulee täyttää terveydenhoitolain (469/65) edellyttämät talousveden terveydelliset vaatimukset. Maidonjalostamon tulee vuosittain ennen huhtikuun loppua tutkia 1 momentissa tarkoitettusta höyrystä otettu näyte terveydenhoitoasetuksen (55/67) 72 §:n mukaisesti hyväksytyssä laboratoriossa.

51 §. Pastörointiin ja iskukuumennukseen käytettävät laitteet on varustettava itsetoimivalla lämmönsäätimellä, palautuslaitteella, elohopealämpömittarilla sekä automaattisella lämpötilan merkitsijällä, jonka liuskat päivämäärällä merkittynä on säilytettävä kolme kuukautta.

Levykoneissa, joissa kulutusmaitotuote joko lämpökäsitellään tai jäähdytetään, tulee lämpökäsittelyn kulutusmaitotuotteen paineen olla korkeampi kuin levyjen toisella puolella olevan aineen paineen.

52 §. Mikäli kulutusmaitotuote suodatetaan, lingotaan, vakioidaan separoimalla, klarifikoidaan, homogenoidaan tai käsitellään muilla niihin verrattavilla tavoilla, on tällainen käsittely suoritettava ennen lämpökäsittelyä tai sen yhteydessä.

Piimätuotteiden hapattaminen saadaan suorittaa lämpökäsittelyn jälkeen.

53 §. Vakioiminen, jolla tarkoitetaan kulutusmaitotuotteen rasvapitoisuuden säätämistä tietyille tasolle, suoritetaan joko separoimalla taikka kermaa tai kuorittua maitoa lisäämällä. Piimän valmistusta lukuunottamatta vakiointiin käytettävän kuoritun maidon tulee olla separoitu siinä maidonjalostamossa, jossa vakiointi suoritetaan.

54 §. Kulutusmaitotuotetta saa toimittaa myynti- ja tarjoilu-paikkoihin vain valmiissa vähittäismyyntipäällyksissä tai jakelupakkauksissa.

Sulkeminen valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin on suoritettava siinä maidonjalostamossa, jossa lämpökäsittely on tapahtunut, ja jossa on tarkoitukseen sopiva koneisto ja mikäli käytetään lasipulloja niiden tehokas pesulaite.

Mikäli käytetään lasipulloja, on niiden puhtaus silmämääräisesti tarkoituksenmukaisessa valaistuksessa tarkastettava ennen pullojen täyttämistä.

Ennen täyttämistä saa pestyjen pullojen ja kertakäyttöpakkausten sisäpinnalla olla korkeintaan 15 bakteeria pinnan 100 cm² kohden.

Terveyslautakunnan luvalla ja sen määräämillä ehdoilla saadaan kulutusmaitotuotteita toimittaa myynti- ja tarjoilupaikkoihin, vaikkei näitä tuotteita olekaan suljettu valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin.

55 §. Edellä 51 ja 54 §:ssä mainittujen laitteiden tulee tyypiltään olla valtion maitotalouskoelaitoksen hyväksymiä.

56 §. Kulutusmaitotuotteet on iskukuumennettuja tuotteita lukuunottamatta säilytettävä maidonjalostamossa niin, ettei niiden lämpötila nouse yli + 6 C asteen.

Pastöroidussa kulutusmaitotuotteessa saa viimeisenä sallittuna myyntipäivänä olla enintään 50 000 bakteeria ja enintään 10 kolimuotoista bakteeria yhtä millilitraa kohden. Piimätuotteissa bakteerien kokonaismäärää ei ole rajoitettu.

Iskukuumennetussa kulutusmaitotuotteessa saa 14 vuorokauden säilytyksen jälkeen + 30 C asteessa olla korkeintaan 100 bakteeria yhtä millilitraa kohden.

57 §. Ennen kuin kulutusmaitotuotteita toimitetaan myynti- tai tarjoilupaikkoihin, on maidonjalostamon varmistauduttava siitä, että

- 1) kulutusmaitotuotteet ovat riittävästi lämpökäsitellyt,
- 2) tuotteet ovat koostumukseltaan määräysten mukaiset ja
- 3) valmiit vähittäismyyntipäällykset sisältävät tuotetta ilmoitetun määrän.

58 §. Maidonjalostamosta saadaan toimittaa myynti- ja tarjoilupaikkoihin seuraavia maito-, kerma- ja piimälajeja, joiden koostumukseltaan tulee täyttää alampana mainitut vaatimukset,

§ tarkoittaa painoprosenttia:

1) kuorittu tai rasvaton maito, kuiva-ainetta vähintään	8,0	%
2) kevytmaito, rasvaa vähintään	2,5	%
3) kulutusmaito, rasvaa vähintään	3,9	%
4) täysmaito, jonka aineosista ei ole mitään poistettu ja johon ei ole mitään lisätty		
5) kahvikerma, pastöroitu, rasvaa vähintään	19,0	%
6) kuohukerma, pastöroitu, rasvaa vähintään	38,0	%
7) kevytkerma, iskukuumennettu, rasvaa vähintään	12,0	%
8) vispikerma, iskukuumennettu, rasvaa vähintään	38,0	%
9) kirnupiimä, kuiva-ainetta vähintään	7,5	%
10) rasvaton piimä, kuiva-ainetta vähintään	8,0	%
11) talouspiimä, rasvaa vähintään	0,8	%
12) piimä, rasvaa vähintään	2,5	%
13) kevytviili, rasvaa vähintään	2,5	%
14) viili, rasvaa vähintään	3,9	%
15) kermaviili, rasvaa vähintään	12,0	%
16) jogurtti, rasvaa vähintään	2,5	%
17) kefiiri, rasvaa vähintään	2,5	%
18) kokkelipiimä, rasvaa vähintään	1,5	%

Mikäli muita kuin 1 momentissa mainittuja maito- ja kerma- ja piimälajaja halutaan valmistaa kaupan pidettäväksi ja tarjoiltavaksi, on käytettävälle kauppanimelle hankittava maaja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston hyväksyminen.

59 §. Valmiissa vähittäismyyntipäällyksissä tulee elintarvikeasetuksen mukaisten merkintöjen lisäksi olla riittävän suurilla helposti luettavilla kirjaimilla tai numeroilla merkittynä:

- 1) 58 §:n mukainen kauppanimi,
- 2) maininta pastöroinnista tai iskukuumennuksesta,
- 3) maitorasvapitoisuus painoprosentteina; sellaisen piimätuotteen, johon on lisätty hedelmiä, marjoja, hilloa, mehua tai vastaavaa, rasvapitoisuus ilmoitetaan alkuperäisen sekoittamattoman piimätuotteen maitorasvapitoisuutena ja
- 4) viimeinen sallittu myyntipäivä pastöroitujen tuotteiden osalta kuukauden päivää osoittavilla ja iskukuumennettujen tuotteiden osalta päivää, kuukautta ja vuotta osoittavilla numeroilla.

VI Kulutusmaitotuotteiden vähittäisjakelu

60 §. Kulutusmaitotuotteet, iskukuumennettuja tuotteita lukuunottamatta, on kuljetettava vähittäisjakelupaikkaan kuljetusneuvossa, jossa on tiivis umpinainen kuljetustila, niin, ettei niiden lämpötila ennen jakelupaikkaan luovuttamista ylitä + 9 C astetta.

Kulutusmaitotuotteiden keralla ei samassa kormassa saa kuljettaa sellaisia tavaroita, jotka saattavat vaikuttaa haitallisesti kulutusmaitotuotteiden laatuun.

Ellei kulutusmaitotuotteita voida toimittaa vähittäisjakelupaikkaan sen aukioloaikana, on ne jätettävä paikkaan, jossa ne eivät joudu haitallisille ulkoisille vaikutteille alttiiksi.

61 §. Myynti- ja muissa jakelupaikoissa tulee kulutusmaitotuotteiden säilytystä, kaupanpitämistä ja tarjoilua varten olla riittävät tilat, joissa näiden, iskukuumennettuja tuotteita lukuunottamatta, lämpötila ei nouse yli + 10 C asteen.

Kulutusmaitotuotteet on suojattava muiden tavaroiden ja valon haitallisilta vaikutuksilta.

62 §. Valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin suljettua pastöroitua maitoa ja kermaa saadaan pitää kaupan, myydä ja tarjoilla vain pastörointipäivänä ja kolmena sitä seuraavana päivänä taikka, jos pastörointi suoritetaan kello 10:n jälkeen, neljänä pastörointia seuraavana päivänä.

Piimävalmistetta saa pitää kaupan, myydä ja tarjoilla niin kauan, kuin maidonjalostamo ilmoittaa sen säilyvän korkeintaan + 10 C asteen lämpötilassa.

Iskukuumennettuja kulutusmaitotuotteita saa pitää kaupan, myydä ja tarjoilla 90 vuorokauden ajan lämpökäsittelystä ja valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin sulkemisesta lukien.

Milloin maidontarkastuslaboratorion suorittamissa tutkimuksissa todetaan, että kulutusmaitotuote 61 §:n mukaisesti säilytettynä ei viimeisenä sallittuna myyntipäivänä täytä tämän päätöksen 56 §:ssä asetettuja laatuvaatimuksia, on terveyslautakunnalla valta muiden tästä aiheutuvien maidontarkastuslaista tai sen nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä johtuvien toimenpiteiden lisäksi lyhentää edellä tarkoitettuja myyntiaikoja tällaisen maidonjalostamon osalta siihen asti, kunnes kulutusmaitotuotteiden on jälleen todettu olevan sanottujen laatuvaatimusten mukaisia.

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto voi erityisistä syistä kuten kaksoispyhien johdosta tilapäisesti myöntää poikkeuksia edellä l momentissa määrätystä myynti- ja tarjoiluajoista.

63 §. 60-62 §:n määräyksiä sovelletaan myöskin sellaisiin piimätuotteisiin, joihin on lisätty hedelmiä, marjoja, hilloa, mehua tai vastaavaa.

VII Hygieeninen valvonta

64 §. Kun tilalta toistuvasti toimitetaan ala-arvoista maitoa tai kun on ilmennyt muita maidon käsittelyä tai karjan terveydentilaa koskevia seikkoja, joiden perusteella voidaan epäillä, että tilan maidosta voi aiheutua terveydellistä haittaa, on tilalla suoritettava tuotantohygieeninen katselmus. Katselmuksen yhteydessä on otettava tarvittavat näytteet laboratoriotutkimuksiin.

Katselmus suoritetaan tuottajatilän sijaintikunnan terveyslautakunnan toimesta ja kustannuksella. Esityksen katselmuksen suorittamisesta voi tehdä myöskin maidontarkastuslaboratorio tai maidonjalostamo.

Katselmuksen suorittaa kunnalliseläinlääkäri tai terveyslautakunnan määräämänä muu eläinlääkäri. Myöskin maidonjalostamon edustaja voi olla mukana katselmustilaisuudessa. Katselmuksesta laaditaan hyväksytyin kaavan mukainen pöytäkirja kolmena kappaleena, joista maidontuottajalle sekä maidon vastaanottavalle maidonjalostamolle kummallekin luovutetaan yksi kappale.

65 §. Edellä 17, 34 ja 35 §:ssä mainittujen maidon kuljetusajoneuvojen haltijoiden on vuosittain ennen maaliskuun loppua ilmoitettava ajoneuvonsa sen rekisteröintikunnan terveyslautakunnan tarkastettavaksi. Terveyslautakunnan on ennen huhtikuun loppua tarkastettava kuljetustankit sekä laitteisto, jolla maito siirretään kuljetustankkeihin ja niistä pois.

Tarkastuksesta laaditaan hyväksytyin kaavan mukainen pöytäkirja, joka on pidettävä ajoneuvon mukana.

66 §. Terveyslautakunnan toimesta on maidonjalostamoissa ja maidon vastaanottoasemilla suoritettava vähintään kerran vuodessa sekä aina tutkimustulosten antaessa siihen aiheen, katselmus.

67 §. Myynti- ja tarjoilupaikoissa pidetään terveyslautakunnan toimesta katselmuksia, joissa kiinnitetään erityistä huomiota kulutusmaitotuotteiden vastaanottoon, säilytykseen ja jakeluun sekä vähittäismyyntipäällysten päiväysmerkintöihin.

68 §. Edellä 64-67 §:ssä mainituissa katselmuksissa todetut puutteet ja epäkohdat on korjattava terveyslautakunnan määräämän ajan kuluessa.

VIII Erinäisiä määräyksiä

69 §. 9 §:n 2 momentin määräystä siitä, että maidon säilytys-tilasta ei saa olla suoraa yhteyttä navettaan, ei nykyisin käytössä olevissa tiloissa tarvitse toteuttaa.

14 §:n 1 momentin tarkoittamat maitopystöjä suojaavat maitolaiturit on rakennettava vuoden 1976 loppuun mennessä.

Vaikka tilalle ei saadakaan 28 §:n vaatimukset täyttävää vettä, saadaan terveyslautakunnan luvalla käyttää laadultaan huonompaakin vettä, mikäli tilasäiliön ja muiden maitovälineiden desinfiointi suoritetaan terveyslautakunnan hyväksymällä tavalla, eikä tästä katsota aiheutuvan terveydellistä haittaa.

70 §. Nykyisin toiminnassa olevissa maidonjalostamoissa on 32 §:n 2 momentin kuljetuskaluston huuhtelua koskevat, 42 §:n maidon lämpötilan mittausta koskevat ja 45 §:n kulutusmaitotuotteiden valmistuksessa käytettävää koneistoa koskevat määräykset toteutettava vuoden 1976 loppuun mennessä sekä 37 §:n kuljetustankkien tyhjennyspaikkoja ja puhdistusta sekä maidonjalostamon pihää koskevat määräykset vuoden 1979 loppuun mennessä.

Nykyisin käytössä olevia levykoneita saadaan käyttää niiden nykyisissä paikoissa vuoden 1979 loppuun asti, vaikka ne eivät täytäkään 51 §:n 2 momentin ehtoja.

Maidonjalostamoiden jo hallussa oleva taikka niiden tilaama pakkausmateriaalierä saadaan käyttää loppuun, vaikka ne merkintöjen osalta eivät täytäkään 58 ja 59 §:n vaatimuksia.

71 §. Niillä tiloilla, jotka maatalousministeriön päätöksen (372/67) 7 §:n mukaisesti on hyväksytty liitettäväksi tankkikeräykseen, ei tarvitse suorittaa 21 §:n mukaista hyväksymistä.

Tiloilla, jotka on liitetty tankkikeräykseen ilman hyväksymiskatselmusta, on maito huone ja tankkikeräysajoneuvon pysähtymispaikka saatettava 22-24 §:n mukaiseen kuntoon yhden vuoden kuluessa tämän päätöksen antamisesta. Tämän jälkeen maidonjalostamon on haettava 21 §:n mukaista hyväksymistä.

Tiloilla, jotka ilman hyväksymiskatselmusta on liitetty imukeräykseen, on maidonhuolto saatettava 33 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtien mukaiseen kuntoon kahden vuoden kuluessa tämän päätöksen antamisesta. Tämän jälkeen maidonjalostamon on haettava 33 §:n 2 momentin mukaista hyväksymistä.

72 §. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto voi erityisistä syistä määrääjäksi, kuitenkin enintään vuoden 1979 loppuun myöntää

1) maidonjalostamolle oikeuden 12 §:n 3 momentissa mainitun seitsemän tunnin kuljetusajan ylittämiseen,

2) poikkeuksia 33 §:n 1 momentin 1-kohdassa mainitusta + 10 C asteen enimmäislämpötilasta.

73 §. Mitä tässä päätöksessä sanotaan kunnan terveyslautakunnasta, koskee vastaavasti kansanterveystyön kuntainliiton terveyslautakuntaa, milloin maidontarkastuslain mukainen toiminta on annettu sen tehtäväksi.

74 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975, ja sillä kumotaan maidontarkastuksen suorittamisesta sekä maidon laatuvaatimuksista 18 päivänä maaliskuuta 1966 annettu maatalousministeriön päätös (157/66) ja maatilamaidon tilasäiliöistä ja kuljetustankeista 10 päivänä elokuuta 1967 annettu maatalousministeriön päätös (372/67) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä 21 päivänä joulukuuta 1973 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös eräistä poikkeuksista maidontarkastuslain nojalla annettuihin määräyksiin (923/73).

59. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMAJÄRJESTYKSEN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistus huhtikuun 30 p:nä 1975.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 12 p:ltä 1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:14)

Kaupunginvaltuusto päätti tehdä 13.11.1957 hyväksymäänsä ja sisäasiainministeriön 21.1.1958 vahvistamaan Helsingin kaupungin satamajärjestykseen seuraavat muutokset:

- 1) XIII luvun 55 § poistetaan.
- 2) VII luvun 25 §:n 2 momentti muutetaan seuraavan sisältöiseksi:

Sisäsatamassa, jonka rajat ovat Saunalahden pohjoispoukama - Pukkisaaret - Seurasaaren eteläisin kärki - Salmisaarenrannan luoteiskulma - Tammasaaren laiturin eteläkärki - Saukon länsikärki - Hernesaaren eteläkärki - Sirpalesaaren aallonmurtajan pohjoiskärki - Sirpalesaaren ja Liuskasaaren eteläinen ranta - Uunisaaren eteläkärki - Harakan kaakkoiskärki - Vanhan-Räntyn eteläkärki - Särkän eteläkärki - Särkän pohjoiskärki - Luodon eteläkärki - Katajanokan itäkärki - Hylkysaari - Mustikkamaan itäkärki - Kaitalahden suu - sataman vesialueen raja Vantaan suulla, on suurin sallittu nopeus 7 solmua lukuun ottamatta seuraavia alueita, joilla se on 5 solmua: Merisatama Pohjois-Uunisaaren itäkärjen ja Sirpalesaaren aallonmurtajan pohjoiskärjen välillä, Pohjoissatama linjan Halkolaiturin eteläkärki - Tervasaaren kaakkoiskärki sisäpuolella, Hakaniemensillan länsipuolella oleva vesialue, Hopeasalmi Norpan ja Mustikkamaan pohjoisimman kärjen välillä sekä sataman vesialue 300 metrin etäisyydelle pohjoiseen Kulosaaren sillasta. Tämän ohella on Särkän-salmessa suurin sallittu nopeus 7 solmua.

- 3) VII luvun 25 §:ään lisätään seuraavan sisältöinen 3 momentti:

Satamalautakunta voi kuitenkin harkintansa mukaan oikeuttaa yksinomaan satama-alueella säännöllisin kulkuvuoroin liikennöivän matkustaja-aluksen käyttämään suurempaa nopeutta kuin edellä on sanottu, jos tästä ei aiheudu haittaa. Sama koskee myös poliisi- tai merivartioviranomaisten valvomia moottorivenekilpailuja. Sanottuja aluksia ohjeiltaessa on kuitenkin otettava huomioon yleisen lainsäädännön määräykset ja hyvä merimiestapa.

60. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNEMAKSUTAKSA

Kaupunginvaltuuston hyväksymä 26.3.1975 ja sisä-
asiainministeriön vahvistama 30.4.1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:119)

YLEISET PERUSTEET.

1 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulussa A mainituin määrin tavaroista, jotka ulkomailta joko suoraan tai tullaamattomina toisen kotimaan paikkakunnan kautta tuodaan kaupunkiin tai sen satama-alueelle ja jotka kaupungissa joko tullataan, luovutetaan haltuun tullilain 63 §:n mukaista tarkkailuilmoitusta vastaan tai pannaan tullivarastoon.

Ulkomailta tuoduista tavaroista, jotka tullivarastoon siirtämättä tullaamattomina lähetetään tullattavaksi toisella paikkakunnalla, jossa asianmukaisesti vahvistettuja liikennemaksuja kannetaan, tuloutetaan liikennemaksua 30 % taulussa A mainituista määristä; milloin tavarän laatua ei voida todeta, on liikennemaksu -,60 markkaa sadalta kilolta brutto.

Ulkomailta tuoduista tavaroista, jotka tullivarastoon siirtämättä tullaamattomina tuodaan kaupunkiin tullattavaksi toiselta kotimaan paikkakunnalta, jossa asianmukaisesti vahvistettuja liikennemaksuja kannetaan, tuloutetaan täällä liikennemaksua 70 % taulussa A mainituista määristä.

Tavaroista, jotka ulkomailta saapuvat satamaan, josta ne, tullivarastoon panematta ja tullaamattomina, edelleen lähetetään toiselle ulkomaan paikkakunnalle, tuloutetaan liikennemaksua 30 % taulussa A mainituista määristä bruttopainon mukaan; ellei tavarän laatua voida todeta, että tavara voitaisiin kohdistaa johonkin taksan nimikkeeseen, on liikennemaksu -,60 markkaa 100 kilolta brutto.

2 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulussa B mainituin määrin tavaroista, jotka kaupungista tai sen satama-alueelta vesitse joko suoraan tai uudesti lastattuina viedään ulkomaille.

Kaupunginvaltuuston päätös 11.12.1974, asia n:o 7 :

"Helsingin sataman kautta kuljetettavasta kontteihin, kuorma-autoihin ja näiden perävaunuihin valmiiksi lastatusta vientitavaraista, jota käsitellään yhtenä kuljetusyksikkönä, peritään liikennemaksua voimassa olevan liikennemaksutaksan mukaan, kuitenkin enintään 40 penniä 100 kilolta".

3 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulussa C mainituin määrin kotimaan ja tullatuista tavaroista, joita vesitse tuodaan toiselta kotimaan paikkakunnalta kaupunkiin tai sen satama-alueelle.

4 §. Liikennemaksuista ovat vapaat:

a) valtion itsensä suoraan ulkomailta tuottamat tullivapaat tavarat, lukuun ottamatta valtion kauppa-, liike-, teollisuus- tai liikennelaitoksen tuottamia tavaroita;

b) tavarat, jotka voimassa olevan tullilain 90 §:n, 91 §:n ja 92 §:n mukaan ovat tullivapaat lukuun ottamatta sanottujen pykälien alla lueteltuja kohtia, joista liikennemaksu veloitetaan:

90 §. kohtaan 3 sisältyvä sataman kautta välitettävä

kauttakulktavara,

kohdat 4,6,7,11,12,13,14,24,25,26,

kohtaan 8 sisältyvä uutisaineisto,

kohtaan 18 sisältyvät käytetyt autot, moottoripyörät, moottori- ja purjeveneet,

91 §. kohtaan 1 sisältyvät kaupalliset tavarat,

kohdat 5,8,

92 §. kohtiin 1,2 ja 4 sisältyvät kaupalliset tavarat,

kohdat 5-11.

kuitenkin, jos edellä 90 §:n kohdissa 11-14 mainituista päällyksistä todistettavasti on suoritettu liikennemaksua tuotaessa, ei niistä kanneta tätä maksua vietäessä, jos vienti tapahtuu saman sataman kautta vuoden kuluessa.

c) ulkomaan tavarat, jotka tullaamattomina palautetaan takaisin ostomaahan joko suoraan taikka kauttakulku- tai yleisestä tullivarastosta;

d) tullivapaat postilähetykset;

e) maalaistuotteet, joita maalaiset tai maatalojen omistajat tuovat kaupunkiin ja joita he erityistä ilmoitusta tekemättä ovat oikeutetut pitämään kaupan.

5 §. Vahingoittuneesta tai pelastetusta tavarasta kannetaan liikennemaksua soveltamalla vastaavia tullisäännön määräyksiä.

6 §. Jos tavarasta on suoritettu liikennemaksua kaupunkiin tuotaessa, ei siitä suoriteta uudelleen liikennemaksua vietäessä, jos tämä vienti tapahtuu vuoden kuluessa; samoin jos tavarasta on suoritettu liikennemaksua vietäessä, ei siitä suoriteta tätä maksua uudelleen tuotaessa, jos tuonti tapahtuu vuoden kuluessa.

Jos tavara tuodaan kaupunkiin kotimaan paikkakunnalta ulkomaille vietäväksi, suoritetaan siitä liikennemaksu vain vietäessä.

7 §. Jos syntyy epäilystä taksanimikkeiden sisällyksestä, noudatettakoon tullikäsittelystä voimassa olevia määräyksiä, samoin noudatettakoon brutto- ja nettopunnituksissa sekä mitauksessa samoin kuin muissakin suhteissa tullitaksan näitä koskevia määräyksiä, ellei liikennemaksutaksan vastaavassa taulussa asianomaisen nimikkeen kohdalla tai muualla ole toisin määrätty.

8 §. Ellei liikennemaksua veloitettaessa laskun loppusumma pääty tasaisin markoin tasoitetaan summa sen päättyessä 1-50 penniin lähinnä alempaan ja sen päättyessä 51-99 penniin lähinnä ylempään markkaan. Alin liikennemaksu on kuitenkin kaksi markkaa.

9 §. Tavarantoija tai viejä samoin kuin aluksen päällikkö tai asiamies on velvollinen, jos satamaviranomainen sitä vaatii,

laskulla tai muulla, satamaviranomaisten hyväksymällä tavalla vahvistamaan ne tiedot, jotka ovat tarpeen liikennemaksujen määräämistä varten, ja on liikennemaksu viipymättä suoritettava uhalla, että se muutoin laillisessa järjestyksessä peritään.

Sen, joka on ilmoittanut tavarán tulliselvitettäväksi, on vastattava liikennemaksulaskun maksamisesta. Sama vastuu on myös tullilaitoksen hyväksymällä luottoasiakkaalla, joka huoltisijana tai muutoin on tulliselvittänyt tavarán taikka saanut tavarán haltuunsa tarkkailuilmoitusta vastaan ennen sen tullattavaksi ilmoittamista.

10 §. Tämä liikennemaksutaksa on pidettävä nähtävänä sen viranomaisen luona, joka huolehtii liikennemaksujen tulouttamisesta, sekä maksusta sitä haluavain saatavana.

Tämä liikennemaksutaksa on voimassa 1.5.1975 alkaen.

61. KAASUNMYyntITARIFFIT.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 5 p:ltä 1975.
ja teollisuuslaitosten lautakunnan päätös huhti-
kuun 22 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:23 ja 83)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa kaasun yleiset ja erikoistariffit seuraaviksi:

YLEISET TARIFFIT

Pienkulutustariffi I

kulutus 0...5 000 m³/vuosi

perusmaksu	50 mk/vuosi
kulutusmaksu	51 p/m ³
Kaasurahake = 1 2/3 m ³ kaasua	85 p/kpl

Pienkulutustariffi II

perusmaksu huoneistoa kohti	50 mk/vuosi
kulutusmaksu	49 p/m ³

Pienkulutustariffia II sovelletaan kiinteistöön, jonka kaasun kulutus on pääasiallisesti kotitalouskultusta ja jossa se mitataan kiinteistökohtaisella yhteismittarilla. Kiinteistössä on oltava vähintään kuusi huoneistoa.

Suurkulutustariffi I

kulutus 5 000...100 000 m³/vuosi

perusmaksu	450 mk/vuosi
kulutusmaksu	38 p/m ³

Suurkulutustariffi II

kulutus yli 100 000 m³/vuosi

perusmaksu	4450 mk/vuosi
kulutusmaksu	34 p/m ³

ERIKOISHINTA

perusmaksu	50 mk/vuosi
kulutusmaksu	38 p/m ³

Erikoishintaa sovelletaan kuluttajaan, joka käyttää kaasua pääasiallisesti huoneiden lämmitykseen ja jonka kaasun kulutus on vähintään 1 000 m³ vuodessa.

Uusia maksuja sovelletaan pienkulutustariffi II:ssa, suurkulutustariffi I:ssä ja II:ssa sekä erikoishinnassa 1.6.1975 jälkeen suoritettavasta mittarinluennasta alkaen ja pienkulutustariffi I:ssä kulutusarvion perusteella 1.6.1975 lukien.

Kaasurahakkeen hinta nousee 26.5.1975.

62. HELSINGIN KAUPUNGIN SÄHKÖLAITOKSEN SÄHKÖN-
MYINTITARIFFIEN JA ERIKOISHINTOJEN MAKSUT.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 5 p:nä 1975,
teollisuuslaitosten lautakunnan päätös huhtikuun
22 p:nä 1975 ja elinkeinohallituksen päätös kesä-
kuun 27 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:54)

1.8.1975 alkaen

ASUMISTARIFFI (110)

Kuluttajamaksu	25,2 mk/v.kul
Energiamaksu	18,0 p/kWh

YLEISET TARIFFIT

ENERGIATARIFFI (120)

Kuluttajamaksu	25,2 mk/v.kul
Energiamaksu	23,5 p/kWh

KAKSIAIKATARIFFI (130)

Kuluttajamaksu	128,0 mk/v.kul
Kesäajan energiamaksu	18,0 p/kWh
Talviajan energiamaksu	25,0 p/kWh

PIENJÄNNITETEHOTARIFFI (140)

Kuluttajamaksu	756,0 mk/v.kul
Pätötehomaksu	130,8 mk/v.kW
Loistehomaksu määrästä, joka ylittää puolet vastaavasta pätötehosta	31,2 mk/v.kVar
Energiamaksu	13,1 p/kWh

SUURJÄNNITETEHOTARIFFI (150) (1.6.1975 alkaen)

Kuluttajamaksu	4320,0 mk/v.kul
Pätötehomaksu	75,0 mk/v.kW
Loistehomaksu määrästä, joka ylittää puolet vastaavasta pätötehosta	31,2 mk/v.kVar
Energiamaksu	12,7 p/kWh

Luvut sulkeissa tarkoittavat laskutuksessa käytettä-
viä tunnuksia.

ERIKOISHINNAT

VUOSIHINTA 48,0 mk/v. 40 W

PIENJÄNNITEKULUTTAJAN SUORASÄHKÖLÄMMITYS

Kuluttajamaksu 182,0 mk/v.kul
Päiväenergiamaksu 15,8 p/kWh
Yöenergiamaksu 7,8 p/kWh

SUURJÄNNITEKULUTTAJAN SUORASÄHKÖLÄMMITYS (1.6.1975 alkaen)Kuluttajamaksu

- suurjännitetehotariffi-
kuluttajalta 228,0 mk/v.kul
- muilta kuluttajilta 2280,0 mk/v.kul
Tehomaksu 75,0 mk/v. kW
Energiamaksu 7,9 p/kWh

OHJATTU YÖSÄHKÖLÄMMITYS¹⁾

Kuluttajamaksu²⁾ 128,0 mk/v.kul
Tehomaksu³⁾ 20,5 mk/v.kW
Energiamaksu 5,0 p/kWh

VAKIOAIKAINEN YÖKULUTUS

Kuluttajamaksu 128,0 mk/v.kul
Päiväenergiamaksu 47,0 p/kWh
Yöenergiamaksu
- perusosa 6,5 p/kWh
- teho-osa⁴⁾ 2,0 p/kWh

-
- 1) Asumistariffikuluttajalle näihin maksuihin sisältyy hänen muun kulutuksensa kuluttajamaksu.
 - 2) Mikäli teho määrätään jatkuvan mittauksen perusteella, kuluttajamaksu on 50 % suurempi.
 - 3) Tehomaksua ei peritä suurjännitekuluttajalta.
 - 4) Teho-osaa ei peritä suurjännitekuluttajalta.

RAKENNUSTYÖMAIDEN YMS. YÖSÄHKÖ⁵⁾

Kuluttajamaksu 192,0 mk/v.kul
Energiamaksu yöaikana (21-7) 8,5 p/kWh
Energiamaksu päiväaikana (7-21)
- avoaikana (maalis-lokakuu) 18,0 p/kWh
- sulkuajana (marras-helmikuu) 25,0 p/kWh

ULKOVALAISTUSSÄHKÖ (1.6.1975 alkaen)Energiamaksu

- HKS:n ohjaama 11,2 p/kWh
- paikallisohjattu 13,5 p/kWh

600 V TASASÄHKÖ (1.6.1975 alkaen)

Kuluttajamaksu	
- tasasuuntausasema	155,0 mk/v.kpl
- tasasuuntaamo	3240,0 mk/v.kpl
Energiamaksu	12,4 p/kWh

METRON KOERADAN SÄHKÖ (1.6.1975 alkaen)

Kuluttajamaksu	4320,0 mk/v.kpl
Energiamaksu	12,4 p/kWh

5) Hinnat on laskettu kaksiaikatariffikuluttajalle.
Myös muita perustariffeja voidaan soveltaa.

VARASÄHKÖN ERIKOISHINTA (1.6.1975 alkaen)

Kuluttajamaksu	170,0 mk/v.kul
Tehomaksu	20,5 mk/v.kW
Energiamaksu	17,5 p/kWh

Sähkönmyyntitariffien maksuista päättää kaupunginhallitus. Kaupunginvaltuusto 1.11.1972.

Kaupunginvaltuuston päätöksen 11.3.1959 mukaan voidaan soveltaa erikseen vahvistettavia erikoishintoja sähkön myynnissä sellaisille kuluttajille, joiden kulutus suuruutensa tai säännösteltävyytensä tahi muun poikkeuksellisen ominaisuuden vuoksi edellyttää erikoissopimuksia. Erikoishintoja sovelletaan mm. sähkölämmityskuluttajiin, katuvalaistukseen ja liikennelaitoksen 600 V:n tasasähkön laskutukseen. Erikoishintojen maksuista päättää teollisuuslaitosten lautakunta johtosääntönsä 7 § 24 momentin perusteella.

Jokainen tariffi ja erikoishinta muodostuu yhdestä tai useammasta maksusta. Tietyn tariffin valinta merkitsee aina tariffiin sisältyvien kaikkien maksujen valintaa. Tariffissa on sitä useampia erilaisia maksuja, mitä suuremmille kulutuksille se on suunniteltu. Tariffien erilaisella rakenteella päästään siihen, että kuluttajan sähköstään maksama hinta vastaa kuluttajan aiheuttamia kustannuksia sitä tarkemmin, mitä suurempi on sähkön kulutus. Erikoishintojen rakenteelliset eroavuudet johtuvat siitä, että kukin niistä on suunniteltu nimenomaan vain yhtä tietyn tyyppistä, muista poikkeavaa kulutusta varten.

Sähkönmyyntitariffit ja -hinnat jaetaan valintaperiaatteiden suhteen kolmeen ryhmään:

- 1 Asumistariffi
- 2 Yleiset tariffit
- 3 Erikoishinnat

Seuraavia valintaperiaatteita sovelletaan kuluttajaan, jonka kulutus on luonteeltaan pysyvää. Tilapäiskuluttajalle määrää sähkölaitos tariffin.

- Yleisiksi tariffeiksi luetaan
- energiatariffi
 - kaksiaikatariffi

- pienjännitetetariffi
- suurjännitetetariffi.

Kuluttajalla on oikeus valita yleisistä tariffeista se, joka on edullisin kuluttajalle. Sähkölaitos antaa korvauksetta valinnassa tarvittavaa asiantuntija-apua. Sähkölaitos ottaa laskutuksessaan huomioon kuluttajan haluaman tariffin muutoksen yleensä kuluttajan seuraavan mittarilukujakson alusta lukien tai niin pian kuin se on käytännössä mahdollista.

Asumistariffin soveltamisala on rajoitettu kulutuspaikkoihin, joita käytetään asuntoina tai jotka välittömästi liittyvät asumiseen. Tulkintatapauksissa päättää sähkölaitos asumistariffin soveltamisesta.

Erikoishinnat on suunniteltu sellaisia kuluttajia silmällä pitäen, joiden kulutuksen ajallinen vaihtelu tunnetaan ja joka poikkeaa normaalin kulutuksen ajallisesta vaihtelusta. Sähkölaitos päättää kannattavuus- yms. seikkojen perusteella kunkin kuluttajan kohdalla erikseen voidaanko kuluttajalle myöntää erikoishinta.

63. ASETUS VEROJEN JA MAKSUJEN PERIMISESTÄ ULOSOTTO-
TOIMIN ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 16 päivänä 1975.

(Suomen ASK 327/75)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:75 ja 1974:67)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun asetuksen (368/61) 2 §:n 2 momentti ja 4 §:n 3 momentti; näistä 2 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 11 päivänä huhtikuuta 1974 annetussa asetuksessa (304/74), seuraavasti:

2 §. -----

Hakemus on laadittava kolmena kappaleena oikeusministeriön vahvistaman kaavan mukaiselle lomakkeelle, jota on saatavissa maksua vastaan valtion painatuskeskuksesta ja ulosottomiehen välityksellä. Oikeusministeriö voi kuitenkin antaa hakijalle luvan käyttää muuta lomaketta.

4 §. -----

Siirtäessään perimisasian ulosottomiehen tulee liittää kirjeeseensä täytäntöönpanokirja tai ote jäämäluettelosta sekä, jos palkka on ulosmitattu, kaksin kappalein ote ulosmittauspöytäkirjasta. Kaksoiskappale kirjeestä on samalla lähetettävä lopputilityksenä hakijalle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

64. ASETUS HELSINGIN KAUPUNGIN ULOSOTTOVIRASTOSTA
ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 16 p:nä 1975.
(Suomen AsK 328/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:107)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan Helsingin kaupungin ulosottovirastosta 24 päivänä elokuuta 1955 annetun asetuksen 3 §, sellaisena kuin se on 29 päivänä lokakuuta 1965 annetussa asetuksessa (566/65), näin kuuluvaksi:

3 §. Muiden kaupunginvoutien tehtävien hoitamista varten Helsingin kaupungin alue jaetaan kaupunkipiiriin ja esikaupunkipiiriin, joista viimeksi mainittuun kuuluvat valtioneuvoston päätöksillä 5 päivältä lokakuuta 1944 (707/44), 6 päivältä huhtikuuta 1945 (300/45), 28 päivältä kesäkuuta 1945 (676/45), 20 päivältä kesäkuuta 1946 (512/46) ja 23 päivältä kesäkuuta 1965 (366/65) Helsingin kaupunkiin yhdistetyt seuraavat alueet:

Lakkautettujen Haagan kauppalan sekä Oulunkulän ja Hüpälähden kuntien alueet, lukuun ottamatta niistä muodostettua 30. kaupunginosaa ja entistä Lauttasaaren taajaväkistä yhdyskuntaa, samoin kuin Helsingin maalaiskuntaan kuuluneet Konalan, Talin, Vartiokylän, Laajasalon, Tuomarinkylän, Herttoniemen, Malmin, Mellunkylän, Pakilan, Santahaminan, Tapanilan, Suutarilan ja Vuosaaren kylien sekä Viikin latokartano- nimisen kylän alueet, Pukinmäen, Kulosaaren, Laivalahden, Niskalan, Kivikon, Haltialan ja Tullisaaren yksinäistalojen alueet, Kärbölen kylästä kaupunkiin yhdestettyjen tilojen alueet ja yhdistetyillä alueella olevat osat sanotulle kylälle tai siihen kuuluville tiloille kuuluvista yhteisistä vesi- ja maa-alueista ynnä valtioneuvoston edellä mainituilla päätöksillä 28 päivältä kesäkuuta 1945, 20 päivältä kesäkuuta 1946 ja 23 päivältä kesäkuuta 1965 Helsingin maalaiskunnasta Helsingin kaupunkiin siirretyt tilat, tilan osat ja alueet.

Muu osa Helsingin kaupungista kuuluu kaupunkipiiriin.

65. ASETUS TYÖSUOJELUN VALVONNASTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 23 p:nä 1975.
(Suomen AsK 342/75)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 21 päivänä joulukuuta 1973 työsuojelun valvonnasta annetun asetuksen (954/73) 38 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

38 §. -----
Työsuojelutoimikuntien perustamiseen on ryhdyttävä siten ja siinä järjestyksessä kuin sosiaali- ja terveysministeriö työsuojeluhallituksen esityksestä määrää. Työsuojeluvaltuutettujen ja varavaltuutettujen vaalia ensimmäistä kertaa toimitettaessa valitaan heidät vaalivuotta seuraavan kalenterivuoden lopussa päättyväksi toimikaudeksi. Työsuojelutoimikunnan jäsenet valitaan vaalia ensimmäistä kertaa toimitettaessa vaalivuotta seuraavan kalenterivuoden lopussa päättyväksi toimikaudeksi, jollei sosiaali- ja terveysministeriö työsuojeluvaltuutetun ja työsuojelutoimikunnan toimikausien yhteensovittamiseksi muuta määrää.

66. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS TYÖSUOJELU-
TOIMIKUNTIEN PERUSTAMISESTA.

Annettu toukokuun 28 p:nä 1975.
(Suomen AsK 386/75)

Sosiaali- ja terveysministeriö on työsuojelun valvonnasta 16 päivänä helmikuuta 1973 annetun lain (131/73) 30 §:n 3 momentin ja työsuojelun valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1973 annetun asetuksen 38 §:n sellaisena kuin se on osittain muutettuna 23 päivänä toukokuuta 1975 annetulla asetuksella (342/75), nojalla päättänyt:

1 §. Työsuojelun valvonnasta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettujen työsuojelutoimikuntien perustamisesta on sen lisäksi, mitä mainitussa laissa ja sen nojalla annetussa asetuksessa on säädetty, voimassa, mitä tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Työsuojelutoimikunta on tämän päätöksen mukaisesti perustettava työpaikalle, joka kuuluu johonkin tilastokeskuksen vuonna 1972 vahvistaman toimialaluokituksen mukaisista seuraavista toimialojen pää- tai alaryhmistä:

- 1) maa-, metsä- ja kalatalous;
- 2) kaivos- ja muu kaivannaistoiminta;
- 3) teollisuus, johon kuuluu elintarvikkeiden, juomien ja tupakan valmistus, tekstiilien, vaatteiden, nahan ja nahkatuotteiden valmistus, puutavaran valmistus, paperiteollisuustuotteiden valmistus, graafinen tuotanto, kemiallisten, maaöljy-, kumi- ja muovituotteiden valmistus, savi-, lasi- ja kivituu- teiden valmistus, metallien valmistus, metalli- ja konepajatuotteiden valmistus sekä muu valmistus;
- 4) sähkö-, kaasu- ja vesihuolto, johon kuuluu sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto sekä veden puhdistus ja jakelu;
- 5) rakennustoiminta, johon kuuluu talonrakennustoiminta sekä maa- ja vesirakennustoiminta;
- 6) tukku- ja vähittäiskauppa-, ravitsemis- ja majoitustoiminta;
- 7) kuljetus, varastointi ja tietoliikenne;
- 8) palotoimeen kuuluvat palokunnat;
- 9) puhtaanapito, johon kuuluu viemärilaitos, jätevesien puhdistus, siivous ja muu puhtaanapito;
- 10) lääkintä- ja eläinlääkintäpalvelu;
- 11) pesulapalvelu;
- 12) moottoriajoneuvojen korjaus ja huolto.

Työsuojelutoimikunta on lisäksi perustettava:

1) poliisitoimen alalla työpaikkaan, jossa suoritettava työ ei pääasiallisesti ole hallinnollista; sekä

2) työpaikkaan, joka kuuluu rajavartiolaitoksen rajavartiostoihin tai vastaaviin yksikköihin.

3 §. Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta antaa työsuojeluhallitus, jolla on myös oikeus yksittäistapauksissa erityisestä syystä myöntään poikkeuksia tämän päätöksen määräyksistä.

4 §. Työsuojelutoimikunnan jäsenten vaalista on soveltuvin osin voimassa, mitä työsuojeluvaltuutettujen vaalista on säädetty. Työsuojelutoimikunnan jäsenten ensimmäinen vaali on suoritettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun työpaikalla on säännöllisesti alkanut työskennellä vähintään 20 työntekijää.

Jos työsuojelutoimikunnan jäsenten vaali 1 momentin mukaan olisi toimitettava ennen lokakuun 31 päivää 1975, voidaan vaali toimittaa 1 momentin määräyksestä poiketen vuoden 1975 loppuun mennessä. Tällöin valituksi tulleen työsuojelutoimikunnan toimikausi alkaa vuoden 1976 alussa ja päättyy vuoden 1977 lopussa.

67. HELSINGIN KAUPUNGIN SOSIAALIOHJESÄÄNNÖN
MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 7 p:ltä 1975.
Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama toukokuun
28 p:nä 1975.

Kaupunginvaltuusto päätti lisätä Helsingin kaupungin sosiaali-
ohjesääntöön näin kuuluvan uuden 68 §:n:

Jos kaupunginhallitus päättää sosiaalitoimen eri aloja koskevan määräaikaisen ja alueellisesti rajatun kokeilun järjestämisestä, asettavat huoltolautakunta, lasten päivähoitolautakunta ja lastensuojelulautakunta yhteisen viisijäsenisen kokeilujaoston.

Huoltolautakunta ja lastensuojelulautakunta valitsevat jaostoon jäsenistään tai lisäjäsenistään kalenterivuodeksi kerrallaan kumpikin kaksi jäsentä sekä lasten päivähoitolautakunta jäsenistään samaksi ajaksi yhden jäsenen. Huoltolautakunta määrää toisen valitsemistaan jäsenistä jaoston puheenjohtajaksi ja lastensuojelulautakunta toisen valitsemistaan jäsenistä jaoston varapuheenjohtajaksi.

Jaosto on päätösvaltainen, kun vähintään kolme sen jäsenistä on saapuvilla.

Jaoston kokouksessa on kaupunginhallituksen edustajalla, 1 momentissa mainittujen lautakuntien puheenjohtajilla ja lautakuntien alaisten virastojen päälliköillä tai heidän kokeilua koskevissa asioissa sijaisekseen määräämillään viranhaltijoilla oikeus olla saapuvilla ja ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekemiseen.

Jaoston tehtävänä on kokeilualueen osalta suorittaa

1) edellä 9 §:n 1 momentin 2 kohdassa huoltolautakunnan huoltojaostolle määrätyt tehtävät,

2) edellä 36 §:n 1 momentin 1 kohdassa lastensuojelulautakunnan lastenhuoltojaostolle ja saman momentin 2 kohdassa suojeluskasvatusjaostolle määrätyt tehtävät sekä

3) lasten päivähoito-ohjesäännön 7 §:n 1 momentissa lautakunnan asettamalle jaostolle määrätyt tehtävät.

Jaoston on lisäksi soveltuvin osin noudatettava, mitä tässä ohjesäännössä ja lasten päivähoito-ohjesäännössä on 5 momentissa mainittujen jaostojen osalta määrätty.

68. HELSINGIN KAUPUNGIN SOSIAALIOHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 29 p:ltä 1975.
Sosiaaliohjesääntöön 35 §:n 6 kohdan, 37 §:n 2 mo-
mentin, 38 §:n 2 momentin ja 63 §:n seuraavasti:

(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:144-1974:150)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungin sosiaaliohjesääntöön 35 §:n 6 kohdan, 37 §:n 2 mo-
mentin, 38 §:n 2 momentin ja 63 §:n seuraavasti:

Lastensuojelulautakunnan tulee:
35 §:n 6 kohta

6) ottaa ja erottaa alaistensa viraston ja laitosten viran-
haltijat, ellei toisin ole säädetty tai määrätty,

37 §:n 2 momentti

Väliaikaisen vajaamielisten keskuslaitoksen johtokuntana
sekä lastensuojelulautakunnan alaisten muiden vajaamielis-
laitosten johtokuntana toimii tämän ohjesääntöön 36 §:n 5 kohdas-
sa mainittu jaosto. Väliaikaisen vajaamielisten keskuslaitoksen
johtokunnan päätösvallasta ja tehtävistä määrätään väliaikaisen
vajaamielisten keskuslaitoksen ohjesääntönsä. Vajaamielis-
laitosten johtokunnan päätösvallasta ja tehtävistä määrätään las-
tensuojelulautakunnan alaisten vajaamielislaitosten ohjesään-
nössään.

38 §:n 2 momentti

Tämän ohjesääntöön 36 §:n 5 kohdassa mainitussa jaostossa on
lastensuojelulautakunnan keskuudestaan valitsema puheenjohtaja
ja varapuheenjohtaja, keskuudestaan tai lisäjäsenistään va-
litsemat kaksi muuta jäsentä sekä viidentenä jäsenenä väliai-
kaisen vajaamielisten keskuslaitoksen ylilääkäri.

63 §.Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhalli-
tuksen tutkittaviksi, on huoltolautakunnan ja lastensuojelulau-
takunnan sekä niiden alaisten jaostojen ja johtokuntien nou-
datettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhalli-
tuksen ohjesääntönsä määrätty.

69. HELSINGIN KAUPUNGIN LASTENSUOJELULAUTAKUNNAN
ALAISTEN LASTEN- JA NUORISONHUOLTOLAITOSTEN OHJE-
SÄÄNTÖ.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama kesäkuun
2 p:nä 1975.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 23 p:nä
1975)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:41)

1 §. Helsingin kaupunki ylläpitää lastensuojelulaissa edellytettyä lasten ja nuorten henkilöiden sijaishuoltoa varten lasten- ja nuorisonhuoltolaitoksia, joiden hallintoa hoitaa Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännössä määrätty lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten johtokunta.

2 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.

Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa estyneitä johtokunta valitsee jäsenistään tilapäisen puheenjohtajan kokousta johtamaan.

Kokouksen päätösvaltaisuuteen nähden noudatetaan, mitä kunnallislaisissa on säädetty.

Johtokunnan kokouksessa toimii esittelijänä lastensuojelulautakunnan määräämä lastensuojelutoimen viranhaltija.

Lastensuojelulautakunnan alainen viranhaltija, toimihenkilö tai työntekijä on johtokunnan puheenjohtajan tai lastensuojelun toimitusjohtajan kutsusta velvollinen saapumaan johtokunnan kokoukseen kuultavaksi.

Tarvittaessa johtokunta tai sen puheenjohtaja voi kutsua kokoukseen myös muita asiantuntijoita.

3 §. Johtokunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen aika ja paikka, osanottajat, käsitellyt asiat, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja suoritettut äänestykset sekä tehdyt päätökset.

Johtokunnan pöytäkirjaa pitää lastensuojeluviraston sihteeri tai lastensuojelulautakunnan määräämä muu lastensuojelutoimen palveluksessa oleva henkilö. Pöytäkirja tarkistetaan johtokunnan päättämällä tavalla kunnallislain säännösten mukaisesti.

Johtokunnan kirjeet allekirjoittaa puheenjohtajana toiminut henkilö ja varmentaa pöytäkirjan pitäjä, ellei johtokunta toisin päättä.

Johtokunnan päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa lastensuojelun toimitusjohtaja ja varmentaa lastensuojeluviraston sihteeri, ellei johtokunta toisin päättä.

4 §. Johtokunnan on noudatettava, mitä kunnallislaisissa on

säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on määrätty kokousten ilmoittamisesta ja päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

Johtokunnan kokouksista on lisäksi ilmoitettava lastensuojelulautakunnan puheenjohtajalle, jolla on oikeus olla saapuvilla johtokunnan kokouksissa ja ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

5 §. Johtokunnan tehtävänä on

- 1) valvoa, että laitokset toimivat tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisueta silmällä pitäen ja yhteistoiminnassa terveys- ja kouluviranomaisten sekä muiden sellaisten viranomaisten ja yhteisöjen kanssa, joiden toiminta liittyy laitosten toimintaan,
- 2) kehittää laitosten toimintaa huomioon ottaen huolettavien kasvatuksen, terveydenhoidon ja turvallisuuden asettamat vaatimukset,
- 3) valvoa, että laitoksissa huolettavina olevat lapset ja nuoret saavat voimassa olevien säännösten mukaista opetusta ja ammattikoulutusta,
- 4) huolehtia kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja lastensuojelulautakunnan päätösten täytäntönpainosta, kun se on annettu johtokunnan tehtäväksi,
- 5) valvoa, että laitosten henkilökunnalle järjestetään tarpeen mukaista koulutusta,
- 6) tehdä lastensuojelulautakunnalle määräajassa ehdotus laitosten seuraavan vuoden talousarvioksi ja toimintasuunnitelmaksi sekä antaa sille kertomus laitosten edellisen vuoden toiminnasta ja taloudesta,
- 7) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin laitosten johtajien omalla vastuulla tehtävien hankintojen ja sopimusten arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämänlaatuisista, vahvistetut rajat ylittävistä hankinnoista ja sopimuksista,
- 8) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja johtokunnan toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle sekä lastensuojelulautakunnalle näiden pyytämiä tietoja ja selvityksiä sekä
- 9) huolehtia toimialaansa liittyvistä sille erikseen määrättyistä muista tehtävistä.

6 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitetut laitokset ovat ensihuoltolaitoksia, vastaanottokoteja, lastenkoteja, perhekoteja, nuorisokoteja tai kuntoutuslaitoksia tahi muita lasten ja nuorison huoltolaitoksia sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto on päättänyt. Niissä annetaan lapsille ja nuorille henkilöille, jotka sosiaalisen turvan riittämättömyyden, sopeutumishäiriöiden, fyysisen tai psyykkisen vammautuneisuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi ovat lastensuojelulaissa edellytetyn sijaishuollon tarpeessa, sosiaalista tukea, kasvatuksellista ohjausta, kuntoutusta, ammattivalinnan ohjausta ja työhön valmennusta sekä täysihoidtoa tai majoitusta tahi muuta huoltoa sen mukaan kuin hankittujen selvitysten ja suoritettujen

tutkimusten perusteella harkitaan tarpeelliseksi.

7 §. Laitoksissa on, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto on vakinaisten ja kaupunginhallitus tilapäisten virkojen osalta päättänyt, johtajan, apulaisjohtajan, taloudenhoitajan sekä sosiaalitarikkaajan ja muiden kasvatus- ja hoitohenkilökuntaan kuuluvien virkoja samoin kuin muitakin tarpeellisiksi katsottuja virkoja. Laitoksissa on lisäksi työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

8 §. Johtajan, apulaisjohtajan, taloudenhoitajan ja sosiaalitarikkaajan sekä viimeksi mainitun viran palkkausta vastaavassa tai sitä ylempässä palkkaluokassa olevat viranhaltijat valitsevat lastensuojelulautakunta johtokunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Muut vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat valitsevat johtokunta.

Työsuhteessa olevasta henkilökunnasta ottaa ja irtisanoo palkkaukseltaan 1 momentissa tarkoitettuja viranhaltijoita vastaavat henkilöt lastensuojelun toimitusjohtaja. Muun työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa ja irtisanoo laitoksen johtaja.

9 §. Johtajan, apulaisjohtajan ja taloudenhoitajan pätevyysvaatimuksena on virkaan soveltuva korkeakoulu- tai opistotasoinen tutkinto.

Laitoksen muulta henkilökunnalta vaadittavasta pätevyydestä määrätään 13 §:ssä tarkoitetuissa laitosten toimintaohjeissa huomioon ottaen tehtävän menestyksellisen hoitamisen edellyttämä koulutus ja kokemus sekä mitä pätevyydestä on mahdollisesti erikseen säädetty tai määrätty.

10 §. Laitoksen johtajan tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo laitoksen ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia laitoksen toiminnan tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä ja siitä, että tehtävät suoritetaan tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja tehokkaassa yhteistoiminnassa terveys- ja kouluviranomaisten sekä muiden sellaisten viranomaisten ja yhteisöjen kanssa, joiden toiminta liittyy laitosten toimintaan,
- 2) huolehtia lastensuojelulautakunnan ja johtokunnan tekemien laitosta koskevien päätösten täytäntöönpanosta, kun se on annettu laitoksen tehtäväksi,
- 3) määrätä laitoksen henkilökunnan tehtävistä, mikäli niistä ei ole erikseen säädetty tai määrätty,
- 4) huolehtia laitoksen osalta yhteydenpidosta huollettavan omaisiin,
- 5) huolehtia laitoksen sisäisestä järjestyksestä,
- 6) tukea ja edistää huollettavan yhteyksiä laitoksessa ja laitoksen ulkopuolella omaisiinsa ja muihin henkilöihin sekä milloin näiden yhteyksien havaitaan olevan haitaksi huollettavan kehitykselle tai

- laitoksen toiminnalle, rajoittaa niitä tai kieltää ne kokonaan,
- 7) tarkastaa huollettava tai hänelle tuleva lähetys, jos on perusteltua aihetta olettaa, että huollettavalla on tai että lähetys sisältää huollettavalle taikka laitoksen toiminnalle vaarallisia aineita tai esineitä, ja ottaa tällaiset aineet ja esineet laitoksen haltuun,
 - 8) rajoittaa, milloin laitoksen toiminta tai huollettavan kehitys tahi turvallisuus on huollettavan käyttämisen vuoksi erityisessä vaarassa, huollettavan oleskelua laitoksessa tai sen ulkopuolella tahi hänen yhteyksiään,
 - 9) päättää 8 kohdassa mainitusta syystä huollettavan eristämisestä muista huollettavista lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen sekä 13 §:ssä tarkoitetuissa laitosten toimintaohjeissa määrättyjä periaatteita noudattaen niissä määrättyksi ajaksi, kerrallaan kuintaan kolmeksi vuorokaudeksi siten, että hoitohenkilökunnan on eristyksen aikana pidettävä yhteyttä huollettavaan ja huolehdittava siitä, että hänellä on sopivaa toimintaa, ja ilmoittaa tällaisesta päätöksestään viipymättä johtokunnalle,
 - 10) tehdä esitys laitoksen antaman huollon lopettamisesta, kun se huollettavan kehityksen kannalta on tarkoituksenmukaista tai kun huolto lain mukaan on lopetettava,
 - 11) päättää johtokunnan vahvistamissa rajoissa laitoksen hankinnoista ja sopimuksista noudattaen annettuja ohjeita ja määräyksiä,
 - 12) allekirjoittaa laitoksen kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat,
 - 13) tehdä esityksiä lastensuojeluvirastolle laitoksen toimintaan liittyvistä asioista sekä
 - 14) suorittaa johtokunnan sekä lastensuojeluviraston hänelle määräämät toimialaansa liittyvät ja muutoin hänelle erikseen määrätyt tehtävät.

11 §. Laitoksen henkilökuntaan kuuluva huollettavan hoitoon ja kasvatukseen osallistuva henkilö saa kiireellisissä tapauksissa ryhtyä 10 §:n 6-9 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, mutta hänen on viipymättä esitettävä toimenpiteensä johtajan hyväksyttäväksi.

12 §. Laitoksessa tulee olla työpaikkatoimikunta, jonka tehtävänä on käsitellä työajan käyttöä, työvoiman asemaa ja työn viihtyvyyden lisäämistä koskevia asioita. Työpaikkatoimikunnassa tulee olla edustettuna laitoksen kaikki henkilökuntaryhmät. Ellei laitoksen koon tai muun syyn vuoksi voida perustaa omaa työpaikkatoimikuntaa, tulee laitoksen osallistua useampien laitosten muodostamaan työpaikkatoimikuntaan.

13 §. Tarkempia määräyksiä laitosten tehtävistä sekä henkilökunnasta ja sen tehtävistä samoin kuin yhteistoiminnasta annetaan lastensuojelulautakunnan vahvistamissa toimintaohjeissa.

14 §. Johtokunnan ja sen alaisten laitosten kassa- ja tili-tehtävistä huolehtii rahatoimisto.

70. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN ELÄKESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:79)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön 5 §:n 6 momentin elintarvikekeskusta koskevan kohdan seuraavasti:

60 ikä- ja 30 palvelusvuotta:

Elintarvikekeskus: keittäjä, pääkeittäjä, koulukeittäjä, apulaiskeittäjä: ,

71. ASUMISTUKILAKI

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 408/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku.

Asumistuen saajat.

1 §. Asumismenojen alentamiseksi voidaan myöntää päävuokralaisina vuokra-asunnossa asuville perheille sekä omassa asunnossa asuville perheille asumistukea valtion varoista siten kuin tässä laissa säädetään.

Asumistukea voidaan lisäksi myöntää sellaisessa opiskelija-asunnossa asuville opiskelijoille, jonka rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten on myönnetty lainaa valtion tai kunnan varoista taikka jota ylläpitää kunta tai yleishyödyllinen yhteisö tahi säätiö.

2 §. Perheeksi, joka voi saada tässä laissa tarkoitettua asumistukea, katsotaan:

1) yhteistaloudessa asuvat henkilöt, joihin kuuluu vähintään yksi asunnonhaltijan tai hänen kanssaan muutoin kuin tilapäisesti asuvan henkilön huollettavana oleva alle kuusitoistavuotias oma, otto- tai kasvattilapsi tahi kuusitoista vuotta täyttänyt, mutta alle kaksikymmentävuotias lapsi, joka jatkaa koulunkäyntiään tai opintojaan taikka joka on kansaneläkelain tai muun lain nojalla oikeutettu työkyvyttömyyseläkkeeseen; sekä

2) yhteistaloudessa asuvat lapsettomat aviopuolisot enintään kahtena avioliiton päättämistä vuotta seuraavana kalenterivuotena, jollei kumpikaan puolisoista avioliittoa päätetäessä ollut täyttänyt kolmeakymmentä vuotta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun perheeseen voivat myös kuulua asunnon haltijan tai hänen puolisonsa vanhemmat, lapsi perheineen sekä erityisestä syystä muukin lähiomainen.

2 luku.

Asumistuen saamisen edellytykset.

3 §. Perheille maksettavan asumistuen saamisen edellytyksenä on:

1) että perheen hallinnassa oleva asunto on kelvollinen asuntona käytettäväksi;

2) ettei perheen hallinnassa olevassa asunnossa asu perheeseen kuulumattomia;

3) ettei perheeseen kuuluville henkilöille viimeksi toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien luku yhteensä ylitä valtioneuvoston vuosittain vahvistamaa määrää; sekä

4) ettei perheeseen kuuluville henkilöille ole viimeksi toimitetussa verotuksessa määrätty veroa omaisuudesta.

Asumistuen saamisen esteenä ei kuitenkaan ole kodin, lasten tai sairaan perheenjäsenen hoidon takia tarpeellisen henkilön tai hänen lapsensa asuminen asunnossa.

Opiskelijan asumistuen saamisen edellytyksistä on soveltuvuin osin voimassa, mitä 1 momentissa on säädetty.

4 §. Sen estämättä, mitä 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa on säädetty, voidaan asumistukea myöntää, jos perheeseen kuuluvien henkilöiden tulot asumistukea haettaessa tai tarkistettaessa ovat viimeksi toimitetun verotuksen jälkeen pysyvästi alentuneet niin, ettei niiden voida arvioida ylittävän mainitun lainkohdan nojalla vahvistettujen veroäyrimäärien edellyttämiä tuloja.

3 luku.

Asumistuen suuruus.

5 §. Vuokra-asunnossa asuvan perheen asumistuen suuruus on perheen koosta sekä perheeseen kuuluville henkilöille maksuunpantujen veroäyrien yhteismäärästä riippuen 55-90 prosenttia markkamääräisen perusomavastuuosuuden ylittävistä asumismenojen määrästä.

Valtioneuvosto vahvistaa vuosittain 1 momentissa tarkoitettut perusomavastuuosuuksien markkamäärät sekä asumistuen prosenttimäärät, jotka voidaan määrätä eri aikoina valmistuneiden asuntojen osalta eri suuruisiksi.

6 §. Vuokra-asunnossa asuvan perheen asumistuki määrätään todellisten asumismenojen perusteella. Asumismenoiksi luetaan vuokra sekä mahdolliset erikseen suoritettut lämmityskustannukset ja vesimaksut asunnosta. Asumistukea myönnetään kuitenkin enintään kohtuullisten asumismenojen määrän perusteella.

Valtioneuvosto vahvistaa vuosittain 1 momentissa tarkoitettut kohtuulliset asumismenot neliometriä kohti ottaen huomioon asunnon sijainnin, iän, koon ja varustetason.

7 §. Omassa asunnossa asuvan perheen asumistuen suuruuden määräytymisperusteet vahvistaa valtioneuvosto noudattaen soveltuvuin osin, mitä 6 §:ssä vuokra-asunnossa asuvan perheen asumistuen määräytymisperusteista on säädetty, kuitenkin ottaen huomioon korkojen veronvähennysoikeuden. Asumistuki voidaan vahvistaa määrättäväksi myös arvioitujen menojen perusteella. Valtioneuvosto voi myös määrätä, että asumistukea maksetaan vain määrättynä ajanjaksona valmistuneissa tai hankituissa omistusasunnoissa asuville perheille.

8 §. Perheiden asumistuen suuruutta määrättäessä otetaan

huomioon perheen koosta riippuen enintään valtioneuvoston vahvistamat asunnon pinta-alan neliömetrimäärät.

9 §. Edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettussa opiskelija-asunnossa asuvalle opiskelijalle maksettavan asumistuen suuruuden määräytymisperusteet vahvistaa valtioneuvosto.

10 §. Asumistuki voidaan evätä tai lakkauttaa taikka myöntää tai vahvistaa alennettuna, mikäli perheeseen kuuluvien henkilöiden tai opiskelijain tulot taikka taloudelliset olosuhteet selvästi ovat paremmat, kuin heille maksuunpantujen veroäyriensä määrä edellyttää, tai mikäli muu erityinen syy antaa siihen aihetta.

4 luku.

Hallinto.

11 §. Asumistukitoiminnan yleinen johto, ohjaus ja valvonta kuuluu sisäasiainministeriölle ja sen alaiselle asuntohallitukselle.

12 §. Läänin alueella asumistukitoimintaa ohjaa ja valvoo asuntohallituksen alaisena lääninhallitus.

13 §. Kunnassa hoitaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä sosiaalilautakunta. Kunnallisvaltuusto voi kuitenkin päättää, että näistä tehtävistä huolehtii muu lautakunta. Mitä tässä laissa on säädetty sosiaalilautakunnasta, sovelletaan tällöin soveltuvin osin muuhun lautakuntaan.

5 luku.

Asumistuen hakeminen ja myöntäminen.

14 §. Asumistuen myöntää hakemuksesta asunnon sijaintikunnan sosiaalilautakunta.

Kunnan sosiaaliohjesäännössä voidaan määrätä, että sosiaalijohtajalla, sosiaalisihteerillä tai muulla sosiaalilautakunnan alaisella viranhaltijalla on oikeus sosiaalilautakunnan vahvistamien perusteiden ja yleisten ohjeiden mukaisesti lautakunnan puolesta päättää asumistuen myöntämisestä sekä käsitellä ja ratkaista 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua asumistuen edellytysten vuosittaiseen tarkistamiseen ja uudelleen vahvistamiseen liittyvät asiat.

Asumistuki myönnetään toistaiseksi sen kuukauden alusta, jona hakemus on jätetty sosiaalilautakunnalle.

15 §. Sosiaalilautakunnan on vähintään kerran vuodessa tarkistettava, että asumistuen saamisen edellytykset ovat olemassa, sekä vahvistettava tuen määrä.

Perheen muuttaessa asunnosta lakkaa kuitenkin tähän asuntoon perustuva asumistuki muuttoa seuraavan kuukauden alusta. Omistusasunnossa asuvalle perheelle suoritettava asumistuki lakkaa asunnon luovutusta perheen ulkopuoliselle seuraavan kuukauden alusta.

16 §. Asumistuki maksetaan sosiaalilautakunnan toimesta posti-siirtoliikkeen välityksellä kunkin kuukauden ensimmäisenä tai toisena arkipäivänä. Tuki suoritetaan täysin markoin jättämälä yli menevät pennit lukuun ottamatta. Kahtakymmentä markkaa pienempää asumistukea ei kuitenkaan makseta.

6 luku.

Korvaus kunnalle.

17 §. Kunnalle suoritetaan valtion varoista korvauksena asumistukea koskevien asioiden hoitamisesta asetuksella säädettyä määrää kustakin asumistukipäätöksestä, tarkistus päätökset mukaan luettuina. Korvauksen määrä on säädettävä sellaiseksi, että se vastaa asian käsittelystä aiheutuvia keskimääräisiä todellisia kustannuksia, lautakunnan jäsenille suoritettavia palkkioita ja korvauksia lukuunottamatta. Tämän lain 21 §:ssä tarkoitetun asian käsittelemisestä sosiaalilautakunnassa ei kuitenkaan suoriteta edellä mainittua korvausta.

18 §. Edellä 17 §:ssä mainitut korvaukset maksetaan kunnalle neljännesvuosittain jälkikäteen 15 päivän kuluessa siitä, kun kunnalta on saatu korvauksen määräämistä varten tarpeelliset tiedot.

Asetuksella voidaan kuitenkin asuntohallituksen pää-tettäväksi 1 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää lääninhallitukselle, jonka tulee näitä asioita ratkaistaessaan noudattaa asuntohallituksen antamia yleisiä ohjeita.

7 luku.

Oikaisumenettely.

19 §. Asumistuen nostaja on velvollinen maksamaan asumistuen tai sen osan takaisin kunnalle:

- 1) jos hän on saanut sen sosiaalilautakuntaa erehdyttämällä, tai
- 2) jos lautakunta on maksanut sen hänelle muutoin virheellisesti.

Mikäli 1 momentissa tarkoitettua asumistukea tai sen osaa ei saada perityksi samalle perheelle myöhemmin maksettavista asumistuen eristä eikä tuen nostaja suostu suorittamaan oikeudettomasti saamaansa määrää takaisin, on sosiaalilautakunnan, jollei tuen nostajaa panna tuomioistuimessa teosta syytteeseen, ajettava tuen nostajaa vastaan lääninhallituksessa vaatimusta hänen velvoittamiseksi maksamaan asumistuen määrä lautakunnalle.

Lääninhallitus voi erityisestä syystä asumistuen nostajan tai sosiaalilautakunnan hakemuksesta taikka 2 momentissa tarkoitetun vaatimuksen käsittelyn yhteydessä päättää, että asumistuen nostajalta saadaan jättää kokonaan tai osittain perimättä takaisin oikeudettomasti nostetun asumistuen määrä.

20 §. Oikaisumenettelystä on muutoin voimassa, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 7 luvussa on säädetty. Oikaisuvaatimus on tehtävä lääninhallitukselle.

8 luku.

Muutoksenhaku.

21 §. Edellä 14 §:n 2 momentin tarkoitettuun sosiaalilautakunnan alaisen viranhaltijan päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Milloin asianosainen on tyytymätön 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen, hänellä on oikeus asetuksessa tarkemmin säädettävällä tavalla saada päätös sosiaalilautakunnan käsiteltäväksi, mikäli hän neljäntoista päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan sitä vaatii.

22 §. Muutosta sosiaalilautakunnan asumistukea koskevaan päätökseen haetaan lääninoikeudelta siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. Valituskirja voidaan kuitenkin valitusajan kuluessa toimittaa myös sosiaalilautakunnalle, jonka on viipymättä lähetettävä se lausuntonsa ohella lääninoikeudelle.

Lääninoikeuden valituksen johdosta antamaan päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

9 luku.

Erinäiset säännökset.

23 §. Joka asumistukea koskevassa asiassa tahallaan antaa viranomaiselle väärän tiedon taikka nostaa asumistukea tietoisena siitä, ettei hänellä ole oikeutta asumistukeen, voidaan tuomita sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta.

24 §. Asumistukea ei saa ulosmitata.

25 §. Sosiaalilautakunnan oikeudesta saada valtion ja kunnan viranomaisilta sekä muilta yhteisöiltä ja laitoksilta tarvittavia tietoja ja selvityksiä tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten samoin kuin tässä laissa tarkoitettujen asioiden ja tietojen salassapitovelvollisuudesta noudatetaan, mitä sosiaalihuollon hallinnosta annetun lain 21 ja 21 a §:ssä on säädetty.

26 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

10 luku.

Voimaantulosäännökset.

27 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975. Samalla kumotaan lapsiperheiden asumistuesta 30 päivänä joulukuuta 1961 annettu laki (586/61) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

28 §. Lapsiperheiden asumistuesta annetun lain nojalla ennen tämän lain voimaantuloa tehdyllä päätöksellä myönnetyn asumistuen maksamista jatketaan kuitenkin tämän lain voimaan-

tultua päätöksen mukaisena kunnes sosiaalilautakunta on tämän lain nojalla käsitellyt asian, jos lapsiperheiden asumistuesta annetussa laissa säädetyt edellytykset muutoin ovat olemassa.

Lapsiperheiden asumistuesta annetun lain mukaista asumistukea maksetaan kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 1975 saakka.

29 §. Sosiaalilautakunnan tulee ennen vuoden 1975 loppua hakemuksetta ottaa käsiteltäväkseen kysymys niiden lapsiperheiden tämän lain mukaisesta asumistuesta, joille on 28 §:n nojalla maksettu lapsiperheiden asumistuesta annetun lain mukaista asumistukea.

Jos asumistukea lapsiperheiden asumistuesta annetun lain nojalla saanut olisi heinäkuun 1 päivän 1975 jälkeiseltä ajalta voinut tämän lain nojalla saada suurempaa asumistukea kuin mitä sosiaalihallituksen aikaisemman päätöksen nojalla on suoritettu, sosiaalilautakunnan tulee maksaa erotus tuen saajalle taannehtivasti sanotusta ajankohdasta lukien.

Jos lapsiperhe, jolle 28 §:n nojalla on suoritettu asumistukea, ei tämän lain nojalla olisi ollut sen voimaantulon jälkeiseltä ajalta ollenkaan oikeutettu asumistukeen, tulee lautakunnan välittömästi lopettaa asumistuen maksaminen ja ilmoittaa asiasta asuntohallitukselle. Asuntohallituksen asiana on ratkaista, onko tämän lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta 28 §:n nojalla suoritettu asumistuki kokonaan tai osittain perittävä takaisin. Tällöin on sovellettava lapsiperheiden asumistuesta annettua lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

Jos lapsiperhe olisi voinut myös tämän lain mukaan saada asumistukea lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta, mutta asumistuen määrä olisi jäänyt pienemmäksi kuin mitä perheelle on 28 §:n nojalla suoritettu, tulee lautakunnan jatkaa asumistuen maksamista tämän lain edellyttämässä laajuudessa ja ilmoittaa asiasta asuntohallitukselle. Asuntohallituksen asiana on ratkaista, onko 28 §:n nojalla suoritettu asumistuki, siltä osin kuin se ylittää tämän lain nojalla suoritettavan asumistuen määrän, perittävä kokonaan tai osittain takaisin tahi vähennettävä myöhemmin tämän lain nojalla kuukausittain suoritettavasta asumistuesta. Asuntohallituksen on tällöinkin sovellettava lapsiperheiden asumistuesta annettua lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

30 §. Sosiaalihallituksessa tämän lain voimaantullessa vireillä oleva asia, joka koskee 28 §:ssä tarkoitettua asumistuen lakkauttamista tai sen määrän muuttamista, siirretään asuntohallituksen käsiteltäväksi ja käsitellään loppuun lapsiperheiden asumistuesta annetun lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti. Asuntohallituksen päätös, jolla asumistuen maksaminen lakkautetaan tai sen määrää muutetaan, voi kuitenkin kohdistua vain tämän lain voimaantuloa edeltäneeseen aikaan, jollei 29 §:n säännöksistä muuta johdu.

Sosiaalihallituksessa tämän lain voimaantullessa vireillä oleva hakemus, joka koskee lapsiperheiden asumistuesta annetussa laissa tarkoitettua asumistuen saamista lapsiperheille, jolle sitä ei tämän lain voimaan tullessa suoriteta,

siirretään asuntohallituksen käsiteltäväksi ja käsitellään sekä ratkaistaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten ja määräysten mukaisesti. Asuntohallituksen päätöksen nojalla asumistukea myönnetään kuitenkin enintään 30 päivään kesäkuuta 1975 saakka. Asianomaisen sosiaalilautakunnan tulee, mikäli sillä on riittävät tiedot sosiaalihallituksessa vireillä olevasta hakemuksesta, mahdollisimman pian viran puolesta ottaa käsiteltäväkseen kysymys perheen mahdollisuudesta saada tässä laissa tarkoitettua asumistukea ja, mikäli edellytykset ovat olemassa, maksaa asumistukea tämän lain voimaantulosta lukien. Mikäli riittäviä tietoja asian ratkaisemiseksi ei ole eikä niitä voida viran puolesta saada, sosiaalilautakunnan tulee kehottaa perhettä täydentämään hakemusta myös tässä laissa tarkoitettua asumistuen saamiseksi.

Asian katsotaan 1 ja 2 momentin säännöksiä sovellettaessa olevan vireillä sosiaalihallituksessa myös silloin, kun lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen (34/62) 5 §:ssä tarkoitettu hakemus tai ilmoitus muutoksesta, joka voi aiheuttaa asumistuen lakkaamisen tai sen määrän muuttamisen, on ennen tämän lain voimaantuloa saapunut kunnalle.

31 §. Sosiaalilautakunta voi toistaiseksi ja kunnes asia on käsitelty 14 §:n 2 momentin mukaisessa järjestyksessä, enintään kuitenkin 31 päivään joulukuuta 1976 määrätä, että lautakunnan alaisella viranhaltijalla on oikeus mainitun lainkohdan mukaisesti päättää asumistuen myöntämisestä sekä käsitellä ja ratkaista lainkohdassa tarkoitettut asiat.

32 §. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

72. LAKI ELÄINLÄÄKINTÄHUOLTOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1975.

(Suomen AsK 399/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:75 ja 1970:131)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 23 päivänä heinäkuuta 1965 annetun eläinlääkintähuoltolain (431/65) 9 ja 17 §, muutetaan 6, 8 ja 10 § sekä 18 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 6 päivänä marraskuuta 1970 annetussa laissa (678/70), sekä

lisätään lakiin uusi 6 a §, 7 §:ään uusi 2 momentti, jolloin entinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, ja 18 §:ään uusi 2 momentti, jolloin entinen 2,3,4,5 ja 6 momentti siirtyvät 3,4,5,6 ja 7 momentiksi, seuraavasti:

6 §. Kunta tai, milloin kunnat ovat perustaneet kansanterveyslain (66/72) 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun kuntainliiton, mainittu kuntainliitto on velvollinen ylläpitämään kunnan- tai kaupungineläinlääkärin päävirkaa, mikäli 6 a §:ssä tarkoitettu sopimuksesta ei muuta johdu. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston luvalla virka voi muutoinkin olla yhteinen kahdelle tai useammalle kunnalle.

Yhteistä virkaa ylläpitäviin kuntiin samoin kuin 1 momentissa tarkoitettuun kuntainliittoon sovelletaan vastaavasti, mitä tässä laissa on säädetty kunnasta.

Kunnan- ja kaupungineläinlääkärin virkaa varten on hyväksyttävä ohjesääntö, joka on alistettava maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston vahvistettavaksi.

Milloin kunnan- tai kaupungineläinlääkärin virkoja on kaksi tai useampia, määrätään niiden haltijain välisestä tehtäväjaosta ohjesäännössä.

6 a §. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston luvalla kunnat voivat sopia kunnan- tai kaupungineläinlääkärin tehtävien tai osan niistä hoitamisesta toisen kunnan kunnan- tai kaupungineläinlääkärin toimesta. Tällöin on asianomaiseen ohjesääntöön otettava määräykset mainitun sopimuksen nojalla hoidettavista tehtävistä.

7 §. -----
 Edellä 6 a §:ssä tarkoitetussa tapauksessa kunnan- ja kaupungineläinlääkäriin virka-alueena on ohjesäännössä mainittu alue.

8 §. Milloin maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto katsoo eläinlääkintähuollon tarkoituksenmukaisen järjestämisen vaativan joidenkin kuntien yhteistoimintaa kunnan- tai kaupungineläinlääkäriin viran ylläpidossa muutoin kuin 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua kuntainliiton toimesta, tahi 6 a §:ssä tarkoitettua yhteistoimintaa taikka yhteistoiminnan muuttamista tai purkamista, mutta kunnat eivät eläinlääkintöosaston kehotuksen saatuaan siihen suostu, asia voidaan saattaa valtioneuvoston ratkaistavaksi.

10 §. Kunnan- ja kaupungineläinlääkäriin tehtävänä on virka-alueellaan, jollei 6 a §:ssä tarkoitetussa tapauksessa asianomaisesta ohjesäännöstä muuta johdu:

1) valvoa kotieläinten yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa sekä toimia sen ja eläinsuojelun edistämiseksi;

2) antaa eläinlääkäriin apua ja suorittaa muita siihen liittyviä tehtäviä;

3) suorittaa eläinlääkärien tehtävät kunnallisessa elintarvikkeiden tarkastuslaitoksessa, jollei se ole kunnan jonkun muun eläinlääkäriin tehtävänä;

4) valvoa eläinlääkärien suorittamaa eläinkunnasta saatujen myytäviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden tarkastusta kunnassa toimivissa muissa elintarvikkeiden tarkastuslaitoksissa;

5) yhteistoiminnassa muiden viranomaisten kanssa terveydenhoidolliselta kannalta valvoa eläinkunnasta saatujen myytäviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden käsittelyä, valmistusta, jalostusta, säilytystä, kuljetusta ja kaupaksi pitämistä sekä niitä huoneistoja ja muita paikkoja, joissa sellaista toimintaa harjoitetaan, niin kuin siitä on säädetty;

6) suorittaa helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetussa laissa (488/60) tarkoitettuja tehtäviä; sekä

7) suorittaa muut tehtävät, jotka hänelle on säädetty tai määrätty.

18 §. Kunnan- ja kaupungineläinlääkäriin virasta kunnallisen virkaehtosopimuksen mukaan aiheutuviin sellaisiin käyttökustannuksiin, sekä 6 a §:ssä tarkoitetun sopimuksen perusteella toiselle kunnalle suoritettaviin sellaisten käyttökustannusten korvauksiin, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n 4 kohdassa, suoritetaan, ottaen huomioon mitä mainitun lain 15 §:n 2 momentissa on säädetty, kunnalle kultakin kalenterivuodelta valtionosuutta kunnalliselle eläkelaitokselle suoritettujen maksuosuuksien ja viranhaltijain jälkeen maksetun hautausavun määrä sekä muilta osin kuntien kantokyylyluokituksesta annetussa laissa (665/67) tarkoitettujen kantokyylyluokkien perusteella 25-75 prosenttia. Jos kunnan- tai kaupungineläinlääkäriin viran

virkasuhteen ehtoista ei ole voimassa virkaehtosopimusta, maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa valtiovarainministeriöltä lausunnon saatuaan niiden palkkaus- ja muiden etujen perusteet, joiden mukaan valtionosuus kunnalle suoritetaan.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 7 §:n säännöksistä poiketen valtionosuuteen oikeuttavista kustannuksista vähennetään tämän lain 6 a §:ssä tarkoitetun sopimuksen nojalla toiselta kunnalta saadut korvaukset niistä käyttökustannuksista, joihin valtionosuutta suoritetaan. Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty. Edellä mainitussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii tässä laissa säädettyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia ja -avustuksia koskevissa mainitun lain 15 §:ssä tarkoitetuissa asioissa valtiovarainministeriö sekä muissa asioissa maa- ja metsätalousministeriö.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975.

Milloin kunnat ovat perustaneet kansanterveyslain (66/72) 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun kuntainliiton, noudatetaan tällaisten kuntien kunnan- ja kaupungineläinlääkäreiden osalta soveltuvin osin, mitä 28 päivänä tammikuuta 1972 annetussa laissa (67/72) kansanterveyslain voimaannpanosta on säädetty kunnan viranhaltijan siirtämisestä kuntainliiton viranhaltijaksi kuitenkin siten, ettei kunnan- ja kaupungineläinlääkäreitä siirretä terveyskeskuksen virkaan, vaan tämän lain nojalla perustettuun kunnan- tai kaupungineläinlääkärin virkaan. Kansanterveyslain voimaannpanosta annetun lain 12 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta tai, mikäli siirto tapahtuu lain voimaantulon jälkeen, viimeistään vuoden kuluessa siirrosta.

Milloin 2 momentissa tarkoitetun kunnan kunnan- tai kaupungineläinlääkärin viran valtionosuuden perusteena olevaa palkkausluokkaa on korotettu, lasketaan valtionosuus korotetusta palkkausluokasta siirron jälkeenkin.

Mitä 2 ja 3 momentissa on säädetty sovelletaan myös ennen tämän lain voimaantuloa tapahtuneeseen kunnan- ja kaupungineläinlääkärin siirtoon 2 momentissa tarkoitetun kuntainliiton viranhaltijaksi.

73. ASETUS ELÄINLÄÄKINTÄHUOLTOASETUKSEN MUUTTA-
MISESTA

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 400/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:69)

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä kumotaan 30 päivänä kesäkuuta 1966 annetun eläinlääkintöhuoltoasetuksen (391/66) 16 ja 22 § sekä muutetaan 15 ja 17 §, 19 §:n 1 momentti sekä 26 § näin kuuluviksi:

15 §. Kunnan- tai kaupungineläinlääkäriin viran tultua avoimeksi on terveyslautakunnan viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin viran täyttämiseksi. Virka on julistettava haettavaksi ohjesäännössä ja virkasäännössä määrättyllä tavalla.

17 §. Ennen viranhoidon alkamista on terveyslautakunnan ilmoitettava virkaan tai sitä hoitamaan otetusta henkilöstä maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolle ja lääninhallitukselle eläinlääkintöosaston antamien ohjeiden mukaisesti.

19 §. Eläinlääkintähuoltolain 6 §:ssä tarkoitettua ohjesääntöä koskevan ehdotuksen laatii terveyslautakunta. Ohjesäännön hyväksyy kunnallisvaltuusto, minkä jälkeen se on alistettava maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston vahvistettavaksi. Ohjesääntö on vahvistettava muuttamatta tai jos se on lain tahi asetuksen vastainen taikka epätarkoituksenmukainen, palautettava valtuuston uudelleen käsiteltäväksi. Valtuuston hyväksymään ohjesääntöön voidaan kuitenkin tehdä oikaisunluonteisia korjauksia. Jollei maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto katso voivansa muuttamattomana vahvistaa valtuuston uuttakaan päätöstä, voidaan asia saattaa valtioneuvoston ratkaistavaksi.

26 §. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto ratkaisee kunnan hakemuksesta eläinlääkintähuoltolain 18 §:n 6 momentissa säädettyssä tarkoituksessa, onko useampaa kuin yhtä eläinlääkäriin virkaa pidettävä kunnan eläinlääkintähuollon kannalta tarpeellisenä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975.

74. ASETUS ELATUSAVUN ENNAKOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 413/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:135)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan elatusavun ennakosta 22 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen (522/63) nimike ja lisätään asetukseen uusi 1 a § seuraavasti:

ASETUS ELATUSAVUN ENNAKOSTA JA ELATUSTUESTA.

1 a §. Elatustukea haettaessa on hakijan osoitettava lastenvalvojan antamalla todistuksella, että elatusvelvollinen on kuollut jättämättä jälkeensä elatusvelvollisuuden täyttämiseksi tarvittavia varoja taikka että lapsen äiti on tehnyt lastenvalvojalle avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain (173/22) 17 §:n 1 momentissa säädetyn ilmoituksen, mutta elatusapua ei kuitenkaan ole voitu sopimuksella tai tuomiolla vahvistaa.

75. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS HUOLTOLOIDEN HOITOPÄIVÄMAKSUN VAHVISTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 421/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:35)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 35 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 25 päivänä elokuuta 1962 annetussa laissa (460/62), ja ottaen huomioon päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 15 päivänä joulukuuta 1961 annetun asetuksen (554/61) 31 §:n säännökset, sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä tammikuuta 1964 annetussa asetuksessa (44/64), päättänyt, että mainitussa laissa tarkoitettujen huoltoloiden hoitopäivämaksu on 1 päivästä heinäkuuta 1975 lukien kolmekymmentäkolme markkaa. Huollettavan säilytyksestä sellaisessa muussa väliaikaisessa hoitopaikassa kuin huoltolassa tai sairaalassa, jolle viranomainen ei ole vahvistanut hoitopäivämaksua, suoritetaan valtion osuus sosiaali- ja terveysministeriön kohtuulliseksi harkitseman hoitopäivämaksun perusteella.

76. MAITONÄYTEISTÄ ANNETTU MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖN PÄÄTÖS.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 453/75)

Maa- ja metsätalousministeriö on 19 päivänä heinäkuuta 1946 annetun maidontarkastuslain (558/46) 5 §:n, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 31 päivänä toukokuuta 1972 annetussa laissa (431/72), nojalla päättänyt:

I N ä y t t e i d e n o t t a m i n e n

1 §. Kunnallisten valvontaviranomaisten toimesta otetaan maidosta, kermasta, kuoritusta maidosta ja piimävalmisteista näytteitä seuraavasti:

1. Jokaisen tuottajan maidosta ja kermasta vähintään kerran neljännesvuosittain,
2. Jokaisen tankki- tai imukeräysreitit sekamaidosta vähintään kerran viikossa,
3. Täydennysmaidosta, -kermasta, -piimästä ja kuoritusta maidosta, joka toimitetaan maidonjalostamoon maidon vastaanottoasemilta tai muista maidonjalostamoista, vähintään kerran viikossa jokaiselta toimittajalta,
4. Raakamaidosta, jota maidonjalostamossa käytetään kulutusmaitotuotteiden valmistukseen, vähintään kerran viikossa, jos päivittäin käytettävän raakamaidon määrä on keskimäärin alle 50 000 litraa; jos päivittäin käytettävän raakamaidon määrä keskimäärin ylittää 50 000 litraa, otetaan vähintään kaksi näytettä viikossa,
5. Kulutusmaitotuotteista maidonjalostamossa 4 kohdan mukaisesti; jokaisesta tuotelajista ja -pakkauksesta otetaan kuitenkin vähintään yksi näyte viikossa,
6. Irtonaisena tarjoiltavista kulutusmaitotuotteista tarjoilupaikoissa vähintään kerran kuukaudessa,
7. Valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin suljetuista kulutusmaitotuotteista vähittäisjakelupaikoissa aiheen ilmaantuessa,
8. Tilausmaidosta kerran kuukaudessa, ellei sama tuottaja toimita säännöllisesti maitoa maidonjalostamoon.

2 §. Maidonjalostamon toimesta otetaan maidosta, kermasta, kuoritusta maidosta ja piimävalmisteista näytteitä seuraavasti:

1. Kunkin tuottajan maidosta tai kermasta vähintään kaksi kertaa kuukaudessa,

2. Täydennysmaidosta, -kermasta, -piimästä ja kuoritusta maidosta, joka toimitetaan maidonjalostamoon maidon vastaanottoasemilta tai toisista maidonjalostamoista, jokaisesta erästä,

3. Raakamaidosta, jota käytetään maidonjalostamossa kulutusmaitotuotteiden valmistukseen, vähintään yksi näyte päivässä, jos päivittäin käytettävän raakamaidon määrä on keskimäärin alle 50 000 litraa; jos päivittäin käytettävän raakamaidon määrä keskimäärin ylittää 50 000 litraa, otetaan vähintään kaksi näytettä päivässä.

II Kunnallisten valvontaviranomaisten toimesta tutkittavat näytteet.

3 §. Tuottajamaito- ja -kermanäytteistä tehdään seuraavat tutkimukset:

1. Solupitoisuusmääritys, jonka tulokset arvostellaan seuraavasti:

- A..... alle 500 000/ml
- B..... 500 000-1 000 000/ml
- C..... 1 000 000-2 000 000/ml
- D..... yli 2 000 000/ml

Kermanäytteistä ei tehdä solupitoisuusmääritystä.

2. Bakteerien kokonaismäärän määritys; tulokset arvostellaan seuraavasti:

- A..... alle 50 000/ml
- B..... 50 000- 500 000/ml
- C..... 500 000-2 500 000/ml
- D..... yli 2 500 000/ml

3. Antibioottimääritys; näytteen katsotaan sisältävän antibioottisia tai kemoterapeuttisia aineita, jos estovaikutus on suurempi kuin 0,01 ky/ml penisilliinipitoisuutta vastaava.

4. Aistinvarainen arvostelu tarvittaessa näytteenoton yhteydessä.

5. ABR-koe kerran vuodessa.

4 §. Tankki- ja imukeräysreitien sekamaidosta sekä täydennysmaidosta, -kermasta ja kuoritusta maidosta suoritetaan seuraavat tutkimukset:

1. Bakteerien kokonaismäärän määritys; tulokset arvostellaan seuraavasti:

- A..... alle 50 000/ml
- B..... 50 000-500 000/ml
- C..... 500 000 -2 500 000/ml
- D..... yli 2 500 000/ml

2. Kolimuotoisten bakteerien määritys; tulokset arvostellaan seuraavasti:

- A..... alle 1 000/ml
- B..... 1 000-5 000/ml
- C..... 5 000-25 000/ml
- D..... yli 25 000/ml

3. Antibioottimääritys; näytteen katsotaan sisältävän antibioottisia tai kemoterapeuttisia aineita, jos estovaikutus on suurempi kuin 0,0025 ky/ml penisilliinipitoisuutta vastaava.

4. Aistivarainen arvostelu näytteenoton yhteydessä.
5. Täydennysmaidosta lisäksi fosfataasikoe.

5 §. Raakamaidosta, jota käytetään maidonjalostamossa kulutusmaitotuotteiden valmistukseen, suoritetaan seuraavat tutkimukset:

1. Bakteerien kokonaismäärän määrittäminen; tulokset arvioidaan seuraavasti:

A.....	alle	200 000/ml
B.....	200 000-1 000 000/ml	
C.....	1 000 000-5 000 000/ml	
D.....	yli	5 000 000/ml

2. Kolimuotoisten bakteerien määrittäminen; tulokset arvioidaan seuraavasti:

A.....	alle	5 000/ml
B.....	5 000-25 000/ml	
C.....	25 000-100 000/ml	
D.....	yli	100 000/ml

3. Antibioottimääritys, joka arvioidaan 4 §:n 3 kohdan mukaisesti.

4. Aistivarainen arvostelu.

6 §. Pastöroiduista kulutusmaitotuotteista maidonjalostamossa otetut näytteet säilytetään korkeintaan + 10 C asteen lämpötilassa viimeiseen sallittuun myyntipäivään asti, jolloin niistä suoritetaan seuraavat tutkimukset:

1. Bakteerien kokonaismäärän määrittäminen; tulokset arvioidaan seuraavasti:

A.....	alle	10 000/ml
B.....	10 000-50 000/ml	
C.....	50 000-200 000/ml	
D.....	yli	200 000/ml

Piimävalmisteista ei suoriteta bakteerien kokonaismäärän määrittäystä.

2. Kolimuotoisten bakteerien määrittäminen; tulokset arvioidaan seuraavasti:

A.....	0/ml
B.....	1-10/ml
C.....	11-100/ml
D.....	yli 100/ml

3. Fosfataasikoe.

4. Rasvapitoisuusmäärittäminen.

5. Antibioottimääritys, joka arvioidaan 4 §:n 3 kohdan mukaisesti.

6. Kuiva-ainepitoisuusmäärittäminen kuoritusta maidosta ja kurnupiimästä aina, muista kulutusmaitotuotteista tarvittaessa.

7. Tarvittaessa lisäksi muita koostumusta koskevia tutkimuksia.

8. Aistinvarainen arvostelu.

9. Piimävalmisteista suoritetaan lisäksi piimälle vieraiden bakteerien, hiivojen ja homeiden määrittäminen, hiivoja ja homeita ei kuitenkaan määritetä sellaisista piimätuotteista, joissa niitä valmistustekniikasta johtuen on; tulokset arvostellaan seuraavasti:

Piimälle vieraat bakteerit	
A.....	alle 100/ml
B.....	100-1 000/ml
C.....	1 000-10 000/ml
D.....	yli 10 000/ml
Hiivat	
A.....	alle 10/ml
B.....	10-100/ml
C.....	100-1 000/ml
D.....	yli 1 000/ml
Homeet	
A.....	alle 10/ml
B.....	10-100/ml
C.....	100-1 000/ml
D.....	yli 1 000/ml

7 §. Myynti- ja tarjoilupaikoista otetut näytteet tutkitaan ja arvostellaan 6 §:n 1, 2, 4, 6 ja 8 kohtien mukaisesti.

8 §. Tilausmaidosta suoritetaan 3 §:ssä mainittujen tutkimusten lisäksi rasvapitoisuusmäärittäminen.

III Maidonjalostamon toimesta suoritettavat tutkimukset.

9 §. Tuottajamaitonäytteistä tehdään seuraavat tutkimukset:

1. Reduktaasikoe, jonka tulokset arvostellaan seuraavasti:

I lk: väri säilynyt..... yli 5 1/2 t

II lk: väri hävinnyt..... 2-5 1/2 t

III lk: väri hävinnyt..... 20 min-2 t

IV lk: väri hävinnyt..... alle 20 min

2. Rasvapitoisuusmäärittäminen.

3. Tarvittaessa muita koostumusta koskevia tutkimuksia.

4. Tavallisten pystötuottajien sekä imukeräykseen liitettyjen pystötuottajien maidosta suoritetaan vähintään kerran vuodessa paljaan maan aikana likapitoisuusmäärittäminen pohjapipettiä käyttäen.

5. Aistinvarainen arvostelu suoritetaan tarvittaessa vastaanoton yhteydessä.

10 §. Täydennysmaidosta, -kermasta, -piimästä ja -kuoritusta maidosta, joka on toimitettu toisesta maidonjalostamosta, suoritetaan seuraavat tutkimukset:

1 a. Bakteerien kokonaismäärän määrittäminen; tulokset arvostellaan 4 §:n 1 kohdan mukaisesti, tai vaihtoehtoisesti

1 b. Reduktaasikoe, joka arvostellaan 9 §:n 1 kohdan mukaisesti.

Täydennyspiimästä ei suoriteta 1 a ja 1 b kohdissa mainittuja tutkimuksia.

2. Antibioottimääritys, joka arvostellaan 4 §:n 3 kohdan mukaisesti.

3. Täydennysmaidosta tehdään lisäksi fosfataasikoe.

11 §. Edellä 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettua kulutusmaitotuotteiden valmistukseen käytettävästä raakamaidosta otetuista näytteistä suoritetaan 5 §:ssä mainitut tutkimukset, joiden tulokset arvostellaan saman pykälän mukaisesti.

IV K u n n a l l i s t e n v a l v o n t a -
v i r a n o m a i s t e n t o i m e s t a
t u t k i t t u j e n n ä y t t e i d e n
t u t k i m u s t u l o k s i s t a j o h -
t u v a t t o i m e n p i t e e t .

12 §. Edellä 3 §:ssä mainittujen tuottajamaito- ja kermänäytteiden tutkimustulosten perusteella ryhdytään seuraaviin toimenpiteisiin:

1. Jos maidon solupitoisuus ylittää 1 000 000/ml, ilmoitetaan tästä maidonjalostamolle, jonka on seuraavan 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua näytteenoton yhteydessä otettava uusintanäyte ja toimitettava se maidontarkastuslaboratorioon. Jos tässäkin näytteessä solupitoisuus ylittää 1 000 000/ml, on maidontuottaja oikeutettu toimittamaan karjansa kaikkien lehmien utareneljänneskohtaiset maitonäytteet maidontarkastuslaboratorioon tutkittavaksi kunnan kustannuksella. Jokaisesta näytteestä tehdään solupitoisuusmääritys ja niistä näytteistä, joiden solupitoisuus ylittää 300 000/ml, suoritetaan bakteriologinen viljely, jonka tulokset ilmoitetaan karjanomistajalle.

2. Jos maito bakteerien kokonaismäärän määrittämisessä ei täytä B luokan vaatimuksia, ei sitä saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen, ennen kuin maidonjalostamon toimittama uusintanäyte on tutkimuksissa todettu täyttävän vähintään B luokan vaatimukset. Jos maito toistuvasti arvostellaan näissä tutkimuksissa D luokkaan, on sen käyttö elintarvikkeeksi kielletty.

3. Jos maidossa todetaan antibioottisia tai kemoterapeuttisia aineita, on sen käyttö kulutusmaitotuotteiden valmistukseen kielletty.

4. Maitoa, joka aistinvaraisessa arvostelussa todetaan happamaksi, pahanhajuiseksi tai -makuiseksi, ei saa käyttää elintarvikkeeksi.

Edellä 1 momentissa mainittujen tutkimusten tulosten perusteella voidaan suorittaa maa- ja metsätalousministeriön maidontarkastuksesta antaman päätöksen (300/75) 64 §:ssä tarkoitettu katselmus.

13 §. Edellä 4 §:ssä mainittujen tankki- ja imukeräysreittien sekamaidosta sekä täydennysmaidosta, -kermasta ja kuoritusta maidosta otettujen näytteiden tutkimustulosten perusteella ryhdytään seuraaviin toimenpiteisiin:

1. Jos maito toistuvasti bakteerien kokonaismäärän tai kolimuotoisten bakteerien määrittämisessä arvostellaan C tai D

luokkaan, ei sitä saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen. Jos maito toistuvasti näissä tutkimuksissa arvostellaan D luokkaan, tulee maidonjalostamon selvittää ja korjata syyt maidon heikkoon laatuun.

2. Maitoa, joka sisältää antibiootteja tai kemoterapeuttisia aineita, ei saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen.

3. Maitoa, joka aistinvaraisessa arvostelussa todetaan happamaksi, pahanhajuiseksi tai -makuiseksi, ei saa käyttää elintarvikkeeksi.

4. Täydennysmaitoa, joka on lämpökäsittely niin, että fosfataasikokeessa saadaan negatiivinen tulos, ei saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen.

14 §. Edellä 5 §:ssä mainitusta raakamaidosta otettujen näytteiden tutkimustulosten perusteella ryhdytään seuraaviin toimenpiteisiin:

1. Jos maito toistuvasti bakteerien kokonaismäärän tai kolimuotoisten bakteerien määrittämisessä arvostellaan D luokkaan, on maidonjalostamon selvítettävä syyt virheisiin ja ryhdyttävä toimenpiteisiin niiden poistamiseksi.

2. Maitoa, joka sisältää antibioottisia tai kemoterapeuttisia aineita, ei saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen.

3. Maitoa, joka aistinvaraisessa arvostelussa todetaan happamaksi, pahanhajuiseksi tai -makuiseksi, ei saa käyttää elintarvikkeeksi.

15 §. Edellä 6 §:ssä mainituista kulutusmaitotuotteista otettujen näytteiden tutkimustulosten perusteella ryhdytään seuraaviin toimenpiteisiin:

1. Jos kulutusmaitotuotteet 6 §:n 1, 2 ja 9 kohdissa mainituissa tutkimuksissa toistuvasti arvostellaan C tai D luokkaan, voi terveyslautakunta maidontarkastuksesta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (300/75) 62 §:n 4 momentin nojalla lyhentää tällaisen kulutusmaitotuotteen myyntiaikaa.

2. Kulutusmaitotuotteita, jotka sisältävät antibioottisia tai kemoterapeuttisia aineita, ei saa luovuttaa myytäväksi tai tarjoiltavaksi.

3. Jos fosfataasikoe on positiivinen sen takia, että maidon lämpökäsittely on riittämätön, ei kulutusmaitotuotteita saa luovuttaa myytäväksi tai tarjoiltavaksi.

V M a i d o n j a l o s t a m o n t o i m e s t a
s u o r i t e t t u j e n t u t k i m u s t e n
t u l o k s i s t a j o h t u v a t t o i -
m e n p i t e e t .

16 §. Edellä 9 §:ssä mainittujen tuottajamaito- ja kerma-
näytteiden tutkimustulosten perusteella ryhdytään seuraaviin
toimenpiteisiin:

1. Jos maito reduktasikokeessa arvostellaan III tai
IV luokkaan, ei tämän tuottajan maitoa saa käyttää kulutus-
maitotuotteiden valmistukseen.

2. Jos tutkimusten perusteella on aihetta epäillä, että maidosta on jotain poistettu tai siihen on jotain lisätty, suoritetaan muita koostumusta koskevia tutkimuksia.

3. Maitoa, joka aistinvaraisessa arvostelussa todetaan happamaksi, pahanhajuiseksi tai -makuiseksi, ei saa käyttää elintarvikkeeksi.

Edellä 1 momentissa mainituissa tapauksissa maidonjalostamon tulee viipymättä ottaa uusintanäyte ja toimittaa se maidontarkastuslaboratorioon, jossa suoritetaan 3 §:ssä mainitut ja muut tarvittavat tutkimukset. Tutkimustulosten perusteella ryhdytään 12 §:n mukaisiin toimenpiteisiin.

17 §. Edellä 10 §:ssä mainitusta täydennysmaidosta, -kermasta ja kuoritusta maidosta otettujen näytteiden tutkimustulosten perusteella ryhdytään seuraaviin toimenpiteisiin:

1. Jos maito toistuvasti bakteerien kokonaismäärän määrittämisessä arvostellaan C tai D luokkaan, taikka reduktasikokeessa III tai IV luokkaan, ei sitä saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen. Jos maito toistuvasti bakteerien kokonaismäärän määrittämisessä arvostellaan D luokkaan tai reduktasikokeessa IV luokkaan, tulee maidonjalostamon selvittää ja korjata syyt maidon heikkoon laatuun.

2. Jos maito, kerma tai kuorittu maito sisältää antibiootteja tai kemoterapeuttisia aineita, ei sitä saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen.

3. Jos fosfataasikoe on kielteinen, ei maitoa saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen.

18 §. Edellä 11 §:ssä mainituista raakamaitonäytteistä suoritettujen tutkimusten tulosten johdosta ryhdytään seuraaviin toimenpiteisiin:

1. Maitoa, joka sisältää antibioottisia tai kemoterapeuttisia aineita, ei saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen.

2. Maitoa, joka aistinvaraisessa arvostelussa todetaan happamaksi, pahanhajuiseksi tai -makuiseksi, ei saa käyttää elintarvikkeeksi.

VI Tutkimustuloksista ilmoittaminen.

19 §. Maidontarkastuslaboratorio ilmoittaa:

1. Edellä 3, 4, 5 ja 6 §:ssä mainittujen näytteiden tutkimustulokset

- sen kunnan terveyslautakunnalle, jonka alueella toimivan maidonjalostamon vastaanottamasta maidosta tai valmistamista kulutusmaitotuotteista näytteet on otettu,

- edellisessä kohdassa mainitulle maidonjalostamolle.

2. Mikäli tutkimustulokset on arvosteltu C tai D luokkaan tai, jos maidon käyttö on 12, 13 tai 14 §:n mukaan kielletty joko kulutusmaitotuotteiden valmistukseen tai elintarvikkeeksi, on siitä erikseen ilmoitettava

- edellä mainitulle maidonjalostamolle,

- tuottajamaitoa tai -kermaa koskevista tutkimuksista tuottajalle suoraan tai maidonjalostamon välityksellä,

- täydennysmaitoa tai -kermaa koskevista tutkimuksista näitä toimittaneelle maidonjalostamolle.

3. Edellä 7 §:ssä mainituista tarjoilupaikoista otettujen näytteiden tutkimustulokset tarjoilupaikan sijaintikunnan terveyslautakunnalle.

4. Edellä 8 §:ssä mainitusta tilausmaidosta otettujen näytteiden tutkimustulokset tuottajatilan sijaintikunnan terveyslautakunnalle.

5. Edellä 3 §:ssä mainitun ABR-kokeen tulos läänineläinlääkärille siinä läänissä, johon tuottajan sijaintikunta kuuluu.

20 §. Maidonjalostamo ilmoittaa:

1. Edellä 9, 10 ja 11 §:ssä mainittujen tutkimusten tulokset sille maidontarkastuslaboratoriolle, jossa tämän maidonjalostamon vastaanottama maito tai kerma tutkitaan.

2. Mikäli maidon käyttö 16, 17 tai 18 §:n mukaan on kielletty kulutusmaitotuotteiden valmistukseen tai elintarvikkeeksi, on siitä erikseen ilmoitettava

- edellä 1 kohdassa mainitulle maidontarkastuslaboratoriolle,

- tuottajamaitoa tai -kermaa koskevista tutkimuksista asianomaiselle tuottajalle ja hänen asuinkuntansa terveyslautakunnalle,

- täydennysmaitoa tai -kermaa koskevista tutkimuksista näitä toimittaneelle maidonjalostamolle.

VII E r i n ä i s i ä m ä ä r ä y k s i ä .

21 §. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita näytteiden ottamisesta, säilyttämisestä ja tutkimisesta sekä tutkimustulosten kirjauksesta ja ilmoittamisesta.

22 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975, ja kumotaan sillä maa- ja metsätalousministeriön 15 päivänä kesäkuuta 1973 kirjeellä No 515/154-73 antama päätös maitonäytteiden ottamisesta ja tutkimisesta.

12 §:n 2 kohdan määräyksiä ja 13 §:n 1 kohdan määräystä siitä, että C tai D luokkaan arvosteltuja maitoja ei saa käyttää kulutusmaitotuotteiden valmistukseen, ei tarvitse toteuttaa ennen 1 päivää syyskuuta 1976.

77. ASETUS PERUSKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1975.

(Suomen AsK 459/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1970:68, 1972:11 ja 84, 1973:70)

Opetusministerin esittlystä muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1970 annetun peruskouluasetuksen (443/70) 35 §:n 3 momentti, 38 §:n 4 momentti, 53 §:n 1 momentin 5 kohta, 103 §:n 2 momentti, 109 §:n 1 momentin 2 kohta, 119 §:n 3 momentti, 121 §:n 1 momentti, 124 §, 181 §:n 2 momentti ja 185 §:n 2 momentin 5 kohta, sellaisena kuin niistä ovat 119 §:n 3 momentti 16 päivänä kesäkuuta 1972 annetussa asetuksessa (477/72), 124 § 18 päivänä toukokuuta 1973 annetussa asetuksessa (406/73) ja 181 §:n 2 momentti 21 päivänä tammikuuta 1972 annetussa asetuksessa (61/72), sekä lisätään 123 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

35 §. -----

Valinnaisen ja vapaaehtoisen aineen opetusryhmä saadaan apukoulussa muodostaa, mikäli siihen tulee vähintään viisi oppilasta. Milloin se on opetuksen kannalta tarkoituksenmukaista, saadaan näissä aineissa sekä käsityössä, liikunnassa ja musiikissa sekä piirihallintoviranomaisen suostumuksella muulloinkin apukoulun oppilaat yhdistää muuhun peruskoulun vastaavaan opetusryhmään, mikäli sen oppilasmäärä ei tule apukoulun opetusryhmää suuremmaksi.

33 §. -----

Valinnaisen ja vapaaehtoisen aineen opetusryhmä saadaan muodostaa, mikäli siihen tulee vähintään viisi oppilasta. Milloin se on opetuksen kannalta tarkoituksenmukaista, saadaan näissä aineissa sekä liikunnassa ja musiikissa sekä piirihallintoviranomaisen suostumuksella muulloinkin tarkkailuluokan oppilaat yhdistää muuhun peruskoulun vastaavaan opetusryhmään.

53 §. Koululautakunnan tulee:

5) tarkastaa ja hyväksyä peruskoulun opetussuunnitelma ja sen vuositarkiste sekä oppilasasuntolan toimintasuunnitelma,

toimittaa opetussuunnitelman vuositarkiste piirihallintoviranomaiselle viimeistään neljän viikon kuluttua lukuvuoden koulutyön alkamisesta sekä määrätä lupapäivät;

103 §. -----
 Peruskoulun yläasteella voi olla 1) englannin kielen, 2) toisen kotimaisen kielen, 3) maa- ja metsätalouden sekä puutarhanhoidon, 4) kaupallisten aineiden, 5) teknisen työn, 6) kotitalouden, 7) tekstiilityön, 8) liikunnan, 9) kuvaamataidon, 10) musiikin, 11) yleisaineiden sekä 12) opinto-ohjaajana toimivan opettajan virkoja. Milloin oppiaineet ja niiden tuntimäärät tekevät sen tarpeelliseksi, aineenopettajan virkaan voidaan yhdistää kahden tai useamman viran oppiaineet.
 (4.6.1975)

109 §. Peruskoulun johtajan tulee:

2) koululautakunnan määräämän ajan kuluessa antaa lautakunnalle opettajien kanssa neuvotellen valmistettu ehdotus opetussuunnitelman vuositarkisteesi;

119 §. -----
 Teknisen työn opettajan virkaan on kelpoinen henkilö, jolla on kansalaiskoulun puutyön, metallityön tai kone- ja sähköopin opettajan taikka oppikoulun poikien käsityön opettajan kelpoisuus. Maa- ja metsätalouden ja puutarhanhoidon sekä teknisen työn opettajan virkaan on kelpoinen henkilö, jolla on kansalaiskoulun maatilatalouden sekä kone- ja sähköopin opettajan kelpoisuus.

121 §. Peruskoulun ala-asteen poikien käsityönopettajalta, joka on velvollinen opettamaan vain käsityötä, vaaditaan Rauman seminaarissa suoritettu käsityönopettajan tutkinto taikka peruskoulun tai keskikoulun oppimäärä ja valtion kotiteollisuusopettajaopiston puutyöosaston päästötodistus. Virkaan on kelpoinen myös henkilö, jolla on peruskoulun teknisen työn opettajan kelpoisuus.

123 §. -----
 Edellä 39 §:n 2 momentissa tarkoitettuun erityisopettajan virkaan on kelpoinen myös henkilö, joka on suorittanut humanististen tieteiden kandidaatin tutkinnon tai vastaavan korkeakoulututkinnon sekä erityisopettajan tutkinnon virkaa vastaavalla opintosuunnalla.

124 §. Niiden suoritusten perusteella, jotka mainitaan 117 §:ssä ja 123 §:n 2 ja 3 momentissa, kouluhallitus antaa asianomaiselle kelpoisuustodistuksen, jos virkaan vaaditaan erikseen suoritettu laajennettu kurssi viran pääaineessa tai kouluhallituksen määräämä lisäopiskelu. Opetusministeriö voi kuitenkin oikeuttaa opettajanvalmistuslaitoksen antamaan sanotun todistuksen.

181 §. -----

Milloin 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun, peruskoulun ala-asteen tai sitä edeltäneen varsinaisen kansakoulun opettajan palkkaukseen on aikaisemmin myönnetty valtionaupa, sitä ei sanottujen kohtien nojalla lakkauteta, jos 2 kohdassa tarkoitettu oppilasmäärä on vähintään kuusitoista taikka 3 kohdassa tarkoitettu oppilasmäärä on vähintään kolmekymmentäviisi. Erityisestä syystä opetusministeriö voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädettyistä oppilasmääristä. Jos peruskoulun ala-asteen tai sitä edeltäneen varsinaisen kansakoulun opettajan palkkaamiseen jo aikaisemmin on myönnetty valtionapua, ei avustusta lakkauteta, ellei oppilaiden luku ole jäänyt kolmena perättäisenä lukuvuotena edellä sanottuja määriä pienemmäksi.

185 §. Piirihallintoviranomaisen tehtävänä on: -----

5) vuosittain ennen lokakuun loppua toimittaa kouluhallitukselle lukuvuosi-ilmoitus 4 kohdassa mainituista kouluista; -----

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975, kuitenkin niin, että 181 §:n 2 momentin säännöstä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1972.

78. NIKKILÄN SAIRAALAN PERHEHOITOPOTILAISTA MAKSET-
TAVIEN KORVAUSTEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 9 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:166)

Kaupunginhallitus päätti korottaa Nikkilän sairaalan
perhehoitopotilaista maksettavat korvaukset 1.7.1975 lukien
seuraaviksi:

		mk/kk
I	Ruokamenot potilasta kohti	281,-
II	Sekalaiset menot potilasta kohti	25,-
III	Vuokra huoneesta (maksetaan 1 kuukauden pituiselta jaksolta)	
	A luokan huone: tilava huone, enintään 2 po- tilasta, mukavuudet sisällä, kk/huone	114,64
	B luokan huone: tilava huone, potilaita voi olla 3, ei välttämättä mukavuuksia sisällä, kk/huone	86,37
	C luokan huone: 3-5 potilasta samassa huoneessa, ei mukavuuksia, taso muutenkin edellä mainittua heikompi, kk/huone	57,29
IV	Hoitoraha	180,-

79. AUTOVAAKOJEN KÄYTÖSTÄ KANNETTAVAT PUNNITUS-
MAKSUT.

Satamalautakunnan päätös kesäkuun 10 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:33)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa satamalaitoksen autovaakojen käytöstä kannettavat maksut 1.7.1975 alkaen vaakoja säännöllisesti käyttävien liikkeiden punnituksista 3 markaksi ja yksittäisistä punnituksista 5 markaksi punnitukselta.

80. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN VARASTO-SUOJIEN PAIKANVUOKRATAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 10 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:163)

1 §. Satamälaitoksen varastosuojiiin sijoitetuista tavaroista kannetaan vuokrina seuraavat maksut:

A Tuontitavarat (kohdissa C ja D mainituin poikkeuksin)

Varastoisajaluokka	Maksu				
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	kultakin alkavalta 100 kg:lta			
		vuorokaudessa			
2) 4 - 7 "	9 p	"	"	"	"
3) 8 - 10 "	12 p	"	"	"	"
4) 11 - 15 "	30 p	"	"	"	"
5) 16 - "	60 p	"	"	"	"

B Vienti- ja jälleenvientitavarat (kohdissa C ja D mainituin poikkeuksin)

Varastoisajaluokka	Maksu				
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	kultakin alkavalta 100 kg:lta			
		vuorokaudessa			
2) 4 - 7 "	5 p	"	"	"	"
3) 8 - 10 "	9 p	"	"	"	"
4) 11 - 15 "	12 p	"	"	"	"
5) 16 - "	15 p	"	"	"	"

C Tulenarat ja muut vaarallisina pidettävät tavarat

Jos tavara on laatunsa takia sijoitettu erikoisvarastoon, kannetaan kohdissa A tai B mainitut maksut kolminkertaisina, kuitenkin siten, ettei maksuttomia säilytysaikoja oteta huomioon ja on maksu 1 - 3 vrk sama kuin 4 - 7 vrk.

D Suuryksiköt

Varastosuojiiin erikoisluvalla sijoitetuista suuryksiköistä kannetaan paikanvuokraa seuraavasti:

yli 20 jalan yksiköt 20 mk ja 20 jalan tai sitä pienemmät 12 mk ensimmäiseltä vuorokaudelta, joka päättyy varastoonpanopäivän jälkeisenä päivänä klo 10.00. Seuraavilta alkaen vuorokausilta kannetaan sanotut maksut kaksinkertaisina. Varastoonpanosta on kulloinkin erikseen sovittava laiturihuollon kanssa.

2 §. Varastoisajaka lasketaan purkamispäivää seuraavasta päivästä poisvientipäivään. Vuokran suuruus lasketaan seuraavan kaavan avulla:

Vuokramäärä = varastoisajan päättymisajankohdan mukaan määräytyvä maksu x varastoisajaka x alkavat 100 kg:t.

Arkilauantait sekä sunnuntai- ja juhlapäivät jätetään lukuunottamatta laskettaessa kohtien A 1 ja B 1 mukaisia maksuttomia säilytysaikoja.

Alin maksu on 6 mk.

Tämä taksa tulee voimaan 1 p:nä elokuuta 1975.

81. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN VARASTOIMISALUEIDEN PAIKANVUOKRATAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 10 p:nä 1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:42, 164)

1 §. Satama-alueille sijoitetuista tavaroista kannetaan vuokrina seuraavat maksut:

A Tuontitavarat

Varastomisaikaluokka	Maksu				
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	kultakin	alkavalta	100 kg:lta	
				vuorokaudessa	
2) 4 - 7 "	4 p	"	"	"	"
3) 8 - 10 "	6 p	"	"	"	"
4) 11 - 15 "	15 p	"	"	"	"
5) 16 - "	30 p	"	"	"	"

B Vienti- ja jälleenvientitavarat

Laiturialueella:

Varastomisaikaluokka	Maksu			
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	neliömetriltä	vuorokaudessa	
2) 4 - 7 "	5 p	"	"	
3) 8 - 10 "	6 p	"	"	
4) 11 - 15 "	10 p	"	"	
5) 16 - "	14 p	"	"	

Muu satama-alue: 16 p neliömetriltä viikossa

C Kotimaan liikenteen tavarat

24 p neliömetriltä viikossa, mikä aika lasketaan siitä päivästä joksi alue on varattu. 32 p neliömetriltä viikossa hiilinostureiden toimintapiirissä sijaitsevista alueista.

D Tulenarat ja muut vaarallisina pidettävät tavarat

Jos tavara on laatunsa vuoksi sijoitettu erityiseen paikkaan satama-alueella, kannetaan kohdassa A tai B mainitut maksut kolminkertaisina, kuitenkin siten, ettei maksuttomia säilytysaikoja oteta huomioon ja on maksu 1 - 3 vrk sama kuin 4 - 7 vrk.

E Aitauksessa säilytettävät tavarat

7 p neliömetriltä vuorokaudessa

F Ilman lupaa varastoidut tavarat

19 p neliömetriltä vuorokaudessa

2 §. Varastoisaisaika lasketaan purkamispäivää seuraavasta päivästä poisvientipäivään. Vuokran suuruus lasketaan seuraavan kaavan avulla:

Vuokramäärä = varastoisaisajan päättymisajankohdan mukaan määräytyvä maksu x varastoisaisaika x alkavat 100 kg:t.

Arkilauantait sekä sunnuntai- ja juhlapäivät jätetään lukuunottamatta laskettaessa kohtien A 1 ja B 1 mukaisia maksuttomia säilytysaikoja.

Alin maksu on 6 mk.

Tämä taksa tulee voimaan 1 p:nä elokuuta 1975.

82. SATAMALAITOKSEN VEDENMYYNTITAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 10 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:174)

Sataman vesiposteista annettaessa	4,60 mk/m ³
Pienin maksu vedenannosta on	25,00 mk

Käytettäessä satamahinaajaa vedenotossa peritään vedestä lisämaksua kuljetuksesta ja pumppaamisesta hinaustaksan alimman taksan mukaan. Kun vesi otetaan ylityöaikana, sunnuntai- tai juhlapäivänä, on vedenottajan korvattava tästä aiheutunut ylityö- tai pyhätyö korvaus voimassa olevan työaikalain ja työehtosopimuksen mukaisesti.

Tämä taksa tulee voimaan 1.8.1975 alkaen.

83. MAKSUT LAIVOJEN LUOTSUKSESTA SEKÄ KIINNITTÄMISESTÄ, IRROITTAMISESTA YM.

Satamalautakunnan vahvistamat kesäkuun 10 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:172)

T a k s a I

Aluksen, joka Helsingin kaupungin satama-alueella käyttää satamaluotsia, on maksettava seuraavat luotsausmaksut:

Aluksen vetomäärä nettorek.tonnina	Maksu mk
0 - 1000	30,- Tonnimäärän ylittäessä 5000
1001 - 3000	50,- nrt on lisämaksu jokaiselta
3001 - 5000	80,- alkavalta 100 nrt:ltä 2,-.

Luotsattaessa satama-alueella klo 18.00-06.00 välisenä aikana maksetaan yllä olevat taksat kaksinkertaisina.

Milloin luotsi on tilattu määrätyksi kellonajaksi, mutta luotsaus ei ala puolen tunnin kuluttua siitä, on odotusajalta suoritettava voimassa olevien työaikasäännösten mukainen ylityökorvaus.

Mikäli työvuorossa olevat satamaluotsit eivät ehdi kaikkia tilattuja luotsauksia suorittaa, eikä alus halua odottaa, on vapaavuorollaan luotsaavalle suoritettava voimassa olevien työaikasäännösten mukainen ylityökorvaus sekä kello 23.00-06.00 välisenä aikana matkakulujen korvauksena mk 15,-.

T a k s a II

Aluksen kiinnittämisestä ja irroittamisesta kannetaan maksu seuraavan taksan mukaan:

Aluksen vetomäärä nettorek.tonnina	Maksu mk
0 - 1000	60,-
1001 - 3000	95,-
3001 - 5000	170,-
yli 5000	270,-

Maksut peritään erikseen laivan kiinnityksestä ja irroittamisesta.

Siirroista peritään ainoastaan yksinkertainen maksu, mikäli siirto tapahtuu samassa laiturissa. Siirrettäessä toiseen laituriin peritään irroitus- ja kiinnitysmaksu.

Mikäli vahdissa olevia miehiä ei ole riittävästi käytettävissä ja tästä syystä työhön joudutaan kutsumaan vapaana olevia, peritään heille voimassa olevien työaikasäännösten mukainen ylityökorvaus sekä kello 23.00 - 06.00 välisenä aikana matkakulujen korvauksena mk 15,- matkasta työhön ja kotimatkasta, kummastakin erikseen.

Satamaliikenneosastolla on kuitenkin oikeus sopia laivayhtiön henkilökunnan käyttämisestä kiinnitys- ja irroitustehävissä, mikäli osastolla ei ole riittävästi henkilökuntaa tehtävään määrättäväksi. Jos laivayhtiön henkilökuntaa on tehtävässä vähintään puolet kokonaishenkilömäärästä, veloitetaan ainoastaan 50 % taksan mukaisesta maksusta. Edellä tarkoitettu laivayhtiön henkilökunta on yhtiön palveluksessa eikä ole satamalaitoksen työnjohdon valvonnan alaisena.

Kun satamahenkilökuntaan kuuluvat joutuvat poistamaan jäitä aluksen ja laiturin välistä kiinnityksen yhteydessä, maksetaan siitä erillisenä korvauksena mk 15,- kutakin työhön osallistujaa kohden.

Nämä taksat tulevat voimaan 1.8.1975 alkaen.

84. KUNNALLISEN ELÄKELAITOKSEN ELÄKESÄÄNNÖN MUUTTAMINEN.

Kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunnan päätös kesäkuun 11 p:ltä 1975.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:190, 1967:88, 1968:148, 1969:154, 1971:207, 1972:78 ja 1973:42)

Valtuuskunta päätti muuttaa kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön 2a, 2b, 3, 3b, 4, 10 §:iä, 19 §:n 1 mom. I ja II vaihtoehtoja sekä 21, 26 ja 34 §:iä seuraavasti:

2 a §:n 1 mom. Edellä 2 §:n 4 momentin b) ja c) kohdissa tarkoitettu työkyvyttömyyseläke määrätään joko täytenä eläkkeenä tai osaeläkkeenä. Täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään 3 §:n mukaan ja se myönnetään viranhaltijalle tai työntekijälle, jonka työkyvyn on 2 §:n 5 momentin mukaisesti arvioitu olevan ainakin vuoden ajan alentunut vähintään 3/5. Muussa tapauksessa eläke myönnetään osaeläkkeenä, joka on puolet edellä tarkoitettusta täyden työkyvyttömyyseläkkeen määrästä. Jos kuitenkin viranhaltija tai työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1927, osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1919 tai aikaisempi	66
1920	64
1921	62
1922	60
1923	58
1924	56
1925	54
1926	52

2 b §:n 3 mom. Muilta osin tämän luvun mukaiseen perhe-eläkkeeseen sovelletaan 10 ja 12 §:n, 21 §:n 2 ja 3 momentin, 23, 25 ja 27-33 §:n määräyksiä.

3 §:n 1 mom. Eläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavalta palvelusajan kuukaudelta 1/8 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi on laskettava aika ennen 1 päivää heinäkuuta 1962, eläkkeen määrä on kuitenkin tältä osin jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan kuukaudelta 1/12 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta.

38 §:n 3 mom. Eläkkeen vähimmäismäärä on, jos eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi on luettava aika 1 päivästä heinäkuuta 1962 siihen saakka, kunnes viranhaltija tai työntekijä täyttää 65 vuoden iän, 33 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta.

3 b §:n 1 mom. Jos tämän luvun mukaisen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saaja on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1939 ja jos hänellä tai hänen puolisoillaan on sellainen 22 §:ssä tarkoitettu 18 vuotta nuorempi lapsi, jolla eläkkeensaajan jälkeen olisi oikeus perhe-eläkkeeseen, lisätään peruseläkkeeseen lapsikorotus.

3 b §:n 2 mom. Jos eläkkeensaaja on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1920, lapsikorotus on yhdestä lapsesta 20 prosenttia eläkkeen määrästä. Jos eläkkeensaaja on syntynyt edelläsantua myöhemmin, prosenttiluvusta 20 vähennetään yksi jokaista vuotta kohden, jolla eläkkeensaajan syntymävuosi ylittää vuoden 1919. Kahdesta tai useammasta lapsesta lapsikorotus on kaksinkertainen.

4 §:n 2 mom. 4) kohta; aikaa, jolta viranhaltija tai työntekijä palveluksessa sattuneen yli kuusi kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneen muun kuin edellä 3) kohdassa tarkoitettun keskeytyksen johdosta ei ole saanut palkkaa jäsenyhteisöltä, paitsi milloin palkattomuuden syynä on ollut julkinen tehtävä, josta ei ole lupa kieltäytyä, taikka äitiysloma siltä osin kuin viranhaltijalle tai työntekijälle on maksettu sairausvakuutuslain mukaista äitiysrahaa taikka hänellä olisi ollut siihen oikeus eikä

10 §:n 3 mom. Sosiaalilautakunnan hakemuksesta eläkelaitos voi päättää, että eläke tai osa siitä maksetaan lautakunnalle käytettäväksi eläkkeensaajan tai sellaisen henkilön huol-

toon, jonka elatukseen eläkkeensaaja huoltoapulain (116/56) 3 §:n mukaan on velvollinen osallistumaan. Eläkkeen maksamisesta sosiaalilautakunnalle voidaan päättää myös siltä osin kuin sitä on suoritettava takautuvasti, mutta sosiaalilautakunta saa käyttää eläkettä jo annetun huoltoavun korvaamiseen vain siinä tapauksessa, että kysymys on huoltoapulain 34 §:ssä tarkoitettusta ennakosta.

19 §:n I ja II vaihtoehtojen 1 momentti muutetaan ja pykälään lisätään uusi 10 ja 11 momentti seuraavasti:

19 §:n 1 mom. Jos 12 §:ssä tarkoitettulla tavalla yhdistetyn peruseläkkeen ja tämän luvun mukaisen lisäeläkkeen sekä eläkkeensaajan saaman kansaneläkkeen perusosan ja kutakin 22 §:ssä tarkoitettua 16 vuotta nuorempaa lasta kohden kansaneläkelain 30 b §:ssä säädetyn kansaneläkkeen lapsikorotuksen, tapaturmavakuutuslain, valtion viran ja toimen haltijain tapaturmakorvauksesta annetun lain ja sotilasvammalain mukaisen jatkuvan korvauksen ja virka- ja työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvan muun vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen yhteismäärä on enemmän kuin 60 prosenttia tai, jos lisäeläke kuukaudelta on laskettu 11/60 prosentoin mukaan, enemmän kuin 66 prosenttia lisäeläkkeen perusteena olevasta palkasta, ylittävä osa vähennetään lisäeläkkeestä. Jos eläkkeen perusteena oleva päätoimisen kunnallisen palvelussuhteen palkka on pienempi kuin 500/700 markkaa kuukaudessa, lisätään edellä mainittuun prosenttilukuun 60 tai 66 luku 1 jokaista täyttä 15/25 markkaa kohden, jolla palkka alittaa 500/700 markkaa. Mainitut markkamäärät 500/700 ja 15/25 markkaa tarkistetaan kalenterivuositain 11 §:ssä tarkoitettun palkka-indeksiluvun mukaan käyttäen peruslukuna vuodelle 1965 vahvistettua indeksilukua 130. Perus- ja lisäeläkkeen määrä ei kuitenkaan saa ylittää 86 prosenttia palkasta.

19 §:n 10 mom. Kansaneläkelain mukainen lapsikorotus otetaan tätä pykälää sovellettaessa huomioon sen määräisenä kuin se on sanotun lain 27 §:ssä tarkoitettun kolmannen kuntaryhmän mukaisena.

19 §:n 11 mom. Kansaneläkelain ja perhe-eläkelain mukaiset eläkkeet otetaan tätä pykälää sovellettaessa huomioon sen määräisinä kuin ne ovat kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä.

21 §:n 2 mom. Jos perhe-eläke myönnetään edunjäntäjän jälkeen, joka kuollessaan ei saanut eläkettä, eläkkeen määrä lasketaan ikäänkuin edunjäntäjä olisi kuolinpäivänään tullut työkyvyttömäksi, jollei edunsaaja muuta selvitä.

21 §:n 3 mom. Jos selvitystä edunjättäjän kuolemasta ei voida esittää, mutta on todennäköistä, että edunjättäjä on kuollut, perhe-eläke voidaan myöntää määrääjäksi.

26 §:n 5 mom. Milloin tämän luvun mukaista perhe-eläkettä saavalle myönnetään omaan virka- tai työsuhteeseen perustuva sellainen eläke, joka 1 momentin mukaan on otettava yhteensovituksessa huomioon, yhteensovitus perhe-eläkkeen kanssa suoritetaan vasta sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä kuuden kuukauden kuluttua seuraa omaa eläkettä koskevasta eläketapahtumasta.

26 §:n 6 mom. Perhe-eläkelain mukaiset eläkkeet otetaan tätä pykälää sovellettaessa huomioon sen määräisinä kuin ne ovat kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä.

34 §. Eläkelaitos voi antaa ennakkotiedon siitä, onko hakija tämän eläkesäännön alaisessa virka- tai työsuhteessa tai onko hän tiettyinä ajanjaksona ollut sellaisessa virka- tai työsuhteessa, sekä mikä on eläkeikä siinä virassa tai työssä, jossa hän ennakkotietoa hakiessaan on, taikka mikäli viranhaltija tai työntekijä on palvellut eri viroissa tai töissä, joita varten on määrätty erilaiset eläkeiät, mikä on hänen 16 §:n 3 momentin mukainen eläkeikänsä, sekä onko jokin virasta tai työstä maksettava palkkalaji eläkkeeseen oikeuttavaa palkkaa. Ennakkotietoa on noudatettava annettaessa eläkepäätös henkilölle, jota ennakkotieto koskee edellyttäen, että eläke myönnetään niiden säännösten ja määräysten nojalla, joihin ennakkotieto perustuu. Ennakkotiedosta saadaan kuitenkin poiketa eläkkeenhakijan eduksi.

Eläkesäännön muutokset tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

Muutoksia sovelletaan eläkkeeseen, joka perustuu muutosten voimassa ollessa sattuneeseen eläketapahtumaan. Kuitenkin sovelletaan 19 §:n 10 ja 11 momentin ja 26 §:n 5 ja 6 momentin määräyksiä eläkkeiden yhteensovitukseen, joka koskee muutosten voimaantulon jälkeistä aikaa.

Jos ennen muutosten voimaantuloa sattuneeseen eläketapahtumaan perustuvan vanhuuseläkkeen, täyden työkyvyttömyyseläkkeen tai työttömyyseläkkeen saaja taikka perhe-eläkkeen edunjättäjä on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1922, hänen eläkettään taikka hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä määrättäessä sovelletaan 3 §:n määräyksiä sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä lokakuuta 1969 hyväksytyssä muodossa, siten muutettuna, että syntymävuosirajana pidetään vuoden 1919 asemesta vuotta 1922 ja että prosenttilukujen 16 - 22 asemesta käytetään prosenttilukua 25. Vastaavasti ennen muutosten voimaantuloa sattuneeseen eläketapahtumaan perustuvaa osaeläkkeenä myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sovelletaan, jos eläkkeensaaja on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1939, 2 a §:n 1

momenttia sellaisena kuin se on 22.2.1973 hyväksytyssä muodossa siten muunnettuna, että syntymävuosirajana pidetään vuoden 1935 asemesta vuotta 1939 ja että prosenttiluvun 38 asemesta käytetään prosenttilukua 42. Edellä tarkoitettu eläkkeen tarkistus tehdään näiden muutosten voimaantulosta lukien, jos eläkettä muutoinkin olisi silloin maksettava. Tarkistusta toimitettaessa eläkkeiden yhteensovitus on tehtävä uudelleen, kuitenkin siten, ettei maksettavan eläkkeen määrä alene.

Sovellettaessa 2 ja 3 momenttia eläketapahtumaan katsotaan sattuneen silloin, kun viranhaltija tai työntekijä on täyttänyt eläkkeen saamiseen oikeuttavan iän, kun viranhaltija tai työntekijä on tullut eläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi, kun viranhaltija tai työntekijää koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen ensimmäinen todistus on annettu, tai kun perhe-eläkkeen edunjäittäjä on kuollut. Uutena eläketapahtumana ei tällöin kuitenkaan pidetä työkyvyttömyyseläkkeen muuttumista työttömyyseläkkeeksi, eläkkeen muuttumista vanhuuseläkkeeksi eikä oikeuden syntymistä perhe-eläkkeen saamiseen eläkkeensaajan jälkeen.

85. LAKI TIELIIKENNELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 13 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 463/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1957:33)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 29 päivänä maaliskuuta 1957 annettuun tieliikennelakiin (143/57) uusi 4 a § seuraavasti:

4 a §. Henkilöautossa on kuljettajan ja etuistuimella matkustavan 15 vuotta täyttäneen henkilön ajettaessa käytettävä istuinpaikalle asennettua turvavyötä, jollei asianomaisen sairaus tai vamma taikka muu erityinen syy sitä estä. Liikenneministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä sellaisista henkilöön liittyvistä seikoista, jotka estävät turvavyön käytön.

Edellä 1 momentissa säädetty turvavyön käyttämisvelvollisuus ei kuitenkaan koske ammattimaiseen liikenteeseen käytettävän henkilöauton kuljettajaa eikä matkustajaa. Asetuksella voidaan säätää kuljetuksen ja ajotehtävän erityislaadusta johtuvia vapautuksia.

Moottoripyörän kuljettajan ja matkustajan on ajon aikana käytettävä malliltaan liikenneministeriön hyväksymää moottoripyöräilijän suojakypärää, jollei ajoneuvon erityisen rakenteen johdosta asetuksella toisin säädetä. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske moottoripolkupyörän kuljettajaa eikä matkustajaa.

Joka laiminlyö edellä säädetyllä tavalla käyttää turvavyötä tai suojakypärää eikä liikennettä valvovan poliisin nimenomaisesta kehotuksesta huolimatta heti suostu tätä velvollisuutta täyttämään, tuomitaan rangaistukseen 9 §:n mukaan. Poliisilla on tällöin valta tarvittaessa keskeyttää matkan jatkaminen. Laiminlyöntiä on kuitenkin pidettävä vähäisenä liikenneonnettomuustapauksissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975. Asetuksella säädetään erikseen, mistä alkaen tätä lakia sovelletaan 4 a §:n 3 momentin osalta.

86. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN.

Annettu kesäkuun 13 p:nä 1975.
(Suomen AsK 435/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuodelta 1975 toimitettavassa valtion- ja kunnallisverotuksessa on sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Veronalaista tuloa eivät ole:

1) vuonna 1975 nostettu 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korko vuosilta 1945-1973;

2) korko, joka on saatu Rovanimen kauppalan oikeudesta pakkolunastaa kauppalan alueeseen kuuluvaa maata 27 päivänä huhtikuuta 1945 annetussa laissa (381/45) tarkoitetusta valtion obligaatiosta, jonka, jos se on sidottu indeksiin, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksin nousun puoleen määrään, eikä tällaisen obligaation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettu indeksin nousuun perustuva hyvitys;

3) palkka tai palkkio, joka maksetaan Suomessa pidetylle valtioiden väliselle kokoukselle tehdystä työstä, mikäli työn on tehnyt muulla kuin Suomessa asuva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen;

4) rangaistusta suorittavalle vangille tai pakkolaitokseen eristetylle maksettu työ- ja käyttöraha;

5) kotimaiselle elokuvan tuottajalle valtion varoista myönnetty tuotantotuki.

3 §. Kesäkuun 28 päivänä 1940 annetun siirtoväen pika-asutuslain (346/40) sekä maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisen valtion velkasitoumuksen saajalla on oikeus näistä velkasitoumuksista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentää niiden yhteinen määrä 300 markkaan saakka sekä mainitun määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan 1 500 markkaa.

4 §. Verovelvollisella on oikeus kiinnitettyjen velkojen korkojen vähentämistä koskevien rajoitusten estämättä vähentää kunnallisverotuksessa tulostaan asuntotuotantolain (247/66)

1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen velkojen ja niitä paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen, sanotun lain 8 §:n 2 momentissa mainittujen velkojen korot.

5 §. Veronalaisia varoja eivät ole:

1) maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa ja maankäyttölain (353/58) 68 §:ssä tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuva oikeus; eikä

2) edellä 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu obligaatio.

6 §. Edellä 3 §:ssä tarkoitetun velkasitoumuksen saajalla on oikeus omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa velkasitoumustensa arvosta verovapaana vähentää niiden yhteinen arvo 5 000 markkaan asti sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan 20 000 markkaa.

7 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

87. KAASUN KÄYTTÖVELVOLLISUUTTA KOSKEVAN PÄÄTÖKSEN
KUMOAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:27)

Kaupunginvaltuusto päätti kumota 25.2.1959 tekemänsä kaasun
käyttövelvollisuutta koskevan päätöksen.

88. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KIRJASTOHUONEISTOJEN LÄMMITYS-, VALAISTUS- JA SIIVOUSKUSTANNUSTEN PERUSTEISTA.

Annettu kesäkuun 19 päivänä 1975.

(Suomen AsK 497/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:107)

Valtioneuvosto on 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain 6 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 28 päivänä joulukuuta 1962 annetussa laissa (679/62), opetusministeriön esittelystä päättänyt:

Myönnettäessä kunnille kirjastolain 6 §:n 9 kohdan nojalla valtionapua kirjastohuoneistojen lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannuksiin on kirjastohuoneistojen vuotuisiksi lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannuksiksi katsottava hyöty-pinta-alan neliometriä kohti seuraavat markkamäärät:

Kirjastojen viikot-tainen aukioloaika	Lämmitys-kustannus mk	Valaistus-kustannus mk	Siivous-kustannus mk
vähemmän kuin 16 tuntia	8,28	1,69	6,75
16-30 tuntia	8,28	3,49	10,62
enemmän kuin 30 tuntia	9,84	5,23	15,43

Milloin lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannukset tai jokin näistä sisältyvät kirjastolain 6 §:n 6 kohdassa mainittuun vuokraan tai 7 kohdassa tarkoitetun osakehuoneiston vastikevuokraan, valtionapua ei suoriteta vastaavista kustannuksista edellä määrätyn perusteen mukaan.

Milloin kunnan kirjastojen yhteenlaskettu hyöty-pinta-ala on kunnallisen jaoituksen muutoksen johdosta muodostunut suuremmaksi kuin kunnan asukasluvun ja muiden edellä mainitun valtioneuvoston päätöksen 3 §:ssä tarkoitettujen perusteiden mukaan määräytyvä suurin sallittu kokonaishyöty-pinta-ala niin, että vain osa kunnan kirjastojen hyöty-pinta-alasta sisältyy tähän suurim-paan sallittuun kokonaishyöty-pinta-alaan, voidaan tämän päätök-sen mukainen valtionapu myöntää myös kunnan kirjastojen suurim-man sallitun kokonaishyöty-pinta-alan ylittävästä osasta.

Tätä päätöstä sovelletaan ensi kerran myönnettäessä valtionapua vuoden 1974 menoista.

89. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KIRJASTORAKENNUSTEN JA
-HUONEISTOJEN KUNNOSSAPITOKUSTANNUSTEN PERUSTEISTA.

Annettu kesäkuun 19 p:nä 1975.
(Suomen ASK 498/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:108)

Valtioneuvosto on 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain 6 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 28 päivänä joulukuuta 1962 annetussa laissa (679/62), opetusministeriön esittelystä päättänyt:

Myönnettäessä kunnille kirjastolain 6 §:n 8 kohdan nojalta valtionapua vuodelta 1974 niiden omissa rakennuksissa olevien kirjastohuoneistojen kunnossapitämiseen, on vuotuisiksi kunnossapitokustannuksiksi katsottava kirjastorakennusten ja -huoneistojen piirustusten, työselitysten ja normaalihintojen perusteista 2 päivänä toukokuuta 1974 annetun valtioneuvoston päätöksen (345/74) 3 §:n sekä 6 §:n 4,5 ja 6 momentin mukaisesti laskettavan hyötypinta-alan neliometriä kohti seuraavat markkäärät:

Puiset kirjastorakennukset:

kirjastotilat	14,22	mk
talonmies-lämmittäjän asunto	11,67	mk
kirjastoauton säilytystila	11,67	mk

Kiviset kirjastorakennukset:

kirjastotilat	11,93	mk
talonmies-lämmittäjän asunto	10,10	mk
kirjastoauton säilytystila	10,10	mk

Kirjastohuoneistot:

puurakennuksessa	13,05	mk
kivirakennuksessa	11,12	mk
kirjastoauton säilytystila	11,12	mk

Milloin kunnan kirjastojen yhteenlaskettu hyötypinta-ala on kunnallisen jaoituksen muutoksen johdosta muodostunut suuremaksi kuin kunnan asukasluvun ja muiden edellä mainitun valtioneuvoston päätöksen 3 §:ssä tarkoitettujen perusteiden mukaan määräytyvä suurin sallittu kokonaishyötypinta-ala niin, että vain osa kunnan kirjastojen hyötypinta-alasta sisältyy tähän suurimpaan sallittuun kokonaishyötypinta-alaan, voidaan tämän päätöksen mukainen valtionapu myöntää myös kunnan kirjastojen suurimman sallitun kokonaishyötypinta-alan ylittävästä osasta.

90. ASUMISTUKIASETUS.

Annettu kesäkuun 23 p:nä 1975.
(Suomen AsK 488/75)

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 4 päivänä kesäkuuta 1975 annetun asumistukilain (408/75) 17 §:n, 21 §:n 2 momentin ja 26 §:n nojalla:

1 §. Asumistukea on haettava kirjallisesti asunnon sijaintikunnan sosiaalilautakunnalta tai siltä muulta lautakunnalta, jonka kunnallisvaltuusto on määrännyt huolehtimaan asumistukiasioista.

Hakemus on tehtävä asuntohallituksen vahvistaman kaavan mukaiselle lomakkeelle ja siihen on liitettävä asuntohallituksen määräämä selvitys. Hakemuksesta tai sen liitteistä tulee ilmetä hakijan ja hänen perheeseensä kuuluvien sekä muiden samassa asunnossa asuvien nimi ja henkilötunnus, kiinteistö, jossa asunto sijaitsee ja asunnon tarkemmaksi yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot, tiedot asumistuen saamisen edellytyksistä ja asumistuen määrään vaikuttavista seikoista sekä muut tarpeelliseksi katsottavat tiedot.

Asumistukea voi hakea asunnonhaltija tai hänen puolisonsa.

2 §. Asumistukea koskevaan hakemukseen annettava päätös on kirjoitettava hakemukseen, ja siitä tai sen liitteestä tulee ilmetä tuen määrä ja ne tosiasiat, joihin päätös perustuu sekä, jos päätös on hylkäävä, hylkäämisen syy. Lisäksi päätöksessä tulee olla maininta siitä, onko päätöksen tehnyt viranhaltija vai lautakunta ja, milloin päätöksen on tehnyt lautakunta, viittaus lautakunnan pöytäkirjaan ja maininta asian esittelijästä, sekä milloin päätöksen on tehnyt viranhaltija, maininta viranhaltijasta ja asian esittelijästä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta päätöksestä on toimitettava viivytyksettä jäljennös asuntohallitukselle, ja siihen on merkittävä onko päätös lainvoimainen vai onko siitä valitettu tai onko se saatettu lautakunnan käsiteltäväksi.

3 §. (4.7.1975) Opiskelijalle myönnettävän asumistuen saamisen edellytyksenä on, että hänelle ei ole määrätty veroa aviopuolisonsa ja alaikäisten lastensa ja, milloin hän ei ole eikä ole ollut avioliitossa, hänen vanhempiensa yhteenlaskettu verotettava omaisuus ei ylitä valtioneuvoston vuosittain vahvistamaa määrää.

Opiskelijalle myönnettävän asumistuen saamisen edellytyksenä ja asumistuen suuruutta määrättyä huomioon otettavien kunnallisverotuksessa määrättyjen äyrien lukuun tulee sisältyä tuensaajalle määrättyt veroäyrit sekä hänen aviopuolisolleen ja alaikäiselle lapselleen ja, milloin hän ei ole eikä ole ollut avioliitossa, hänen vanhemmilleen määrättyistä veroäyreistä valtioneuvoston vuosittain vahvistama määrä.

4 §. Asumistukilain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettu vaatimus lautakunnan alaisen viranhaltijan asumistukiasialla tekemän päätöksen saattamisesta lautakunnan käsiteltäväksi on esitettävä lautakunnan puheenjohtajalle tai lautakunnan alaiselle viranhaltijalle. Vaatimus voidaan tehdä kirjallisesti tai suullisesti virkapaikalla virka-aikana taikka postitse niin kuin asiakirjojen lähettämisestä annetussa laissa (74/54) on säädetty.

Lautakunnan on otettava 1 momentissa tarkoitettu asia käsiteltäväksi 30 päivän kuluessa vaatimuksen esittämisestä.

5 §. Milloin asumistukiasiaa käsiteltäessä saattaa tulla kysymykseen asumistukilain 10 §:n säännöksen soveltaminen, on ennen päätöksen tekemistä asumistuen saajaa tai hakijaa kuultava.

Asumistukilain 10 §:n nojalla tehty asumistuen alentamista tai lakkauttamista koskeva päätös tulee voimaan päätöksen seuraavan kalenterikuukauden alusta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä on asuntohallitukselle toimitettava jäljennös niin kuin 2 §:n 2 momentissa on säädetty.

6 §. Lautakunnan on vuosittain verotuksen tultua toimitettu suoritettava asumistukilain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu asumistukien tarkistaminen ja niiden määrän vahvistaminen seuraavan helmikuun loppuun mennessä. Vahvistetut asumistuet tulevat voimaan maaliskuun alusta.

Asumistuen saaja on velvollinen antamaan lautakunnalle sen tarvitsemia tietoja 1 momentissa säädettyä menettelyä varten.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua päätöksestä tulee ilmetä 2 §:n 1 momentissa mainitut seikat ja siinä tulee olla samassa momentissa tarkoitettut maininnat ja viittaus.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua päätöksestä on asuntohallitukselle toimitettava jäljennös niin kuin 2 §:n 2 momentissa on säädetty.

7 §. Asumistuen maksamista varten lautakunnan on toimitettava Postipankille ennen kunkin kuukauden 25 päivää asianmukaisesti täytetyt asumistuen maksamista varten Postipankin vahvistaman kaavan mukaiset tililtäotto- tai tilisiirtokortit ja niistä kahtena kappaleena laaditut koontiluettelot kummastakin erikseen.

Tililtäotto- ja tilisiirtokortissa sekä koontiluettelossa tulee olla tuen saajan nimi ja henkilötunnus, maininta hänelle myönnetyn tuen määrästä sekä maksun saajan nimi ja sen tilin numero, jolle asumistuki mahdollisesti suoritetaan.

Koontiluettelosta tulee lisäksi ilmetä mihin päätökseen suoritus perustuu.

8 §. Postipankin tulee kuukausittain toimittaa asuntohallitukselle jäljennös koontiluettelosta kuitattuna.

9 §. Asumistuen saajan lautakunnalle takaisin maksama asumistuki on viipymättä tilitettävä asuntohallituksen asianomaiselle postisiirtotilille.

10 §. Asumistukilain 17 §:ssä tarkoitettujen asumistukiasiain käsittelystä aiheutuvien kustannusten korvauksena suoritetaan kunnalle vuodelta 1975 kustakin asumistukipäätöksestä 25 markkaa ja tarkistuspäätöksestä 20 markkaa, ja milloin asumistukiasiota hoitavalla lautakunnalla on vapaakirjeoikeus, 1 markkaa vähemmän.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut korvaukset suorittaa hakemuksesta lääninhallitus. Hakemukseen on liitettävä luettelo asumistukiasioiden tehdyistä päätöksistä ja asuntohallituksen määräämä selvitys niistä sekä laskelma korvauksen määrästä.

11 §. Lautakunnan on pidettävä kortistoa asumistuen saajista ja merkittävä siihen kunkin tuen saajan kohdalle tarpeelliset tiedot asumistuen myöntämisestä, lisäyksestä, vähennyksestä ja maksamisesta, takaisinperimisestä ja perimättä jättämisestä sekä muista asumistukea koskevista toimenpiteistä.

Lautakunnan tulee tarvittaessa antaa asuntohallitukselle ja lääninhallitukselle tietoja asumistuen myöntämisestä ja maksamisesta.

12 §. Asuntohallituksen tulee valvoa, että asumistuen myöntämisessä ja maksamisessa menetellään voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti.

Lääninhallitusten tulee tarvittaessa osallistua valvontaan.

Milloin havaitaan, että asumistukea on myönnetty väärin perustein tai muuten virheellisesti taikka, että asumistukea on maksettu virheellisesti, asuntohallituksen on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin virheen oikaisemiseksi.

Asuntohallituksen tulee seurata asumistuen saajien määrää tulotason ja varallisuusaseman mukaan, asumistuen suuruutta tuen saajien eri ryhmissä, kohtuullisina pidettävien asumismenojen kehitystä, tuettavan asumisen tasoa ja asumistukeen käytettävien varojen kokonaismäärää sekä mainittujen tekijöiden vaikutusta toisiinsa.

13 §. Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sisäasiainministeriö.

14 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

91. LAKI LAPSILISÄLAIN 1 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 23 päivänä 1975.
 (Suomen AsK 491/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1974:195)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (895/74), näin kuuluvaksi:

1 §.-----
 Lapsilisän määrä on 604 markkaa vuodessa. Jäljempänä 3 §:ssä mainitun, lapsilisän nostamiseen oikeutetun henkilön toisesta lapsesta on lapsilisän määrä kuitenkin 696 markkaa vuodessa, kolmannesta lapsesta 812 markkaa vuodessa sekä neljännestä ja kustakin seuraavasta lapsesta 1 036 markkaa vuodessa, paitsi milloin lapsi on 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla hoidettavana laitoksessa.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

92. KOULUHUONETILOJEN VALVONNASTA, SIIVOUKSESTA
JA VEDEN LÄMMITTÄMISESTÄ MAKSETTAVAT PALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 23 p:ltä
1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:88)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa 17.6.1974 tekemänsä päätöksen edellyttämästä kouluhuonetilojen valvonnasta, siivouksesta ja veden lämmittämisestä huolehtivalle henkilölle maksettavat palkkiot käytettäessä koulun huonetiloja muuhun kuin koulun omiin tarkoituksiin 1.4.1975 lukien seuraaviksi (tähän saakka voimassa ollut palkkio merkitty sulkeisiin):

I Valvonnasta suoritettava palkkio

Valvonnasta suoritettava tuntipalkkio on yhden opinto-, harjoitus- tai kokousryhmän kokoontuessa 9,31 (7,90) markkaa.

Mikäli koulun eri huoneissa kokoontuu samanaikaisesti useita ryhmiä, tulee tuntipalkkioita korottaa kultakin samanaikaisesti kokoontuvalta ryhmältä 10 %:lla, jolloin tuntipalkkio muodostuu seuraavaksi:

1 ryhmä	2 ryhmää	3 ryhmää	4 ryhmää
9,31	10,24	11,17	12,10
(7,90) mk	(8,69) mk	(9,48) mk	(10,27) mk

Kello 21.00 jälkeen tehdystä valvontatyöstä suoritetaan palkkio 50 %:lla korotettuna.

Milloin koulurakennuksen sisäänkäytävät sekä huonetilat sijaitsevat niin, ettei yksi henkilö voi valvontaa hoitaa, voi toisena valvojana toimia muu kaupunginhallituksen 17.6. 1974 päätöksessä tarkoitettu henkilö, jolloin kummallekin suoritetaan palkkio valvomiensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksan mukaan.

II Siivouksesta suoritettava palkkio

Siivouksesta suoritettava palkkio on voimistelusalin ja siihen liittyvien pesu- ja pukeutumistilojen siivouksesta 10,93 (8,93) markkaa, veistosalin siivouksesta 9,28 markkaa ja luokkahuoneen tai muun sellaisen siivouksesta 4,92 (4,02) markkaa.

III Veden lämmittämisestä suoritettavat palkkiot

Lämmintä vettä haluavien voimisteluyhdistysten seurojen on suoritettava veden valmistamisesta, milloin koululla ei ole avustavaa talonmies-lämmittäjää, käyttökerralta ryhmää kohti seuraavan erittelyn mukainen palkkio:

1 ryhmä	10,04 (8,67)	markkaa
2 ryhmää	7,72 (6,97)	"
3 tai useampia ryhmiä	6,89 (5,95)	"

IV Lauantai- ja sunnuntaityö ym.

Lauantai-iltana ja sunnuntaina järjestettävien tilaisuuksien valvonta- ja siivouspalkkiot suoritetaan 100 %:lla korotettuina.

Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaus kansakoulujen talouspäällikön hyväksymän sopimuksen mukaan.

Samalla kaupunginhallitus päätti, että edellä mainittuja palkkioita maksetaan koulun huoltohenkilökuntaan kuuluvalle ainoastaan virallisen työajan ulkopuolella suoritetusta työstä sekä että edellä olevaa palkkioasteikkoa sovelletaan myös ammattikouluissa, joissa näiden palkkioiden maksaminen myös tulee kysymykseen.

93. LAKI LEIMAVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 25 p:nä 1975.

(Suomen AsK 482/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:223)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 4 §:ään sisältyvä kolmas viranomaisten ryhmä, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1029/74), 10 §:n Päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa, jolla myönnetään lupa tai oikeus, koskevan nimikkeen 7 ja 8 kohta, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (669/66), 12 §:n 1 momentin 28 kohta, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1950 annetussa laissa (597/50), sekä lisätään lain 10 §:ään opetuslupaa koskevan nimikkeen jälkeen Osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskeva uusi nimike seuraavasti:

4 §. Viranomaiset, joiden toimituskirjoista leimaveroa on suoritettava, luetaan leiman määrän puolesta kuuteen ryhmään seuraavasti:

3 ryhmä:

Lääninhallitukset lääninoikeuksineen, väestörekisterikeskus, keskusrikospoliisi, suojelupoliisi, sota-arkisto, valtiokonttori, valtiontalouden tarkastusvirasto, verohallitus, tullihallitus, pankkitarkastusvirasto, rakennushallitus, tuomiokapitulit, ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitus, kouluhallitus, ammattikasvatushallitus, valtionarkisto, maakunta-arkistot, maatilahallitus, vesihallitus, metsähallitus, maanmittaushallitus, metsäntutkimuslaitos, tie- ja vesirakennushallitus, autorekisterikeskus, ilmailuhallitus, ilmatieteen laitos, rautatiehallitus, posti- ja lennätinhallitus, merenkulkuhallitus, elinkeinohallitus, patentti- ja rekisterihallitus, teknillinen tarkastuslaitos, työsuojeluhallitus, tapaturmavirasto, sosiaalishallitus ja lääkintöhallitus.

10 §. Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan merkityt lupatodistukset, mikäli ne eivät ole lei-

maverosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustettava leimalla seuraavin määrin:

 Osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen vahvistaminen 150 markkaa.

 Päätös, pöytäkirjanote tai muu toimituskirja, jolla myönnetään lupa tai oikeus:

 7) hirven kaatamiseen 250 markkaa kultakin hirveltä ja 90 markkaa kultakin hirven vasalta;

8) valkohäntäpeuran kaatamiseen 90 markkaa kultakin valkohäntäpeuralta ja muun hirvieläimen kaatamiseen 60 markkaa kultakin eläimeltä;

 12 §. Leimaverosta ovat vapaat toimituskirjat:

 asioissa, jotka koskevat:

 niin myös

 28) teknillisen tarkastuslaitoksen mittaamisvälineiden tarkastuksesta antama todistus;

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975, kuitenkin siten, että lain 4 §:ään sisältyvä kolmas viranomais-ten ryhmä lääninoikeuksien osalta tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 1975.

94. LIIKENNEVAHINKOJEN KORVAAMISESTA ANNETUN KAUPUNGINHALLITUKSEN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 30 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:143, 1968:31)

Kaupunginhallitus päätti, ettei yleisten töiden lautakunnan esitys 31.5.1974 annetun vahingonkorvauslain säännökset huomioon ottaen anna kaupunginhallitukselle aihetta toimenpiteisiin.

Samalla kaupunginhallitus päätti, kumoten asiasta 16.3.1961 ja pöytäkirjan 810 §:n kohdalla tekemänsä päätöksen siihen 4.3.1968 pöytäkirjan 699 §:n kohdalla tehtyine muutoksineen,

- 1 että mikäli kaupungin palveluksessa oleva henkilö aiheuttamansa liikennevahingon johdosta on korvausvelvollinen kolmannelle, suorittaa kaupunki sanotun korvauksen oikeudenkäyntikuluineen, mikäli vakuutusyhtiö ei sitä korvaa,
- 2 että mainitunlaisissa vahinkotapauksissa vastaa vahingon aiheuttaja itse hänen maksettavakseen tuomituista sakoista sekä hänelle itselleen asiansa hoitamisesta oikeudella aiheutuneista kuluista,
- 3 että edellä 2 kohdassa sanotun estämättä on liikennelaitoksella kuitenkin oikeus antaa sen liikenteen palveluksessa oleville yksityistapauksissa erikseen harkittaessa oikeudenkäyntiapua kaupungin kustannuksella, milloin sen on katsottava olevan kaupungin edun valvomiseksi tarpeellista,
- 4 että edellä mainitut 1,2 ja 3 kohdat eivät koske tapauksia, joissa vahinko on aiheutettu tahallisesti tai törkeällä tuottamuksella, mihin on rinnastettava törkeä varomattomuus liikenteessä, jolloin vahingon aiheuttaja vastaa hänen syykseen luettavista korvauksista ja oikeudenkäyntikuluista,
- 5 että anottaessa vapautusta edellä 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa korvauksista ja maksuista asianmukaista oikeuden pöytäkirjanotetta ei tarvitse liittää anomukseen, mikäli kaupunki on asian käsittelyn aikana sellaisen tilannut, jolloin anomuksessa saadaan viitata tähän pöytäkirjanotteeseen, sekä

6 että Mikäli kaupungin palveluksessa oleva henkilö on ollut oikeudessa syytettynä liikennevahingosta, mutta oikeuden päätöksellä vapautettu syytteestä, ratkaistaan kussakin yksityistapauksessa ilmenneiden seikkojen nojalla erikseen, korvataanko hänelle asiansa hoitamisesta oikeudessa mahdollisesti aiheutuneet kulut kaupungin varoista.

Vielä kaupunginhallitus päätti kiinnittää kaupungin kaikkien lauta- ja johtokuntien sekä virastojen ja laitosten huomion 1.9.1974 voimaan tulleen vahingonkorvauslain säännöksiin, kehottaa niitä huolehtimaan kaupungin edun valvomisesta kaikissa niissä tapauksissa, joissa viranhaltija tai työntekijä vahingonkorvauslain säännösten mukaan on korvausvelvollinen kaupungille työnantajana sekä todeta, että kaupungin palveluksessa olevan henkilön omavastuu määräytyy kaupunginhallituksen 16.3.1961 ja 4.3.1968 tekemien päätösten mukaisesti niissä tapauksissa, joissa korvausvelvollisuuden perusteena oleva tapahtuma on sattunut ennen 1.9.1974.

95. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS MIELISAI-
RAANHOITOLAITOSEN PÄIVÄMAKSUISTA.

Annettu heinäkuun 2 p:nä 1975.
(Suomen AsK 517/75)

Sosiaali- ja terveysministeriö on 2 päivänä toukokuuta 1952 annettun mielisairaslain (187/52) 39 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Kunnallisessa, valtionapua saavassa mielisairaanhoido-
laitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava päivämaksuna
6 markkaa sairaansijasta, kuitenkin puolipäivähoidosta ainoas-
taan 3 markkaa.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitussa mielisairaanhoidolaitoksessa
hoidettavan potilaan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu päivä-
maksu korotettuna 50 sadalta, jos potilas on sellaisesta kun-
nasta, jolla ei ole sairaansijoja siinä hoitolaitoksessa.

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1975,
ja sillä kumotaan mielisairaanhoidolaitosten päivämaksuista 30
päivänä toukokuuta 1956 annettu sisäasiainministeriön päätös
(324/56) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

96. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS LASTENSUOJELULAIN 39 §:SSÄ MAINITTUJEN KUSTANNUSTEN LASKEMISESTA JA TILITYKSESTÄ SEKÄ NIIDEN KORVAUKSEN VALTION VAROISTA MAKSAMISESTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 3 p:nä 1975.
(Suomen AsK 573/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1955:118)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä muuttanut lastensuojelulain 39 §:ssä mainittujen kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen valtion varoista maksamisesta 3 päivänä helmikuuta 1938 annetun valtioneuvoston päätöksen (71/38) 3 §:n, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 24 päivänä marraskuuta 1955 annetulla valtioneuvoston päätöksellä (462/55), seuraavasti:

3 §. Kunnan tulee hakea 1 tai 2 §:ssä mainittua korvausta sosiaalihallitukselta viimeistään kustannusten suorittamisvuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä. Hakemus on tehtävä sosiaalihallituksen hyväksymän kaavan mukaisella lomakkeella. Korvaushakemuksessa olevan kustannustilityksen tulee olla kunnan tilintarkastajien hyväksymä.

97. LAKI LAPSEN HUOLTOA TAI TAPAAMISOIKEUTTA KOSKEVAN TUOMION TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 523/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Lapsen huoltoa tai luovuttamista huoltajalleen taikka tapaamisoikeutta koskeva tuomio pannaan täytäntöön tässä laissa säädettyssä järjestyksessä.

Mitä tässä laissa säädetään tuomiosta, koskee soveltuvin osin myös tuomioistuimen päätöstä sekä lapsen huoltoa koskevaa tuomarin määräystä.

2 §. Täytäntöönpanoa haetaan sen paikkakunnan ulosotonhaltijalta, missä lapsi asuu. Jollei lapsella ole tunnettua asuinpaikkaa, täytäntöönpanoa saadaan hakea siellä, missä lapsi oleskelee taikka missä hakijan vastapuoli asuu tai oleskelee.

Jollei hakija ole voinut selvittää, mikä ulosotonhaltija on toimivaltainen, hakemus saadaan jättää Uudenmaan lääninhallitukselle.

3 §. Hakemus on tehtävä kirjallisesti. Hakemukseen on liitettävä tuomio alkuperäisenä tai tuomion antaneen viranomaisen asianomaisen virkamiehen oikeaksi todistamana jäljennöksenä.

Mikäli hakemus on puutteellinen, ulosotonhaltijan on varattava hakijalle tilaisuus kohtuullisessa määräajassa täydentää hakemustaan.

4 §. Ennen asian ratkaisemista ulosotonhaltijan tulee antaa sosiaalilautakunnan määräämän tai muun sopivaksi katsomansa henkilön tehtäväksi yrittää saada sen, jonka huostassa lapsi on, vapaaehtoisesti täyttämään, mitä tuomiossa on määrätty.

Sosiaalilautakunnan tulee enintään neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan määrätä kaksi tai useampia kunnassa asuvia henkilöitä hoitamaan edellä 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä kunnassa. Määräys voidaan antaa ainoastaan lastensuojelutyöhön perehtyneelle tai muulle sopivalle henkilölle, joka on siihen suostunut. Määräyksestä on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle ulosotonhaltijalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun tehtävän saaneen henkilön tulee ulosotonhaltijan määräämässä ajassa toimittaa tälle ker-

tomus niistä toimenpiteistä, joihin hän on ryhtynyt, ja siitä, mitä tehtävää suoritettaessa on tapahtunut. Sanottua aikaa ei ilman pakottavaa syytä saa määrätä kahta viikkoa pitemmäksi.

5 §. Päättyessään täytäntöönpanosta ulosotonhaltija voi asettaa uhkasakon tai, milloin on kysymys lapsen huollosta tai luovuttamisesta huoltajalle, määrätä ulosottomiehen noutamaan lapsen.

6 §. Jos lapsi on täyttänyt 15 vuotta, täytäntöönpanoon ei saa ryhtyä vastoin lapsen tahtoa. Sama on voimassa 15 vuotta nuorempaan lapsen nähden, jos lapsi on niin kehittynyt, että hänen tahtoonsa voidaan kiinnittää huomiota.

7 §. Jos ulosotonhaltija katsoo olosuhteiden tuomion antamisen jälkeen muuttuneen niin oleellisesti, ettei tuomiota lapsen etu huomioon ottaen olisi pantava täytäntöön, vaan että kysymys huollosta tai tapaamisoikeudesta olisi saatettava uudelleen tuomioistuimen tutkittavaksi, ulosotonhaltijan tulee hylätä hakemus. Uusi tuomio annetaan hakijan tai tämän vastapuolen kanteesta. Jos asia on vireillä muutoksenhakutuomioistuimessa, tulee ulosotonhaltijan saatta hylkäävä päätöksensä tämän tietoon.

8 §. Milloin lapsi on jonkun muun kuin huoltajansa hoidossa, ulosotonhaltija voi huoltajan pyynnöstä ryhtyä toimenpiteisiin lapsen luovuttamiseksi hänelle, vaikka ei ole annettu 1 §:ssä tarkoitettua tuomiota sitä henkilöä vastaan, jonka hoidossa lapsi on.

Milloin on erittäin painavia syitä saattaa kysymys lapsen huollosta tuomioistuimen tutkittavaksi, ulosotonhaltijan tulee hylätä hakemus ja osoittaa asianosaiset ajamaan kannetta tuomioistuimessa.

Muutoin on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä 2-6 §:ssä on säädetty.

9 §. Lapsen noutaminen ja muu lapsen kohdistuva toimenpide on suoritettava mahdollisimman hienovaraisesti. Noutamisessa on sosiaalilautakunnan edustajan oltava saapuvilla. Edustaja voi, mikäli hän katsoo sen tarpeelliseksi, kutsua lääkärin saapuville. Jollei toimenpidettä lapsen sairauden tai muun syyn takia voida suorittaa, se on siirrettävä myöhempään ajankohtaan.

10 §. Milloin tässä laissa tarkoitettussa asiassa on aihetta otaksua, että lapsi täytäntöönpanon estämiseksi viedään maasta tai siirretään paikasta toiseen tahi jos asia muutoin on kiireellinen, ulosotonhaltija voi välittömästi vastapuolta kuulematta määrätä, että lapsi on väliaikaisesti sijoitettava sosiaalilautakunnan toimesta valtion, kunnan, kuntainliiton tai muun kuntayhtymän omistamaan tai ylläpitämään laitokseen tai muuhun sopivaan hoitoon.

Edellä 1 momentissa mainittu toimenpide on voimassa, kunnes täytäntöönpanoasiassa on annettu päätös. Toimenpiteestä tehty päätös on kuitenkin viivytyksettä peruutettava, kun toimenpiteeseen ei enää ole aihetta.

11 §. Milloin asian selvittämiseksi on tarpeellista, ulosotonhaltijan tulee hankkia valtion tai kunnan viranomaisen lausunto asiasta. Tarvittaessa ulosotonhaltija voi kuulla lasta sekä muita henkilöitä, jotka voivat antaa lisätietoja asiasta.

Jos kuultavan on saavuttava henkilökohtaisesti, asetetaan hänelle sakon uhka. Kun lapsi, joka kutsutaan henkilökohtaisesti kuultavaksi, ei ole täyttänyt viittatoista vuotta, asetetaan sakon uhka sille, jonka hoidossa lapsi on.

Ulosotonhaltijana lääninhallitus voi lääninoikeudessa kuulustuttaa ja maistraatti kuulustella todistajia ja asiantuntijoita valallisesti tai määrätä kuulustelun toimitettavaksi yleisessä alioikeudessa. Niin ikään ulosotonhaltija voi määrätä, että lapsi on lääkärin tarkastettava.

12 §. Milloin hakemus 2 §:n 2 momentin nojalla on annettu Uudenmaan lääninhallitukselle, tämän tulee ryhtyä toimenpiteisiin lapsen ja hakijan vastapuolen oleskelupaikan selville saamiseksi. Jos muu ulosotonhaltija todetaan toimivaltaiseksi, lääninhallituksen tulee siirtää hakemus sille.

Kunnes hakemus on siirretty, lääninhallituksen tulee ryhtyä ulosotonhaltijalle tämän lain mukaan kuuluviin toimenpiteisiin asiassa.

13 §. Ulosotonhaltijan tämän lain nojalla antama päätös on heti täytäntönpantavissa, jolle päätöksessä ole toisin määrätty.

Ulosotonhaltijan päätökseen haetaan muutosta hovioikeudelta niin kuin ulosottolaissa on säädetty. Edellä 7 §:ssä ja 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei kuitenkaan saa hakea muutosta.

14 §. Ulosotonhaltijan toimesta kuulluille todistajille ja asiantuntijoille suoritettavat korvaukset, korvaus lääkärille tämän lain mukaisista tehtävistä sekä kustannukset 4 §:ssä tarkoitetun tehtävän suorittamisesta ja 10 §:n 1 momentissa tarkoitettusta lapsen sijoittamisesta maksetaan valtion varoista.

15 §. Mikäli tässä laissa ei ole toisin säädetty, on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä tuomion tai päätöksen täytäntönpäntästä sekä virka-avusta ja kuluista on ulosottolaissa säädetty.

16 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain soveltamisesta annetaan tarvittaessa asetuksella.

17 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

Tätä lakia on soveltuvin osin noudatettava myös ennen lain voimaantuloa vireillepannuissa täytäntönpäntäasioissa. Jos ulosottomiehelle osoitettu tuomion täytäntönpäntä koskeva hakemus on lain voimaantullessa edelleen hänellä vireillä, ulosottomiehen tulee viipymättä toimittaa asia ulosotonhaltijalle tämän lain mukaisesti käsiteltäväksi.

Lain 4 §:ssä tarkoitettuja henkilöitä ensimmäistä kertaa määrättäessä on heidän toimikautensa määrättävä avioliittolain (234/29) 84 a §:ssä tarkoitettujen, sosiaalilautakunnan määräämien sovittelijain toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

98. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1975.

(Suomen AsK 527/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:158 ja 1969:175)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 69 §:n 1 ja 2 momentti ja 70 §, näistä 70 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (740/69), sekä lisätään 56 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

56 §. -----
 Jos on ilmeistä, että verotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, on verolautakunnan huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat olla johtona asian arvostelemiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Mikäli verovelvollinen ei tällöin esitä selvitystä siitä, että olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta tahi ettei toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin, on verolautakunnan verotusta toimittaessaan meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

69 §. Ennakkotiedon antamista varten kysymyksessä, joka koskee verovelvolliselle määrättävää valtionveroa tai kunnallisveroa taikka ennakkoperinnästä voimassa olevien säännösten mukaan tapahtuvaa ennakon pidättämistä tai suorittamista, on verohallituksen yhteydessä keskusverolautakunta.

Keskusverolautakunta voi, jos se katsotaan verovelvolliselle tai ennakon pidättämiseen velvolliselle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on

tärkeätä saada asia ratkaistuksi, hakemuksesta antaa l momentissa tarkoitettun ennakkotiedon kirjallisella päätöksellä, jota on, kun hakija tekee siitä vaatimuksen, sitovana noudatettava siinä verotuksessa tai ennakkoperinnässä, jota varten ennakkotieto on annettu.

70 §. Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka ynnä heidän varamiehensä valtioneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä on yksi määrättävä valtiovarainministeriön virkamiehistä ja yksi verohallituksen virkamiehistä sekä kaksi kunnallisten keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan tuomarinviran hoitamiseen oikeuttava tutkinto sekä perehtyneisyyttä tuomarintehtäviin. Vähintään puolet keskusverolautakunnan muista jäsenistä tulee olla tuomarinviran hoitamiseen oikeuttavan tutkinnon suorittaneita. Sen ohessa keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin perehtyneitä, ja heillä tulee, mikäli mahdollista, olla tuntemusta talouselämän eri aloista. Keskusverolautakunnassa tulee, mikäli mahdollista, eri veronmaksajaryhminen olla edustettuina.

Tällä lailla 56 §:ään lisättyä uutta 2 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1975 toimitettavassa verotuksessa.

99. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1975.

(Suomen AsK 528/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:86)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 72 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä kesäkuuta 1973 annetussa laissa (510/73), näin kuuluvaksi:

72 §.-----

Harkintaverotusta ei myöskään sovelleta kiinteistöön siltä osin kuin sitä käytetään verovelvollisen tai hänen perheensä tahi kuolinpesän tai yhtymän osakkaan taikka tämän perheen asumiseen tai vapaa-ajan viettoon. Milloin on kysymys asunto-osakeyhtiön, asunto-osuuskunnan, asunto-osakeyhtiöistä annetun lain (30/26) 25 §:ssä tarkoitetun osakeyhtiön tai muun vastaavan yhteisön omistamasta kiinteistöstä, harkintaverotusta ei sovelleta, jos yhteisön huoneistojen pinta-alasta vähintään 90 prosenttia käytetään asumistarkoitukseen. Muussa tapauksessa harkintaverotusta ei sovelleta yhteisön omistaman kiinteistön siihen osaan, joka on edellä mainitussa käytössä. Tätä säännöstä sovellettaessa katsotaan huoneistoa käytetyn asumistarkoitukseen, milloin se pääasiallisesti on tässä käytössä.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1975 toimitettavassa verotuksessa.

100. LAKI ELINKEINON HARJOITTAMISEN OIKEUDESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 529/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1967:55)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain 4 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 13 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa laissa (287/67), näin kuuluvaksi:

4 §.-----
Kauppa- ja teollisuusministeriö voi kuitenkin antaa luvan kauppamerenkulun harjoittamiseen ulkomaalaisella aluksella Suomen paikkakuntien välillä, milloin kysymyksessä on Ahvenanmaan maakunnan ja muun Suomen välinen liikenne tahi sellainen ruotsalainen, norjalainen tai tanskalainen öljyn, kemikaalien tai irtosementin kuljettamiseen taikka muuhun erityiseen tehtävään tarkoitettu erikoisalus, jollaisia ei riittävästi ole Suomesta saatavissa. Lupa voidaan antaa enintään vuodeksi kerrallaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975.

101. ASETUS ASUMISTUKIASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1975.
(Suomen AsK 544/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1975: 90)

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä kesäkuuta 1975 annetun asumistukiasetuksen (488/75) 3 § näin kuuluvaksi:

3 §. Opiskelijalle myönnettävän asumistuen saamisen edellytyksenä on, että hänelle ei ole määrätty veroa omaisuudesta sekä että hänen, hänen aviopuolisonsa ja alaikäisten lastensa ja, milloin hän ei ole eikä ole ollut avioliitossa, hänen vanhempiansa yhteenlaskettu verotettava omaisuus ei ylitä valtioneuvoston vuosittain vahvistamaa määrää.

Opiskelijalle myönnettävän asumistuen saamisen edellytyksenä ja asumistuen suuruutta määrättäessä huomioon otettavien kunnallisverotuksessa määrättyjen äyrien lukuun tulee sisältyä tuensaajalle määrättyt veroäyrit sekä hänen aviopuolisolleen ja alaikäiselle lapselleen ja, milloin hän ei ole eikä ole ollut avioliitossa, hänen vanhemmilleen määrättyistä veroäyreistä valtioneuvoston vuosittain vahvistama määrä.

102. LAKI PALO- JA PELASTUSTOIMESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 559/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1960:111)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku.

Palo- ja pelastustoimi.

1 §. Palo- ja pelastustoimesta on voimassa, mitä tässä laissa ja sen nojalla on säädetty ja määrätty.

Palotoimeen kuuluvat palonehkäisy, jonka tarkoituksena on ennalta estää tulen irtipääsy taikka helpottaa palon samuttamista tai rajoittamista ja siitä aiheutuvan vaaran torjumista sekä sammutus- ja muut toimenpiteet tulipalon yhteydessä.

Pelastustoimeen luetaan tämän lain mukaan sellaiset räjähdysonnettomuuden, öljyvahingon, sortuman, liikenneonnettomuuden, kaasu- tai nestevuodon, tulvan, rankkasateen tai näihin verrattavan onnettomuuden taikka luonnontapahtuman johdosta uhrien pelastamiseksi ja aiheutuneiden vahinkojen taikka ilmenneen vaaran torjumiseksi tai rajoittamiseksi tarpeelliset toimenpiteet, joista tarkoituksenmukaisesti voidaan huolehtia palotoimen viranomaisten toimesta.

Lisäksi on noudatettava, mitä laissa aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjumisesta (668/72) ja laissa maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta (378/74) on erikseen säädetty.

2 §. Palo- ja pelastustoimi on suunniteltava ja järjestettävä niin, että siihen kuuluvat toimenpiteet voidaan olosuhteissa, joissa niitä tarvitaan, suorittaa viivytyksettä ja tehokkaasti.

2 luku.

Hallinto.

3 §. Palo- ja pelastustoimen ylin johto, ohjaus ja valvonta kuuluu sisäasiainministeriölle. Tätä varten ministeriössä on osasto, jonka toimialaan voi kuulua myös muita sille soveltuvia ministeriön käsiteltäviä asioita.

Palo- ja pelastustointa koskevissa asioissa ministeriön apuna on palo- ja pelastustoimen neuvottelukunta.

4 §. Sisäasiainministeriön on vuosittain laadittava v a l t a k u n n a l l i n e n y l e i s s u u n n i t e l m a palo- ja pelastustoimen järjestämisestä ja kehittämisestä viittä seuraavaa kalenterivuotta varten. Suunnitelma on toimitettava lääninhallituksille ja kunnille sekä muille asianomaisille tiedoksi ja huomioon otettavaksi.

5 §. Palo- ja pelastushenkilöstön koulutuksesta huolehtii valtio. Valtion palo-opistosta on säädetty erikseen. Sisäasiainministeriö voi hyväksyä myös muun kuin valtion ylläpitämän oppilaitoksen palo- ja pelastustoimen koulutuslaitokseksi.

Sisäasiainministeriö voi määrätä palo- ja pelastusalalla toimivan järjestön sopimuksen mukaan toimimaan valtion palo- ja pelastusteknisenä asiantuntijana sekä suorittamaan paloteknistä tarkastustoimintaa ja antamaan palo- ja pelastustointa koskevaa koulutusta.

6 §. Palo- ja pelastustoimeen kuuluvien onnettomuusilmoitusten vastaanottamista ja hälytysten toimittamista varten maa jaetaan h ä l y t y s a l u e i s i i n. Jaosta päättää sisäasiainministeriö. Hälytysalueet on määrättävä siten, että alueen eri osista voidaan helposti saada kaikkina vuorokauden aikoina yhteys alueen hälytyskeskukseen (a l u e h ä l y t y s k e s k u s). Sisäasiainministeriö määrää aluehälytyskeskuksen sijainnin.

Hälytysalueeseen kuuluvien kuntien on huolehdittava aluehälytyskeskuksen rakentamisesta ja ylläpitämisestä. Jos kunnat eivät pääse yksimielisyyteen tästä taikka aluehälytyskeskuksen perustamis- tai käyttökustannusten jaosta, määrää asiasta lääninhallitus.

7 §. Palo- ja pelastustointa ohjaa ja valvoo läänin alueella lääninhallitus. Läänit jaetaan palo- ja pelastustoimen y h t e i s t o i m i n t a - a l u e i s i i n siten, että jako mahdollisuuksien mukaan noudattaa 6 §:ssä tarkoitettua hälytysaluejakoa. Jaon vahvistaa sisäasiainministeriö.

Lääninhallituksen on yhdessä kuntien viranomaisten kanssa laadittava suunnitelmat yhteistoiminta-alueen puitteissa tapahtuvasta avun antamisesta sekä muusta palo- ja pelastustoimen alaa koskevasta yhteistyöstä (y h t e i s t o i m i n t a s u u n n i t e l m a).

Yhteistoimintasuunnitelmaan on tarpeen mukaan otettava määräykset yhteistoiminnasta myös toiseen yhteistoiminta-alueeseen tai toiseen lääniinkin kuuluvan kunnan kanssa.

8 §. Kunnan on pidettävä huolta palo- ja pelastustoimesta alueellaan.

Kunnalla tulee olla valtuuston vuosittain viittä seuraavaa kalenterivuotta varten hyväksymä suunnitelma palo- ja pelastustoimen kehittämisestä (k e h i t t ä m i s s u u n n i t e l m a).

9 §. Kunnat voivat sopimuksen nojalla yhteisesti hoitaa palo- ja pelastustoimeen kuuluvia tehtäviä (y h t e i s -

t o i m i n t a s o p i m u s). Sopimuksen tulee sopeutua yhteistoimintasuunnitelmaan. Sopimukselle, joka koskee kunnan koko palo- ja pelastustoimen hoitamista taikka palopäällikön viran tai palokunnan pitämistä yhteisenä, on saatava lääninhallituksen hyväksyminen.

10 §. Kunnassa on palolautakunta.

Palolautakunnan tulee huolehtia kunnan palo- ja pelastustoimesta ja valvoa, että siitä annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan.

11 §. Palolautakuntaan valtuusto valitsee toimikauttaan vastaavien neljän vuoden ajaksi vähintään viisi jäsentä ja kullekin henkilökohtaisen varajäsenen tai, milloin lautakunta hoitaa myös väestönsuojelulautakunnalle kuuluvat tehtävät, vähintään seitsemän jäsentä ja näille henkilökohtaiset varajäsenet. Valtuusto määrää varsinaisista jäsenistä lautakunnalle puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan samaksi ajaksi.

Milloin kunnan koko palo- ja pelastustoimen hoitaa yhteistoimintasopimuksen nojalla toinen kunta, ei edellisessä kunnassa aseteta palolautakuntaa. Jälkimmäisen kunnan palolautakuntaan valitsee osan jäsenistä edellisen valtuusto, mikäli yhteistoimintasopimuksessa niin määrätään.

Palopäällikkö on velvollinen olemaan läsnä palolautakunnan kokouksissa. Hän saa niissä ottaa osaa keskusteluun mutta ei päätöksen tekoon.

12 §. Kunnassa on palopäällikön päätoiminen virka. Palopäällikkö voi lääninhallituksen suostumuksella hoitaa myös kunnan väestönsuojelupäällikön tai -ohjaajan tehtävät. Kunnassa tulee tarpeen mukaan olla myös apulaispalopäällikön, palotarkastajan ja muita palo- ja pelastustoimen virkoja sekä nuhoijan virkoja.

Lääninhallitus voi hakemuksesta myöntää kunnalle luvan pitää palopäällikön virkaa sivuvirkana tai yhdistää sen muihinkin kuin edellä mainittuihin virkoihin taikka myöntää lykkäystä viran perustamiseksi, milloin tätä on kunnan asukasluvun vähäisyyden takia tai muusta syystä pidettävä perusteltuna.

Mikäli se kunnan alueen laajuuden johdosta tai muusta erityisestä syystä on tarpeen, kunta voi olla jaettuna palopiireihin, joissa on sammutuspäällikkö. Sammutuspäällikkö on kunnallinen luottamusmies, jollei palopiirissä ole sammutuspäällikön virkaa.

Kunnan paloviranomaisia ovat palolautakunta, palopäällikkö, apulaispalopäällikkö, palotarkastaja, sammutuspäällikkö ja vakinaisen tai puolivakinaisen palokunnan päivystysvuorossa oleva korkein esimies taikka muuta kunnallista palokuntaa pelastustoiminnassa johtava henkilö.

13 §. Vakinaisen ja puolivakinaisen palokunnan palo- ja pelastushenkilöstö jakaantuu päällystöön, alipäällystöön ja miehistöön.

Palopäällikön ja 1 momentissa tarkoitetun päätoimisen päällystön ja alipäällystön kelpoisuusehtona on valtion palopistossa suoritettu asianomaista virkaa tai viranhaltija-

ryhmää vastaava tutkinto.

Jäljempänä 15 §:n 4 momentissa tarkoitettun sopimuspalokunnan palo- ja pelastustyöhön osallistuvaan päällystöön kuuluvan tulee olla suorittanut valtion palo-opistossa vähintään tälle päällystölle tarkoitettu kurssi.

Palotarkastajan ja muun yksinomaan palonehkäisytehtävissä toimivan henkilöstön kelpoisuusehtona on palo-opistossa suoritettu palopäällystöltä vaadittava tai asianomaista virkaa vastaava tutkinto taikka palontorjuntakokemuksen lisäksi teknillisessä koulussa suoritettu talonrakennuksen opintosuunnan tutkinto.

Piirinuochojan tai vastaavassa asemassa olevan nuohousesimiehen kelpoisuusehtona on nuohoojan ammattitutkinto.

14 §. Palopäällikön viran täyttää kunnallisvaltuusto ja muun henkilökunnan, sopimuspalokuntaan kuuluvia lukuun ottamatta, ottaa palolautakunta, mikäli johtosäännössä ei ole toisin määrätty.

3 luku.

Palokunnat sekä niiden välinen ja muu yhteistoiminta.

15 §. Kunnalla pitää olla palokunta, joka on vakinainen, puolivakinainen tai sopimuspalokunta.

Vakinaisen palokunnan palo- ja pelastushenkilöstö on päätoimista. Sen palveluvuorossa oleva henkilöstö on jatkuvasti hälytysvalmiudessa.

Puolivakinaisen palokunnan henkilöstö on osaksi päätoimista ja osaksi sivutoimista. Sen hälytysvalmiuden tulee olla sellainen, että palo- ja pelastustoimen edellyttämiin ensitoimenpiteisiin tarvittava osa palokunnasta voi välittömästi hälytyksen saatuaan lähteä palo- tai onnettomuuspaikalle.

Sopimuspalokunta on palokunta, joka huolehtii kunnan palo- ja pelastustoimeen kuuluvista tehtävistä kunnan kanssa tehdyssä sopimuksessa määrättyllä tavalla. Sen hälytysvalmiudesta on voimassa, mitä puolivakinaisesta palokunnasta on säädetty, jollei sopimuksessa toisin määrätä.

16 §. Kunnallisen palokunnan henkilövahvuuden, palo- ja pelastustoimeen tarvittavan kaluston sekä palokunnan hälytysvalmiuden pitää olla riittävä ottaen huomioon kunnan asukasluku, taaja-asutuksen määrä, rakennustapa, metsäpalovaara, henkilöturvallisuuden kannalta vaaranalaiset laitokset, teollisuus, varastoalueet, liikenne sekä öljyvahinkojen mahdollisuudet ja muut onnettomuus- tai palovaaraa aiheuttavat seikat.

Milloin 21 §:n 2 momentissa tarkoitettujen rakennusten, rakennelmien ja alueiden palo- ja pelastustoimesta sekä niissä tarvittavista laitteista ja kalustosta on erikseen määrätty, otetaan se huomioon 1 momentissa tarkoitettua vahvuutta, kalustoa ja hälytysvalmiutta ratkaistaessa.

Sammutusveden saanti on järjestettävä niin, että se paikalliset olosuhteet huomioon ottaen on riittävä.

17 §. Aluehälytyskeskukselle voidaan antaa 6 §:n 1 momentissa mainittujen tehtävien lisäksi muitakin tehtäviä, milloin

niistä ei ole ilmeistä haittaa aluehälytyskeskuksen tämän lain mukaiselle toiminnalle. Sisäasiainministeriö voi määrätä sopivan aluehälytyskeskuksen toimimaan valtion varoista suoritettavaa korvausta vastaan l ä ä n i n h ä l y t y s k e s k u k s e n a .

Valtion tehtävänä on järjestää ja pitää yllä aluehälytyskeskusten väliset sekä niiden ja lääninhallituksen väliset viestiyhteydet.

18 §. Kunta on velvollinen antamaan 7 §:n 2 momentissa tarkoitettua apua toiselle kunnalle.

Jos tulipalo tai muu onnettomuus uhkaa laajentua suureksi tai muuten huomattavan vaaralliseksi, on myös toiseen yhteistoiminta-alueeseen kuuluva kunta yhteistoimintasuunnitelmasta riippumatta ja erityisen syyn vaatiessa toisen lääniniinkin kuuluva kunta velvollinen lääninhallituksen tai sen valtuuttaman viranomaisen määräyksestä antamaan 1 momentissa mainittua apua.

19 §. Valtion viranomaiset ja laitokset ovat velvollisia antamaan paloviranomaisille virka-apua tässä laissa tarkoitettussa palo- ja pelastustoiminnassa. Virka-avun pyytämisessä ja antamisessa noudatettavasta menettelystä valtioneuvosto antaa tarpeen mukaan määräyksiä.

4 luku.

Palonehkäisytoimi.

20 §. Tulta on käsiteltävä huolellisesti ja siten, ettei siitä aiheudu ilmeistä palovaaraa. Sama koskee syttyvän tai sytyttävän ja räjähtävän aineen tai esineen käsittelyä.

Jokainen on mahdollisuuksiensa mukaan velvollinen valvomaan, että hänen määräysvaltansa piirissä noudatetaan paloturvallisuutta koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

Rakennus ja sen ympäristö on suunniteltava siten ja pidettävä sellaisessa kunnossa, että palokunnan toiminta sekä ihmisten ja omaisuuden pelastaminen on tulipalon tai muun onnettomuuden sattuessa mahdollista.

21 §. Sisäasiainministeriö voi antaa määräyksiä messu-, näyttely-, huvi-, leiri- ja niitä vastaavien alueiden palo- ja henkilöturvallisuutta lisäävistä järjestelyistä sekä palovaaralle alttiiden tai henkilöturvallisuuden kannalta vaarallisten rakennusten, rakennelmien, huoneistojen tai tilojen sisustamisesta ja koristamisesta.

Niin ikään sisäasiainministeriö voi määrätä, että rakennuksen, rakennelman tai huoneiston sekä palovaarallisten varasto- ja muiden alueiden omistaja tai haltija on velvollinen hankkimaan ja pitämään kunnossa tarkoituksenmukaista sammutuskalustoa ja muita pelastustyötä helpottavia laitteita sen mukaan kuin palovaaraan ja muutoin olosuhteisiin nähden on kohtuudella tarpeen sekä ryhtymään muihinkin välttämättömiin varokeinoin ihmisten ja omaisuuden turvaamiseksi onnettomuuden varalta.

22 §. Palovaaran ehkäisemiseksi ja henkilöturvallisuuden lisäämiseksi on toimitettava palotarkastuksia.

Palotarkastuksen toimittaja on päästettävä kaikkiin rakennuksiin, huoneisiin ja varastoihin sekä muihin tarkastuksen kohteina oleviin paikkoihin.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske sellaista puolustuslaitoksen hallinnassa olevaa aluetta ja omaisuutta, joka valtakunnan turvallisuuden vuoksi on pidettävä salassa ja jonka palonehkäisytoimesta puolustusvoimat on ilmoittanut pitävänsä huolta.

23 §. Sisäasiainministeriön tulee tarpeen mukaan tarkastuttaa rakennuksiin ja muuallekin sijoitettuja automaattisia palonilmaisu-, sammutus- ja niitä vastaavia laitteita. Tarkastukseen kuuluvia tehtäviä voidaan uskoa erityiselle tarkastuslaitokselle tai palo- ja pelastustoimen alalla toimivalle järjestölle. Tarkastuksesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi on laitteen haltijan suoritettava maksu asetuksella säädettyjen perusteiden mukaan.

24 §. Tulisijat ja savuhormit on nuohottava sekä ilmanvaihtohormit puhdistettava sisäasiainministeriön määräysten mukaisesti. Nuohooja on päästettävä näitä tehtäviä suorittamaan.

Nuohouksesta ja puhdistuksesta rakennuksen omistajan on suoritettava maksu asetuksella säädettyjen perusteiden mukaan.

25 §. Nuotiota tai siihen verrattavaa avotulta ei saa sytyttää metsään tai sen läheisyyteen, milloin kuivuuden tai muun syyn takia olosuhteet ovat sellaiset, että metsäpalon vaara on ilmeinen.

Metsämaalla saadaan kuivanakin aikana suorittaa metsänhoidollinen kulotus metsäammattimiehen johdolla ja valvonnassa erityistä varovaisuutta noudattaen.

Toisen omistamalle tai hallinnassa olevalle maalle ei avotulen teko ole sallittua ilman asianomaisen lupaa, jollei siihen ole pakottavaa tarvetta.

26 §. Aikana, milloin metsäpalo voi syttyä, on harvaan asutulla alueella järjestettävä lääninhallituksen toimesta tehokas metsäpalojen tähytys- ja tiedotustoiminta. Valtioneuvoston määräämillä alueilla tehtävä kuuluu metsähallitukselle.

Milloin metsäpalon vaara muodostuu uhkaavaksi, ilmatieteen laitoksen pitää antaa metsäpalovaroitus asianomaiselle alueelle.

5 luku.

Sammutus- ja pelastustoiminta.

27 §. Sammutustoimintaan kuuluu tulipalon sammuttaminen sekä siihen liittyvät tai sen yhteydessä tarvittavat tehtävät, kuten paloilmoituksen tekeminen ja palohälytyksen suorittaminen, ihmisten ja omaisuuden pelastaminen, rajoituslinjan teko, sammutushenkilöstön ja -kaluston kuljettaminen ja huoltaminen, sammutusväen kulkeminen palopaikalle ja sieltä

pois, viestitystoiminta ja toiminta johtotehtävissä sekä jälkiraivaus ja -vartiointi.

Muissa onnettomuuksissa kuuluvat pelastustoimintaan 1 momentissa mainittuihin verrattavat tehtävät.

28 §. Joka huomaa tai saa tietää palon syttyneen tai muun onnettomuuden tapahtuneen tai uhkaavan eikä voi heti sammuttaa paloa tai torjua vaaraa, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan siitä vaarassa oleville, tekemään palo- tai onnettomuusilmoituksen sekä ryhtymään kykynsä mukaan sammutus- tai pelastustoimintaan.

29 §. Sammutus- ja pelastustoimintaa johtaa sen kunnan palo- viranomainen, jossa tulipalo on syttynyt tai muu onnettomuus tapahtunut, jollei toisin ole säädetty tai määrätty.

Lääninhallitus voi määrätä asianomaisen virkamiehensä tai muun valtion viranomaisen taikka samaan yhteistoiminta- alueeseen kuuluvan kunnan paloviranomaisen johtamaan sammutus- ja pelastustoimintaa, milloin palo tai muu onnettomuus on sellainen kuin 18 §:n 2 momentissa tarkoitetaan. Lääninhallitus voi myös kutsua asiantuntijoita avustamaan sammutus- ja pelastustoiminnan johtotehtävissä.

30 §. Palon sammuttamiseksi ja sen leviämisen estämiseksi sekä muissa tässä laissa tarkoitetuissa onnettomuuksissa on toimintaa johtavalla viranomaisella oikeus evakuoida ihmisiä, eläimiä ja omaisuutta sekä määrätä hävittämään rakennuksia, varastoja ja muuta omaisuutta, murtamaan ovia, poistamaan aitauksia, kaivamaan maata, ottamaan soraa, hiekkaa tai maata ja tukkimaan oja, kaatamaan puustoa, syyttämään vastatulia sekä ryhtymään muihin tarpeellisiin toimiin.

Palon sammuttamista varten saa jokainen ottaa vettä toisen kaivosta tai muusta vedenottopaikasta.

Viranomaiselle sammutus- ja pelastustoiminnan johtamisessa kuuluvia valtuuksia saa siinä määrin kuin ilmeisesti on välttämätöntä, käyttää myös henkilö, joka asemansa puolesta tai muusta syystä joutuu johtamaan toimintaa, siihen saakka, kun viranomainen on ryhtynyt sitä johtamaan.

31 §. Palon tai muun onnettomuuden johdosta tarpeellista sammutus- ja pelastustoimintaa varten ovat muutkin kuin kunnalliset palokunnat kunnan palopäällikön ja 29 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa lääninhallituksen määräämän viranomaisen yleisen määräysvallan alaisia, kuitenkin niin että teollisuus- tai muun laitoksen palokuntaa saa käyttää vain, mikäli laitoksen turvallisuus ei siitä vaarannu.

Jokainen palo- tai onnettomuuspaikalla tai sen läheisyydessä oleva työkykyinen henkilö on velvollinen sammutus- ja pelastustoimintaa johtavan viranomaisen määräyksestä avustamaan tässä toiminna, jollei pätevä syy ole esteenä.

Milloin sammutus- ja pelastustoimintaa johtava viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi, on jokainen kunnassa oleskeleva työkykyinen henkilö, joka on täyttänyt 18 vuotta mutta ei 55 vuotta, velvollinen kutsuttaessa viipymättä saapumaan palo- tai onnettomuuspaikalle ja osallistumaan sammutus- ja

pelastustoimintaan, jollei pätevä syy estä häntä.

Mitä 3 momentissa on sanottu, koskee myös 18 §:ssä tarkoitettua avun antamista.

32 §. Palon tai muun onnettomuuden sattuessa on annettava tarpeen mukaan käytettäväksi viestiyhteyksiä palo- tai onnettomuusilmoitusta, hälytystä ja muuta sammutus- ja pelastustoimintaa koskevia tiedonantoja varten. Sellaiset tiedonannot on heti välitettävä.

Sammutus- ja pelastustoimintaa varten saadaan sitä johtavan viranomaisen määräyksestä ottaa käyttöön tarpeellisia viestitys- ja kuljetusvälineitä. Sama koskee palokaluksia sekä sammutus- ja pelastustoiminnassa tarvittavia työkoineita ja välineitä. Edellytyksenä tälle on, että omistajan omaisuuden turvallisuus ei siitä vaarannu, paitsi milloin kysymys on ihmishengen pelastamisesta.

Sammutus- ja pelastustoimintaa johtavan viranomaisen määräyksestä on annettava elintarvikkeita henkilöstöä, poltto- ja voiteluaineita, palo- ja muuta kalustoa ja kuljetusvälineitä varten sekä sammutusaineita sammutustoimintaa varten.

33 §. Sammutus- ja pelastustoimintaa ei saa lopettaa eivätkä siinä olevat saa lähteä palo- tai onnettomuuspaikalta, ennen kuin toimintaa johtava viranomainen on antanut siihen luvan.

Henkilöstöä ei saa pitää palo- tai onnettomuuspaikalla suurempaa määrää eikä pitempään kuin tarve vaatii.

Jälkikäyvyydestä ja -vartioidinnasta on omaisuuden omistajan tai haltijan pidettävä huolta uhalla, että se muutoin sammutus- ja pelastustoimintaa johtavan viranomaisen määräyksestä suoritetaan omistajan tai haltijan kustannuksella. Metsäpalojen osalta vastuu mainittujen tehtävien suorittamisesta kuuluu kuitenkin asianomaisille viranomaisille.

6 luku.

Palkkiot, korvaukset ja kustannukset.

34 §. Henkilö, joka sammutus- ja pelastustoimintaa johtavan viranomaisen määräyksestä on ottanut osaa toimintaan, saa kunnalta kohtuullisen siihen käytetyn ajan mukaan lasketun palkkion. Palkkioon ei kuitenkaan ole oikeutettu sammutus- ja pelastustoiminnan kohteena olevan omaisuuden omistaja tai haltija eikä asevelvollisuuttaan suorittava.

Omaisuuden omistaja tai haltija on velvollinen korvaamaan kunnalle 1 momentissa tarkoitettut palkkiot jälkikäyvyydestä ja -vartioidinnasta. Kunta ei kuitenkaan voi vaatia sanottuja palkkioita korvattavaksi metsäpalojen osalta, ellei niiden perimättä jättämistä voida pitää olosuhteisiin nähden kohtuuttomana.

Sammutus- ja pelastustoimintaan osallistunut henkilö saa siinä turmeltuneista tai hävinneistä vaatteista, varusteista ja työvälineistä kunnalta korvauksen, jonka saamiseksi asiasta on ensi tilassa ilmoitettava toimintaa johtaneelle viranomaiselle. Kirjallinen korvausvaatimus on toimitettava kunnalle kuuden kuukauden kuluessa vahingon tapahtumisesta.

Mikäli joidenkin pelastustoimintojen osalta on korvauksista erikseen säädetty, noudatetaan sitä.

35 §. Sammutus- ja pelastustoiminnassa sattuneesta tapaturmasta suoritetaan asianomaiselle korvausta valtion varoista samojen perusteiden mukaan kuin työtapaturmasta siltä osin kuin vahingoittuneella ei ole oikeutta vähintään saman suuruiseen korvaukseen muun lain mukaan. Korvaus maksetaan kuitenkin aina valtion varoista, milloin tapaturma on sattunut teollisuus- tai muun laitoksen palokunnan osallistuessa sammutus- ja pelastustoimintaan laitoksen ulkopuolella.

Mitä 1 momentissa on sanottu, sovelletaan myös kunnallisen palokunnan sairaankuljetustoiminnassa, koulutuksessa sekä kiinteistön ja kaluston hoidossa palokuntaan kuuluvaa henkilöä samoin kuin kunnan palveluksessa olevaa nuohoojaa nuohoustyössä kohdanneeseen tapaturmaan.

Jos vahingoittuneen työnantaja tai kunta on tämän lain nojalla korvattavan tapaturman osalta maksanut palkkaa, ennakkoa tai muita maksuja, on työnantajan ja kunnan oikeudesta voimassa, mitä tapaturmavakuutuslaissa (608/48) on työnantajan oikeudesta säädetty.

Asian, joka koskee korvauksen suorittamista tämän pykälän nojalla valtion varoista, käsittelee ensimmäisenä astena tapaturmavirasto.

36 §. Elintarvikkeista, poltto- ja voiteluaineista sekä sammutusaineista, jotka luovutetaan 32 §:n 3 momentin nojalla, suorittaa kunta täyden korvauksen.

Mitä 1 momentissa on sanottu, koskee myös 32 §:n 1 ja 2 momentin nojalla käyttöön otettujen viesti-, kuljetus- ja työvälineiden, työkoneiden sekä palokaluston käytöstä suoritettava korvausta, jollei luovuttajana ole valtio. Sen ohessa on omistajille, valtiota lukuun ottamatta, erikseen korvattava mainituille välineille, työkoneille ja kalustolle aiheutunut vahinko.

37 §. Avun antamisesta, joka tapahtuu 18 §:n 1 momentin nojalla, tai muusta sammutus- ja pelastustoimintaa koskevasta avusta on apua pyytänyt kunta velvollinen suorittamaan täyden korvauksen, jollei toisin sovita. Korvausvelvollisuus koskee myös muulta kuin kunnalliselta palokunnalta pyydettyä apua.

Edellä 18 §:n 2 momentissa tarkoitetaan avun antamisen kustannukset suoritetaan valtion varoista. Niistä suoritetaan myös 29 §:n 2 momentissa tarkoitettujen johtoelimen käyttökustannukset.

38 §. Tässä laissa tarkoitettun palon tai onnettomuuden aiheuttaman vahingon korvaamiseen on sovellettava vahingonkorvauslakia (412/74).

39 §. Milloin metsäpalon sammuttamisen yhteydessä on aiheutettu muun kuin valtion tai kunnan omaisuudelle sellaista vahinkoa, minkä varalta yleisten vakuutusehtojen mukaan ei ole mahdollista vakuuttaa, tulee sen kunnan, jonka alueella vahinko on sattunut, saattaa vahingon kohteeksi joutunut

omaisuus siihen kuntoon, missä se oli ennen vahinkoa tai, jos tämä ei ole mahdollista, korvata vahinko. Tästä kunnalle aiheutuneet kustannukset, mikäli ne eivät ole vähäiset, korvataan valtion varoista.

40 §. Milloin metsäpalo on ulottunut useamman kuin yhden kunnan alueelle, maksaa sammutustoiminnasta johtuneet kustannukset se kunta, jonka alueelta palo on saanut alkunsa, jollei toisin sovita. Muiden kuntien on maksettava viimeksi mainituille kunnalle näistä kustannuksista palaneen pinta-alan tai muun kohtuullisen perusteen mukaan laskettu osuutensa.

41 §. Milloin metsäpalo on ulottunut valtion maalle, korvataan sammutustoiminnasta aiheutuneet kustannukset valtion varoista palaneen pinta-alan mukaan laskettuna kunnalle, joka on kustannukset maksanut.

Jos palo on kokonaan tai enimmältä osalta tapahtunut valtion maalla, maksetaan kustannukset valtion varoista. Tällöin valtio vastaa myös kaikista 39 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä ja vahingonkorvauksista. Kunta on velvollinen korvaamaan valtiolle osuutensa kustannuksista laskettuna muun kuin valtion maan palaneen pinta-alan mukaan.

42 §. Jos 40 §:ssä, 37 §:n 1 momentissa, 39 §:ssä tai 41 §:ssä tarkoitettusta korvauksesta ei sovita, määrää siitä sen läänin lääninoikeus, johon kustannukset suorittanut kunta kuuluu.

43 §. Siitä, miten valtion varoin osallistutaan kuntien palo- ja pelastustoimen kustannusten rahoittamiseen, säädetään erikseen.

44 §. Milloin kaksi tai useampi kunta hoitaa palo- ja pelastustointaan yhteistoiminnassa, katsotaan kunnan osuudeksi kustannuksista se, mikä yhteistyöstä sovittaessa on määrätty.

7 luku.

Pakkokeinot ja rangaistukset.

45 §. Jos kunnan palo- ja pelastustoimessa on huomattavia epäkohtia, joita ei muutoin korjata, lääninhallituksen on sopivilla pakkokeinoilla saatettava kunta täyttämään tehtävänsä.

46 §. Jos joku toimii vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka laiminlyö niiden noudattamisen, voi lääninhallitus pakottaa niskoittelijan noudattamaan niitä uhkasakolla tai sillä uhalla, että tekemättä jäänyt suoritetaan laiminlyöjän kustannuksella.

Milloin jotakin teetetään laiminlyöjän kustannuksella, maksetaan kustannukset etukäteen kunnan varoista ja peritään niskoittelevalta siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin on säädetty.

47 §. Jos palotarkastuksessa havaitaan, että paloturvallisuutta koskevia säännöksiä tai määräyksiä ei ole noudatettu,

on palotarkastuksen toimittajalla oikeus kieltää paloturvallisuutta vaarantava menettely sekä määrätä, että puute tai laiminlyönti on määräajan kuluessa korjattava.

Jos kieltoa tahi määräystä ei noudateta, on palopäällikön saatettava asia lääninhallituksen käsiteltäväksi.

Milloin kiellon tai puutteellisuuden korjaamista koskevan määräyksen noudattaminen on välttämätöntä tulipalon ehkäisemiseksi, on palopäälliköllä oikeus heti estää vaarallinen menettely. Palopäällikön on viipymättä saatettava asia lääninhallituksen käsiteltäväksi.

48 §. Joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, **p a l o - j a p e l a s t u s s ä ä n n ö s t e n r i k k o m i s e s t a** sakkoon taikka, jos asianhaarat ovat raskauttavat, enintään neljäksi kuukaudeksi vankeuteen.

8 luku.

Muutoksenhaku.

49 §. Muutoksen hakemisesta palolautakunnan päätökseen on voimassa, mitä kunnallislaissa (642/48) säädetään, jollei erikseen ole toisin säädetty.

Joka ei tyydy kunnallisen viranomaisen 34 ja 36 §:n nojalla määräämään korvaukseen, esittääköön vaatimuksensa lääninoikeudelle, joka määrää maksettavan korvauksen suuruuden.

9 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

50 §. Kelpoisuusehdoista 13 §:ssä annettujen säännösten estämättä katsotaan henkilö, joka ennen tämän lain voimaantuloa on valittu palo- ja pelastustoimen virkaan tai tehtävään, edelleen kelpoiseksi vastaavan viranhaltijaryhmän virkoihin tai tehtäviin.

Valtion palo-opiston tutkintoon rinnastetaan valtion palokoulussa suoritettu vastaava tutkinto.

51 §. Sisäasiainministeriö voi antaa määräyksiä palo- ja pelastuskaluston sekä -välineistön laatuvaatimuksista, malleista, mitoista sekä sammutus- ja pelastustyötä helpottavista laitteista.

52 §. Rakennuksen omistaja on velvollinen sallimaan, että rakennukseen asetetaan kunnan toimesta palo- tai pelastustoimen tarvitsemia laitteita, jos niistä ei aiheudu kohtuutonta haittaa tai vahinkoa. Milloin laitteiden sijoittamisesta ei päästä sopimukseen, määrää siitä rakennusluvan myöntävä viranomais.

Haitasta tai vahingosta on kunnan suoritettava kohtuullinen korvaus. Jollei siitä sovita, määrää korvauksen kiinteistön sijaitsemispaikan tuomioistuim. Jos vahinko tai haitta on vähäinen, ei korvausta kuitenkaan suoriteta.

53 §. Jos 23 §:ssä ja 24 §:n 2 momentissa tarkoitettujen maksujen suorittaminen laiminlyödään, saadaan ne periä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosotto-toimin on säädetty.

54 §. Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

55 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976. Sillä kumotaan 2 päivänä joulukuuta 1960 annettu palolaki (465/60) sekä sen nojalla annetut säännökset ja määräykset, kuitenkin niin, että sen 20, 42 ja 46 §:n säännökset ovat edelleen noudatettavissa vuoden 1975 aikana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sisäasiainministeriön tulee laatia ensimmäinen 4 §:ssä tarkoitettu yleissuunnitelma ja päättää 6 §:ssä tarkoitettusta hälytysaluejaosta ja aluehälytyskeskuksen sijainnista yhden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Kunnan palopäällikön päätoiminen virka on perustettava sen vuoden alkuun mennessä, joka kolmen vuoden kuluttua alkaa tämän lain voimaantulosta. Samaan ajankohtaan mennessä on tehtävä 15 §:n 4 momentissa tarkoitettut sopimukset.

Kuntien tulee perustaa aluehälytyskeskus kolmen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta sekä siihen saakka pitää toimintakykyisinä nykyiset hälytyskeskukset.

Ennen lain voimaantuloa laadittuja sammutusapusuunnitelmia noudatetaan siihen asti, kunnes lääninhallitus on laatinut alueelle uudet vastaavat suunnitelmat.

Ennen lain voimaantuloa palokuntien vahvuuksista ja niiden hälytysvalmiudesta annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan siihen asti, kunnes niistä on säädetty tai määrätty tämän lain nojalla.

Tulisijojen ja savuhormien nuohouksesta ja puhdistuksesta on voimassa, mitä kunnan palojärjestyksessä on määrätty, kunnes sisäasiainministeriö on 24 §:n nojalla toisin määrännyt.

Nuohouksesta ja puhdistuksesta suoritettavista nuohousmaksuista on voimassa, mitä palolain 26 §:n 2 ja 3 momentissa on säädetty, kunnes sisäasiainministeriö on tämän lain 24 §:n 2 momentin nojalla määrännyt asiasta.

Metsäpalojen tähytys- ja tiedotustoiminnasta huolehtiminen siirtyy 26 §:n mukaisesti lääninhallitukselle vaiheittain sisäasiainministeriön määräyksen mukaan.

103. LAKI KUNNILLE PALO- JA PELASTUSTOIMEN KUSTAN-
 NUKSIIN SUORITETTAVISTA VALTIONOSUUKSISTA JA
 -AVUSTUKSISTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 560/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kunnalle suoritetaan palo- ja pelastustoimesta an-
 netun lain (559/75) 6 §:ssä tarkoitetun aluehälytyskeskuksen
 perustamis- ja käyttökustannuksiin seuraava valtionosuus:

Kunnan- kantokyky- luokka	Valtionosuus prosenttia kustannuksista
1	75
2	65
3	55
4	50
5	45
6	40
7	35
8	30
9	25
10	20

2 §. Milloin aluehälytyskeskus perustetaan ja ylläpidetään
 valtion toimesta, kunnan on suoritettava perustamis- ja
 käyttökustannuksista valtiolle korvauksena sen suuruinen osa
 kustannuksista kuin kunnan vastattavaksi olisi jäänyt siinä
 tapauksessa, että aluehälytyskeskus olisi perustettu ja
 rakennettu kunnan toimesta.

3 §. Kunnalle suoritetaan palo- ja pelastustoimesta an-
 netussa laissa tarkoitettusta kunnan palo- ja pelastustoimesta
 aiheutuviin käyttökustannuksiin, lukuun ottamatta lain 39
 §:ssä säädettyjä korvauksia, valtionosuutta edellä 1 §:ssä
 säädetyn asteikon mukaisesti.

4 §. Kunnalle voidaan tulo- ja menoarvion puitteissa myöntää 1 ja 3 §:ssä säädetyn valtionosuuden lisäksi harkinnan mukaan valtionavustusta, milloin tätä on erityisestä syystä pidettävä tarpeellisena.

5 §. Tätä lakia sovellettaessa on kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa (35/73) tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena sisäasiainministeriö. Sille kuuluvia tehtäviä voidaan kuitenkin, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, siirtää lääninhallitukselle.

6 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

7 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976. Edellä 3 §:ssä tarkoitettua valtionosuutta suoritetaan ensimmäisen kerran kantokyläluokkiin 4-7 kuuluville kunnille vuoden 1977 ja kantokyläluokkiin 8-10 kuuluville kunnille vuoden 1978 käyttökustannuksiin.

104. LAKI ELÄKEOIKEUDEN VALINTAA KOSKEVAN ILMOITUKSEN
TEKEMISESTÄ ERÄISSÄ TAPAUKSISSA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 570/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:40 ja 41)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Toukokuun 20 päivänä 1966
annetun valtion eläkelain voimaanpanolain (281/66) 4 §:ssä;
Kunnallisista terveyssisarista annetun lain muuttamisesta an-
netun lain (228/66) voimaantulosäännöksen 2 momentissa;
kunnan kättilöstä annetun lain muuttamisesta annetun lain (289/
66) voimaantulosäännöksen 2 momentissa;
maatalous-, kotitalous- ja kotiteollisuusoppilaitoksista an-
netun lain muuttamisesta annetun lain (292/66) voimaantulosään-
nöksen 1 momentissa;
metsäoppilaitoksista annetun lain muuttamisesta annetun lain
(293/66) voimaantulosäännöksen 1 momentissa;
annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/66)
voimaantulosäännöksen 3 momentissa; sekä
työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (299/66)
voimaantulosäännöksen 3 momentissa
tarkoitettu ilmoitus eläkeoikeuden säilyttämisestä voidaan,
sen estämättä mitä kussakin edellä mainitussa lainkohdassa on
säädetty, tehdä määräajasta riippumatta, kuitenkin niin, että
ilmoitus on tehtävä viimeistään eläkettä haettaessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1976.

105. LAKI ALKOHOLILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 586/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1968:116)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun alkoholilain (459/68) 74 § ja 98 §:n 1 momentin 1 kohta sekä lisätään lakiin uusi 98 a § seuraavasti:

74 §. Kunnallisen alkoholitarkastajan ja hänen apulaisensa viran tai sivuviran ylläpitämisestä aiheutuvat kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n 2,4 ja 5 kohdissa tarkoitettut käyttökustannukset sekä 7 kohdassa tarkoitettut koulutuskustannukset korvataan kunnalle tämän lain 98 ja 98 a §:n säännösten mukaisesti.

98 §. Valtion tulo- ja menoarvioon on vuosittain otettava:

- 1) määräraha, josta jokaiselle kunnalle suoritetaan vähintään kolme markkaa kutakin kunnassa edellisenä vuonna henkikirjoitettua asukasta kohti käytettäväksi
 - a) puoleksi kunnan yleisiin tarpeisiin sekä
 - b) puoleksi paikallisen tarpeen mukaan kunnassa suoritettavaan raittiustyöhön, alkoholijuomista aiheutuvien haittojen ehkäisemistä tarkoittavaan toimintaan sekä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien ja heidän perheittensä huoltoon.

98a §. Siltä osin, kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan 98 §:ssä tarkoitettua määrärahasta kunnille suoritettaviin korvauksiin soveltuvin osin, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 7 ja 8 §:ssä sekä 4,5,7 ja 9 luvussa valtionosuudesta käyttökustannuksiin on säädetty.

Valtioneuvosto voi antaa yleisiä ohjeita siitä, milloin 74 §:ssä tarkoitettuja käyttökustannuksia on kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena

viranomaisena toimii tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia koskevissa asioissa sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin niin, että lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 3 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistaessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

106. LAKI KUNNALLISESTA KODINHOITOAVUSTA ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 587/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:37)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 6 päivänä toukokuuta 1966 kunnallisesta kodinhoito-
usta annetun lain (270/66) 3 luvun otsake sekä 14 ja 16 § sekä
lisätään lakiin uusi 20 a § seuraavasti:

3 luku.

Valtionosuus ja -avustus.

§. Kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan viran ylläpitä-
sestä aiheutuviin kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista
-avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n 4 ja 5 kohdissa tar-
itettuihin käyttökustannuksiin suoritetaan kunnalle kultakin
lenterivuodelta valtionosuutta kuntien kantokykyluokituksesta
netussa laissa (665/67) tarkoitettujen kantokykyluokkien pe-
steella seuraavasti:

Kantokykyluokka	Valtionosuus prosentteina
1	80
2	74,5
3	69
4	63,5
5	58
6	52
7	46,5
8	41
9	35,5
10	30.

Valtionosuutta ei kuitenkaan suoriteta useamman kuin yhden
dinhoitajan viran osalta kutakin alkavaa tahattaviittäsataa
alaiskunnan ja kahtatuhattaviittäsataa kaupungin ja kauppalan
nkikirjoitettua asukasta kohden, ellei sosiaalihallitus kunnan
ueen laajuuden tai sen liikenne- ja asumisolujen vuoksi katso
evan erityistä aihetta toisin määrätä.

Valtionosuutta johtavan kodinhoitajan viran ylläpitämiseen

ei kuitenkaan suoriteta, ellei kunnassa ole vähintään kymmentä kodinhoitajaa, joiden palkkaukseen kunta saa valtionosuutta.

16 §. Käyttökustannusten vähennyksistä on voimassa, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 7 §:ssä on säädetty, kuitenkin niin, että korvaukset palvelusten käyttämisestä vähennetään valtionosuuteen oikeuttavien virkojen osalta kokonaisuudessaan.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii tässä laissa säädettyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia ja -avustuksia koskevissa asioissa sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin niin, että ensiksi mainitun lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 1 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää sosiaalihallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty noudatetaan, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty.

20a §. Siitä poiketen, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty, noudatetaan koulutuksen osalta 17-20 §:n säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

107. LAKI LASTEN PÄIVÄHOIDOSTA ANNETUN LAIN MUUTTA-
MISESTA.

Annettu heinäkuun 18 päivänä 1975.
(Suomen AsK 588/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:14)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 19 päivänä tammikuuta 1973 lasten päivähoidosta an-
netun lain (36/73) 16 §:n 1 ja 3 momentti, 25 § ja 26 §:n
2 momentti sekä

muutetaan 15 §:n 2 momentti, 24 ja 31 § seuraavasti:

15 §. -----
Valtionosuuteen oikeuttaviksi päiväkodin käyttökustan-
nuksiksi luetaan:

1) päivähoitosuunnitelman edellyttämän henkilökunnan palk-
kaamisesta aiheutuneet kuntien ja kuntainliittojen valtion-
osuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n 4 kohdas-
sa tarkoitetut kustannukset; sekä

2) huoneiston hyväksyttävät vuokramenot tai oman huoneiston
vuokra-arvo.

24 §. Sen lisäksi, mitä tässä laissa on säädetty, noudatetaan
valtionosuuksista ja -avustuksista soveltuvin osin, mitä kun-
tien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista
annetun lain 8 §:n 1 ja 2 momentissa, 14, 15 ja 18-21 §:ssä
sekä 7-9 luvuissa on säädetty.

Valtioneuvosto voi antaa yleisiä ohjeita siitä, milloin
tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutuvia käyttökustan-
nuksia on kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja
-avustuksista annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetulla
tavalla pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta
tarpeellisina.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuk-
sista annetussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viran-
omaisena toimii tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutu-
viin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia ja -avustuksia
koskevilla asioissa sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin
niin, että ensiksi mainitun lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa
tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii val-
tiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 3 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää sosiaalihallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

31 §. Edellä 13 §:n 2 momentissa tarkoitettuun sosiaali- ja terveysministeriön päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

108. LAKI LASTENKOTIEN VALTIONAVUSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 589/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1949:142)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 30 päivänä joulukuuta 1949 lastenkotien valtionavusta annettuun lakiin (852/49) uusi 5 a § seuraavasti:

5 a §. Edellä 3,4 ja 5 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan määräytyvien valtionavustusten suorittamisessa kunnallisille lastenkodeille noudatetaan, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa (35/73) on valtionavustuksista säädetty, kuitenkin niin, ettei valtionavustusta suoriteta sanotun lain 5 §:n 6 kohdassa tarkoitettuihin vuokra-arvoihin.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionavustuksia koskevissa asioissa sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin niin, että ensiksi mainitun lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 2 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää sosiaalihallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin.

109. LAKI KASVATUSNEUVOLALAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 590/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1971:115)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
 kumotaan 2 päivänä heinäkuuta 1971 annetun kasvatusneuvola-
 lain (568/71) 12-15 § sekä
 muutetaan 8 §:n edellä oleva väliotsake sekä 8,9 ja 11 §
 seuraavasti:

Valtionosuus.

8 §. Kunnallisen kasvatusneuvolan kuntien ja kuntainliittojen
 valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n
 1-8 kohdassa tarkoitettuihin käyttökustannuksiin, mukaanluet-
 tuina kuntainliiton yhteishallinnosta ja kasvatusneuvolan hal-
 lintoelimen jäsenille maksettavista palkkioista ja muista kor-
 vauksista aiheutuneet kustannukset, suoritetaan kultakin kalen-
 terivuodelta valtionosuutta, joka kunkin kunnan osalta määrä-
 tään kuntien kantokykyluokituksesta annetussa laissa (665/67)
 tarkoitettujen kantokykyluokkien perusteella seuraavasti:

Kantokykyluokka	Valtionosuus prosentteina
1	80
2	75
3	70
4	65
5	60
6	55
7	50
8	45
9	40
10	35.

Sosiaalhallituksen koulutusneuvolaksi hyväksymän kas-
 vatusneuvolan valtionosuus 1 momentissa tarkoitettuihin käyt-
 tökustannuksiin määräytyy muutoin edellä mainittujen perusteiden
 mukaan, paitsi että valtionosuus on 10 prosenttiyksikköä suu-
 rempi.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty valtionosuudesta käyt-
 tökustannuksiin sovelletaan myös kuntien ja kuntainliittojen

valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 3 §:n 5 kohdassa tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin.

9 §. Sen lisäksi, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty, on valtionosuuden myöntämisen edellytyksenä,

- 1) että sosiaali- ja terveysministeriö on valtionosuuden suorittamista koskevan yleisen suunnitelman puitteissa myöntänyt kasvatusneuvolalle perustamis- tai laajentamisluvan;
- 2) että sosiaalihallitus on hyväksynyt kasvatusneuvolan tarkoitukseensa;
- 3) että neuvolassa on riittävä ja kelpoisuusehdot täyttävä henkilökunta, jollei sosiaalihallitus erityisestä syystä myönnä tästä poikkeusta; sekä
- 4) että neuvola täyttää muutkin sen tarkoituksenmukaiselle toiminnalle tarpeellisiksi katsottavat edellytykset.

11 §. Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan tässä laissa tarkoitettuihin valtionosuuksiin soveltuvin osin, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty valtionosuudesta käyttökustannuksiin.

Valtioneuvosto voi antaa yleisiä ohjeita siitä, milloin tässä laissa säädettyistä toiminnoista aiheutuvia kustannuksia on kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii tässä laissa säädettyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia koskevissa asioissa sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin niin, että ensiksi mainitun lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 3 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää sosiaalihallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

110. LAKI ELATUSAVUN ENNAKOSTA JA ELATUSTUESTA ANNETUN
LAIN 25 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 591/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:70)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 7 päivänä kesäkuuta 1963 elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain (281/63) 25 § näin kuuluvaksi:

25 §. Sosiaalilautakunnan hakemuksesta suoritetaan kunnalle valtionosuutta seitsemänkymmentäviisi prosenttia kunnan toimesta kalenterivuoden aikana suoritettujen ennakkojen määrästä, josta on vähennetty samana aikana elatusvelvollisilta perittyjen ennakkojen korvaukset ja ennakon nostajien mahdollisesti takaisin maksamat ennakot.

Valtionosuudesta noudatetaan, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5,7 ja 9 luvussa valtionosuudesta käyttökustannuksiin on säädetty.

Edellä 2 momentissa mainitussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii 1 momentissa säädettyä valtionosuutta koskevissa asioissa sosiaali- ja terveysministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 3 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää sosiaalihallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

111. LAKI KANSANTERVEYSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 592/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1972:17 ja 1973:101)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/72) 45 ja 46 §, 47 §:n 3 momentti, sekä muutetaan 25 §, 4 luvun otsake, 27-39, 43 ja 44 §, näistä 34 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 21 päivänä kesäkuuta 1973 annetussa laissa (538/73), seuraavasti:

25 §. Jollei muuta ole sovittu, lasketaan 22,23 ja 24 §:ssä tarkoitettu korvaus siten, että terveyskeskuksen edellisen varainhoitovuoden varsinaisten menojen kokonaismäärästä, johon lisätään 4 prosenttia käyttöomaisuuden arvon vähentymisen korvauksena, vähennetään potilaiden tutkimus- ja hoitomaksut ja muut varsinaiset tulot. Tuloihin ei kuitenkaan lueta kuntien maksuosuuksia, valtionosuutta eikä tämän pykälän mukaan suoritettavia kustannusten korvauksia. Erotus jaetaan terveyskeskuksen sairaansijojen osalta hoitopäivien ja terveyskeskuksen muiden toimintojen osalta tutkimus ja hoitokäyntien kokonaisluvulla. Tämän jälkeen näin saatu määrä kerrotaan kysymyksessä olevan potilaan hoitopäivien tai tutkimus- ja hoitokäyntien luvulla. Saatuun määrään lisätään kutakin hoitopäivää tai tutkimus- ja hoitokäyntiä kohti tutkimus- ja hoitomaksun määrä, milloin tätä maksua ei potilaalta peritä, vaikka se tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaan olisi voitu periä, sekä sairausvakuutuslain (364/63) 11 a §:n 1 momentissa säädettyä korvausta vastaava määrä, milloin potilas ei ole sanotun lain mukaan vakuutettu tai korvausta sanotun lain 24 §:n mukaan ei suoriteta.

4 luku. Valtionosuudet ja -avustukset.

27 §. Terveyskeskusta ylläpitävälle kunnalle tai kuntainliitolle suoritetaan valtionosuutta perustamiskustannuksiin sekä kultakin kalenterivuodelta sen valtakunnallisen suunnitelman mukaisen, vahvistetun toimintasuunnitelman toteuttamisesta aiheutuviin käyttökustannuksiin, johon asianomaisen vuoden toiminta viimeistä kertaa on sisältynyt.

Valtionosuudet lasketaan kuntakohtaisesti kuntien kantokyylookituksesta annetussa laissa (665/67) tarkoitettujen kantonkyyloukkien perusteella seuraavasti:

Kantokyyloukka	Valtionosuus prosentteina
1	70
2	66
3	62
4	58
5	54
6	51
7	48
8	45
9	42
10	39

Milloin terveyskeskus huolehtii 5 §:n 4 momentissa ja 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua toiminnasta, on siitä aiheutuviin kustannuksiin suoritettavasta valtionosuudesta voimassa, mitä erikseen on säädetty.

Edellä 15 §:n 3 momentissa tarkoitettuun toimintaan ei suoriteta valtionosuutta.

28 §. Terveyskeskuksen perustamiskustannusten osalta, mukaan luettuina myös kustannustason noususta ja muista hyväksyttävistä syistä aiheutuvat lisäkustannukset, käytetään valtionosuuden myöntämisen perusteena sitä kantokyylookitusta, joka oli voimassa sinä vuonna, jona päätös valtionosuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin tehtiin.

29 §. Määrättäessä kuntainliiton valtionosuutta perustamiskustannuksiin katsotaan jäsenkunnan osuudeksi sen varaamien sairaansijojen edellyttämä osuus perustamiskustannusten kokonaismäärästä.

30 §. Määrättäessä kuntainliiton valtionosuutta käyttö-kustannuksiin katsotaan jäsenkunnan osuudeksi sanotuista kustannuksista sen suuruinen määrä, joka kunnan osalle tulee terveyskeskuksen sairaansijoilla hoidetuista potilaista aiheutuneista kustannuksista kunnan asukkaiden käyttämien hoitopäivien perusteella ja muista kustannuksista niiden käyntien perusteella, jotka kunnan asukkaat ovat tehneet terveyskeskuksen erilaisille vastaanotoille ja terveyskeskuksen henkilökunta heidän luokseen.

31 §. Sen lisäksi mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 15 §:ssä on säädetty, on viranhaltijoiden ja työntekijöiden määrää sekä muita kuin sopimuksenvaraisia palvelussuhteen ehtoja koskevien asioiden käsittelemistä varten neuvottelukunta, jonka tehtävänä on antaa lausuntoja lähinnä periaatteellisluontoisista ja laajakantoisista kysymyksistä. Valtioneuvosto määrää neuvottelukunnan jä-

senet. Neuvottelukunnassa tulee olla sosiaali- ja terveysministeriön ja valtiovarainministeriön edustajat sekä lääkintöhallituksen terveydenhuollon ja lääketieteen asiantuntemusta omaava edustaja, joista valtioneuvosto määrää puheenjohtajan. Muiden jäsenten tulee edustaa kuntien ja kunnallisten sairaanhoitolaitosten keskusjärjestöjä sekä kunnallista sopimusvaltuuskuntaa.

Jos henkilökunnan palkkaus tai muut taloudelliset edut on suoritettu suurempina kuin 1 momentissa mainitussa laissa säädetyt perusteet edellyttävät, valtioneuvosto voi 1 momentissa tarkoitetun neuvottelukunnan annettua asiasta lausuntonsa päättää, että valtionosuus evätään kokonaan tai osaksi sen palkkauksen tai niiden muiden etujen kohdalta, joihin poikkeaminen on kohdistunut.

32 §. Sosiaali- ja terveysministeriö myöntää hakemuksesta valtionavustusta kunnalle, jonka taloudellinen kantokyky on heikko ja jolle tästä laista johtuvat menot aiheuttavat kohtuutonta taloudellista rasitusta.

33 §. Siitä poiketen, mitä 31 §:ssä mainitun lain 10 §:n 1 momentin 3 kohdassa on säädetty luonnospiirustuksista ja rakennustapaselostuksista ja 11 §:n 1 momentissa pääpiirustuksista, voi toteuttamishjelman hyväksyminen ja päätös valtionosuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin perustua rakennushanketta koskevan suunnitelman luonnokseen, johon on sisällytetty yksityiskohtaiset piirustukset ja rakennusselostus.

34 §. Milloin 31 §:ssä mainitun lain 17 §:n 2 momentissa tarkoitettu selvitys töistä tai hankinnoista aiheutuneista kustannuksista osoittaa tarpeellisten kustannusten ylittävän enintään 500 markalla sanotun lain 11 §:n 2 momentin nojalla valtionosuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin annetun päätöksen mukaisen määrän, ei ylittävään määrään suoriteta valtionosuutta.

35 §. Edellä 31 §:ssä mainitun lain 5 §:n säännöksistä poiketen käyttökustannuksina ei pidetä vuokra-arvoja ja kotisairaanhoidon osalta pidetään käyttökustannuksina vain kustannuksia, jotka aiheutuvat terveyskeskuksen henkilökuntaan kuuluvan kotikäynneistä sekä terveyskeskuksen sairaanhoitovälineistön käytöstä kotisairaanhoidossa.

36 §. Edellä 31 §:ssä mainitun lain 7 §:n säännöksistä poiketen käyttökustannusten vähennykseksi ei lueta terveyskeskuksen sairaansijalla hoidettavalta potilaalta ylläpidosta perittävää maksua, ja vähennykseksi luetaan ne korvaukset, jotka toisen kunnan, kuntainliiton tai valtion on suoritettava.

37 §. Valtioneuvosto voi antaa yleisiä ohjeita siitä, milloin tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutuvia kustannuksia on 31 §:ssä mainitun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina.

Siitä poiketen, mitä 31 §:ssä mainitun lain 14 a §:ssä säädetään, on sanotun lain 4 §:ssä ja 5 §:n 2,6 ja 9 kohdassa

tarkoitettuja käyttökustannuksia aiheuttaviin toimenpiteisiin saatava valtion asianomaisen viranomaisen hyväksyminen ennen käyttökustannuksia aiheuttavan sitovan sopimuksen tai muun toimenpiteen tekemistä, milloin siitä aiheutuvat käyttökustannukset ylittävät valtion asianomaisen viranomaisen vuosittain vahvistaman enimmäismäärän.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua menettelyä ei kuitenkaan sovelleta, mikäli hankinnoista tai muista kuin hankinnoista aiheutuvat käyttökustannukset on yksityiskohtaisesti käsitelty vahvistetussa toimintasuunnitelmassa.

38 §. Edellä 31 §:ssä mainitussa laissa ja tämän lain 37 §:n 2 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii tässä laissa säädettyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia ja -avustuksia koskevissa asioissa sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin niin, että 31 §:ssä mainitun lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 1 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää lääkintöhallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

39 §. Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan valtionosuuksista ja -avustuksista, mitä 31 §:ssä mainitussa laissa on säädetty.

43 §. Sen lisäksi, mitä 31 §:ssä mainitun lain 21 a §:ssä on säädetty, sosiaali- ja terveysministeriö taikka, mikäli on menetelty 38 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla, lääkintöhallitus tai lääninhallitus voi pidättää tai keskeyttää käyttökustannusten valtionosuuden ennakon tai loppuerän suorittamisen myös, mikäli toiminnassa ei noudateta vahvistettua toimintasuunnitelmaa.

Milloin terveydenhuollollisista syistä on välttämätöntä, lääkintöhallitus tai, jos asetuksella on niin säädetty, lääninhallitus voi määrätä toiminnan keskeytettäväksi joko osaksi tai kokonaan, kunnes korjaus on saatu aikaan.

44 §. Sen lisäksi, mitä 31 §:ssä mainitun lain 24 §:ssä säädetään omaisuuden luovuttamisesta, toiminnan lopettamisesta tai sen muuttamisesta, on valtioneuvostolla oikeus vuoden kuluessa siitä, kun muutoksesta on omistajan toimesta ilmoitettu lääkintöhallitukselle, lunastaa sanottu omaisuus valtiolle. Suoritettua valtionosuutta on tällöin sitä vastaavalta osalta pidettävä lunastushinnan suorituksena.

Mitä 1 momentissa säädetään, voidaan asetuksella säädetävissä tapauksissa soveltaa myös sellaiseen omaisuuteen, jonka hankinnasta aiheutuneisiin käyttökustannuksiin on suoritettu valtionosuutta.

Edellä 1 tai 2 momentin säännöstä sovellettaessa nouda-

tetaan 1 momentissa mainitun lain 25 §:ssä säädettyä menettelyä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

Milloin terveystieteiden tutkimuskeskuksen rakentaminen, laajentaminen, peruskorjaus tai perushankinta, joka on ennen tämän lain voimaantuloa hyväksytty valtionavun suorittamista koskevaan yleiseen suunnitelmaan, on tämän lain voimaantullessa kesken, suoritetaan valtionapu perustamiskustannuksiin, mukaan luettuina myös hyväksyttävistä syistä aiheutuneet lisäkustannukset, aikaisemmin voimassaolleiden säännösten mukaan.

Muutoin tätä lakia sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

112. LAKI KANSANTERVEYSLAIN VOIMAANPANOSTA ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 593/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:18 ja 42)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan kansanterveyslain voimaanpanosta 28 päivänä tammikuuta
1972 annetun lain (67/72) 11 §:n 6 ja 7 momentti ja 16 §,
näistä 11 §:n 7 momentti sellaisena kuin se on 24 päivänä
maaliskuuta 1972 annetussa laissa (241/72), sekä
muutetaan 5 §, 6 §:n 1 momentti, 7 ja 8 §, 9 §:n 2 moment-
ti ja 12 §:n 4 momentti seuraavasti:

5 §. Siitä poiketen, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtion-
osuuksista ja -avustuksista annetussa laissa (35/73) on säädetty,
valtiolle ei ole tämän lain 4 §:ssä tarkoitetun sairaalan toi-
minnan lopettamisen johdosta suoritettava sitä osaa sairaalan
omaisuudella sanottuna ajankohtana olleesta arvosta, mikä
vastaa valtion varoin rahoitetun määrän suhteellista osuutta
hankintakustannuksista.

Mikäli 1 momentissa tarkoitettua omaisuutta ei enää käy-
tetä kansanterveyslaissa tarkoitettuun toimintaan, on noudatet-
tava, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja
-avustuksista annetun lain 24 §:ssä on säädetty.

6 §. Milloin 4 §:ssä tarkoitetun sairaalan toiminnan lopetta-
misen yhteydessä sen omaisuus tai osuus siihen luovutetaan toi-
selle kunnalle tai kuntainliitolle, noudatetaan luovutuksen
kohteena olevan omaisuuden osalta 5 §:n säännöksiä eikä sen
hankinnasta aiheutuviin perustamiskustannuksiin suoriteta kan-
santerveyslain mukaista valtionosuutta. Luovutushintaa määrät-
täessä on otettava huomioon valtion varoin rahoitetun määrän
suhteellinen osuus omaisuuden arvosta.

7 §. Sen estämättä, mitä 4 §:ssä on säädetty, valtioneuvosto
voi oikeuttaa kunnan tai kuntainliiton pitämään omistuksessaan
4 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairaalan enintään kymmenen
vuotta kansanterveyslain voimaantulosta lukien ehdolla, että
sairaala vuokrataan terveyskeskusta ylläpitävälle kuntainliitol-

le, jonka jäsenenä asianomainen kunta on tai jonka jäsenkuntina on paikallissairaalan kuntainliittoon kuuluvia kuntia.

Vuokraa määrättäessä on otettava huomioon valtion varoin rahoitetun määrän suhteellinen osuus omaisuuden arvosta. Vuokra-aikana noudatetaan, mitä 5 §:n 1 momentissa on säädetty.

8 §. Milloin paikallissairaalan rakentaminen, laajentaminen tai peruskorjaus tahi perushankinta, joka on hyväksytty valtion-osuuden suorittamista koskevaan yleiseen suunnitelmaan kunnallisista yleissairaaloista annetun lain (561/65) nojalla, on kesken tämän lain 4 §:ssä tarkoitettuna toiminnan lopettamisen ajankohtana, maksetaan valtionapu mukaan luettuna myös hyväksyttävistä syistä aiheutuvat lisäkustannukset, ensiksi mainitun lain säännösten mukaisesti.

9 §.-----
Edellä 1 momentissa tarkoitettun omaisuuden osalta on voimassa, mitä 5 ja 6 §:ssä sekä 7 §:n 2 momentissa on säädetty.

12 §.-----
Mikäli kunnan tai kuntainliiton palvelukseen siirretyllä viranhaltijalla tai työntekijällä on kunnallisten viranhaltijain ja työntekijän eläkelain (202/64) 16 §:n 1 momentin tai muun säännöksen tahi määräyksen nojalla oikeus eläkkeeseen kunnan tai kuntainliiton eläkesäännön nojalla, hän säilyttää tämän oikeutensa eläkkeeseen myös sen kunnan tai kuntainliiton palveluksessa, johon hänet on siirretty. Viimeksi mainitulla kunnalla tai kuntainliitolla on oikeus saada valtionosuutta, mikäli asianomaisen henkilön eläkekustannuksiin olisi ollut suoritettava valtionosuutta sille kunnalle tai kuntainliitolle, jonka palveluksesta hänet on siirretty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

113. LAKI ALUESAIRAALOIDEN JA SAIRASMAJOJEN LAKKAUT-
TAMISESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen Ask 594/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 9 päivänä maaliskuuta 1951 aluesairaaloiden ja sairasmajojen lakkauttamisesta annetun lain (142/51) 5 §, sekä muutetaan 3 ja 4 § seuraavasti:

3 §. Edellä 2 §:ssä mainituille kunnille tai kuntayhtymille annetaan viiden vuoden aikana tämän lain nojalla muodostettujen kunnansairaaloiden perustamiskustannuksiin ja käyttökustannuksiin, sairaalan tulojen tultua niistä vähennetyiksi, kustannusten jäljelle jäävää määrää vastaava valtionosuus. Määräjän umpeenkuluttua annetaan valtionosuutta edelleen, niin kauan kuin kyseessä olevien kuntien tai kuntayhtymien taloudellinen kantokyky on maan kuntien keskimääräistä kantokykyä olennaisesti heikompi.

4 §. Tämän lain nojalla suoritettavaan valtionosuuteen, jonka perusteet määrätään valtion tulo- ja menoarviossa, noudatetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) säännöksiä kansanterveyslaissa (66/72) säädetyin poikkeuksin kuitenkin niin, että käyttökustannusten vähennykseksi luetaan kansanterveyslain 36 §:n säännöksistä poiketen sairaansijalla hoidettavalta potilaalta ylläpidosta perittävä maksu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

114. LAKI KUNNALLISISTA YLEISSAIRAALOISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.

(Suomen Ask 595/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:105, 1966:168, 1971:153, 1972:92, 1973:78 ja 98)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä lokakuuta 1965 kunnallisista yleissairaaloista annetun lain (561/65) 10,11 ja 37 § sekä 39 §:n 2 ja 3 momentti,

näistä 37 § sellaisena kuin se on 11 päivänä heinäkuuta 1972 annetussa laissa (550/72),

muutetaan 4 §:n 1 ja 2 momentti, 23 §:n 2,3 ja 5 momentti, 25,32,34,35,36,36a,36b,40,41,43 ja 44 §, sellaisina kuin niistä ovat 23 §:n 2,3 ja 5 momentti 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (671/66), 25 § osittain muutettuna 19 päivänä marraskuuta 1971 annetulla lailla (770/71), 32 § viimeksi mainitussa laissa, 36 § osittain muutettuna 21 päivänä kesäkuuta 1973 annetulla lailla (535/73), 36 a § 11 päivänä heinäkuuta 1972 annetussa laissa (550/72), 36 b § mainitussa 21 päivänä kesäkuuta 1973 annetussa laissa, 41 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja 43 § 1 päivänä kesäkuuta 1973 annetussa laissa (460/73)

lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin uusi 43 b § seuraavasti:

1 §.-----
Sairaanhoidon lisäksi tämän lain säännöksiä sovelletaan myös kustannuksiin, jotka aiheutuvat lääkintöhallituksen ohjeiden mukaan järjestetystä lääkinnällisen ensiavun antamisesta nettomuuspaikalla ja varautumisesta siihen, sekä kustannuksiin, jotka aiheutuvat tässä laissa tarkoitettussa sairaalassa suoritetusta lääketieteellisen kuolemansyyntä selvittämisestä kuolemansyyntä selvittämistä annetun lain (459/73) 5 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuille kuolleille henkilöille sen mukaan, kuin siitä sanotussa laissa säädetään, sekä kustannuksiin, jotka aiheutuvat 6 d §:ssä tarkoitettusta toiminnasta.

4 §. Aluesairaalaksi katsotaan sairaala, jota pitkien matkojen, hankalien liikenneyhteyksien, asumistiheyden tai muun erityi-

sen syyn vuoksi pysyvästi keskussairaalan ohella tarvitaan kahta tai useampaa kuntaa varten ja jossa on osastot vähintään kolmea yleisen sairaanhoidon lääketieteellistä erikoisalaa varten ja poliklinikka sekä jossa kunkin osaston ylilääkärillä on erikoislääkärin oikeudet asianomaisella lääketieteellisellä erikoisalalla.

Paikallissairaalanana, jossa voi olla poliklinikka, pidetään paikallisen sairaanhoidon tarpeita varten tarkoitettua sairaalaa.

23 §.-----

Muun kuin jäsenkunnan potilaan tutkimus- ja hoitokustannukset keskussairaalan poliklinikalla korvataan valtion varoista. Valtion suoritettava korvaus hoidosta lasketaan soveltuvin osin 1 momentissa säädettyjen perusteiden sekä potilaiden käyntikertojen mukaan.

Milloin kysymyksessä on vieraan maan kansalainen, jolla ei ole laillista kotipaikkaa Suomessa, suoritetaan 1 momentissa säädettyjen perusteiden mukainen korvaus, valtionosuutta kuitenkaan vähentämättä, kokonaan valtion varoista.

Mitä 1 momentissa on säädetty, noudatetaan 22 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa siinä mainittujen potilaiden hoitokustannusten korvaamisessa.

25 §. Keskussairaalan kuntainliitolle suoritetaan valtionosuutta perustamiskustannuksiin sekä kultakin kalenterivuodelta sen vahvistetun valtakunnallisen suunnitelman mukaisen toimintasuunnitelman toteuttamisesta aiheutuviin käyttökustannuksiin, johon asianomaisen vuoden toiminta viimeistä kertaa on sisältynyt.

Keskussairaalan muihin kuin 2 luvussa tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kaksi kolmanesta.

Valtionosuudet käyttökustannuksiin lasketaan kuntakohtaisesti kuntien kantokykyluokituksen annetussa laissa (665/67) tarkoitettujen kantokykyluokkien perusteella seuraavasti:

Kantokykyluokka	Valtionosuus prosentteina
1	70
2	66
3	62
4	58
5	54
6	51
7	48
8	45
9	42
10	39

Valtionosuutta ei kuitenkaan suoriteta kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/

73) 5 §:n 6 kohdassa tarkoitettuihin vuokra-arvoihin. Sanotun lain 7 §:n säännöksistä poiketen käyttökustannusten vähennykseksi ei lueta tutkimuksesta ja hoidosta poliklinikalla perittäviä maksuja eikä sairaalan hoitopäivämaksuja ja vähennykseksi luetaan terveyskeskuksen ja toisen sairaanhoitolaitoksen suorittamat korvaukset sekä 5 §:n 8 kohdasta poiketen käyttökustannuksina pidetään myös kuntainliiton yleishallinnosta ja sairaalan hallintoelinten jäsenille maksettavista palkkioista ja muista korvauksista aiheutuvia kustannuksia.

32 §. Aluesairaala ylläpitävälle kuntainliitolle suoritetaan valtionosuutta perustamiskustannuksiin 50 prosenttia sekä käyttökustannuksiin 25 §:n säännösten mukaisesti.

Paikallissairaala ylläpitävälle kunnalle tai kuntainliitolle suoritetaan valtionosuutta 25 §:n 1, 3, 4 ja 5 momentin säännösten mukaisesti kuitenkin siten, että perustamiskustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kuntien kantokykyluokituksesta annetussa laissa tarkoitettujen kantokykyluokkien perusteella seuraavasti:

Kantokykyluokka	Valtionosuus prosentteina
1	50
2	48
3	46
4	39
5	35
6	32
7	30
8	28
9	26
10	25

Ehtona valtionosuuden saamiselle käyttökustannuksiin on, etteivät potilaiden hoito- ja tutkimusmaksut ole suuremmat kuin asetuksella säädetään.

34 §. Siitä poiketen, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 10 §:n 1 momentin 3 kohdassa on säädetty luonnospiirustuksista ja rakennustapaselostuksista ja 11 §:n 1 momentissa pääpiirustuksista, voi toteuttamisohjelman hyväksyminen ja päätös valtionosuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin perustua rakennushanketta koskevan suunnitelman luonnokseen, johon on sisällytetty yksityiskohtaiset piirustukset ja rakennusselostus.

35 §. Milloin 34 §:ssä mainitun lain 17 §:n 2 momentissa tarkoitettu selvitys töistä tai hankinnoista aiheutuneista kustannuksista osoittaa tarpeellisten kustannusten ylittävän enintään 500 markalla sanotun lain 11 §:n 2 momentin nojalla valtionosuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin annetun päätöksen mukaisen määrän, ei tällaiseen ylittävään määrään suoriteta valtionosuutta.

36 §. Valtioneuvosto voi antaa yleisiä ohjeita siitä, milloin tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutuvia kustannuksia on 34 §:ssä mainitun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina.

Sen lisäksi, mitä 34 §:ssä mainitun lain 14 a §:ssä säädetään, on hankintojen lisäksi muihinkin käyttökustannuksia aiheuttaviin, valtion asianomaisen viranomaisen tarkemmin määrittämiin toimenpiteisiin saatava valtion asianomaisen viranomaisen hyväksyminen ennen kustannuksia aiheuttavan sitovan sopimuksen tai muun toimenpiteen tekemistä, milloin siitä aiheutuvat käyttökustannukset ylittävät valtion asianomaisen viranomaisen vuosittain vahvistaman enimmäismäärän.

36 a §. Sen lisäksi, mitä 34 §:ssä mainitun lain 21 a §:ssä on säädetty, sosiaali- ja terveysministeriö tai, mikäli on menetelty 43 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla, lääkintöhallitus tai lääninhallitus voi pidättää tai keskeyttää käyttökustannusten valtionosuuden ennakon tai loppuerän suorittamisen myös, mikäli toiminnassa ei noudateta vahvistettua toimintasuunnitelmaa.

Milloin terveydenhuollollisista syistä on välttämätöntä, lääkintöhallitus tai, jos asetuksella on niin säädetty, lääninhallitus voi määrätä toiminnan keskeytettäväksi joko osaksi tai kokonaan kunnes korjaus on saatu aikaan.

36 b §. Jos henkilökunnan palkkaus tai muut taloudelliset edut on suoritettu suurempina kuin 34 §:ssä mainitun lain 15 §:ssä tarkoitetut perusteet edellyttävät, valtioneuvosto voi kansanterveyslain (66/72) 31 §:ssä tarkoitetun neuvottelukunnan annettua asiasta lausuntonsa päättää, että valtionosuus evätään kokonaan tai osaksi sen palkkauksen tai niiden muiden etujen kohdalta, joihin poikkeaminen on kohdistunut.

40 §. Sosiaali- ja terveysministeriö myöntää hakemuksesta valtionavustusta kunnalle, jonka taloudellinen kantokyky on heikko ja jolle tästä laista johtuvat menot aiheuttavat kohtuutonta rasitusta.

41 §. Sen lisäksi, mitä 34 §:ssä mainitun lain 24 §:ssä säädetään omaisuuden luovuttamisesta, toiminnan lopettamisesta tai sen muuttamisesta, on valtioneuvostolla oikeus vuoden kuluessa siitä, kun muutoksesta on omistajan toimesta ilmoitettu lääkintöhallitukselle, lunastaa sanottu omaisuus valtiolle. Suoritettua valtionosuutta ja -avustusta on tällöin sitä vastaavalta osalta pidettävä lunastushinnan suorituksena.

Mitä 1 momentissa säädetään, voidaan asetuksella säädettävissä tapauksissa soveltaa myös sellaiseen omaisuuteen, jonka hankinnasta aiheutuneisiin käyttökustannuksiin on suoritettu valtionosuutta.

Edellä 1 tai 2 momentin säännöstä sovellettaessa noudatetaan 1 momentissa mainitun lain 25 §:ssä säädettyä menettelyä.

43 §. Edellä 34 §:ssä mainitussa laissa sekä tämän lain 36 §:n 2 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia ja -avustuksia koskevilla asioilla sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin niin, että 34 §:ssä mainitun lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 1 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää lääkintöhallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

43 b §. Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan valtionosuuksista ja -avustuksista, mitä 34 §:ssä mainitussa laissa on säädetty.

44 §. Edellä 20 §:ssä tarkoiteun toimikunnan päätöksestä on asianomaisella oikeus valittaa lääninhallitukselle 30 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

Milloin sairaalan rakentaminen, laajentaminen, peruskorjaus tai perushankinta, joka on ennen tämän lain voimaantuloa hyväksytty valtionavun suorittamista koskevaan yleiseen suunnitelmaan, on tämän lain voimaan tullessa kesken, suoritetaan valtionapu perustamiskustannuksiin, mukaan luettuina myös hyväksyttävistä syistä aiheutuneet lisäkustannukset, aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Muutoin tätä lakia sovelletaan lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

115. LAKI YLIOPISTOLLISISTA KESKUSSAIRAALOISTA ANNETUN LAIN 13 JA 14 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.

(Suomen AsK 597/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:100, 1965:106, 1971:154)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 15 päivänä kesäkuuta 1956 yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain (392/56) 13 ja 14 §,

näistä 13 § sellaisena kuin se on 19 päivänä marraskuuta 1971 annetussa laissa (771/71) ja 14 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä lokakuuta 1965 annetulla lailla (562/65), näin kuuluviksi:

13 §. Keskussairaalan muihin kuin 12 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin käyttökustannuksiin suoritetaan valtionosuutta 10 prosenttia. Valtionosuuden määrää laskettaessa käyttökustannuksista tehdään kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 7 §:ssä tarkoitettut vähennykset noudattaen kuitenkin, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 25 §:n 4 momentissa on säädetty. Tämän ja 14 §:n 1 momentin nojalla käyttökustannuksiin suoritettavan määrän vähentämisen jälkeen jäljelle jääviin käyttökustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 25 §:n mukaisesti.

14 §. Valtio suorittaa keskussairaalan laajentamisesta aiheutuneet kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 4 §:ssä tarkoitettut perustamiskustannukset keskussairaalaliitolle kokonaisuudessaan niiden hoitopaikkojen osalta, jotka yliopisto valtioneuvoston suositukseen saatuaan varaa. Niin ikään suorittaa valtio edellä mainitun lain 5 §:n 9 kohdassa tarkoitettut keskussairaalan perusparannuksista aiheutuneet käyttökustannukset kokonaisuudessaan yliopiston varaamien hoitopaikkojen lukua vastaavalta osalta.

Muihin kuin 1 momentin nojalla korvattuihin perustamiskustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 25 §:n 2 momentin mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantumisen jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

116. LAKI TUBERKULOOSILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.

(Suomen AsK 599/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:86, 1965:101, 1966:140, 1971:142 ja 156)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 26 päivänä heinäkuuta 1960 annetun tuberkuloosilain (355/60) 25 a, 28-30 ja 40 §,

sellaisina kuin niistä ovat 25 a § 29 päivänä lokakuuta 1971 annetussa laissa (729/71), 29 § osittain muutettuna 21 päivänä kesäkuuta 1973 annetulla lailla (536/73) ja 40 § osittain muutettuna 15 päivänä lokakuuta 1965 annetulla lailla (545/65), sekä muutetaan 11 §:n 4 momentti, 26, 27, 31 ja 33 § sekä 3 luvun otsake,

sellaisina kuin niistä ovat 26 § osittain muutettuna 2 päivänä joulukuuta 1966 ja 29 päivänä lokakuuta 1971 annetuilla laeilla (594/66 ja 729/71) ja 27 § osittain muutettuna 15 päivänä lokakuuta 1965 ja 19 päivänä marraskuuta 1971 annetuilla laeilla (545/65 ja 773/71), seuraavasti:

11 §.-----

Lääkintöhallitus voi tehdä kuntainliiton tai keskusparantolaa ylläpitävän kunnan kanssa sopimuksen puolustuslaitoksen taikka muun valtion laitoksen potilaiden hoitamisesta keskusparantolassa. Jollei sopimusta saada aikaan, sosiaali- ja terveysministeriö voi velvoittaa kunnan tai kuntainliiton ottamaan näitä potilaita hoidettaviksi keskusparantolaan siinä määrin kuin se tuberkuloosipiirin oma tarve huomioon ottaen on mahdollista. Valtion varoista on kunnalle tai kuntainliitolle suoritettava näiden potilaiden hoitokustannusten täyttä määrää vastaava korvaus.

3 luku. Valtionosuus ja -avustus.

26 §. Keskusparantolan, tuberkuloositoimiston ja 6 §:ssä tarkoitettujen laitoksen ja osaston perustamiskustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kaksi kolmannesta ja muun 7 §:ssä mainitun laitoksen perustamiskustannuksiin valtionavustusta tulo- ja menoarvion rajoissa enintään 25 prosenttia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimintayksiköiden käyttökustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kunnallisista yleissairaaloista annetun lain (561/65) 25 §:n 1,3,4 ja 5 momentin mukaisesti, kuitenkin siten, että kuntainliitossa käyttökustannukset jaetaan muistakin kuin jäsenkunnista olleiden potilaiden osalta valtionosuutta laskettaessa vain jäsenkuntien vastattaviksi, ellei toisin ole sovittu.

Joukkotarkastuksista aiheutuneisiin käyttökustannuksiin suoritetaan tuberkuloosipiirin muodostavalle kuntainliitolle tai kunnalle taikka kunnalliselle yhteisölle valtionosuutta kuitenkin 60 prosenttia.

27 §. Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan soveltuvin osin, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 34-36 b, 41,43 ja 43 b §:ssä on säädetty.

31 §. Sosiaali- ja terveysministeriö voi 26 §:ssä mainitun valtionosuuden ja -avustuksen lisäksi myöntää hakemuksesta valtionavustusta kunnalle, jonka taloudellinen kantokyky on heikko ja jolle tästä laista johtuvat menot aiheuttavat kohtuutonta taloudellista rasitusta.

33 §. Tuberkuloosipiirin kuntainliitto voi asetuksella säädettyjen perusteiden mukaan sopia kansanterveyslaissa (66/72) tarkoitettua terveyskeskusta ylläpitävän kunnan tai kuntainliiton kanssa siitä, että terveyskeskus suorittaa 15 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia ja tutkimuksia sekä valvoo tuberkuloosia sairastavien henkilöiden hoitoa tuberkuloosipiirin johtavan lääkärin tai tämän määräämän lääkärin antamien ohjeiden mukaan. Tästä toiminnasta tuberkuloosipiirin kuntainliitto suorittaa asianomaiselle kunnalle tai kuntainliitolle täyden korvauksen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

Milloin tässä laissa tarkoitettujen toimintayksikön rakentaminen, laajentaminen, peruskorjaus tai perushankinta, joka on ennen tämän lain voimaantuloa hyväksytty valtionavun suorittamista koskevaan yleiseen suunnitelmaan, on tämän lain voimaantullessa kesken, suoritetaan valtionapu perustamiskustannuksiin, mukaan luettuina myös hyväksyttävistä syistä aiheutuneet lisäkustannukset, aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaan. Perustamistöihin ja -hankintoihin, joihin on ryhdytty ennen vuoden 1971 marraskuun 15 päivää, noudatetaan kuitenkin tuolloin voimassa olleita säännöksiä. Muutoin tätä lakia sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 34 §:stä ei muuta johdu.

117. LAKI TUBERKULOOSIN VASTUSTAMISTYÖN JÄRJESTÄMISES-
TÄ ERÄISSÄ TAPAUKSISSA ANNETUN LAIN 3 a JA 5 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.

(Suomen AsK 600/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1967:39 ja 1969:206)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 5 päivänä toukokuuta 1967 tuberkuloosin vastustamistyön järjestämisestä eräissä tapauksissa annetun lain (198/67) 3 a §:n 2 momentti ja 5 §, näistä 3 a §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (897/69), näin kuuluviksi: .

3 a §. -----
Siirtyvän omaisuuden arvon määrittämisessä on noudatettava soveltuvin osin, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 25 §:n 1 momentissa on säädetty. Vähennyksenä otetaan kuitenkin lisäksi huomioon valtion varoin rahoitettu suhteellinen osuus siirtyvän omaisuuden arvosta.

5 §. Tätä lakia sovellettaessa ei noudateta 3 a §:n 2 momentissa mainitun lain 24 §:n säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

118. LAKI MIELISAIRASLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.

(Suomen AsK 601/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1952:34, 1955:90, 1956:107,

1971:155, 1973:100)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 42, 46 ja 53 §,

sellaisina kuin niistä ovat 42 § 27 päivänä heinäkuuta 1955 annetussa laissa (366/55) ja 46 § 21 päivänä kesäkuuta 1973 annetussa laissa (537/73), sekä

muutetaan 9 §:n 3 momentti, 15, 43, 44 ja 47-50 § sekä 3 luvun otsake,

sellaisina kuin niistä ovat 43 § osittain muutettuna 27 päivänä heinäkuuta 1955 ja 29 päivänä kesäkuuta 1956 annetuilla laeilla (366/55 ja 433/56) ja 44 § 19 päivänä marraskuuta 1971 annetussa laissa (772/71), seuraavasti:

9 §.-----

Lääkintöhallitus voi tehdä kunnan tai kuntainliiton kanssa sopimuksen 12 §:n mukaan valtion mielisairaалassa hoidettavien tai tutkittavien potilaiden hoitamisesta ja tutkimisesta keskusmielisairaалassa tai muussa kunnallisessa mielisairaалassa. Jollei sopimusta saada aikaan, sosiaali- ja terveysministeriö voi velvoittaa kunnan tai kuntainliiton ottamaan näitä potilaita hoidettaviksi keskusmielisairaalaan siinä määrin kuin se huoltopiirin oma tarve huomioon ottaen on mahdollista. Valtion varoista on kunnalle tai kuntainliitolle suoritettava näiden potilaiden hoitokustannusten täyttä määrää vastaava korvaus.

15 §. Mielisairaanhuoltopiirin kuntainliitto voi asetuksella säädettävien perusteiden mukaan sopia kansanterveyslaissa (66/72) tarkoitettua terveyskeskusta ylläpitävän kunnan tai kuntainliiton kanssa siitä, että terveyskeskus osallistuu mielen-terveystyöhön mielisairaanhuoltopiirin johtavan lääkärin tai tämän määräämän lääkärin antamien ohjeiden mukaan. Mielisairaanhuoltopiirin kuntainliitto suorittaa tällöin kunnalle tai kuntainliitolle täyden korvauksen tästä toiminnasta aiheutuvista kustannuksista.

3 luku. Valtionosuus ja -avustus.

43 §. A-luokan mielisairaanhoidolaitoksen ja huoltotoimiston perustamiskustannuksiin suoritetaan valtionosuutta 50 prosenttia ja B-luokan mielisairaanhoidolaitoksen perustamiskustannuksiin 25 prosenttia.

A-luokan mielisairaanhoidolaitoksen, perhehoito mukaan luettuna, huoltotoimiston ja B-luokan mielisairaanhoidolaitoksen käyttökustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kunnallisista yleissairaaloista annetun lain (561/65) 25 §:n 1, 3, 4 ja 5 momentin mukaisesti, kuitenkin niin, että kuntainliitossa käyttökustannukset jaetaan muistakin kuin jäsenkunnista olleiden potilaiden osalta valtionosuutta laskettaessa jäsenkuntien vastattaviksi, jollei toisin ole sovittu.

44 §. Milloin 43 §:ssä tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin myönnettävä valtionosuus hyväksytään maksettavaksi myöhemmin kuin kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 luvussa säädetään, suoritetaan maksamatta jääneelle valtionosuudelle 4 prosentin vuotuinen korko.

47 §. Sosiaali- ja terveysministeriö voi 43 §:ssä mainitun valtionosuuden lisäksi myöntää hakemuksesta valtionavustusta kunnalle, jonka taloudellinen kantokyky on heikko ja jolle tästä laista johtuvat menot aiheuttavat kohtuutonta taloudellista rasitusta.

48 §. Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan soveltuvin osin, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 34-36 b, 41, 43 ja 43 b §:ssä on säädetty.

49 §. Kunta, jota valtioneuvosto ei ole oikeuttanut pitämään muun huoltopiirin keskusmielisairaalassa olevia hoitopaikkojaan, on velvollinen 50 §:ssä säädettyä korvausta vastaan luovuttamaan ne asianomaisen huoltopiirin kuntainliitolle tai sanottuun piiriin kuuluvalla kunnalla, jolla ei ole 8 §:n mukaista määrää hoitopaikkoja keskusmielisairaalassa. Jos useat kunnat tahtovat käyttää lunastusoikeutta, määrää valtioneuvosto, ottaen huomioon kuntien hoitopaikkojen tarpeen ja taloudellisen aseman, mille kunnalle lunastusoikeus on annettava.

50 §. Kuntainliiton tai kunnan suoritettava korvaus 49 §:n mukaan lunastettavasta hoitopaikasta määrätään siten, että hoitopaikan kunnan osalle tulevista, lunastuksen ajankohtana arvioidavista perustamiskustannuksista vähennetään kohtullinen arvonalennus. Jollei korvauksesta sovita, on vahvistaminen jätettävä välimiesten ratkaistavaksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

Milloin tässä laissa tarkoitettun laitoksen rakentaminen,

laajentaminen, peruskorjaus tai perushankinta, joka on ennen tämän lain voimaantuloa hyväksytty valtionavun suorittamista koskevaan yleiseen suunnitelmaan, on tämän lain voimaantullessa kesken, suoritetaan valtionapu perustamiskustannuksiin, mukaan luettuina myös hyväksyttävistä syistä aiheutuneet lisäkustannukset, aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaan. Perustamistöihin ja -hankintoihin, joihin on ryhdytty ennen vuoden 1968 joulukuun 1 päivää, noudatetaan kuitenkin tuolloin voimassa olleita säännöksiä. Muutoin tätä lakia sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

119. LAKI TERVEYDENHOITOLAIN 11 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.

(Suomen AsK 602/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:79, 1971:157)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1965 annetun terveydenhoitolain (469/65) 11 §, sellaisena kuin se on 19 päivänä marraskuuta 1971 annetussa laissa (774/71), näin kuuluvaksi:

11 §. Terveystarkastajan virasta, sivuvirasta ja yhdistettyyn virkaan kuuluvista terveystarkastajan tehtävistä aiheutuviin kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin käyttökustannuksiin suoritetaan kunnalle kultakin kalenterivuodelta valtionosuutta kuntien kantokykyluokituksesta annetussa laissa (665/67) tarkoitettujen kantokykyluokkien perusteella seuraavasti:

Kantokykyluokka	Valtionosuus prosentteina
1	70
2	66
3	62
4	58
5	54
6	51
7	48
8	45
9	42
10	39

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii tässä laissa säädetyistä toiminnoista aiheutuviin kustannuksiin suoritettavia valtionosuuksia koskeissa asioissa sosiaali- ja terveysministeriö, kuitenkin niin, että ensiksi mainitun lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii valtiovarainministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriölle päätettäväksi 2 momentin mukaan kuuluvia asioita siir-

tää lääkintöhallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan valtiosuuksista, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty, kuitenkin niin, ettei mainittua lakia ole sovellettava tämän lain 42 §:ssä tarkoitettuun valtion korvaukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

120. LAKI TYÖSUOJELUHALLINNOSTA ANNETUN LAIN 8 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 603/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:97)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 24 päivänä heinäkuuta 1972 työsuojeluhallinnosta annetun lain (574/72) 8 §:n 1 ja 2 momentti näin kuuluviksi:

8 §. Kunnalle työsuojelutarkastajan virasta ja yhdistettyyn virkaan kuuluvista työsuojelutarkastajan tehtävistä aiheutuviin käyttökustannuksiin suoritettavasta valtionosuudesta on voimassa, mitä kunnan oikeudesta saada valtionosuutta terveys- tarkastajan virasta aiheutuvista kustannuksista on säädetty kuitenkin siten, että työsuojelutarkastajan sivuvirasta aiheutuviin kustannuksiin ei suoriteta valtionosuutta ja että sosiaali- ja terveysministeriölle terveydenhoitolain (469/65) 11 §:n 3 momentin mukaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuudesta ja -avustuksesta annetussa laissa (35/73) tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena kuuluvia asioita voidaan asetuksella siirtää työsuojeluhallitukselle tai työsuojelutoimistolle, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Sen lisäksi, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty, valtionosuuden suorittamisen edellytyksenä on, että työsuojelutarkastajan virkaan valittavalla on työsuojeluhallituksen hyväksymä pätevyys.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vasta lain voimaantulon jälkeen syntyneisiin kustannuksiin, mikäli kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 34 §:stä ei muuta johdu.

121. LAKI LAPSEN ELATUSAVUN TURVAAMISESTA ERÄISSÄ
TAPAUKSISSA ANNETUN LAIN 11 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1975.
(Suomen AsK 614/75)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:233)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 11 §:ään, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1032/74), näin kuuluva uusi 3 momentti:

11 §.-----
Jos elatusvelvollinen on ollut rangaistuslaitoksessa, työ-
laitokseen määräämistä koskevaa päätöstä ei ole pantava täy-
täntöön, ennen kuin kolme kuukautta on kulunut siitä, kun ela-
tusvelvollinen on vapautunut rangaistuslaitoksesta. Täytäntöön-
panoon saadaan kuitenkin ryhtyä, mikäli siihen on erityisiä
sytä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

122. LAKI MERIMIESVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 25 p:nä 1975.
 (Suomen ASK 609/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1974:260)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä touko-
kuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 6 §:n 1 ja 2 moment-
ti, sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä joulukuuta 1974 annetus-
sa laissa (1046/74), 7 §:n 1 ja 3 momentti, viimeksi mainittu
momentti sellaisena kuin se on muutettuna 5 päivänä joulukuuta
1969 annetussa laissa (744/69), 7 a §,
15 § ja 16 §, sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä joulukuuta 1974
annetussa laissa (1046/74), seuraavasti:

6 §. Taulukot, joiden mukaan merimiesvero suoritetaan, vahvis-
taa verohallitus (merimiesverotaulukko). Merimiesverotaulukko
on laadittava siten, että kuukaudesta maksettavasta rähäpalkasta
suoritettava merimiesvero mahdollisuuksien mukaan on kahdestoista-
osa siitä valtion tuloveron, kunnallisveron, kirkollisveron,
kansaneläkevakuutusmaksun ja vakuutetun sairausvakuutusmaksun
yhteenlasketusta määrästä, mikä näitä veroja ja maksuja olisi
voimassa olevan lainsäädännön mukaan suoritettava 2 momentin
mukaan lasketusta tulosta. Tällöin otetaan huomioon verovelvol-
liselle valtion tuloverosta lain mukaan elatusvelvollisuuden
perusteella myönnettävät vähennykset siitä riippumatta, mikä on
puolison tulojen määrä, sekä kunnallisvero laskettuna kymmenen
pennin ja kirkollisvero yhden pennin mukaan veroäyriltä. Sellaisia
merihiehiä varten, jotka eivät ole evankelis-luterilaisen kirkon
tai ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan jäseniä, on vahvistet-
tava taulukko ottamatta huomioon kirkollisveroa.

Tuloveron alainen tulo lasketaan ottamalla verovuoden
kokonaistuloksi rahassa maksettavan kuukausipalkan ynnä palkka-
etuihin kuuluvien luontoisetujen arvon kaksitoistaketainen määrä
sekä vähentämällä näin saadusta kokonaistulosta merimiesvähennyk-
senä 20 prosenttia, kuitenkin vähintään 300 ja enintään 1 200
markkaa, sekä seuraavat vähennykset sen mukaan kuin niitä vastaavat
vähennykset saadaan tehdä tulo- ja varallisuusverotuksessa:

1) maksut, jotka merimiesten on verovuonna katsottava keski-
määrin suorittavan omasta tai lastensa henki- tai muusta henkilö-
vakuutuksesta taikka eläkevakuutuksesta,

2) sairaudesta johtuvat keskimääräisiksi arvioitavat sairauskulut,

3) työtulovähennys merimiesvähennyksen jälkeen jäljelle jäävästä osasta kokonaistuloa,

4) ylimääräinen työtulovähennys, siitä riippumatta, mikä on puolison ansiotulojen määrä,

5) valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys, sekä

6) kunnallisverotuksessa lapsivähennys siitä riippumatta, mikä on puolison tulojen määrä, yksinhuoltajavähennys sekä perusvähennys.

7 §. Merimiehille annetaan hakemuksesta kutakin verovuotta varten merimiesverokortti, josta ilmenee, minkä taulukon mukaan merimiesvero on suoritettava. Verovelvollisista, joita tulo- ja varallisuusverotuksessa verotetaan puolisoita koskevien säännösten mukaan ja jotka verovuonna ovat elättäneet alaikäistä lastaan, on vain toisella oikeus saada sellainen merimiesverokortti, jonka taulukkoa laskettaessa alaikäisen lapsen elättämisestä tehtävät vähennykset on otettu huomioon. Elleivät puoliset siitä toisin sovi, annetaan tällainen merimiesverokortti miehelle.

Henkilöille, joilla ei ole asuntoa ja kotipaikkaa Suomessa, antaa merimiesverokortin merimiesverolautakunta. Tällöin on merimiesverolautakunnalle esitettävä selvitys hakijan elatusvelvollisuudesta.

7 a §. Merimiehelle, joka tulo- ja varallisuusverolain mukaan on rajoitetusti verovelvollinen, annetaan sellainen merimiesverokortti, jonka taulukko on laskettu tulo- ja varallisuusverolais- sa tarkoitettun veroasteikon mukaan ja jossa ei ole otettu huomioon lapsen elättämisen perusteella myönnettäviä vähennyksiä.

15 §. Määrättäessä valtion tuloveroa merimiehen maissa saamasta tulosta lisätään tämän tulon ja siitä tehtävien vähennysten erotukseen seitsemänkymmentäviisi prosenttia hänen verovuonna saamastaan merimiestulosta. Verosta, joka menisi näin saadusta verotettavasta tulosta, katsotaan maissa saadusta tulosta meneväksi tähän erotukseen kohdistuva suhteellinen osa. Jos merimies on koko verovuoden ollut merimiestoimessa, ei hänen maissa saamastaan tulosta tai siitä määrättävästä verosta tehdä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuja elatusvelvollisuuteen perustuvia vähennyksiä eikä 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä. Jos merimies on ollut vain osan verovuodesta merimiestoimessa, kuitenkin vähintään 4 kuukautta, hänellä on oikeus saada hyväkseen niin suuri osa 6 §:n 1 momentissa tarkoitetuista elatusvelvollisuuteen perustuvista vähennyksistä ja 2 momentin 1, 2 ja 5 kohdan vähennyksistä kuin se aika, jona hän ei ole ollut merimiestoimessa, on verovuodesta.

Maissa saadusta tulosta tehtävästä työtulovähennyksestä ja ylimääräisestä työtulovähennyksestä on vähennettävä se määrä,

jonka on katsottava tulleen jo vähennetyksi merimiestulosta. Verohallitus antaa sanottujen määrien laskemista koskevat tarkemmat määräykset.

16 §. Jos verovelvollisilla, joita tulo- ja varallisuusverolain mukaan verotetaan puolisoita koskevien säännösten mukaan, tai vain toisella heistä on verovuonna ollut merimiestuloa vähintään 4 kuukauden ajalta, verotetaan heitä valtion tuloveroa määrät-
täessä kuitenkin kaikista heidän tuloistaan erikseen niin kuin eri verovelvollisia ja siten, että alaikäisen lapsen elättämisen vuoksi ei myönnetä huoltaja- eikä ylimääräistä työtulovähennystä sille, jonka puoliso on saanut tai jolla olisi ollut oikeus saada sellainen merimiesverokortti, jonka taulukkoa laskettaessa saman lapsen elättämisestä tehtävät vähennykset on otettu huomioon.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1976 toimitettavassa verotuksessa ja sanotulta vuodelta suoritettavaan merimiesveroon.

**123. LAKI VELKOJEN KORKOJEN VÄHENNYSOIKEUDEN
RAJOITTAMISESTA VEROTUKSESSA ANNETUN LAIN MUUTTA-
MISESTA.**

Anettu heinäkuun 25 p:nä 1975.
(Suomen AsK 610/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:216)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan velkojen korkojen vähennysoikeuden rajoittamisesta verotuksessa 20 päivänä joulukuuta 1974 annetun lain (953/74) 2 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

2 §. Verovelvollisella on oikeus veronalaisista tuloistaan vähentää elinkeinotoimintaan, maatilatalouden harjoittamiseen ja muuhun ansiotoimintaan liittyvien velkojen korot sekä indeksij- ja kurssitappiot, kuitenkin niin, että kunnallisverotuksessa saadaan tietyn tulolähteen tuloihin kohdistuvien velkojen korot sekä indeksi- ja kurssitappiot vähentää vain sanotun tulolähteen tuloista sekä kiinnitettyjen velkojen korot ainoastaan 50 000 markkaan saakka kokonaan ja tämän määrän ylittävältä osalta 20 prosenttia. Verovelvollisella tai milloin kysymyksessä ovat puoliset, joihin sovelletaan tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) puolisoita koskevia säännöksiä, puolisoilla yhdessä on lisäksi oikeus vähentää oman tai perheensä vakituisen asunnon hankkimisesta ja perusparannuksesta aiheutuneiden velkojen korot sekä indeksi- ja kurssitappioita yhteensä enintään 15 000 markkaa sekä muiden velkojen korkoja ja indeksi- ja kurssitappioita yhteensä enintään 5 000 markkaa kuitenkin niin, että erityislain nojalla verovapaan omaisuuden hankkimista varten otettujen velkojen korot ja indeksi- ja kurssitappiot eivät ole verotuksessa lainkaan vähennyskelpoisia.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1976 toimitettavassa verotuksessa.

124. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 25 p:nä 1975.

(Suomen AsK 611/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1967:118, 1968:95, 1972:153, 1974:227 ja 228)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1025/74), 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1967 annetussa laissa (547/67), 34 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (800/72), 39 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1024/74), 63 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (800/72), 75 §, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1025/74), 93 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1025/74) sekä 96 a §, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (390/68), seuraavasti:

3 §. Kuolinpesän tulosta ja omaisuudesta suoritettavasta verosta vastaavat pesän osakkaat niin kuin omasta verostaan.

Verovelvollinen, joka harjoittaa metsätaloutta, on niin kuin omasta verostaan vastuussa perheenjäsenensä, jäsenensä tai osakkaansa tulon perusteella määrätystä verosta ja kansaneläkevakuutusmaksusta siltä osin, joka vastaa verovelvollisen metsätalouden hyväksi tehdyn työn arvon osuutta perheenjäsenen, jäsenen tai osakkaan tulojen kokonaismäärästä. Verovelvollinen, joka yhdessä puolisonsa kanssa harjoittaa liikettä, ammattia tai maatilataloutta, on vastuussa puolisonsa tulon perusteella määrätystä valtionverosta siltä osin, joka vastaa puolison ansiotuloksi tulo- ja varallisuusverolain 17 b §:n 3 momentin mukaan katsottavaa osaa puolisoitten yhdessä harjoittaman liikkeen, ammatin tai maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärästä.

34 §. -----

Milloin kiinteistö-, liike- tai ammatintulosta on kunnallisveroa suoritettava muulle kuin kotikunnalle, veroilmoitus on annettava kaksin kappalein kunkin kunnan osalta erikseen. Milloin puolisoilla, joihin sovelletaan tulo- ja varallisuusverolain puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, vaimon on annettava veroilmoituksensa kaksin kappalein. Vaimon kotikunnan

verolautakunnan tulee huolehtia siitä, että vaimon veroilmoitus toimitetaan miehen kotikunnan verolautakunnalle.

39 §.

Milloin verovelvollisilla, joihin sovelletaan tulo- ja varallisuusverolain puolisoita koskevia säännöksiä, veroilmoituksen antamisaika on eri pituinen, saavat he antaa veroilmoituksensa pitemmän antamisajan kuluessa.

63 §.

Milloin puolisoilla, joihin tulo- ja varallisuusverolain mukaan sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, määrää siitä poiketen, mitä 1 momentissa on säädetty, miehen kotikunnan verolautakunta myös vaimon valtionveron sekä vaimon henkilökohtaisista tuloista hänen kotikunnalleen tulevien veroäyrien määrän. Vaimon verotuksen toimittaminen kuuluu muulta osin vaimon kotikunnan verolautakunnalle, jolle miehen kotikunnan verolautakunnan on viipymättä ilmoitettava vaimon valtionveron ja edellä tarkoitettujen veroäyrien määrä sekä palautettava vaimon veroilmoituksen toinen kappale.

75 §. Sen jälkeen kun verolautakunta on vahvistanut kunkin tulo- lähteen puhtaan tulon ja veronalaisten varojen kokonaismäärän sekä määrännyt verovelvollisen kokonaistuloista ja veronalaista varoista tehtävät vähennykset, verolautakunnan on vahvistettava valtionverotuksessa verotettava tulo ja varallisuus sekä hänen verostaan säädettyjen perusteiden nojalla tehtävät vähennykset, samoin kuin kunnallisverotuksessa verotettava tulo ja siitä pantavien veroäyrien määrä.

93 §. Verovelvollinen tai muu 91 §:n mukaan muutoksen hakuun oikeutettu voi, olipa veromuistutus tehty tai ei, hakea muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on tai häntä on henkilökohtaisista tuloista verotettu, taikka ellei hänellä ole valtakunnassa kotikuntaa eikä häntä ole täällä verotettu henkilökohtaisista tuloista, Uudenmaan lääninoikeudelta. Milloin puolisoilla, joihin tulo- ja varallisuusverolain mukaan sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, haetaan muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella miehen kotikunta on. Muutosta yhtymän tulon ja omaisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon haetaan kuitenkin sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella yhtymän kotikunta on, tai ellei yhtymällä ole valtakunnassa kotikuntaa, Uudenmaan lääninoikeudelta. Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja valituskirja on toimitettava veropiirin verotoimistoon taikka lääninoikeuteen viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, jona tutkijalautakunnan ilmoitus valitusajan alkamisesta on julkipantu siten, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan (säännönmukainen valitus). Milloin verovelvollinen tai muu 91 §:n 1 momentin mukaan muutoksenhakuun oikeutet-

tu on valitusajan kuluessa tehnyt verolautakunnalle 82 §:n 3 momentissa tarkoitettun oikaisuvaatimuksen, luetaan kuitenkin hänen muutoksenhakuajankansa verolautakunnan oikaisuvaatimuksen johdosta tekemän päätöksen 87 §:n mukaisesta tiedoksiantamisesta.

96 a §. Valittaa ei saa, paitsi milloin asianomaiselle myönnetään 96 c §:ssä säädetty valituslupa, lääninhallituksen päätöksestä siltä osin kuin päätös koskee

- 1) asunto- tai luontoisetua;
- 2) matka-, päivä- tai edustusrahoista tai muusta niihin verrattavasta korvauksesta veronalaiseksi katsottua säästöä;
- 3) työ- tai toimintakyvyn alentumisen perusteella tehtävää vähennystä;
- 4) työn tai tehtävän suorittamisesta olleiden kustannusten perusteella palkkatulosta tehtävää vähennystä;
- 5) tulo- ja varallisuusverolain 17 b §:n 3 momentissa tarkoitettun puolison ansiotulon määrää; taikka
- 6) erikseen määrättyä rakennuksen tai rakennelman arvoa, jos se on määrätty 100 000 markkaa pienemmäksi.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1976 toimitettavassa verotuksessa.

**125. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNELAITOKSEN
TARIFFIMÄÄRÄYKSET JA LIPPUJEN HINNAT.**

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1975.
Elinkeinohallituksen vahvistamat heinäkuun 29 p:nä
1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:19, 84)

Helsingin kaupungin alueelle yhteistariffilinjoilla suoritetuista matkoista kannetaan maksut seuraavien määräysten mukaisesti:

1) Helsingin kaupungin alue on yhtenäinen maksualue. Matkan hinta ei riipu suoritettun matkan pituudesta.

2) Kertaliput oikeuttavat yhteen matkaan ilman vaihtooikeutta.

3) Alle 4-vuotiaat lapset saavat matkustaa maksutta, jos he ovat maksavan matkustajan mukana. Lastenlipuilla saavat matkustaa vain 4-11-vuotiaat lapset.

4) 10 matkan sarjalipun ja lasten 10 matkan sarjalipun jokaiseen maksuosaan sisältyy vaihto-oikeus yhden tai useamman kerran yhden tunnin aikana lipussa olevan leiman kellonajasta laskettuna. Vaihtomatkat voivat tapahtua myös paluusuuntaan.

5) 30 päivän lippu on henkilökohtainen yleislippu, joka oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla lipun voimassaoloaikana, joka on 30 päivää lipun myyntipäivää seuraavasta päivästä tai matkustajan edellisen lipun voimassaoloajan päättymispäivää seuraavasta päivästä laskettuna. Mainittuja 30 päivän lippuja myydään vain Helsingin kaupungissa vakinaisesti asuville henkilöille sekä lisäksi Helsingissä sijaitsevien oppilaitosten oppilaille kaupunginhallituksen päätöksen mukaisesti.

6) Vuosilippu on henkilökohtainen yleislippu, joka oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla lipun voimassaoloaikana, joka on kalenterivuosi. Vuosilippu voidaan maksaa neljässä erässä. Vuosilippuja myydään vain Helsingin kaupungissa vakinaisesti asuville henkilöille sekä lisäksi Helsingissä sijaitsevien oppilaitosten oppilaille kaupunginhallituksen päätöksen mukaisesti.

7) Matkailijalippu on henkilökohtainen ja oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla yhden vuorokauden aikana ensimmäisen matkan alkaessa tehtävän leimauksen aikamäärästä lukien.

8) Liikennelaitos antaa tarkemmat määräykset lippujen kelpoisuudesta, myynnistä ja voimassaoloajasta.

9) Liput ja niiden hinnat

Y l e i s l i p u t

Kertalippu	1,70 mk
Lasten kertalippu	0,80 "
Sarjalippu, 10 matkaa	13,00 "
Lasten sarjalippu, 10 matkaa	3,00 "
30 päivän lippu	35,00 "
Vuosilippu	300,00 "

E r i k o i s l i p u t

Matkailijalippu	7,00 mk
-----------------	---------

Tariffimääräykset ja lippujen hinnat tulevat voimaan
1.9.1975.

126. LAKI KOULUJÄRJESTELMÄN PERUSTEISTA ANNETUN LAIN
24 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 7 p:nä 1975.
(Suomen AsK 649/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1968:119)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun lain (467/68) 24 §:ään uusi 7 momentti seuraavasti:

24 §.-----
Edellä 6 momentissa tarkoitetun vuotuisen valtion rahoituksen tuella hankitun peruskoulurakennuksen ensikertaiseen kalustamiseen ja varustamiseen tarpeellisin opetusvälinein myönnetään valtionapua 3 momentissa säädettyjen perusteiden mukaan

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975 lukien.

127. LAKI KANSAKOULULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 7.p:nä 1975.
 (Suomen AsK 650/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1972:66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 10 § ja 74 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 12 päivänä toukokuuta 1972 annetussa lais-
 sa (377/72), näin kuuluviksi:

10 §. Kansakoululla tulee olla oma tarkoitukseen hyväksytty huoneisto. Koulu tai sen osa voidaan, milloin huoneisto kat-
 sotaan tarkoituksenmukaiseksi, sijoittaa myös vuokrahuoneistoon tai kunnan omistamaan muuhun kuin kouluhuoneistoon. Luvan kou-
 lun sijoittamiseen muuhun kuin koulun omaan huoneistoon antaa piirihallintoviranomainen.

74 §.-----
 Jos koulua varten hankitaan elementtirakenteinen siirto-
 kelpoinen rakennus, joka perustusrakenteiden ja alapohjan osalta voi olla myös paikalla tehty ja maanvarainen, kunnalla on oi-
 keus 1 ja 2 momentissa tarkoitetun avustuksen sijasta saada vuosittain sitä vastaavasti avustusta rakennuksen vuotuisesta arvovähennyksestä, joka lasketaan valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan normaalihinnoin rajoitettujen rakennuskustan-
 nusten määrästä, sekä 1 momentissa tarkoitetun kuoleuslainan sijasta neljän prosentin suuruinen vuotuinen korkohyvitys las-
 kettuna siiltä lainan määrästä, joka kunnalla muutoin olisi oikeus saada 1 momentin mukaan. Valtion rahoitusta ei kuitenkaan myönnetä siltä ajalta, jona rakennus ei ole koulun käytössä, eikä sen jälkeen, kun rakennuksen hankintakustannusten on katsot-
 tava tulleen täysin kuoletetuiksi. Mitä 86 §:ssä on säädetty valtion avustuksen palauttamisesta, ei ole sovellettava raken-
 nuksen, jonka rahoitus on järjestetty tässä momentissa sääde-
 tyllä tavalla.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1973 lukien.

128. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUN OHJESÄÄNNÖN
MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1975.
Kouluhallituksen vahvistama elokuun 14 p:nä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1971:167)

2 §. Suomenkielisessä varsinaisessa kansakoulussa opetetaan kansakoululain 5 §:ssä lueteltujen aineiden lisäksi kolmannelta vuosiluokalta alkaen osalle oppilaita ruotsin, osalle englannin, osalle ranskan, osalle saksan ja osalle venäjän kieltä seuraavasti:

Ala-Malmin	kansakoulussa	ruotsin ja englannin kieltä
Aleksis Kiven	"	ruotsin ja englannin kieltä
Eläintarhan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Haagan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Herttoniemen	"	ruotsin ja englannin kieltä
Isosaaren	"	ruotsin ja englannin kieltä
Jakomäen	"	ruotsin, englannin, saksan ja venäjän kieltä
Kaisaniemen	"	ruotsin ja englannin kieltä
Kallion	"	ruotsin ja englannin kieltä
Kannelmäen	"	ruotsin ja englannin kieltä
Katajanokan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Konalan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Kontulan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Kulosaaren	"	ruotsin ja englannin kieltä
Käpylän	"	ruotsin ja englannin kieltä
Lapinlahden	"	ruotsin ja englannin kieltä
Malmin	"	ruotsin ja englannin kieltä
Maunulan	"	ruotsin, englannin ja venäjän kieltä
Meilahden	"	ruotsin ja englannin kieltä
Mellunmäen	"	ruotsin ja englannin kieltä
Metsolan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Munkkiniemen	"	ruotsin, englannin ja ranskan kieltä
Munkkivuoren	"	ruotsin ja englannin kieltä
Myllykallion	"	ruotsin, englannin ja saksan kieltä

Myllypuron	"	ruotsin ja englannin kieltä
Mäkelän	"	ruotsin ja englannin kieltä
Oulunkylän	"	ruotsin ja englannin kieltä
Pakilan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Pihlajamäen	"	ruotsin ja englannin kieltä
Pitäjänmäen	"	ruotsin ja englannin kieltä
Porolahden	"	ruotsin ja englannin kieltä
Puistolän	"	ruotsin ja englannin kieltä
Pukinmäen	"	ruotsin ja englannin kieltä
Puotilan	"	ruotsin, englannin ja ranskan kieltä
Puotinharjun	"	ruotsin ja englannin kieltä
Roihuvuoren	"	ruotsin ja englannin kieltä
Santahaminan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Siilitien	"	ruotsin ja englannin kieltä
Snellmanin	"	ruotsin ja englannin kieltä
Suomenlinnan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Tahvonlahden	"	ruotsin ja englannin kieltä
Taivallahden	"	ruotsin ja englannin kieltä
Tapanilan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Tehtaankadun	"	ruotsin ja englannin kieltä
Tolarin	"	ruotsin, englannin ja saksan kieltä
Töölön	"	ruotsin ja englannin kieltä
Vallilan	"	ruotsin ja englannin kieltä
Vallisaaren	"	ruotsin ja englannin kieltä
Vartiokylän	"	ruotsin ja englannin kieltä
Vesalan	"	ruotsin, englannin ja venäjän kieltä
Vuosaaren	"	ruotsin ja englannin kieltä
Yliskylän	"	ruotsin ja englannin kieltä

Ruotsinkielisessä varsinaisessa kansakoulussa opetetaan kansakoululain 5 §:ssä lueteltujen aineiden lisäksi osalle oppilaisista suomen ja osalle englannin kieltä.

Kansalaiskoulussa opetetaan pysyvästi kansakoululain 6 §:ssä lueteltujen aineiden lisäksi laskentoa, fysiikkaa, kemiaa, ammatinvalintaoppia, kirjanpitoa, piirustusta, voimistelua ja urheilua sekä osalle oppilaista toista kotimaista ja osalle englannin kieltä ynnä seuraavia kaupungin asujaimiston elinkeinoelämään keskeisesti liittyviä oppiaineita ja käytännöllisiä harjoituksia: kauppaoppia ja myyntitekniikkaa, talousmaantietoa ja tavaraoppia, konekirjoitusta, ammattiopirustusta, käsityötä, metallityötä sekä kone- ja sähköoppia.

129. ASETUS HELSINGIN KAUPUNGIN VAPAAVARASTON KÄYTTÄMISESTÄ KANNETTAVISTA MAKSUISTA.

Annettu elokuun 19 p:nä 1975.
(Suomen AsK 656/75)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään 8 päivänä syyskuuta 1939 annetun tullilain 73 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 28 päivänä marraskuuta 1958 annetussa laissa (474/58):

1 §. Helsingin kaupungin vapaavarastoon otetuista tavaroista on vuokrana suoritettava varaston pitäjälle Helsingin kaupungin satamalautakunnan vahvistamat, enintään seuraavat vuokramaksut sadalta kilolta brutto kuukaudessa:

1. Säkkitavara, säilykkeet ja kuivatut hedelmät	0,75 mk	äm
2. Muu tavara	2 mk	

Avovarastoalueelle varastoidusta tavarasta kannetaan enintään puolet edellä mainittujen maksuluokkien mukaisista vuokramaksuista.

Tulenaroista tai muista vaarallisina pidettävistä tavaroista, jotka on sijoitettu erityisvarastoihin tai -kentille, kannetaan edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettut maksut enintään kolminkertaisina.

Tavaranhaltijan yksinomaista käyttöä varten voidaan erikseen tehtävän sopimuksen mukaisesti vuokrata varastotilaa tai ulkovarastoalueita.

Vuokramaksuna kannetaan lämpimästä varastotilasta enintään 8 mk, kylmästä 6,50 mk ja ulkovarastoalueesta 4 mk neliömetriltä kuukaudessa. Tämän pykälän 3 momentissa mainituista erityistiloista tai -kentistä kannetaan tässä momentissa mainitut vuokrat enintään kolminkertaisina.

2 §. Vuokra veloitetaan siitä päivästä lähtien, josta varastotilat on varattu, koko kuukaudelta aina sen kuukauden loppuun, jolloin tavara otetaan varastosta. Toisesta säilytyskuukaudesta lähtien veloitetaan vuokra kuitenkin ainoastaan puolelta kuukaudelta sikäli, kuin tavara otetaan varastosta alkavan kuukauden ensimmäisellä puoliskolla.

Sadalle kilolle vahvistettua vuokramaksua sovelletaan myös osaan siitä. Vähin vuokra on enintään 30 mk kuukaudessa.

Jos tavara on ollut varastossa kauemmin kuin yhden vuoden, voidaan vuokraa korottaa 50 %:lla. Jos se on ollut varastossa kauemmin kuin kaksi vuotta, voidaan vuokraa korottaa 100 %:lla.

3 §. Tavarän varastointiin, siirtoon, kuljetukseen tai muuhun käsittelyyn liittyvästä tehtävästä kannetaan Helsingin kaupungin satamalahtakunnan vahvistamien perusteiden mukaisina työmaksuina, milloin se työn laadun mukaan suoritetaan tavarän painoon perustuvana työnä, enintään 50 mk tonnilta tai milloin se tehdään tuntityönä, enintään 60 mk miestvötunnilta. Koneellisesta tavaränsiirtolaitteesta kuljettajineen peritään satamalahtakunnan näiden laitteiden käytöstä vahvistaman taksan mukainen maksu.

Tavarän vastaanoton tai luovuttamisen yhteydessä suoritetusta suunnituksesta kannetaan lisämaksuna enintään 5 mk tonnilta.

Ylityöaikana suoritetusta työstä kannetaan maksu työaikalain (604/46) mukaisin korotuksin.

Muista kuin tavarän varastoonpanosta tai luovuttamisesta annettavista toimituskirjoista kannetaan Helsingin kaupungin viranomaisten antamista toimituskirjoista perittäväksi vahvistettujen perusteiden mukaiset maksut.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975 ja sillä kumotaan Helsingin kaupungin vapaavaraston käyttämisestä kannettavista maksuista kesäkuun 12 päivänä 1964 annettu asetus (330/64) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

130. HELSINGIN SATAMAN KONEELLISTEN TAVARANSIIRTO-LAITTEIDEN KÄYTTÖTAKSA.

Satamalautakunnan hyväksymä elokuun 19 p:nä 1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:168)

Maksut varsinaisena työaikana.

TAKSA A

Laiturinosturit

1 150 tonnin nosturi Hanasaaren laiturilla

Tavaran paino Maksu tunnilta tai sen osalta

a)	Enintään 5 tonnia		135 mk
	Yli 5, mutta enintään 10 tonnia	10 tonnia	315 "
	10, " " "	15 "	490 "
	15, " " "	20 "	680 "
	20, " " "	25 "	860 "
	25, " " "	30 "	1 050 "

Tavaran paino Maksu yhdeltä nostolta

b)	Yli 30, mutta enintään 50 tonnia	1 050 + 38 mk	lisää jokaiselta 30 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
	Yli 50, mutta enintään 100 tonnia	1 810 + 40 mk	lisää jokaiselta 50 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
	Yli 100, mutta enintään 150 tonnia	3 810 + 50 mk	lisää jokaiselta 100 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta.

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Nosturia tilattaessa on nostettavien kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

Käytettäessä nosturia konttien käsittelyyn, noudatetaan kohdassa 2. mainittuja taksoja.

2 40 tonnin konttinosturi Saukon laiturillaI Konttien käsittely

a) Kontin nosto aluksesta laiturille tai kuljetusajoneuvoon tai päinvastoin

Kontin pituus enintään	20'	48 mk/kpl
" " yli	20', mutta enintään 30'	62 " "
" " "	30', " " 40'	74 " "

b) Kontin nosto laiturikentältä kuljetusajoneuvoon tai päinvastoin

Kontin pituus enintään	20'	35 mk/kpl
" " yli	20', mutta enintään 30'	40 " "
" " "	30', " " 40'	50 " "

Nosturia tilattaessa on nostettavien konttien lukumäärästä ja koosta annettava kirjallinen ilmoitus.

II Muun kappaletavaran nostot nostokoukulla

<u>Tavaran paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>
Enintään 5 tonnia	135 mk
Yli 5, mutta enintään 10 tonnia	315 "
10, " " 15 "	490 "
15, " " 20 "	680 "
20, " " 25 "	860 "
25, " " 30 "	1 050 "
30, " " 40 "	1 430 "

Kappaletavarakäytössä tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Kollien lukumäärästä ja painosta on annettava kirjallinen ilmoitus.

Erityismääräys

Konttinosturin käytössä asetetaan aina konttilaivojen purkaus- ja lastaustyö kaiken muun käytön edelle.

3 25 tonnin nosturi Jätkäsaaren laiturilla

<u>Tavaran paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>
Enintään 3 tonnia	100 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	135 "
5, " " 10 "	315 "
10, " " 15 "	490 "
15, " " 20 "	680 "
20, " " 25 "	860 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kolleja, on kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

Käytettäessä nosturia konttien käsittelyyn, noudatetaan kohdassa 2. mainittuja taksoja.

4 Kappaletavaranosturit

<u>Tavaran paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>
Enintään 3 tonnia	100 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	135 "
5, " " 6 "	185 "

Käytettäessä kahta nosturia yhdessä

Enintään 4,5 tonnia	215 mk
" 7,5 "	315 "
" 9 "	390 "
" 12 "	560 "

Käytettäessä nostureita konttien käsittelyyn, noudatetaan kohdassa 2. mainittuja taksoja.

5 Joukkotavaranosturit

	<u>Maksu tonnilta</u>	
	<u>Hiili</u>	<u>Koksi</u>
Lastaus aluksesta vaunuun, autoon tai suppiloon	3,60 mk	3,90 mk
Muu käyttö	3,90 "	4,20 "
Käytettäessä nostureita muun joukkotavaran käsittelyyn, on maksu tunnilta tai sen osalta	185 mk	

Käytettäessä nostureita kappale tavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 4. mainittua taksoja.

TAKSA BTrukit1 Tavalliset haarukkatrukit

<u>Tavaran paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>	
	<u>Satamakäyttö</u>	<u>Muu käyttö</u>
Enintään 3 tonnia	55 mk	80 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	70 "	105 "
5, " " 12 "	110 "	165 "

2 Erikoistrukit25 tonnin trukkiMaksu yhdeltä nostolta

a) Kontin nosto 35 mk/kpl

Maksu tunnilta tai sen osalta

b) Muu raskas tavara 175 mk

Milloin trukkia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeeseen, kannetaan sen käytöstä korvauksena tunnilta tai sen osalta 265 mk.

Yleisiä määräyksiä

1 Nosturit ja trukit suorittavat työtä kahdessa (2) työvuorossa siten, että niiden varsinainen työaika on arkisin

(paitsi lauantaisin) klo 7.00-11.00 ja klo 12.00-22.30 sekä lauantaisin klo 7.00-11.00 ja klo 11.30-15.00. Muina kuin em. aikoina suoritettu työ on ylityötä, josta veloitetaan kohdassa 2. mainittu lisämaksu.

2 Ylityöajalta, myös silloin kun laitetta vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeeseen, veloitetaan lisämaksuna henkilöstölle maksettava ylityökorvaus eli seuraavasti:
arkisin sunnuntaisin ja pyhä-
päivinä

Taksa A (nosturit)	45 mk	90 mk
Taksa B (trukit)	40 "	80 "

Huom. Sunnuntaityöksi luetaan myös ne ylityötunnit, jotka on tehty klo 18.00-24.00 välisenä aikana lauantaina tai pyhäpäivän aattona.

3 Odotusajalta eli siltä ajalta mikä kuuluu tilatun ajan alkamisesta laitteen käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen maksu varsinaisena työaikana on laituri-nostureista (taksa A) 50 mk sekä trukeista (taksa B) 33 mk tunnilta tai sen osalta. Ylityöajalta veloitetaan lisäksi kuten edellä kohdassa 2. on määrätty.

4 Milloin laitetta jostakin syystä vuokrataan käytettäväksi kaupungin rajojen ulkopuolella, veloitetaan em. maksujen lisäksi henkilöstölle maksettava Helsingin kaupungin matkustussäännön mukainen päiväraha sekä matkakustannukset.

Tämä taksa tulee voimaan 1.9.1975.

131. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN 64 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 25:pänä 1975.
(Suomen AsK 673/75)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:145)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan kansaneläkeasetuksen 64 §, sellaisena kuin se on 31 päivänä heinäkuuta 1974 annetussa asetuksessa (654/74), näin kuuluvaksi:

64 §. Kansaneläkelain 42 §:n 1 momentin ja 43 §:n mukaan eläkkeensaajalle itselleen henkilökohtaisia tarpeita varten annettava eläkkeen osa on 70 markkaa kuukaudessa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

132. LAKI RAKENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 25 p:nä 1975.
(Suomen AsK 674/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:110)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä elokuuta 1958 annetun rakennuslain (370/58) 141 §:n 2 momentti sekä lisätään lakiin uusi 42 a ja 100 a §, lain 124 §:ään uusi 3 momentti ja 130 §:ään uusi 2 ja 3 momentti sekä lakiin uusi 145 a § seuraavasti:

42 a §. Alueella, jolla on voimassa 42 §:n 2 momentin 3,4 tai 5 kohdassa tarkoitettu rakennuskielto asemakaavan laatimista tai muuttamista varten, ei ilman maistraatin lupaa saa purkaa rakennusta tai sen osaa eikä käyttää rakennusta tai sen osaa olennaisesti toiseen tarkoitukseen, kuin mihin sitä on käytetty tai rakennuslupa osoittaa.

Maistraatti voi myöntää luvan rakennuksen tai sen osan purkamiseen tahi käyttötarkoituksen muuttamiseen, milloin toimenpiteen ei havaita tuottavan huomattavaa haittaa kaavoituksen toteuttamiselle tai asutuksen muullekaan järjestämiselle.

100 a §. Alueella, jolla on voimassa 100 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakennuskielto, ei ilman rakennuslautakunnan lupaa saa purkaa rakennusta tai sen osaa eikä käyttää rakennusta tai sen osaa olennaisesti toiseen tarkoitukseen, kuin mihin sitä on käytetty tai rakennuslupa osoittaa.

Rakennuslautakunta voi myöntää luvan rakennuksen tai sen osan purkamiseen tahi käyttötarkoituksen muuttamiseen, milloin toimenpiteen ei havaita tuottavan huomattavaa haittaa kaavoituksen toteuttamiselle tai asutuksen muullekaan järjestämiselle.

124 §.-----

Milloin rakennusta, jota käytetään asumiseen, ei sen rakentamistapa huomioon ottaen pidetä kohtuullisia vaatimuksia edellyttävällä tavalla kunnossa, saa 2 momentissa mainittu viranomainen määrätä rakennuksen korjattavaksi, mikäli rakennusta edelleen on tarkoitus käyttää asumiseen.

130 §.-----

Lisärakennuksen, uudestaan rakentamisen sekä uudestaan rakentamiseen verrattavien rakenteellisten muutosten osalta maistraatti ja rakennuslautakunta voivat olla soveltamatta uudisrakentamista koskevia säännöksiä ja määräyksiä muuhun kuin rakennuksen siihen osaan, jota rakentaminen tai muutos koskee. Lisärakennuksen rakentaminen ja uudestaan rakentaminen eivät kuitenkaan saa merkitä tontille tai rakennuspaikalle rakennettavaksi sallitun kerrosalan ylittämistä.

Asetuksella voidaan säätää helpotuksia rakentamista koskeviin säännöksiin, määräyksiin ja rajoituksiin, milloin on kysymyksessä rakennuksen korjaaminen uudisrakentamiseen verrattavalla tavalla.

Asetuksella voidaan säätää helpotuksia rakentamista koskeviin säännöksiin, määräyksiin ja rajoituksiin, milloin on kysymyksessä rakennuksen korjaaminen uudisrakentamiseen verrattavalla tavalla.

141 §.-----

Laki on sama 124 §:n 2 momentissa ja 145 a §:ssä tarkoitettua päätöksestä sekä 144 §:ssä mainitusta päätöksestä, joka tarkoittaa terveyllisyyden, lujuuden ja paloturvallisuuden kannalta vaarallisen niskottelun estämistä.

145 a §. Rakennusvalvontaa toimittavalla viranomaisella on oikeus valvontatehtävää suorittaessaan, milloin on perusteltua aihetta epäillä, että rakentamista tai rakennuksen kunnossapitämistä koskevia säännöksiä, määräyksiä tai kieltoja on rikottu, päästä tarkastuksen kohteena oleviin rakennuksiin tai huonetiloihin. Tarkastuksen toimittamisesta on vähintään yhtä vuorokautta aikaisemmin ilmoitettava rakennuksen tai huonetilan omistajalle ja haltijalle. Jos valvontaviranomaiselta kielletään pääsy rakennukseen tai huonetilaan, on asia saatettava 144 §:ssä tarkoitettun viranomaisen ratkaistavaksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

133. LAKI ALKOHOLILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 25 p:nä 1975.
(Suomen AsK 684/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1968:116)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun alkoholilain (459/68) 57 §:n 1 momentti ja 2 momentin 2 kohta, 66 §:n 1 momentti ja 2 momentin 2 kohta, 71 §:n 1 momentti, 86 ja 91 §, 95 §:n 1 momentin 3 kohta ja 96 § sekä lisätään 4 §:ään uusi 5 momentti, 61 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, sekä lakiin uusi 76 a ja 91 a § seuraavasti:

4 §.-----
Alkoholijuoman ja väkiviinan luvattoman valmistuksen estämiseksi voidaan, sen lisäksi mitä 91 ja 91 a §:ssä on säädetty, asetuksella säätää, että tällaiseen valmistukseen soveliaiden kojeiden tai niiden osien maahantuontia, valmistusta tai kauppaa harjoittava on velvollinen tekemään ilmoituksen tästä toiminnastaan ja pitämään siitä kirjaa. Toiminnan valvonnasta on vastaavasti voimassa, mitä tämän lain 69, 71, 77, 79 ja 80 §:ssä on säädetty. Tarkemmat säännökset valvonnan suorittamisesta annetaan asetuksella.

57 §. Alkoholilyhtiö myy lääkintöhallituksen määräämin ehdoin ja rajoituksin alkoholijuomaa apteekkitavaratehtaisiin, apteekkeihin, sairaaloihin, terveyskeskuksiin sekä lääkintöhallituksen luvalla perustettuihin yksityisiin sairaanhoito- ja tutkimuslaitoksiin lääkintätarkoituksiin tai niiden työssä käytettäväksi.

Alkoholilyhtiö myy sosiaali- ja terveysministeriön määräämin ehdoin ja rajoituksin alkoholijuomaa:

2) tarkastuslaitokselle ja muulle kuin 1 momentissa tarkoitettulle tutkimuslaitokselle niiden työssä käytettäväksi;

61 §.-----
Myyntitarkoituksessa alkoholijuoman hallussapito ja kuljetus on kielletty, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu.

66 §. Alkoholiyhtiö myy lääkintöhallituksen määräämin ehdoin ja rajoituksin väkiviinaa apteekkitavaratehtaisiin, apteekkeihin, sairaaloihin, terveyskeskuksiin sekä lääkintöhallituksen luvalla perustettuihin yksityisiin sairaanhoito- ja tutkimuslaitoksiin lääkintätarkoituksiin tai niiden työssä käytettäväksi.

Alkoholiyhtiö myy sosiaali- ja terveysministeriön määräämin ehdoin ja rajoituksin väkiviinaa:

2) tarkastuslaitokselle ja muulle kuin 1 momentissa tarkoitettulle tutkimuslaitokselle niiden työssä käytettäväksi; sekä

71 §. Lääkintöhallitus valvoo lääkkeiksi tai niiden puoli-valmisteiksi tai niiden raaka-aineksi tarkoitettujen alkoholi-pitoisten aineiden käyttöä ja myyntiä apteekkeissa sekä apteekkitavaratehtaissa samoin kuin apteekkitavaran tukkuliikkeiden harjoittamaa maahantuontia ja myyntiä sekä antaa niistä tarkempia määräyksiä. Lääkintöhallitus valvoo myös sairaaloille, terveyskeskuksille sekä lääkintöhallituksen luvalla perustetuille yksityisille sairaanhoito- ja tutkimuslaitoksille lääkintätarkoituksessa tai niiden työssä käytettäväksi luovutettujen alkoholi-pitoisten aineiden samoin kuin alkoholipitoisten lääkkeiden käyttöä.

76 a §. Raittiuslautakunnalle kuuluvia tehtäviä varten tulee kunnassa olla yksi tai useampia viranhaltijoita.

Milloin päävirkaista 1 momentissa tarkoitettua raittiusyöntekijää ei kunnan asukasmäärän vähäisyyden vuoksi ole pidettävä tarpeellisena, lääninhallitus voi antaa luvan yhdistää viran muuhun kunnan virkaan.

Lääninhallituksen suostumuksella virka voi olla myös yhteinen kahdelle tai useammalle kunnalle.

Tarkemmat säännökset tässä pykälässä tarkoitettulta viranhaltijalta vaadittavasta pätevyvyydestä ja tehtävistä annetaan asetuksella.

86 §. Jos joku luvattomasti pitää hallussaan, kuljettaa tai yrittää kuljettaa alkoholijuomaa myyntitarkoituksessa taikka muuta kuin laillisesti valmistettua tai maahan tuotua alkoholi-juomaa tai, jos kahdeksantoista mutta ei kahtakymmentä vuotta täyttänyt henkilö pitää hallussaan, kuljettaa tai yrittää kuljettaa väkevää alkoholijuomaa tai kahdeksantoista vuotta nuorempi henkilö alkoholijuomaa, hänet on tuomittava alkoholijuoman laittomasta hallussapidosta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Joka luvattomasti pitää hallussaan, kuljettaa tai yrittää kuljettaa väkiviinaa, on tuomittava väkiviinan laittomasta hallussapidosta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Jos 1 momentissa tarkoitettussa teossa on ollut kvsymys vähäisestä määrästä laillisesti valmistettua tai maahan tuotua alkoholijuomaa, jota ei ole pidetty hallussa, kuljetettu tai yri-

tetty kuljettaa myyntitarkoituksessa, ja rikosta on muutkin seikat huomioon ottaen pidettävä vähäisenä, rikoksenteikiä on tuomittava: alkoholijuoman hallussapitorikkomuksesta sakkoon.

91 §. Joka tuo maahan, valmistaa, kaupaksi tarjoaa tai pitää kaupan alkoholijuoman tai väkiviinan valmistukseen soveliaan kojeen tai sen osan siinä tarkoituksessa, että kojetta tai sen osaa tultaisiin käyttämään alkoholijuoman tai väkiviinan luvattomaan valmistukseen, taikka sitä yrittää, tai joka luovuttaa alkoholijuoman tai väkiviinan valmistukseen soveliaan kojeen tai sen osan, vaikka hänellä oli syytä varoa sitä käytettävän alkoholijuoman tai väkiviinan luvattomaan valmistukseen, on tuomittava alkoholipitoisen aineen luvattoman valmistamisen edistämisestä sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Joka pitää hallussaan alkoholijuoman tai väkiviinan valmistukseen soveliaista kojetta tai sen osaa sellaisissa olosuhteissa, että on perusteltua aihetta otaksua sitä käytettävän luvattomaan valmistukseen, on tuomittava alkoholipitoisen aineen valmistuskojeen hallussapidosta sakkoon.

91 a §. Joka mainostamalla tai muutoin yleisölle esittelemällä tai pitämällä esillä alkoholijuoman tai väkiviinan valmistukseen soveliaista kojetta tai sen osaa kehottaa, opastaa tai houkuttelee alkoholijuoman tai väkiviinan luvattomaan valmistukseen, on tuomittava houkuttelemisesta alkoholipitoisen aineen valmistukseen sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Joka mainostamalla, myymällä tai levittämällä alkoholijuoman tai väkiviinan valmistamiseen opastavaa painotuotetta kehottaa, opastaa tai houkuttelee alkoholijuoman tai väkiviinan luvattomaan valmistukseen taikka yleisesti tietoon saatetussa kirjoituksessa tai esityksessä sanotussa tarkoituksessa antaa tietoja alkoholijuoman tai väkiviinan valmistuksesta, on tuomittava niin kuin 1 momentissa on säädetty.

95 §. Menetetyksi tuomittakoon:

 3) 91 ja 91 a §:ssä tarkoitetut kojeet ja kojeen osat sekä 91 a §:ssä tarkoitetut painotuotteet ja muut kirjalliset esitykset sen mukaan kuin rikoslain 2 luvun 17 §:ssä ja painovapaussalissa siitä on säädetty;

96 §. Vangitsemiseen oikeutettu viranomainen saa todistettavasti hävittää tai hävityttää sellaisen 95 §:n 1 momentin 1-4 kohdassa tarkoitetun alkoholipitoisen aineen, raaka-aineen, astian,kojeen tai kojeen osan, joka voidaan takavarikoida, mikäli on todennäköistä, että tuo omaisuus tultaisiin tuomitsemaan valtiolle menetetyksi,eikä sillä ole sanottavaa myynti- tai käyttöarvoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

134. LAKI KUNNAN ETUOSTO-OIKEUDESTA KIINTEISTÖNKAUPASSA.

Annettu elokuun 29 p:nä 1975.
(Suomen Ask 692/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Y l e i s i ä s ä ä n n ö k s i ä

1 §. Kunnalla on etuosto-oikeus kunnassa sijaitsevan kiinteistön kaupassa, jonka pinta-alasta enemmän kuin puolet sijaitsee

- 1) alueella, jolle kaupantekohetkellä on vahvistettu asema- tai rakennuskaava; ja
- 2) valtioneuvoston luvalla alueella, joka kaupantekohetkellä on rakennuskielossa 1 kohdassa tarkoitetun kaavan laatimista tai muuttamista varten ja alueella, joka kaupantekohetkellä kunnallisvaltuuston hyväksymässä yleiskaavassa on osoitettu pääasiassa asuntoalueen muodostamista ja siihen välittömästi liittyvää yhdyskuntarakentamista varten.

Milloin samalla kauppa- tai rakennuskirjalla on myyty useampia kiinteistöjä, tulee niiden yhteenlasketusta pinta-alasta enemmän kuin puolet sisältyä 1 momentissa tarkoitettuun alueeseen.

Etuosto-oikeutta voidaan käyttää vain maan hankkimiseksi asuntotuotantoon asuntoalueen muodostamista ja siihen välittömästi liittyvää yhdyskuntarakentamista varten.

2 §. Etuosto-oikeudella tarkoitetaan kunnan oikeutta lunastaa myyty kiinteistö. Etuosto-oikeuden käyttämisellä (etuostolla), sitten kun se on loppuun saatettu, kunnan katsotaan tulleen kaupantekohetkellä luovutus- tai kaavakirjassa ilmoitetun ostajan sijaan siinä mainituilla ehdoilla.

Kiinteistökauppana pidetään sellaista vastikkeellista kiinteistön luovutusta, jossa vastikkeen arvosta muu kuin kiinteä omaisuus muodostaa pääosan.

3 §. Milloin samalla luovutus- tai kaavakirjalla on myyty kahden tai useamman kunnan alueella olevia kiinteistöjä, etuosto-oikeus on sillä kunnalla, jonka alueella on suurin osa kiinteistöihin kuuluvasta 1 §:ssä tarkoitettua alueesta.

4 §. Mitä tässä laissa säädetään kiinteistöistä, koskee myös määräosaa kiinteistöistä sekä kiinteistöistä luovutettua määrää.

Kiinteistön pinta-ala lasketaan tätä lakia sovellettaessa sen maapinta-alan mukaan.

Kiinteistöstä myydyn määräosan pinta-alaksi katsotaan määräosaa vastaava suhteellinen osa kiinteistön pinta-alasta.

5 §. Etuosto-oikeutta ei ole, milloin

1) kiinteistö käsittää tai, jos samalla luovutuskirjalla tai muutoin luovutuksin, jotka on katsottava samaksi kaupaksi, myydään eri kiinteistöjä, nämä yhdessä käsittävät 6 000 neliometriä tai sitä vähemmän ja kysymyksessä on enintään kaksi asuntoa käsittävä omakoti-, rivitalo- tai muu niihin verrattava asuntotontti;

2) ostajana on myyjän puoliso tai henkilö, joka perintökaaren (40/65) 2 ja 4 luvun säännösten mukaan voisi periä myyjän, taikka tällaisen henkilön puoliso;

3) ostajana tai myyjänä on valtio tai sen laitos;

4) myynti tapahtuu pakkohuutokaupalla;

5) kauppa koskee lisämaan hankkimista jo olevaan maatalouskiinteistöön sen elinkelpoisuuden parantamista varten; tai

6) kiinteistön määräosan ostaja jo omistaa tietyn osuuden kiinteistöstä tai perinnönjaon yhteydessä perillinen myy toiselle osuuden kiinteistöstä.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua pinta-alaa laskettaessa otetaan huomioon myös kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana saman ostajan ja saman myyjän välillä samassa kunnassa tehdyt kiinteistönkaupat sekä kaupat, joissa kiinteistö on kolmannen kautta siirtynyt samalta myyjältä samalle ostajalle.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa on säädetty, ei sovelleta, milloin kiinteistö luovutetaan siinä tarkoitettulle ja muulle ostajalle yhteisesti.

6 §. Etuosto-oikeutta ei ole, milloin sen käyttämistä, huomioon ottaen ostajan ja myyjän välinen suhde, luovutuksen ehdot tai muut olosuhteet, on pidettävä kohtuuttomana.

7 §. Etuosto käsittää samalla luovutuskirjalla myydyn kiinteän ja irtaimen omaisuuden kokonaisuudessaan.

2 luku

E t u o s t o m e n e t t e l y

8 §. Kiinteistönomistajan kirjallisesta pyynnöstä, jossa on selvitettävä kaupan kohde, kauppahinta ja muut kauppaehdot sekä kiinteistönomistajan osoite, on kunta velvollinen ilmoittamaan tuleeko se käyttämään tässä laissa säädettyä etuosto-oikeuttaan, jos kiinteistö näillä ehdoilla myydään. Ilmoituksessa, jonka mukaan kunta tulee käyttämään etuosto-oikeuttaan, on mainittava myös, onko tätä tarkoittava päätös saanut lainvoiman.

Mikäli kunta ei kahden kuukauden kuluessa 1 momentis-

sa tarkoitetun tiedustelun saapumisesta lukien ole päättänyt käyttää etuosto-oikeuttaan ja ilmoittanut siitä kiinteistönomistajalle, ei kunnalla ole sanottua oikeutta kiinteistönkaupassa, joka tehdään kahden vuoden kuluessa tiedustelun saapumisesta kunnalle, jollei kauppahinta ole kunnalle ilmoitettua kauppahintaa alempi taikka kauppaehdot ostajalle muutoin edullisemmat. Laki on sama, jos kunnan päätös etuosto-oikeuden käyttämisestä valituksen johdosta kumotaan.

9 §. Jos kunta on päättänyt käyttää etuosto-oikeuttaan myytyyn kiinteistöön, sen tulee kirjallisesti ilmoittaa tästä ostajalle, myyjälle ja sille tuomiokunnan tuomarille tai kiinteistötuomarille, jonka tuomiopiirissä kiinteistö on. Ilmoitukset on tehtävä kahden kuukauden kuluessa luovutuskirjan oikeaksi todistamisesta. Kunnan tulee liittää tuomiokunnan tuomarille tai kiinteistötuomarille tehtävään ilmoitukseen todistus siitä, että kunnan päätös etuosto-oikeuden käyttämisestä on annettu 3 momentin mukaisesti tiedoksi ostajalle ja myyjälle.

Jos luovutus käsittää kahden tai useamman tuomiopii- rin alueella olevia kiinteistöjä, on 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus tehtävä erikseen kullekin tuomiokunnan tuomarille ja kiinteistötuomarille.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu päätös on annettava ostajalle ja myyjälle tiedoksi niin kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain (232/66) 8 §:ssä säädetään.

10 §. Jos kunta laiminlyö, mitä sen tehtäväksi on 9 §:ssä määrätty, on etuosto-oikeus menetetty.

11 §. Etuosto on loppuun saatettu, kun kunnan päätös etuosto-oikeuden käyttämisestä on saanut lainvoiman.

12 §. Etuosto-oikeuden käyttämisestä on tehtävä merkintä ulosmitattujen kiinteistöjen luetteloon. Merkinnät on poistettava, kun etuosto on saatettu loppuun.

13 §. Kun etuosto on loppuun saatettu, tulee ostajan toimittaa kunnalle luovutuskirja ja haltuun saamansa kiinteistöä koskevat asiakirjat, joilla on merkitystä kunnalle kiinteistön omistajana.

14 §. Kiinteistön edelleenluovutus, joka on tapahtunut ennen kuin aika etuoston käyttämiselle on päättynyt tai kysymys siitä, onko kunnalla etuosto-oikeus, on lainvoimaisesti ratkaistu, ei estä kuntaa saattamasta etuosto-oikeuttaan voimaan.

3 luku

E t u o s t o s t a a i h e u t u v a s u o r i - t u s v e l v o l l i s u u s

15 § Siihen saakka kun etuosto on loppuun saatettu, osta-

jan tulee huolehtia luovutuksensaajalle kauppakirjan mukaan tai muutoin kuuluvien velvoitteiden täyttämistä. Kun etuosto on loppuun saatettu, on kunnan korvattava ostajalle, mitä tämä on sitä ennen suorittanut, ei kuitenkaan ostajan laiminlyönnistä aiheutuneita suorituksia. Lisäksi kunnan on korvattava ostajalle kaupan johdosta syntyneet tarpeelliset kustannukset. Sama koskee kiinteistön hallinnasta tai hoidosta aiheutuneita tarpeellisia kustannuksia, sikäli kuin ne ylittävät sen, minkä on katsottava vastaavan ostajan omaisuudesta saamaa hyötyä.

Ostajan 1 momentissa tarkoitetuille suorituksille on kunnan maksettava kunkin suorituksen maksupäivästä lukien enintään kuuden kuukauden irtisanomisajalla yleisiin rahalaitoksiin tehdyille talletuksille maksetun suuruinen korko.

Jos myydyn omaisuuden arvo on ostajan toimenpiteiden johdosta vähentynyt, on kunnalla oikeus saada tästä kohtuullinen korvaus.

16 §. Jos ostaja ennen etuoston loppuun saattamista on täyttänyt velvoitteita, jotka perustuvat kauppaan, saa kunta lukea nämä hyväkseen suhteessaan myyjään.

17 §. Milloin kiinteistökaupan ehdon luonteen vuoksi sitä ei kunnan tultua ostajan sijaan voida sellaisenaan täyttää, on ehdoin sisältämä velvoite muunnettava sen täyttä arvoa vastaavaksi rahasuorituksiksi. Myyjän vaatimuksesta on ostajan suoritusvelvollisuutta koskeva ehto kuitenkin täytettävä alkuperäiseen ehtoon verrattavalla tavalla, mikäli kunnan on katsottava kohtuuden mukaan voivan sen näin täyttää.

18 §. Laillinen tuomioistuimien 15 ja 17 §:ssä tarkoitettuja asioita koskeissa riidoissa on sen paikkakunnan alioikeus, jonka tuomiopiirissä kiinteistö, tai jos samalla luovutus kirjalla on myyty kahden tai useamman tuomiopiirin alueella olevia kiinteistöjä, suurin osa niiden yhteenlasketusta pinta-alasta sijaitsee. Kanne on nostettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun etuosto on loppuun saatettu.

4 luku.

Tilaksi muodostaminen ja lainhuudatus.

19 §. Määräystä myydyn alueen tai 4 §:ssä tarkoitettua määröosan tilaksi muodostamista tarkoittavan maanmittaustoimituksen suorittamiseen 1 §:n 1 momentissa mainitulla alueella ei saa antaa ennen kuin 9 §:n 1 momentissa etuosto-oikeuden käyttämiselle varattu aika on päättynyt, tai jos kunta on päättänyt käyttää etuosto-oikeuttaan, ennen kuin on lainvoimaisesti ratkaistu, ettei kunnalla ole tätä oikeutta.

Määräys 1 momentissa tarkoitettua toimituksen suorittamiseen voidaan kuitenkin sanotun momentin säännösten estämättä antaa 5 §:n 1 momentin 2-6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai jos hakija näyttää, että kunta on päättänyt

olla käyttämättä etuosto-oikeuttaan. Samoin määräys voidaan antaa 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos hakemukseen on liitetty myyjän kirjallinen vakuutus siitä, ettei saman pykälän 2 momentissa tarkoitettuja luovutuksia ole tapahtunut.

20 §. Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulle kiinteistö-kaupalle ei saa myöntää lainhuutoa eikä lainhuudatusaika myöskään ala ennen kuin 9 §:n 1 momentissa etuosto-oikeuden käyttämiselle varattu aika on päättynyt, tai jos kunta on päättänyt käyttää etuosto-oikeuttaan, ennen kuin on lainvoimaisesti ratkaistu, ettei kunnalla ole tätä oikeutta.

Lainhuuto on kuitenkin 1 momentin säännösten estämättä myönnettävä, milloin kysymys 5 §:n 1 momentin 2-6 kohdassa tarkoitettua kiinteistökaupasta tai jos hakija näyttää, että kunta on päättänyt olla käyttämättä etuosto-oikeuttaan tahi esittää selvityksen siitä, ettei kauppa 1 §:n säännösten nojalla ole etuosto-oikeuden alainen. Samoin on lainhuuto 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myönnettävä, jos hakemukseen on liitetty myyjän kirjallinen vakuutus siitä, ettei saman pykälän 2 momentissa tarkoitettuja luovutuksia ole tapahtunut.

Lainhuudatusajasta on myös 2 momentissa mainituissa tapauksissa voimassa, mitä 1 momentissa on säädetty.

21 §. Aika, jonka kuluessa kunnan on huudatettava etuostola hankittu kiinteistö, luetaan siitä, kun etuosto on loppuun saatettu. Kunnan saantokirjaksi katsotaan ostajan kappale luovutuskirjaa tai julkisen kaupanvahvistajan siitä oikeaksi todistama jäljennös.

22 §. Sen lisäksi, mitä 20 ja 21 §:ssä on säädetty, on tässä laissa tarkoitettun kiinteistökaupan lainhuudatuksesta voimassa, mitä lainhuudatuksesta ja kiinteistönsaannon moittimisajasta annettussa laissa (86/30) tai muutoin on erikseen säädetty.

5 luku.

E r i n ä i s i ä s ä ä n n ö k s i ä .

23 §. Valtuusto voi päättää, ettei kunta käytä etuosto-oikeutta päätöksessä määrättyillä alueilla taikka määrätynlaisissa kiinteistökaupoissa. Päätöstä voidaan myöhemmin muuttaa.

Tämän lain mukaan kunnalle kuuluvat tehtävät hoitaa kunnanhallitus, ottaen huomioon mitä 1 momentissa on säädetty. Sen ratkaiseminen, ettei kunta yksittäistapauksessa käytä etuosto-oikeuttaan, voidaan ohje- tai johtosäännöllä siirtää kunnallishallituksen jaostolle.

24 §. Edellä 9 §:n 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen ostaja ja 6 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myös myyjä saa-

vat hakea muutosta lääninhallitukseen valittamalla 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta.

Milloin kunta on päättänyt, ettei se käytä etuosto-oikeutta, ei päätökseen saa hakea muutosta valittamalla.

25 §. Ennen kuin 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua valtioneuvoston lupaa koskeva päätös annetaan, on alueen maanomistajille varattava tilaisuus kirjallisesti esittää muistutuksensa kunnan hakemuksesta.

Päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen antamisesta. Valitusoikeus on kunnalla sekä kysymyksessä olevan alueen maanomistajilla.

26 §. Valtioneuvoston päätökseen, jolla on peruutettu päätös, jonka mukaan tätä lakia on sovellettava, ei saa hakea muutosta. Peruuttamisesta on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle tuomiokunnan tuomarille tai kiinteistötuomarille sekä kunnalle, jonka toimesta päätöksestä on kuulutettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Peruuttaminen ei vaikuta niihin kauppoihin, joiden suhteen etuosto-oikeutta on päätöksen voimassaollessa käytetty.

27 §. Julkisen kaupanvahvistajan velvollisuudesta ilmoittaa kiinteistökaupoista kunnalle ja kunnan sen johdosta suoritettavasta korvauksesta säädetään asetuksella. Asetuksella voidaan myös antaa tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1976.

Tämä laki ei koske ennen lain voimaantulopäivää tehtyjä kiinteistökauppoja.

135. LAKI LEIMAVEROLAIN 30 §:N MUUTTA-
MISESTA.

Annettu elokuun 29 p:nä 1975.
(Suomen AsK 694/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 30 §:n 1 momenttiin uusi 6 kohta seuraavasti:

30 §. Kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirja on leimaverosta vapaa:

6) kiinteistönkaupassa, jossa kunta on käyttänyt etuosto-oikeuttaan sen mukaan kuin kunnan etuosto-oikeudesta kiinteistönkaupassa annetussa laissa (692/75) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1976.
Tämä laki ei koske ennen lain voimaantulopäivää tehtyjä kiinteistönkauppoja.

136. LAKI MUSTALAISVÄESTÖN ASUNTO-OLOJEN PARANTAMISESTA.

Annettu elokuun 29 p:nä 1975.
(Suomen AsK 713/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kunnan tehtävänä on huolehtia alueellaan asuvien mustalaisväestöön kuuluvien henkilöiden asunto-olojen parantamisesta sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Mustalaisväestöön kuuluvaksi katsotaan tätä lakia sovellettaessa henkilö, joka itse pitää itseään mustalaisena, jollei selvästi käy ilmi, ettei hän ole mustalainen, sekä tällaisen henkilön puoliso ja samaan talouteen kuuluvat lapset.

Mustalaisväestöön kuuluvan henkilön katsotaan asuvan siinä kunnassa, jossa hänellä on väestökirjalain (141/69) mukainen kotipaikka.

2 §. Kunnan tulee laatia selvitys alueellaan asuvien mustalaisväestöön kuuluvien henkilöiden asunto-oloista ja yksityiskohtainen suunnitelma niiden saattamisesta vuoden 1980 loppuun mennessä paikkakunnan asumistaso huomioon ottaen tyydyttävälle tasolle. Suunnitelma on tarkistettava vuosittain.

Suunnitelma samoin kuin tarkistettu suunnitelma on toimitettava asuntohallituksen hyväksyttäväksi.

3 §. Mustalaisväestön asunto-olojen parantamiseksi voidaan valtion varoista myöntää erityisasuntolainaa

1) kunnalle mustalaisväestöön kuuluvien henkilöiden asumiseen tarkoitettujen asuntojen hankkimista, rakentamista, laajentamista tai korjausta varten ja

2) mustalaisväestöön kuuluvalla henkilöllä oman asunnon hankkimista, rakentamista, laajentamista tai korjausta varten.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua lainaa ei voida myöntää yksinomaan sellaiselle mustalaisväestöön kuuluvalla henkilöllä, joka ei itse ole mustalainen.

Asunnolla tarkoitetaan tässä laissa asunto-osakeyhtiön omistamassa talossa olevaa asuinhuoneistoa ja omakotitaloa.

4 §. Erityisasuntolainan myöntämisen edellytyksenä on, että niiden henkilöiden erityinen tukeminen, joiden asunto-olojen parantamiseksi erityisasuntolainoin hankittu, rakennettu, laajennettu tai korjattu asunto on tarkoitettu, on katsot-

tava sosiaalisesti tarkoituksenmukaiseksi ja taloudellisesti tarpeelliseksi.

5 §. Erityisasuntolainan määrä on enintään 80 prosenttia hyväksytyistä asunnon hankkimis-, rakentamis-, laajentamiseksi tai korjauskustannuksista. Kustannuksiin voidaan lukea myös kohtuulliset kustannukset asuntoa varten tarvittavan alueen hankkimisesta sekä alueen kunnallisteknisestä kuntoonpanosta.

Erityisasuntolainan myöntämisen edellytyksenä on, että asunto on paikkakunnan asumistasoa vastaava ja asumiskustannuksiltaan kohtuullinen.

Milloin erityisasuntolainaa myönnetään sellaisen asunnon hankkimiseksi, rakentamiseksi, laajentamiseksi tai korjaamiseksi, jonka hankkimista, rakentamista, laajentamista tai korjaamista varten valtion varoista myönnettyä muuta kuin tässä laissa tarkoitettua lainaa tai sellaista lainaa, josta suoritetaan valtion varoista korkohyvitystä, on vielä takaisin maksamatta, tulee erityisasuntolainalla suoritaa takaisin mainituista lainoista maksamatta oleva osa.

6 §. Erityisasuntolainan laina-aika on enintään 30 vuotta ja lainan vuotuinen korko 3 prosenttia.

Valtioneuvosto voi asumiskustannusten tasoittamiseksi eri aikoina valmistuneissa asunnoissa korottaa 1 momentissa tarkoitettujen lainojen korkoa enintään asunto-osakeyhtiö- ja omakotitalon hankkimista, rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten annetuista ensisijaisista kiinnityslainoista yleisesti perittävän koron suuruisiksi.

7 §. Erityisasuntolainan takaisin periminen alkaa seuravana kalenterivuotena lainan ensimmäisen erän nostamisesta, jollei 3 momentin säännöksistä muuta johdu. Lyhennysmaksut voidaan määrätä suoritettaviksi siten, että ne suurenevat laina-ajan kuluessa.

Edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen lainojen takaisinmaksuaikaan lääninhallitus voi myöntää pidennystä ja lyhennysmaksujen tai korkojen taikka molempien suorittamisen lykkäystä enintään viisi vuotta, kuitenkin niin että laina tulee kokonaan maksetuksi takaisin 6 §:n 1 momentissa säädetyn laina-ajan kuluessa. Siltä ajalta, jonka osalta on myönnetty lykkäystä koron maksamisessa, ei peritä korkoa.

Sinä aikana, jona asuntoa käytetään 4 §:ssä tarkoitettujen mustalaisväestöön kuuluvan henkilön asuntona, ei kunnan 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu laina eräänny maksettavaksi, jollei 12 §:n 1 momentin säännöksistä muuta johdu. Lainaa katsotaan kokonaan takaisin maksetuksi, jos asuntoa on käytetty koko laina-ajan 4 §:ssä tarkoitettujen mustalaisväestöön kuuluvan henkilön asuntona. Milloin asunto ennen laina-ajan päättymistä ryhdytään käyttämään muun kuin 4 §:ssä tarkoitettujen mustalaisväestöön kuuluvan henkilön asuntona, laina eräännyy heti maksettavaksi niiltä osin kuin se on tämän momentin nojalla jäänyt maksettavaksi erääntymättä.

8 §. Erityisasuntolainan takaisin maksamisen ja muiden siitä johtuvien velvoitusten täyttämisen vakuudeksi on hankittava kiinnitys tai annettava pantiksi asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet tai jälkipanttausoikeus niihin. Milloin lainansaajana on kunta, vakuutta ei vaadita.

Erityisasuntolainaa paremmalla etuoikeudella mahdollisesti kiinnitettyjen lainojen määrä saa mainittujen lainojen kanssa yhteensä olla enintään 95 prosenttia vakuuden arvosta. Milloin vakuutena ovat asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet tai jälkipanttausoikeus niihin, saa osakkeita vastaan myönnettyjen lainojen yhteismäärä olla enintään 95 prosenttia osakkeiden arvosta.

Jos kiinnitystä tai panttioikeutta osakkeisiin ei voida heti saada, voidaan laina myöntää muuta lainanantajan riittäväksi katsomaa väliaikaista vakuutta vastaan.

9 §. Erityisasuntolainoitettua asuntoa tulee kunnan käyttää vähintään 30 vuotta mustalaisväestöön kuuluvien henkilöiden asuntona, ja erityisasuntolainaa saaneen henkilön ja sen, jolle erityisasuntolaina on siirretty, omana ja perheensä asuntona. Lääninhallitus voi kuitenkin erityisesti systä myöntää määräämillään ehdoilla luvan käyttää erityisasuntolainoitettua asuntoa tilapäisesti myös muiden kuin mustalaisväestöön kuuluvien henkilöiden asuntona, mikäli 4 §:ssä säädetty edellytykset vastaavasti täyttyvät.

Jos erityisasuntolainan saanut henkilö tai se, jolle erityisasuntolaina on siirretty, tahtoo ryhtyä käyttämään erityisasuntolainoitettua asuntoa pysyvästi muuhun tarkoitukseen kuin asunnokseen tai luovuttaa asunnon tai sen hallintaan oikeuttavien osakkeiden omistusoikeuden muulle kuin kunnan nimeämälle 3 ja 4 §:ssä tarkoitetulle henkilölle, on vastaavasti voimassa asunnon tarjoamisesta kunnan lunastettavaksi, kunnan lunastusoikeudesta, lunastushinnasta ja sen maksamisesta, kunnan velvollisuudesta omaisuuden edelleen luovuttamiseen sekä lainan siirtymisestä kunnan vastattavaksi ja kunnan lunastusoikeuden sivuuttamisen seurauksista, mitä asuntotuotantolain 15, 15 a ja 15 b §:ssä, 15 c §:n 1 momentissa sekä 15 e §:ssä (33/68), on säädetty. Milloin kunta ei voi luovuttaa lunastusoikeuden nojalla samaansa omaisuutta 4 §:n mukaiset edellytykset täyttävälle henkilölle, kunnan tulee luovuttaa sanottu omaisuus asuntotuotantolain 5 §:n (33/68) mukaiset edellytykset täyttävälle henkilölle. Velvollisuus tarjota asunto kunnan lunastettavaksi ja kunnan lunastusoikeus sekä mitä kunnan lunastusoikeuden sivuuttamisesta on säädetty, ovat voimassa 30 vuotta erityisasuntolainan ensimmäisen erän nostamisesta lukien siinäkin tapauksessa, että asuntolaina on ennen laina-ajan päättymistä maksettu takaisin tai määrätty tai irtisanottu takaisin maksettavaksi. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun lainan myöntämisestä ja siitä johtuvasta velvollisuudesta tarjota asunto ja sen hallintaan oikeuttavat osakkeet kunnan lunastettavaksi sekä kunnan lunastusoikeudesta ja lunastusoikeuden sivuuttamisen seuraamuksista on

tehtävä merkintä, milloin kysymyksessä on omakotitalo, kiinnitysrekisteriin, ja milloin kysymyksessä on asunto-osakeyhtiön omistamassa talossa oleva asuinhuoneisto, huoneiston hallintaan oikeuttaviin osakkeisiin.

Kunnan luovuttaessa 2 momentissa tarkoitetun omaisuuden samoin kuin silloin, kun omistaja luovuttaa erityisasuntolainoitettun omaisuuden, voi lääninhallitus siirtää erityisasuntolainan luovutuksensaajan vastattavaksi, mikäli luovutuksensaaja on 3 ja 4 §:ssä tarkoitettu henkilö. Milloin luovutuksensaaja on asuntotuotantolain 5 §:n mukaiset edellytykset täyttävä henkilö, voidaan erityisasuntolain siirtää hänen vastattavakseen tarkistettuna määrältään ja ehdoltaan sellaiseksi, että se tulee vastaamaan asuntotuotantolain mukaista lainaa. Mitä tässä momentissa on säädetty, on noudatettava myös, milloin omaisuus siirtyy perintönä tai testamentilla taikka avio-oikeuden nojalla.

10 §. Tässä laissa tarkoitettu etu voidaan myöntää tällaisen edun saaneelle toistamiseen vain, milloin siihen on erityisen painavia syitä.

11 §. Erityisasuntolainan myöntää asuntohallitus ja maksaa valtiokonttori. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu erityisasuntolainan myönnetään ja maksetaan kunnan välityksellä.

12 §. Asuntohallitus voi määrätä erityisasuntolainan maksettavaksi heti takaisin joko osittain tai kokonaan, jos lainan saa ja tai se, jolle laina on siirretty, ei noudata tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka lainaehtoja.

Määrätessään lainan tai sen osan takaisin maksettavaksi asuntohallitus voi samalla määrätä, että takaisin maksettavalle nostetulle lainamäärälle on suoritettava vuotuista korkoa sen nostopäivästä lukien enintään 7 prosenttiyksikköä yli sen korkeimman koron, jonka kaksi suurinta liikepankkia kulloinkin hyvittää kuuden kuukauden määräajaksi tehdyille yleisön talletuksille.

13 §. Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvoo asuntohallitus ja lääninhallitus yhdessä kuntien kanssa.

14 §. Edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun suunnitelman hyväksyy kunnallisvaltuusto. Muut tämän lain mukaan kunnalle kuuluvat tehtävät hoitaa kunnallishallitus, jollei kunnallisvaltuusto ole määrännyt niitä kunnan jonkin lautakunnan hoidettavaksi.

Kunnallisen viranomaisen tulee sille tämän lain mukaan kuuluvissa tehtävissä ennen asian ratkaisemista hankkia kunnan sosiaalilautakunnan lausunto.

15 §. Asuntohallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

16 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

17 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 ja on voimassa vuoden 1980 loppuun, minkä jälkeen lakia kuitenkin sovelletaan sen nojalla myönnettyihin lainoihin, kunnes laina on kokonaan maksettu takaisin ja erityisasuntolainoitettuihin asuntoihin edellä 9 §:ssä säädetyn ajan.

Tätä lakia voidaan soveltaa kunnan 1 päivänä tammikuuta 1974 ja sen jälkeen hankkimaan tai rakentamaan asuntoon. Ennen lain voimaantuloa suoritettua asunnon korjaamista tai laajentamista varten ei kuitenkaan voida myöntää tämän lain mukaista lainaa.

Kunnan tulee laatia tämän lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu selvitys ja suunnitelma kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

137. HELSINGIN KAUPUNGIN VAPAAVARASTON JA YLEISEN
TALLETUSMAKASIININ TYÖMAKSUTAKSAT.

Satamalautakunnan vahvistama syyskuun 2 p:nä 1975.

Helsingin kaupungin satamalautakunta on kokouksessaan
2.9.1975, kumoten 1.4.1975 lukien voimassa olleet työmaksu-
taksat, vahvistanut oheiset uudet työmaksutaksat:

- 1 Suoritettaessa tonniperusteisena työnä tavaran vastaan-
otto tai luovuttaminen kannetaan työmaksut seuraavan
suuruisina:

Tavaralaji

1	Säkkitavarat, säilykkeet ja kuivatut hedelmät	22,90 mk/tonni
2	Muu tavara	24,90 mk/tonni

Vähin veloitus on 10 markkaa.

Jos tavaranhaltija omalla työvoimallaan osittain hoitaa
tavarankäsittelyn, voidaan työmaksua harkinnan mukaan
suhteellisesti alentaa enintään 30 %:lla.

- 2 Jos tavarán vastaanottamiseen sisältyy kuljetusneuvon
purkaus tai luovuttamiseen sen lastaus, korotetaan yllä
mainittuja työmaksuja 10 markalla tonnilta.
- 3 Tuntiperusteisena työmaksuna kannetaan jokaisen työhön
osallistuneen miehen osalta 20 mk tunnilta. Vähin veloi-
tus puolituntia.
- 4 Jos tuntityönä tapahtuvassa tavarán käsittelyssä käyte-
tään vapaavaraston tilaamaa työkonetta, kannetaan siitä
satamalaitoksen tavaransiirtolaitteiden käyttötaksan
mukainen maksu. Vähin veloitus puolituntia.
- 5 Tavarán vastaanoton ja luovuttamisen yhteydessä suorite-
tusta punnituksesta kannetaan lisämaksuna 5 mk tonnilta.
Muusta punnituksesta veloitetaan yllä olevan mukaiset
työmaksut.
- 6 Ylityöaikana suoritettusta työstä kannetaan maksu työ-
aikalain mukaisin korotuksin.

Tämä taksa tulee voimaan 1.10.1975.

138. ISYYSLAKI

Annettu syyskuun 5 p:nä 1975.
(Suomen AsK 700/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 §.

Lain soveltamisala

Lapsen ja hänen isänsä välisen sukulaisuussuhteen toteamisesta ja vahvistamisesta sekä sukulaisuussuhteen kumoamisesta on voimassa, mitä tässä laissa säädetään.

2 §.

Isyyden toteaminen avioliiton perusteella.

Aviomies on lapsen isä, kun lapsi on syntynyt avioliiton aikana. Jos avioliitto on purkautunut ennen lapsen syntymää, on aviomies lapsen isä, kun lapsi on syntynyt sellaiseen aikaan avioliiton purkautumisen jälkeen, että lapsi on voinut tulla siitetyksi avioliiton aikana. Jos äiti on ennen lapsen syntymää mennyt uuteen avioliittoon, on kuitenkin jälkimmäinen aviomies lapsen isä.

3 §.

Isyyden vahvistaminen avioliiton ulkopuolella.

Kun lapsi on syntynyt avioliiton ulkopuolella ja mies tahtoo tunnustaa isyytensä, on isyyden vahvistamisesta voimassa mitä 3 luvussa isyyden tunnustamisesta säädetään.

Tuomioistuimen on vahvistettava, että mies on lapsen isä, jos on selvitetty, että mies on maannut äidin lapsen siittämisaikana, ja lapsen äidin sekä miehen lausumat ja kaikki muut seikat huomioon ottaen voidaan pitää todistettuina, että mies on siittänyt lapsen. Isyyden vahvistamista koskevasta oikeudenkäynnistä on voimassa, mitä 4 luvussa säädetään.

4 §.

I s y y d e n k u m o a m i n e n .

Tuomioistuimien voi kanteen johdosta vahvistaa, ettei aviomies tai mies, joka on tunnustanut isyytensä, ole lapsen isä. Isyyden kumoamista koskevasta oikeudenkäynnistä on voimassa mitä 5 luvussa säädetään.

2 LUKU

I s y y d e n s e l v i t t ä m i n e n .

5 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i s e n t a r k o i t u s .

Isyyden selvittämisen tarkoituksena on hankkia sellaisia tietoja, joiden perusteella isyys voidaan vahvistaa, kun lapsi on syntynyt avioliiton ulkopuolella.

Isyyden selvittäminen on toimitettava siten kuin tässä luvussa säädetään, jos lapsi ei ole täyttänyt viittätoista vuotta. Isyyden selvittämisestä lapsen täytettyä viisitotta vuotta säädetään 43 §:ssä.

6 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i s e n t o i m e e n -
p a n i j a .

Isyyden selvittämisestä huolehtii lastenvalvoja. Lastenvalvojasta ja hänen tehtävistään säädetään sosiaalihuollon hallinnosta annetussa laissa (34/50).

Isyyden selvittäminen kuuluu sen kunnan lastenvalvojalle, missä äidillä on kotipaikka. Jos äiti on kuollut tai hänellä ei ole kotipaikkaa Suomessa, kuuluu isyyden selvittäminen sen kunnan lastenvalvojalle, missä lapsi asuu.

7 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i s t ä k o s k e v a
n e u v o t t e l u .

Ennen isyyden selvittämisen aloittamista on lastenvalvojan varattava äidille tilaisuus osallistua isyyden selvittämistä koskevaan neuvotteluun. Neuvottelussa lastenvalvojan on selostettava äidille isyyden vahvistamisen vaikutukset lapsen oikeudellisen ja taloudellisen aseman kannalta. Lisäksi äidille on selostettava ne toimenpiteet, joihin lastenvalvojan tulee ryhtyä isyyttä koskevien tietojen hankkimiseksi.

Neuvottelun päättyessä on lastenvalvojan tiedusteltava äidiltä, haluaako äiti, että lastenvalvoja huolehtii isyyden selvittämisestä.

Isyyden selvittämistä koskeva neuvottelu on pantava toimeen viipymättä sen jälkeen, kun lastenvalvoja on saanut tiedon lapsen syntymästä äidiltä, mieheltä, joka haluaa tunnustaa isyytensä, tai väestörekisterin pitäjältä.

8 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i s e n t o i m e e n -
p a n o.

Neuvottelun päätyttyä on lastenvalvojan aloitettava isyyden selvittäminen ja saatettava se loppuun ilman aiheutonta viivytystä. Jollei neuvottelua ole voitu panna toimeen, on lastenvalvojan aloitettava selvittäminen viipymättä sen jälkeen kun hän on 7 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla saanut tiedon lapsen syntymästä.

Lastenvalvoja ei saa aloittaa tai jatkaa isyyden selvittämistä vastoin äidin tahtoa, jos lapsen äiti on kirjallisesti ilmoittanut lastenvalvojalle vastustavansa isyyden selvittämistä ja lapsi on äitinsä huollossa tai hoidettavana.

Isyyden selvittäminen on kuitenkin toimitettava, vaikka äiti on vastustanut isyyden selvittämistä, jos mies, joka katsoo olevansa lapsen isä, on tunnustanut isyytensä.

Isyyden selvittäminen saadaan aloittaa jo ennen lapsen syntymää, jos nainen, joka on raskaana avioliiton ulkopuolella, sitä pyytää. Se voidaan kuitenkin saattaa loppuun ja tunnustamistilaisuus varata miehelle vasta lapsen syntymän jälkeen.

9 §.

T i e t o j e n h a n k k i m i n e n i s y y d e n
s e l v i t t ä m i s t ä v a r t e n.

Isyyttä selvittäessään lastenvalvojan on hankittava isyyden vahvistamista varten tarpeelliset tiedot lapsen äidiltä sekä muilta henkilöiltä, jotka voivat antaa tietoja isyyttä koskevista seikoista.

10 §.

Ä i d i n v e l v o l l i s u u s a n t a a t i e t o j a
i s y y d e n s e l v i t t ä m i s t ä v a r t e n.

Äiti, joka haluaa lastenvalvojan huolehtivan isyyden selvittämisestä, on velvollinen antamaan totuudenmukaiset tiedot lastenvalvojalle kaikista seikoista, jotka ovat tarpeen isyyden selvittämiseksi. Äidin tulee erityisesti ilmoittaa, ketkä miehet ovat maanneet hänet lapsen siittämisajana.

11 §.

L ä ä k e t i e t e e l l i s t e n s e l v i t y s t e n h a n k k i m i n e n .

Lastenvalvojan on hankittava lääketieteellinen asian-tuntijalausunto lapsen siittämisaikakohdasta, jollei sen hankkimista muihin selvityksiin nähden voida pitää tarpeet-tomana.

Lastenvalvojan tulee ryhtyä toimenpiteisiin veritutkimuksen tekemiseksi lapsesta, äidistä sekä miehestä, joka saattaa olla lapsen isä, jos mies pyytää tutkimusta tai jos lastenvalvoja muutoin katsoo tutkimuksen aiheelliseksi.

Isyyden selvittämisen yhteydessä voidaan veritutkimus tehdä vain asianosaisten suostumuksella. Veritutkimuksen toi-mittamisesta säädetään eräistä veri- ja muita periytyviä ominaisuuksia koskevista tutkimuksista annetussa laissa (702/75).

12 §.

T u n n u s t a m i s t i l a i s u u d e n v a r a a m i - n e n m i e h e l l e .

Lastenvalvojan on varattava miehelle tilaisuus tunnus-taa isyytensä, jos lastenvalvoja katsoo, että miehen isyys on tullut toteen näytetyksi.

13 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i s e n k e s k e y t t ä - m i n e n .

Sosiaalilautakunta voi lastenvalvojan esityksestä päät-tää, että isyyden selvittäminen keskeytetään, jos on ilmeistä, ettei isyyden vahvistamista varten ole saatavissa riittävästi tietoja.

Lastenvalvojan tulee tehdä l momentissa tarkoitettu esitys, kun hän on voinut todeta, että selvittämisen jatka-minen on ilmeisesti tuloksetonta. Sosiaalilautakunta voi aikaisemman päätöksen estämättä määrätä, että isyyden sel-vittämistä on jatkettava, jos olosuhteet ovat muuttuneet si-ten, että isyyden vahvistamista varten on ilmeisesti saata-vissa riittävästi tietoja.

14 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i s e s t ä l a a d i t - t a v a p ö y t ä k i r j a .

Lastenvalvojan on laadittava isyyden selvittämisestä pöytäkirja. Pöytäkirjaan tulee merkitä kaikki ne tiedot, joilla on merkitystä isyyttä vahvistettaessa. Pöytäkirjaan on tarvittaessa merkittävä myös tiedot sellaisista seikoista, joilla on merkitystä elatusavun vahvistamisen kannalta.

3 LUKU

I s y y d e n t u n n u s t a m i n e n .

15 §.

T u n n u s t a m i s l a u s u m a n a n t a m i n e n .

Miehen, joka haluaa tunnustaa isyytensä, tulee henkilökohtaisesti ilmoittaa lastenvalvojalle, henkikirjoittajalle tai julkiselle notaarille olevansa lapsen isä. Julkisesta notaarista Suomen ulkomaanedustuksessa on säädetty ulkomaanedustuksesta annetussa laissa (651/63). Mies, joka avioliittoa solmittaessa haluaa tunnustaa olevansa kihlakumppaninsa lapsen isä, voi antaa tunnustamislauseman myös vihkiäjälle.

Ennen tunnustamista on tunnustamisen vastaanottajan selvitettävä miehelle tunnustamisen merkitys ja oikeusvai-
kutukset.

Isyyttä ei voida tunnustaa ennen lapsen syntymää eikä lapsen kuoleman jälkeen.

16 §.

L a p s e n a n t a m a h y v ä k s y m i n e n .

Jos lapsi on täysivaltainen, tulee hänen itse hyväksyä tunnustaminen. Vajaavaltaisen lapsen tulee hyväksyä tunnustaminen, jos lapsella oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan on oikeus käyttää puhevaltaa henkilöään koskevissa asioissa.

17 §.

H o l h o o j a n j a l a p s e n ä i d i n k u u l e -
m i n e n .

Kun vajaavaltainen on tunnustanut isyytensä, tulee hänen holhoojalleen varata tilaisuus tulla kuulluksi tunnustamisen johdosta. Holhoojan kuuleminen ei kuitenkaan ole tarpeen, jos vajaavaltaisella on oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan oikeus yksin käyttää puhevaltaa henkilöään koskevissa asioissa.

Jos lapsi on vajaavaltainen, on lapsen äidillä sekä lapselle määrätyle holhoojalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi tunnustamisen johdosta.

18 §.

K u u l e m i s - j a h y v ä k s y m i s m e n e t t e -
l y .

Lastenvalvojan, jonka 6 §:n 2 momentin mukaisesti on toimitettava isyyden selvittäminen, tulee huolehtia siitä,

että holhoojalle ja lapsen äidille varataan tilaisuus tulla kuulluksi tunnustamisen johdosta. Mikäli lapsen on itse hyväksyttävä tunnustaminen, on lastenvalvojan varattava lapselle tilaisuus hyväksymisen antamiseen.

Holhoojan ja lapsen äidin kuulemisen voi toimittaa ja lapsen antaman hyväksymisen vastaanottaa myös se, joka 15 §:n 1 momentin mukaisesti voi vastaanottaa tunnustamislausuman.

Kuulemisessa ja hyväksymisen vastaanottamisessa noudattavasta menettelystä on muutoin voimassa, mitä 15 §:ssä on tunnustamisesta säädetty.

19 §.

T u n n u s t a m i s e n j a s e n h y v ä k s y m i -
s e n m u o t o .

Tunnustamisesta ja sen hyväksymisestä on tehtävä asiakirja, joka on päivättävä ja asianmukaisesti allekirjoitettava. Asiakirjan allekirjoittavat isyytensä tunnustanut mies sekä tunnustamisen vastaanottaja. Jos lapsen tulee hyväksyä tunnustaminen, on myös lapsen ja hyväksymisen vastaanottajan allekirjoitettava asiakirja.

20 §.

T u n n u s t a m i s e n v o i m a a n s a a t t a m i -
n e n .

Kun mies on tunnustanut isyytensä, tulee sen lastenvalvojan, jolle isyyden selvittäminen 6 §:n 2 momentin mukaan kuuluu, viipymättä lähettää tunnustamista koskevat asiakirjat ja isyyden selvittämisestä laadittu pöytäkirja lastenvalvojan toimialueen kihlakunnantuomarille tai raastuvanoikeuden puheenjohtajalle hyväksyttäväksi.

Tuomarin on hyväksyttävä tunnustaminen,

1) jos tunnustaminen on tapahtunut 15-19 §:ssä säädettyin tavoin,

2) eikä ole aihetta olettaa, että isyytensä tunnustanut mies ei ole lapsen isä.

Isyys on tunnustamisella vahvistettu, kun mies on 15 §:n 1 momentissa säädettyin tavoin tunnustanut isyytensä ja tuomari on hyväksynyt tunnustamisen.

21 §.

P u u t t e e l l i s u u k s i e n k o r j a a m i n e n .

Jos tunnustaminen ei ole tapahtunut 15-19 §:ssä säädettyin tavoin tai jos isyyttä koskevat selvitykset ovat puutteelliset, tulee tuomarin tarvittaessa kehottaa lastenvalvojaa huolehtimaan virheiden tai puutteiden korjaamisesta, isyyden selvittämisestä laaditun pöytäkirjan täydentämisestä tai lisäselvitysten hankkimisesta.

4 LUKU

Isyyden vahvistamista koskeva oikeudenkäynti.

22 §.

Kanneoikeus.

Lapsella on oikeus ajaa isyyden vahvistamista koskevaa kannetta.

Miehellä on oikeus ajaa isyyden vahvistamista koskevaa kannetta, jos tuomari ei ole hyväksynyt tunnustamista 20 §:n 2 momentin 2 kohdassa mainitusta syystä. Kanne on nostettava vuoden kuluessa siitä päivästä, jona mies on saanut tiedon tuomarin päätöksestä.

23 §.

Kanneoikeuden lakkaaminen kuoleman johdosta.

Isyyden vahvistamista koskevaa oikeudenkäyntiä ei voida panna vireille eikä oikeudenkäyntiä jatkaa, jos lapsi on kuollut.

24 §.

Lapsen puhevallan käyttäminen.

Isyyden vahvistamista koskevassa oikeudenkäynnissä käyttää alaikäisen lapsen puhevaltaa 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu lastenvalvoja. Lapsen äidillä, jonka hoidettavana lapsi on, on oikeus edustaa lasta, vaikka hän ei vielä olekaan täysi-ikäinen. Puhevallan käyttämisestä on muutoin voimassa, mitä oikeudenkäymiskaaren 12 luvussa sekä tämän lain 25 §:ssä säädetään.

Alaikäiselle, jolla oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan on oikeus itse käyttää puhevaltaa henkilöään koskevassa asiassa, sekä jokaiselle, jolla 1 momentin mukaan on oikeus edustaa lasta, on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

25 §.

Alaikäisen lapsen edustajan puhevallan rajoitukset.

Isyyden vahvistamista koskevaa kannetta ei voida lapsen puolesta ajaa, jos lapsi vastustaa oikeudenkäyntiä ja lapsella on oikeus itse käyttää puhevaltaa oikeudenkäynnissä.

Isyyden vahvistamista koskevaa kannetta ei voida viit-
tötoista vuotta nuoremman lapsen puolesta ajaa vastoin äidin

tahtoa, jos äiti, jonka huollossa tai hoidettavana lapsi on, vastustaa oikeudenkäyntiä.

26 §.

V a s t a a j a k s i h a a s t a m i n e n .

Lastenvalvojan tulee nostaa isyyden vahvistamista koskeva kanne miestä vastaan, jos isyyden selvittämisen perusteella on aihetta olettaa, että mies on lapsen isä. Jos kantea on ajettava useampia miehiä vastaan, on heidät haastettava vastaajiksi samaan oikeudenkäyntiin.

Jos mies, joka on 15 §:ssä säädetyin tavoin ilmoittanut olevansa lapsen isä, tahtoo 22 §:n 2 momentin perusteella nostaa isyyden vahvistamista tarkoittavan kanteen, on kanne nostettava lasta ja jokaista 1 momentissa tarkoitettua miestä vastaan.

Tuomioistuimen tulee velvoittaa kantaja haastamaan vasiksi kaikki ne miehet, joiden oikeudenkäynnissä esille tulleiden seikkojen perusteella voidaan aiheellisesti olettaa tulevan kysymykseen lapsen isänä.

Jos vastaajaksi haastettava mies on kuollut, on hänen oikeudenomistajansa haastettava vastaajiksi oikeudenkäyntiin.

Haasteen tiedoksiantoa ei voida toimittaa julkaisemalla haaste virallisessa lehdessä, ellei kihlakunnantuomari tai raastuvanoikeuden puheenjohtaja hakemuksesta anna tähän lupaa. Lupa voidaan antaa, jos selvitetään, että mies ilmeisesti pyrkii piileskelemällä välttämään isyyden vahvistamista tarkoittavan oikeudenkäynnin, tai jos isyydestä on hankittu siinä määrin todisteita, että oikeudenkäynnin aloittamista miestä vastaan on pidettävä lapsen edun mukaisena.

27 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i s e s t ä l a a d i - t u n p ö y t ä k i r j a n t i e d o k s i a n t o .

Lastenvalvojan on pyytäessään haastetta isyyden vahvistamista koskevassa asiassa annettava tuomarille isyyden selvittämisestä laadittu pöytäkirja.

Jos joku muu kuin lastenvalvoja on pyytänyt haastetta, on tuomarin veloitettava lastenvalvoja määräpäivään mennessä toimittamaan 1 momentissa mainittu pöytäkirja tuomioistuimen kansliaan. Samalla tuomarin on ilmoitettava, milloin juttu tulee tuomioistuimen käsiteltäväksi. Mikäli isyyden selvittämistä ei ole vielä toimitettu, on lastenvalvojan viipymättä huolehdittava isyyden selvittämisestä siten kuin 2 luvussa ja 43 §:ssä säädetään.

Antaessaan haasteen isyyden vahvistamista koskevassa asiassa on tuomarin samalla merkittävä haasteeseen, että vastaajaksi haastetulla miehellä on oikeus tutustua isyyden selvittämisestä laadittuun pöytäkirjaan tuomioistuimen kansliassa sekä pyynnöstä saada siitä jäljennös.

28 §.

O i k e u s p a i k k a .

Isyyden vahvistamista koskevaa kannetta ajetaan tuomioistuimessa, jonka tuomiopiiriin kuuluu se kunta, jonka lastenvalvoja on huolehtinut isyyden selvittämisestä. Kannetta voidaan ajaa myös sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä äidillä, lapsella tai lapsen holhoojalla on kotipaikka tai missä makaaminen on tapahtunut.

Tuomioistuin voi siirtää asian käsiteltäväksi toisessa 1 momentissa mainitussa tuomioistuimessa, jos sitä asian selvittämisen kannalta tai muutoin erityisestä syystä on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Kun isyyden vahvistamista koskeva asia on vireillä 1 tai 2 momentissa mainitussa tuomioistuimessa, ei isyyyskysymystä saa tutkia toisessa tuomioistuimessa.

29 §.

K a n t e e n p e r u u t t a m i n e n j a i s y y d e n p o i s s u l j e n t a .

Milloin isyyden vahvistamista koskevaa kannetta ajetaan useampia miehiä vastaan, voi kantaja peruuttaa kanteen jonkun miehen osalta, jos mies ei vastusta kanteen peruuttamista ja tuomioistuin kuultuaan muita vastaajia tähän suostuu.

Milloin isyyden vahvistamista koskevaa kannetta ajetaan useampia miehiä vastaan, voi tuomioistuin ennen isyyyskysymyksen lopullista ratkaisemista hylätä kanteen yhden tai useamman miehen osalta, jos veritutkimuksen perusteella on pidettävä todistettuna, ettei vastaaja voi olla lapsen isä.

Tuomioistuimen 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta.

30 §.

N ä y t ö n h a n k k i m i n e n .

Tuomioistuimen on omasta aloitteestaan määrättävä hankittavaksi kaikki se selvitys, minkä se katsoo asian ratkaisemisen kannalta tarpeelliseksi. Tuomioistuin voi tässä tarkoituksessa myös velvoittaa lastenvalvojan täydentämään isyyden selvittämisestä laadittua pöytäkirjaa.

Asianosaisia tai heidän edustajiaan ei saa kuulla totuusvakuutuksen nojalla.

31 §.

I s y y t t ä k o s k e v a n t u o m i o n l a i n - v o i m a i s u u s .

Alioikeuden tuomio, jolla isyys on vahvistettu, tulee

isyyttä koskevalta osalta lainvoimaiseksi siitä päivästä lukien, jolloin vedon ilmoittamista varten säädetty määräaika päättyi, jos tuomioon ei ole isyyden vahvistamisen osalta ilmoitettu vetoa.

Kun kantaja tai vastaaja ilmoittaa vedon alioikeuden tuomioon, jolla isyys on vahvistettu, on vedon ilmoittaneelta asianosaiselta tiedusteltava, haetaanko tuomioon muutosta myös isyyttä koskevalta osalta.

32 §.

O i k e u d e n k ä y n t i k u l u j e n k o r v a a m i -
n e n .

Isyyden vahvistamista koskevassa asiassa asianosaiset vastaavat itse oikeudenkäynnin heille aiheuttamista kustannuksista.

Asianosainen voidaan kuitenkin velvoittaa korvaamaan vastapuolen oikeudenkäyntikulut, jos tähän on erittäin painavia syitä ja kulujen korvaamista voidaan pitää asianosaisten taloudellisiin oloihin nähden kohtuullisena.

Mitä 2 momentissa on asianosaisesta säädetty, on vastaavasti sovellettava asianosaisen edustajaan sekä henkilöön, joka on oikeudenkäynnissä toiminut asianosaisen oikeudenkäyntiavustajana.

33 §.

M u u t o k s e n h a u n k ä s i t t e l y .

Jos kantaja tai vastaaja hakee muutosta isyydestä annettuun tuomioon, on muutoksenhakutuomioistuimen käsiteltävä isyysskysymys kaikkien asianosaisten osalta koko laajuudessaan.

Jos on aiheellista olettaa, että mies, joka ei ole asianosaisena, voi tulla kysymykseen lapsen isänä, on miehelle varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi. Jos miehen isyyden tutkimista on 26 §:n 3 momenttiin nähden pidettävä aiheellisena, on muutoksenhakutuomioistuimen palautettava asia kokonaisuudessaan alioikeuteen ja samalla määrättävä, että mies on haastettava vastaajaksi.

Jollei muutoksenhakemusta tai lupahakemusta jätetä heti tutkimatta tai hylätä tai asiaa palauteta alioikeuteen taikka jollei hovioikeudessa määrätä toimitettavaksi suullista kuulustelua, tulee muutoksenhakutuomioistuimen vaatia vastapuolelta sekä kaikilta alioikeudessa tai hovioikeudessa vastaajina olleilta, joiden osalta kannetta ei ole tuomioistuimen suostumuksella peruutettu tai sitä 29 §:n nojalla hylätty, vastaus virkateitse. Samalla muutoksenhakutuomioistuimen tulee ilmoittaa, että isyysskysymys on sen tutkittavana kaikkien asianosaisten osalta koko laajuudessaan.

Edellä 3 momentissa tarkoitettua vastausta ei ole kuitenkaan vaadittava vastaajalta, jos tätä on pidettävä ilmeisen aiheettomana. Muutoksenhakutuomioistuin voi jättää vas-

tauksen vaatimatta tai kuulemistilaisuuden varaamatta, jos ilmoitusta asiasta ei voida toimittaa asianomaiselle tiedoksi.

5 LUKU

I s y y d e n k u m o a m i n e n .

34 §.

I s y y d e n k u m o a m i s e n p e r u s t e e t .

Tuomioistuimen on kanteen johdosta vahvistettava, ettei aviomies ole 2 §:ssä tarkoitetun lapsen isä, jos on selvitetty, että äidin on lapsen siirtämisaikana maannut toinen kuin hänen aviomiehensä, ja kaikki seikat huomioon ottaen on pidettävä todistettuna, että lapsi on silloin siitetty, tai jos lapsen periytyvien ominaisuuksien tai muun erityisen seikan perusteella muutoin voidaan pitää todistettuna, ettei mies ole lapsen isä.

Jos lapsi on siitetty ennen avioliittoa taikka puolisoitten asuessa erillään välien rikkoutumisen vuoksi, tuomioistuimen tulee vahvistaa, ettei aviomies ole lapsen isä, jollei saateta todennäköiseksi, että puoliset ovat olleet keskenään sukupuoliyhteydessä lapsen siirtämisaikana.

35 §.

K a n n e o i k e u s .

Isyyden kumoamista koskevan kanteen voi nostaa aviomies, äiti tai lapsi.

Aviomiehen ja äidin on pantava kanne vireille viiden vuoden kuluessa lapsen syntymästä.

Jos aviomiehellä tai äidillä on ollut laillinen este tai hän näyttää muun erittäin painavan syyn, minkä vuoksi kannetta ei ole aikaisemmin nostettu, voi hän panna kanteen vireille 2 momentissa säädetyn määräajan kuluttuakin.

Aviomiehellä ei ole oikeutta nostaa kannetta, jos hän, saatuaan tietää toisen maanneen äidin lapsen siirtämisaikana, on lapsen syntymän jälkeen kirjallisesti selittänyt lapsen omakseen.

36 §.

A v i o m i e h e n o i k e u d e n o m i s t a j i e n k a n n e o i k e u s .

Jos aviomies on kuollut menettämättä oikeuttaan kanteen nostamiseen, on eloon jääneellä puolisoilla sekä jokaisella, joka lapsen ohella tai lapsen jälkeen on miehen lähin perillinen, oikeus nostaa kanne vuoden kuluessa miehen kuolemasta tai, jos miehellä vielä olisi ollut käytettävänäan pitempi aika, tuon ajan kuluessa. Ellei mies ole asunut pysyvästi lapsen kanssa, ei puoliso tai perillinen kuitenkaan

ole menettänyt kannevaltaansa ennen kuin vuoden kuluttua siitä, kun heihin on kohdistettu vaatimus, joka perustuu siihen, että mies on lapsen isä.

37 §.

K a n n e o i k e u d e n l a k k a a m i n e n k u o -
l e m a n j o h d o s t a .

Isyyden kumoamista koskevaa oikeudenkäyntiä ei voida panna vireille, jos lapsi on kuollut, eikä myöskään, milloin sekä aviomies että äiti ovat kuolleet.

38 §.

A s i a n o s a i s e t .

Kanne on nostettava jokaista vastaan, jolla kantajan ohella on 35 §:n 1 momentin ja 36 §:n mukaan oikeus kanteen nostamiseen.

39 §.

S i v u l l i s e n k u u l e m i n e n .

Jos isyyden kumoamista koskevassa oikeudenkäynnissä esille tulleiden seikkojen perusteella on aihetta olettaa, että tietty mies, joka ei ole asianosaisena, on lapsen isä, on tuomioistuimen varattava hänelle tilaisuus tulla kuul-
luksi, jos kutsu voidaan antaa hänelle tiedoksi.

40 §.

O i k e u s p a i k k a .

Isyyden kumoamista koskeva kanne on käsiteltävä sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä lapsella on kotipaikka. Jollei lapsella ole Suomessa kotipaikkaa, on kanne käsitel-
tävä sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä aviomiehellä tai äidillä on kotipaikka.

41 §.

O i k e u d e n k ä y n t i m e n e t t e l y .

Isyyden kumoamista koskevasta oikeudenkäynnistä on muutoin soveltuvilta kohdin voimassa, mitä 26 §:n 5 momen-
tissa ja 30 §:ssä on säädetty.

42 §.

T u n n u s t e t u n i s y y d e n k u m o a m i n e n .

Miehen ja äidin on pantava tunnustetun isyyden kumo-

mista koskeva kanne vireille viiden vuoden kuluessa siitä, kun isyys on tunnustamisella vahvistettu.

Tunnustetun isyyden kumoamista koskevasta kanteesta on soveltuvilta kohdin voimassa mitä 34 §:n 1 momentissa, 35 §:n 1, 3 ja 4 momentissa sekä 36-41 §:ssä on säädetty.

6 LUKU

E r i n ä i s e t s ä ä n n ö k s e t .

43 §.

I s y y d e n s e l v i t t ä m i n e n l a p s e n t ä y t e t t y ä v i i s i t o i s t a v u o t t a .

Jos mies on 15 §:ssä säädettyssä järjestyksessä tunnustanut isyytensä ja lapsi on täyttänyt viisitoista vuotta, tulee lastenvalvojan huolehtia isyyden selvittämisestä siten kuin 6 §:n 2 momentissa, 8 §:n 1 momentissa sekä 9, 11, 13 ja 14 §:ssä on säädetty.

Ennen isyyden selvittämisen aloittamista on lastenvalvojan varattava lapselle tilaisuus osallistua isyyden selvittämistä koskevaan neuvotteluun noudattaen soveltuvilta kohdin mitä 7 §:ssä on säädetty.

Isyyden selvittämistä ei toimiteta, jos lapsi, jonka 16 §:n mukaisesti tulee hyväksyä tunnustaminen, on ilmoittanut vastustavansa isyyden vahvistamista.

44 §.

P e r ä t t ö m ä n l a u s u m a n a n t a m i n e n i s y y d e n s e l v i t t ä m i s e s s ä .

Jos äiti on isyyttä selvitettyä tahallaan antanut lastenvalvojalle perättömän lausuman tai 10 §:ssä tarkoitetussa tapauksessa laillisetä syyttä salannut jotakin, joka hänen tietensä olisi asiaa valaissut, ja lausuma tai salaa-minen on osaltaan vaikuttanut siihen, että isyys on virheel-lisesti vahvistettu, hänet on tuomittava perättömän lausuman antamisesta isyyden selvittämisessä sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

45 §.

M u u t o k s e n h a u n r a j o i t u k s e t .

Tunnustamisen hyväksymistä koskevassa asiassa annettuun tuomarin päätökseen ei saa hakea muutosta.

46 §.

K ä s i t t e l y n k i i r e e l l i s y y s t u o m i o - i s t u i m e s s a .

Isyyden vahvistamista tai kumoamista koskevat asiat on

kaikissa oikeusasteissa käsiteltävä kiireellisinä.

Isyyyslaki (700/75) tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1976.

139. LAKI ISYYSLAIN VOIMAANPANOSTA.

Annettu syyskuun 5 p:nä 1975.
(Suomen AsK 701/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Isyyslaki (700/75) tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1976. Sillä kumotaan aviollisesta syntyperästä 12 päivänä joulukuuta 1957 annettu laki (409/57) ja avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista 27 päivänä heinäkuuta 1922 annettu laki (173/22) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä avioliittolain voimaantulon 13 päivänä kesäkuuta 1929 annetun lain 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä tammikuuta 1971 annetussa laissa (21/71).

2 §. Isyyslain tultua voimaan on lain 2 §:ssä tarkoitettuihin lapsiin nähden voimassa, mitä laissa tai asetuksessa on avioliitosta säädetty.

Sama on voimassa myös avioliiton ulkopuolella syntyneeseen lapseen nähden, jos lapsen vanhemmat menevät keskenään avioliittoon ja miehen isyys on tätä ennen vahvistettu tai vahvistetaan avioliiton aikana.

3 §. Kun miehen isyys avioliiton ulkopuolella syntyneeseen lapseen nähden on vahvistettu lainvoiman saaneella tuomiolla isyyslain mukaisesti, on lapsen oikeudellisesta asemasta voimassa, mitä laissa tai asetuksessa on tunnustetusta lapsesta säädetty.

Avioliiton ulkopuolella syntynyt lapsi saa sen sukunimen, joka äidillä on lapsen syntymän hetkellä. Lapsen sukunimi voidaan muuttaa isän sukunimeksi. Kun lapsen äiti on avioliitossa, voidaan lapsen sukunimi muuttaa aviopuolison sukunimeksi, jos puoliso tähän suostuu. Sukunimen muuttaminen tapahtuu ilmoittamalla tästä kirjallisesti asianomaiselle väestörekisterin pitäjälle.

4 §. Isyyslain säännöksiä on sovellettava myös silloin, kun lapsi on syntynyt ennen lain voimaantuloa, mikäli jäljempänä ei toisin säädetä.

5 §. Jos mies on ennen isyyslain voimaantuloa avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaisesti sitoutunut

tai lainvoiman saaneella tuomiolla velvoitettu suorittamaan elatusapua avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle, jolla ei ole tunnustetun lapsen asemaa, on isyyden selvittämisestä, isyyden vahvistamista koskevasta kanteesta sekä lapsen puhevalvan käyttämisestä voimassa, mitä tämän lain 6 ja 7 §:ssä säädetään.

6 §. Lastenvalvoja on velvollinen toimittamaan isyyden selvittämisen siten kuin isyyslaissa säädetään, jos lapsi, joka on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, ei ole täyttänyt viittätoista vuotta ja lapsen äiti tai laillisesti määrätty edustaja on ilmoittanut haluavansa, että lastenvalvoja huolehtii isyyden selvittämisestä.

Kun mies on tunnustanut isyytensä, on lastenvalvojan velvollisuudesta huolehtia isyyden selvittämisestä ja tunnustamisen voimaansaattamisesta noudatettava, mitä isyyslain 5 §:n 2 momentissa, 20 §:n 1 momentissa sekä 21 §:ssä säädetään.

7 §. Lapsella tai hänen laillisesti määrättyllä edustajallaan on oikeus ajaa isyyden vahvistamista koskevaa kannetta siten kuin isyyslaissa säädetään. Lastenvalvojalla ei ole ilman eri valtuutusta oikeutta käyttää oikeudenkäynnissä lapsen puhevaltaa.

Isyyden vahvistamista koskeva kanne on pantava vireille Viiden vuoden kuluessa isyyslain voimaantulosta. Kannetta ei kuitenkaan voida nostaa, jos mies on kuollut.

8 §. Milloin 7 §:ssä tarkoitetun kanteen johdosta on tuomiolla lainvoimaisesti vahvistettu, ettei elatusvelvollinen mies ole lapsen isä, vapautuu mies ennen lain voimaantuloa vahvistetusta elatusvelvollisuudestaan. Maksettujen elatusapujen palauttamisesta on voimassa, mitä lapsen elatuksesta annetun lain (704/75) 12 §:n 2 momentissa on säädetty.

9 §. Mies ei voi nostaa isyyden kumoamista koskevaa kannetta, jos aviollisesta syntyperästä annetun lain 4 §:n 2 momentissa säädetty määräajat ovat kuluneet umpeen ennen isyyslain voimaantuloa, ellei isyyslain 35 §:n 3 momentista muuta johdu.

10 §. Äiti ei voi nostaa isyyden kumoamista koskevaa kannetta, jos lapsi on syntynyt ennen isyyslain voimaantuloa.

11 §. Isyyslain säännöksiä on sovellettava lain voimaantullessa alioikeudessa vireillä olevaan aviollisesta syntyperästä annetun lain mukaiseen oikeudenkäyntiin sekä oikeudenkäyntiin, joka koskee avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaista elatusvelvollisuuden määräämistä tai avioliittolain voimaanpanosta annetun lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua isyyden vahvistamista.

Jos avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaista elatusvelvollisuuden määräämistä tai avioliittolain voimaanpanosta annetun lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua isyyden vahvistamista koskeva oikeudenkäynti on

isyyslain voimaantullessa muutoksenhaun johdosta vireillä korkeimmassa oikeudessa tai hovioikeudessa, on asia palautettava alioikeuden käsiteltäväksi, jollei muutoksenhakemusta jätetä heti tutkimatta tai hylätä.

12 §. Säännökset isyyden vahvistamisesta ja kumoamisesta tehtävistä ilmoituksista samoinkuin muut tarkemmat säännökset isyyslain sekä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

13 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1976.

140. OPETUSMINISTERIÖN PÄÄTÖS NIISTÄ PERUSTEISTA, JOIDEN MUKAAN KUNNAN ON SUORITETTAVA KORVAUSTA TOISELLE KUNNALLE TÄMÄN KUNNAN KOULUA KÄYVÄSTÄ OPPILAASTA.

Annettu syyskuun 8 päivänä 1975.
(Suomen AsK 732/75)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1974:75)

Opetusministeriö on 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 47 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä tammikuuta 1971 annetussa laissa (70/71), päättänyt seuraavaa:

Se kunta, jonka asianomaiseen koulupiiriin lapsi kuuluu, on velvollinen suorittamaan maalaiskunnalle, jonka kouluun lapsi käy, kultakin lukuvuodelta korvausta varsinaista kansakoulua käyvästä oppilaasta 362 markkaa, apukoulua tai muuta erikoiskoulua käyvästä oppilaasta 387 markkaa, kansalaiskoulua käyvästä oppilaasta 479 markkaa ja kansakouluun kuuluvaa keskikoulua, peruskoulun yläastetta tai kokeilu-peruskoulun yläastetta käyvästä oppilaasta 408 markkaa. Jos lapsi käy kauppala- tai kaupunkikunnan koulua, on korvaus vastaavasti 532 markkaa, 580 markkaa, 758 markkaa ja 618 markkaa. Mikäli lapsi ei käy toisen kunnan koulua koko lukuvuotta, on korvausta suoritettava niin monta yhdeksättä osaa vuosikorvauksen kokonaisuudesta kuin lapsi on käynyt täysiä kuukausia toisen kunnan koulua.

Koulussa tai koulumatkalla sattuneesta tapaturmasta aiheutuneista koulun maksamista menoista, oppilaan kyydityksestä, majoituksesta ja oppilasasuntolaan sijoittamisesta lapsen kotikunta suorittaa lisäkorvauksen todellisten lisämenojen mukaan.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975 lukien ja on se voimassa vuoden 1975 loppuun.

141. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS IRTOLAISTEN TYÖLAITOSHOIDON
PÄIVÄKUSTANNUSTEN MÄÄRÄN VAHVISTAMISESTA.

Annettu syyskuun 11 päivänä 1975.

(Suomen Ask 724/75)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1973:54, 1974:87)

Valtioneuvosto on, sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain (57/36) 41 §:n 5 momentin nojalla sekä ottaen huomioon irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen (407/36) 1 §:ssä, sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä toukokuuta 1974 annetulla valtioneuvoston päätöksellä (397/74), määrätyt perusteet, päättänyt, että se päivä-kustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle tai valtio kunnalle edellä mainitussa lainkohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen huollosta työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, on 1 päivästä lokakuuta 1975 alkaen 30 markkaa.

142. LAITURIHUOLLON TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama 16 p:nä syyskuuta 1975. 09
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:74 ja 165 sekä satamalautakun-
nan päätös toukokuun 27 p:ltä 1975.) 04

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden maihinotosta ja sijoittamisesta varastosuojaan tai kentälle sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan taulukossa esitettyjen taksojen A ja B mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on alle 21 kg painavalta lähetykseltä 8 mk ja muuten 12 mk.

Taksan A mukaisia maksuja käytetään, kun kyseessä on säännönmukainen lautta-alus.

Taksan B mukaisia maksuja sovelletaan tavaraan, joka puretaan konventionaalisisista aluksista ja niistä lautta-aluksista, joissa rahtisopimuksen mukaan tavaran siirto aluksesta sijoituspaikkaan ei sisälly merirahtiin sekä autoilla ja rautateitse saapuvaan tavaraan.

Taksan maksut koskevat 1 000 kiloa.

Kesätaksaa noudatetaan 1.4.-15.11. ja talvitaksaa 16.11.-31.3. välisinä aikoina.

	Kesä- taksa		Talvi- taksa	
	A mk	B mk	A mk	B mk
1. Säkkitavara, eräpaino vähintään 5 000 kg	32,45	43,35	34,19	45,09
2. Astiatavara, yli 100 kg:n astioissa ja viinisäiliöt, eräpaino vähintään 5 000 kg	30,87	42,82	32,36	44,31
3. Metallit, eräpaino vähintään 5 000 kg	24,21	31,91	25,13	32,83
Metallit, paletoituina tai jalaksin varustettuina	21,79	29,49	22,62	30,32
4. Paletoitu tavara, yksikköpaino vähintään 500 kg, erä, paino vähintään 5 000 kg	24,71	35,61	25,93	36,83
5. Tuoreet hedelmät ja vihanekset, eräpaino vähintään 5 000 kg	47,49	55,19	49,48	57,18
6. Autot, traktorit ja niihin verrattavat, yksikköpaino alle 3 000 kg	38,65	54,85	40,08	56,28
7. Muu erikseen mainitsematon tavara	54,29	69,39	56,76	71,86
8. Kevyt tavara, irrallinen luettelon mukaan	80,98	99,28	85,36	103,66
9. Vapaa purkaus	67,85	80,85	71,50	84,50

Paletoidun tavaran (nimike 4) taksaa noudatetaan, kun tavara on manifestoitu paletteina niiden sisältämää yksikkömäärää ensisijai-

sesti ilmoittamatta ja palettipainon ollessa vähintään 500 kg.

Nimikkeisin 1, 2, 3, 4 ja 5 kuuluvista tavaraeristä, joiden manifestoitu eräpaino on alle 5 000 kg, veloitetaan nimikkeen 7 mukaisen muun tavaran maksu.

Kevyt tavara (nimike 8). Tähän nimikkeeseen kuuluvat seuraavat tavarat palettoimattomina: tyhjä astiat, autonrenkaat ja vastaavat, polkupyörät (irraliset tai laatikoissa), puuvilla, silla, pellava, pellavajäte ja lumppupaalit, jätepaperi ja aaltopahvi, korkki paaleissa ja kartongeissa, paketit alle 10 kg/kpl, happo- ja mehupullot, jääkaapit ja pesukoneet, öljykaminat, televisiokuva-putket, punotut korit, vaahtomuovipatjat ja muovirouheet säkeissä, muoviset karttapallot, muovipullot, -saavit ja -ammeet. (Yleensä yhden tonnin tilavuus yli 4 m³).

Vapaa purkaus (nimike 9) koskee tapauksia, joissa alus yli 3 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konossementtiehdon nojalla vapautunut purkausten aiheuttamista kustannuksista, jolloin tavarain vastaanottaja on velvollinen maihinottokustannusten lisäksi korvaamaan myöskin tällaisen tavarain siirrosta aluksen kannelta tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset. Purettaessa tavaroita satamalaitoksen nostureilla nosturiosasto veloittaa yli 3 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitettujen maksujen lisäksi voimassa olevan nosturivuokran.

Muu kuin ahtausliikkeen suorittama purkaus

Milloin rahdinottaja tekemänsä sopimuksen perusteella suorittaa itse yksikön purkamisen ja veloittaa vastaanottajalta maihinottokustannukset, peritään rahdinottajalta yksiköstä puretun tavarain yhteenlasketusta painosta 29,88 tonnilta.

Mikäli vastaanottaja kustannuksellaan purkaa suuryksiköitä laiturihuollon varastuosojissa ja -kentillä, veloitetaan näissä tapauksissa taksan A mukaisen maksun ja ahtaustaksan perushinnan erotus.

Terminaalien kautta saapuva tuontitavara

Laiturihuollon hallinnassa oleviin vaarallisten aineiden varastoihin voidaan ottaa säilytettäväksi terminaalinpitäjän vastuulla terminaalien kautta saapuvaa mainitunlaista tuontitavaraa silloin, kun terminaalinpitäjät, jolle säilytys ensisijaisesti kuuluu, eivät voi sitä säilyttää. Laiturihuolto ei ole velvollinen vastaanottamaan tällaista tavaraa, jos niille tarkoitetuissa varastoissa ei ole tilaa. Kustakin tapauksesta on erikseen sovittava laiturihuollon paikallisen esimiehen kanssa.

Vastaanotosta, säilytyksestä ja luovutuksesta laiturihuolto kantaa korvauksena terminaalinpitäjältä 11 mk tonnilta. Vuokrat ja kenttätavarain vartiointikustannukset peritään terminaalinpitäjältä.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä

Milloin tavaraa joudutaan sen laadun, tilanpuutteen tai jonkin muun syyn vuoksi kuljettamaan aluksen partaalta yli 250 metrin päähän, veloitetaan erikseen siitä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset 20 %:n lisäyksellä.

Korvaukset erikoistehtävistä

Milloin syyryksiköitä tai niillä olevaa tavaraa, jotka maahan-tuojan on ollut tarkoitus vastaanottaa suoraan aluksesta joudu-

taan sateen, pakkasen, kuljetuskaluston puutteen, aluksen epä-mukavan purkausajan tai jonkin muun syyn takia varastoimaan laiturihuollon hallinnassa oleviin varastosuojiiin tai -kentille veloitetaan tässä valvontamaksuna 4,30 mk tonnilta. Ellei suuryksiköitä ole kokonaisina otettu ulos aluksen purkausta seuraavan ensimmäisen arkipäivän aikana tai tavara puretaan suuryksiköiltä varastosuojassa veloitetaan tämän taksan muun soveltuvan kohdan mukainen maksu.

Tapuloimisesta (korkea pinoaminen), milloin se tehdään miesvoimin sekä tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavaran päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta, vartioinnista yms. veloitetaan työkustannukset 20 %:n lisäyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 12 mk.

Ylitöistä veloitetaan niistä annettujen perusteiden mukaan.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, veloitetaan erikseen.

Purkausvaiheessa suoritetusta lavoituksesta veloitetaan 60 penniä tonnilta.

Tavarapeitteiden vuokra

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siitä korvauksena 1,70 mk peitteeltä vuorokaudessa ja peittämisestä 9,- (talvitaksan mukaan 10,-) mk peitteeltä. Vähin veloitettava maksu peittämiskustannusten lisäksi on 1,70 mk peitteeltä.

Laskemisesta suoran vastaanoton yhteydessä veloitetaan 2,80 mk tonnilta.

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista laskentatodistuksista veloitetaan 12 mk todistukselta.

Tämä taksa tulee voimaan heinäkuun 1 päivänä 1976.

143. ERÄIDEN HELSINGIN KAUPUNGIN OMAN ELÄKESÄÄNNÖSTÖN MUKAISTEN ELÄKKEIDEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 17 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1970:52)

Kaupunginvaltuusto päätti,

- 1) että ne Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön mukaan myönnettyt eläkkeet, joiden kokonaismäärä säännön 9 §:n 1 momentin, 11 §:n ja 12 §:n määräykset huomioon ottaen on pienempi kuin 632,70 mk kuukaudessa, tarkistetaan tähän määrään 1.7.1975 alkaen,
- 2) että ne Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien eläkesäännön mukaan myönnettyt eläkkeet, joiden kokonaismäärä säännön 10 §:n 1 momentin ja 12 §:n määräykset huomioon ottaen on pienempi kuin 632,30 mk kuukaudessa, tarkistetaan tähän määrään 1.7.1975 alkaen,
- 3) että ne Helsingin kaupungin leskieläke- ja kasvatusapuseränsäännön mukaan myönnettyt leskieläkkeet, joiden kokonaismäärä säännön 4 a §:n 3 momentin sekä 6 §:n 3 ja 4 momentin määräykset huomioon ottaen on pienempi kuin 316,20 mk kuukaudessa, tarkistetaan tähän määrään 1.7.1975 alkaen, kuitenkin säännön 4 §:n 5 momentissa mainituin rajoituksin, sekä
- 4) että edellä 1-3 kohdassa esitetyt määrät on niistä ilmeväin rajoituksin katsottava vähimmäismääräksi, joita on sovellettava sääntöjen edellyttämällä tavalla tarkistettuina em. sääntöjen mukaisiin 30.6.1975 jälkeen myönnettyihin ja myönnettäviin eläkkeisiin ja leskieläkkeisiin.

144. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN 7 §:N MUUTTA-
MISESTA.

Annettu syyskuun 19 p:nä 1975.
(Suomen AsK 743/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:116)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen 7 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa asetuksessa (630/73), näin kuuluvaksi:

7 §.-----

Milloin Suomessa asuva vakuutettu on sairastunut tai joutunut hoidon tarpeeseen Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken sairaus-, raskaus- ja synnytysetuuksista tehdyn sopimuksen tarkoittaman oleskelun aikana toisessa sopimusmaassa, korvataan kuitenkin paluumatkasta sairauden vuoksi aiheutuneet lisäkustannukset noudattaen, mitä matkakustannusten korvaamisesta muutoin on säädetty.

145. HELSINGIN KAUPUNGILLE RAKENNUSTYÖN VALVON-
NASTA SUORITETTAVAT MAKSUT.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat
syyskuun 24 p:nä 1975.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymät kesäkuun
18 p:nä 1975)

1 §. Rakennuttajan on suoritettava kaupungille rakennuspii-
rustusten tarkastamisesta ja muusta rakennustyön valvonnasta,
kiinteistöinsinööreille kuuluvia tehtäviä lukuun ottamatta,
seuraavat maksut:

1. Uuden rakennuksen ja tilapäisen uudisraken-
nuksen rakentaminen, rakennuksen korottami-
nen tai muu lisärakennus ja rakennuksen
uudestaan rakentaminen..... 0,68 mk/m³
kuitenkin vähintään.....135 mk
Yksinkertaisen hallimaisen ra-
kennuksen, kallioon sijoitetun suojan,
säiliön tai vastaavan rakentamista kos-
keva maksu on 100 000 m³ ylittävältä
osalta kuitenkin vain..... 0,34 mk/m³
2. Rakennuksen sisä rakenteiden olennainen
muuttaminen ja muu sellainen muutos, joka
on uudestaan rakentamiseen verrattava:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan 1,70 mk/m²
kuitenkin vähintään.....135 mk
3. Rakennuksen tai sen osan käyttäminen
olennaisesti toiseen tarkoitukseen kuin
mihin sitä on käytetty tai mitä rakennus-
lupa osoittaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan 0,95 mk/m²
kuitenkin vähintään.....135 mk
4. Rakennuksen sisä rakenteiden muuttaminen ja
muu sellainen muutos, johon ei ole sovel-
lettava 2 tai 3 kohtaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan 1,35 mk/m²
kuitenkin vähintään.....135 mk
5. Julkisivun muuttaminen:
muutettavan julkisivun osan pinta-alan
mukaan..... 1,35 mk/m²
kuitenkin vähintään.....135 mk

6.	Sellaisen myyntikojun, kioskin tai ryhmäpuutarhamajan, joka ei ole uudisrakennus, soitto- ja tanssilavan sekä muun vastaavanlaisen laitoksen rakentaminen.....	135	mk
7.	Tontin aitaaminen ja ajoportin rakentaminen.....	135	mk
8.	Pihamaan järjestelyn muuttaminen: muutettavan pihamaan osan pinta-alan mukaan.....	0,95	mk/m ²
	kuitenkin vähintään.....	135	mk
9.	Rakennusluvan voimassaoloajan jatkaminen:		
	a) 1 kohdassa tarkoitettu lupa.....	0,27	mk/m ³
	b) 2 kohdassa tarkoitettu lupa.....	0,75	mk/m ²
	kuitenkin vähintään.....	135	mk
10.	Muut rakennusasetuksen 50 §:ssä tarkoitettut sekä muut tässä pykälässä mainitsemattomat toimenpiteet, joihin vaaditaan maistraatin tai rakennustarkastajan lupa, toimenpidettä kohti.....	135	mk

Rakennuksen tilavuus lasketaan Rakennustietosäätiön julkaiseman rakennustietokortiston (RT-kortiston) määrittämien mukaan.

2 §. Rakennuttajan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu maksu ennen maistraatin päätöksen antamista tai, milloin on kysymys rakennustarkastajan luvasta, päätöksen saadessaan. Jos hakemus hylätään, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia suoritetusta maksusta.

3 §. Jos rakennuttaja luopuu rakennusluvasta sen ollessa voimassa ja hakee lupaa rakennustyön suorittamiseen uusien rakennuspiirustusten mukaisesti, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia aikaisemmin suoritetusta maksusta, kun uusien piirustusten edellyttämä maksu on suoritettu.

4 §. Jos uuden rakennuksen rakentamista varten myönnetty rakennuslupa on rauennut, palautetaan luvansaajalle pyynnöstä osa hänen suorittamastaan maksusta seuraavasti:

- jos työ on aloittamatta..... 40 %
- jos työ on aloitettu, mutta perustuksia koskeva rakennekatselmus on toimittamatta..... 30 %
- jos perustuksia koskeva rakennekatselmus on toimitettu..... 20 %
- jos rakennekatselmus on toimitettu... 10 %

Edellä tarkoitettuna katselmuksena pidetään myös osakatselmusta.

Jos rakennus on sallittu otettavaksi osittainkin käyttöön, vaikka loppukatselmusta ei kaikilta osin ole toimitettu, maksua ei palauteta.

5 §. Milloin rakennuslupa, joka ei koske uutta rakennusta, tai muu lupa kuin rakennuslupa on rauennut, noudatetaan maksua palautettaessa soveltuvin osin 4 §:n määräyksiä.

6 §. Jos edellä olevien määräysten mukaan palautettava maksu on pienempi kuin 40 mk, palautusta ei suoriteta.

7 §. Rakennustyön valvontaan kuuluvista kiinteistöinsinöörin toimenpiteistä rakennuttajan on suoritettava kaupungille seuraavat maksut:

1. Rakennuksen paikan ja korkeusaseman maalle merkitsemisestä sekä sijaintikatselmuksen toimittamisesta
 - a) kultakin pisteeltä, jolla rakennuksen paikka merkitään..... 75 mk
 - kuitenkin vähintään..... 300 mk

Milloin tontille tai rakennuspaikalle saadaan rakentaa kolmi- tai useampikerroksinen rakennus tahi tehdasrakennus, suoritetaan maksut 50 prosentilla korotettuina.

2. Pihamaan korkeuksien tarkastamisesta ennen loppukatselmusta..... 150 mk
3. Aidan paikan maalle merkitsemisestä tai aidan sijaintikatselmuksen toimittamisesta kutakin aidan pituuden alkavaa 200 m:ä kohti..... 150 mk

Edellä tarkoitetut maksut on suoritettava toimenpidettä kiinteistöinsinööriltä tilattaessa.

Mikäli kiinteistöinsinöörin toimenpide jää suorittamatta, maksu palautetaan pyynnöstä.

8 §. Tällä päätöksellä kumotaan Helsingin kaupungille rakennustyön valvonnasta suoritettavia maksuja koskeva, kaupunginvaltuuston 19.12.1973 hyväksymä ja Uudenmaan lääninhallituksen 11.3.1974 vahvistama päätös.

Tämä päätös tulee voimaan 7.10.1975. (Kaupunginhallitus 6.10.1975)

146. ASETUS RAKENNUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 26 p:nä 1975.

(Suomen AsK 745/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:77, 1965:56, 1973:140
ja 1975: 29)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 5 §:n 4 momentti, 51 §:n 5 momentti, 52 §:n 1 momentti, 63 §:n 1 momentti, 123 §:n 3 momentti, 124 §:n 1 momentti, 129 §:n 1 momentti, 149 §:n 1 momentti ja 150 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 4 momentti 31 päivänä loka-kuuta 1973 annetussa asetuksessa (791/73), 51 §:n 5 momentti 14 päivänä helmikuuta 1975 annetussa asetuksessa (116/75) ja 123 §:n 3 momentti 11 päivänä kesäkuuta 1965 annetussa asetuksesta (334/65), näin kuuluviksi:

5 §.-----
Maistraatin tai rakennuslautakunnan on ennen rakennuslain 31 §:n 2 momentissa, 32 §:n 1 momentissa, 42 §:n 4 momentissa, 43 §:n 2 momentissa, 100 §:n 4 momentissa, 101 §:n 2 momentissa tai 123 e §:n 2 momentissa tarkoitettua toimenpidettä taikka 42 a §:n 1 momentissa tai 100 a §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa koskevan hakemuksen ratkaisemista hankittava lausunto kunnallishallitukselta tai siltä kunnan viranomaiselta, jolle lausunnon antaminen on siirretty.

51 §.-----
Mitä tässä pvkälässä on määrätty rakennuslupan hake-
misesta, on soveltuvin osin voimassa rakennuslain 42 a §:n
1 momentissa ja tämän asetuksen 50 §:ssä tarkoitettusta mais-
traatin luvasta.

52 §. Ennen kuin uudisrakennuksen rakennuslupahakemus ratkais-
taan, on rakennuskatselmusmiesten tai rakennustarkastajan, mil-
loin on tarpeellista, toimitettava katselmuks rakennuspaikal-
la. Tarkempia määräyksiä katselmuksesta ja sen toimittajista on
annettava rakennusjärjestyksessä. Tämän momentin säännöksiä on
sovellettava myös rakennuslain 42 a §:n 1 momentissa ja tämän
asetuksen 50 §:ssä tarkoitettuun maistraatin lupaan.

63 §. Maistraatin tulee valvoa, ettei rakentamiseen, rakennuksen tai sen osan purkamiseen taikka käyttötarkoituksen muuttamiseen ryhdytä ilman lupaa, milloin se tarvitaan.

123 §. -----
Mitä 122 §:ssä ja edellä 1 momentissa on määrätty rakennusluvan hakemisesta, on soveltuvin osin voimassa rakennuslain 100 a §:n 1 momentissa ja tämän asetuksen 121 §:ssä tarkoitusta rakennuslautakunnan luvasta.

124 §. Ennen kuin uudisrakennuksen rakennuslupahakemus ratkaistaan, on rakennuslautakunnan, sen määräyksestä jäsenen tai rakennustarkastajan toimitettava, milloin on tarpeellista, katselmus rakennuspaikalla. Tarkempia määräyksiä katselmuksesta ja sen toimittajista on annettava rakennusjärjestyksessä. Katselmus voidaan toimittaa myös rakennuslain 100 a §:n 1 momentissa ja tämän asetuksen 121 §:ssä tarkoitetussa asiassa.

129 §. Rakennuslautakunnan tulee valvoa, ettei rakentamiseen, rakennuksen tai sen osan purkamiseen taikka käyttötarkoituksen muuttamiseen ryhdytä ilman lupaa, milloin se tarvitaan.

149 §. Rakennusluvan sekä rakennuslain 42 a §:n 1 momentissa ja 100 a §:n 1 momentissa tarkoitettun luvan myöntävällä viranomaisella on rakennuttajan pyynnöstä oikeus antaa lupa rakennustyön suorittamiseen osaksi tai kokonaan ennen kuin lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman, milloin rakennuttaja asettaa vakuuden kustannuksista ja vahingosta, jotka luvan kumoaminen tai epääminen voi aiheuttaa.

150 §. -----
Rakennuslain 42 a §:n 1 momentissa ja 100 a §:n 1 momentissa sekä tämän asetuksen 50 ja 121 §:ssä tarkoitettu lupa on rauennut, jollei luvan tarkoitamaa toimenpidettä ole suoritettu kolmen vuoden kuluessa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

147. ASETUS KAAVOITUSALUEIDEN JAKOASETUKSEN MUUT-
TAMISESTA.

Annettu syyskuun 26 p:nä 1975.
(Suomen AsK 748/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:84)

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
kumotaan 11 päivänä heinäkuuta 1960 annetun kaavoitusalueiden
jakoasetuksen (353/60) 7 l §:n 1 momentin 6 kohta, jolloin entin-
nen 7, 8 ja 9 kohta siirtyvät 6, 7 ja 8 kohdaksi sekä
muutetaan 15 §:n 1 momentti ja 29 §:n 2 momentin 3 kohta
seuraavasti:

15 §. Teknillisen korkeakoulun maanmittausosastossa diplomi-
insinöörin tutkinnon suorittanut kiinteistöinsinööri, jolla on
perehtyneisyyttä maanmittaustoimitusten suorittamisessa tai kiin-
teistöinsinöörille kuuluvissa kiinteistönmuodostustehtävissä,
saa kaupungin suostumuksella toimittaa kaupunkialueelle lohko-
misen, vapaaehtoisen tilusvaihdon, rajankäynnin, rasitetoimi-
tyksen sekä kiinteän omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen
tarpeeseen 14 päivänä heinäkuuta 1898 annetun lain (27/98)
19 §:n 1 momentissa tarkoitettun toimituksen.

29 §. -----
Pöytäkirjaan on lisäksi merkittävä:

3) tontin tai yleisen alueen pinta-ala;

148. TYÖVÄENOPISTOISSA MAKSETTAVAT LUENTOPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 29 p:ltä 1975.

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa 1.9.1975 lukien suomenkielisessä ja ruotsinkielisessä työväenopistossa maksettavat palkkiot seuraaviksi:

	Palkkiot 1.9.1975 alkaen mk/t
Luennoitsijat	
1. Professori, apulaisprofessori, dosentti	
a) tavoitteellinen luentopiiri	60
b) tavallinen "	60
2. Tohtorin arvoon oikeuttavat opintonäytteet tai lisensiaatin tutkinnon suorittanut	
a) tavoitteellinen luentopiiri	52
tavallinen "	52
3. Filosofian kandidaatin tai muun vastaavan yliopistollisen tahi korkeakou- lun loppututkinnon suorittanut	
a) tavoitteellinen luentopiiri	45
b) tavallinen "	45
4. Humanististen tieteiden kandidaatin tai vastaavan alemman korkeakoulututkinnon suorittanut; kansakoulunopettajan tai har- joitusaineiden opettajan kelpoisuuden omaava, teknillisen opiston, sosionomin, teatterikou- lun tahi kauppaopiston taikka muun vastaavan tutkinnon suorittanut; omalta alaltaan luen- noiva taiteilija tai ulkomaalainen vieraan kielen opettaja, jonka palkkioon ei voida soveltaa 1-3 kohdan määräyksiä	34

5. Muu kuin 1-4 kohdissa tarkoitettu luennoitsija 29

Asiantuntijaluennot

a) erikoisluennot 50-90
b) alustusesitelmät 50-90

149. ASETUS ERÄISTÄ SAIRAANHOITOLAITOSTEN
MAKSUISTA, KORVAUKSISTA JA PALKKIOISTA
ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1975.

(Suomen AsK 798/75)

(Vrt. kunn.asrkok. 1970:73 ja 1972:20)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan eräistä sairaanhoitolaitosten maksuista, korvauksista ja palkkioista 30 päivänä maaliskuuta 1961 annetun asetuksen (178/61) 1§, sellaisena kuin se on 4. päivänä heinäkuuta 1970 annetussa asetuksessa (487/70), ja 5a §, sellaisena kuin se on 28. päivänä tammikuuta 1972 annetussa asetuksessa (82/72), näin kuuluviksi:

1 §. Valtion yleissairaaloissa sekä keskus-, alue- ja paikallissairaaloissa hoidettavilta potilailta peritään seuraavat hoitopäivämaksut:

I luokassa, hoitopaikasta yhden hengen huoneessa valtion yleissairaaloissa ja keskussairaaloissa 70 markkaa, aluesairaaloissa 50 markkaa ja paikallissairaaloissa 50 markkaa;

II luokassa, hoitopaikasta kahden hengen huoneessa valtion yleissairaaloissa ja keskussairaaloissa 40 markkaa, aluesairaaloissa 30 markkaa ja paikallissairaaloissa 30 markkaa; sekä

III luokassa, hoitopaikasta useamman kuin kahden hengen huoneessa valtion yleissairaaloissa ja keskussairaaloissa 15 markkaa, aluesairaaloissa 12 markkaa ja paikallissairaaloissa 12 markkaa.

Jos kaikki III luokan hoitopaikat ovat käytössä taikka jos potilasta sairautensa laadun vuoksi tai hoidollisista syistä on hoidettava yhden tai kahden hengen huoneessa, on sairaalan osaston ylilääkärillä valta harkintansa mukaan sijoittaa potilaat I tai II luokan hoitopaikalle III luokan hoitopäivämaksua vastaan.

5a §. Jos sairaanhoidolliselta kannalta on tarkoituksenmukaista, että potilas on päivällä poissa sairaalasta, peritään häneltä kuitenkin 1 momentin mukainen hoitopäivämaksu kaikilta päiviltä.

Valtion mielisairaaloissa hoidettavilta potilailta peritään hoitopäivämaksua 12 markkaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

150. ASETUS TERVEYSKESKUKSESSA PERITTÄVISTÄ
MAKSUISTA JA KORVAUKSISTA ANNETUN ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA

1X

Annettu lokakuun 10 p:nä 1975.
(Suomen AsK 799/75)
(Vrt. kunn.as.kok. 1972:34)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan terveyskeskuksessa perittävistä maksuista ja korvauksista 10. päivänä maaliskuuta 1972 annetun asetuksen (206/72) 2 ja 4 § sekä 5 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

2 §. Kansanterveyslain 14 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua sairaanhoidosta peritään terveyskeskuksen vastaanotolla lääkärin tutkimalta tai hoitamalta potilaalta käynniltä 3 markkaa.

Lääkärin käynnistä potilaan luona peritään potilaalta suoritettua tutkimuksesta ja annetusta hoidosta 12 markkaa. Jos potilas terveyskeskuksen vastaanotolla tai lääkärin hänen luonaan suorittaman tutkimuksen jälkeen välittömästi otetaan terveyskeskuksen sairaansijalle tai ohjataan sairaalaan hoidettavaksi, ei edellä tässä pykälässä säädettyjä maksuja peritä. Maksua ei myöskään peritä lääkärin käynnistä terveyskeskuksen sairaansijalta terveyskeskuksen valvomaan kotisairaanhoidon siirretyn potilaan luona eikä potilaalle suoritettua röntgen- tai laboratoriotutkimuksesta, lääkintävoimistelusta tai muusta fysikaalisesta hoidosta.

4 §. Terveyskeskuksen sairaansijalla hoidettavalta potilaalta peritään korvausta ylläpidosta 12 markkaa vuorokaudelta.

Jos sairaanhoidolliselta kannalta on tarkoituksenmukaista, että terveyskeskuksen vuodeosaston kirjoihin otettu potilas on vain joko päivällä (päiväsairaanhoido) tai yöllä (yösairaanhoido) hoidettavana terveyskeskuksen sairaansijalla, peritään häneltä korvausta ylläpidosta 6 markkaa vuorokaudelta.

Tässä pykälässä tarkoitettulta potilaalta ei peritä hoidosta tai tutkimuksesta 2 §:ssä tarkoitettuja maksuja.

5 §. Terveyskeskuksessa annetusta hampaiden hoidosta peritään potilaalta seuraavat maksut:

1.	Tutkimus, kirurginen tai muu hoito mk käyntikerralta.....	15
2.	Paikkaus hampaalta	25
	hampaalta johon sisältyy juurihoito	60
3.	Röntgentutkimus kuvalta.....	10
	koko hampaiston kuvaus.....	30
4.	Proteettiset toimenpiteet kruunut ja sillat hampaalta	190
	levyproteesit levyn perushinta	60
	lisäys hampaalta	10
	lisäys metallirungosta	70
10 §.	Tämä asetus tulee voimaan 1. päivänä tammikuuta 1976.	

151. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS MIELI-
SAIRAANHOITOLAITOSTEN PÄIVÄMAKSUISTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1975.
(Suomen AsK 803/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1975: 95)

Sosiaali- ja terveysministeriö on 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 39 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Kunnallisessa, valtionapua saavassa mielisairaanhoido-
laitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava päivämaksuna
12 markkaa sairaansijasta, kuitenkin puolipäivähoidosta aino-
astaan 6 markkaa.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitussa mielisairaanhoido-
laitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu päivä-
maksu korotettuna 50 sadalta, jos potilas on sellaisesta kun-
nasta, jolla ei ole sairaansijoja siinä hoitoloitoksessa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, ja
sillä kumotaan mielisairaanhoido-
laitosten päivämaksuista 2
päivänä heinäkuuta 1975 annettu sosiaali- ja terveysministeriön
päätös (517/75).

152. ASETUS PÄÄKAUPUNKISEUDUN HENKILÖLÄHILIIKENTEESSÄ
VALTIONRAUTATEILLA NOUDATETTAVASTA VYÖHYKETARIFFISTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1975.
(Suomen AsK 781/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:38 ja 151)

Liikenneministerin esittelystä muutetaan pääkaupunki-
seudun henkilölähiliikenteessä valtionrautateilla noudatet-
tavasta vyöhyketariffista 15 päivänä helmikuuta 1974 annetun
asetuksen (167/74) 3 § sellaisena kuin se on 13 päivänä syys-
kuuta 1974 annetussa asetuksessa (720/74) seuraavasti:

1 §. Tämän asetuksen mukaista vyöhyketariffia on noudatetta-
va valtionrautateilla pääkaupunkiseudun henkilölähiliiken-
teessä.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettu vyöhyketariffi käsittää
kolme vyöhykettä siten, että ensimmäiseen vyöhykkeeseen
kuuluvat rataosat Helsinki-Malmi ja Helsinki-Lepävaara,
toiseen vyöhykkeeseen rataosat Tapanila-Korso ja Kilo-Mankki
sekä kolmanteen vyöhykkeeseen rataosat Savio-Kerava ja Luoma-
Kirkkonummi.

Helsingin-Martinlaakson radan valmistuttua kuuluu en-
simmäiseen vyöhykkeeseen lisäksi rataosa Helsinki-Malmi-
kartano ja toiseen vyöhykkeeseen rataosa Myyrmäki-Martinlaak-
so.

Liikenteen hoidon niin vaatiessa on rautatiehallituk-
sella oikeus muuttaa 1 ja 2 momentissa mainittuja vyöhyke-
rajoja.

3 §. Vyöhyketariffin mukaisina lippuina myydään menolippuja,
kymmenen matkan sarjalippuja ja kuukausilippuja. Toisen luo-
kan lippujen hinnat ovat:

Kelpoisuus	Menolippu mk	10 matkan	
		sarjalippu mk	Kuukausilippu mk
yhdellä vyöhykkeellä	1,50	13,00	42,00
kahdella "	3,00	26,00	72,00
kolmella "	4,50	39,00	99,00

Rautatiehallituksella on oikeus määrätä ne siirtymä-
rajat, joiden välisiltä matkoilta peritään vain yhden vyö-
hykkeen maksu, vaikka kokonaismatkaan sisältyykin useamman
vyöhykkeen osuutta.

Muuten sovelletaan näihin lippuihin valtionrautateiden
tariffisäännön sisältävän asetuksen määräyksiä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että siinä säädettyjä maksuja sovelletaan myös ennen sanottua päivää myytäviin sellaisiin matkalippuihin, joiden kelpoisuus alkaa 1 päivänä tammikuuta 1976 tai sen jälkeen ja kuukausilippujen siihen hinnan osaan, joka kohdistuu tammikuun 1 päivän 1976 jälkeiseen täyteen kelpoisuuskuukauteen.

153. ASETUS TYÖAIKALAIN SOVELTAMISESTA KUNNALLISIIN
VIRANHALTIJOIHIN.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1975.
(Suomen AsK 782/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:226)

Sosiaali- ja terveystieteiden ministerin esittelystä säädetään 2 päivänä elokuuta 1946 annetun työaikalain 3 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (971/74):

1 §. Viranhaltijalla tarkoitetaan tässä asetuksessa kunnallisvaltuuston tai kuntainliiton liittovaltuuston perustamien virkojen vakinaisia haltijoita, virkojen väliaikaisia hoitajia, joita ovat viransijaiset, avointen virkojen hoitajat ja koeajaksi otetut viranhaltijat, sekä kunnan tai kuntainliiton tilapäiseen henkilökuntaan kuuluvia viranhaltijoita.

2 §. Mitä työaika-laissa (604/46) on säädetty työntekijästä, on jäljempänä mainituin poikkeuksin sovellettava seuraavassa luettelossa mainittuihin viranhaltijoihin:

ajomies, akvaarionhoitaja, alikonemestari, annostelija, apuemäntä, apuhoitaja, apulaisajomestari, apulaisesimies, apulaisjohtomestari, apulaiskaasumestari, apumies, aputyttö, asemamestari, asemanhoitaja, asemapäivystäjä, asentaja, asiantuntijajäsen, asuntola-apulainen, aulaemäntä, autonkuljettaja, autotarkastaja, desinfioitsija, eläintenhoitaja (eläintarhassa), emännöitsijä, emäntä, hallimestari, hallitarkastaja, hammashoitaja, hammashoitoapulainen, hitsaaja, hoitaja, hoitoapulainen, huoltomies, hälytyskeskuksenhoitaja, isäntä, jakelupäivystäjä, jalkojen hoitaja, järjestelyapulainen, järjestysmies, kaatopaikanhoitaja, kadunlakaisija, kahvilaapulainen, kahvilanhoitaja, kaitsija, kaivinkoneen kuljettaja, kalustonhoitaja, kampaaja, kassanhoitaja, kasvihuonepuutarhuri, kasvilavojen hoitaja, katsastaja, kehittäjä, keittiöapulainen, keittiömies, keittäjä, kelloseppä, kemikalipäivystäjä, kenttämestari, kenttäohjaaja, kerhokeskuksen hoitaja, kirvesmies, koneenhoitaja, koneenkäyttäjä, konepesijä, konepäivystäjä, konetarkastaja, korjausmies, kotisairaanhoidaja, kouluhoitaja, kouluttaja, koulutusrahastaja, kuiskaaja, kuntouttaja, kutoja, kylmäkko, käsityöohjaaja, käymälänhoitaja, laborantti, laboratorioapulainen, laboratoriomestari, lastenhoitaja, lastenhoitoapulainen, leikinohjaaja, leikkikentän valvoja, leirintäalueen hoitaja, liikennetarkastaja, liikuntaterapeutti, lippukassanhoitaja, lähetti, lämmittäjä, lämmöntarkkailija, lämpökeskuksen hoitaja, lävistäjä, maalari, maidontarkastaja, mankeloija, mekaanikko, mikroskopisti, mittamies, mittarimestari, mittarinlukija, mittausetumies, monistaja, museoapulainen, muurari, nosturiesimies, nosturinkäyttäjä, nuohooja, nuorempi ammat-

timies, näyttöhoitaja, oikolukija, ompelija, operatööri, osastoapulainen, painaja, palokorpraali, palomies, panostaja, pesijä, pesulanhoitaja, preparaattori, puhdistuslaitoksen hoitaja, puhelunvälittäjä, puistonhoitaja, pumppuasemanhoitaja, puuseppä, puutarha-apulainen, pysäköinninvalvojan apulainen, rahastaja, raitiovaunukuljettaja, rehümestari (eläintarhassa), ruoanjakaja, ruokalanhoitaja, räättäli, sahuri, sairaanhoitaja, satamajärjestäjä, satamavalvoja, satamavalvojen esimies, saunanhoitaja, seppä, siivooja, silittäjä, si-toja, sorvaaja, suutari, taimentaja, taittäja, tallimies, talousapulainen, tarjoilija, taulupäivystäjä, tavarahissin kuljettaja, tavaranmerkitsijä, terottaja, tiehöylän kuljettaja, tietokonehoitaja, traktorikuljettaja, trukikuljettaja, tullaaja, tuntikirjuri, tutkimusapulainen, työesimies, työ-mestari, työnohjaaja, uinnin valvoja, ulkoilualan isäntä, urheilukentän hoitaja, uunimestari, uuninhoitaja, uuttaaja, vahtimestari, vakaaja, valokuvaaja, valokuvausteknikko, vanginvartija, vanhempi ammattimies, varastokirjuri, varasto-mies, varastonhoitaja, vartija, vartijain esimies, varusmes-tari, vedenjakaja, vedenjakajien esimies, verkkopäivystäjä, vesimies, viilaaaja, yllästäjä ja yövartija;

sairaalan ja terveystieteiden viranhaltijat, paitsi apteekkari, apulaistaloustaluspäällikkö, eläinlääkäri, fyysikko, hallintojohtaja, hammaslääkäri, hankintapäällikkö, henkilö-s-töasiainsihteri, insinööri, johtava emäntä, johtava hoitaja, kemisti, kirjastonhoitaja, koulutus-päällikkö, lääkäri, opet-taja, pastori, proviisori, psykologi, sosiaalihoitaja, talou-denhoitaja, talousjohtaja, taluspäällikkö, terveystarkastaja, toimistopäällikkö, työsuojelutarkastaja ja ylihoitaja;

huoltolaitosten viranhaltijat, paitsi ammatinopettaja, apulaisjohtaja, esimies, johtaja, johtava emäntä, johtava hoitaja, opettaja, psykologi, sosiaalihoitaja, taloudenhoita-ja, ylihoitaja, ylikatsastaja ja yliopettaja; sekä

teurastamon viranhaltijat paitsi eläinlääkäri, johtaja, käyttöpäällikkö ja taloudenhoitaja.

3 §. Mitä työaikalaissa on säädetty sen § §:n 2 momentissa tarkoitettusta työntekijästä, sovelletaan seuraavassa luette-lossa mainittuihin viranhaltijoihin:

ajomestari, apulaisylihoitaja, asemamestari, autokor-jaamon mestari, esimies, faktori, huoltomestari, johdinmes-tari, johtomestari, johtotarkastaja, järjestelymestari, kaa-pelimestari, kaasumestari, kattilamestari, katuvalaistusmes-tari, keskusvarastonhoitaja, kojeistomestari, komennusmestari, koneistomestari, konemestari, konepäällikkö, korjaamomesta-ri, korjausmestari, kuljetusten hoitaja, kunnossapitomestari, kytkintälaitosmestari, käyttömestari, laiturimestari, laiva-mestari, liikennemestari, linjamestari, maalimestari, maara-kennusmestari, muuntamomestari, palo-esimies, palokersantti, palomestari, puhelinvaihdemestari, putkimestari, puutarhuri, puutyömestari, raitiovaunukorjaamon mestari, rakennusmestari, rakennustyömestari, ratamestari, ruiskumestari, satamamestari, sisäjohtomestari, sähkömestari, tekniikko, tiemestari, työmaa-mestari, työnjohtaja, työpajamestari, työtupien osastonhoita-ja, vankilanhoitaja, valaistusmestari, valimomestari, varikko-mestari, verkkomestari, vuoromestari, ylikaasumestari, ylikone-mestari, ylimestari, ylivahtimestari ja yöylihoitaja.

4 §. Työaikalakia ei ole 2 ja 3 §:n säännöksistä huolimatta sovellettava viranhaltijaan, joka

- 1) työskentelee julkisessa virastossa tai työaikalain alaisen laitoksen toimistossa;
- 2) työskentelee opetustehtävissä oppilaitoksessa, koulussa tai kurssikeskuksessa;
- 3) suorittaa työaikalain 1 §:n 2 momentissa mainittua työtä; tai
- 4) on itsenäisessä tai johtavassa asemassa.

5 §. Jos 2 tai 3 §:ssä mainittuun viranhaltijaan, hänen tekemänsä työn perusteella voitaisiin soveltaa eri työaikaa säänteleviä säännöksiä tai määräyksiä, on häneen sovellettava työaikalakia, jos hän pääasiassa suorittaa sen alaista työtä.

6 §. Milloin viranhaltija, joka ei ole itsenäisessä tai johtavassa asemassa ja jota ei ole mainittu 2 tai 3 §:ssä, työn laadun puolesta on rinnastettavissa sanotuissa pykälissä mainittuun viranhaltijaan, on häneen sovellettava työaikalakia. Ennen kuin asianomainen viranomainen päättää, että työaikalakia sovelletaan, on asiasta hankittava kunnallisen sopimusvaltuuskunnan lausunto.

Lausunnon hankkiminen ei kuitenkaan ole tarpeen, milloin virkanimike on vaihtunut toiseksi asianomaisen viranhaltijan tehtävien kuitteenkaan laadultaan olennaisesti muuttumatta.

7 §. Milloin 3 §:ssä mainitun tai 6 §:ssä tarkoitettun työ-johtaja-asemassa olevan viranhaltijan työaikaa työn laadun vuoksi ei voida riittävän tarkasti valvoa tahi milloin muut erityiset syyt sitä vaativat, voi asianomainen viranomainen määrätä, hankittuaan kunnallisen sopimusvaltuuskunnan lausunnon, että hänelle työaikalain 17 tai 18 §:n nojalla tuleva korvaus maksetaan erillisenä, sanotuissa pykälissä tarkoitettun työn määrää kohtuullisesti vastaavana kuukausikorvauksena.

8 §. Milloin syntyy epätietoisuutta siitä, onko työaikalakia sovellettava määrättyyn viranhaltijaan tai viranhaltijaryhmään, on asia saatettava työaikalain 4 §:ssä säädetyllä tavalla työneuvoston ratkaistavaksi.

9 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

Tällä asetuksella kumotaan työaikalain soveltamista julkisten yhteisöjen viran tai toimen haltijoihin 30 päivänä joulukuuta 1946 annettu asetus (938/46) ja työaikalain soveltamisesta työnjohtaja-asemassa oleviin virkamiehiin 25 päivänä helmikuuta 1955 annettu asetus (90/55).

Mainitut asetukset ovat aikaisemmin olleet Helsingin kaupungin kunnallisessa säädöskokoelmassa lyhennysotteina osastossa IV järjestysnumero 29:n kohdalla (IV:29) niin, että edellinen on ollut sivuilla 1-2 ja jälkimmäinen sivuilla 3-4.

154. ASETUS ERÄISTÄ SAIRAANHOITOLAITOSTEN MAKSUISTA,
KORVAUKSISTA JA PALKKIOISTA ANNETUN ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 17 p:nä 1975.
(Suomen AsK 801/75)
(Vrt. kunn. as.kok. 1971:68)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan eräistä sairaanhoitolaitosten maksuista, korvauksista ja palkkioista 30 päivänä maaliskuuta 1961 annetun asetuksen 4, 6 ja 9 §, sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä huhtikuuta 1971 annetussa asetuksessa (297/71), näin kuuluviksi:

4 §. Edellä 3 §:ssä tarkoitettussa erikoismaksuluokassa peritään potilaalta lisämaksuja hoitopäivältä ja erityisistä toimenpiteistä enintään seuraavat määrät:

A. Konservatiivinen hoito

Konservatiivisesta hoidosta peritään potilaalta 20 markkaa kulkutakin hoitopäivältä kymmenen ensimmäisen päivän ajan, 16 markkaa kahdenkymmenen seuraavan päivän aikana ja 8 markkaa tämän jälkeisiltä päiviltä, kuitenkin niin, että vähintään saadaan periä 47 markkaa.

B. Konsultaatiot

Jos muu kuin potilasta erikoismaksuluokassa hoitava lääkäri kutsutaan tutkimaan tai hoitamaan potilasta tai hänen vastasyntynyttä lastaan, peritään potilaalta 39 markkaa konsultoivan erikoislääkärin ensimmäisestä tai sitä vastaavasta myöhemmästä käynnistä ja 23 markkaa muusta myöhemmästä käynnistä. Mikäli konsultaatioon kutsuttu lääkäri joutuu tekemään erityisen matkan sairaalaan, peritään potilaalta edellämainitun 39 tai 23 markan sekä todellisten matkakulujen lisäksi 31 markkaa. Näitä maksuja ei kuitenkaan saa periä, jos konsultaatioon kutsuttu lääkäri suorittaa toimenpiteen, josta potilaalta peritään tässä pykälässä jäljempänä tarkoitettu lisämaksu.

C. Eräät tutkimus- ja hoitotoimenpiteet

Vaativista ja aikaavievistä tutkimus- ja hoitotoimenpiteistä pe-

ritään potilaalta lisämaksu toimenpiteen laadusta riippuen esim:

901	Perusteellinen sienianalyysi, ihokokeiden arvostelu ja valvonta, herkkyden alentaminen (spesifinen hypö ² sensibilointi)	23	markkaa
910	Endoskooppinen tutkimus, joka ei vaadi puudutusta, esimerkiksi peräsuolen tähytys	39	"
911	Nesteen poisto kehon ontelosta	39	"
912	Luuydinpunctio	39	"
913	Verenotto tai nesteen tiputus (infuusio) alle 2-vuotiaalle	39	"
914	Aivokäyrän tulkinta mahdollisine lausuntoineen (EEG).....	39	"
915	Sähköshokkihoito	39	"
920	Endoskooppinen tutkimus, joka vaatii puudutuksen, esimerkiksi virtsarakon, mahalaukun tai suora keuhkoputkien tähytys	62	"
921	Elinpunctio, kuten maksa- tai munuaisbiopsia	62	"
922	Sydämen rytmin palauttaminen defibrillaattorilla	62	"
923	Perusteellinen neurologinen tutkimus.....	62	"
924	Perusteellinen psykiatrinen tutkimus.....	62	"
925	Vaativa psykoterapeuttinen käsittely.....	62	"
926	Narkoanalyysi	62	"
927	Lääkärin henkilökohtaisesti hoitama normaali synnytys.....	62	"
930	Täydellinen elvytys hoito	78	"
940	Lääkärin henkilökohtaisesti hoitama aikaavievä synnytys...	94	"

D. Leikkaukset ja niihin verrattavat toimenpiteet

Leikkauksista ja niihin verrattavista toimenpiteistä peritään potilaalta lisämaksu leikkauksen tai toimenpiteen laadun ja vaikeusasteen perusteella seuraavasti:

X ryhmässä	62	markkaa
XI "	125	"
XII "	187	"
XIII "	250	"
XIV "	312	"
XV "	374	"
XVI "	562	"

Edellisessä momentissa tarkoitettu lisämaksu käsittää myös leikkaukseen tai siihen verrattavaan toimenpiteeseen kuuluvan konservatiivisen hoidon X ja XI ryhmässä kolmelta hoitopäivältä, XII ryhmässä viideltä hoitopäivältä, XIII ryhmässä seitsemältä hoitopäivältä, XIV ja XV ryhmässä kymmeneltä hoitopäivältä sekä XVI ryhmässä neljältätoista hoitopäivältä. Muilta hoitopäiviltä peritään potilaalta saman suuruinen lisämaksu kuin konservatiivisen hoidon osalta on määrätty kohdassa A.

Mikäli leikkaukseen osallistuu toinen erikoislääkäri avustajana, peritään potilaalta lisäksi maksu, joka on puolet suoritettujen toimenpiteiden maksusta.

Leikkaukset ja niihin verrattavat toimenpiteet kuuluvat eri ryhmiin seuraavasti:

Ryhmä X

- 1001 Haavan ompelu puudutuksineen
- 1002 Märkäpesäkkeen leikkaushoito
- 1003 Ihonalaisen kasvaimen tai imusolmukkeen poisto taikka koepalan otto
- 1004 Peräaukon laajentaminen
- 1005 Yksinkertainen esinahan halkaisu
- 1006 Siemenjohtimen katkaisu
- 1040 Kohdun koekaavinta
- 1050 Luomirakkulan poisto
- 1051 Lapsen kyynelteiden avaaminen sondeeraamalla
- 1053 Koepalan otto silmästä
- 1054 Diatermiaepilaatio
- 1055 Sarveiskalvohaavan kaavinta (abraasio)
- 1070 Polyyppien poisto korvasta tai nenästä
- 1071 Ulkokorvan tai korvakäytävän tulehduksen leikkaus
- 1072 Yksinkertainen kuorikkoihin kohdistuva leikkaus
- 1099 Toimenpiteet, jotka laajuudeltaan tai vaikeusasteeltaan ovat verrattavissa tässä ryhmässä lueteltuihin toimenpiteisiin

Ryhmä XI

- 1101 Sijoiltaanmenon tai luunmurtuman konservatiivinen hoito
- 1102 Osteosyteesissä asetetun naulan tai ruuvin yksinkertainen poisto
- 1103 Pienet ihon muovausleikkaukset ja pienet ihonsiirrot
- 1104 Tuoreisiin 2. asteen palovammoihin kohdistuvat hoitotoimenpiteet, esimerkiksi revisiot ja suurten sidosten asettaminen
- 1105 Ihon hionta puudutuksineen
- 1106 Peräpukamien yksinkertainen poisto
- 1107 Peräsuoliavanteen halkaisu
- 1108 Virtsarakkoavanteen teko
- 1109 Ympärileikkaus
- 1140 Kohdun tyhjennys ja kaavinta
- 1141 Emättimen kautta suoritettavat kohdun suuhun tai kaulaosaan kohdistuvat leikkaukset
- 1150 Yksinkertainen silmävammaan kohdistuva leikkaus
- 1151 Siipikalvon leikkaus
- 1152 Jälkikaihileikkaus (diskisio)
- 1153 Kyynelpussin poisto
- 1170 Laaja kuorikkoihin kohdistuva leikkaus
- 1171 Kitarisojen tai nielurisojen poisto
- 1199 Toimenpiteet, jotka laajuudeltaan tai vaikeusasteeltaan ovat verrattavissa tässä ryhmässä lueteltuihin toimenpiteisiin

Ryhmä XII

- 1201 Suuren komplisoidun haavan hoito
- 1202 Vaikea pehmytosissa sijaitsevan kasvaimen tai imusolmukkeen poisto, esimerkiksi skalenusciopsia
- 1203 Syvällä tai luussa sijaitsevan märkäpesäkkeen leikkaus, esimerkiksi munuaisenviereisen ajoksen leikkaus
- 1204 Vaikean sijoiltaanmenon tai luunmurtuman konservatiivinen hoito
- 1205 Pieni amputaatio, esimerkiksi jalkaterän amputaatio

- 1206 Sorminivelen jäykistysleikkaus
- 1207 Synnyntäisen kierokaulan leikkaus
- 1208 Kytkiluiden poisto tulehduksen tai kasvaimen takia
- 1209 Rintaontelon tai sydänpussin kanavointi kylkiluun poistoneen
- 1210 Mahalaukkuun, ohut- tai paksusuoleen kohdistuva yksinkertainen leikkaus, kuten gastrostomia
- 1211 Vatsaontelon avaus koepalan ottoineen
- 1212 Umpilisäkkeen poisto
- 1213 Tavallinen tyräleikkaus
- 1214 Yhden raajan suonikohjujen poisnyhtäisy (stripping-leikkaus)
- 1215 Peräpukamien radikaalinen leikkaus
- 1216 Virtsarakkokiven tai pienen rakkokasvaimen poisto
- 1217 Kiveksen tai lisäkiveksen poisto
- 1218 Yksinkertainen sormentyngän muovausleikkaus (falangisaatio)
- 1240 Kohdun asennon korjausleikkaus
- 1241 Istukan käsinirrotus
- 1250 Pieni silmäluomien muovausleikkaus
- 1251 Silmän poisto
- 1252 Karsastusleikkaus lihaksen katkaisemiseksi
- 1270 Poskiontelon tai seualakeron leikkaus
- 1271 Nenän väliseinään kohdistuva leikkaus
- 1272 Henkitorven aukaisu
- 1273 Sisäinen kurkunpäähän kohdistuva leikkaus
- 1274 Vieraan esineen poisto alemmista hengitysteistä tai ruokatorvesta
- 1275 Keuhko- tai pleurabiopsia
- 1299 Toimenpiteet, jotka laajuudeltaan tai vaikeusasteeltaan ovat verrattavissa tässä ryhmässä lueteltuihin toimenpiteisiin

Ryhmä XIII

- 1301 Vaikea luussa sijaitsevan märkäpesäkkeen leikkaus
- 1302 Syväällä sisäelimissä olevan, esimerkiksi palleanalaisen märkäpesäkkeen leikkaus
- 1303 Suuri arven korjausleikkaus
- 1304 Vaikea tai molemminpuolinen suonikohjujen leikkaushoito
- 1305 Sijoiltaanmenon tai luunmurtuman leikkaushoito
- 1306 Kallonmurtuman leikkaushoito
- 1307 Leukaluun murtumien paikoilleenasettaminen, johon liittyy kiskojen sitominen ja vedon asettaminen
- 1308 Synnyntäisten kaula-avanteiden leikkaus
- 1309 Kilpirauhasen toispuolinen resektio, esimerkiksi adenooman vuoksi
- 1310 Nisän poisto (ablaatio)
- 1311 Vaikea umpilisäkkeen poisto
- 1312 Puhjenneen maha- tai suolistohaavan ompelu
- 1313 Vaikea peräsuoliavanteiden radikaalinen leikkaus
- 1314 Peräsuolen esiinluiskahduksen takia tehty leikkaus
- 1315 Kureutuneen tyrän leikkaus
- 1316 Siittimen muovausleikkaus
- 1317 Virtsaputken repeytymän leikkaus
- 1318 Laskeutumattoman kiveksen leikkaus
- 1319 Eturauhasen elektroresektio
- 1320 Verenvaihto
- 1340 Munasarjakasvaimen tai munajohtimen poisto

- 1341 Pihtisynnytys, imukuppiveto, sikiön sisäkäännös ja ulosveto tai perätilassa olevan sikiön ulosautto. Mikäli tätä toimenpidettä edeltää pitempiaikainen lääkärin valvoma synnytysvaihe, peritään tästä toimenpiteestä säädetyn maksun lisäksi nimikkeen 927 ja 940 mukaisesta toimenpiteestä säädetty maksu.
- 1342 Kohdun ulkoisen raskauden leikkaushoito
- 1350 Vaikea silmävamman kohdistuva leikkaus
- 1351 Pieni viherkaihileikkaus (iridektomia)
- 1352 Karsastusleikkaus lihaksen siirtämiseen ja lyhentämiseen
- 1370 Kartiolisäkeleikkaus
- 1371 Suuri nenän väliseinään kohdistuva leikkaus peitinkalvo- tai rustosiirrännäisiseen
- 1372 Vaikea vieraan esineen poisto alemmista hengitysteistä tai ruokatorvesta
- 1373 Suuri nenän sivuonteloihin, esimerkiksi sekä poskionteloon että seula-lokerostoon kohdistuva leikkaus
- 1399 Toimenpiteet, jotka laajuudeltaan tai vaikeusasteeltaan ovat verrattavissa tässä ryhmässä lueteltuihin toimenpiteisiin

Ryhmä XIV

- 1401 Suuri amputaatio, esimerkiksi reiden amputaatio
- 1402 Nivelen jäykistysleikkaus
- 1403 Suuri arpiin kohdistuva leikkaus kielekeplastiiooneen
- 1404 Pahanlaatuisen tai suurehkon hyvänlaatuisen kasvaimen poisto ihon-siirtoineen
- 1405 Sormen koukistajajänteen siirto
- 1406 3. asteen palovammoihin kohdistuva leikkaus
- 1407 Kilpirauhasen molemminpuolinen resektio
- 1408 Rintakehän muovausleikkaus
- 1409 Sappirakon poisto
- 1410 Pernan poisto
- 1411 Suolisolmun leikkaus
- 1412 Umpilisäkkeen poisto vatsakalvontulehduksen yhteydessä
- 1413 Suuren nivustyrän leikkaus
- 1414 Leikkaus liikkuvan munuaisen takia
- 1415 Virtsaajohtimen katkaisu ja siirtäminen
- 1416 Virtsaputken ahtauman muovausleikkaus
- 1417 Avoin sydänhieronta tai sydämen tahdistimien asettaminen
- 1418 Rintakehän avaus koepalan ottoineen (koetorakotomia)
- 1440 Kohdun amputaatio
- 1441 Keisarileikkaus
- Mikäli tätä toimenpidettä edeltää pitempiaikainen lääkärin valvoma synnytysvaihe, peritään tästä toimenpiteestä säädetyn maksun lisäksi nimikkeen 927 tai 940 mukaisesta toimenpiteestä säädetty maksu
- 1442 Kohdun laskeuman korjausleikkaus
- 1443 Virtsan pidätyskyvyn parantamiseksi tehty leikkaus
- 1450 Kyynelkanavan leikkaus
- 1451 Karsastusleikkaus useine lihassierroineen
- 1452 Suuri viherkaihileikkaus (iridenkleisi)
- 1453 Suuri silmäluomiin kohdistuva plastinen leikkaus
- 1470 Välikorvan täydellinen aukaisu
- 1471 Otsaonteloihin kohdistuva leikkaus
- 1472 Kielen poisto
- 1499 Toimenpiteet, jotka laajuudeltaan tai vaikeusasteeltaan ovat verrattavissa tässä ryhmässä lueteltuihin toimenpiteisiin

Ryhmä XV

- 1501 Sydämen katetrisaatio
- 1502 Vaikea ja aikaavievä luunmurtuman leikkaus
- 1503 Raajan katkaisu suuresta nivelestä (eksartikulaatio)
- 1504 Suuren nivelen jäykistysleikkaus
- 1505 Vaikealaatuinen luussa sijaitsevan kasvaimen poisto
- 1506 Huulisulakihalkion korjausleikkaus
- 1507 Peukalon teko (pollikisaatio, esimerkiksi sormen siirto peukaloksi)
- 1508 Vaativa 3. asteen palovammoihin kohdistuva leikkaus
- 1509 Aivoihin ja aivokalvoihin kohdistuva leikkaus
- 1510 Rintarauhasen poisto ja kainalokuopan tyhjennys
- 1511 Selkärankaan ja selkäyttimeen kohdistuva leikkaus, esimerkiksi välilevy-tyräleikkaus
- 1512 Maksaan ja sappiteihin kohdistuva leikkaus, esimerkiksi yhteisen sappitiehyen avaus (koledokotomia)
- 1513 Mahalaukun tai suolen osan resektio
- 1514 Palleatyräleikkaus
- 1515 Kureutuneen tyrän leikkaus suoliresektiioineen
- 1516 Peräsuolen ty pistys tai poisto
- 1517 Munuaisen tai sen osan poisto
- 1518 Munuaisessa olevan kiven tai kasvaimen poisto
- 1519 Virtsarakon sairauksista johtuva suuri leikkaus
- 1520 Eturauhasen poisto
- 1521 Yksinkertainen keuhkoleikkaus
- 1522 Rintakehän epämuodostuman korjausleikkaus, esimerkiksi suppilorinta tai kananrinta
- 1540 Kohdun ja sen sivuelinten poisto
- 1541 Kohdun kehitysvirheiden korjausleikkaus tai vastaavat kohtuun kohdistuvat leikkaukset
- 1542 Naisen sukuelinten pahanlaatuisen kasvaimen poisto
- 1550 Silmän sisäisen vieraan esineen poisto
- 1551 Verkkokalvon irtauman leikkaus
- 1552 Silmämunan lyhennysleikkaus
- 1553 Kaihileikkaus mukaan luettuna iridektomia tai iridotomia
- 1554 Suuri silmäkuoppaan kohdistuva leikkaus
- 1570 Välikorvan radikaalileikkaus
- 1571 Sisäkorvan aukaisu
- 1572 Ylä- tai alaleuan poisto
- 1573 Suuri kurkunkpään, henkitorveen tai ruokatorveen kohdistuva leikkaus
- 1599 Toimenpiteet, jotka laajuudeltaan tai vaikeusasteeltaan ovat verrattavissa tässä ryhmässä lueteltuihin toimenpiteisiin

Ryhmä XVI

- 1601 Aivokasvaimen kohdistuva tai vastaava leikkaus
- 1602 Vaikea kasvoissa tai kaulalla olevan pahanlaatuisen kasvaimen poisto
- 1603 Keuhkon tai sen lohkon poisto
- 1604 Sydämeen sekä suuriin verisuoniin kohdistuva leikkaus
- 1605 Vaikea selkärankaan tai selkäyttimeen kohdistuva leikkaus
- 1606 Vaikea sappitie- tai haimaleikkaus, esimerkiksi sappiteiden korjausleikkaus tai leikkauks pahanlaatuisen kasvaimen takia
- 1607 Koko mahalaukun tai paksusuolen poisto
- 1608 Vaikea peräsuolileikkaus kasvaimen takia
- 1609 Virtsarakon poisto kasvaimen takia tai vastaava leikkaus

- 1610 Suuri verisuoniin tai hermoihin kohdistuva leikkaus
 1611 Laaja niveliin tai luihin kohdistuva leikkaus
 1612 Vaikea muovausleikkaus
 1613 Ruokatorven resektio
 1614 Välikarsinakasvaimen poisto
 1640 Vaikea naisen sukuelinten pahanlaatuisen kasvaimen poisto
 1650 Sarveiskalvon siirto
 1670 Soikeaan ikkunaan kohdistuva kuulonparannusleikkaus
 1698 Mikäli tämän ryhmän toimenpiteen suorittaminen sen laadun tai vaikeusasteen johdosta kestää normaalia huomattavasti kauemmin, korotetaan tämän ryhmän osalta maksu 50 prosentilla
 1699 Toimenpiteet, jotka laajuudeltaan tai vaikeusasteeltaan ovat verrattavissa tässä ryhmässä lueteltuihin toimenpiteisiin

E. Anestesiologiset toimenpiteet

Anestesiologisista toimenpiteistä peritään potilaalta lisämaksu toimenpiteen laadusta riippuen seuraavasti:

X ryhmässä	62 markkaa
XI "	86 "
XII "	109 "
XIII "	133 "
XIV "	164 "
XV "	187 "
XVI "	281 "

Anestesiologiset toimenpiteet, jotka suoritetaan leikkauksen tai siihen verrattavan toimenpiteen yhteydessä, kuuluvat ryhmään siten kuin näistä on määrätty kohdassa D, kuitenkin siten, että toimenpiteen katsotaan kuuluvan yhtä ryhmää korkeampaan ryhmään, jos se on vaikea ja pitkäaikainen. Muut anestesiologin toimenpiteet kuuluvat ryhmiin seuraavasti:

Ryhmä X

- 1701 Yksinkertainen blokadi
 1702 Henkitorven ja keuhkoputkien puhdistus

Ryhmä XII

- 1720 Vaikea blokadi
 1721 Henkitorven ja keuhkoputken puhdistus suoraan keuhkoputken tähytyksen avulla (bronkoskopia)

Ryhmä XIII

- 1730 Lyhyt tutkimustoimenpiteeseen liittyvä anestesia

Ryhmä XIV

- 1740 Pitkä tutkimustoimenpiteeseen liittyvä anestesia
 1741 Lyhytaikainen hengitys- tai verenkiertovajavuuden hoito

Ryhmä XV

1750 Pitkä tutkimustoimenpiteeseen liittyvä anestesia

Ryhmä XVI

1760 Pitkäaikainen hengitys- tai verenkiertovajavuuden hoito

1761 Jäähdytyshoito (hypotermiahoito)

F. Röntgentutkimukset

Röntgentutkimuksista potilaalta perittävät lisämaksut ovat seuraavat:

1. Henkitorven kuvaus	16	markkaa
2. Rintaontelon kuvaus		
a) tavallinen	16	"
b) perusteellinen	21	"
3. Keuhkoputkien varjoainetutkimus	36	"
4. Ruokatorven tutkimus	21	"
5. Mahalaukun tutkimus	36	"
6. Mahalaukun ja siihen liittyvä ohutsuolen tutkimus	42	"
7. Paksusuolen tavallinen tutkimus	36	"
8. Paksusuolen kaksoisvarjoainetutkimus	42	"
9. Vatsaontelon yleiskuvaus	26	"
10. Sappirakon tutkimus	21	"
11. Sappirakon tutkimus kolekystokiniinillä	26	"
12. Sappitutkimus suoneen annetulla varjoaineella		
a) leikatulle potilaalle	36	"
b) muissa tapauksissa	36	"
13. Sappiteiden tutkimus leikkauksen yhteydessä	26	"
14. Virtsaelinten erityistutkimus	36	"
15. Molempien munuaisten tutkimus	21	"
16. Yhden munuaisten tutkimus	16	"
17. Virtsaputken tutkimus	21	"
18. Virtsaputken ja rakon tutkimus	26	"
19. Yksinkertainen vatsa-aortan varjoainetutkimus	62	"
20. Muun aortan tai sen keskeisten haarojen tai aivovaltimoiden varjoainetutkimus	114	"
21. Raajan valtimon varjoainetutkimus	62	"
22. Laskimon varjoainetutkimus		
a) pinnallinen	31	"
b) luun kautta	42	"
23. Perna-maksalaskimotutkimus	62	"
24. Selkäydintutkimus	62	"
25. Ilmakallotutkimus	78	"
26. Kohdun ja munanjohtimien tutkimus	42	"
27. Sikiö-lantiotutkimus	21	"
28. Nivelen varjoainetutkimus	42	"
29. Sylkiteiden varjoainetutkimus	26	"
30. Avanteen tutkimus	21	"
31. Kerroskuvaus yhdessä suunnassa	21	"
32. Kerroskuvaus useammassa suunnassa	31	"
33. Kaularangan kuvaus	21	"

34. Rintarangan kuvaus	16	"
35. Lannerangan kuvaus	16	"
36. Kallon kuvaus	16	"
37. Säären, reiden, kyynärvarren tai olkavarren kuvaus	16	"
38. Lantion tai virtsaelinten yleiskuvaus	16	"
39. Lonkan kuvaus	16	"
40. Nenän sivuonteloiden kuvaus	16	"
41. Korvan kuvaus	16	"
42. Ranteen kuvaus	16	"
43. Nilkan, käden, kyynärnivelen tai olkapään kuvaus.....	16	"
44. Polven tai jalkaterän kuvaus	16	"
45. Hammaskuvaus	10	"
46. Rintaontelon pienoiskuvaus	10	"

G. Sädehoito

Sädehoidosta peritään potilaalta lisämaksua seuraavasti:

1. Yksinkertainen sädehoito		
a) ensimmäinen hoitokerta	21	markkaa
b) muut hoitokerrat, kultakin kerralta	5	"
2. Radikaalinen hoito		
a) ensimmäinen hoitokerta	31	"
b) muut käynnit, kultakin kerralta	5	"
3. Palliatiivinen tai radikaalinen miljoonavolttihoito		
a) ensimmäinen hoitokerta	31	"
b) muut hoitokerrat, kultakin kerralta	10	"
4. Radikaalinen, kuratiivinen, miljoonavolttihoito täydellisine hoitosuunnitelmineen		
a) ensimmäinen hoitokerta	47	"
b) muut hoitokerrat, kultakin kerralta	10	"
5. Radioisotooppihoito		
a) yksinkertainen hoito	26	"
b) vaativa hoito	47	"
6. Radioaktiivisen aineen sijoitus kudokseen		
a) yksinkertainen toimenpide	52	"
b) vaativa toimenpide	78	"

H. Laboratoriotutkimukset

Laboratoriotutkimuksista, jotka laboratoriolääkäri on henkilökohtaisesti suorittanut, peritään potilaalta lisämaksu sen mukaan, mihin ryhmään tutkimus kuuluu, seuraavasti:

I ryhmässä	ei maksua
II "	4 markkaa
III "	8 "
IV "	12 "
V "	27 "
VI "	55 "

Laboratoriotutkimukset kuuluvat ryhmiin seuraavasti:

Ryhmä I.

1. Laskeuma.
2. Hemoglobiinin määrittäminen.
3. Punasolujen laskeminen.
4. Valkosolujen laskeminen.
5. Eosinisolujen laskeminen.
6. Hematokriitti.
7. Virtsan happamuuden määrittäminen indikaattoripaperilla.
8. Virtsan ominaispainon määrittäminen.
9. " asetettikkahapon osoittaminen.
10. " asetonin osoittaminen.
11. " bilirubiinin osoittaminen
12. " diatsoreaktio.
13. " fenyyliipalorypälähapon osoittaminen.
14. " glukoosin osoittaminen.
15. " urobiliinin osoittaminen.
16. " urobilinogeenin osoittaminen.
17. " valkuaisen osoittaminen.
18. Virtsan veren osoittaminen värireaktiolla.
19. Ulosteen katalaasi.
20. " trypsiinin osoittaminen (esim. filmaus).
21. " urobiliinin osoittaminen.
22. " urobilinogeenin osoittaminen.
23. Ulosteen veren osoittaminen:
 - a) Weberin koe,
 - b) Wagnerin koe,
 - c) Spechtin koe,
 - d) muuhun värireaktioon perustuva koe.
24. Mahanesteen maitohapon osoittaminen.
25. Bakteerivärjäys, yksinkertainen (esim. Löffler).
26. Bakteeriviljely, negatiivinen.

Ryhmä II.

1. Retikulosyyttien laskeminen.
2. Verihiutaleitten laskeminen.
3. Valkosolujen erittely.
4. Hyytymisaika.
5. Vuotoaika.
6. Koageliretraktion määrittäminen.
7. Ikterusindeksi.
8. Seerumin labiliteettireaktiot:
 - a) Formogel-koe,
 - b) Lipoidikoe (Hanger),
 - c) Sinkkisulfaattikoe,
 - d) Stolten koe,
 - e) Takatan koe,,
 - f) Tymolikoe,
 - g) Weltmann-koe.
9. Koeateria, yksinkertainen (Boas-Ewald).

10. Mahalaukun erityksen tutkiminen ionivaihtohartsilla.
11. Selkäydinnesteen labiliteettireaktiot:
 - a) Pandy + Nonne,
 - b) mastix.
12. Selkäydinnesteen solujen laskeminen.
13. Punktionesteen labiliteettireaktiot:
 - a) Rivalta + Runeberg.
14. Punktionesteen mikroskooppinen tutkiminen.
15. Punktionesteen solujen laskeminen.
16. Virtsan amylaasin määrittäminen (Wohlgemuth).
17. " glukoosin määrittäminen polariskoopilla.
18. " pH:n määrittäminen potentiometrillä.
19. " sakan tutkiminen.
20. a) Virtsan valkuaisen määrittäminen,
b) Bence-Jonesin valkuaisen osoittaminen.
21. Ulosteen käymiskokeen suoritus.
22. " madonmunien etsiminen.
23. " mikroskooppinen tutkiminen.
24. Bakterivärjäys.
 - a) gramvärjäys
 - b) tuberkkelibasillivärjäys
25. Vaginaeritteen tutkiminen (trichomonas + hiivaitiot).
26. Bakteriviljely, yksinkertainen:
 - a) märkäviljely, (ei jatkotutkimuksia),
 - b) nieluviljely,
 - c) trichomonasviljely,
 - d) virtsaviljely (ei jatkotutkimuksia).
27. Seroreaktio, yksinkertainen:
 - a) c-reaktiivinen proteiini,
 - b) latex,
 - c) sitolipin.
28. Vasta-ainemäärittäminen, yksinkertainen:
 - a) antistafylolyysiinitiitteri,
 - b) antistreptolysiinitiitteri,
 - c) kylmäagglutiniinit,
 - d) Paul-Bunnell,
 - e) Waaler-Rose,
 - f) Widal.
29. Virtsan sappiväriaineiden tutkiminen (bilirubiinin, urobiliinin ja urobilinogeenin osoittaminen).
30. Ulosteen sappiväriaineiden tutkiminen (urobiliinin ja urobilinogeenin osoittaminen).
31. Pieni verenkuvakuva (hemoglobiinin määrittäminen, punasolujen ja valkosolujen laskeminen sekä väri-indeksi).

Ryhmä III.

1. Punasolujen mittaaminen halometrillä.
2. " osmoottinen resistenssi (alkava ja täydellinen hemolyysi).
3. Protrombiinin määrittäminen.
4. Fibrinogeenin määrittäminen.
5. Valkosolujen entsyymivärjäys.
6. Seerumin bilirubiinin määrittäminen.
7. " kolesterolin määrittäminen.

8. " kreatiniinin määrittäminen.
9. " lipidien määrittäminen.
10. " proteiinien määrittäminen.
11. " sulfonamidien määrittäminen.
12. " virtsa-aineen määrittäminen.
13. " virtsahapon määrittäminen.
14. Seerumin entsyymien määrittäminen:
 - a) aldolaasi (1,6-difosfaatti),
 - b) amylaasi,
 - c) fosfataasi, alkaalinen,
 - d) " , hapan
 - e) leusinaminopeptidaasi (LAP),
 - f) lipaasi,
 - g) maitohappodehydrogenaasi (LDH),
 - h) glutamiinihapon ja oksaalietikkahapon transaminaasi (GOT),
 - i) glutamiinihapon ja palorypälehapon transaminaasi (GPT).
15. Seerumin elektrolyyttien määrittäminen:
 - a) fosforin määrittäminen,
 - b) kaliumin määrittäminen,
 - c) kalsiumin määrittäminen,
 - d) kloridin määrittäminen,
 - e) kokonaishilidioksidin määrittäminen (ns. alkalireservi),
 - f) natriumin määrittäminen.
16. Veren glukoosin määrittäminen.
17. Veren jännöstypen määrittäminen.
18. Virtsan porfyriinien osoittaminen.
19. " vanilliinimantelihapon (VMA) osoittaminen
20. Koeateria (alkoholi-, kofeiini- tai vastaava koeateria).
21. Uropepsinogeenin määrittäminen.
22. Bakteerivärjäys, monivaiheinen (esim. itivvärjäys).
23. Bakteeriviljely:
 - a) gonokokkiviljely,
 - b) märkäviviljely,
 - c) sieniviljely, yksinkertainen,
 - d) stafylokokkiviljely,
 - e) streptokokkiviljely ja biokemiallinen ryhmämäärittäminen (A, B, D),
 - f) tuberkkelibasilliviljely,
 - g) tyfusviljely,
 - h) virtsaviljely ja bakteerilaskenta,
 - i) yskösviljely.
24. Vasta-ainemäärittäminen:
 - a) antihyaluronidaasi (ASH),
 - b) komplementin sitoutumiskoe (WaR tai vastaava),
 - c) nukleiinihappovasta-aineet,
 - d) Paul-Bunnell absorptioin,
 - e) Widal usealla antigeenillä.
25. Veriryhmämäärittäminen (ABO + Rh.).
26. Ristikoe.
27. Coombsin koe:
 - a) suora,
 - b) epäsuora.

28. Elektrokardiogramma, 3 kytkentää:
 - a) levossa,
 - b) rasituskokeen yhteydessä,
 - c) lausunto.
29. Ihokoe, suppea.
30. Sokeritautisen virtsan tutkiminen (ominaispainon määrittäminen, glukoosin osoittaminen, glukoosin määrittäminen polariskoopilla, asetonin ja asetikahapon osoittaminen).
31. Steriilin ja puolisteriilin virtsan tutkiminen (happamuuden määrittäminen indikaattoripaperilla, valkuaisen ja glukoosin osoittaminen, sakan tutkiminen ja bakteerivärjäys).
32. Täydellinen verenkuvaa (hemoglobiinin määrittäminen, punasolujen ja valkosolujen laskeminen, valkosolujen erittely sekä väri-indeksi).
33. Täydellinen ulostetutkimus (veren osoittaminen Weberin ja Wagnerin kokeella tai occultest, katalaasi sekä mikroskooppinen tutkiminen).

Ryhmä IV.

1. Price-Jonesin punasolujen jakautumiskäyrän määrittäminen.
2. Luuydinvalmisteen rautavärjäys (sideroblastit).
3. LE-solut.
4. Kudosvalmisteen mikroskooppinen tarkastelu lausuntoineen.
5. Irtsolututkimus.
6. Sukukromatiinin määrittäminen.
7. Ammoniakkin määrittäminen.
8. Seerumin bromidin määrittäminen.
9. " C-vitamiinin määrittäminen.
10. " fosfolipidien määrittäminen.
11. " kreatiinin määrittäminen.
12. " magnesiumin määrittäminen.
13. " raudan määrittäminen.
14. Veren pH:n määrittäminen.
15. Virtsan porfyriinien määrittäminen.
16. Paperielektroforeesi:
 - a) seerumproteiinit,
 - b) lipoproteiinit.
17. Hormonimäärittäykset:
 - a) proteiiniin sidotun jodin määrittäminen,
 - b) butanoliin liukenevan jodin määrittäminen,
 - c) choriongonadotropiinin osoittaminen (raskauskoe, esim. Pregnosticon, Gravitest),
 - d) kokonaisestrogeenien määrittäminen,
 - e) pregnandiolin määrittäminen,
 - f) 17-hydroksikortikoidien määrittäminen,
 - g) 17-ketosteroidien määrittäminen,
 - h) 5-hydroksi-indolettikahapon määrittäminen,
 - i) 3-metoksi-4-hydroksimantelihapon (MOMA) määrittäminen.
18. Mahalaukun erityksen sarjatutkimus (histamiini-, betasoli- ja insuliinikoeateriat).
19. Kivianalyysit:
 - a) sappikivianalyysi,
 - b) virtsakivianalyysi.

20. Rasitus-, suorituskyky- ja värieliminaatiokokeet:
- ACTH-rasituskoe, 4 tunnin (Thorn),
 - amyloidikoe,
 - A-vitamiinirasituskoe,
 - bromsulfaleiinikoe,
 - fenolipunakoe,
 - galaktoosirasituskoe,
 - glukoosirasituskoe,
 - insuliiniclearance,
 - ksyloosirasituskoe,
 - kreatiiniclearance,
 - plasman tilavuuden määrittäminen väriaineella,
 - tärkkelysrasituskoe,
 - tubulaarinen fosfaatin reabsorptio.
21. Isotooppitutkimukset, yksinkertaiset:
- isotooppihoitoannoksen mittaus,
 - radiojodin erityksen mittaus,
 - " kertymisen mittaus,
 - séerumin radiojodin mittaus,
 - Schillingin koe.
22. Ameebatutkimus.
23. Erikoisvärjäys (esim. yskösanalyysi pesuineen, immunofluoresenssi).
24. Bakteeriviljely jatkotutkimuksineen:
- anaerobiviljely,
 - gonokokkiviljely jatkotutkimuksin,
 - märkäviljely ja antibiogramma,
 - streptokokkiviljely ja serologinen ryhmämäärittäminen,
 - tuberkkelibasillin herkkyysmäärittäminen (esim. streptomysiini, isoniatsidi ja para-aminosalisyylihappo),
 - ulosteviljely,
 - veriviljely,
 - virtsaviljely, bakteerilaskenta ja antibiogramma,
 - yskösviljely pesuineen.
25. Vasta-ainemäärittäminen, vaativat:
- toksoplasman vasta-aineen määrittäminen,
 - komplementin sitoutumiskokeet usealla antigeenillä (esim. enterovirukset),
 - virushemagglutinaation inhibitiokokeet (esim. influenssa- ja enkefaliittivirukset).
26. Elektrokardiogramma, useampi kuin 3 kytkentää:
- levossa,
 - rasituskokeen yhteydessä,
 - lausunto.
27. a) Fonokardiogramma,
b) lausunto.
28. Verenkierron toimintakoe, ergometria.
29. a) Spirometria,
b) lausunto.
30. Perusaineenvaihdunta.
31. Hengityskaasut (O_2 ja CO_2).

32. Verikaasut:
 a) O_2 pitoisuus, O_2 kyllästymisprosentti tai O_2 paine,
 b) CO_2 pitoisuus tai CO_2 paine,
 c) kapillaarioksimetria.
33. Siemennesteen tutkiminen ilman lausuntoa.

Ryhmä V.

1. Luuydinvalmisteen tutkiminen lausuntoineen.
2. Kudosvalmisteen erikoisvärjäykset lausuntoineen.
3. Histokemiallinen määrittäminen lausuntoineen.
4. Sukukromatiinin määrittäminen valkosoluista lausuntoineen.
5. Siemennesteen tutkiminen lausuntoineen.
6. Forminoglutamiinihapon määrittäminen.
7. Haptoglobiinin määrittäminen.
8. Seerumin raudansitomiskapasiteetin määrittäminen.
9. Katekoliamiinien fluorometrinen määrittäminen
10. Triglyseriidien määrittäminen.
11. Hormonimäärittäykset:
 - a) estrogeenien erittely ja määrittäminen,
 - b) gonadotropiinin määrittäminen.
12. Barbituraattien ja muiden myrkköjen analysointi.
13. Mikrobiologiset määrittäykset:
 - a) aminohappo,
 - b) B_{12} vitamiini,
 - c) föölihappo.
14. Aminohappojen erittely.
15. Elektroforeettiset erikoistutkimukset:
 - a) geelielektroforeesi,
 - b) immunoelektroforeesi,
 - c) vapaa elektroforeesi.
16. Isotooppikokeet:
 - a) seerumin kokonais- ja valkuaiseen sidotun radiojodin määrittäminen,
 - b) plasmavolyymien määrittäminen,
 - c) nefrografia.
17. Bakteeriviljely, monivaiheinen:
 - a) anaerobiviljely ja antibiogramma,
 - b) harvoin suoritettavat erikoisviljelyst,
 - c) sieniviljely ja tyypitys,
 - d) stafylokokkiviljely, antibiogramma ja faagityypitys,
 - e) streptokokkiviljely, serologinen ryhmämäärittäminen ja tyypitys,
 - f) tyfusviljely sekä serologinen ryhmämäärittäminen ja tyypitys,
 - g) veriviljely ja antibiogramma,
 - h) virusviljely,
 - i) yskösviljely pesuineen ja antibiogramma.
18. Vasta-ainemäärittäminen, monivaiheinen:
 - a) neutralisaatiokoe hiirissä,
 - b) " " kudosisjälmässä.
19. Eläinkoe (esim. tuberkuloosimarsukoe).
20. Veriryhmämäärittäminen, täydellisempi kuin kohdassa III. 25 mainittu veriryhmämäärittäminen.
21. Ballistokardiogramma lausuntoineen.
22. Vektorikardiogramma lausuntoineen.
23. Perifeerisen pulssikäyrän rekisteröinti.

24. Elektroenkefalogramma lausuntoineen.
25. Aineenvaihdunnan määrittäminen standardityön yhteydessä.
26. Diffuusiokapasiteetti.
27. Hengitysilman jakaantumisen tutkiminen.
28. Veren happamuuden ja hiilidioksidin osapaineen määrittäminen.
29. Ihokoe, laaja.

Ryhmä VI.

1. Punasolujen entsyymitutkimukset.
2. Sytogeneettinen tutkimus.
3. Hyytymistekijäin analyysi, täydellinen.
4. Kaasukromatografiset tutkimukset.
5. Steroidihormonien kromatografinen erittely.
6. Radioisotooppitutkimukset:
 - a) punasolujen eliniän määrittäminen radiokromilla,
 - b) radioisotooppikartoitus, yksinkertainen lausuntoineen,
 - c) radioisotooppikartoitus, vaativa
 - d) " " , lausunto.
7. Virologiset erikoistutkimukset.
8. Biologiset määrittäykset koe-eläimillä, vaikeat.
9. Veriryhmäserologiset erikoistutkimukset:
 - a) valkosoluvasta-aineet,
 - b) verihiutalevasta-aineet,
 - c) Gm ryhmämäärittäykset.
10. Haptoglobiinin tai muun valkuaisen geneettinen tyyppitys.
11. a) Karyotyypin määrittäminen,
b) lausunto.
12. Sydämen minuuttivolyymin määrittäminen väri- tai isotooppitekniikalla.
13. Periferisen verenkierron minuuttivolyymin mittaaminen.
14. Bronkspirometria.
15. Hengitystyön mittaaminen.
16. Hengitysfysiologinen tutkimus, monivaiheinen.
17. Oksierometria.

I. Fysiatriiset toimenpiteet

Fysiatriisista toimenpiteistä, jotka alan erikoislääkäri on suorittanut, peritään potilaalta lisämaksu seuraavasti:

1. Hoitokoneella annettu käsittely, kuten sähköärsytys, syvälämpö, ultraviolettivalo, ultraäänihoito tai verenkierron elvyttäminen taikka mobilisoiva hoito ...	8	markkaa
2. Ilman esivalmistelua suoritettu manipulaatio	23	"
3. Narkoosissa suoritettu manipulaatio	47	"
4. Sähköärtyvyystutkimus lihasta kohti	4	"
5. Elektromyografiatutkimus lausuntoineen		
a) 1-3 lihaksesta	31	"
b) useammasta lihaksesta	47	"
6. Lihastestaus		
a) yhdestä raajasta	12	"
b) useammasta raajoista	31	"
c) koko lihaksistosta	55	"

7. Hermon johtoajan määrittäminen elektromyografian (EMG) avulla	47	"
8. Apuneuvon kuten proteesin, tukisidoksen, pyörätuolin jne. käytön arviointi	39	"
9. Päivittäisten toimintojen tutkiminen lausuntoineen		
a) enintään kaksi toimintoa	27	"
b) seuraavat toiminnot, kustakin toiminnosta	12	"

J. Patologian alan tutkimukset

Patologian alaan kuuluvista tutkimuksista, jotka alan erikoislääkäri on suorittanut, peritään potilaalta lisämaksu seuraavasti:

1. Kudosnäytteen mikroskooppinen tutkimus	20	markkaa
2. Gynekologinen irtosolututkimus	16	"
3. Muut solututkimukset	20	"
4. Jääleiketutkimus	47	"

Mikäli tässä pykälässä tarkoitettu tutkimus-, hoito- tai leikkaustoimenpide sairauden luonteen vuoksi on pakottavasta syystä suoritettu pääasiallisesti poikkeuksellisenä aikana, saadaan lisämaksua korottaa, milloin toimenpide on suoritettu lauantaina ja pyhäpäivän aattona klo 13.00 - 17.00 välisenä aikana tai muina arkipäivinä klo 17.00-21.00 välisenä aikana, 50 sadalta ja milloin se on suoritettu klo 21.00 - 8.00 välisenä aikana taikka sunnuntaina tai pyhäpäivänä, kaksinkertaiseksi. Sunnuntailta ja pyhäpäivältä suoritettava korotus saadaan periä lauantaina tai aattona klo 17.00 alkaen suoritettuna toimenpiteestä.

Jos tutkimus-, hoito- tai leikkaustoimenpidettä ei ole mainittu tässä pykälässä, lisämaksu määräytyy sen tutkimus- tai hoitotoimenpiteen tai toimenpideryhmän mukaan, johon se lähinnä on verrattavissa. Lisämaksua perittäessä tulee tällöin ilmoittaa suoritettujen toimenpiteiden nimike sekä mikäli mahdollista sen toimenpiteen numero, johon suoritettu toimenpide on lähinnä verrattavissa.

Milloin hoidon antaa tai toimenpiteen tai tutkimuksen suorittaa ylilääkäri taikka yliopiston asianomaisen alan apulaisprofessori tai dosentti, voidaan tässä pykälässä säädettyjä lisämaksuja korottaa viidelläkymmenellä sadalta. Yliopiston asianomaisen alan professoriksi nimitetyn lääkärin antamasta hoidosta tai toimenpiteistä perittävät maksut voidaan vastaavasti korottaa kaksinkertaisiksi. Jos anestesiologiaan, röntgen-tutkimuksiin, sädehoitoon, laboratoriotutkimuksiin, fysiatriaan tai patologiaan kuuluvan toimenpiteen on suorittanut lääkäri, jolla ei ole erikoislääkärin oikeutta asianomaisella alalla, peritään lisämaksu 30 sadalta edellä mainittuja maksuja alempana.

6 §. Lääkärintodistuksesta ja -lausunnosta, joka ei liity potilaan hoitoon, peritään todistuksen ja lausunnon laadusta riippuen 6-60 markkaa.

9 §. - - - - -

B. Lääkärintodistukset ja -lausunnot

Lääkärintodistuksesta tai -lausunnosta, joka annetaan sairaalassa tai sen poliklinikalla tapahtuneen tutkimuksen tai hoidon perusteella, peritään seuraavat korvaukset:

a) Tavallinen lääkärintodistus	10-17 markkaa
b) Perusteellinen lääkärintodistus tai -lausunto	18-26 "
c) Laaja ja aikaavievä lääkärintodistus tai -lausunto	26-39 "

Milloin lääkärintodistuksen tai -lausunnon on antanut asianomaisen alan erikoislääkäri, peritään korvaukset 50 sadalta korotettuina

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1975.

155. ASETUS TYÖLLISYYSASETUKSEN 12 §:N MUUT-
TAMISESTA.

Annettu lokakuun 17 p:nä 1975.
(Suomen AsK 802/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1971:186)

Työvoimaministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun työllisyysasetuksen (948/71) 12 § näin kuuluvaksi:

12 §. Työttömyyskorvaus myönnetään, jollei 8 §:stä tai 14 §:n nojalla asetetusta määräajasta muuta johdu, siitä päivästä, jolloin hakemus on annettu työvoimatoimikunnalle. Korvaus maksetaan kahden viikon kuluessa kunkin kuukauden viidennentoista ja viimeisen päivän jälkeen.

Jos työvoimaministeriö on valituksesta muuttanut työvoimatoimikunnan päätöstä, suoritetaan korvaus 1 momentin mukaisesti. Jos ministeriö on muuttanut 14 §:n perusteella asetetun määräajan alkamispäivää tai lyhentänyt määräaikaa, suoritetaan korvaus uuden hakemuksen perusteella ensimmäisestä määräajan jälkeisestä päivästä, jos korvausta hakenut henkilö vielä tuolloin täyttää edellytykset työttömyyskorvauksen saamiselle. Jos ministeriö päättää, ettei korvausta enää makseta, on sen ilmoitettava, mistä päivästä korvauksen maksaminen lakkaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1975.

156. SISÄASIAINMINISTERIÖN PÄÄTÖS RAKENNUSTEN PALON-
KESTÄVYYDESTÄ ANNETUN SISÄASIAINMINISTERIÖN PÄÄTÖKSEN
MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 17 p:nä 1975.

(Suomen AsK 808/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:62, 1971:126 ja 1973:64)

Sisäasiainministeriö on kumonnut rakennusten palonkestävyydestä 22 päivänä toukokuuta 1962 antamansa päätöksen (327/62) 3, 4, 40 ja 41 §:n ja muuttanut 39 ja 43 §:n, niistä 39 §:n sellaisena kuin se on muutettuna 1 päivänä syyskuuta 1971 ja 18 päivänä huhtikuuta 1973 annetuilla päätöksillä (677/71 ja 354/73), seuraavasti:

39 §. Sisäasiainministeriö voi määrätä rakennustarvikkeiden ja rakennusosien paloluokan siten kuin rakennusalan tyyppihyväksynnästä on erikseen säädetty ja määrätty.

43 §. Sisäasiainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta paloluokitus-tiedotuksissa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1975.

157. OPETUSMINISTERIÖN PÄÄTÖS NIISTÄ PERUSTEISTA, JOIDEN MUKAAN LAPSEN KOTIKUNNAN ON SUORITETTAVA KORVAUSTA VIERAALLE KUNNALLE TÄMÄN KUNNAN PERUSKOULUA TAI SITÄ KORVAAVAN YKSITYISEN OPPIKOULUN PERUSKOULUA VASTAAVAA LUOKKAA KÄYVÄSTÄ OPPILAASTA.

Annettu lokakuun 17 p:nä 1975.
(Suomen AsK 815/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:75)

Opetusministeriö on 26 päivänä heinäkuuta 1968 koulujärjestelmän perusteista annetun lain (467/68) 30 §:n nojalla päättänyt seuraavaa:

Lapsen kotikunta on velvollinen suorittamaan vieraalle kunnalle, jonka peruskoulua tai sitä korvaavaa yksityisen oppikoulun peruskoulua vastaavaa luokkaa lapsi on vuoden 1974 kevät- ja syyslukukauden käynyt, korvausta oppilaasta 716 markkaa ja koulujärjestelmän perusteista annetussa laissa tarkoitettuun koulujärjestelmään 1 päivänä elokuuta 1974 siirtyneen kunnan sanottua koulua tai luokkaa vuoden 1974 syyslukukauden käyneen oppilaan osalta 342 markkaa, molemmissa tapauksissa vähennettynä sillä avustusprosenttia vastaavalla määrällä, minkä vieras kunta on oikeutettu kantokykyluokkansa mukaisesti saamaan valtionapua koulujärjestelmän perusteista annetun lain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetuista peruskoulun muista käyttömenoista. Mikäli lapsi ei ole käynyt vieraan kunnan koulua koko kalenterivuotta 1974, on korvausta suoritettava niin monta yhdeksäsosaa tai, jos lapsi ei ole käynyt koulujärjestelmän perusteista annetussa laissa tarkoitettuun koulujärjestelmään 1 päivänä elokuuta 1974 siirtyneen kunnan koulua koko syyslukukautta, niin monta neljäsosaa korvauksen kokonaismäärästä kuin lapsi on käynyt täysiä kuukausia vieraan kunnan koulua.

Oppilaan sijoittamisesta oppilasasuntolaan sekä oppilaan majoittamisesta ja kyydityksestä aiheutuneista kustannuksista lapsen kotikunta on velvollinen suorittamaan korvausta siinä määrin kuin mainitut kustannukset ylittävät vieraan kunnan näistä käyttömenoista koulujärjestelmän perusteista annetun lain 26 §:n 1 momentin nojalla saamaan valtionavun.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien.

158. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS INVALIIDIHUOLTOLAIN
TÄYTTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN
MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 23 p:nä 1975.
(Suomen AsK 822/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:240)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä muuttanut invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta 30 päivänä tammikuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n 1 momentin ja 2 §:n 1 momentin, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä lokakuuta 1974 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (795/74), näin kuuluviksi:

1 §. Invaliidihuoltolain (907/46) nojalla ammattikoulutusta saavan invalidin perheelle suoritetaan huoltorahaa, milloin sen saajan toimeentulo on riippuvainen yksinomaan huoltorahasta, yleensä enintään 260 markkaa kuukaudessa perheenjäseniä kohden. Milloin huoltorahaa saavia perheenjäseniä on enemmän kuin yksi, huoltorahan määrä on kuitenkin enintään 70 markkaa kuukaudessa toiselta ja sitä seuraavalta perheenjäseneltä.

2 §. Invaliidihuoltolain 18 §:ssä tarkoitetun apurahan suuruus on vähintään 60 ja enintään 190 markkaa opintokuukautta kohti ja lainan suuruus enintään 3 900 markkaa. Laina saa nousta opintovuotta kohden enintään 1 300 markkaan. Apurahan ja lainan suuruutta määrättäessä on otettava huomioon invalidin taloudellinen asema, perhesuhteet ja ikä sekä opiskelupaikkakunnan kal-
leusluokka.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1975. Aikaisemmin myönnetty, vielä voimassa oleva huoltoraha ja apuraha suoritetaan sanotusta päivästä korotettuna, enintään kuitenkin 1 §:n 1 momentissa ja 2 §:n 1 momentissa mainitun suuruisena.

159. ASETUS VALTION KOULUKODIN OPPILAISTA SUORITETTAVISTA KORVAUKSISTA.

Annettu lokakuun 24 p:nä 1975.

(Suomen AsK 821/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1971:116, 1972:192)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään:

1 §. Valtion koulukodissa olevasta oppilaasta on sen kunnan sosiaalilautakunnan, jonka esityksestä oppilas on sijoitettu koulukotiin, suoritettava sosiaalihallituksen vuosittain vuorokautta kohden vahvistama korvaus.

2 §. Tällä asetuksella kumotaan yleisiin kasvatustilaisuuksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista 28 päivänä tammikuuta 1919 annettu asetus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

160. PYSÄKÖINTIVIRHEMAKSUN KOROTTAMINEN.

Sisäasiainministeriön päätös lokakuun 24 p:ltä 1975.
(Suomen Ask 823/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1975:48)

Sisäasiainministeriö on pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain 248/70) 7 §:n nojalla päättänyt, että pysäköintivirhemaksu on 1 päivästä joulukuuta 1975 lukien Helsingin kaupungissa neljäkymmentä markkaa.

161. HELSINGIN KAUPUNGIN VESILAITOKSEN TAKSAN MUUTOS.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 27 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:210)

Kaupunginhallitus päätti, että veden myyntihinta korotetaan 95 pennistä/m³ 130 penniin/m³ ja että korotettua hintaa sovelletaan siihen vedenkulutukseen, joka alkaa 1.1.1976 jälkeen tapahtuvista ensimmäisistä mittarin luennoista.

162. AJONEUVOJEN SIIRTÄMISESTÄ JA ROMUAJONEUVOJEN
HÄVITTÄMISESTÄ PERITTÄVIEN KORVAUSTEN MÄÄRÄÄ-
MISESSÄ NOUDATETTAVAT YLEISET PERUSTEET.

Sisäasiainministeriön päätös lokakuun 28 p:nä 1975
(Suomen AsK 824/75)

Sisäasiainministeriö on 28 päivänä helmikuuta 1975 ajoneu-
vojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä annetun
lain (151/75) 12 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Ajoneuvojen siirtäminen ja säilyttäminen sekä romuajoneu-
vojen hävittäminen tulee suorittaa mahdollisimman taloudellises-
ti ja tarkoituksenmukaisesti.

2 §. Korvausvelvolliselta peritään 1 §:ssä mainitusta toimen-
piteestä omakustannushintaa vastaava maksu (siirtokustannukset),
ellei jäljempänä ole toisin määrätty.

Jos omakustannushinta ylittää vastaavasta suoritteesta
paikkakunnalla yleisesti perittävän maksun tai vahvistetun
taksan, ei ylimenevää osaa peritä.

Kustannusten, jotka peritään laskutuksen perusteella tu-
lee olla vahvistettujen taksojen tai paikkakunnalla yleisesti
noudatetun käytännön mukaiset ja kohtuulliset.

3 §. Siirtokustannuksiin luetaan seuraavat kustannuserät:

- 1) siirtämiskustannukset
- 2) säilyttämiskustannukset
- 3) arviointikustannukset
- 4) hävittämiskustannukset
- 5) siirron kuuluttamisesta ja ilmoittamisesta aiheutuneet
kustannukset
- 6) muut toimenpiteestä viranomaiselle aiheutuneet
kustannukset.

4 §. Lähisiirrosta peritään 2 §:ssä mainittuja perusteita
noudattaen toimenpiteen laatuun, kesto aikaan, suorittajan palk-
kaukseen ja käytettyyn kalustoon nähden kohtuulliset, suoranaiset
kustannukset.

Lähisiirrosta aiheutuneet kustannukset eivät saa ylittää
kustannuksia, jotka aiheutuisivat ajoneuvon varastosirrosta.

Varastosirrosta peritään maksu 1 momentissa mainitut
kustannustekijät huomioon ottaen sen mukaan, kuinka pitkä matka

on ajoneuvon sijaintipaikalta varastoon. Yksikköhinta lasketaan kultakin alkavalta 10 kilometriltä.

Mikäli siirron on suorittanut viranomaisen toimeksiannosta yksityinen, peritään maksu siirron suorittaneen laskun mukaan.

5 §. Säilyttämiskustannukset määräytyvät 2 §:n 1 momentissa mainittujen perusteiden mukaan. Kustannuksia ei kuitenkaan peritä siltä osin, kuin ne ylittävät vastaavanlaatuisen säilytyspaikan keskimääräisen vuokratason paikkakunnalla. Kustannusjaksona käytetään kutakin alkavaa säilytysviikkoa.

Varastointikustannukset peritään enintään siihen ajankohtaan saakka, jolloin ajoneuvon omistusoikeus ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä annetun lain 8 §:n säännösten mukaan siirtyy kunnalle.

6 §. Arviointikustannukset lasketaan arviointiin käytettyjen työtuntien mukaan. Arvioinnin suorittaneen tuntipalkka saadaan lisäämällä bruttokuukausipalkkaan erilaisine lisineen sosiaaliturvamaksua 8 % ja laskelmallisina eläkekustannuksina 15 % kokonaiskuukausipalkasta ja jakamalla näin saatu summa luvulla 150.

Mikäli arvioinnin on suorittanut ulkopuolinen asiantuntija, peritään maksu arvioinnin suorittaneen laskun mukaan.

7 §. Hävittämiskustannuksina peritään toimenpiteestä aiheutuneet suoranaiset kustannukset.

Mikäli hävittämisen on suorittanut viranomaisen toimeksiannosta yksityinen, peritään maksu hävittämisen suorittaneen laskun mukaan.

Hävittämiskustannuksiin sisällytetään myös viranomaiselle ajoneuvon siirtämisestä hävittämispaikalle aiheutuneet kustannukset.

8 §. Kuuluttamiskustannuksina peritään enintään kahdessa sanomalehdessä suoritetusta kuuluttamisesta aiheutuneet kustannukset.

Ilmoittamiskustannuksina peritään ajoneuvojen siirtämistä ja romuajoneuvojen hävittämisestä annetun asetuksen (264/75) 3 §:ssä mainitusta ilmoittamisesta aiheutuneet suoranaiset kustannukset.

9 §. Edellä 4-8 §:ssä mainittujen kustannusten lisäksi peritään välillisinä hallintokustannuksina maksu, jonka suuruus on enintään 30 % muiden viranomaiselle aiheutuneiden siirtokustannusten summasta.

163. TONTINMITTAUSTAKSA

Maa- ja metsätalousministeriön vahvistama lokakuun 29 p:nä 1975.
 Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 1 p:nä 1975.
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1973:137 ja 1974:129)

- 1§. Tonttijaon mukaisen tontin ensimmäisestä tontinmittaus-toimituksesta suoritetaan,
- 1) kun tontti on pinta-alaltaan enintään 2000m² 1000mk
 - 2) kun tontti on pinta-alaltaan suurempi kuin 2000m², jokaisesta sen jälkeen alkavasta 1000m²:stä 10000m²:iin saakka 1 kohdan mukaisen maksun lisäksi 25mk
 - 3) kun tontti on pinta-alaltaan suurempi kuin 10000m², jokaisesta sen jälkeen alkavasta 10000m²:stä 1-2 kohdan mukaisen maksun lisäksi 63mk
 - 4) kun tontille saadaan rakentaa kolmi- tai useampi-kerroksinen rakennus, 1-3 kohdan mukainen maksu 25%:lla korotettuna
 - 5) kun tontille saadaan rakentaa ainoastaan yksi asuinrakennus, johon on lupa sijoittaa enintään kaksi asuinhuoneistoa, 1-3 kohdan mukainen maksu 10% alennettuna
 - 6) kun kiinteistöinsinööri joutuu antamaan kaavoitus-alueiden jakolain 63 §:ssä edellytetyn lausunnon tonttirekisteriin merkitsemisestä, 1-5 kohdan mukaisen maksun lisäksi 94mk
 - 7) kun toimituksen yhteydessä suoritetaan kaavoitus-alueiden jakolain 61§:n 1 momentin mukainen rajan määrääminen, 1-6 kohdan mukaisten maksujen lisäksi 70mk
 - 8) kun toimituksen yhteydessä suoritetaan kaavoitus-alueiden jakolain 62§:n mukainen rajamerkin siirtäminen, jokaisesta siirrettävästä rajamerkistä 1-7 kohdan mukaisten maksujen lisäksi 40mk

2§. Tilan tai alueen merkitsemisestä tontiksi tonttirekisteriin tonttimittauksista suorittamatta on maksu yksi neljäsosa 1§:n 1-5 kohdan mukaisesta maksusta.

Kun toimenpidettä varten tehdään tarkistusmittauksia tonttirekisteriin merkittävällä tontilla, on maksu puolet 1§:n 1-5 kohdan mukaisesta maksusta.

3§. Tonttirekisteriin merkityn tontin ja yleisten alueiden rekisteriin merkityn alueen (kaavoitusalueiden jakolain 84§:n 2 mom.) rajojen ja pinta-alan tarkistamista tarkoittavasta mittaustoimituksesta suoritetaan,

1) jos aikaisempi toimitus on tapahtunut ennen 6.3.1936 tai jos mittausta ei ole aikaisemmin ollenkaan toimitettu, maksu 1§:n mukaan,

2) jos aikaisempi toimitus on tapahtunut 6.3.1936 jälkeen, 1§:n mukainen maksu 50 %:lla alennettuna.

4§. Kaavoitusalueiden jakolain 6 luvun mukaisesta erillisestä rasitetoimituksesta suoritetaan 160mk tai, milloin toimituksessa ei laadita karttaa, 125mk.

Kun rasitteen tai oikeuden perustamista, siirtämistä, muuttamista tai poistamista koskeva asia käsitellään tontinmittauksen tai yleisen alueen mittauksen yhteydessä, suoritetaan siitä 63mk.

Jos kiinteistöjä, joita toimitus koskee, taikka niihin verrattavia on enemmän kuin kaksi, suoritetaan niiden kunkin osalta lisäksi 16mk.

5§. Jos toimituksessa joudutaan pitämään useampia kuin kaksi kokousta, suoritetaan jokaisesta seuraavasta kokouksesta lisäksi 94mk.

6§. Rakennuslupaa varten toimitetusta tonttikartan täydentämisestä suoritetaan 50mk.

Kun tontti on merkitty tonttirekisteriin tontinmittausta suorittamatta, suoritetaan maksu kaksinkertaisena.

Täydennysmittauksesta tontilla suoritetaan lisäksi 10§:ssä mainittujen perusteiden mukaan laskettava korvaus.

7§. Toimituksen tiedottamisesta, kuten sanomalehtikuulutuksista, kutsukirjeiden postituksesta, haasteen perille saattamisesta jne., suoritetaan todelliset kulut.

Milloin toimituksen tiedottaminen tai asianomaisen pyytämä hyväksymyserkinnän hankkiminen toimitetaan kaupungin palveluksessa olevan henkilön välityksellä, suoritetaan siitä asianosaista kohti 10mk.

8§. Toimitusmiehen muilta viranomaisilta hankkimista asiakirjoista suoritetaan niiden lunastus-, leima- ym. maksujen lisäksi 5mk kappaleelta. Toimitusmiehen toimitusta varten valmistamien asiakirjojen jäljennöksistä ja otteista suoritetaan 5mk lehdeltä.

9§. Mikäli tässä taksassa ei erikseen toisin määrätä, sisältyvät toimituksesta 1-5§:n sekä 6§:n 1 ja 2 momentin mukaan suoritettaviin maksuihin rajamerkkien ja tarveaineiden hinnat, mittausapulaisten palkat sekä korvaukset kirjeiden ja kuulutusten laatimisesta ym. toimitukseen kuuluvista tehtävistä.

10§. Jos 1-5 §:ssä sekä 6 §:n 1 ja 2 momentissa mainittujen perusteiden mukaan laskettu maksu osoittautuu suoritettuun työhön nähden kohtuuttoman korkeaksi tai alhaiseksi, suoritetaan korvaus toimituksesta aiheutuneiden todellisten kustannusten sekä 7 ja 8§:ssä mainittujen perusteiden mukaan. Tällöin palkkamenoihin lasketaan lisäksi sosiaali- ja yleiskulujen johdosta 100%:n korotus.

11§. Tällä taksalla kumotaan maa- ja metsätalousministeriön 22.10.1973 vahvistama taksa, siihen 26.6.1974 vahvistettuine muutoksineen.

164. HELSINGIN KAUPUNGIN JAKAMINEN ÄÄNESTYSALUEISIIN

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 29p:ltä
1975.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:177)

Kaupunginvaltuusto päätti jakaa kaupungin alueen
201 äänestysalueeseen seuraavasti:

- 1.äänestysalue: Korttelit n:o 1-12, 14, 29-31, 43 ja 193 sekä Mustikkamaa, Korkeasaari, Palosaari, Hylkysaari, Tervasaari, Särkkä, Harakka, Melkki, Harmaja ja Länsisaaret.
- 2.äänestysalue: Korttelit n:o 13, 17, 18, 27-28, 32-37, 38a, 38b, 39a, 39c, 40-41, 41a, 42, 44a, 44b, 95a, 95b, 96-97, 99 ja 103 sekä valtionrautateiden ratapiha- ja asema-alue, Kaisaniemen ravintola ja Kasvitieteellinen puutarha.
- 3.äänestysalue: Korttelit n:o 15, 16, 19 ja 20.
- 4.äänestysalue: Korttelit n:o 21, 23 ja 24-26.
- 5.äänestysalue: Korttelit n:o 22, 45, 131, 132b ja 140.
- 6.äänestysalue: Korttelit n:o 46-59, 98, 100a, 100b, 101-102, 195-197 ja 210 sekä Ruotsalainen Teatteri ja tähtitieteellinen observatorio.
- 7.äänestysalue: Korttelit n:o 62-69, 69a, 70, 71, 162-163, 192, 194, 198, 215a, 215b, 215c, 216 ja 217 sekä Kampintori.
- 8.äänestysalue: Korttelit n:o 72, 73, 76 ja 77.
- 9.äänestysalue: Korttelit n:o 74, 75, 153 ja 156.
- 10.äänestysalue: Korttelit n:o 154, 155 ja 179.

- 11.äänestysalue: Länsisataman kaupungiosan Ruoholahden ja Lapinlahden osa-alueet sekä Etu-Töölön kaupunginosan kortteli n:o 414 ja Kampin kaupunginosan korttelit n:o 157-158, 166a, 166b, 167, 167a, ja 168-173.
- 12.äänestysalue: Korttelit n:o 78-82, 174, 175a, 175b sekä Jätkäsaari täytealueineen.
- 13.äänestysalue: Korttelit n:o 61, 86-89 ja 94.
- 14.äänestysalue: Korttelit n:o 84a, 84b, 85,90, 117 ja 164.
- 15.äänestysalue: Korttelit n:o 83, 91-93, 113, 118 ja 165.
- 16.äänestysalue: Korttelit n:o 111, 112, 115 ja 125.
- 17.äänestysalue: Korttelit n:o 114, 116 ja 119.
- 18.äänestysalue: Korttelit n:o 120-123, 176-178, 181 ja 235-237.
- 19.äänestysalue: Korttelit n:o 124 ja 218-233.
- 20.äänestysalue: Korttelit n:o 60, 104, 106, 107, 107a ja 110 sekä Johanneksen kirkko.
- 21.äänestysalue: Korttelit n:o 105 ja 108.
- 22.äänestysalue: Korttelit n:o 109 ja 126.
- 23.äänestysalue: Korttelit n:o 127, 128, 180, 183 ja 185.
- 24.äänestysalue: Korttelit n:o 129, 130 ja 182 sekä Liuskasaari, Sirpalesaari ja Uunisaaret.
- 25.äänestysalue: Korttelit n:o 133-136, 199-204 ja 234 sekä Kaivopuiston muut osat, Luoto, Ryssänkari Katajanokan luoto, Valkosaarenkari ja Valkosaari.
- 26.äänestysalue: Korttelit n:o 137-139, 141, 143-147, 159 ja 190.
- 27.äänestysalue: Korttelit n:o 142, 148-152, 160, 161 184, 186-189 ja 191.
- 28.äänestysalue: Korttelit n:o 287, 297-301 ja 301a sekä Hakaniemen halli.
- 29.äänestysalue: Korttelit n:o 252, 288, 289, 291-295 ja 296a-296c sekä Sörnäisten tehdas-, varasto- ja satama-alueet ynnä Ostkap, Hanasaari, Sompasaari ja Nihti.

- 30.äänestysalue: Korttelit n:o 250, 251 ja 286.
- 31.äänestysalue: Korttelit n:o 253, 271-275, 277,278 ja280-285 sekä Pieni Verkkosaari.
- 32.äänestysalue: Korttelit n:o 305,312 ja318.
- 33.äänestysalue: Korttelit n:o 306, 307, 313 ja 314.
- 34.äänestysalue: Korttelit n:o 308,315,316, ja 363.
- 35.äänestysalue: Korttelit n:o 302-304, 309-311, 317,322,330, 385,394,395 ja 396 sekä Eläintarhan huvilat.
- 36.äänestysalue: Korttelit n:o 320, 321, 323-325 ja 327 sekä Kallion kirkko.
- 37.äänestysalue: Korttelit n:o 326, 336, 338a ja339.
- 38.äänestysalue: Korttelit n:o 319, 328, 329,333 ja335.
- 39.äänestysalue: Korttelit n:o 331, 332, 334, 334a ja 341.
- 40.äänestysalue: Korttelit n:o 337, 338b, 342 ja 344-346.
- 41.äänestysalue: Korttelit n:o 340 ja 343.
- 42.äänestysalue. Korttelit n:o 347,358 ja 359.
- 43.äänestysalue: Korttelit n:o 360, 361, 366 ja 367.
- 44.äänestysalue: Korttelit n:o 348-351.
- 45.äänestysalue: Korttelit n:o 368, 374, 376 ja 390.
- 46.äänestysalue: Korttelit n:o 352, 353, 354a, 355,356, 364, 365. ja 370.
- 47.äänestysalue: Korttelit n:o 357, 371, 372, 372a, 373, 375, 377, 378, 380-382 ja 393 sekä Alppila, Linnanmäki ja vesisäiliöt.
- 48.äänestysalue: Korttelit n:o 369, 379, 383, 384, 387-389,391 ja 392.
- 49.äänestysalue: Korttelit n:o 401, 402, 403a, 403b ja 404-409 sekä Hakasalmen huvila.
- 50.äänestysalue: Korttelit n:o 410, 411, 412a, 412b ja 419.
- 51.äänestysalue: Korttelit n:o 413, 420, 428 ja 429.
- 52.äänestysalue: Korttelit n:o 416-418, 422, 423, 426 ja427.

- 53.äänestysalue: Korttelit n:o 424, 425 ja 437.
- 54.äänestysalue: Korttelit n:o 435, 436, 442, 443, 446 ja 447.
- 55.äänestysalue: Korttelit n:o 421, 431, 432 ja 438.
- 56.äänestysalue: Etu-Töölön kaupunginosan se osa, joka on linjan Mechelininkatu - Museokatu - Caloniuksenkatu - Lemminkäisenkuja - Väinämöisenkatu länsipuolella.
- 57.äänestysalue: Korttelit n:o 448 ja 449.
- 58.äänestysalue: Korttelit n:o 462, 463, 468, 469 ja 472-474 sekä Hesperia.
- 59.äänestysalue: Korttelit n:o 464, 470, 475, 480, 481, 484 ja 491 sekä Soutustadion.
- 60.äänestysalue: Korttelit n:o 477-479, 486 ja 524.
- 61.äänestysalue: Korttelit n:o 487, 488, 494, 495 ja 500.
- 62.äänestysalue: Korttelit n:o 485, 492, 498, 499, 505, 506 ja 518.
- 63.äänestysalue: Korttelit n:o 514, 515, 522, 523 ja 525 sekä Pallokenttä, Kaupunginpuutarha, Uimastadion ja Eläintarha.
- 64.äänestysalue: Korttelit n:o 512, 513 ja 521.
- 65.äänestysalue: Korttelit n:o 496-497, 503-504, 507-511 ja 516-517 sekä Kesäranta (Bjälbo), Rajasaari, Humalluodot, Brävalla ja Ulvåsa.
- 66.äänestysalue: Korttelit n:o 519, 520, 526, 529, 604, 635 ja 642 sekä Meilahden huvilat, Laakso, Laakson sairaala, Seurasaari ja Pukkisaaret.
- 67.äänestysalue: Korttelit n:o 601, 605, 607, 608, 621 ja 634.
- 68.äänestysalue: Korttelit n:o 622-625 sekä Lemberg 8 ja Stenbacka 6
- 69.äänestysalue: Korttelit n:o 609, 613, 615 ja 620.
- 70.äänestysalue: Korttelit n:o 610-612, 614 ja 616-619 sekä muuntaja-asema.
- 71.äänestysalue, (Ruskeasuon itäinen äänestysalue): Se osa Ruskeasuon kaupunginosasta, joka on linjan Koroiistentie - Kiskontie ja sen pohjoinen jatke itäpuolella.

- 72.äänestysalue, (Ruskeasuon läntinen äänestysalue): Se osa Ruskeasuon kaupunginosasta, joka on linjan Koroistentie - Kiskontie ja sen pohjoinen jatke länsipuolella.
- 73.äänestysalue: Korttelit n:o 531, 532, 532a, 532b, 534, 536-539 ja 548-551.
- 74.äänestysalue: Korttelit n:o 690-707 sekä Kovaosaisten Ystävät r.y:n parakki.
- 75.äänestysalue: Korttelit n:o 530, 540-544, 546 ja 580
- 76.äänestysalue: Korttelit n:o 533, 535, 545, 547, 581 ja 582.
- 77.äänestysalue: Korttelit n:o 557-559 ja 584-586.
- 78.äänestysalue: Korttelit n:o 649, 650, 654, 655 ja 658 sekä korttelin n:o 649 itäpuolella olevat, 21. kaupunginosassa sijaitsevat rakennukset ja talo Hämeentie 39.
- 79.äänestysalue: Koko 23. ja 27. kaupunginosa.
- 80.äänestysalue: Rajoina Koskelantie - 24. ja 25. kaupunginosien välinen raja - Intiankatu - korttelien n:o 931, 936, 940, 945, 946 ja 944 luoteisraja Limingantie - Sofianlehdonkadun jatke 22. ja 24. kaupunginosien rajalle, näiden kaupunginosien välinen raja - Kustaa Vaasan tie.
- 81.äänestysalue: Kumpulan kaupunginosan korttelit n:o 948-949 ja Käpylän kaupunginosan korttelit n:o 950-951 ja 953 sekä Sofianlehto, Itä-Pasilan asuntoalue, Kumpulan siirtolapuutarha, Vallilan ulkoilmanäyttämö, pyöräilystadion ja ravirata.
- 82.äänestysalue: Korttelit n:o 853, 855-858, 859a, 859b 860-862, 865, 867-874 ja 876 sekä Keijontien parakit ja Käpylän asema.
- 83.äänestysalue: Käpylän kaupunginosan korttelit n:o 818-822, 823a, 823b, 824, 836-837, 839-840, 847-850 ja 952.
- 84.äänestysalue: Korttelit n:o 800-803, 806-817, 825-828, 830, 842 ja 878-880.
- 85.äänestysalue: Korttelit n:o 884-886, 888, 890-892, 893a, 893b, 894-899, 973-974 ja 979-993.
- 86.äänestysalue: Koskelan kaupunginosa lukuun ottamatta kortteleita n:o 973-974 ja 979-993.

- 87.äänestysalue: Korttelit n:o 552-556, 583, Vallilan siirtola-puutarha sekä Hermanninkadun ja Kumpulankadun varrella olevat huvilat.
- 88.äänestysalue: Korttelit n:o 651-653, 656, 657, 660-662, 664, 665, 666, 675 ja 676.
- 89.äänestysalue: Koko 17. kaupunginosa, Pasilan asema mukaan luettuna ja Aurooran sairaala.
- 90.äänestysalue: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie sen itäpäästä alkaen - Otavantie - Pajalahdentie - Meripuistotie - Tallbergin puistotien itäinen jatke.
- 91.äänestysalue: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Merikylypylän puisto - Heporaudan puisto - Lahnalahden puisto - Lauttasaarentie - Otavantie - Pajalahdentie - Meripuistotie - Heikkiläntie - Perttulantie.
- 92.äänestysalue: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat kaupungin raja - Koivusaaren pohjoispuolitse Länsiväylälle - Isokaari - Heporaudan puisto - Merikylypylän puisto.
- 93.äänestysalue: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie - Lahnalahden puisto - Isokaari.
- 94.äänestysalue: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaaren ja 20. kaupunginosien välinen raja - Lauttasaarentie - Gyldenintie - Maamonlahden puisto.
- 95.äänestysalue: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat kaupungin raja - Koivusaaren pohjoispuolitse Länsiväylälle - Lauttasaarentie - Gyldenintie - Maamonlahden puisto, lukuun ottamatta Hevossaarta, Mustasaarta ja Kaskisaarta.
- 96.äänestysalue, (Munkkiniemen eteläinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Saunalahti - Munkkiniemen puistotie - Kadetintie - Riihitie - Laajalahdentie - Laajalahti - Pikku Kuusisaaren ja Kuusisaaren välinen salmi.
- 97.äänestysalue, (Munkkiniemen itäinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan korttelit n:o 30019, 30020, 30027 ja 30049-30052.

- 98.äänestysalue, (Munkkiniemen koillinen äänestysalue):
Munkkiniemen kaupunginosan korttelit n:o
30053-30056 ja 30058.
- 99.äänestysalue, (Munkkiniemen läntinen äänestysalue): Se osa
Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat
Läntinen moottoritie - Huopalahdentie - Lokka-
lantie - Solnantie - Perustie - Laajalahdentie
- Munkkiniemen puistotie - korttelin n:o 30027
länsiraja - Munkinpolku - Laajalahdentie -
Laajalahti sekä Helsingin kaupunkiin kuuluva
osa Tarvon saaresta.
- 100.äänestysalue, (Niemenmäen äänestysalue): Munkkiniemen
Kaupunginosan Niemenmäen osa-alue ja kortteli
n:o 30059.
- 101.äänestysalue, (Munkkivuoren eteläinen äänestysalue):
Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren
osa-alueen korttelit n:o 30101, 30102 ja
30106-30111.
- 102.äänestysalue, (Munkkivuoren läntinen äänestysalue):
Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren osa-
alueen korttelit n:o 30103-30105, 30114 ja
30115 sekä niiden länsipuolinen alue Talin
puhdistamo mukaan luettuna.
- 103.äänestysalue, (Munkkivuoren pohjoinen äänestysalue):
Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren
osa-alueen korttelit n:o 30112, 30113, 30116
ja 30117 sekä niiden pohjoispuolinen alue
kaupunginosan rajalle asti.
- 104.äänestysalue, (Pajamäen ja Talin äänestysalue): Pitäjän-
mäen kaupunginosan Pajamäen ja Talin
osa-alueet.
- 105.äänestysalue, (Pitäjänmäen itäinen äänestysalue):
Pitäjänmäen kaupunginosan Marttilan ja
Pitäjänmäen teollisuusalueen osa-alueet sekä
se osa Reimاران osa-alueesta, joka on lin-
jan Henrikintie - Tanelintie - Konalantie -
Kylväjätie itäpuolella.
- 106.äänestysalue, (Pitäjänmäen läntinen äänestysalue): Se osa
Pitäjänmäen kaupunginosan Reimاران
osa-alueesta, joka on linjan Henrikintie -
Tanelintie - Konalantie - Kylväjätie länsi-
puolella.

- 107.äänestysalue, (Konalan itäinen äänestysalue): Se osa Konalan kaupunginosasta, joka on linjan Kylväjäntie - Konalantie - Malminkartanontie itäpuolella.
- 108.äänestysalue, (Konalan läntinen äänestysalue): Se osa Konalan kaupunginosasta, joka on linjan Kylväjäntie - Konalantie - Malminkartanontie länsipuolella.
- 109.äänestysalue, (Etelä-Haagan eteläinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, joka on Lapinmäentien eteläpuolella ja Vihdintien länsipuolella.
- 110.äänestysalue, (Etelä-Haagan läntinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Kylänevankujan läntinen jatke - Kylänevankuja - Robert Hermansonin tie - Haagan urheilutie - Palokaivon aukio - Steniuksentie - Ahjokuja - Lapinmäentie - Vihdintie.
- 111.äänestysalue, (Etelä-Haagan itäinen äänestysalue): Se osa Etelä-Haagan osa-alueesta, jonka rajat ovat Lapinmäentie - Ahjokuja - Steniuksentie - Kylänevantie - Matkamiehentie ja lisäksi Kivihaan osa-alue.
- 112.äänestysalue, (Etelä-Haagan luoteinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Vihdintie - rantarata - Tunnelitie - Palokaivon aukio - Haagan urheilutie - Robert Hermansonin tie - Kylänevankuja - Kylänevankujan läntinen jatke.
- 113.äänestysalue, (Keski-Haagan äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Vihdintie - Etelä-Haagan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja - korttelien n:o 29042 ja 29043 välinen raja - Mäkipellontie - Oskelantie - rantarata.
- 114.äänestysalue, (Pohjois-Haagan eteläinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja - Aino Acktén tie - Eliel Saarisen tie - Haagan ja Oulunkylän kaupunginosien välinen raja.
- 115.äänestysalue, (Pohjois-Haagan läntinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Adolf Lindforsin tie - Näyttelijäntie - Aino Acktén tie - Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja - Vihdintie, sekä lisäksi Lassilan osa-alue.

- 116.äänestysalue, (Pohjois-Haagan itäinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja - Eliel Saarisen tie- Aino Acktén tie - Näyttelijäntie - Ida Aalbergin tie - korttelin n:o 29139 länsiraja ja sen pohjoinen jatke - Haagan ja Etelä-Kaarelan kaupunginosien välinen raja
- 117.äänestysalue, (Pohjois-Haagan pohjoinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lassilan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja - Haagan ja Etelä-Kaarelan kaupunginosien välinen raja - korttelin n:o 29319 länsirajan pohjoinen jatke ja korttelin länsiraja - Ida Aalbergin tie - Adolf Lindforsin tie ja sen läntinen jatke.
- 118.äänestysalue, (Kannelmäen itäinen äänestysalue): Se osa Etelä-Kaarelan kaupunginosan Kannelmäen osa-alueesta joka on linjan korttelin n:o 33128 itärajan pohjoinen jatke ja korttelin itäraja - Kaarelantie - Vanhaistentie - Kanneltie - korttelin n:o 33120 länsiraja ja eteläraja sekä itärajan jatke kortteleiden n:o 33154 ja 33155 välistä Pitäjänmäen kaupunginosan rajalle, itäpuolella.
- 119.äänestysalue, (Kannelmäen läntinen äänestysalue): Se osa Etelä-Kaarelan kaupunginosan Kannelmäen osa-alueesta, jonka rajat ovat Malminkartanon osa-alueen raja - Jouhipolku - Kanneltie - korttelin n:o 33120 länsiraja ja eteläraja sekä itärajan jatke kortteleiden n:o 33154 ja 33155 välistä Pitäjänmäen kaupunginosan rajalle.
- 120.äänestysalue, (Kannelmäen pohjoinen äänestysalue): Se osa Kannelmäen osa-alueesta, joka on länsi- ja pohjoispuolella linjaa korttelin n:o 33128 itärajan pohjoinen jatke ja korttelin itäraja - Kaarelantie - Vanhaistentietä etelään - Kanneltie - korttelin n:o 33123 eteläraja ja sen läntinen jatke.
- 121.äänestysalue, (Etelä-Kaarelan äänestysalue): Koko 33. kaupunginosa (Etelä-Kaarela) Kannelmäen osa-aluetta lukuun ottamatta.

- 122.äänestysalue, (Maunulan kaakkoinen ja Metsälän äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Tuusulantie - Oulunkylän ja Käpylän kaupunginosa-alueiden välinen raja - Oulunkylän ja Pasilan kaupunginosien välinen raja - Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja - Metsälän ja Maunulan osa-alueiden välinen raja - Männikkötie - Koivikkotie - Rajametsäntie - Pakilantie.
- 123.äänestysalue, (Maunulan läntinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Maunulantie - Kuusikkotietä kaakkoon - Metsäpurontie - Männikkötie - Töyrytie - Koivikkotie - Männikkötie - Maunulan ja Metsälän osa-alueiden välinen raja - Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja - Pirkkolantie.
- 124.äänestysalue, (Keski Maunulan äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Metsäpurontie - Rajametsäntie - Koivikkotie - Töyrytie - Männikkötie.
- 125.äänestysalue, (Maunulan koillinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja - Pakilantie - Käslynhaltijantie - Kivipadontie ja sen pohjoinen jatke - Tuusulantie.
- 126.äänestysalue, (Maunulan pohjoinen ja Pirkkolän äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Muurimestarintie - Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja - Pakilantie - Metsäpurontie - Kuusikkotietä luoteeseen - Maunulantie - Pirkkolantie - Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja.
- 127.äänestysalue, (Patolan läntinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Käslynhaltijantie - Mestarintie - Mäkitorpantie - Kylävoudintie - Oulunkylän ja Käpylän kaupunginosien välinen raja - Tuusulantie.
- 128.äänestysalue, (Keski-Oulunkylän äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja - Yhdyskunnantie - Siltavoudintie - Oulunkyläntie - päärata - Kylävoudintie - Mäkitorpantie - Mestarintie - Käslynhaltijantie - Kivipadontie ja sen pohjoinen jatke - Tuusulantie.

- 129.äänestysalue, (Oulunkylän itäinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, joka on linjan Yhdyskunnantie - Siltavoudintie - Oulunkyläntie - päärata etelä- ja itäpuolella.
- 130.äänestysalue, (Länsi-Pakilan läntinen äänestysalue): Se osa Pakilan kaupunginosan, Länsi-Pakilan osa-alueesta, joka on Pakilantien länsipuolella.
- 131.äänestysalue, (Länsi-Pakilan itäinen äänestysalue): Se osa Pakilan kaupunginosan Länsi-Pakilan osa-alueesta, joka on Pakilantien itäpuolella.
- 132.äänestysalue, (Itä-Pakilan äänestysalue): Pakilan kaupunginosan Itä-Pakilan osa-alue.
- 133.äänestysalue, (Paloheinän äänestysalue): Tuomarinkylän kaupunginosan Paloheinän osa-alue.
- 134.äänestysalue, (Tuomarinkylän äänestysalue): Tuomarinkylän kaupunginosa lukuun ottamatta Paloheinän osa-aluetta.
- 135.äänestysalue: Viikin kaupunginosa ja Malmin kaupunginosan Pihlajamäen osa-alueen korttelit n:o 38001-38003, 38009, 38010, 38017, 38019-38021 ja 38030- 38038.
- 136.äänestysalue: Malmin kaupunginosan Pihlajamäen osa-alueen korttelit n:o 38301-38316.
- 137.äänestysalue: Malmin kaupunginosan Pihlajamäen osa-alueen korttelit n:o 38004- 38008 ja 38022-38026 sekä viimeksi mainittujen lounaispuolelle jäävä osa Pihlajamäen osa-alueesta.
- 138.äänestysalue: Se osa Malmin kaupunginosan Pihlajamäen osa-alueesta, jonka rajat ovat Rapakiventie - Meripihkatie - Pihlajamäentie - Pihlajamäen ja Ala-Malmin osa-alueiden välinen raja - Seppämestarintie - kortteleiden n:o 38025 ja 38026 itäraja ja sen jälkeen lounaaseen Rapakiventielle.
- 139.äänestysalue, (Ala-Malmin äänestysalue): Rajoina Latokartanontie - Pukinmäentie - rautatie - Ormusmäentie - Vasaratie ja sen itäinen jatke - Malmin ja Suurmetsän (Puistolän) kaupunginosien välinen raja - Malmin ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja - Malmin ja Vartiokylän kaupunginosien välinen raja - Malmin ja Viikin kaupunginosien välinen raja.

- 140.äänestysalue, (Pukinmäen äänestysalue): Rajoina Vantaanjoki - Malmin ja Pukinmäen kaupunginosien välinen raja - Syystie - Suvitie - Ahomäentie - Karhusuontie - Uimarannantie - Vantaanjoki.
- 141.äänestysalue, (Ylä-Malmin äänestysalue): Rajoina rautatie - hiekkakuopan raide - Vanha Tapanilantie - Notkotie - Vainiotie - Syystie - Malmin ja Pukinmäen kaupunginosien välinen raja.
- 142.äänestysalue: Se osa Tapaninkylän kaupunginosan Tapaninvainion osa-alueesta, jonka rajat ovat Vantaanjoki - Uimarannantie - Karhusuontie - Ahomäentie - Suvitie - Syystie - Vainiotie - Notkotie - Vanha Tapanilantie - Länsirinnentie - Kottaraistie - Leppälinnuntie - Hippiäistie - Leivosentie - Leivosenkuja - Vallesmannintie.
- 143.äänestysalue, (Tapanilan äänestysalue): Rajoina hiekkakuopan raide - Vanha Tapanilantie - Länsirinnentie - Sidetie - Yrttimaantie - Tapaninkylän ja Suurmetsän (Puistolan) kaupunginosien välinen raja - Malmin ja Suurmetsän kaupunginosien välinen raja - Vasaratien itäinen jatke - Vasaratie - Ormusmäentie - rautatie.
- 144.äänestysalue, (Tapanilan pohjoinen ja Puistolan läntinen äänestysalue): Rajoina Suutarilan ja Tapaninkylän kaupunginosien välinen raja - Vallesmannintie - Leivosenkuja - Leivosentie - Hippiäistie - Leppälinnuntie - Kottaraistie - Länsirinnentie - Sidetie - Yrttimaantie - Malmin ja Suurmetsän kaupunginosien välinen raja - Suuntimotien lounainen jatke Suuntimotielle - Suuntimotie - Alankotie ja sen läntinen jatke - rautatie.
- 145.äänestysalue, (Suurmetsän äänestysalue): Se osa Suurmetsän (Puistolan) kaupunginosasta, joka on linjan Mustanniementie - Mustanniemenkuja - Sirkkalanmäki - Puistolantie ja sen läntinen jatke - rautatie - rautatiestä kohtisuoraan Raidepolun ja Alankotien risteykseen - Alankotie - Suuntimotie ja sen lounainen jatke itäpuolella, lukuun ottamatta Jakomäen osa-alueetta.
- 146.äänestysalue, (Suutarilan äänestysalue): Rajoina Suutarilan ja Tapaninkylän kaupunginosien välinen raja - Siltamäen ja Ala-Tikkurilan osa-alueiden välinen raja - kaupungin raja - Mustanniementie - Mustanniemenkuja - Sirkkalanmäki - Puistolantie ja sen läntinen jatke - rautatie.

- 147.äänestysalue, (Kulosaaren eteläinen äänestysalue): Se osa Kulosaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Marsalkan tie - Kulosaarentie - Risto Rytin tie - Kyösti Kallion tie - Svinhufvudintie - Tupasaarentie - Itäinen moottoritie - Tullisaaren selkä - Hopeasalmi.
- 148.äänestysalue, (Kulosaaren pohjoinen äänestysalue): Se osa Kulosaaren kaupunginosasta, joka ei kuulu 147. äänestysalueeseen.
- 149.äänestysalue, (Herttoniemen lounainen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, joka on länsipuolella linjaa Itäinen moottoritie - Hiihtomäentie - Mäyrätie - Majavatie ja sieltä hiihtomäen pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen.
- 150.äänestysalue, (Herttoniemen läntinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Kettutie - Eränkävijäntori - Susitie - Majavatie - Hiihtomäentie - Mäyrätie - Majavatie ja sieltä hiihtomäen pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen, josta korttelien n:o 43128 ja 43125 pohjoispuolitse Kettutielle.
- 151.äänestysalue, (Keski-Herttoniemen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Herttoniementie - Hiihtomäentie - Majavatie - Susitie - Eränkävijäntori - Kettutie - Siilitie - Herttoniementie.
- 152.äänestysalue, (Herttoniemen luoteinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Herttoniemen ja Viikin kaupunginosien välinen raja - Viikintie - Viikintien ja Kärppäkujan risteys - korttelin n:o 43153 luoteisraja - Siilitie - Kettutie ja sieltä korttelien n:o 43125 ja 43128 pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen.
- 153.äänestysalue, (Herttoniemen pohjoinen äänestysalue): Ne osat Herttoniemen ja Vartiokylän kaupunginosista, joiden rajat ovat Herttoniementie - Siilitie - korttelin n:o 43153 luoteisraja ja sen jatke - Viikintie - Herttoniemen rata.

- 154.äänestysalue, (Herttoniemen teollisuusalueen ja Länsi-Roihuvuoren äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Roihuvuorentie sen pohjoispäästä alkaen - korttelin n:o 43215 pohjoisraja ja länsiraja - korttelin n:o 43214 länsiraja ja eteläraja - Roihuvuorentie - Abraham Wetterin tie - Johan Sederholmin tie - Väylänsuu - Loppi-lahti - Tullisaaren selkä - Itäinen moottoritie - Herttoniementie - Porvoontie.
- 155.äänestysalue, (Keski-Roihuvuoren äänestysalue): Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueen korttelit n:o 43214 ja 43215.
- 156.äänestysalue, (Roihuvuoren pohjoinen äänestysalue): Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueen korttelit n:o 43217-43223.
- 157.äänestysalue, (Roihuvuoren itäinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueesta, joka on linjan Roihuvuorentie - Abraham Wetterin tie - Johan Sederholmin tie - Väylänsuu itäpuolella, lukuun ottamatta kortteleita n:o 43217-43223.
- 158.äänestysalue, (Marjaniemen äänestysalue): Marjaniemen osa-alue siihen kuuluvine saarineen.
- 159.äänestysalue, (Puotilan eteläinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotilan osa-alueen korttelit n:o 45201, 45207-45209, 45215 ja 45216 sekä niiden länsipuolinen ja Itäisen moottoritien eteläpuolinen osa Puotilan osa-alueesta.
- 160.äänestysalue, (Puotilan itäinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotilan osa-alueen korttelit n:o 45202-45206, 45210-45214, 45217 ja 45218 sekä niiden pohjois- ja itäpuolinen osa Puotilan osa-alueesta.
- 161.äänestysalue, (Puotinharjun läntinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Olavinlinnantien länsipuolella, ja se osa Vartiokylän teollisuusalueen osa-alueesta, joka on Herttoniemen radan itäpuolella.
- 162.äänestysalue, (Keski-Puotinharjun äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Olavinlinnantien ja Myllymestarintien välissä.

- 163.äänestysalue, (Puotinharjun itäinen äänestysalue):
Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun
osa-alueen se osa, joka on Myllymestarintien
itäpuolella.
- 164.äänestysalue, (Vartioharjun kaakkoinen äänestysalue):
Se osa Vartiokylän kaupunginosan Vartioharjun
osa-alueesta, joka on Itäväylän kaakkoispuo-
lella.
- 165.äänestysalue, (Vesalan äänestysalue): Mellunkylän kaupungin-
osan Vesalan osa-alue.
- 166.äänestysalue: Mellunkylän kaupunginosan Kontulan osa-alueen
korttelit n:o 47018 ja 47019.
- 167.äänestysalue: Mellunkylän kaupunginosan Kontulan osa-alueen
korttelit n:o 47015-47017 ja 47020.
- 168.äänestysalue: Se osa Mellunkylän kaupunginosan Kontulan
osa-alueesta, jonka rajat ovat Vartiokylän
ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja
- Karjatanhuanpolku - Raussintie - Humikkalan-
tie - Porttitie - Naapurintie - Emännänpolku
- kortteleiden n:o 47009 ja 47010 eteläraja-
Tanhuantie - korttelien n:o 47010 ja 47013
välinen raja - Kontulankuja - Kontulan ja
Vesalan osa-alueiden välinen raja.
- 169.äänestysalue: Se osa Mellunkylän kaupunginosan Kontulan
osa-alueesta, jonka rajat ovat Kontulantie
- Emännänpolku - Naapurintie - Porttitie -
Humikkalantie - Raussintie - Karjatanhuan-
polku - Vartiokylän ja Mellunkylän kaupungin-
osien välinen raja.
- 170.äänestysalue: Se osa Mellunkylän kaupunginosan Kontulan
osa-alueesta, jonka rajoina ovat Kontulankaari
- Kontulantie - Emännänpolku - kortteleiden
n:o 47009 ja 47010 eteläraja - Tanhuantie -
kortteleiden n:o 47010 ja 47013 välinen raja
- Kontulankuja - Kontulan ja Vesalan osa-alu-
eiden välinen raja - Kotikonnutie - Letto-
polku - Lampipolku - Isännänpolku - kortte-
leiden n:o 47021 ja 47022 välinen raja.
- 171.äänestysalue: Se osa Mellunkylän kaupunginosan Kontulan
osa-alueesta, jonka rajat ovat Malmin ja
Mellunkylän kaupunginosien välinen raja -
Kontulankaari - kortteleiden n:o 47021 ja
47022 välinen raja - Isännänpolku - Lampi-
polku - korttelin n:o 47034 länsiraja -
Lampipolku - Sakara.

- 172.äänestysalue: Se osa Mellunkylän kaupunginosan Kontulan osa-alueesta, jonka rajat ovat Malmi ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja - Kontulan ja Vesalan osa-alueiden välinen raja korttelin n:o 47032 itäpuolitse - Kotikonnutie - Lettopolku - korttelin n:o 47034 länsiraja - Lampipolku - Sakara.
- 173.äänestysalue, (Suomenlinnan äänestysalue): Suomenlinnan kaupunginosa, Särkkää ja Harakkaa lukuun ottamatta, sekä lisäksi Isosaari ja Kuivasaari.
- 174.äänestysalue, (Santahaminan äänestysalue): Santahaminan kaupunginosa sekä Liivasaaret Isosaarta ja Kuivasaarta lukuun ottamatta.
- 175.äänestysalue: Laajasalon kaupunginosan Tahvonlahden, Hevossalmen ja Jollaksen osa-alueet, Villingin kaupunginosa sekä Itäsaaret.
- 176.äänestysalue: Vartiosaaren kaupunginosa ja Laajasalon kaupunginosan Yliskylän osa-alueen se osa, joka on Laajasalontien itäpuolella.
- 177.äänestysalue: Laajasalon kaupunginosan Tullisaaren osa-alue sekä Yliskylän osa-alueesta se osa, joka on Laajasalontien länsipuolella ja Koirasaarentien pohjoispuolella.
- 178.äänestysalue: Laajasalon kaupunginosan Yliskylän osa-alueen se osa, joka on Koirasaarentien eteläpuolella ja Laajasalontien länsipuolella.
- 179.äänestysalue, (Keski-Myllypuron luoteinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45133-45139.
- 180.äänestysalue, (Keski-Myllypuron lounainen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45140 ja 45141 sekä 45147-45154.
- 181.äänestysalue, (Keski-Myllypuron kaakkoinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45143-45146.
- 182.äänestysalue, (Keski-Myllypuron koillinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45129-45132 sekä 45142.

- 183.äänestysalue, (Myllypuron äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alue, lukuun ottamatta sen Herttoniemen radan lounaispuolella olevaa osaa ja kortteleita n:o 45129-45154.
- 184.äänestysalue: Se osa Vartiokylän kaupunginosan Vartioharjun osa-alueesta, joka on Itäväylän luoteispuolella.
- 185.äänestysalue, (Etelä-Haagan koillinen äänestysalue):
Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Haagan ja Pasilan kaupunginosien välinen raja - rantarata - Nuijamiestentie - Matkamiehentie - Kylänevantie - Steniuksentie - Palokaivon aukio - Tunnelitie - Oskelantie - Mäkipellontie - korttelien n:o 29042 ja 29043 välinen raja - Etelä Haagan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja.
- 186.äänestysalue: Alppiharjun kaupunginosan kortteli n:o 362.
- 187.äänestysalue, (Vuosaaren pohjoinen äänestysalue): Rajoina Vuosaaren ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja - Mustasaarentie - Isonvillasaarentie - Porslahdentie ja sen jatke - kaupungin raja.
- 188.äänestysalue, (Vuosaaren äänestysalue): Rajoina Vuosaaren ja Vartiokylän kaupunginosien välinen raja - Melatie - Merikorttitie - Kallvikintie - Vuosaarentie - Porslahdentie - korttelin n:o 54077 etelä-, itä- ja pohjoisraja - Porslahdentie ja sen jatke - kaupungin raja - Vuosaaren ja Ulkosaarten kaupunginosien välinen raja - Vuosaaren ja Villingin kaupunginosien välinen raja - Vuosaaren ja Vartiosaaren kaupunginosien välinen raja.
- 189.äänestysalue, (Keski-Vuosaaren läntinen äänestysalue): Rajoina Vuosaaren ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja - Melatie - Merikorttitie - Kallvikintie - Heteniityntie ja sen jatke - korttelin n:o 54062 länsiraja - Isonvillasaarentie - Mustasaarentie.
- 190.äänestysalue, (Keski-Vuosaaren itäinen äänestysalue): Korttelit n:o 54062-54064 ja 54077.
- 191.äänestysalue, (Keski-Vuosaaren eteläinen äänestysalue): Rajoina Kallvikintie - Heteniityntie ja sen jatke - korttelin n:o 54064 länsiraja - Lokkisaarenpolku - Lokkisaarentie - Porslahdentie - Vuosaarentie.

- 192.äänestysalue, (Lehtisaaren ja Kuusisaaren äänestysalue):
Lehtisaari, Kuusisaari, Kaskisaari,
Mustasaari ja Hevossaari.
- 193.äänestysalue: Suurmetsän kaupunginosan Jakomäen osa-alueen
korttelit n:o 41201-41208, 41210- 41213 ja
41215 sekä niiden etelä- ja itäpuolella
oleva osa Jakomäen osa-alueesta.
- 194.äänestysalue: Suurmetsän kaupunginosan Jakomäen osa-alueen
korttelit n:o 41200, 41209, 41214 ja 41216-
41220 sekä Jakomäenkujan lounaispuolella
oleva omakotialue.
- 195.äänestysalue: Suurmetsän kaupunginosan Jakomäen osa-alueen
se osa, joka on Suurmetsäntien pohjois-
puolella.
- 196.äänestysalue, (Tammisalons äänestysalue): Tammisalons kau-
punginosa.
- 197.äänestysalue: Mellunkylän kaupunginosan Mellunmäen osa-alu-
een se osa, joka on Mellunmäentien pohjois-
puolella ja Itäväylän itäpuolella.
- 198.äänestysalue: Mellunkylän kaupunginosan Mellunmäen osa-alu-
een se osa, jota pohjoisessa rajoittaa
Mellunmäentie ja idässä Itäväylä.
- 199.äänestysalue: Suutarilan kaupunginosan Siltamäen osa-alue.
- 200.äänestysalue: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka
rajat ovat kaupunginosan eteläinen ja itäi-
nen raja - Tallbergin puistotien itäinen
jatke - Heikkiläntie - Perttulantie Hevos-
kenkälahteen ja siitä Tiiraluodon länsipuol-
litse kaupunginosan eteläiseen rajaan.
- 201.äänestysalue: Toisilla paikkakunnilla, laitoksissa ym.
oleskelevat Helsingin kaupungissa henkikir-
joitetut ja kaupungissa henkikirjoitetut
vakinaista asuinpaikkaa vaille olevat henki-
löt.

165. HELSINGIN KAUPUNGIN JÄTEVESIMAKSUN KOROTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1975.
Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama lokakuun
30 p:nä 1975.

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin jätevesimaksutaksan 3 §:n kuulumaan seuraavasti:

Käyttömaksu on 1,32 markkaa jokaista kiinteistön kuluttajaa, vesilaitoksen mittaamaa vesikuutiometriä kohti, kuitenkin niin, että jätevesimaksusta annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa otetaan jäteveden poikkeuksellisesta laadusta tai määrästä aiheutuvat kustannukset huomioon todellisten kustannusten mukaisina.

166. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS YLEISOHJEEKSI ASUINHUONEISTOJEN VUOKRIEN KOROTUKSESTA.

Annettu marraskuun 6 p:nä 1975.

(Suomen AsK 854/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:26, 29 ja 43)

Valtioneuvoston on 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain 47 a §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 25 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (72/74), nojalla sisäasiainministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Valtioneuvosto on, ottaen huomioon kiinteistökustannusten muutokset, päättänyt antaa asuinhuoneistojen vuokrien korottamisen enimmäismääristä ja ajankohdasta tämän päätöksen mukaisen yleishjeen.

2 §. Kiinteistökustannusten nousu huomioon ottaen on perusteltua aihetta vuokrien korottamiseen enintään 60 pennillä, jos asuinhuoneisto sijaitsee sellaisessa kiinteistössä, jonka osalta suoritetaan jätevesimaksusta annetun lain (610/73) nojalla jätevesimaksua, ja muussa tapauksessa 35 pennillä huoneistoalan neliömetriltä kuukaudessa.

3 §. Mitä 2 §:ssä on sanottu, ei koske vuokraa:

- 1) jota suoritetaan joulukuun 31 päivän 1974 jälkeen valmistuneessa talossa sijaitsevasta asuinhuoneistosta;
- 2) jota suoritetaan joulukuun 31 päivän 1974 jälkeen alkaneen vuokrasuhteen nojalla hallitusta asuinhuoneistosta, jos huoneistoa sitä ennen ei ole käytetty vuokrahuoneistona; tai
- 3) jonka tuomioistuin on vahvistanut suoritettavaksi joulukuun 31 päivänä 1974 jälkeen.

4 §. Huoneistoalalla tarkoitetaan 2 §:ssä vuokrasopimuksessa ilmoitettua huoneiston neliömetrimäärää tai jollei sopimuksessa ole sitä mainittu, sitä vuokralaisen käytössä olevaa huoneiston vaakatasossa olevaa pinta-alaa, jota rajoittavat huoneistoa ympäröivien seinien sisäpinnat, ottamatta kuitenkaan lukuun hormi-ryhmien, putkikanavien, pilarien ja kantavien seinien käsittämää alaa.

5 §. Milloin päävuokralainen tai muu henkilö, jonka välittömässä hallinnassa asuinhuoneisto on, on vuokrannut siitä osan toi-

selle 2 §:ssä tarkoitettu korotus lasketaan sen huoneistoalan mukaan, joka on alivuokralaisen yksinomaisessa käytössä. Mikäli asuinhuoneisto tällaisessa tapauksessa käsittää enintään yhden huoneen ja keittiön, korotusta laskettaessa saadaan ottaa huomioon enintään puolet koko huoneistoalasta.

167. ASETUS LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 7 p:nä 1975.
(Suomen AsK 845/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:133)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen (184/62) 4, 12, 13 ja 19 §, näistä 12 § sellaisena kuin se on 7 päivänä marraskuuta 1969 annetussa asetuksessa (670/69) ja 13 § sellaisena kuin se on 3 päivänä heinäkuuta 1974 annetussa asetuksessa (550/74), näin kuuluviksi:

4 §. Eläketurvakeskuksen tulee vakuutetun pyynnöstä antaa hänelle kirjallinen ilmoitus siitä työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti muunnetusta yhteenlasketusta palkkamäärästä, josta hänen työsuhteittensa perusteella on työeläkekassalle suoritettu vakuutusmaksuja.

12 §. Eläkehakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jolloin se on annettu tai postitse saapunut työeläkekassalle tai työntekijäin eläkeläissa, maatalousyrittäjien eläkeläissa tai yrittäjien eläkeläissa tarkoitettulle eläkelaitokselle tahi eläketurvakeskukselle taikka tällaisen laitoksen sitä varten valtuuttamalle asiamiehelle. Jollei hakija kehotuksen saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa toimita sille hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavaa lisäselvitystä tai jos hakemuksen käsittely on määrätty raukeamaan sen vuoksi, että hakija ei ole noudattanut 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua määräystä, katsotaan hakemus kuitenkin tehdyksi vasta silloin, kun työeläkekassalle on saapunut hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

13 §. Eläkehakemuksen ratkaisee sekä eläkkeen maksamisesta ja eläkkeeseen liittyvistä eläkelaitoksen muista tehtävistä huolehtii työeläkekassa, jollei työntekijä ole eläkelain alaisen viimeisen työsuhteen päättyessä tai sen jälkeen ollut työntekijäin eläkelain alaisessa työsuhteessa taikka harjoittanut maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain alaista yrittäjätoimintaa tahi jollei työntekijä eläkettä hakiessaan saa maatalousyrittäjien eläkelain mukaista sukupolvenvaihdoseläkettä taikka luopumiseläkelain (16/74) mukaista luopumiseläkettä. Jos kuitenkin työntekijälle hänen kuollessaan maksettiin jonkin edellä sanotun lain mukaista vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkettä tahi maatalousyrittäjien eläkelain mukaisista sukupolvenvaihdoseläkettä muusta eläkelaitoksesta, ratkaisee tämä eläkelaitos hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä koskevan hakemuksen ja huolehtii edellä mainituista muista tehtävistä. Muutolin noudatetaan, mitä työntekijäin eläkeasetuksen 12 §:ssä säädetään.

19 §. Paitsi niitä tehtäviä, joista on erikseen säädetty, eläketurvakeskus suorittaa työeläkekassan lukuun eri korvausta vastaan, sikäli kuin eläketurvakeskus ja työeläkekassa eivät ole toisin sopineet, ne vakuutusteknilliset työt, jotka koskevat vakuutetuista annettujen tietojen rekisteröimistä ja käsittelyä.

Työeläkekassan osallistumisesta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen eläketurvakeskuksen kustannusten korvaamiseen on vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkeasetuksen 17 §:ssä säädetään.

Työeläkekassaan noudatetaan soveltuvin osin, mitä työntekijäin eläkeasetuksessa on säädetty maksetuista eläkkeistä aiheutuvan eläkelaitosten kesken jakautuvan vastuun selvittämisestä ja selvityksen perusteella suoritettavasta hyvityksestä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

168. HELSINGIN KAUPUNGIN TERVEYDELLISTEN TUTKIMUSTEN
LABORATORION JA MAIDONTARKASTAMON SUORITTAMISTA
TEHTÄVISTÄ JA TOIMENPITEISTÄ PERITTÄVÄT MAKSUT.

Kaupunginhallituksen vahvistama marraskuun 10 p:nä
1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:178, 1966:62, 1969:152
ja 1973:195)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa terveydellisten
tutkimusten laboratorion ja maidontarkastamon suorittamista
tehtävistä ja toimenpiteistä perittävät maksut 1.1.1976
lukien seuraaviksi:

<u>Vesitutkimukset</u>	mk
Talovesitutkimus: aistinvarainen tarkastus, ominaisjohtokyky, siitä laskettu suolapitoisuus, pH, permanganaatinkulutus, rauta, ammonium, nitraatti, nitriitti, kloridi, kokonaiskovuus, kolimuotoiset bakteerit ja termotolerantit kolit	72
Talovesiden kemiallinen koostumus: em. kemialliset määriytykset	60
Lääkintöhallituksen suosituksen mukainen suppea talovesitutkimus: ulkonäkö, ominaisjohtokyky, ammonium, permanganaatinkulutus, rauta, koliryhmän bakteerit tai fekaaliset streptokokit	48
Lääkintöhallituksen suosituksen mukainen laaja talovesitutkimus: väri, haihdutusjäännös, ominais- johtokyky, pH, ammonium, fluoridi, permanganaatin- kulutus, kloridi, kokonaiskovuus tai kalsium ja magnesium, mangaani, nitraatti, rauta, koliryhmän bakteerit tai fekaaliset streptokokit	108
pH-luku, ominaisjohtokyky, kokonaiskovuus, ammonium, nitriitti, nitraatti, kloridi ja kloori- jäännös, kukin	7
Haihdutusjäännös	24
Hehkutusjäännös edellisen yhteydessä	12
Permanganaatinkulutus	10
Vapaa hiilihapo ja bikarbonaatti, kumpikin	7
Sulfaatti, fosfaatti, fluoridi, kukin	14-18
Rauta	8
Alumiini	20

Sinkki, kupari, mangaani, lyijy, kadmium kalsium, magnesium, kukin	10-36
Anioniaktiiviset pesuaineet	30
Tislattu vesi Pharmakopea Nordican mukaan	144
Kolimuotoiset bakteerit, lämpökestoiset kolit, fekaaliset streptokokit, kukin	18

Lisä- ja vieraat aineet elintarvikkeissa

Keinotekoiset makeuttamisaineet	36-96
Keinotekoiset elintarvikevärit, osoitta- minen ja tunnistaminen	24-60
Säilöntäaineet, osoittaminen	36-96
Säilöntäaineet, määrittäminen, kukin	48-96
Kaliumjodidi ruokasuolassa	30
Nitriitti	24-48
Nitraatti	36-72
Tina	18-60
Raskasmetallit, kukin	24-120
Fluori	84
Difenyyli, o-fenyyliifenoli ja tiabendatsoli, kukin	60
Pestisidien jäämät tehtävän vaikeudesta riippuen	48-360
Punkit kuivatuissa hedelmissä	12-36
Hyönteiset elintarvikkeissa	12-36
Jyrsijän karvat ja ulosteet	36-60

Maitotutkimukset

Tuottajamaito	18
Tankki- ja imukeräysreitin sekamaito	20
Täydennysmaito	21
Raakamaito	20
Kulutukseen tarkoitettu nestemäinen maitotuote:	
- maito ja kerma	24
- kuorittu maito	28
- piimät	31
- kirnupiimä	35
- viili	24
Irtonaisena myytävä ja tarjoiltava nestemäinen maitotuote:	
- maito ja kerma	15
- kuorittu maito	19
- piimät	23
- kirnupiimä	27
Utaretulehdusnäyte	15
seuraavat samaan tutkimukseen liittyvät, kukin	5
Bakteerien resistenssin määrittäminen	15
Maitoon lisätty vesi	12
Maitosokeri	30
Rasva	10

Muut elintarviketutkimukset

pH-luku	7-12
Kosteus	18-78
Tuhka	19-60
Keitto- tai paistokoe	15
Mikroskooppinen tarkastus	12-36
Aistinvarainen arvostelu	19-59
Perunan laadun arvostelu	36
Perunan keittokoe	36
Suolasienet (ph, kuiva-aine, tuhka ja suola)	78
Hunaja-asetuksen mukainen tutkimus	144
Supistettu hunajatutkimus (ulkonäkö, pH, kosteus, HMF, diastaasi, sakkaraasi ja mikroskooppinen tarkastus)	120
Sakkaroosi ja pelkistävät sokerit	60-84
Maitosokeri	48-96
Tärkkelys	55-79
Raakavalkuainen	36-60
Kokonaisrasva	36-60
Jodiluku	42-60
Peroksidiluku	24-46
Happoluku	28-50
Rasvahappoanalyysi kaasukromatografisesti	84-180
Kalan trimetyyliamiini- ja haihtuva tyyppi	35
Hivenmetallit, kukin	18-60
C-vitamiini	30-78
Muut vitamiinit	Laskutetaan vaikeusasteen mukaan

Mikrobiologiset tutkimukset

- tavallisimmat mikrobit (mikrobien koko määrä, kolimuotoiset, homeet ja hiivat), kukin	15
- Salmonella, anaerobit	20
- Salmonella, ulostenäytteet	7
- mikrobien vaativampi tunnistaminen	25-40
- elintarvikkeen yksinkertainen mikrobiologishygieninen laadunmääritys (mikrobien koko määrä, kolimuotoiset, pH, aistinvarainen arvostelu)	35-45
- elintarvikkeen vaativampi mikrobiologishygieninen laadunmääritys	45-65
- elintarvikkeen tutkiminen ruokamyrkytyksen varalta	60

Käyttö- ja kulutustarvikkeet

Asetuksen mukainen astiatutkimus, liuotus	19
Edelliseen liittyvät metallimääritykset, kukin	19-30
Pesuaineiden ja kosmeettisten valmisteiden tutkiminen	Laskutetaan vaikeusasteen mukaan
Ruokailuvälineiden bakteriologinen tutkimus	30

Radiokemialliset tutkimukset

Mittausvalmiin - . - tai -preparaatin mittaus	1,50-20
Radiohiililiuoksen aktiivisuuden määrittäminen	50
Muut radiokemialliset tutkimukset	Laskutetaan vaikeusasteen mukaan

Samalla kaupunginhallitus päätti määrätä maksujan osalta seuraavaa:

Terveyslautakunnan ja sen määräämien valvontaviranomaisten suorittamista valvontatehtävien edellyttämistä tutkimuksista ei peritä maksua.

Laboratorion näytteenottajan suorittaessa näytteenoton yksityishenkilön tai toiminimen tilaamaa tutkimusta varten peritään tutkimusmaksun lisäksi näytteen ottamisesta korvaus.

Tutkimuksista ja määräyksistä, joita ei ole mainittu taksassa, peritään laboratorion johtajan määräämä maksu, joka lasketaan työn suorittamiseen kuluneen ajan ja muiden kustannusten perusteella verrattuna vastaavanlaisen toimenpiteen hintaan. Tutkimustodistuksista ei kanneta erityistä maksua, mutta laajemmista neuvoa antavista lausunnoista voidaan periä maksu.

Vieraan kunnan laitosten ja ulkokuntalaisten (yksityisten ja toiminimien) tilaamista tutkimuksista peritään maksut 25 %:lla korotettuina. Vieraan kunnan laitoksen ja viranomaisen toimittamista tutkimuksista suoritettavat maksut peritään ilman edellä mainittua 25 %:n korotusta, mikäli tästä on kaupungin ja asianomaisen kunnan kanssa tehty sopimus.

Mikäli tutkimus suoritetaan kiireellisenä ja tästä tai muusta pakottavista syistä aiheutuu ylityötä, peritään tutkimusmaksun yhteydessä lisäksi välittömät ylityökorvaukset. Sarjatyönä suoritetuista tutkimuksista voidaan tehtävän laadun mukaan myöntää alennus.

Maksut on suoritettava 14 päivän kuluessa laskun päiväyksestä.

**169. SISÄASIAINMINISTERIÖN PÄÄTÖS SUOMEN RAKENTAMIS-
MÄÄRÄYSKOKOELMAN VOIMAANSAATTAMISESTA.**

Annettu marraskuun 12 p:nä 1975.

(Suomen AsK 867/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:62, 1964:115, 1969:153,
1971:183, 1972:100 sekä 101)

Sisäasiainministeriö on 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 1 §:n 2 ja 4 momentin nojalla päätännyt:

1 §. Milloin uudisrakennuksen rakentamiseen tai muuhun rakentamistoimenpiteeseen on haettava rakennuslupa taikka rakennusasetuksen (266/59) 50 tai 121 §:ssä tarkoitettu lupa, on sen lisäksi, mitä rakennuslaissa (370/58) ja rakennusasetuksessa on säädetty, rakentamisessa noudatettava Suomen rakentamismääräyskokoelmassa annettuja määräyksiä.

Suomen rakentamismääräyskokoelmaa julkaisee sisäasiainministeriö. Kokoelma on saatavissa maksua vastaan valtion painatuskeskuksesta.

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1976.

Tällä päätöksellä kumotaan:

rakennusten palonkestävyydestä 22 päivänä toukokuuta 1962 annettu sisäasiainministeriön päätös (327/62) siihen myöhemmin tehtyinen muutoksineen,

uloskäytävistä 24 päivänä syyskuuta 1964 annettu sisäasiainministeriön päätös (489/64) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen,

rakennuspiirustuksista 2 päivänä elokuuta 1972 annettu sisäasiainministeriön päätös (603/72), sekä

rakennusten vähimmäiskuormista 1 päivänä lokakuuta 1973 annettu sisäasiainministeriön päätös (763/73).

Edellä 2 momentissa kumottuja määräyksiä saadaan kuitenkin noudattaa 1 §:n 1 momentissa tarkoitettussa rakentamisessa, jos rakentamistoimenpiteeseen on haettu lupaa ennen 1 päivää tammiukuuta 1978.

170. ERAIDEN ASUNTOLAINOJEN KORKO.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 13 p:ltä 1975.
(Suomen AsK 863/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:101)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä 22 päivänä huhtikuuta 1966 annetun asuntotuotantolain (247/66) 24 §:n nojalla, verrattuna 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) 9 §:ään, sellaisena kuin se on 17 päivänä huhtikuuta 1959 annetussa laissa (176/59) ja 20 §:ään, päättänyt:

Asuntotuotantolaissa (488/53) sekä asuntolainoista, -takui-
sta ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 an-
netussa laissa (224/49) tarkoitettujen asuntolainojen
korkeus on toistaiseksi oleva

- 9 prosenttia vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina
1949-1953;
- 8 prosenttia vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina
1954-1956;
- 7 prosenttia vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina
1957-1960;
- 6 prosenttia vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina
1961-1964; sekä
- 3 prosenttia vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina
1965-1966.

Milloin korko, jonka lainansaaja on velkakirjassa sitou-
nut enintään suorittamaan, on 1 momentissa määrättyä
korkoa pienempi, 1 momentissa tarkoitettun asuntolainan
korkeus on toistaiseksi oleva mainitun velkakirjassa määrä-
tyn enimmäiskoron suuruinen.

Sama on voimassa asuntolainaehtoisina työllisyyden tur-
vaamiseksi sekä auto- ja moottoripyöräveron tuotosta
asuntotuotannon edistämiseen myönnettyjen lainojen korosta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, ja
sillä kumotaan asuntolainojen korosta 4 päivänä lokakuuta
1966 annettu valtioneuvoston päätös (503/66).

171. ASETUS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN 9 §:n
VÄLIAIKAISESTA MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 14 p:nä 1975.
(Suomen AsK 852/75)
(Vrt. kunn. as.- kok. 1962:32)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 9 § väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

9 §. Työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettua eläketurvan tarkistusta varten sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa joka kalenterivuodeksi palkkaindeksiluvun käyttäen perusteena yleistä palkkatasoa edellisen vuoden syyskuussa.

Tätä asetusta sovelletaan vahvistettaessa palkkaindeksilukua vuodeksi 1976.

172. ASETUS LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN 9 §:n VÄLIAIKAISESTA MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 14 p:nä 1975.
(Suomen AsK 853/75)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen (184/62) 9 § väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

9 §. Työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettua eläketurvan tarkistusta varten sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa joka kalenterivuodeksi palkkaindeksiluvun käyttäen perusteena yleistä palkkatasoa edellisen vuoden syyskuussa.

Tätä asetusta sovelletaan vahvistettaessa palkkaindeksilukua vuodeksi 1976.

173. DESINFIOIMISLAITOKSEN MAKSUJEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 17 p:ltä 1975
(Vrt. kunn. as.- kok. 1974:1)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa kaupungin desinfiomislaitoksen suorittamista tehtävistä ja toimenpiteistä perittävät maksut 1.1.1976. alkaen seuraaviksi:

1. SYÖPÄLÄISTEN HÄVITTÄMINEN

1	huoneen desinsektio	45 mk
2	" "	50 "
3	" "	55 "
4-5	" "	60 "

2. ASUNTO- JA VARASTOTUHOELÄINTEN HÄVITTÄMINEN

A. Huonekohtainen veloitus

1	huoneen desinsektio	40 mk
2	" "	45 "
3	" "	50 "
4-5	" "	60 "
6-7	" "	70 "
8-9	" "	85 "
10-50	" "	ä 9 mk/huone
50-100	" "	ä 8,50 mk/huone
yli 100	" "	ä 8 mk/ huone

Keittiö lasketaan yhdeksi huoneeksi.

B. Pinta-alojen mukaan

käytetään konttoreissa, myymälöissä,
varastoissa ja niihin verrattavissa.

50-120	m ²	0,85 mk/m ²
121-200	"	0,80 "
201-400	"	0,75 "
401-1000	"	0,70 "
yli 1000	"	0,65 "

3. DESINFIOINNIT

vaatteet	5 mk/kg
huonekalut ja niihin verrattavat	10 mk/kpl
suuremmista eristä, kuten sairaaloiden infektiovaatteiden formalisointi	1,50mk/kg

4. ROTTIEN HÄVITTÄMINEN

A.	VUOSISOPIMUKSET	100 mk/vuosi
B.	PISTE (Kertahävitys)	50 " "

Suurissa kiinteistöissä, joihin kuuluu useita rakennuksia, maksut peritään laskettujen työ- ja ainekustannusten perusteella, lisätynä laitoksen omakustannuslisällä, kuitenkin niin, että alin maksu on 100 mk/ vuosi.

Samalla kaupunginhallitus päätti määrätä maksujen osalta seuraavaa:

Kohdan 2 A ja B mukaisia hinnoitteluperusteita voidaan alentaa tai korottaa enintään 20 %:lla, jos torjunta-aineiden kulutus ja käytetty työaika poikkeaa huomattavasti keskiarvosta verrattuna muihin vastaavanlaisiin samansuuruisiin työkohteisiin.

Niistä laitoksen palveluista, joista ei ole määrätty tässä taksassa, peritään laitoksen johtajan määräämä maksu, joka lasketaan kuluneen työajan ja palveluihin liittyvien muiden kustannusten perusteella.

Virka-ajan ulkopuolella tehdystä työstä veloitetaan todelliset kustannukset.

174. VEROHALLITUKSEN PÄÄTÖS VUODELTA 1975 TOIMITETTAVASSA VEROTUKSESSA NOUDATETTAVISTA LUONTOISETUJEN LASKENTAPERUSTEISTA.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1975.
(Suomen Ask 961/75)

Verohallitus on 31 päivänä joulukuuta 1974 annettun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 20 §:n 6 kohdan nojalla määrännyt, että asunto- ja muu luontoisetu, jonka verovelvollinen on saanut vastikkeena työstä, tehtävästä tai palveluksesta, on arvioitava vuodelta 1975 toimitettavassa verotuksessa seuraavien perusteiden mukaan:

1 §. Asuntoedun, sähkön käyttöoikeuden ja ravintoedun raharvot ovat, mikäli 2 ja 4 §:stä ei muuta johdu, seuraavat:

Kaupungissa tai kauppalassa		Maalaiskunnassa	
Asunto valmistunut ennen v. 1960 tai vuotta 1960 myöhemmin		Asunto valmistunut ennen v. 1960 tai vuotta 1960 myöhemmin	
mk	mk	mk	mk

1 a) Asuntoetu ilman
lämpöä neliömetriltä
kuukaudessa:

asunnossa keskuslämmitys	4,40	5,20	3,20	3,90
asunnossa uunilämmitys	2,10	2,30	1,50	1,70

b) Asuntoetu lämpöineen neliömetriltä
kuukaudessa:

asunnossa keskuslämmitys	5,00	5,80	3,80	4,50
asunnossa uunilämmitys	2,70	2,90	2,10	2,30

c) Asuntoetu yhteis-
huoneessa lämpöineen ja
valoineen kuukaudessa:

asunnossa keskuslämmitys	39,00	45,00	30,00	35,00
asunnossa uunilämmitys	22,00	24,00	18,00	19,00

	Kaupungissa tai kauppalassa	Maalaiskunnassa
2 a) Asuntoetuun liit- tyvä rajoitettu sähkön- käyttöoikeus neliömet- riltä kuukaudessa (valaistus ja pienten sähköä kuluttavien lait- teiden sähkönkulutus)	0,24	0,24
b) Asuntoetuun liittyvä rajoit- tamaton sähkönkäyttöoikeus neliö- metriltä kuukaudessa (ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä)	0,43	0,43
3 a) Ravintoetu päivässä		
I luokka	19,00	19,00
II luokka	5,00	5,00
b) Ravintoetu, yksi ateria päi- vässä		
I luokka	9,00	9,00
II luokka	2,50	2,50
4 a) Asuntoetu yhdessä huoneessa sekä ravinto, valo ja lämpö kuukaudessa	210,00	190,00
b) Asuntoetu yhteishuoneessa sekä ravinto, valo ja lämpö kuukaudessa	190,00	180,00

Sellaisen merimiespalveluksessa olevan henkilön, joka ei suorita tulostaan merimiesveroa, asuntona ja ravintona saaman luontoisedun raha-arvo on 120 markkaa kuukaudessa.

Ravintoetu kuuluu I luokkaan, mikäli ravintoedun hankkimisesta työnantajalle aiheutuvat välittömät menot etua kohden ovat suuremmat kuin I luokan ravintoedun raha-arvo. Muussa tapauksessa ravintoetu kuuluu II luokkaan. Ravintoedun luokkaa määrättäessä palkansaajan työnantajalle ravintoedusta suorittamaa määrää ei oteta huomioon.

2 §. Mikäli asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja asuntoetujen arvoja korkeamman tai alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa korottaa tai alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja asuntoetujen arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja korottaa tai alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Edellä olevan mukaisesti kunnassa määrättyjä asuntoedun arvoja voidaan asunnon laatu- ja varustetason perusteella kunkin asunnon osalta erikseen korottaa tai alentaa, kuitenkin enintään 30 prosentilla.

3 §. Milloin verovelvollinen tai hänen perheensä on käyttänyt yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, arvioidaan tällaisen autoedun raha-arvo autoluokan mukaan seuraavasti:

	Markkaa tai kuukaudessa	ajopäiväkirjan tai muun luotettavan selvityksen perusteella penniä kilo- metriltä vuodessa
I autoluokassa, sylinteritilavuus enintään 1300 cm ³ :		
vapaa autoetu	340,00	34
auton käyttöetu	230,00	23
II autoluokassa sylinteritilavuus yli 1300 cm ³ mutta enintään 2500 cm ³ :		
vapaa autoetu	440,00	44
auton käyttöetu	310,00	31
III autoluokassa, sylinteritilavuus yli 2500 cm ³ :		
vapaa autoetu	560,00	56
auton käyttöetu	430,00	43

Vapaa autoetu on kysymyksessä silloin, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset, ja auton käyttöetu silloin, kun palkansaaja suorittaa ainakin poltto- ja voiteluainekulut tai muun astaavan osan auton kustannuksista.

Autoedun raha-arvoa on korotettava 150 markalla kuukaudessa tai 15 pennillä kilometriä kohden, milloin auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

Autoetua arvioitaessa luetaan yksityisajoiksi auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

4 §. Sellaisen muun edun kuin asuntoedun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää hintaa.

175. ASETUS KUNTIEN JA KUNTAINLIITTOJEN VALTIONOSUUKSISTA JA -AVUSTUKSISTA.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1975.
(Suomen AsK 875/75)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista 19 päivänä tammikuuta 1973 annetun lain (35/73) 23 §:n 1 momentin ja 33 §:n nojalla, sellaisena kuin ensiksi mainittu on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1104/74):

1 §. Menoista ja tuloista, jotka kohdistuvat muunkin kuin sen tehtävän hoitamiseen tai hankkeen toteuttamiseen, mistä aiheutuviin kustannuksiin suoritetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain, jäljempänä valtionosuuslain, mukaista valtionosuutta, otetaan valtionosuutta määrättäessä huomioon sen suuruinen määrä, mikä niistä on asianmukaisin perustein laskettuna tai laskenta-perusteiden puuttuessa arvioituna katsottava tulevan viimeksi mainitun tehtävän tai hankkeen osalle.

2 §. Milloin kunnan palkanlaskennasta, maksuliikkeestä, kirjapidosta, tietoliikenteestä, tietojenkäsittelystä tai muusta sellaisesta huolehditaan keskitetysti myös laitoksen toimintaa tai muuta tehtävän hoitoa välittömästi palvelevien tehtävien osalta, pidetään näiden osuutta keskitettyjen toimintojen kustannuksista valtionosuuslain 5 §:n 8 kohdassa tarkoitettuina laitoksen tai muun tehtävän hoidon välittöminä hallintokustannuksina.

Käyttökustannuksina pidettävät vuokra-arvot määräytyvät valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan.

3 §. Valtioneuvosto voi tarvittaessa antaa valtion asianomaisille viranomaisille yleisiä ohjeita siitä, onko kustannuksia valtionosuuslain 8 §:n 1 momentin mukaan pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina, sekä siitä, miten lain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettut kotimaisen tuotannon edistämistä ja kotimaisen työvoiman käyttöä koskevat näkökohdat tulee ottaa huomioon harkittaessa edellytyksiä valtionosuuden suorittamiseen.

Ennen 1 momentissa mainittujen ohjeiden antamista on kuultava kuntien keskusjärjestöjä ja tarpeen mukaan myös asianomaisia kuntainliittojen keskusjärjestöjä.

4 §. Valtionosuuslain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettussa perustamissuunnitelmassa on rakentamis- tai muun hankkeen toteuttamistarpeen arvioimiseksi selvitettävä niiden palvelujen tarve, joiden antamista varten hanke toteutettaisiin, ja tällöin myös sen väestön tai ryhmän suuruus, jota hanke palvelisi.

Samoin on selvitettävä, miten palvelujen tarve tulisi hankkeen toteuttamisen avulla tyydytetyksi ottaen huomioon ne muut laitokset tai järjestelyt, joihin voitaisiin turvautua.

Perustamissuunnitelmassa on rakentamis- tai muusta hankkeesta selvitettävä pääpiirteittäin niiden toimintojen tilan tarve, joita hanke palvelisi, sekä hankkeen laajuus ja laatuluokitus. Tarvittavasta maa-alueesta on esitettävä alustavat tiedot.

Alustavissa arvioissa, jotka koskevat hankkeesta aiheutuvia perustamiskustannuksia ja vuotuisia käyttökustannuksia, tulee ottaa huomioon myös tarpeelliset kalusto-, laite- ja muut hankinnat sekä henkilökunnan tarve samoin kuin niistä aiheutuvat kustannukset.

5 §. Valtion asianomaisen viranomaisen tulee ennen perustamissuunnitelman hyväksymistä pyytää siitä valtion talonrakennushankkeista annetussa asetuksessa (168/71) mainitun rakennusasiain neuvottelukunnan lausunto sekä ennen toteuttamishankkeen hyväksymistä saattaa valtiosuoslain 10 §:ssä tarkoitettu toteuttamishankkeen rakennushallituksen tarkastettavaksi noudattaen soveltuvin osin, mitä sanotussa asetuksessa on valtion tukemista rakennushankkeista säädetty.

6 §. Valtiosuoslain 16 §:n 1 momentissa tarkoitettuna hyväksyttävänä maksusuunnitelmana voidaan pitää kauppa-, hankinta- tai urakkasopimuksen mukaisia maksuerien suorittamisjärjestystä edellyttäen, ettei tämä ole ilmeisessä epäsuhteessa muihin sopimusehtoihin tai yleiseen käytäntöön nähden ja että toimittava tavara tai työsuoritus arvoltaan kulloinkin vastaa, mahdollinen vakuus huomioon ottaen, maksuerien mukaisia suorituksia.

7 §. Valtiosuoslain 17 §:n 2 momentissa ja 19 §:n 2 momentissa tarkoitettut selvitykset on annettava valtion asianomaiselle viranomaiselle tarkoitusta varten vahvistettujen kaavojen mukaan laadittuina tarpeelliset liittet oheistaen.

Kaavat vahvistaa valtion asianomainen viranomainen hankittuaan sisäasiainministeriön ja valtiovarainministeriön lausunnon.

Kaavoissa on pyrittävä tarpeelliseen yhdenmukaisuuteen ja siihen, että menot ja tulot voidaan mahdollisuuksien mukaan selvittää kirjanpidon mukaisesti ryhmiteltyinä sekä saada tehtävän asianmukaisen hoitamisen arvioinnin ja valtiosuuden suorittamisen edellytysten kannalta tarpeelliset tiedot. Kaavaan sisällytetään laskelma valtiosuudesta ja siitä suoritteista ennakoista sekä loppuerästä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut selvitykset on asianmukaisesti allekirjoitettava kunnan tai kuntainliiton puolesta ja asianomaisten viranhaltijoiden vakuutettava oikeiksi.

8 §. Toimitettaessa valtion asianomaiselle viranomaiselle valtionosuuslain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettut selvitykset on annettava tiedot siitä, miten valtionosuuslain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettut kotimaisen tuotannon edistämistä ja kotimaisen työvoiman käyttöä koskevat näkökohdat tullaan hanketta toteutettaessa ottamaan huomioon.

Sekä perustamis- että käyttökustannusten valtionosuuden suuruuden määrittämisestä ja loppuerän maksamista varten valtion asianomaiselle viranomaiselle toimitettavan selvityksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot siitä, onko hankinnoissa, joista aiheutuviin kustannuksiin valtionosuus olisi suoritettava, otettu huomioon valtionosuuslain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettut näkökohdat.

9 §. Valtionosuuslain 23 §:ssä tarkoitettu vakuuttamisvelvollisuus koskee vakuuttamista yleisesti sovelletuin vakuutus- ehdoin tulipalon ja muun kokemusperäisesti sellaiseen laitokseen liittyvän olennaisen vahingonvaaran varalta.

10 §. Hakemus valtionosuuslain 23 §:n 1 momentissa tarkoitettun yleisen vapautuksen myöntämiseksi vakuuttamisvelvollisuudesta on tehtävä sisäasiainministeriölle.

Yleinen vapautus vakuuttamisvelvollisuudesta on myönnettävä, mikäli kunnalla tai kuntainliitolla on riiväväksi katsottava rahasto, jonka tarkoituksena on 9 §:ssä tarkoitetuista vahingoista aiheutuniden menetysten korvaaminen ja jota kartutetaan asianmukaisin perustein, taikka mikäli on muutoin katsottava, että vakuuttamisvelvollisuuden piiriin kuuluvalle omaisuudelle aiheutuva vahinko voidaan kunnan tai kuntainliiton toimesta korvata aiheuttamatta kohtuutonta raskautta kunnan tai kuntien taloudelle.

Mikäli olosuhteet yleisen vapautuksen myöntämisestä muuttavat niin, ettei 2 momentissa mainittuja edellytyksiä enää ole olemassa, valtioneuvosto voi sisäasiainministeriön esityksestä peruuttaa myöntämänsä yleisen vapautuksen vakuuttamisvelvollisuudesta.

11 §. Mitä 10 §:n 2 ja 3 momentissa on säädetty, koskee soveltuvin osin valtion asianomaisen viranomaisen ratkaistavaa laitoksen vapauttamista vakuuttamisvelvollisuudesta.

12 §. Mitä tässä asetuksessa säädetään valtionosuudesta, koskee, jollei valtionosuuslain 31 §:stä muuta johdu, soveltuvin osin myös valtionavustusta.

13 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sisäasiainministeriö.

176. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS ERÄIDEN
ELATUSAPUJEN KOROTTAMISESTA ELINKUSTANNUSINDEKSIIN
NOUSUN JOHDOSTA.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1975.
(Suomen AsK 888/75)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:188)

Eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (660/66) 1, 2 ja 4 §:n sekä 9 §:n 3 momentin ja samana päivänä annetun asetuksen (661/66) 1 §:n sekä sosiaali- ja terveysministeriön tehtävistä eräissä sosiaalihuollon alaan kuuluvissa asioissa 31 päivänä toukokuuta 1968 annetun asetuksen (320/68) 2 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt:

1 §. Elinkustannusindeksiin (elokuu 1938-heinäkuu 1939=100) lokakuun 1975 indeksiluku on noussut 18 prosenttia viimeksi tapahtunutta elatusapujen korottamista vastanneesta indeksiluvusta, minkä vuoksi elatusapuja on eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain 2 §:n mukaan korotettava niin kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Korotuksen määrä on 15 prosenttia eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain 9 §:n 3 momentissa säädetystä elatusavun määrästä.

3 §. Korotus koskee päätöksellä tai sopimuksella viimeksi ennen 1 päivää tammikuuta 1975 vahvistettua elatusapua, jota

- 1) joku on avioliittolain tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaisesti velvoitettu tai sitoutunut suorittamaan määräajoin;
- 2) työntekijä tekemättä sitä vastaan työtä saa huoltoapulain 5 §:n nojalla;
- 3) vahingonkorvauslain säännösten nojalla on velvoitettu suorittamaan vahingonkorvauksena määräajoin; tai
- 4) rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain nojalla suoritetaan toistuvasti maksettavina korvauksina tulojen tai elatuksen vähentymisestä taikka elatusvelvollisen menetyksestä.

4 §. Tämä päätös ei koske sellaista elatusapua, jonka määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu 1 päivänä tammikuuta 1975 tai sen jälkeen, vaan se on korotettava vasta seuraavana elatusapujen korottamisajankohtana.

5 §. Korotus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

177. HELSINGIN KAUPUNKIIN TYÖSUHTEESSA OLEVIEN
OMAA AUTOAAN KULJETTAVIEN KUORMA-AUTON-
KULJETTAJIEN AJOTAKSAT JA SOPIMUSMÄÄRÄYK-
SET (NS. LISTA-AUTOT).

Henkilöstöasiain lautakunnan hyväksymät marras-
kuun 22 p:nä 1975.

Lista-autojen ajotaksa (tuntipalkka)

Henkilöstöasiain lautakunnan päätöksen mukaan kaupunkiin työ-
suhteessa oleviin omaa autoaan kuljettaviin kuorma-auton-
kuljettajiin (ns. lista-autot) nähden noudatetaan 17.11.1975
alkaen seuraavaa tuntiajotaksaa:

Kuorma-autojen tuntiajotaksa

Lista-auton kokonaispaino kg	Ilman kuormaus- nosturia	Ajotaksa mk/tunti		
		kuormausnosturin enintään 3500kpm	3501- 6500kpm	6501- 10000kpm
10 000 - 11 999	34,35 mk/t	43,45 mk/t	46,45mk/t	56,95mk/t
12 000 - 13 999	36,35	45,45	48,45	58,95
14 000 - 16 999	40,15	49,25	52,25	62,75
17 000 - 19 999	46,25	55,35	58,35	68,85
20 000 - 24 999	50,65	59,75	62,75	73,25
25 000 - 29 999	54,75	63,85	66,85	77,35
30 000 - 34 999	59,35	68,45	71,45	81,95

Kolmikaatolaitteella varustettuihin autoihin
nähdn sovelletaan lähinnä korkeamman maksu-
luokan tuntiajotaksaa.

Vaihtolavakuljetuksista suoritetaan lisämaksu

	Vetolaite	
	8000Rp	12000kp
yksi vaihtolava	mk 7,90/t	mk 9,40/t
kaksi vaihtolavaa	11,10/t	12,60/t
kolme vaihtolavaa	14,30/t	15,80/t

Vintturilla (käyttökuntoisella) varustettu
kuormausnosturi:

Vintturillisä mk 1,60 kaikilta työtunneiksi
laskettavilta tunneilta.

Lista-autojen urakkatyö

Urakkatyössä vähennetään urakka-ansiosta 17.11.1975 alkaen kaupungille aiheutuvien sosiaalikulustannusten korvauksena mk 2,75/työtunti.

178. JUHLAVALAISTUKSEN JÄRJESTÄMINEN ITSENÄISYYS-
PÄIVÄNÄ JA UUDEN VUODEN AATTONA.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 24 p:ltä
1975.

Kaupunginhallitus päätti, kumoten aikaisemmin juhla-
valaistuksen järjestämisestä Itsenäisyyspäivänä ja uuden
vuoden aattona tehdyt päätökset,

kehottaa kiinteistövirastoa yhteistoiminnassa sähkö-
laitoksen kanssa vuosittain järjestämään kaupungin omistamien
niiden rakennusten ikkunoihin, joiden julkisivut ovat Kaup-
patorille ja Senaatintorille päin, juhla-valaistuksen Itse-
näisyyspäivän iltana kello 17-21 väliseksi ajaksi,

kehottaa kaupungin virastoja ja laitoksia vuosit-
tain huolehtimaan siitä, että niiden julkisivun puoleisissa
huoneissa pidetään valot palamassa samana aikana,

kehottaa kiinteistövirastoa yhteistoiminnassa
sähkölaitoksen kanssa vuosittain järjestämään kaupungin virasto-
jen Aleksanterinkadun varrella olevien ikkunoiden juhla-
laistuksen uuden vuoden aattona kello 17-01.00 väliseksi
ajaksi samoin kuin Kaupungintalon, Finlandia-talon ja Kallion
virastotalon juhla-valaistuksen samana aikana ja

oikeuttaa yleisjaoston päättämään myös muiden kau-
pungin rakennusten mahdollisesta juhla-valaistuksesta puheena
olevina päivinä sekä hyväksymään järjestelyistä aiheutuvat
kustannukset maksettaviksi kaupunginhallituksen yleisistä
käyttövaroista.

179. OIKEUSMINISTERIÖN PÄÄTÖS ERÄIDEN ULOSMITTAAMATTA JÄTETTÄVIEN PALKAN MÄÄRIEN KOROTTAMISESTA ELINKUSTANNUSINDEKSIIN MUUTOSTA VASTAAVASTI.

Annettu marraskuun 25 p:nä 1975.
(Suomen AsK 907/75)

Ulosmittaamatta jätettävästä palkan määrästä 14 päivänä joulukuuta 1973 annetun asetuksen (905/73) 5 §:n nojalla oikeusministeriö on päättänyt:

1 §. Elinkustannusindeksin (lokakuu 1951 = 100) lokakuun 1975 indeksiluvun noustua 17,1 prosenttia lokakuun 1974 indeksilukuun verrattuna korotetaan ulosmittaamatta jätettävästä palkan määrästä annetun asetuksen (905/73) 1 §:ssä tarkoitettu määrä, jonka velallisen katsotaan tarvitsevan seuraavaan palkanmaksupäivään asti itsensä ja puolisonsa sekä hänen elatuksensa varassa olevien omien ja puolisonsa lasten ja ottolasten elatukseen, velallisen omalta osalta 14,90 markkaan ja jokaisen edellä mainitun omaisen osalta 6,10 markkaan päivää kohti.

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

180. VEROHALLITUKSEN PÄÄTÖS RAJOITETUSTI VEROVELVOLLISEN OPISKELIJAN TAI HARJOITTELIJAN LÄHDEVEROSTA VAPAAN PALKAN MÄÄRÄSTÄ.

Annettu marraskuun 27 p:nä 1975.

(Suomen AsK 943/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:131 ja 186)

Verohallitus on rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta annetun lain 4 a §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (469/74), nojalla määrännyt palkasta, jonka opiskelunsa tai harjoittelunsa vuoksi Suomessa kalenterivuoden aikana enintään sadan päivän ajan oleskeleva rajoitetusti verovelvollinen saa valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä opiskelunsa tai harjoittelunsa välittömästi liittyvästä työstä, seuraavaa:

Rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoittelijan elatusta varten välttämättömän palkan määrä, josta lähdeveroa ei ole suoritettava, on vuoden 1976 aikana maksettua palkasta tuhatkaksisata markkaa kuukaudelta tai palkan maksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta neljäkymmentä markkaa päivältä.

181. ASETUS TERVEYSKESKUKSESSA PERITTÄVISTÄ MAK-
SUISTA JA KORVAUKSISTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettun marraskuun 28 p:nä 1975.
(Suomen ASK 904/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:34)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä lisätään terveyskeskuksessa perittävistä maksuista ja korvauksista 10 päivänä maaliskuuta 1972 annettuun asetukseen (206/72) uusi 6 a § seuraavasti:

6 a §. Niissä terveyskeskuksissa, joihin kansanterveyslain voimaanpanosta annetun lain (67/72) 4 §:n mukaan 1 päivänä tammikuuta 1976 tai sen jälkeen siirretty sairaala terveyskeskuksen toiminnassa käytettäväksi, voidaan kuitenkin tällaisen sairaalan osalta, noudattaa eräistä sairaanhoitolaitosten maksuista, korvauksista ja palkkioista annetun asetuksen (178/61) 4, 6 ja 9 §:n mukaisia maksuja vuoden 1979 loppuun saakka siirtohetkellä voimassa olleiden päätösten edellyttämässä laajuudessa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

182. LAKI VAJAAMIELISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 28 päivänä 1975.

(Suomen AsK 902/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:32)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 7 päivänä maaliskuuta 1958 annettuun vajaamielislakiin (107/58) uusi 25 c § seuraavasti:

25 c §. Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) säännöksiä on vuonna 1976 noudatettava vajaamielislain nojalla suoritettavaan valtionapuun vain käyttökustannuksiin suoritettavan valtionosuuden ennakon ja loppuerän osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

183. ASETUS VUOSILTA 1973 JA 1974 MAKSETTUJEN TYÖN-
ANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUJEN JAKAUTUMISESTA.

Annettu marraskuun 28 p:nä 1975.

(Suomen AsK 905/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:161, 186 ja 1974:252, 254)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 16 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (957/72), nojalla:

1 §. Vuosilta 1973 ja 1974 maksetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

		Palkka maksettu vuonna 1973	1.4. tai sen jälkeen %	Palkka maksettu vuonna 1974 %
	Palkka makset- tu ennen 1.4.1973			
1) työnantajan lapsilisämaksua	7/29		21,266	21,329
2) työnantajan kan- saneläkemaksua	16/29		54,430	54,295
3) työnantajan sai- rausvakuutusmaksua	6/29		24,304	24,376

2 §. Tällä asetuksella kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen 1 a §, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1973 annetussa asetuksessa (911/73).

184. ALOITEPALKKIOIDEN MÄÄRÄN KOROTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 1 p:ltä 1975.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1968:167)

Kaupunginhallitus päätti 2.12.1968 pöytäkirjan 4235 §:n kohdalla tekemäänsä päätöstä muuttaen, että

1 sähkölaitoksen, vesilaitoksen, kaasulaitoksen ja liikennelaitoksen toimitusjohtajat oikeutetaan päättämään johtamaansa laitosta tai virastoa koskevien aloitteiden sekä kaupungin aloitetoimikunta muiden kaupungin virastojen ja laitosten aloitteiden palkitsemisesta 1.000 markan määrään saakka. Tämän määrän ylittävältä osalta tekee puheena olevien liikelaitosten kohdalla päätöksen asianomainen lautakunta sekä muiden kaupungin virastojen ja laitosten osalta kaupunginhallituksen yleisjaosto ja

2 että sosiaaliluonteisista aloitteista maksettavat palkkiot ovat kuitenkin enintään 500 mk.

185. ASETUS SAIRAANHOITOTOIMEN HARJOITTAJIEN JA MUUN VASTAAVANLAISEN HENKILÖSTÖN KOULUTTAMISESTA ANNETUN ASETUKSEN 37 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1975.
(Suomen AsK 918/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1968:109)

Opetusministerin esittelystä muutetaan sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun vastaavanlaisen henkilöstön kouluttamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetun asetuksen (418/68) 37 §:n 3 momentti näin kuuluvaksi:

37 §.-----
Niin ikään voidaan edellä 24 §:ssä säädetystä riippumatta sairaanhoitokouluun vuoden 1985 loppuun saakka ottaa oppilaaksi myös kansakoulun oppimäärän suorittanut henkilö, jonka tulee, päästäkseen oppilaaksi sairaanhoito-opistoon sen lisäksi mitä muutoin on säädetty, suorittaa keskikoulun oppimäärä äidinkiessä sekä toisessa kotimaisessa tai jossakin vieraassa kielessä.

186. ASETUS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN 9 §:n MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1975.
(Suomen AsK 928/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:32)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 9 § näin kuuluvaksi:

9 §. Työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettua eläketurvan tarkistusta varten sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa joka kalenterivuodeksi palkkaindeksiluvun käyttäen perusteena edellisen vuoden kolmannen vuosineljänneksen keskimääräistä palkkatasoa. Kunkin kalenterivuoden indeksiluku on julkaistava ennen edellisen vuoden marraskuun 15 päivää.

Vahvistettaessa palkkaindeksilukua vuodeksi 1976 ei sovelleta tämän asetuksen 9 §:n viimeistä virkettä. Tällä asetuksella kumotaan työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 14 päivänä marraskuuta 1975 annettu asetus (852/75).

187. ASETUS LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN
TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN 9 §:n MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1975.
(Suomen AsK 929/75).

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteisissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen (184/62) 9 § näin kuuluvaksi:

9 §. Työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettua eläketurvan tarkistusta varten sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa joka kalenterivuodeksi palkkaindeksiluvun käyttäen perusteena edellisen vuoden kolmannen vuosineljänneksen keskinääräistä palkkatasoa. Kunkin kalenterivuoden indeksiluku on julkaistava ennen edellisen vuoden marraskuun 15 päivää.

Vahvistettaessa palkkaindeksilukua vuodeksi 1976 ei sovelleta tämän asetuksen 9 §:n viimeistä virkettä.

Tällä asetuksella kumotaan lyhytaikaisissa työsuhteisissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 14 päivänä marraskuuta 1975 annettu asetus (853/75).

188. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA JA LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA TARKOITETUN PALKKAINDEKSILUVUN VAHVISTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1975.
(Suomen Ask 930/75).

Sosiaali- ja terveysministeriö on 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n ja samana päivänä annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 9 §:n, sellaisena kuin ne ovat 5 päivänä joulukuuta 1975 annetuissa asetuksissa (928/75 ja 929/75), nojalla päättänyt, että mainituissa pykälissä tarkoitettu palkka-indeksiluku vuonna 1976 on 462.

189. LÄHETTIIEN JA HARJOITTELIJOIDEN PALKKAUSTA
KOSKEVIEN OHJEITTEN VAHVISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 8 p:ltä 1975.
1975.

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa lähettien ja harjoittelijoiden palkkauksesta 1.10.1975 lukien noudatettaviksi seuraavat ohjeet:

Lähettilien palkka:

Toimihenkilöiden työehtosopimuksen mukaan kaupungin palveluksessa oleville ns. virastotyöaikaa noudattavalle lähetille on maksettava vähintään 958 mk/kk ja 40 tunnin työviikkoa noudattavalle lähetille vähintään 1071 mk/kk. Asianomaisen iän yms. seikat huomioon ottaen lähetin palkka ei saa kuitenkaan ylittää 1.10.1975 tasossa 1330 mk/kk (1.4.1975 1250 mk/kk). Palveluksessa olevien lähettien kuukausipalkkoihin lisätään yleiskorotukset henkilöstöasiain lautakunnan erikseen antamien ohjeiden mukaisesti.

Harjoittelijoiden palkka.

Kaupunginhallituksen 29.11.1971 pöytäkirjan 3242 §:n kohdalla antaman päätöksen perusteella ja huomioon ottaen palkkatasossa tapahtuneet muutokset noudatetaan harjoittelijoiden palkkaamisessa kaupungin virastoihin ja laitoksiin seuraavia ohjeita:

I Harjoittelijan käsitteestä.

a) Harjoittelijalla ymmärretään tässä päätöksessä etupäässä henkilöä, joka opiskelee korkeakoulussa, opistossa tai koulussa tai muussa oppilaitoksessa ja joka oman kehityksensä vuoksi ja po. oppilaitoksissa vaadittavan harjoittelun saamiseksi tulee, tavallisimmin kesäaikana, lyhyehköksi ajaksi kaupungin työhön.

b) Harjoittelijaa työhön otettaessa on pyrittävä selvittämään työhönpyrkijän harjoittelutarkoitus joko oppilaitoksen opintokirjalla, todistuksella tai muulla asiakirjalla, ellei harjoittelijaa ole välittänyt jonkin oppilaitoksen työnvälityselin, jolloin muuta selvitystä ei tarvita.

II Palvelussuhteen laatu.

Harjoittelijat on yleensä palkattava työsuhteeseen.

III Palkka.

Harjoittelijan palkka tulee määritellä kuukausipalkkana siten, että säännölliseen työhön keskimäärin käytetyllä kuukausittaisella työtuntimäärällä, mikä virasto- ja toimistotyössä on 152 ja muussa työssä 170, kerrotaan tuntipalkka. Mikäli harjoittelija ei ole tehnyt kuukauden aikana kaikkia säännöllisen työajan tunteja, po. kuukausipalkasta vähennetään niiden tuntien osuus, jotka henkilö on ollut poissa työstä ja jolta hän ei voi muullakaan perusteella saada palkkaansa (esim. palkaton sairausloma jne.).

Kuukausipalkan perusteina olevaa tuntipalkkaa määriteltäessä on otettava huomioon seuraavaa:

a) Täysin työkykyisen, 18 vuotta täyttäneen harjoittelijan osalta tuntipalkka on vähintään 6,30 mk.

Vähimmäispalkkaa alempipalkkainen harjoitteluaika ei saa muodostua kohtuuttoman pitkäksi. Harjoitteluajan pituutta harkittaessa on kiinnitettävä huomiota siihen, mikä on harjoittelun kohteena olevan työn normaalin suorittamiskyvyn saavuttamiseen ja oppimiseen tarvittava aika.

Harjoittelijoille on kuitenkin jäljempänä mainittavien perusteiden mukaisesti maksettava työn laatu ja harjoittelijan saavuttama työtaito huomioon ottaen sellaista palkkaa, joka on kohtuullisessa suhteessa vähimmäispalkkaan.

b) Tuntipalkkaa harkittaessa on otettava huomioon harjoittelijan suorittaman työn laatu sekä harjoittelijan ammattitaito ja koulutus.

c) Toimistoharjoittelijat
Tuntipalkka ei palkkojen porrastusta silmällä pitäen saa ylittää Y 7 (Y 6) palkkaluokan peruspalkan mukaan lasketua tuntipalkkaa. Näin ollen tuntipalkka voidaan määrätä välillä 6,30 - 9,40 mk. (6,30 - 8,85 mk).

d) Muut harjoittelijat (ylioppilaat yms.):
Tuntipalkka voidaan määrätä välille 6,30-9,40 mk (6,30 - 8,85 mk).

e) Ulkomaalaiset harjoittelijat:
Tuntipalkan tulisi olla vähintään 8,80 mk (8,30mk)

f) Enimmäistuntipalkka:
Ryhmien d ja e harjoittelijoille Y 21 palkkaluokan
peruspalkan mukaan laskettu tuntipalkka.

IV Työaika

Harjoittelijan työajan tulee olla sama kuin työpaikan muiden
vastaavaa työtä tekevien työaika .

V Vuosiloma- yms. sosiaaliset etuudet.

Vuosilomiin sekä sairausloma- ym. sosiaalsiin etuuksiin nähden
noudatetaan työsuhteista henkilökuntaa koskevia määräyksiä.

VI Erinäisiä määräyksiä.

a) Tämä päätös ei koske virkoihin viransijaiseksi otet-
tavia. Mikäli joku, joka on katsottava kuuluvan tässä mainittuun
ryhmään, kuitenkin haluaa palveluksestaan todistuksen voidakseen
esittää sen jossakin oppilaitoksessa harjoittelutodistuksena,
on se hänelle annettava.

b) Mahdollisuuksien mukaan olisi harjoittelijoille
pyrittävä järjestämään tilaisuus tutustua ao. harjoittelu-
paikkaan laajemmaltakin kuin hänen oma työnsä edellyttää.

c) Henkilöstöasiainkeskus antaa pyydettyä tarkempia
ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

VII Muita harjoittelijoita koskevia määräyksiä.

Kaupunginhallituksen 22.11.1971 pöytäkirjan 3115 §:n kohdalla
tekemässä päätöksessä on annettu yksityiskohtaiset ohjeet ns.
AIESEC-harjoittelijoiden sijoittamisesta kaupungin virastoihin
ja laitoksiin.

Niinikään kaupunginhallitus on 1.2.1971 pöytäkirjan 342 §:n
kohdalla päättänyt, että yliopistojen ja korkeakoulujen opiske-
lijoiden orinnäytteiden hyväksikäyttämässä kunnallisessa
suunnittelu- ja tutkimustyössä noudatetaan päätöksen liitteenä
olevia Helsingin seudun yhteiskuntatutkimuksen neuvottelukun-
nan suosituksen mukaisia ohjeita.

Samalla kaupunginhallitus päätti kehottaa henkilöstöasiain
lautakuntaa palkkausmuutosten tapahtuessa kulloinkin saat-
tamaan lähettien ja harjoittelijoiden uudet palkkausperusteet
virastojen ja laitosten tietoon samalla kuin muunkin henkilöstön
palkkausperusteiden muutokset.

190. LAKI KUNNALLISVAALILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 12 päivänä 1975.

(Suomen AsK 935/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:64)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä toukokuuta 1972 annetun kunnallisvaalilain (361/72) 8 §:n 1 momentti, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 §:n 1 ja 3 momentti, 13 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 momentti, 22 §, 24 §:n 1 momentti, 26 §:n 2 momentti, 33 §, 35 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentti, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 1 momentti, 41 §, 43 §:n 1 momentti ja 44 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

8 §. Vaaliluetteloiden pohjaksi on asianomaisen henkikirjoitusviranomaisen vaalivuonna viimeistään elokuun 10 päivänä toimitettava kunnan keskusvaalilautakunnalle säädetyä maksua vastaan äänestysaluejaon mukaisesti laaditut luettelot (pohjaluettelot) kaikista kuluvan vuoden henkikirjan mukaan kunnassa asuneista henkilöistä, jotka ennen vaalivuoden alkua ovat täyttäneet 18 vuotta. Luettelot kirjoitetaan henkikirjan osoittamassa järjestyksessä oikeusministeriön vahvistaman kaavan mukaiselle lomakkeelle. Niissä on omana ryhmänä mainittava henkilöt, jotka on henkikirjoitettu kunnassa, mutta joita ei ole merkitty minkään kiinteistön kohdalle. Kuhunkin luetteloon on liitettävä aakkosellinen hakemisto ja 11 §:ssä tarkoitetut ilmoituskortit oikeusministeriön ohjeiden mukaisesti täytettyinä.

9 §.-----
Kunnan keskusvaalilautakunnan on ennen elokuun 23 päivää tarkastettava pohjaluettelot. Luetteloihin voidaan liisätä vain sellainen henkilö, joka ilmeisesti on jäänyt henkikirjoittamatta ja joka henkikirjoitusviranomaisen toidistuksen mukaan olisi pitänyt siinä kunnassa henkikirjoittaa ja merkitä pohjaluetteloon. Niiden henkilöiden nimien kohdalle, joilla ei ole vaalioikeutta, on merkittävä syy siihen ja heidän nimensä on yliviivattava. Henkilö, jonka osalta vaalioikeuden menettämisuraamus virallisen selvityksen mukaan lakkaa ennen ensimmäistä vaalipäivää, on merkittävä luetteloon äänioikeutetuksi.

10 §. Vaaliluettelot on kunnan keskusvaalilautakunnan toimesta pidettävä elokuun 24 päivästä saman kuun 30 päivään, molemmat päivät mukaan luettuina, asianmukaisen valvonnan alaisena tarkastusta varten nähtävinä kunakin arkipäivänä kello 9-20 välisen ajan kunnan alueella tarvittaessa useamassa paikassa äänetyksalueittain.

11 §.

Edellä 1 momentissa mainittu kortti lähetetään sen jälkeen, kun vaaliluettelo on asianomaisen henkilön osalta tarkastettu, kuitenkin viimeistään elokuun 23 päivänä.

12 §. Joka katsoo, että hänet on oikeudettomasti jätetty pois vaaliluettelosta tai merkitty siihen vaalioikeutta vailla olevaksi tahi että häntä tarkoitettava merkintä siinä on muutoin virheellinen, voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen kunnan keskusvaalilautakunnalle viimeistään syyskuun 9 päivänä ennen kello 16.

Jos kunnan äänioikeutettu jäsen katsoo, että henkilö, yksi tai useampi, on oikeudettomasti merkitty vaaliluetteloon äänioikeutetuksi, voi hän tehdä sitä koskevan perustellun kirjallisen oikaisuvaatimuksen viimeistään syyskuun 3 päivänä ennen kello 16 kunnan keskusvaalilautakunnalle.

13 §. Kun oikaisuvaatimus tarkoittaa henkilön merkitsemistä vaaliluetteloon vaalioikeutta vailla olevaksi, on kunnan keskusvaalilautakunnan puheenjohtajan ilmoitettava sille henkilölle, jota oikaisuvaatimus koskee, vaatimuksesta ja sen sisällöstä sekä että hänellä on tilaisuus osoitetussa paikassa nähdä oikaisuvaatimus ja viimeistään syyskuun 11 päivänä ennen kello 16 antaa vaatimuksen johdosta kunnan keskusvaalilautakunnalle selityksensä uhalla, että jollei selitystä anneta, asia ratkaistaan siitä huolimatta.

Ilmoitus oikaisuvaatimuksesta on viimeistään syyskuun 4 päivänä annettava kirjattuna lähetyksenä postin kuljettavaksi suljetussa kuoressa, johon on merkitty vastaanottajan nimi ja postiosoite, mutta ilmoitus voidaan toimittaa muullakin todistettavalla tavalla, jos se ei aiheuta viivytystä. Jollei vastaanottajan postiosoitetta tunneta, on ilmoitus viipymättä julkaistava sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan, mainitsematta siinä kuitenkaan oikaisuvaatimuksen perustetta.

14 §. Vaaliluetteloa vastaan tehdyt oikaisuvaatimukset käsitellään ja ratkaistaan kunnan keskusvaalilautakunnan 13 päivänä syyskuuta pidettävässä kokouksessa, joka alkaa kello 19. Keskusvaalilautakunnan on kussakin asiassa annettava päätös, joka perusteluineen on merkittävä pöytäkirjaan.

15 §. Joka ei tyydy kunnan keskusvaalilautakunnan ratkaisuun oikaisuvaatimusta koskevassa asiassa, saa hakea siihen muutosta sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella ratkaisun tehnyt keskusvaalilautakunta on. Valituskirja on osoitettava lääninhallitukselle ja toimitettava keskusvaalilautakunnalle viimeistään 23 päivänä syyskuuta ennen kello 16. Keskusvaalilautakunnan puheenjohtajan on viipymättä lähetettävä valituskirja omine lausuntoineen ja ote keskusvaalilautakunnan päätäkirjasta, jollei sitä ole valitukseen liitetty, sekä asian käsittelyssä kertyneet asiakirjat lääninhallitukselle.

22 §. Oikeusministeriön on viimeistään elokuun 24 päivänä ilmoitettava jokaisen kunnan keskusvaalilautakunnalle, mitkä puolueet on merkitty puolurekisteriin, ja ne henkilöt, jotka ovat oikeutettuja kirjoittamaan puolueen nimen.

24 §. Hakemus valitsijayhdistyksen ehdokaslistan julkaisemisesta on valitsijayhdistyksen asiamiehen tai hänen valtuutettunsa annettava kunnan keskusvaalilautakunnalle viimeistään syyskuun 3 päivänä ennen kello 16. Hakemuksen voi antaa lautakunnalle myös 28 §:ssä tarkoitettu yhteislistan antaneiden valitsijayhdistysten asiamies.

26 §. -----
Vaatimus, jota tarkoitetaan 1 momentissa, on esitettävä kirjallisesti keskusvaalilautakunnalle viimeistään syyskuun 11 päivänä ennen kello 16.

33 §. Kunnan keskusvaalilautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta viimeistään elokuun 22 päivänä ja sen jälkeen syyskuun 3, 11 ja 14 päivänä, vaaleja edeltävänä päivänä, toisena vaalipäivänä, vaalien jälkeisenä päivänä ja 5. päivänä vaalien jälkeen sekä muulloinkin, milloin asian käsittely sitä vaatii.

35 §. Kunnan keskusvaalilautakunnan kokouksessa, joka pidetään syyskuun 3 päivänä, esitellään ja tarkastetaan valmistavasti ehdokaslistojen julkaisemisesta koskevat hakemukset niihin liitettyine asiakirjoineen ja ryhdytään ehkä tarpeellisten lisäselvitysten hankkimiseen. Ehdokaiden nimet, yhteislistat, puolueiden ehdokaslistat ja vaaliliitot on saatettava äänioikeutettujen tietoon ilmoituksella, joka pannaan nähtäväksi keskusvaalilautakunnan kokoushuoneistossa ja kunnan ilmoitustaululla.

36 §. Asiamiehillä, joille huomautuksia edellä 35 §:n 4 momentin mukaisesti on esitetty, on oikeus viimeistään syyskuun 11 päivänä ennen kello 16 tehdä niistä johtuvat oikaisu-
samat. Saman ajan kuluessa asiamiehillä on oikeus tehdä ehdok-

kaan nimeä, ammattia tai tointa koskevia tarkistuksia. Jos huomautus koskee ilmoitusta vaaliliitosta, on puolueiden vaaliasiamiehillä oikeus antaa keskusvaalilautakunnalle yhteinen kirjallinen ehdotuksensa ilmoituksen oikaisemiseksi.

37 §. Syyskuun 11 päivänä kunnan keskusvaalilautakunta käsittelee uudelleen määräaikana perille toimitetut vaaliasiakirjat ja tarkastaa niihin 36 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla mahdollisesti tehdyt oikaisut sekä tekee päätökset hakemusten sekä yhteislistaa ja vaaliliittoa koskevien ilmoitusten johdosta. Määräaikana perille toimitetut hakemukset sekä ilmoitukset yhteislistasta ja vaaliliitosta, joita vastaan huomautuksia ei ole esitetty, on hyväksyttävä.

38 §. Valitsijayhdistyksellä tai puolueella, jonka ilmoitusta yhteislistaan tai vaaliliittoon liittymisestä ei ole hyväksytty, on oikeus saada ehdokkaansa poistetuksi ehdokaslistojen yhdistelmästä. Tätä koskeva ilmoitus valitsijayhdistyksen asiamiehen ja puolueen osalta sen vaaliasiamiehen on kirjallisesti tehtävä kunnan keskusvaalilautakunnalle viimeistään syyskuun 14 päivänä ennen kello 16.

39 §. Siinä kokouksessa, joka pidetään syyskuun 14 päivänä, kunnan keskusvaalilautakunta tekee päätökset 36 §:n 2 momentissa ja 38 §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten sekä 37 §:n 2 momentissa tarkoitettujen hakemuksen johdosta. Samassa kokouksessa lautakunta laatii 40 §:n 1 momentissa tarkoitettujen ehdokaslistojen yhdistelmän.

41 §. Kunnan keskusvaalilautakunnan tulee saattaa ehdokaslistojen yhdistelmä äänioikeutettujen tiedoksi sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan, ja lisäksi keskusvaalilautakunnan kokoushuoneistossa julkaistavalla ilmoituksella. Riittävä määrä yhdistelmiä on syyskuun 24 päivään mennessä toimitettava kunnallishallitukselle ja hyvissä ajoin ennen vaaleja kunnan vaalilautakuntien ja vaalitoimikuntien puheenjohtajille sekä kunnan alueella ennakkoäänestyspaikoiksi määrättyjen posti- ja lennätinlaitoksen toimipaikkojen vaalitoimitsijoille. Niitä on myös pidettävä kunnan jäsenten saatavissa.

43 §. Jos vaaleja varten hyväksytyt ehdokkaat on yhtä paljon kuin valittavia valtuutettuja, ei vaalitoimitusta toimeenpanna, vaan kunnan keskusvaalilautakunta julistaa lokakuun kolmantena sunnuntaina pidettävässä kokouksessa, että valtuutetuiksi on valittu hyväksytyt ehdokkaat.

44 §. Kunnallisvaalit toimitetaan äänestysalueissa lokakuun kolmantena sunnuntaina ja sitä seuraavana maanantaina (vaalitoimitus).

191. ASETUS ASIAKIRJAIN LÄHETTÄMISESTÄ ANNETUN ASETUKSEN 8 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 12 p:nä 1975.
(Suomen AsK 945/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1967:21)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan asiakirjain lähettämisestä 26 päivänä helmikuuta 1954 annetun asetuksen 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 24 päivänä helmikuuta 1967 annetussa asetuksessa (95/67), näin kuuluvaksi:

8 §. Kun asiakirjoja postitse lähetetään tai 4 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, on jokaisesta lähetyksestä suoritettava postimaksu sekä lähetysmaksuna valtion ja kirkolliselle viranomaiselle 2 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran, kuin kunnallisvaltuusto ehkä määrää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

192. ASETUS KANSANTERVEYSLABORATORIOSSA SUORITETTUISTA TUTKIMUKSISTA PERITTÄVISTÄ MAKSUISTA.

Annettu joulukuun 12 päivänä 1975.
(Suomen AsK 949/75)

1 §. Kansanterveyslaboratoriossa suoritettavat laboratoriotutkimukset jaetaan maksujen määräämistä varten yhdeksään ryhmään seuraavasti:

Ryhmä I Bakteerivärjäys, yksinkertainen (esim. Löffler)
Bakteeriviljely, negatiivinen

Ryhmä II Seerumin labiliteettireaktiot:

Tymolikoe

Bakteerivärjäys:

a) gramvärjäys,

b) tuberkkelibasillivärjäys

Vaginaeritteen tutkiminen (trichomonas + hiiva-
itiöt)

Bakteeriviljely, yksinkertainen:

a) märkäviljely (ei jatkotutkimuksia),

b) nieluviljely,

c) trichomonasviljely,

d) virtsaviiljely (ei jatkotutkimuksia)

Seroreaktio, yksinkertainen:

a) c-reaktiivinen proteiini,

b) latex,

c) sitolipin,

mastix,

APC

Vasta-ainemääritys, yksinkertainen:

a) antistafylolysiiniitiitteri,

b) antistreptolysiiniitiitteri,

c) kylmäagglutiniinitit,

d) Paul-Bunnell,

e) Waaler-Rose,

f) Widal,

muut agglutinaatiokokeet

Ryhmä III Fibrinogeenin määritys
seerumin kolesterolin määritys
" kreatiniinin määritys
" lipidien määritys

- " proteiinien määrittäminen
- " virtsa-aineen määrittäminen
- " virtsahapon määrittäminen
- " entsyymien määrittäminen:
 - a) aldolaasi (1.6-difosfaatti),
 - b) amylaasi,
 - c) fosfataasi, alkaalinen,
 - d) fosfataasi, hapan,
 - e) leusinaminopeptidaasi (LAP),
 - f) lipaasi,
 - g) maitohappodehydrogenaasi (LDH)
 - h) glutamiinihapon ja oksaalietikkahapon transaminaasi (GOT),
 - i) glutamiinihapon ja palorypälehapon transaminaasi (GPT)
- Seerumin elektrolyyttinen määrittäminen:
 - a) fosforin määrittäminen,
 - b) kaliumin määrittäminen,
 - c) kalsiumin määrittäminen,
 - d) kloridin määrittäminen,
 - e) natriumin määrittäminen
- Veren glukoosin määrittäminen
- " jännöstyksen määrittäminen
- Bakteerivärjäys, monivaiheinen (esim. itiö-
värjäys)
- Bakteeriviljely:
 - a) gonokokkiviljely,
 - b) märkäviljely,
 - c) sieniviljely, yksinkertainen
 - d) stafylokokkiviljely,
 - e) streptokokkiviljely ja biokemiallinen ryhmämäärittäminen (A, B, D),
 - f) tuberkkelibasilliviljely,
 - g) tyfusviljely,
 - h) virtsaviljely ja bakteerilaskenta,
 - i) yskösviljely
- Vasta-ainemäärittäminen:
 - a) antihyaluronidaasi (ASH),
 - b) komplementin sitoutumiskoe (WaR tai vastaava),
 - c) Paul-Bunnell absorptioin,
 - d) Widal usealla antigeenillä
Leptospira agglutinaatio
Gonoreaktio
- Veriryhmämäärittäminen (ABO+Rh)
- Coombsin koe
- Veren alkoholi
- Kolesteroliesterien määrittäminen seerumista
- Rh-vasta-ainemäärittäminen

Ryhmä IV

- Seerumin C-vitamiinin määrittäminen
- " fosfolipidien määrittäminen
- " kreatiinin määrittäminen

- " magnesiumin määrittäminen
 - " raudan määrittäminen
- Virtsan porfyriinien määrittäminen
Paperielektroforeesi:
- a) seerumproteiinit,
 - b) lipoproteiinit

Hormonimäärittäykset:

- a) proteiiniin sidotun jodin määrittäminen,
- b) butanoliin liukenevan jodin määrittäminen,
- c) choriogonadotropiinin osoittaminen (raskauskoe, esim. Pregnosticon, Gravitest),
- d) pregnandiolin määrittäminen,
- e) 17-hydroksikortikoidien määrittäminen,
- f) 17-ketosteroidien määrittäminen, 17-ketogeniset steroidit, estriolimäärittäminen, estrionimäärittäminen

Kivianalyysit:

- a) sappikivianalyysi,
- b) virtsakivianalyysi

Ameebatutkimus

Erikoisvärjäys (esim. yskösanalyysi pesuineen, immunofluoresenssi)

Batreeriviljely jatkotutkimuksineen:

- a) anaerobiviljely,
- b) gonokokkiviljely,
- c) märkäviviljely ja antibiogramma,
- d) streptokokkiviljely ja serologinen ryhmämäärittäminen,
- e) tuberkkelibasillin herkkyysmäärittäminen (esim. streptomysiini, isoniatsidi ja para-aminosalisyylihappo),
- f) ulosteviljely,
- g) veriviljely,
- h) virtsaviljely, bakteerilaskenta ja antibiogramma,
- i) yskösviljely pesuineen

Vasta-ainemäärittäminen, vaativa:

- a) toksoplasma, dye-test,
- b) komplementin sitoutumiskokeet usealla antigeenilla (esim. enterovirukset),
- c) virushemagglutinaation inhibitiokokeet (esim. influenssa- ja enkefaliittivirukset), Rh-vasta-ainetyyppaus ja -titraus, Rh-genotyypitys

Virus vasta-ainemäärittäminen (kompl.) riippuen käytetystä antigeenimäärästä

- Ryhmä V Kudosvalmisteiden erikoisvärjäykset
 lausuntoineen
 Seerumin raudansitomiskapasiteetin määrittäminen
 Katekoliaamiinien fluorometrinen määrittäminen
- Mikrobiologiset määritykset:
- aminohappo,
 - B₁₂ vitamiini,
 - foolihappo
- Aminohappojen erittely
- Elektroforeettiset erikoistutkimukset:
- geelielektroforeesi,
 - immuno-elektroforeesi,
 - vapaa elektroforeesi
- Bakteeriviljely, monivaiheinen:
- anaerobiviljely,
 - harvoin suoritettavat erikoisviljelyt,
 - sieniviljely ja tyypitys,
 - stafylokokkiviljely, antibiogramma ja faagityypitys,
 - streptokokkiviljely, serologinen ryhmämäärittäminen ja tyypitys,
 - tyfusviljely sekä serologinen ryhmämäärittäminen ja faagityypitys,
 - veriviljely ja antibiogramma,
 - virusviljely,
 - yskösviljely pesuineen ja antibiogramma, mykobakteerikannan määrittäminen, bakteriologinen vesitutkimus ja lausunto
- Vasta-ainemäärittäminen, monivaiheinen:
- neutralisaatiokoe hiirissä,
 - " " kudosiseläimessä
- Eläinkoe (esim. tuberkuloosimarkkikoe)
 Typpipoltto (Kjeldahl)
 Estrogeenimäärittäminen fraktioituna
 Erikoisviljelyt
 Erikoismäärittämiä bakteereista
 Pyrogeenitutkimus vedestä
 Leptospiraviljely
 TPI (mikäli ei katsota kuuluvan sukupuoli-tautulain puitteisiin)
- Ryhmä VI Virologiset erikoistutkimukset
 Biologiset määritykset koe-eläimillä, vaikeat
 Veriryhmäserologiset erikoistutkimukset:
- valkosoluvasta-aineet,
 - verihitulehdusta-aineet,
 - Gm-ryhmämäärittämiä
- Haptoglobiinin tai muun valkuaisen geneetti-

nen tyypitys (Gm-, Gc-, Transferinryhmä)
 Keruloplasmiinin määrittäminen
 Pyrogeenitutkimus valkuaisliuoksesta
 Ultrasentrifugianalyysi

Ryhmä VII Serologinen isyytystutkimus vähintään lääkintö-
 hallituksen määräämässä laajuudessa lausun-
 toineen tutkittua henkilöä kohti

Ryhmä VIII Pertussis tehotutkimus
 Tetanus vasta-ainemäärittäminen

Ryhmä IX Difteria vasta-ainemäärittäminen

Tutkimukset tai toimenpiteet, joita ei ole mainit-
 tu edellä, luetaan siihen ryhmään, johon kuuluviin
 tutkimuksiin ne ovat lähinnä varrattavissa.

2 §. Jokaisesta 1 §:ssä mainitusta tutkimuksesta tai
 toimenpiteestä peritään asianomaisessa ryhmässä
 maksuja seuraavasti

	markkaa
I ryhmään kuuluvissa tutkimuksissa	4
II " " "	6
III " " "	10
IV " " "	17
V " " "	28
VI " " "	64
VII " " "	43
VIII " " "	400
IX " " "	200

Muista tutkimuksista peritään aiheutuneita kustannuksia
 vastaava maksu.

3 §. Sosiaali- ja terveysministeriön tai lääkintöhallituksen
 määräämä tutkimus on maksuton ellei sosiaali- ja terveysminis-
 teriö tai lääkintöhallitus toisin päättä.

4 §. Kolera- ja ruttorokotuksista peritään 10 markkaa rokotus-
 kerralta, mikäli suoritetaan vain yksi rokotus, ja 15 markkaa
 rokotuskerralta, mikäli suoritetaan samanaikaisesti kaksi eri
 rokotusta. Keltakuumerokotuksesta peritään 30 markkaa. Yllä-
 mainittuihin maksuihin sisältyvät rokotuksessa käytettävien
 rokotteiden hinnat.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa
 lääkintöhallitus.

6 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, ja
 sillä kumotaan valtion seerumlaitoksessa ja serobakteriologis-
 sa laboratorioissa suoritetuista tutkimuksista perittävistä
 maksuista 17 päivänä syyskuuta 1965 annettu asetus (499/65) siihen
 myöhemmin tehtyine muutoksineen.

- d) Valoku- 30 40 55 80 110 40 50 70 110 170
vakopio
- e) Muovikopio, yksivärinen 70 80 95 120 200
kukin seuraava väri 50 60 70 100 150
- f) Kaksipuolisen paperikopion hinta on kaksi kertaa yksipuolisen kopion hinta.

2) Piirtämällä valmistettu karttajäljennös tai -ote
Kartongille 50 90 160 300 -

3) Muulle materiaalille valmistettu karttajäljennöksestä tai -otteesta suoritettava lunastusmaksu määrätään vastaavan kopiomenetelmän mukaisena huomioon ottaen materiaali- ja työ- kustannukset.

2 §. Edellä mainittujen karttajäljennösten tai -otteiden oikeaksi todistamisesta suoritetaan lunastusmaksua 3 markkaa.

3 §. Tontin- tai yleisen alueen mittauksen, rasi- tai -toimituksen ja kaavoitusalueiden jakoasetuksen 86 §:ssä tarkoitetun pöytäkirjan jäljennöksestä tai otteesta suoritetaan oikeaksi todistamattomana lunastusmaksua seuraavasti:

	Kokoa A4 sivulta	mk	Foliokokoa mk
1) Kirjoittamalla valmistettu	6	6	7
2) Sähköstaattisesti valmistettu	4	4	5

Tonttikirjan otteen aukeama katsotaan lunastusmaksua määrättäessä kahdeksi sivuksi. Otsakesivusta ei suoriteta maksua.

4 §. Edellä 3 §:ssä mainittujen asiakirjojen jäljennösten oikeaksi todistamisesta suoritetaan lunastusmaksua 3 markkaa jäljennöstä tai otetta kohden.

5 §. Aikaisemmin annetulle jäljennökselle tai otteelle kirjoitetusta todistuksesta, jossa ilmoitetaan, että siihen tässä päätöksessä mainittuun karttaan tai asiakirjaan, josta jäljennös tai ote on annettu, ei ole tehty muutoksia, suoritetaan mikäli todistus perustuu ainoastaan toimistotietoihin, 5 markkaa.

6 §. Tämä päätös kumoaa maa- ja metsätalousministeriön 28 päivänä joulukuuta 1973 antaman päätöksen (1019/73) eräiden kiinteistöinsinöörien ja tonttikirjan pitäjän toimesta laadittujen asiakirjojen jäljennöksistä ja otteista suoritettavista lunastusmaksuista.

194. PYSÄKÖINTIVIRHEMAKSUN KOROTTAMINEN.

Sisäasiainministeriön päätös joulukuun 12 p:ltä 1975.

(Suomen AsK 974/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1975:160)

Sisäasiainministeriö on pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain (248/70) 7 §:n nojalla päättänyt, että pysäköintivirhemaksu on 1 päivästä tammikuuta 1976 lukien Helsingin, Espoon, Turun, Porin, Hämeenlinnan, Lahden, Tampereen, Imatran, Kuopion ja Vaasan kaupungeissa neljäkymmentä markkaa sekä muissa kaupungeissa ja kauppaloissa, lukuunottamatta Seinäjoen ja Oulun kaupunkeja, kolmekymmentä markkaa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 ja sillä kumotaan pysäköintivirhemaksun korottamisesta 24 päivänä lokakuuta 1975 annettu sisäasiainministeriön päätös (823/75).

195. HELSINGIN KAUPUNGIN NUORISOLAUTAKUNNAN JOHTO-
SÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 17 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:113)

- 1 §. Helsingin kaupungin nuorisolautakunta huolehtii nuorisotoiminnan tukemisesta ja kehittämisestä sen mukaan kuin erikseen on säädetty ja tässä johtosäännössä määrätään.
- 2 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän jäsentä ja yhtä monta henkilökohtaista varajäsentä.
Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valtuusto valitsee toisen henkilön eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.
- 3 §. Lautakunta kokoontuu varsinaisiin kokouksiinsa kutakin kalenterivuotta varten päättämääräaikoina ja ylimääräisiin kokouksiinsa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.
Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa estyneinä lautakunta valitsee jäsenistään tilapäisen puheenjohtajan kokousta johtamaan.
Esittelystä lautakunnan kokouksessa määrätään nuorisosiainkeskuksen johtosäännössä.
Tarvittaessa lautakunta voi kutsua kokoukseensa asian tuntijoita.
- 4 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen aika ja paikka, osanottajat, käsitellyt asiat, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja suoritettut äänestykset sekä tehdyt päätökset.
Lautakunnan pöytäkirjaa pitää lautakunnan määräämä nuorisosiainkeskuksen palveluksessa oleva henkilö. Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain säännösten mukaisesti.
Lautakunnan kirjeet ja sen päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa puheenjohtajana toiminut henkilö ja varmentaa pöytäkirjan pitävä, ellei lautakunta toisin päättä.
- 5 §. Lautakunnan on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty kokousten ilmoittamisesta ja päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

6 §. Lautakunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä erikseen on säädetty ja määrätty,

1) valvoa, että nuorisosiainkeskus toimii tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja yhteistoiminnassa sellaisten viranomaisten ja yhteisöjen kanssa, joiden toiminta liittyy nuorisotyöhön,

2) järjestää helsinkiläisille ja Helsinkiin muuttaneille nuorille ohjausta opiskelua ja vapaa-ajanviettoa koskevissa asioissa sekä nuoria koskevissa muissa asioissa,

3) edistää nuorison liikennekulttuuria,

4) pyrkii vaikuttamaan siihen, että julkiset ja yksityiset kasvatuksen, nuorisotyön ja nuorisohuollon työmuodot tarkoituksenmukaisesti tukevat ja täydentävät toisiaan,

5) järjestää nuorisotoimintaan ja -työhön liittyvää ohjaajakoulutusta joko yksin tai yhdessä alan muiden toimielinten sekä oppilaitosten kanssa,

6) huolehtia siitä, että kaupunginhallitukselle tehdään määrääjässä ehdotukset valtionosuuksien ja -avustuksien hakemisesta sekä niitä koskevista muista asioista,

7) päättää niistä perusteista, joiden mukaan lautakunnan hallinnassa olevia toimipaikkoja luovutetaan käytettäväksi, ja vahvistaa tästä käytöstä samoin kuin muistakin nuorisotyöpalveluksista perittävät maksut,

8) valvoa, että lautakunnan hallinnassa olevat rakennukset ja huonetilat ovat tehokkaassa käytössä, ja luovuttaa, huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuuden, näitä tiloja vuokralle tai muutoin käytettäväksi vuotta pitemmäksi ajaksi, mutta kauintaan viiden vuoden ajaksi, sekä suorittaa sopimansa vuokrasuhteen ja käyttöoikeuden irtisanominen,

9) valvoa, että lautakunnan hallinnassa olevat laitokset, alueet ja toimipaikat pidetään asianmukaisessa kunnossa, mikäli tätä tehtävää ei ole uskottu muulle kaupungin viranomaiselle,

10) huolehtia kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätösten täytäntöönpanosta, kun se on annettu lautakunnan tehtäväksi,

11) hyväksyä ja määräaikana lähettää kaupunginhallitukselle ehdotus lautakunnan ja nuorisosiainkeskuksen vuotuiseksi talousarvioksi,

12) antaa vuosittain kertomus omasta ja nuorisosiainkeskuksen edellisen vuoden toiminnasta kaupunginhallituksen määräysten mukaisesti,

13) valita ne viranhaltijat, joiden osalta tämä tehtävä on nuorisosiainkeskuksen johtosäännössä määrätty lautakunnalle,

14) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin nuorisosiainkeskuksen viranhaltijoiden omalla vastuulla suoritettavien hankintojen arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämän rajan ylittävistä hankinnoista,

15) antaa tarvittaessa järjestysmääräyksiä alaisiaan laitoksia ja alueita varten sekä toimintaohjeita nuorisosiainkeskuksen henkilökuntaa varten sekä

16) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä sekä antaa lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista.

7 §. Lautakunnan kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

196. HELSINGIN KAUPUNGIN NUORISOASIAINKESKUKSEN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 17 p:ltä 1975.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:114)

1 §. Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskuksen tehtävänä on nuorisolautakunnan alaisena huolehtia kaupungin nuorisotyöstä.

2 §. Nuorisoasiainkeskuksen päällikkönä on nuorisotoimen johtaja, jonka tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa keskuksen ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia keskuksen toiminnan tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä ja siitä, että tehtävät suoritetaan tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisetua silmällä pitäen ja tehokkaassa yhteistoiminnassa sellaisten viranomaisten ja yhteisöjen kanssa, joiden toiminta liittyy nuorisotyöhön,

2) huolehtia lautakunnan käsiteltäviksi tulevien asioiden valmistelusta, olla läsnä lautakunnan kokouksissa ja esitellä lautakunnalle ne asiat, joita lautakunta ei ole määrännyt osastopäälliköiden tehtäväksi,

3) seurata nuorisotoiminnan ja nuorisotyön yleistä kehitystä ja tehdä lautakunnalle esityksiä toimenpiteistä nuorisotyön kehittämiseksi,

4) suorittaa voimassa olevien määräysten mukaan virastopäälliköille kuuluvat tehtävät,

5) huolehtia keskusta koskevien päätösten täytäntöönpanosta, ellei sitä ole annettu jonkun muun tehtäväksi,

6) huolehtia siitä, että lautakunnalle annetaan määräaikana ehdotus lautakunnan ja keskuksen seuraavan vuoden talousarvioksi, kertomus keskuksen edellisen vuoden toiminnasta sekä lautakunnan pyytämiä suunnitelmia, selvityksiä ja muita tietoja,

7) päättää keskuksen palveluksessa olevan sellaisen henkilön, jonka tehtäviä ei ole tässä johtosäännössä erikseen määrätty, tilapäisestä siirtämisestä keskuksen osastosta toiseen,

8) päättää lautakunnan vahvistamissa rajoissa keskuksen hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista,

9) päättää keskuksen maksettaviksi tulevien laskujen hyväksymisestä,

10) päättää matkustusmääräyksen antamisesta keskuksen henkilökuntaan kuuluvalle, milloin keskuksen hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolelle kotimaassa suoritettavaa matkaa,

11) allekirjoittaa keskuksen kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä päättää niiden varmentamisesta,

12) antaa pyydettyä lausuntoja keskuksen toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä tietoja ja selvityksiä sekä

13) suorittaa kaupunginjohtajan, asianomaisen apulaiskaupunginjohtajan tai lautakunnan määräämät nuorisotoimen johtajan toimialaan liittyvät sekä muutoin hänelle erikseen määrätyt tehtävät.

3 §. Nuorisoasiainkeskuksessa on hallinto- ja talousosasto sekä nuorisotyöosasto.

Osastoissa on osastopäällikön lisäksi nuorisosihteereitä sekä muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §. Hallinto- ja talousosaston tehtävänä on

1) huolehtia nuorisolautakunnan sihteerin- ja kansliatehtävien hoitamisesta,

2) laatia ehdotukset lautakunnan ja keskuksen talousarvioksi ja taloussuunnitelmaksi,

3) seurata lautakunnan ja keskuksen talousarvion noudattamista sekä määrärahojen käyttöä ja antaa niitä koskevia selvityksiä,

4) huolehtia keskuksen yleisistä toimistotehtävistä,

5) huolehtia keskuksen tiedotustoiminnasta ottaen huomioon kaupungin tiedotustoiminnasta annetut määräykset,

6) huolehtia nuorisoyhdistyksille ja muille nuorisotyötä tekeville yhteisöille tarkoitettusta välineiden lainavarastosta,

7) huolehtia lautakunnan alaisten toimipaikkojen hoidosta, ellei tämä tehtävä kuulu muulle viranomaiselle,

8) huolehtia keskuksen henkilökunnan palkanlaskennasta ja palvelussuhteeseen liittyviä sosiaalisia etuja koskevista asioista, ellei toisin ole määrätty,

9) valmistella lautakunnan ja keskuksen toimialaan kuuluvien valtionosuuksien ja -avustuksien hakemiseen kuuluvat asiat ja niitä koskevat muut asiat,

10) antaa lautakunnalle määräjain lautakuntaa ja nuorisoasiainkeskusta koskevat toimintakertomukset sekä

11) suorittaa lautakunnan ja nuorisotoimen johtajan määräämät osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

5 §. Nuorisotyöosaston tehtävänä on

- 1) edistää kaupungin alueella toimivien nuorisoyhdistysten ja muiden nuorisotyötä tekevien yhteisöjen toimintaedellytyksiä sekä ylläpitää yhteyttä näihin yhteisöihin,
- 2) huolehtia lautakunnan alaisten toimipaikkojen käytöstä,
- 3) huolehtia lautakunnan vahvistamia periaatteita noudattaen hoidossaan olevien toimipaikkojen käyttövuorojen jaosta nuorisoyhdistyksille ja muille käyttäjille sekä niiden vuokrauksesta korkeintaan vuoden ajaksi,
- 4) huolehtia tarvittaessa kerhotoiminnan ja muun nuorisotoiminnan järjestämisestä lautakunnan alaisissa toimipaikoissa,
- 5) huolehtia nuorisotoimintaa ja -työhön liittyvän ohjaaja-koulutuksen järjestämisestä,
- 6) huolehtia lautakunnan päätösten mukaisista nuorison liikennekuluttuurin kohentamista tarkoittavista toimenpiteistä,
- 7) valmistella nuorisoyhdistyksille myönnettäviä avustuksia koskevat asiat sekä
- 8) suorittaa lautakunnan ja nuorisotoimen johtajan määräämät, osaston toimialaan liittyvät muut tehtävät.

6 §. Osastopäällikön tehtävänä on

- 1) johtaa, valvoo ja kehittää osaston toimintaa,
- 2) huolehtia lautakunnalle esiteltävien, osaston toimialaan kuuluvien asioiden valmistelusta,
- 3) esitellä lautakunnan kokouksessa lautakunnan määräämät asiat,
- 4) huolehtia päätösten täytäntöönpanosta, kun se on määrätty osaston tehtäväksi,
- 5) huolehtia, että laskut ja osaston tileihin kuuluvat asiakirjat tarkastetaan tilisäännön ja muiden määräysten mukaisesti, sekä valvoo määrärahojen käyttöä osaston osalta,
- 6) huolehtia, että osaston hallinnassa olevaa omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,
- 7) päättää lautakunnan vahvistamissa rajoissa osaston hankintoja, suunnittelutehtäviä ja muita palveluksia koskevista sopimuksista,
- 8) määrätä osaston henkilökunnan tehtävistä ja työnjaosta, mikäli niistä ei ole erikseen määrätty,
- 9) päättää osaston henkilökunnan vuosi- ja sairauslomista sekä sijaisten määräämisestä voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti,
- 10) allekirjoittaa osaston kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä
- 11) tehdä nuorisotoimen johtajalle osastoa koskevia esityksiä ja suorittaa tämän hänelle antamat muut tehtävät.

7 §. Nuorisosihteereiden tehtävät ja työnjaon määrää lautakunta.

8 §. Nuorisotoimen johtajan ja osastopäälliköiden päätöksistä on pidettävä pöytäkirjana päätösluetteloa, johon nähden on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

9 §. Nuorisotoimen johtajan estyneenä tai poissa ollessa hoitaa hänen tehtäviään lautakunnan määräämä osastopäällikkö. Osastopäällikön estyneensä tai poissa ollessa toimii hänen sijaisenaan nuorisotoimen johtajan määräämä henkilö.

10 §. Nuorisotoimen johtajan pätevyysvaatimuksena noudatetaan, mitä nuorisolautakunta-asetuksessa on tämän viran kelpoisuusehdoista säädetty.

Hallinto- ja talousosaston osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva tutkinto.

Nuorisotyöosaston osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva tutkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla kokemusta nuorisotyössä.

Nuorisosihteerin pätevyysvaatimuksena noudatetaan, mitä nuorisolautakunta-asetuksessa on tämän viran kelpoisuusehdoista säädetty.

Muulta henkilökunnalta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava viranomainen, ottaen kuitenkin huomioon, mitä nuorisotyötä tekevien viranhaltijoiden osalta on erikseen säädetty ja mitä toimistovirkoihin kuuluvien virkojen osalta on erikseen määrätty.

11 §. Nuorisotoimen johtajan valitsee kaupunginvaltuusto ja osastopäälliköt kaupunginhallitus nuorisolautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Keskuksen muut viranhaltijat valitsee nuorisolautakunta. Työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa ja irtisanoo nuorisotoimen johtaja.

12 §. Keskuksen kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

197. HELSINGIN KAUPUNGIN SAIRAALOISSA PERITTÄVÄT
HOITOPÄIVÄMAKSUT.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 17 p:ltä 1975.

Hoitopäivämaksuja on Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettava seuraavasti:

- A. Auroran, Kivelän, Malmin ja Marian sairaalat
- 1) Yhden hengen huoneessa (I luokka) 50 mk
 - 2) Kahden hengen huoneessa (II luokka) 30 mk
 - 3) Useamman kuin kahden hengen huoneessa (III luokka) 12 mk
 - 4) Toipilaskodissa 10 mk
 - 5) Kotihoitopotilaat 6 mk

Jos kaikki III luokan hoitopaikat ovat käytössä taikka jos potilasta sairautensa laadun vuoksi tai hoidollisista syistä on hoidettava yhden tai kahden hengen huoneessa, on sairaalan osaston ylilääkärillä valta harkintansa mukaan sijoittaa potilaat I tai II luokan hoitopaikalle III luokan hoitopäivämaksua vastaan.

Jos sairaanhoidolliselta kannalta on tarkoituksenmukaista, että potilas on päivällä poissa sairaalasta, peritään häneltä kuitenkin edellä mainittu hoitopäivämaksu kaikilta päiviltä.

Yleisvaarallista tarttuvaa tautia sairastavilta kaupunkikuntalaisilta ja tällaiseen tautiin Helsingin kaupungissa sairastuneelta ulkokuntalaiselta ei peritä hoitopäivämaksua.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti merkitä tiedoksi, että sosiaali- ja terveysministeriö on 10.10.1975 tekemälleen päätöksellä määrännyt, että kunnallisessa valtionapua saavassa mielisairaanhoidolaitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava päivämaksuna 12 mk sairaansijasta, kuitenkin puolipäivähoidosta ainoastaan 6 mk 1.1.1976 lukien.

198. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KUNTIEN RYHMITYKSESTÄ
KANSANELÄKELAIN MUKAISEN TUKIOSAN MAKSAMISTA VARTEN.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1975.
(Suomen ASK 998/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:21)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä
8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 27 §:n
7 momentin nojalla päättäneet:

1 §. Kunnat jaetaan kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettuihin
ryhmiin seuraavasti:

ensimmäiseen kuntaryhmään

kaupungit: Espoo, Helsinki, Joensuu, Jyväskylä, Kauniainen,
Kemi, Kemijärvi, Oulu, Rovaniemi, Tampere, Tornio, Vantaa;
maalaiskunnat: Enontekiö, Inari, Kemin mlk, Kittilä, Kolari,
Kuusamo, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Posio, Ranua, Rovaniemen
mlk, Salla, Savukoski, Simo, Sodankylä, Tervola, Utsjoki, Yli-
tornio;

toiseen kuntaryhmään

kaupungit: Forssa, Hamina, Hanko, Heinola, Hyvinkää, Hämeen-
linna, Iisalmi, Imatra, Järvenpää, Kajaani, Kankaanpää, Kerava,
Kokkola, Kotka, Kouvola, Kuopio, Kuusankoski, Lahti, Lappeen-
ranta, Lieksa, Lohja, Loimaa, Loviisa, Maarianhamina, Mikkeli,
Mänttä, Naantali, Nurmes, Pieksämäki, Pietarsaari, Pori, Porvoo,
Raahe, Raisio, Rauma, Riihimäki, Salo, Savonlinna, Seinäjoki,
Tammisaari, Turku, Uusikaupunki, Vaasa, Valkeakoski, Vammala,
Varkaus, Ylivieska, Äänekoski;
kauppalat: Anjalankoski, Jämsä, Karhula, Karjaa, Lapua,
Nokia, Oulainen, Outokumpu, Suolahti, Suonenjoki, Toijala;
maalaiskunnat: Anttola, Artjärvi, Eno, Enonkoski, Hailuoto,
Haukipudas, Heinolan mlk, Hirvensalmi, Hollola, Hyrynsalmi, Ii,
Ilomantsi, Joutsa, Joutseno, Juankoski, Juuka, Juva, Jyväskylän
mlk, Jämsänkoski, Kaarina, Kaarlela, Kaavi, Kajaanin mlk, Kalanti,
Kangasala, Kannonkoski, Karstula, Karttula, Keitele, Kempele,
Kerimäki, Kestilä, Kesälahti, Keuruu, Kiihtelysvaara, Kiiminki,
Kinnula, Kirkkonummi, Kitee, Kiuruvesi, Kivijärvi, Konginkangas,
Kontiolahti, Kuhmo, Kuivaniemi, Kymi, Kyyjärvi, Kälviä, Kärkölä,
Laitila, Lapinlahti, Laukaa, Lempäälä, Leppävirta, Lestijärvi,

Liminka, Liperi, Lohjan mlk, Lumijoki, Luopioinen, Maaninka, Mikkelin mlk, Muhos, Mustasaari, Muurame, Mäntsälä, Nastola, Nilsinä, Nuijamaa, Nummi, Nurmijärvi, Närpiö, Orimattila, Oulunsalo, Padasjoki, Paltamo, Parikkala, Pielavesi, Piippola, Pihtipudas, Pirkkala, Polvijärvi, Pornainen, Pudasjärvi, Pukkila, Punkaharju, Puolanka, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pykönmäki, Pälkäne, Rautalampi, Rautavaara, Rautjärvi, Ristiina, Ristijärvi, Ruokolahti, Rääkkylä, Saari, Saarijärvi, Sahalahti, Siilinjärvi, Sipoo, Siuntio, Sonkajärvi, Sotkamo, Sumiainen, Suomenniemi, Suomussalmi, Säynätsalo, Taivalkoski, Tammisaaren mlk, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toivakka, Tuupovaara, Tuusniemi, Tuusula, Tyrnävä, Utajärvi, Uukuniemi, Uurainen, Vaala, Valtimo, Varpaisjärvi, Vehmersalmi, Vesanto, Vieremä, Vihti, Viiala, Viitasaari, Viljakkala, Vuolijoki, Värtsilä, Yli-Ii, Ylikiiminki, Yläjärvi; sekä

kolmanteen kuntaryhmään kaikki muut kunnat.

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 ja se on voimassa saman vuoden loppuun saakka, jollei valtioneuvosto sitä ennen toisin päätä. Tällä päätöksellä kumotaan 10 päivänä tammikuuta 1974 annettu valtioneuvoston päätös kuntien ryhmityksestä kansaneläkelain mukaisen tukiosan maksamista varten (43/74)

199. ASETUS VÄESTÖNSUOJELUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1975.

(Suomen AsK 971/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:62, 1963:63, 1971:110)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 22 päivänä toukokuuta 1959 annetun väestönsuojeluasetuksen (237/59) 11 §, 12 §:n 1 momentti ja 13 §:n 2 momentti sekä 24 ja 25 §, sellaisina kuin niistä ovat 11 § muutettuna 24 päivänä toukokuuta 1963 ja 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetuilla asetuksilla (261/63 ja 560/71), 12 §:n 1 momentti mainitussa 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa asetuksessa ja 13 §:n 2 momentti mainitussa 24 päivänä toukokuuta 1963 annetussa asetuksessa, näin kuuluviksi:

11 §. Väestönsuojat ovat S1-, S3- ja S6-luokan väestönsuojia. S1- ja S3-luokan väestönsuoja voidaan tehdä teräsbetoniseksi väestönsuojaksi tai kalliosuojaksi. S6-luokan väestönsuoja on tehtävä kalliosuojaksi.

S1-, S3- ja S6-luokan väestönsuojina pidetään väestönsuojia, joiden rakenteet on mitoitettu niin, että ne kestävät tavanomaisten kuormitusten lisäksi vastaavasti 100,300 ja 600 kPa:n (1,3 ja 6 ilmakehän) paineaallosta aiheutuvat kuormitukset.

Väestönsuojan suunnittelussa ja rakentamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota sisääntulo- ja ulospääsytien sekä ilmanvaihdon turvaamiseen. Väestönsuojan ovet, luukut, venttiilit ja muut laitteet on tarpeen mukaan mitoitettava kestämään suurempia kuormituksia kuin 2 momentissa on sanottu.

12 §. Väestönsuoja on sen mukaan, miten monelle henkilölle se on tarkoitettu, rakennettava vähintään S1-, S3- tai S6-luokan väestönsuojaksi seuraavasti:

Suojaluokka	Henkilömäärä
S1	enintään 150
S3 teräsbetonisujana	enintään 750
S3 kalliosujana	enintään 1500
S6	rajoittamaton

13 §.-----

Sisäasiainministeriö voi määrätä poikkeusten myöntämisestä siihen, mitä 7-10 §:ssä, 11 §:n 2 momentissa sekä 12 §:n 1 momentissa on säädetty.

24 §. Väestönsuojelulain 22 §:ssä tarkoitetuista korvauksista on voimassa, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa (35/73) on säädetty valtionosuuksista, ja väestönsuojelulain 25 §:ssä tarkoitetuista korvauksista, jos ne suoritetaan kunnalle tai kuntainliitolle, mitä mainitussa laissa on säädetty valtionavustuksista.

25 §. Väestönsuojelulain 24 §:ssä tarkoitettua lainaa koskeva hakemus samoin kuin yksityisen tai muun yhteisön kuin kunnan tai kuntainliiton tekemä väestönsuojelulain 25 §:ssä tarkoitettua korvausta koskeva hakemus on tarvittavine selvityksineen toimitettava lääninhallitukselle, jonka on lausuntonsa ohella lähetettävä asiakirjat sisäasiainministeriölle.

Hakemus on tehtävä viimeistään niiden toimenpiteiden suorittamisajankohtaa seuraavan kalenterivuoden kuluessa, joista aiheutuviin kustannuksiin lainaa tai korvausta 1 momentin mukaisesti haetaan. Hakemus voidaan tehdä myös ennen toimenpiteisiin ryhtymistä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

Jos rakennuslupaa on haettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan 11 §:stä, 12 §:n 1 momentista ja 13 §:n 2 momentista poiketen noudattaa tätä ennen voimassa olleita säännöksiä.

**200. SISÄASIAINMINISTERIÖN PÄÄTÖS S3- JA S6-LUOKAN
VÄESTÖNSUOJISTA.**

Annettu joulukuun 19 päivänä 1975.
(Suomen AsK 972/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:62 ja 1963:71)

Sisäasiainministeriö on 22 päivänä toukokuuta 1959 annetun väestönsuojeluasetuksen (237/59) 14 §:n, sellaisena kuin se on 24 päivänä toukokuuta 1963 annetussa asetuksessa (261/63), ja 31 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Sijoittaminen

1. Väestönsuoja on sijoitettava suojautumisen kannalta tarkoituksenmukaiseen paikkaan. Pääsyn suojaan tulee olla nopea ja helppo ja ulospääsyn sieltä mahdollisimman turvattu siinäkin tapauksessa, että olisi syntynyt rakennus-sortumia.
2. Suojan sijoittamista suunniteltaessa tulee maaperän ja ympäröivän maaston antama lisäsuojaus käyttää mahdollisimman tarkoin hyväksi.
3. Väestönsuojaa tai sen kulkuteitä ei saa sijoittaa sellaisten tilojen, laitosten tai laitteiden läheisyyteen, joista saattaa olla vaaraa väestönsuojalle tai suojautuville henkilöille.

2 §. Väestönsuojaan kuljettava matka

Väestönsuojeluasetuksen (237/59) 7 ja 8 §:ssä tarkoitettuun väestönsuojaan kuljettava matka saa olla enintään 250 metriä. Rakennusluvan myöntävä viranomainen voi kuitenkin, väestönsuojelulautakunnan lausunnon hankittuaan, sallia matkan pidentämisen enintään 400 metriin, jos siihen on erityistä syytä.

3 §. Väestönsuojan suunnittelu

Väestönsuojan suunnittelussa ja rakentamisessa on erityisesti otettava huomioon suojan käyttötarkoituksen ja käyttöolosuhteiden asettamat vaatimukset. Suojan ja sen laitteiden rakenne, toiminta ja käyttö on suunniteltava niin, että suoja on mahdollisimman toimintavarma ja helppokäyttöinen suojautumisolosuhteissa.

4 §. Väestönsuojan tilat

1. Väestönsuojan tilat on jaettava suojan toimintavarmuuden edellyttämällä tavalla osastoihin. Yksi osasto saa olla tarkoitettu enintään 1500 henkilöä varten. Suojatila on jaettava suojahuoneisiin, joista kukin saa olla tarkoitettu enintään 250 henkilöä varten.
2. Suojatilan lisäksi väestönsuojassa tulee olla tarpeelliset sulkuhuone- ja puhdistustilat, painesulut, käymälät sekä konehuoneet ja valvomotilat. Väestönsuojaan voi kuulua muitakin tiloja. Sisääntulo- ja ulospääsytiät sekä muut niihin verrattavat tilat ovat väestönsuojaan liittyviä tiloja.

5 §. Kulkutiet.

1. Sisääntuloteitä tehtäessä on otettava huomioon suojautuvien henkilöiden lukumäärä sekä todennäköiset saapumissuunnat. Sisääntulotien leveyden tulee olla tien käyttäjämäärään nähden riittävän suuri.
2. Väestönsuojasta on oltava vähintään kaksi ulospääsytietä. Ulospääsysteistä ainakin yksi tai, jos suoja on tarkoitettu useampaa kuin 750 henkilöä varten, ainakin kaksi on johdettava rakennussortuman ulkopuolelle.
3. Ulospääsysteitä ovat sisääntulotiet ja varauskäytävät. Rakennussortumaa määritettäessä noudatetaan, mitä S1-luokan väestönsuojista annetun sisäasiainministeriön päätöksen (561/71) 6 §:ssä on määrätty.

6 §. Suojaovet ja -luukut.

1. Jokaiseen väestönsuojan ulkopuolelta väestönsuojaan johtavaan kulkuaukkoon samoin kuin kumpaankin peräkkäiseen painesulun kautta väestönsuojaan johtavaan kulkuaukkoon on asennettava S3-luokan väestönsuojassa suojaovi SO-3 tai suoja-luukku SL-3. S6-luokan väestönsuojassa on vastaavasti asennettava suojaovi SO-6 tai suojaaluukku SL-6.
2. Jokaiseen sulkuhuoneesta, puhdistustilasta tai muusta vastaavasta tilasta, johon edellä 1 kohdassa tarkoitettu kulkuaukko johtaa, väestönsuojan muihin tiloihin johtavaan kulkuaukkoon on asennettava suojaovi VO-1 tai suojaaluukku VL-1.

7 §. Väestönsuojan tekeminen kallioon.

1. Kallioon rakennettava väestönsuoja on suunniteltava niin, että kallion suojauskyky tulee käytetyksi mahdollisimman tarkoin hyväksi.
2. Väestönsuoja on sijoitettava niin, että sitä ympäröivän kallion paksuudet ovat mahdollisimman suuria. Suojan kohdalla on kallion paksuuden hyvälaatuisessa kalliossa oltava ainakin yhtä suuri kuin puolet luolan leveydestä lisättyä 3 metrillä, kuitenkin vähintään 6 metriä.
3. Suojan kalliokatto on louhinnan jälkeen lujitettava.

8 §. Väestönsuojan rakenteet.

1. Väestönsuojan ympärysrakenteilla tarkoitetaan suojaan kuuluvia tiloja rajoittavia, painekuormituksia vastaanottavia ympärysseiniä, kattoa ja lattiaa.
2. Teräsbetonisen S3-luokan väestönsuojan katto ja ympäryseinät on tehtävä teräsbetonista vähintään 90 cm paksuisiksi. Milloin ne kuitenkin ovat maaperän tai muiden rakenteiden riittävästi suojaamia, paksuutta saadaan vastaavasti vähentää, ei kuitenkaan pienemmäksi kuin 50 cm. Lattian paksuuden muilta kuin kalliota vasten olevilta kohdilta tulee olla vähintään 25 cm. Kalliosuojaksi tehtävän S3-luokan väestönsuojan kalliotunnelissa oleva ympäryseinä on tehtävä teräsbetonista vähintään 90 cm paksuiseksi.
3. S6-luokan väestönsuojan kalliotunnelissa oleva ympäryseinä on tehtävä teräsbetonista vähintään 120 cm paksuiseksi.
4. Teräsbetonisen S3-luokan väestönsuojan katto ja ympäryseinät sekä lattia niiltä osin, kuin se ei ole kalliota tai maata vasten, on mitoitettava niin, että ne kestävät väestönsuojeluasetuksen 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua paineaallostaa aiheutuvan kuormituksen, jonka suuruudeksi otaksutaan katossa ja lattiassa 300 kN/m^2 (3 kp/cm^2) sekä ympäryseinissä 600 kN/m^2 (6 kp/cm^2). Milloin ympäryseinä kuitenkin on maaperän tai muiden rakenteiden riittävästi suojaama, otaksuttua kuormitusta saadaan vastaavasti vähentää, ei kuitenkaan pienemmäksi kuin 200 kN/m^2 (2 kp/cm^2). Kalliosuojaksi tehtävän S3-luokan väestönsuojan kalliotunnelissa olevaan ympäryseinään kohdistuvan kuormituksen suuruudeksi otaksutaan vastaavasti 800 kN/m^2 (8 kp/cm^2).
5. S6-luokan väestönsuojan kalliotunnelissa oleva ympäryseinä on mitoitettava niin, että se kestää väestönsuojeluasetuksen 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua paineaallostaa aiheutuvan kuormituksen, jonka suuruudeksi otaksutaan 1800 kN/m^2 (18 kp/cm^2).
6. Sulkuhuonetta, puhdistustilaa tai muuta vastaavaa tilaa väestönsuojan muista tiloista erottavat rakenteet on mitoitettava niin, että ne kestävät suojaan päin vaikuttavan kuormituksen, jonka suuruudeksi otaksutaan 100 kN/m^2 (1 kp/cm^2).
7. Väestönsuojan rakenteiden mitoituksessa on otettava huomioon maaperän tärähdyksestä aiheutuvat kuormitukset. Lisäksi on otettava huomioon muut suojan rakenteisiin vaikuttavat kuormitukset.

9 §. Suojaus sirpaleilta ja osumilta.

1. Väestönsuojan ympärysrakenteisiin sijoitettavat ovet, luukut, venttiilit ja muut laitteet on suojattava sirpaleilta.
2. Kalliosuojaksi tehtävän väestönsuojan ympärysrakenteet on sijoitettava niin, että ne ovat suojassa pommien osumilta.

10 §. Väestönsuojan ilmanvaihto.

1. Väestönsuoja on varustettava tarkoituksenmukaisella ilmanvaihtojärjestelmällä, joka tekee mahdolliseksi riittävän pitkäaikaisen oleskelun suojassa. Väestönsuojaan otettava ilma on tarvittaessa voitava tehokkaasti suodattaa. Ilmamäärän₃ kutakin suojautuvaa henkilöä kohti on oltava vähintään $1,67 \times 10^{-3} \text{ m}^3/\text{s}$ ($6 \text{ m}^3/\text{h}$). Suodatuksen aikana ilmamäärä₃ saa olla pienempi, kuitenkin vähintään $0,56 \times 10^{-3} \text{ m}^3/\text{s}$ ($2 \text{ m}^3/\text{h}$) henkilöä kohti.
2. Väestönsuojan ilmanvaihtojärjestelmän toiminnan on oltava riippumaton sähkön saannista suojan ulkopuolelta.
3. Väestönsuojassa on voitava ilmanvaihtojärjestelmän avulla ylläpitää ylipainetta silloin, kun ilman saanti suojan ulkopuolelta on mahdollista.
4. Väestönsuojan ympärysrakenteiden läpi johtavat ilmankulkutiet on varustettava paineventtiileillä tai muutoin suojattava niin, että suojaus vastaa väestönsuojan suojausastetta. Ilmankulkutiet on voitava tarpeellisilta osin tiiviisti sulkea.
5. Milloin jäähdyttävien pintojen määrä väestönsuojassa ei ole riittävän suuri, kalliosuojaksi tehtävä suoja on varustettava tarpeellisilla jäähdytyslaitteilla.
6. Milloin erityiset syyt sitä vaativat, ilmanvaihtojärjestelmä on varustettava hapen lisäyslaitteilla ja hiilidioksidin poistolaitteilla.

11 §. Veden saanti ja viemärointi.

1. Väestönsuojaan on saatava vettä yleisestä vesijohtoverkosta. Juoma- ja pudistusveden säilytystä varten on suojassa oltava riittävästi säiliötilaa.
2. Väestönsuoja on viemäritävä yleiseen viemäriverkkoon tai kokoojakaivoon.
3. Jos väestönsuojan lattia on pohjaveden pinnan alapuolella, suoja on varustettava vedenpoistolaitteilla.

12 §. Sähkö- ja telelaitteet.

1. Väestönsuoja on liitettävä paikalliseen sähkönjakeluverkkoon. Milloin väestönsuojan toiminnan turvaaminen sitä vaatii, väestönsuoja on varustettava varavoimalaitteilla.
2. Väestönsuojassa on oltava riittävä valaistus sekä suojan tärkeimmissä tiloissa ulkopuolisesta sähkön saannista ja kohdassa 1 tarkoitetuista varavoimalaitteista riippumaton varavalaistus.
3. Väestönsuojassa on oltava tarpeelliset johdotukset ja muut varusteet välttämättömiä telelaitteita varten.

13 §. Asennustyöt.

1. Suojautumisen kannalta välttämättömät laitteet ja varusteet on asennettava niin, että ne toimintakuntonsa säilyttäen kestävät maaperän tärähdyksestä aiheutuvat kuormitukset.

2. Putkien, kaapeleiden ja johtojen viennit suojan ympärysrakenteiden läpi on tehtävä niin, ettei suojan suojauskyky heikkene.

14 §. Sähkömagneettinen suojaus.

Milloin suojautumisen kannalta välttämättömien laitteiden toiminnan turvaaminen sitä vaatii, nämä laitteet on suojattava sähkömagneettiselta pulssilta.

15 §. Käytön valvonta.

Väestönsuojassa on oltava sen laitteiden toiminnan valvontaa ja ohjausta varten tarvittavat valvontalaitteet sekä kaaviot ja ohjeet.

16 §. Rauhanajan käyttö.

Väestönsuojan suunnittelussa on kiinnitettävä huomiota suojan rauhanajan käytön edellytyksiin. Rauhanajan käyttö ei kuitenkaan saa aiheuttaa haittaa suojan käytölle väestönsuojana.

17 §. Eräät laitteet ja varusteet.

1. Seuraavat väestönsuojan laitteet ja varusteet on tehtävä sisäasiainministeriön antamien erityismääräysten mukaisesti:

- suojaovi VO-1, SO-3 ja SO-6
- suojaluukku VL-1, SL-3 ja SL-6
- paineventtiili
- kaasutiivis sulkulaite
- esisuodatin
- ilmanvaihtolaitteisto
- erityissuodatinlaitteisto
- tuloilmaventtiili
- polttomoottorikäyttöinen poistoilmapuhallin
- ylipaineventtiili
- ylipainemittari
- hiilidioksidin poistolaitteessa käytettävä kalkki
- irrallinen varavesisäiliö
- polttomoottorikäyttöinen pumppu
- paineaallon vaimennuslaite viemärissä
- läpivientikappale
- kuivakäymälän kaluste
- tärähdyksen vaimennin
- varavalaistuslaitteet.

2. Sisäasiainministeriö voi antaa määräyksiä muistakin väestönsuojan laitteista ja varusteista.

18 §. Teknilliset määräykset.

Sen lisäksi, mitä tässä päätöksessä on sanottu, on noudatettava sisäasiainministeriön S3- ja S6-luokan väestönsuojista erikseen antamia teknillisiä määräyksiä.

19 §. Väestönsuojan tarkastus ja hoito.

1. Tarkastavalle viranomaiselle on viimeistään loppukatselmuksen yhteydessä esitettävä luotettava selvitys siitä, että väestönsuoja laitteineen ja varusteineen toimii siten, kuin tässä päätöksessä ja 18 §:ssä tarkoitetuissa teknillisissä määräyksissä on määrätty.

2. Väestönsuojan omistajan on huolehdittava suojan sekä sen laitteiden ja varusteiden jatkuvan käyttökunnon säilymisestä samoin kuin siitä, että suoja viipymättä voidaan kunnostaa väestönsuojana käytettäväksi.

3. Väestönsuojeluviranomaisten on tarkastettava valmiit väestönsuojat määräajoin sekä annettava tarvittaessa suojien kunnostamista ja hoitoa koskevia määräyksiä ja ohjeita.

20 §. Väestönsuojien luettelointi.

1. Rakennuslupaa haettaessa on rakennusluvan myöntävälle viranomaiselle jätettävä edelleen väestönsuojelulautakunnalle toimitettavaksi tiedot väestönsuojan koosta ja sijainnista.

2. Viimeistään loppukatselmuksen yhteydessä on toimitettava tarkastavalle viranomaiselle edelleen väestönsuojelulautakunnalle luettelointia varten toimitettavaksi tarpeelliset piirustukset ja muut selvitykset.

21 §. Erinäiset suojatilat.

1. Milloin väestönsuojeluelimiä varten rakennettava johtopaikka tai muu vastaava toiminnallinen suoja, viestikeskusten ja -yhteyksien varmentamiseksi rakennettava tai muu siihen verrattava, pääasiallisesti laitteiden suojaamiseen tarkoitettu suojatila tehdään lujuudeltaan S3- tai S6-luokan väestönsuojaa vastaavaksi, sen rakentamisessa on noudatettava tämän päätöksen määräyksiä niiltä osin, kuin se suojatilan käyttötarkoitus huomioon ottaen on mahdollista.

2. Sairaaloiden ja hoitolaitosten väestönsuojat sekä muut vastaavat suojatilat on tehtävä ottaen huomioon niiden käyttötarkoituksen asettamat erityiset vaatimukset.

22 §. Helpotusten myöntäminen.

Sisäasiainministeriö voi erityisistä syistä myöntää helpotuksia tämän päätöksen määräyksistä. Helpotuksen saamista koskeva hakemus on riittävästi yksilöitynä ja perusteltuna jätettävä asianomaiselle rakennustarkastusviranomaiselle, joka lähettää hakemuksen lausuntonsa ohella sisäasiainministeriölle.

23 §. Voimaantulo.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

201. LAKI OBLIGAATIOLAINOJEN VERONHUOJENNUKSISTA ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1975.
(Suomen AsK 980/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:162)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan obligaatiolainojen veronhuojennuksista 24 päivänä kesäkuuta 1969 annetun lain 1 §, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (892/73), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1969 heinäkuun 1 päivänä tai sen jälkeen sekä vuosina 1970-1978 liikkeeseen lasketun suomenrahan määräisen obligaatiolainan korosta ja pääomasta myönnetään valtion- ja kunnallisverotuksessa veronhuojennuksia sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Mitä tässä laissa säädetään valtion liikkeeseen laskemasta obligaatiolainasta, sovelletaan myös muuhun valtion vuosina 1976-1978 liikkeeseen laskemaan joukkovelkakirjalainaan.

202. LAKI ERÄIDEN YKSITYISTEN LAITOSTEN HENKILÖKUN-
 NAN ASEMAN JÄRJESTÄMISESTÄ LAITOKSEN TOIMINNAN SIIRTY-
 ESSÄ KUNNAN TAI KUNTAINLIITON HOIDETTAVAKSI.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 988/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Milloin eräistä valtion varoista suoritettavista eläkeistä annetussa laissa (382/69) tarkoitettun yksityisen valtion-apulaitoksen toiminta sopimuksen nojalla luovutetaan kunnan tai kuntainliiton hoidettavaksi, laitoksen palveluksessa oleva henkilö siirretään hänen suostumuksellaan kunnan tai kuntainliiton vastaavaan tehtävään, jollei kunnallisvaltuusto tai liittovaltuusto painavista syistä toisin päättä.

2 §. Sillä, joka on siirretty kunnan tai kuntainliiton palvelukseen, on oikeus saada tehtävästä asianomaisen virka- tai työehtosopimuksen mukaiset edut.

3 §. Kunnan tai kuntainliiton palvelukseen siirretyllä henkilöllä on sen palveluksessa ollessaan oikeus 1 §:ssä mainitun lain mukaiseen eläketurvaan kunnalliselta eläkelaitokselta niiden perusteiden mukaan, jotka olivat voimassa ennen kuin laitoksen toiminta siirtyi kunnalle tai kuntainliitolle ja joita häneen silloin oli sovellettava, jos hän vuoden kuluessa siirtymisestä kirjallisesti kunnallis- tai liittohallitukselle ilmoittaa niin haluavansa.

Henkilöllä, joka ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta, on oikeus kunnan tai kuntainliiton virka- tai työsuhteeseen perusteella annettavaa eläkettä varten lukea hyväkseen aikaisempi palvelus laitoksessa samojen perusteiden mukaan kuin kunnan tai kuntainliiton palvelus. Niinikään hänellä on oikeus lukea hyväkseen kaikki sen laatuinen palvelus, joka siirron tapahtuessa voimassa olleiden säännösten ja määräysten mukaan olisi luettu eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi valtion eläkettä varten.

Henkilöllä, joka ei ole tehnyt 1 momentissa laitoksessa palvelemissaan ajan perusteella muuta kuin työntekijäin eläkelain (395/61) mukaista eläkettä, ei kuitenkaan ole oikeutta lukea samaa aikaa hyväkseen kunnalliselta eläkelaitokselta tulevaa lisäeläketurvaa varten, eikä sitä myöskään lueta hyväksi hänen omaisilleen lisätuna annettavaa perhe-eläketurvaa varten.

4 §. Valtiokonttori korvaa kunnalliselle eläkelaitokselle valtion varoista sen osan kunnan tai kuntainliiton palvelukseen siirretylle henkilölle maksetusta eläkkeestä tai hänen jälkeensä suoritettavasta perhe-eläkkeestä, joka vastaa 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun palvelusajan osuutta eläkkeeseen oikeuttavasta koko palvelusajasta. Valtiokonttori ei kuitenkaan suorita korvausta siltä osin kuin eläkkeen perusteena olevaa palkkausta ei valtionapuseränsä mukaan hyväksytä valtionapuun oikeuttavaksi menoksi.

Korvaus voidaan arvioida ja suorittaa kerralla, jos niin sovitaan.

5 §. Jos 1 §:ssä tarkoitetun laitoksen eläkejärjestelyissä on sovellettu myös työntekijäin eläkelakia, kunnallinen eläkelaitos ja työntekijäin eläkelaisissa tarkoitettu eläkelaitos voivat sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksella sopia kunnalle tai kuntainliitolle luovutetun laitoksen työntekijöitä koskevan työntekijäin eläkelain mukaisen vastuun siirtämisestä kunnalliselle eläkelaitokselle. Vakuutusyhtiölain (450/52) 16 §:n 3 momentissa säädetty menettely ei tällöin ole tarpeen.

Mikäli 1 momentin mukaista vastuunsiirtoa ei ole tapahtunut, vähennetään kunnallisen eläkelaitoksen suorittamasta eläkkeestä aikaisempaan palvelukseen perustuva työntekijäin eläkelain mukainen vastaava eläke.

6 §. Milloin kunnan tai kuntainliiton palvelukseen siirretylle henkilölle on sinä vuotena, jonka aikana tai päättyessä siirtyminen on tapahtunut, ja sitä seuraavana kalenterivuotena virkattai työehtosopimuksen nojalla annettu vuosilomaa tai lomakorvausta, joka on ansaittu yksityisen laitoksen palveluksessa, korvataan kunnalle tai kuntainliitolle valtion varoista se osa loma-ajan palkasta, lomakorvauksesta ja lomaltapaluurahasta aiheutuneista menoista, joka lomaan oikeuttaneesta palveluksesta vastaa yksityisen laitoksen palvelusta.

7 §. Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

8 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

9 §. Tämän lain voimaantultua ei yksityisten sairaanhoito- ja huoltolaitosten henkilökunnan aseman järjestämisestä laitoksen siirtyessä kunnan tai kuntainliiton omistukseen annettua lakia (417/68) sovelleta 1 §:ssä tarkoitettuun laitokseen, jonka toiminta siirtyy kunnan tai kuntainliiton hoidettavaksi tämän lain voimaantultua.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaisen 1 §:ssä tarkoitetun laitoksen henkilökuntaan, jonka toiminta on siirtynyt kunnan tai kuntainliiton hoidettavaksi 1 päivänä tammikuuta 1974 tai sen jälkeen, mutta ennen tämän lain voimaantuloa ja jonka henkilökunta on 1 momentissa tarkoitetun tai muun lain nojalla siirretty kunnan tai kuntainliiton vastaavaan tehtävään.

Milloin tässä laissa tarkoitettussa laitoksessa palvelleen henkilön kohdalla eläketapahtuma on sattunut 1 päivänä tammi-kuuta 1974 tai sen jälkeen, mutta ennen tämän lain voimaantuloa, voidaan asia ottaa lainvoimaisesta päätöksestä huolimatta uudelleen käsiteltäväksi tämän lain säännösten mukaisesti.

203. TALLETUSTEN VERONHUOJENNUSLAKI.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1975.
(Suomen AsK 989/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Luonnollisen henkilön tai erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi ei vuosilta 1967-1978 toimitettavissa valtion- ja kunnallisverotuksissa katsota korkoa talletuksesta, joka on tehty kotimaiseen rahalaitokseen tai osuuskunnan säästökassaan sellaiselle tilille, jota pankkitoiminnassa yleisesti käytetään yleisön talletusten vastaanottamiseen, tai talletusehdoiltaan siihen verrattavalle tilille osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettuun lainausliikettä harjoittavaan osuuskuntaan. Tällaista talletusta ei mainituilta vuosilta toimitettavissa valtionverotuksissa pidetä luonnollisen henkilön tai erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän veronalaisina varoina.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta ennen vuotta 1979 vähintään kuuden kuukauden määräajaksi tehdystä talletuksesta, joka on nostettavissa vasta vuonna 1979 tai vuonna 1980, saatua korkoa ei pidetä myöskään vuosilta 1979 ja 1980 toimitettavissa verotuksissa 1 momentissa mainittujen verovelvollisten veronalaisena tulona eikä tällaista talletusta heidän veronalaisina varoinaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna talletuksena ei pidetä shekkitulille tehtyä tai muuta siihen verrattavaa vaadittaessa maksettavaa talletusta.

2 §. Työntekijällä on oikeus työnantajansa perustamaan huoltokonttoriin tallettamistaan varoista saamistaan veronalaisista korkotuloista vähentää vuosilta 1976-1978 toimitettavissa valtion- ja kunnallisverotuksissa enintään 250 markkaa sekä sanoituilta vuosilta varallisuuden perusteella toimitettavissa valtionverotuksissa tällaisen talletuksen arvosta enintään 4 000 markkaa.

3 §. Valtiovarainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta.

204. LAKI KUNNALLISISTA YLEISSAIRAALOISTA ANNETUN
LAIN 25 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1975.

(Suomen AsK 991/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:105, ja 1975:114)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään kunnallisista yleis-
sairaaloista 29 päivänä lokakuuta 1965 annetun lain 25 §:ään,
sellaisena kuin se on 18 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa
laissa (595/75), uusi 5 momentti seuraavasti:

25 §.-----

Kunnan osuudeksi keskussairaalan käyttökustannuksista
katsotaan sen suuruinen määrä, joka kuntien hoitopäivästä,
poliklinikan osalta kuitenkin tutkimus- ja hoitokäynneistä, tulee
kunnan potilaiden osalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

205. ASETUS VÄESTÖKIRJA-ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1975.

(Suomen AsK 995/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1970:24 ja 177 sekä 1973:141)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 11 päivänä maaliskuuta 1970 annetun väestökirja-asetuksen (198/70) 9 §, 13 §, 25 §:n 1 momentti, 32 §:n 1 momentti ja 58 §,

näistä 13 § sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1970 annetussa asetuksessa (790/70) ja 32 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 31 päivänä lokakuuta 1973 annetussa asetuksesta (797/73), sekä

lisätään 37 §:ään uusi 3 momentti ja 38 §:ään uusi 2 momentti, seuraavasti:

9 §. Kuolleista ja väestörekisteristä 22 §:n 5 momentin nojalla poistetuista henkilöistä sekä toiseen väestörekisteriin siirretyistä henkilöistä on väestörekisterissä pidettävä poistoluetteloa, johon merkitään henkilöistä ainakin seuraavat tiedot:

- 1) sukunimi;
- 2) etunimet;
- 3) henkilötunnus;
- 4) kunnan väestörekisteri, josta hänet on siirretty, ja siirron päivä; sekä
- 5) kunnan väestörekisteri, johon hänet on siirretty, ja siirron päivä taikka kuolinpäivä tahi, jos henkilö on muutoin poistettu rekisteristä, poistamisen syy ja päivä.

13 §. Väestön keskusrekisterissä pidetään erityistä poissaolevien luetteloa 21 §:n 2 momentin ja 22 §:n 4 momentin mukaan väestörekisteriin poissaoleviksi merkityistä henkilöistä.

25 §. Maistraatin, järjestysosaston ja rakennuslautakunnan on ilmoitettava henkilökirjoittajalle, milloin rakenteilla olevassa asuin-, liike-, teollisuus- tai yleisessä rakennuksessa on pidetty rakennekatselmus. Samalla on ilmoitettava rakennuksen sijainti ja osoite.

32 §. Rakennuksen omistajan on huolehdittava siitä, että jokaisesta rakennuksessa olevasta huoneistosta annetaan asianmukaiset henkikirjoitusilmoitukset. Nämä ilmoitukset rakennuksen omistajan on toimitettava kaupungissa poliisiviranomaiselle taikka henkikirjoittajalle tai henkikirjoituksen piirimiehelle sitä varten erikseen määrättyinä aikana sekä maalaiskunnassa ja kauppalassa henkikirjoituksen piirimiehelle viimeistään tammikuun 6 päivänä.

37 §. Sosiaalilautakunnan on ilmoitettava väestön keskusrekisteriin henkilöt, jotka on otettu sosiaalilautakunnan huostaan samoin kuin edellä tarkoitettuihin henkilöihin kohdistuvien suojelutoimenpiteiden lakkaamisesta.

38 §. Paikallisen väestökirjan pitäjän on viipymättä ilmoitettava väestön keskusrekisteriin merkittäväksi korjaus, mikäli asianomaisen paikallisen väestökirjan tieto on havaittu rekisteröidyksi virheellisesti väestön keskusrekisteriin.

58 §. Sisäasiainministeriö määrää väestön keskusrekisteriin liittyvien ilmoitusasiakirjojen säilyttämisestä ja hävittämisestä, ottaen huomioon, mitä tarpeettomiksi katsottujen asiakirjojen hävittämisestä valtion virka-arkistoista on erikseen säädetty.

206. LAKI INVALIIDIHUOLTOLAIN 22-22 e §:n VOIMASSAOLOAJAN JATKAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1021/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:187)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Joulukuun 30 päivänä 1946 annetun invaliidihuoltolain väliaikaisesti muutettu 22 §, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (1005/73), sekä 22 a-22 e §, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä maaliskuuta 1970 annetussa laissa (227/70), ovat edelleen voimassa vuoden 1976 loppuun.

**207. KUNTIEN KANTOKYKYLÜOKITUKSEN VAHVISTAMINEN
VUODEKSI 1976.**

Sisäasiainministeriön päätös joulukuun 19 p:ltä 1975.
(Suomen AsK 1097/75)

Sisäasiainministeriö on kuntien kantokykyluokituksesta 29 päivänä joulukuuta 1967 annetun lain (665/67) 7 §:n 1 momentin nojalla sellaisena kuin se on 20 päivänä marraskuuta 1970 annetussa laissa (709/70) vahvistanut kuntien kantokykyluokituksen vuodeksi 1976 sellaiseksi kuin tämän päätöksen liitteenä olevasta kuntien luettelosta ilmenee.

**Kuntien luettelo.
(Lyhennysote)**

Kunnan nimi	Kantokykyluokka
<u>Uudenmaan lääni:</u>	
Kaupungit	
Helsinki.....	10

208. LAKI KUNTIEN YLEISESTÄ KALLEUSLUOKITUKSESTA ANNETUN LAIN 6 §:n MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.
(Suomen AsK 1018/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:190)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kuntien yleisestä kalleusluokituksesta 29 päivänä joulukuuta 1973 annetun lain (955/73) 6 § seuraavasti:

6 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1976 loppuun.
Sen estämättä, mitä 2 §:ssä on säädetty ajasta, joksi kalleusluokitus on vahvistettava, valtioneuvosto voi vahvistaa kalleusluokituksen vuodeksi 1976.

209. LAKI MAATALOUSLAUTAKUNNISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.
(Suomen AsK 1039/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1971:28)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maatalouslautakunnista 27 päivänä tammikuuta 1971 annetun lain (87/71) 8 § ja 9 §:n 2 momentti sekä lisätään 9 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

8 §. (31.12.1975) Jollei kunnassa ole maataloussihteeriä, maatilahallitus vahvistaa valtion tulo- ja menoarvion rajoissa kunnan hakemuksesta sen määrän, mistä kunnalle 9 §:n 2 momentin mukaisesti suoritetaan korvausta maatalouslautakunnan puheenjohtajalle maksetusta kuukausipalkkiosta.

9 §. Kunnalle korvataan valtion varoista kuntien kantokykyluokituksesta annetun lain (665/67) 7 §:n 1 momentin mukaan, sellaisena kuin se on 20 päivänä marraskuuta 1970 annetussa laissa (709/70), sisäasiainministeriön vuosittain vahvistaman kantokykyluokituksen perusteella määräytyvä osa maataloussihteerin palkasta ja siihen liittyvistä menoista sekä eläkekustannuksista, maatalouslautakunnan puheenjohtajalle 8 §:n mukaan vahvistetusta kuukausipalkkiosta samoin kuin maatalouslautakunnan puheenjohtajan, jäsenten ja maataloussihteerin kokouspalkkiosta sekä matkakustannusten korvauksista ja päivärahoista. Valtionosuuden suuruus määräytyy seuraavan asteikon mukaisesti:

Kantokykyluokka	Valtionosuus
1	85 %
2	80 %
3	75 %
4	70 %
5-10	65 % (31.12.1975)

(31.12.1975) Edellä 2 momentissa tarkoitettu valtionosuudesta, sikäli kuin se koskee maataloussihteerin palkkaa ja siihen liittyviä menoja, eläkekustannuksia, kokouspalkkiota, matkakustannusten korvauksia ja päivärahoja, maksetaan kunnalle ennakkoa neljännesvuosittain sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975 lukien, kuitenkin niin, että 9 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakko maksetaan vuonna 1975 yhdellä kertaa tai kahtena eränä. Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avuksista 19 päivänä tammikuuta 1973 annetussa laissa (35/73) on säädetty valtionosuuksien loppueristä, sovelletaan maatalouslautakuntien osalta ensimmäisen kerran vuoden 1975 kustannuksiin.

210. ASETUS TERVEYDENHOITOASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 1054/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1967: 16)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan 3 päivänä helmikuuta 1967 annetun terveydenhoitoasetuksen (55/67) 6, 7 ja 8 §, sekä muutetaan 5 § seuraavasti:

5 §. Terveydenhoitolain 11 §:n 2 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 3 momentin nojalla lääkintöhallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi asiat, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 14, 18, 19, 21, 21 a, 27 ja 28 §:ssä.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion asianomaisesta viranomaisesta, sovelletaan lääkintöhallitukseen asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa lääkintöhallitukselle ohjeet niistä perusteista, joiden mukaan kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetun lain 18 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettut ennakkojen tarkistukset on suoritettava.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan terveydenhoitolain muuttamisesta annetun lain (602/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

211. ASETUS KANSANTERVEYSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1055/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1972:33)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 10 päivänä maaliskuuta 1972 annetun kansanterveysasetuksen (205/72) 9, 10, 11 ja 12 § sekä lisätään asetukseen uusi 8 a § ja 13 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

8 a §. Lääninhallituksen tulee, ennen kuin se antaa lääkintöhallitukselle lausuntonsa kansanterveyslain 19 §:ssä tarkoitettua kuntien ja kuntainliittojen toimintasuunnitelmista, hankkia keskussairaalan kuntainliiton liittohallituksen lausunto toimintasuunnitelmista terveyskeskuksen toiminnasta siltä osin kuin se koskee kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla yleisen sairaanhoidon lääketieteellisillä erikoisaloilla annettavan sairaanhoidon ja kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 6 c §:ssä tarkoitettujen erityispalvelusten antamista asianomaisen alan erikoislääkärin toimesta.

Terveyslautakunnan tulee antaa tarvittavat tiedot keskussairaalan kuntainliitolle terveyskeskuksen toimintasuunnitelmasta ja terveyskeskuksen 1 momentissa tarkoitettua toiminnasta.

9 §. Perustamissuunnitelma on toimitettava, jollei kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 12 §:n 1 momentin säännöksistä muuta johdu, kahtena kappaleena lääkintöhallitukselle, joka tekee asiasta esityksen sosiaali- ja terveysministeriölle.

10 §. Selvitys kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 10 §:ssä tarkoitettua toteuttamisohjelman hyväksymiseksi tai sanotun lain 11 §:ssä tarkoitettu selvitys valtionosuuden suorittamiseksi perustamiskustannuksiin on, myös kansanterveyslain 33 §:n säännökset huomioon ottaen, liitteineen kahtena kappaleena toimitettava lääkintöhallitukselle, joka tekee asiasta esityksen sosiaali- ja terveysministeriölle.

11 §. Myönnettäessä kansanterveyslain 32 §:n nojalla valtionavustusta luetaan taloudelliselta kantokyvyltään heikkoihin kuntiin ne, jotka kuuluvat kantokykyluokkiin 1-3.

Valtionavustusta koskevat hakemukset on toimitettava lääkintöhallitukselle tilivuotta seuraavan kalenterivuoden elokuun loppuun mennessä. Lääkintöhallitus tekee asiaa koskevan esityksen sosiaali- ja terveysministeriölle.

12 §. Kansanterveyslain 38 §:n 1 momentin säännösten mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 2 momentin nojalla lääkintöhallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi asiat, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 10 §:n 2 momentissa, 14, 16, 18, 19 ja 21 §:ssä, 25 §:n 2 momentissa sekä 21 a §:ssä ja kansanterveyslain 43 §:n 1 momentissa tarkoitettu käyttökustannusten valtionosuuden pidättämistä ja keskeyttämistä koskevan ratkaisun tekeminen. Vastaavasti siirretään lääkintöhallituksen tehtäväksi kansanterveyslain 37 §:n 2 momentissa tarkoitettujen hyväksymisen antaminen sekä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettut asiat, paitsi milloin viimeksimainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettu selvitys, kansanterveyslain 34 §:n säännökset huomioon ottaen, osoittaa töistä ja hankinnoista johdettujen tarpeellisten kustannusten muodostuvan suuremmaksi kuin sosiaali- ja terveysministeriön valtionosuuden suorittamisesta antamassa päätöksessä on edellytetty. Valtionosuuden loppuerän maksamista koskevat tehtävät suorittaa tällöinkin lääkintöhallitus. Niin ikään siirretään lääkintöhallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 27 ja 28 §:ssä tarkoitettujen valtionosuuden käyttökustannuksiin suorittamista ja palauttamista koskevat asiat.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion asianomaisesta viranomaisesta, sovelletaan lääkintöhallitukseen asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa on selvityksen toimittamisesta lääkintöhallitukselle muuten määrätty, on kansanterveyslain ja kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain mukaan valtioneuvoston tai sosiaali- ja terveysministeriön päätettävää asiaa koskeva selvitys toimitettava lääkintöhallitukselle, jonka tulee lausuntonsa ohella toimittaa se sosiaali- ja terveysministeriölle.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa lääkintöhallitukselle ohjeet niistä perusteista, joiden mukaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 18 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen ennakkojen tarkistukset on suoritettava.

13 §.-----
 Sairaansijojen lukumäärän vahvistamista tarkoittava hakemus on lääkintöhallitukselle osoitettuna toimitettava lääninhallitukselle, joka oman lausuntonsa keralla toimittaa sen edelleen lääkintöhallitukselle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan kansanterveyslain muuttamisesta annetun lain (592/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

212. ASETUS TUBERKULOOSIASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 1056/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1961:67)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan 15 päivänä kesäkuuta 1961 annetun tuberkuloosiasetuksen (325/61) 24 a §, 25 a §, 26, 27 ja 28 §, sellaisina kuin niistä ovat 24 a § ja 25 a § 11 päivänä elokuuta 1972 annetussa asetuksessa (611/72) sekä muutetaan 6 ja 7 §, 4 luvun otsake 25 ja 29 § seuraavasti:

6 §. Tuberkuloosilain 33 §:ssä tarkoitettua järjestelystä voidaan sopia, milloin kysymyksessä on terveyskeskuksen antama apu tuberkuloosin ehkäisyssä tai joukkotutkimuksen suorittamisessa sekä milloin tuberkuloositoimiston sijaintipaikkakunta, liikenneyhteydet ja vastaavanlaiset seikat huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista, että terveyskeskus huolehtii keskusparantolassa tai tuberkuloositoimistossa tutkittujen potilaiden hoidon seuraamisesta ja heidän tilansa valvonnasta. Tällaiseen järjestelyyn on tuberkuloosipiirin kuntainliiton hankittava lääkintöhallituksen suostumus.

7 §. Kun sellainen rakennushanke on toteutettu, jota varten sosiaali- ja terveysministeriö on hyväksynyt kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettua perustamissuunnitelman, on kunnan tai kuntain-

liiton pyydettävä lääninhallitukselta yleissairaala lain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua vastaavaa hyväksymistä. Ennen kuin tällainen hyväksyminen voidaan antaa, on lääninhallituksen määräämän virkamiehen toimitettava käyttöön otettavien tilojen tarkastus. Tarkastuksen ajankohdasta on etukäteen ilmoitettava kuntainliiton liittohallitukselle tai kunnallishallitukselle.

Sairaansijojen lukumäärän vahvistamista tarkoittava hakemus on lääkintöhallitukselle osoitettuna toimitettava lääninhallitukselle, joka oman lausuntonsa ohella toimittaa sen edelleen lääkintöhallitukselle. Sairaansijojen vahvistamisesta on lisäksi soveltuvin osin noudatettava, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun asetuksen 7 §:n 4 momentissa on määrätty.

Ohje- ja järjestyssääntöjen hyväksymisestä on säädetty erikseen.

4 luku. Korvaukset, valtionosuus ja -avustus.

25 §. Siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole tuberkuloosilaitoksen valtionosuuksia ja -avustuksia koskevista asioista toisin määrätty, noudatetaan soveltuvin osin, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun asetuksen 14, 15, 16 ja 17 §:ssä on säädetty.

29 §. Tuberkuloosilain 31 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta koskevat hakemukset on toimitettava lääkintöhallitukselle tilivuotta seuranneen kalenterivuoden elokuun loppuun mennessä. Lääkintöhallitus tekee asiaa koskevan esityksen sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan tuberkuloosilain muuttamisesta annetun lain (599/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

213. ASETUS MIELISAIRASASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.

(Suomen AsK 1057/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1952:115, 1960:43, 1964:34,
1968:155, 1973:129)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan 23 päivänä joulukuuta 1952 annetun mielisairasasetuksen (448/52) 4 §, 12 §:n 2 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 2 momentiksi, 14 §:n 2 ja 3 momentti, 40 a-49 § sellaisena kuin niistä ovat 40 a § 15 päivänä marraskuuta 1968 annetussa asetuksessa (624/68), 42 § 6 päivänä toukokuuta 1960 annetussa asetuksessa (225/60) ja 49 § 21 päivänä syyskuuta 1973 annetussa asetuksessa (737/73), muutetaan 14 §:n 1 momentti, 6 luvun otsake, 39, 40, 53 ja 54 § sellaisena kuin niistä on 40 § 13 päivänä helmikuuta 1964 annetussa asetuksessa (145/64), sekä lisätään 14 a § seuraavasti:

14 §. Kelpoisuusehtona vaaditaan:

Keskusmielisairaalan ylilääkäriltä, että hänellä on erikoislääkärin oikeus psykiatrian alalla;

huoltotoimiston huoltolääkäriltä, että hänellä on erikoislääkärin oikeus psykiatrian alalla tai ainakin perehdyneisyys mielisairaanhoidtoon; sekä

muun kuin edellä tarkoitetun mielisairaanhoidtolaitoksen vastaavalta lääkäriltä sellaista perehdyneisyyttä mielisairaanhoidtoon kuin laitoksen menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

14 a §. Mielisairaslain 15 §:ssä tarkoitetusta järjestelystä voidaan sopia, milloin kysymyksessä on terveyskeskuksen antama apu mielisairauksien ehkäisyssä sekä milloin huoltotoimiston sijaintipaikkakunta, liikenneyhteydet ja vastaavanlaiset seikat huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista, että terveyskeskus huolehtii mielisairaalassa tai huoltotoimistossa tutkittujen potilaiden hoidon seuraamisesta ja heidän tilansa valvonnasta. Tällaiseen järjestelyyn on mielisairaanhoidtopiirin kuntainliiton hankittava lääkintöhallituksen suostumus.

6 luku. Valtionosuus ja -avustus.

39 §. Siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole kunnallisen mielisairaanhoidolaitoksen valtionosuuksia ja -avustuksia koskevista asioista toisin määrätty noudatetaan soveltuvin osin, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun asetuksen 14,15,16 ja 17 §:ssä on säädetty.

40 §. Mielisairaslain 47 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta koskevat hakemukset on toimitettava lääkintöhallitukselle tilivuotta seuraavan kalenterivuoden elokuun loppuun mennessä. B-luokan mielisairaanhoidolaitosta koskeva anomus on lähetettävä asianomaisen huoltotoimiston välityksellä. Lääkintöhallitus tekee asiaa koskevan esityksen sosiaali- ja terveysministeriölle.

53 §. Kun sellainen rakennushanke on toteutettu, jota varten sosiaali- ja terveysministeriö on hyväksynyt kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 9 §:ssä tarkoitetun perustamissuunnitelman, on kunnan tai kuntainliiton pyydettävä lääninhallitukselta mielisairaslain 5 §:n 7 momentissa tarkoitettua hyväksymistä. Ennen kuin tälläinen hyväksyminen voidaan antaa, on lääninhallituksen määrämän virkamiehen toimitettava käyttöön otettavien tilojen tarkastus. Tarkastuksen ajankohdasta on etukäteen ilmoitettava kuntainliiton liittohallitukselle tai kunnallishallitukselle.

Sairaansijojen lukumäärän vahvistamista tarkoittava hakemus on lääkintöhallitukselle osoitettuna toimitettava lääninhallitukselle, joka oman lausuntonsa keralla toimittaa sen edelleen lääkintöhallitukselle. Sairaansijojen vahvistamisesta on lisäksi noudatettava soveltuvin osin, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun asetuksen 7 §:n 4 momentissa on määrätty.

Kunnalliskodin mielisairasosaston hyväksymisestä on säädetty erikseen.

54 §. Yksityistä mielisairaanhoidolaitosta perustettaessa tulee vastaavasti noudattaa mitä 39 §:ssä sekä 53 §:ssä on säädetty. Hakemukseen on lisäksi liitettävä ehdotus laitoksen hallinnon ohjesäännöksi sekä, jos hakijana on yhdistys, yhtiö tai säätiö, tämän voimassa olevat säännöt tai yhtiöjärjestys, tahi jos hakijana on yksityinen henkilö asianomaisen rekisteri- viranomaisen antama todistus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967 kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan mielisairaslain muuttamisesta annetun lain (601/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

214.ASETUS KUNNALLISISTA YLEISSAIRAALOISTA ANNETUN
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.

(Suomen ASK 1058/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1967:7, 1970:13 ja 1973:24)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan 13 päivänä tammikuuta 1967 kunnallisista yleissairaaloista annetun asetuksen 5 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 3 päivänä helmikuuta 1973 annetulla asetuksella (65/73) sekä muutetaan 3 a §, 7 §, 3 luvun otsake, 14, 15, 16, 17, 18 ja 19 §, sellaisina kuin niistä on 3 a § 3 päivänä helmikuuta 1973 annetulla asetuksella (65/73), 14 ja 15 § osittain muutettuina, 16 § muutettuna ja 17 § osittain muutettuna samalla asetuksella sekä 18 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä helmikuuta 1970 annetulla asetuksella (140/70), seuraavasti:

3 a §. Yleissairaallain 6 b §:ssä tarkoitettu toimintasuunnitelma tulee laatia 3 §:ssä mainitun valtakunnallisen suunnitelman puitteissa ja siinä tulee selvittää toimintasuunnitelmaan sisältyvien toimintojen liittyminen terveyskeskusten toimesta järjestettävään terveyden- ja sairaanhoitoon.

Lääkintöhallituksen vahvistettavaksi alistettavassa toimintasuunnitelmassa tulee käsitellä:

1) tuberkuloosin vastustamistyöhön kuuluvien tarkastusten sekä muun ennakolta ehkäisyn samoin kuin mielisairauksien vastustamistyön järjestäminen;

2) avosairaanhoito erikoisalojen poliklinikoissa, tuberkuloositoimistoissa ja huoltotoimistoissa, mukaan luettuna näiden vastaanottoajoissa ja potilaskäyntien lukumäärissä tapahtuvaksi arvioidut muutokset;

3) sairaanhoitoon erikoisaloittain käytettävissä olevien sairaansijojen lukumäärät ja näiden osalta tarpeelliseksi katsottavat muutokset, sairaanhoidon porrastus eri sairaaloiden välillä sekä erikoisaloittain hoidettujen potilaiden lukumäärässä ja keskimääräisessä hoitoajassa tapahtuviksi arvioidut muutokset;

4) laboratorio- ja röntgentutkimukset sekä muiden niihin verrattavien palvelusten järjestäminen ja porrastus eri sairaaloiden sekä terveyskeskusten välillä;

5) keskussairaalapiiriin kuuluvien kuntien asukkaiden piirin ulkopuolella saama sairaanhoito ja piiriin kuulumattomien kuntien asukkaille piirin alueella sijaitsevilla sairaaloissa annettu sairaanhoito;

6) keskussairaalapiirin väkiluku ja väestörakenne ja niissä tapahtuviksi arvioidut muutokset;

7) lääkärien, hammaslääkäreiden, sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun henkilökunnan virkojen määrä ja siinä arvioidut muutokset;

8) toimitilojen mahdolliset rakentamista, perusparannusta, laajentamista tai rakenteellista uudelleen järjestämisestä koskevat suunnitelmat;

9) alustavasti arvioidut perustamis- ja käyttökustannukset toimintasuunnitelmassa tarkoitettuna ajanjaksona kalenterivuositain eriteltynä; sekä

10) muut tarpeelliset selvitykset.

Edellä tarkoitettuun toimintasuunnitelmaan on liitettävä selvitys keskussairaalapiirin alueella terveyskeskuksissa järjestettävästä sairaanhoidosta siltä osin kuin se koskee yleissairaalalain 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla yleisen sairaanhoidon lääketieteellisillä erikoisaloilla annettavan sairaanhoidon ja yleissairaalalain 6 c §:ssä tarkoitettujen eritvispalvelusten antamista asianomaisen alan erikoislääkärin toimesta.

7 §. Kun sellainen alue- tai paikallissairaalan rakennushanke on toteutettu, jota varten sosiaali- ja terveysministeriö on hyväksynyt jäljempänä 14 §:ssä tarkoitetun perustamissuunnitelman, kuntainliiton tai kunnan on pyydettävä lääninhallitukselta yleissairaalalain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua hyväksymistä. Ennen kuin tällainen hyväksyminen voidaan antaa, on lääninhallituksen määräämän virkamiehen toimitettava käyttöön otettavien tilojen tarkastus. Tarkastuksen ajankohdasta on etukäteen ilmoitettava kuntainliiton liittohallitukselle tai kunnallishallitukselle.

Alue- tai paikallissairaalan sairaansijojen lukumäärän vahvistamista tarkoittava hakemus on lääkintöhallitukselle osoitettuna toimitettava lääninhallitukselle, joka oman lausuntonsa keralla toimittaa sen edelleen lääkintöhallitukselle.

Mitä 1 ja 2 momentissa on alue- ja paikallissairaalasta säädetty, noudatetaan soveltuvin osin keskussairaalasta, kuitenkin niin, että lääkintöhallitus huolehtii mainittujen momenttien mukaan lääninhallitukselle kuuluvista tehtävistä.

Erikoisalojen osastoja käsittävässä sairaalassa on lääkintöhallituksen vahvistettava sairaansijamäärä erikseen jokaisen erikoisalan osaston kohdalta. Niin ikään on erikseen vahvistettava, mikä määrä sairaansijoja enintään saadaan käyttää päivällä sairaalasta poissaolevien potilaiden tutkimukseen, hoitoon ja lääkinnälliseen kuntoutukseen.

3 luku. Valtionosuudet ja -avustukset.

14 §. Perustamissuunnitelma on toimitettava, jollei kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 12 §:n 1 momentin säännöksistä muuta johdu kahtena kappaleena lääkintöhallitukselle, jonka on oman lausuntonsa kera toimitettava perustamissuunnitelma sosiaali- ja terveysministeriölle.

15 §. Selvitys kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 10 §:ssä tarkoitetun toteutamisohjelman hyväksymiseksi tai sanotun lain 11 §:ssä tarkoitettu selvitys valtionosuuden suorittamiseksi perustamiskustannuksiin on, myös yleissairaalalain 34 §:n säännökset huomioon ottaen, toimitettava liitteineen kahtena kappaleena lääkintöhallitukselle, joka tekee asiasta esityksen sosiaali- ja terveysministeriölle.

16 §. Paikallissairaalan perustamiskustannusten osalta, mukaan lukien myös kustannustason noususta ja muista hyväksyttävistä syistä aiheutuvat lisäkustannukset, käytetään valtionosuuden myöntämisen perusteena sitä kantokykyluokitusta, joka oli voimassa sinä vuonna, jona perustamistöitä tai -hankintoja koskeva päätös valtionosuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin tehtiin.

Mitä edellä 1 momentissa on säädetty, sovelletaan vastaavasti, milloin sairaalan rakentamiseen, laajentamiseen tai peruskorjaukseen kuuluvat kiinteitä kohteita ja laitteita, kiinteän kaluston tai irtaimiston perushankintoja koskeva päätös valtionosuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin tehdään myöhemmin kuin vastaava rakennus- tai peruskorjaustyötä koskeva päätös.

Yleissairaalalain 32 §:n 2 momentissa olevaa asteikkoa sovellettaessa on kantokykyluokan lisäksi kunkin kunnan osalta otettava huomioon paikallissairaalan perustamiskustannusten valtionosuutta määrättäessä asianomaisen kunnan varaamien sairaansijojen edellyttämä osuus perustamiskustannusten kokonaismäärästä.

17 §. Yleissairaalalain (595/75) 43 §:n 1 momentin säännösten mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 2 momentin nojalla lääkintöhallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi asiat, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 10 §:n 2 momentissa, 14, 14 a, 16, 18, 19 ja 21 §:ssä, 25 §:n 2 momentissa sekä 21 a §:ssä ja yleissairaalalain (595/75) 36 a §:n 1 momentissa tarkoitettua käyttökustannusten valtionosuuden pidättämistä ja keskeyttämistä koskevan ratkaisun tekeminen. Vastaavasti siirretään lääkintöhallituksen tehtäväksi yleissairaalalain 36 §:n 2 momentissa tarkoitettu hyväksymisen antaminen sekä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun

lain 17 §:ssä tarkoitetut asiat, paitsi milloin viimeksimainittu pykälän 2 momentissa tarkoitettu selvitys yleissairaallain 35 §:n säännökset huomioon ottaen osoittaa töistä ja hankinnoista johtuvien tarpeellisten kustannusten muodostuvan suuremmiksi kuin sosiaali- ja terveysministeriön valtionosuuden suorittamisesta antamassa päätöksessä on edellytetty. Valtionosuuden loppuerän maksamista koskevat tehtävät suorittaa tällöinkin lääkintöhallitus. Niin ikään siirretään lääkintöhallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 27 ja 28 §:ssä tarkoitetut valtionosuuden käyttökustannuksiin suorittamista ja palauttamista koskevat asiat.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion asianomaisesta viranomaisesta, sovelletaan lääkintöhallitukseen asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa on selvityksen toimittamisesta lääkintöhallitukselle muuten määrätty, on yleissairaalalain tai kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain mukaan valtioneuvoston tai sosiaali- ja terveysministeriön päätettävää asiaa koskeva selvitys toimitettava lääkintöhallitukselle, jonka tulee lausuntonsa ohella toimittaa se sosiaali- ja terveysministeriölle.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa lääkintöhallitukselle ohjeet niistä perusteista, joiden mukaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 18 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetut ennakkojen tarkistukset on suoritettava.

18 §. Myönnettäessä yleissairaalalain 39 §:n nojalla osittainen tai täysi vapautus perustammiskustannusosuuden suorittamisesta taikka yleissairaalalain 40 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta, luetaan taloudelliselta kantokyvyltään heikoihin kuntiin ne, jotka kuuluvat edellä 16 §:ssä tarkoitettuihin kantokykyluokkiin 1-3.

Yleissairaalalain 40 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta koskevat hakemukset on toimitettava lääkintöhallitukselle tilivuotta seuraavan kalenterivuoden elokuun loppuun mennessä. Lääkintöhallitus tekee asiaa koskevan esityksen sosiaali- ja terveysministeriölle.

19 §. Yleissairaalalain 20 §:n 1 momentissa tarkoitettu hakemus sairaansijan lunastamisesta on kunnan toimitettava lääninhallitukselle osoitettuna keskussairaalapiirin kuntainliitolle. Hakemukseen on liitettävä:

- 1) selvitys sairaansijan lunastavan kunnan tarpeesta hankkia lisää sairaansijoja ja jäljennös sitä koskevasta kunnallisen viranomaisen päätöksestä; ja
- 2) selvitys sairaansijan luovuttavan kunnan mahdollisuuksista vähentää sairaansijamääräänsä ja jäljennös sitä koskevasta kunnallisen viranomaisen päätöksestä, jollei luovuttajana ole keskussairaalan kuntainliitto.

Keskussairaalan kuntainliiton on toimitettava hakemus oman lausuntonsa keralla lääninhallitukselle ja, jos kuntainliitto on sairaansijan luovuttaja, samalla esitettävä selvitys niiden sairaansijojen lukumäärästä, joita jäsenkunnat eivät ole varanneet.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan yleissairaalaalain muuttamisesta annetun lain (595/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

215. ASETUS ALUESAIRAALOIDEN JA SAIRASMAJOJEN LAKKAUTTAMISESTA ANNETUN LAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA JA SOVELTAMISESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen ASK 1059/75)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun asetuksen (368/51) 1 §:n 2 momentti, 3, 4, 5 ja 6 § sekä muutetaan johtolause ja 2 § seuraavasti:

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun lain (142/51) 6 §:n nojalla:

2 §. Jollei tässä asetuksessa ole toisin määrätty, noudatetaan aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta annetussa laissa (142/51) tarkoitetun kunnansairaalan valtionosuudesta ja -avustuksesta soveltuvin osin, mitä kansanterveysasetuksen 9, 10, 12 ja 13 §:ssä on säädetty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan aluesairaaloiden ja sairausmajojen lakkauttamisesta annetun lain muuttamisesta annetun lain (594/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

216. LAKI TYÖNANTAJAN TYÖTTÖMYYSVAKUUTUSMAKSUN SUURUDESTA VUONNA 1976.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.
(Suomen AsK 1061/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:217)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruus on 0.3 prosenttia työnantajan suorittamien työpalkkojen määrästä vuonna 1976.

217. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA ANNETUN LAIN 1 §:n MUUTTAMISESTA.

Annettu 31 päivänä joulukuuta 1975.
(Suomen AsK 1062/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:252)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/63) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1100/74), näin kuuluvaksi:

1 §. Työnantaja on velvollinen maksamiensa palkkojen perusteella suorittamaan valtiolle työnantajan lapsilisämaksua kaksi ja yksineljäosaa prosenttia sekä kansaneläkelaitokselle työnantajan sairausvakuutusmaksua puolitoista prosenttia työntekijälle suoritetun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976. Lain 1 §:n 1 momenttia sovelletaan niihin palkkoihin, jotka suoritetaan sanottuna päivänä tai sen jälkeen.

218. LAKI VUODELTA 1976 SUORITETTAVAN VAKUUTETUN SAIRAUSVAKUUTUSMAKSUN JA TYÖNANTAJAN SAIRAUSVAKUUTUSMAKSUN MÄÄRÄSTÄ.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1063/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:253)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä vakuutetun sairausvakuutusmaksusta on säädetty 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain 33 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (742/70), ja mitä työnantajan sairausvakuutusmaksusta on säädetty 4 päivänä heinäkuuta 1963 työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 ja 31 päivänä joulukuuta 1975 annetuissa laeissa (1100/74 ja 1062/75), vakuutetun sairausvakuutusmaksu on 1,50 penniä vakuutetulle vuodelta 1976 toimitettavassa kunnallisverotuksessa määrättyltä veroäyryltä ja työnantajan sairausvakuutusmaksu 2 prosenttia työntekijälle vuonna 1976 suoritettuna ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

219. LAKI VUODELTA 1976 SUORITETTAVAN VAKUUTETUN KANSANELÄKEVAKUUTUSMAKSUN JA TYÖNANTAJAN KANSANELÄKEMAKSUN KOROTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1064/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:250)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä vakuutetun vakuutusmaksusta on säädetty 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 5 §:n 1 momentissa ja mitä työnantajan kansaneläkemaksusta on säädetty saman lain 3 §:n 2 momentissa, sellaisina kuin nämä lainkohdat ovat 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (956/72), peritään vakuutetun vakuutusmaksua 0,25 pennillä korotettuna vakuutetulle vuodelta 1976 toimitettavassa kunnallisverotuksessa määrättyltä veroäyryltä ja työnantajan kansaneläkemaksua 0,375 prosenttiyksiköllä korotettuna työntekijälle vuonna 1976 suoritettuna ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

220. LAKI VAKUUTETUN KANSANELÄKEVAKUUTUSMAKSUN JA SAIRAUSSVAKUUTUSMAKSUN HUOMIOON OTTAMISESTA MERIMIESVEROTUKSESSA VUONNA 1976.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975
(Suomen AsK 1065/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974/251)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain 6 §:n 3 momentissa ja 13 §:n 1 momentissa, sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä marraskuuta 1973 annetussa laissa (866/73), on säädetty vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksusta ja sairausvakuutusmaksusta, on nämä maksut otettava huomioon vuonna 1976 sovellettavissa merimiesverotaulukoissa laskettuna vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksu 2,25 pennin ja vakuutetun sairausvakuutusmaksu 1,50 pennin mukaan veroäyriltä. Vastaavasti on kansaneläkelaitokselle suoritettava vuodelta 1976 1,8 prosenttia merimiestulosta kansaneläkevakuutusmaksuna ja 1,2 prosenttia merimiestulosta vakuutetun sairausvakuutusmaksuna. Jos merimiesvero on pienempi kuin 11,8 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero edellä mainitulta ajalta kunnan, kansaneläkelaitoksen ja seurakunnan kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle 40 osaa, kansaneläkelaitokselle 15 osaa ja seurakunnalle 4 osaa. Mikäli merimiesveroon ei sisälly kirkollisveroa ja merimiesvero tällöin on pienempi kuin 11,0 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero kunnan ja kansaneläkelaitoksen kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle 40 osaa ja kansaneläkelaitokselle 15 osaa.

221. ASETUS TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA ANNETUN ASETUKSEN 1 §:n MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen ASK 1066/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1974:254)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa asetuksessa (1102/74), näin kuuluvaksi:

1 §. Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus vuonna 1976 on 8,875 prosenttia suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

Maksu on kuitenkin:

a) milloin liiketoimintaa harjoittavan valtionverotuksessa verovelvollisen työnantajan viimeksi toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoittamien, kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on ollut suurempi kuin 50 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia hänen samana verovuotena maksamiensa palkkojen määrästä 9,375 prosenttia ja,

b) milloin a kohdassa tarkoitettujen poistojen määrä on ollut suurempi kuin 50 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia maksettujen palkkojen määrästä, 9,875 prosenttia.

222. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.

(Suomen Ask 1067/75)

(Vrt. kunn as. -kok. 1963:128, 1969:120 ja 1973:116)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä kumotaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 3 §:n 2 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 2 momentiksi, sekä muutetaan 7 a §, 8 §:n 1 ja 2 momentti sekä 9 §:n 2, 3 ja 4 momentti, näistä 7 a ja 9 §:n 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa asetuksessa (630/73) ja 8 §:n 1 ja 2 momentti sellaisina kuin ne ovat 25 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa asetuksessa (505/69), näin kuuluviksi:

7 a §. Yöpymisrahana suoritetaan, milloin vakuutettu, hänen tarvitsemansa saattaja tai sairausvakuutuslain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu vakuutetun perheenjäsen, holhooja tai muu tähän verrattava henkilö on matkan aikana joutunut yöpymään majoitusliikkeessä taikka tutkimus- tai hoitolaitoksen potilaita varten järjestetyssä majoituspaikassa kello 22 ja 7 välisenä aikana vähintään neljän tunnin ajan, 30 markkaa henkilöltä vuorokaudessa, kuitenkin enintään todellisia, tarpeellisia majoittumiskustannuksia vastaava määrä.

8 §. Työtulolla tarkoitetaan palkkatuloa ja siihen verrattavaa henkilökohtaista tuloa, metsästä tapahtuneen hankinta-kaupan tai muun siihen verrattavan myynnin yhteydessä vakuutetun tekemän työn arvoa sekä vakuutetun porotalouden hyväksi tekemän työn arvoa.

Vakuutetun tai puolisoitten yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 60 000 markan määrään saakka kokonaan työtuloksi. Mikäli vakuutettu esittää selvityksen siitä, että vakuutetun tai puolisoitten harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 60 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa työtuloksi. Työtuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopape-

reiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön aineosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

9 §.-----

Sosiaalivakuustointikunnan on, mikäli sairausvakuutuslain 17 §:stä ei muuta johdu, vahvistettava päivärahan määrä 8 §:ssä tarkoitetun työtulon mukaan, kuitenkin siten, että merimiesverolaissa tarkoitettun merimiehen osalta päiväraha määrätään merimiesverokonttorin kansaneläkelaitokselle lähettämästä viimeisestä verimiesveroluettelon otteesta ilmenevän merimiestulon perusteella.

Verotoimiston on kunakin vuotena viipymättä ja viimeistään verotusvuoden loppuun mennessä lähetettävä kansaneläkelaitokselle kunnittain verovelvollisista aakkosellinen luettelo, jossa on mainittava heidän sinä vuotena toimitetussa verotuksessa todetut muut ansiotulonsa kuin eläketulonsa.

Päiväraha ja oikeus huoltajanlisään on tarkistettava 3 momentissa tarkoitetusta luettelosta ilmenevien työtulojen mukaiseksi seuraavan tammikuun alusta lukien, mikäli päivärahan määrä huoltajanlisineen tarkistuksen johdosta suurenee.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin siten, että 8 §:n 1 ja 2 momenttia sekä 9 §:n 2 momenttia sovelletaan päivärahaan, joka kohdistuu vuoden 1977 jälkeiseen aikaan.

223. ASETUS LASTEN PÄIVÄHOIDOSTA ANNETUN ASETUKSEN
12 §:n MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1068/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1973:51)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan lasten päivähoidosta 16 päivänä maaliskuuta 1973 annetun asetuksen (239/73) 12 § näin kuuluvaksi:

12 §. Lasten päivähoidosta annetun lain 24 §:n 3 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 4 momentin nojalla sosiaalihallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi valtionavustuksia koskevat asiat sekä ne valtionosuuksia koskevat asiat, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 14, 18, 19, 21, 27 ja 28 §:ssä.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion sosiaalihallitukseen asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Sosiaali- ja terveysministeriön tulee antaa sosiaalihallitukselle ohjeet niistä perusteista, joiden mukaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 18 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen ennakkojen tarkistukset on suoritettava.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan lasten päivähoidosta annetun lain muuttamisesta annetun lain (588/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

224. ASETUS ELATUSAVUN ENNAKOSTA JA ELATUSTUESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1069/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:135)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä kumotaan elatusavun ennakosta ja elatustuesta 22 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen (522/63) 10 § sekä muutetaan 9 § seuraavasti:

9 §. Elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain 25 §:n 3 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 4 momentin nojalla lääninhallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi asiat, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 18, 19, 21, 21 a, 27 ja 28 §:ssä.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion asianomaisesta viranomaisesta, sovelletaan lääninhallitukseen asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Sosiaali- ja terveysministeriön tulee antaa lääninhallitukselle ohjeet niistä perusteista, joiden mukaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 18 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettut ennakkojen tarkistukset on suoritettava.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassaolleita säännöksiä sovelletaan elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain 25 §:n muuttamisesta annetun lain (591/75) voimaantulosäätönsä edellyttämässä laajuudessa.

225. ASETUS LASTENKOTIEN VALTIONAVUSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1070/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:33)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan lastenkotien valtionavusta 10 päivänä maaliskuuta 1950 annetun asetuksen (130/50) 3 ja 7 § sekä lisätään asetukseen uusi 8 a § seuraavasti:

3 §. Valtionavustukseen oikeuttavina perustamiskustannuksina pidetään kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 3 ja 4 §:ssä tarkoitettuja kustannuksia.

7 §. Edellä 6 §:n 4 kohdassa mainittua keskimääräistä hoitopäiväkustannusta laskettaessa saadaan ottaa huomioon lastenkodin kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitettut käyttökustannukset, lukuunottamatta mainitun lain 5 §:n 6 kohdassa tarkoitettuja vuokra-arvoja.

8 a §. Lastenkotien valtionavusta annetun lain 5 a §:n 2 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 3 momentin nojalla sosiaalihallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi asiat, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 23, 24 §:ssä, 25 §:n 2 momentissa ja 28 §:ssä.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion asianomaisesta viranomaisesta, sovelletaan sosiaalihallitukseen asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan lastenkotien valtionavusta annetun lain muuttamisesta annetun lain (589/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

226. ASETUS KASVATUSNEUVOLA-ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.
 (Suomen Ask 1071/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1971:158)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä kumotaan 19 päivänä marraskuuta 1971 annetun kasvatuneuvola-asetuksen (778/71) 1 §:n 2 momentti sekä muutetaan 6 ja 8 § seuraavasti:

6 §. Kasvatuneuvolalain 11 §:n 3 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 4 momentin nojalla sosiaalhallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi asiat, joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 14, 18, 19, 21, 21 a, 23, 24, 27 ja 28 §:ssä.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion asianomaisesta viranomaisesta, sovelletaan sosiaalhallitukseen asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Sosiaali- ja terveysministeriön tulee antaa sosiaalhallitukselle ohjeet niistä perusteista, joiden mukaan kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetun lain 18 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettut ennakkohenkilöt tarkistukset on suoritettava.

8 §. Sosiaalhallitus antaa tarvittaessa määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta sekä niistä perusteista, joiden mukaan koulutusneuvolan koulutettavat valitaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976, kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan kasvatuneuvolalain muuttamisesta annetun lain (590/75) voimaantulosäännöksen edellyttämässä laajuudessa.

227. ASETUS KUNNALLISESTA KODINHOITOAVUSTA ANNETUN
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA

Annettu 31 päivänä joulukuuta 1975.

(Suomen AsK 1072/75)

(Vrt. kunn. as. -kok.1966:164 ja 1971:123)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuulu-
via asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä
kumotaan kunnallisesta kodinhoitoavusta 16 päivänä jou-
lukuuta 1966 annetun asetuksen (675/66) 21 §:n 2 momentti sekä
muutetaan 7 ja 8 §,
sellaisena kuin näistä 7 § on muutettuna 27 päivänä elokuuta
1971 annetussa asetuksessa (664/71), seuraavasti:

7 §. Kunnallisista kotiaavustajista ja yksityisten järjes-
töjen toimesta suoritettavan kotiaavustajatoiminnan tukemisesta
aiheutuviin kustannuksiin suoritettavaa valtionavustusta koske-
vat hakemukset on toimitettava sosiaalihallitukselle tilivuotta
seuraavan kalenterivuoden elokuun loppuun mennessä.

8 §. Kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 16 §:n
2 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi
kuuluvista asioista siirretään saman pykälän 3 momentin nojalla
sosiaalihallituksen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi asiat,
joita tarkoitetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista
ja -avustuksista annetun lain (35/73) 14, 18, 19, 21, 21 a,
27 ja 28 §:ssä.

Mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista
ja -avustuksista annetun lain 26 §:ssä säädetään valtion asi-
anomaisesta viranomaisesta, sovelletaan sosiaalihallitukseen
asioissa, joista se 1 momentin nojalla päättää.

Sosiaali- ja terveysministeriön tulee antaa sosiaali-
hallitukselle ohjeet niistä perusteista, joiden mukaan kuntien
ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun
lain 18 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettut ennakkojen tarkistuk-
set on suoritettava.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976,
kuitenkin niin, että aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä
sovelletaan kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain muutta-
misesta annetun lain (587/75) voimaantulosäännöksen edellyt-
tämässä laajudessa.

228. LAKI KANSALAIIS- JA TYÖVÄENOPISTOJEN VALTION-
AVUSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1078/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:116 ja 1974:27)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta 21 päivänä syyskuuta 1962 annetun lain (521/62) 8 §, muutetaan 2 ja 3 §, 4 §:n johdantolause ja 2 kohta, 5 ja 6 § sekä 7 §:n 1 momentti, näistä 2 ja 3 § sellaisena kuin ne ovat osittain muutettuina 25 päivänä tammikuuta 1974 annetulla lailla (87/74), sekä

lisätään lakiin uusi 6 a § seuraavasti:

2 §. Kansalais- ja työväenopiston ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutena 70 prosenttia 3 §:ssä tarkoitetuista käyttökustannuksista.

Jos kansalais- ja työväenopisto toimii syrjäseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla, voidaan sen ylläpitäjälle lisäksi myöntää valtionavustusta enintään 15 prosenttia 3 §:ssä tarkoitetuista käyttökustannuksista. Muun opiston ylläpitäjälle voidaan, jos opiston taloudellinen asema on heikko, myöntää valtion tulo- ja menoarvioissa olevan määrärahan rajoissa valtionavustusta 15 prosenttia 3 §:ssä tarkoitetuista käyttökustannuksista.

Valtakunnallisesti merkittävää kokeilua kouluhallituksen suostumuksella ja sen ohjaamana suorittavan kansalais- ja työväenopiston ylläpitäjälle voidaan myöntää valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa erityistä kokeiluvallionavustusta kouluhallituksen harkinnan mukaan.

3 §. Valtionosuuteen oikeuttaviksi kansalais- ja työväenopiston käyttökustannuksiksi luetaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n 1-4 ja 6 kohdassa tarkoitettut kustannukset, lukuun ottamatta ruoasta aiheutuneita menoja. Lisäksi valtionosuuteen oikeuttaviksi kustannuksiksi luetaan ne opiston toimintaa koskevista ilmoituksista ja painatustöistä aiheutuvat menot sekä ne mainitun lain 5 §:n 5 kohdassa tarkoitettut kustannukset, jotka aiheutuvat rehtorin matkoista opiston toiminta-alueella, opettajien ja luennoitsijoiden matkoista ja päivärahoista sekä

opiskelijoiden matkoista opiston toiminta-alueella harvaan asutussa kunnassa ja valtioneuvoston päättämässä harvaan asuttuun kuntaan rinnastettavissa saaristokunnissa kouluhallituksen vahvistamien perusteiden mukaan.

Poiketen kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 7 §:n säännöksistä ei 1 momentissa tarkoitettujen käyttökustannusten vähennykseksi lueta oppilasmaksuja.

4 §. Sen lisäksi, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty, on valtionosuuden ja -avustuksen sekä korkotukilainan myöntämisen edellytyksenä:

2) että opisto on saanut opetusministeriön perustamisluvan ja että sillä on lääninhallituksen vahvistama ohjesääntö.

5 §. Kansalais- ja työväenopiston ylläpitäjälle myönnetään edellä 2 §:ssä säädetty valtionosuus täysimääräisenä, jos opisto on toiminut vähintään kaksi vuotta. Toimintansa alkavan opiston ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutena kahtena ensimmäisenä toimintavuotena puolet mainitusta valtionosuudesta. Kuitenkin opetusministeriö voi myöntää opiston ylläpitäjälle, jonka taloudellinen asema on heikko, valtionosuutta alusta alkaen täyden määrän.

6 §. Kansalais- ja työväenopiston ylläpitäjälle voidaan myöntää valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 3 §:n 3-7 kohdassa tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin valtionavustusta sekä korkotukilainaa sen mukaan kuin Postipankin varoista myönnettävistä korkotukilainoista on säädetty.

6a §. Sen lisäksi, mitä edellä tässä laissa on säädetty, noudatetaan valtionosuuksien ja -avustusten suorittamisesta kunnan tai kuntainliiton ylläpitämälle opistolle, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee soveltuvin osin muun kuin kunnan tai kuntainliiton ylläpitämää kansalais- ja työväenopistoa. Tälle myönnettävällä valtionosuudella tarkoitetaan tässä laissa opiston hoidettavana olevasta tehtävästä aiheutuvista käyttökustannuksista lain nojalla suoritettavaa valtion avustusta.

Valtioneuvosto voi antaa yleisiä ohjeita siitä, milloin 3 §:ssä tarkoitettuja käyttökustannuksia on kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii kouluhallitus. Valtion asianomainen viranomainen on kuitenkin lain 9 ja 10 §:ssä, 23 §:n 1 momentissa ja 28 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa opetusministeriö sekä 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa valtiovarainministeriö.

7 §. Jos valtionosuutta tai -avustusta saavan kansalais- ja työväenopiston opiskelijamäärä kahtena peräkkäisenä vuonna on 4 §:n 10 kohdassa säädettyä määrää pienempi, alistetaan opetusministeriön harkittavaksi, onko ja missä määrin opiston ylläpitäjälle edelleenkin myönnettävä valtionosuutta ja -avustusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

229. LAKI KUNTIEN NUORISOLAUTAKUNNISTA JA KUNTIEN
 NUORISOTYÖHÖN ANNETTAVASTA VALTIONAVUSTA ANNETUN LAIN
 MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.
 (Suomen AsK 1079/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1972:14)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
 muutetaan kuntien nuorisolautakunnista ja kuntien nuorisotyö-
 hön annettavasta valtionavusta 21 päivänä tammikuuta 1972
 annetun lain (117/72) 5 ja 7 § sekä
 lisätään lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

5 §. Valtion tulo- ja menoarvioon otetaan vuosittain määrä-
 raha kuntien nuorisotyön tukemiseksi. Tästä määrärahasta
 opetusministeriö myöntää vuosittain kunnille valtionosuutta
 kuntien kantokykyluokituksen mukaisesti 20-65 prosenttia nuo-
 risolautakuntien toiminnasta aiheutuvista seuraavista kuntien
 ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista an-
 netun lain (35/73) 5 §:ssä tarkoitetuista käyttökustannuksista:

1. hallinnollisissa ja organisatorisissa tehtävissä toi-
 mivien nuorisolautakunnan alaisten viranhaltijain palkkauksesta
 sekä niistä johtuvista lakisääteisistä sosiaaliturvamaksuista
 aiheutuvista menoista;
2. nuorisolautakunnan toiminnasta aiheutuvista matkaku-
 luista;
3. nuorisotoiminnalle tarpeellisten tilojen vuokra-arvoista
 ja samaan tarkoitukseen vuokrattujen tilojen ja alueiden vuok-
 ramoista; sekä
4. aatteellisille, poliittisille ja muille paikallisille
 nuorisoyhdistyksille myönnettävistä vuosiavustuksista, joita
 koskevista ehdoista opetusministeriö antaa tarkemmat määräyk-
 set.

Valtionosuuden myöntää opetusministeriö kuntien kanto-
 kykyluokituksen mukaan seuraavasti:

Kantokyläluokka	Valtionosuus
1	65 %
2	60 %
3	55 %
4	50 %
5	45 %
6	40 %
7	35 %
8	30 %
9	25 %
10	20 %

Valtioneuvosto voi antaa yleisiä ohjeita siitä, milloin 1 momentissa tarkoitettuja käyttökustannuksia on kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla pidettävä tehtävän asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina.

7 §. Edellä 5 ja 6 §:ssä tarkoitettut valtionosuudet ja -avustukset sekä lainat suoritetaan ensisijaisesti niistä määrärahoista, jotka valtion tulo- ja menoarviossa on osoitettu vedonlyönnistä urheilukilpailuissa kertyvistä varoista käytettäväksi nuorisokasvatustyön tukemiseen.

7 a §. Tässä laissa tarkoitettujen valtionosuuksien ennakot suoritetaan vuosineljänneksittäin toisen kuukauden 20 päivään mennessä.

Kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa tarkoitetaan valtion asianomaisella viranomaisella opetusministeriötä. Lain 15 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu valtion asianomainen viranomainen on kuitenkin valtiovarainministeriö.

Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatetaan, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

230. LAKI RAKENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.

(Suomen Ask 1081/75)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:110, 1960:136, 1966:33, 1968:123)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 16 päivänä elokuuta 1958 annetun rakennuslain (370/58) 24 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on muutettuna 9 päivänä elokuuta 1968 annetulla lailla (493/68),

muutetaan 10 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1960 annetulla lailla (536/60), 23 § sekä 24 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisena kuin ne ovat muutettuina mainitulla 9 päivänä elokuuta 1968 annetulla lailla ja 115 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä huhtikuuta 1966 annetulla lailla (250/66) sekä

lisätään 137 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1960 annetulla lailla, 2 momentti, seuraavasti:

10 §.-----
Rakennustarkastajan virkaan vaadittavasta kelpoisuusehdosta säädetään asetuksella.

23 §. Seutukaavaliitolla tulee olla tehtäviensä suorittamista koskeva yleisohjelma ja arvio niistä aiheutuvista kustannuksista. Ohjelma ja arvio samoin kuin niihin tehdyt muutokset on saatettava sisäasiainministeriön tietoon.

Kalenterivuotta varten kerrallaan seutukaavaliiton on laadittava yksityiskohtainen toimintasuunnitelma ja kustannusarvio. Ne on toimitettava lääninhallitukselle, seutukaavaliiton aloittaessa toimintansa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lääninhallituksen päätös seutukaavaliiton perussäännön vahvistamisesta on annettu, ja muulloin ennen edellisen vuoden marraskuun loppua. Lääninhallituksen on lähetettävä toimintasuunnitelma ja kustannusarvio lausuntonsa ohella sisäasiainministeriölle. Ministeriö päättää toimintasuunnitelman ja kustannusarvion hyväksymisestä 24 §:ssä säädetyn valtiosuuden määräämisen perusteeksi ottaen huomioon kustannukset, jotka on katsottava tarpeellisiksi 20 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 22 §:n 1 momentissa mainittujen tehtävien suorittamista varten. Kustannuksia, jotka kohdistuvat edellä mainittua lääninhallituksen

päättöstä edeltäneeseen aikaan, ei tällöin voida hyväksyä, ellei siihen ole erityistä syytä.

Erityisestä syystä sisäasiainministeriö voi hyväksyä myös toimintasuunnitelman ja kustannusarvion, joka on toimitettu lääninhallitukselle 2 momentissa säädetyn määräajan päätyttyä.

Edellä 2 momentissa mainittuihin toimintasuunnitelmaan ja kustannusarvioon voidaan kalenterivuoden aikana hyväksyä muutoksia, milloin ne ovat osoittautuneet tarpeellisiksi.

Tässä pykälässä tarkoitettua yleisohjelmaa, arviota, toimintasuunnitelmaa ja kustannusarviota laadittaessa on kuuluttava läänin seutukaavatoimikuntaa.

24 §. Seutukaavaliitolle suoritetaan kalenterivuodelta jälkikäteen valtionosuutena puolet hyväksytyin kustannusarvion mukaisista kustannuksista. Erityisestä syystä valtionosuus voidaan suorittaa myös kustannusarviosta poikkeaviin tarpeellisiin kustannuksiin.

Valtionosuudesta maksetaan ennakkoa neljännesvuosittain, viimeistään helmi-, touko-, elo- ja marraskuun 20 päivänä tai, milloin tämä on lauantai- tai pyhäpäivä, ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

115 §. Rakennuskaava-alueen mittaamisesta ja kartoittamisesta aiheutuvat hyväksyttävät kustannukset korvataan kunnalle valtion varoista. Korvauksesta suoritetaan ennakkoa töiden edistymisen mukaan siten kuin asetuksella säädetään.

137 §.-----
Valtionosuudesta maksetaan ennakkoa neljännesvuosittain, viimeistään helmi-, touko-, elo- ja marraskuun 20 päivänä tai, milloin tämä on lauantai- tai pyhäpäivä, ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

231. LAKI ASUMISTUKILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
 (Suomen AsK 1083/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1975:71)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
 muutetaan 4 päivänä kesäkuuta 1975 annetun asumistukilain
 (408/75) 3 §:n 1 momentti, 4 §, 28 §:n 2 momentti ja 29 §:n
 1 momentti sekä
 lisätään 1 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §.-----
 Asumistukea voidaan myöntää perheille, jotka asuvat vuokra-
 laisina asuinhuoneistossa vain kaksi huoneistoa käsittävässä
 rakennuksessa, myös milloin vuokranantaja itse asuu toisessa
 huoneistoista.

3 §. Perheille maksettavan asumistuen saamisen edellytyksenä
 on:

- 1) että perheen hallinnassa oleva asunto on kelvollinen
 asuntona käytettäväksi;
- 2) ettei perheen hallinnassa olevassa asunnossa asu perhee-
 seen kuulumattomia;
- 3) ettei perheeseen kuuluville henkilöille kunnallisvero-
 tuksessa maksuunpantujen veroäyriensä luku yhteensä ylitä val-
 tioneuvoston vuosittain vahvistamaa määrää; sekä
- 4) ettei perheeseen kuuluville henkilöille ole määrätty
 veroa omaisuudesta.

4 §. Sen estämättä, mitä 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa on
 säädetty, voidaan asumistukea myöntää, jos perheeseen kuuluvien
 henkilöiden tulot asumistukea haettaessa tai tarkistettaessa
 ovat verotuksen jälkeen pysyvästi alentuneet niin, ettei niiden
 voida arvioida ylittävän mainitun lainkohdan nojalla vahvistet-
 tujen veroäyrimäärien edellyttämiä tuloja.

28 §.-----
 Lapsiperheiden asumistuesta annetun lain mukaista asumis-
 tukea maksetaan kuitenkin enintään 30 päivään kesäkuuta 1976
 saakka.

29 §. Sosiaalilautakunnan tulee ennen vuoden 1976 kesäkuun loppua hakemuksetta ottaa käsiteltäväkseen kysymys niiden lapsiperheiden tämän lain mukaisesta asumistuesta, joille on 28 §:n nojalla maksettu lapsiperheiden asumistuesta annetun lain mukaista asumistukea.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

232. ASETUS ASUMISTUKIASETUKSEN 6 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.
 (Suomen AsK 1084/75)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1975:90)

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä kesäkuuta 1975 annetun asumistukiasetuksen (488/75) 6 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

6 §. Lautakunnan on suoritettava asumistukilain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu asumistukien tarkistaminen ja niiden määrän vahvistaminen perusomavastuuosuuksien markkamäärien sekä asumistuen prosenttimäärien vahvistamisesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä määrättyyn ajankohtaan mennessä. Vahvistetun määrän suurista asumistukea maksetaan samassa päätöksessä määrätyn kuukauden alusta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

233. ASETUS PALO- JA PELASTUSTOIMESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1089/75)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1975:102 ja 103)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään palo- ja pelastustoimesta 4 päivänä heinäkuuta 1975 annetun lain (559/75) 54 §:n sekä kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista 4 päivänä heinäkuuta 1975 annetun lain (560/75) 6 §:n nojalla:

1 luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Sisäasiainministeriön tehtävänä on palo- ja pelastustoimen ylimmästä johdosta, ohjauksesta ja valvonnasta huolehtiessaan:

- 1) kehittää palo- ja pelastustoimen hallintoa;
- 2) ohjata hallinnonalan suunnittelua, erityisesti yhteistoimintajärjestelyjä silmälläpitäen;
- 3) edistää palonehkäisyyttä;
- 4) kehittää palokuntien toimintavalmiutta ja tehokkuutta;
- 5) seurata hallinnonalan kustannusten kehitystä ja valvoa kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin valtionosuuksina ja -avustuksina suoritettavien varojen käyttöä; sekä
- 6) kehittää koulutusta palo- ja pelastustoimen alalla.

2 §. Palo- ja pelastustoimen neuvottelukuntaan valtioneuvosto kutsuu kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan sekä enintään 14 muuta jäsentä ja heille henkilökohtaiset varajäsenet. Jäsenten ja varajäsenten tulee edustaa valtiota ja kuntia, palo- ja pelastusalalla toimivia järjestöjä, vakuutusyhtiöitä ja yhteisöjä sekä muita palo- ja pelastustoimeen liittyviä aloja.

3 §. Valtion paloviranomaisia ovat sisäasiainministeriön pelastusosaston osastopäällikkö, lääninhallituksen pelastustarkastaja ja apulaistarkastaja sekä toimintatilanteissa myös henkilö, jonka lääninhallitus on määrännyt palo- ja pelastustoimesta annetun lain (559/75) 29 §:n nojalla johtamaan sammutus- ja pelastustoimintaa.

4 §. Ohjatessaan palo- ja pelastustointia läänissä lääninhallituksen tulee edistää valtion viranomaisten ja laitosten sekä kuntien ja yhteisöjen yhteistoimintaa.

Lääninhallituksen tulee erityisesti:

1) ohjata ja valvoa palo- ja pelastustoimen suunnittelua ja kehittämistä läänin kunnissa;

2) laatia yhteistoiminta-alueiden yhteistoimintasuunnitelmiin nojautuen koko läänin kattava palo- ja pelastustoimen yhteistyötä koskeva suunnitelma;

3) valvoa, että palo- ja pelastustoimesta annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan sekä ryhtyä toimenpiteisiin havaittujen puutteiden poistamiseksi;

4) ohjata ja valvoa läänin- ja aluehälytyskeskusten toimintaa; sekä

5) ohjata ja valvoa palo- ja pelastustoimen koulutusta läänin alueella.

5 §. Palolautakunnan tulee sen lisäksi, mitä palo- ja pelastustoimesta annettussa laissa sekä muualla tässä asetuksessa on säädetty:

1) huolehtia palo- ja pelastustoimesta annetun lain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua kehittämissuunnitelman valmistelusta;

2) huolehtia palo- ja pelastustoimesta annetun lain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettua yhteistoimintasuunnitelman ja tarvittaessa saman lain 9 §:ssä tarkoitettua yhteistoimintasopimuksen valmistelusta;

3) tehdä tarvittaessa ehdotus kunnan jakamisesta palopiireihin, jollei asiaa ole johtosäännössä määrätty lautakunnan ratkaistavaksi;

4) valmistella ehdotukset palo- ja pelastustointia koskeviksi johtosäännöiksi;

5) tehdä ehdotukset nuohoustoimen järjestämisestä kunnassa; sekä

6) huolehtia palo- ja pelastustoimen koulutuksen järjestämisestä.

Palolautakunnan tehtävistä sen hoitaessa väestönsuojelulautakunnan tehtäviä on säädetty erikseen.

6 §. Palopäällikön tulee sen lisäksi, mitä muualla on säädetty, erityisesti:

1) valvoa paloturvallisuutta ja pelastusvalmiutta koskevien säännösten ja määräysten noudattamista;

2) ohjata ja valvoa kunnallisten palokuntien koulutusta;

3) ohjata ja valvoa palo- ja pelastustointia koskevaa tiedotamista sekä huolehtia siitä, että viranomaisille ja yleisölle annetaan palo- ja pelastustointia koskevaa opastusta ja neuvontaa;

4) huolehtia, siitä, että palotarkastukset suoritetaan;

5) valvoa nuohoustoimintaa;

6) valmistella suunnitelmat sammutus- ja pelastustoiminnan suorittamisesta erityisen vaaran alaisissa kohteissa ja tarvittaessa metsäpalontorjuntasuunnitelma;

7) toimia sammutus- ja pelastustoiminnan johtajana, jollei palo- ja pelastustoimesta annetun lain säännöksistä tai johtosäännön määräyksistä muuta johdu; sekä

8) seurata kaavoitus- ja rakennustoiminnan kehittämistä kunnassa sekä antaa rakennusvalvontaviranomaisille asiantuntija-apua.

Palopäällikön tehtävistä hänen toimiessaan kunnan väestönsuojelupäällikkönä tai -ohjaajana on säädetty tai määrätty erikseen.

7 §. Palo- ja pelastustoimesta annetun lain 12 §:n 3 momentissa tarkoitetun sammutuspäällikön on tarkkailtava palopiirinsä sammutus- ja pelastusvalmiutta sekä johdettava sammutus- ja pelastustoimintaa kunnes palopäällikkö tai muu sammutus- ja pelastustoiminnan johtaja on ryhtynyt sitä johtamaan.

2 luku.

Palo- ja pelastustoimen suunnittelu ja kehittäminen.

8 §. Valtakunnallisen yleissuunnitelman palo- ja pelastustoimen järjestämisestä ja kehittämisestä tulee sisältää suunnitelmakauden tavoitteet ja toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti:

- 1) palo- ja pelastustoimen suunnittelujärjestelmää, tutkimusta ja muuta kehittämistä;
- 2) palo- ja pelastustoimen valmiutta, henkilöstöä ja kalustoa;
- 3) metsäpalojen tähytys-, ilmoitus- ja tiedotustoiminnan sekä metsäpalotorjunnan yleistä järjestämistä;
- 4) yhteistoimintaa eri viranomaisten ja yhteisöjen kesken;
- 5) hälytys- ja viestitoimintaa;
- 6) koulutusta;
- 7) palo- ja pelastushenkilöstön työturvallisuutta;
- 8) tiedotus- ja neuvontatoimintaa; sekä
- 9) palo- ja pelastusalalla toimiville järjestöille määrättyjen tai uskottujen tehtävien hoitamista.

Suunnitelma on laadittava ottaen huomioon, että tehtävät voidaan hoitaa myös poikkeuksellisissa oloissa ja tilanteissa.

Suunnitelman tulee sisältää selvitys suunnitelmakaudella toteutettavasta palo- ja pelastustointa koskevasta rakentamisesta, kaluston hankinnasta, vuotuisesta henkilöstölisäyksestä, koulutuksesta ja muusta kehittämisestä sekä arvio suunnitelman mukaisesta toiminnasta kalenterivuositain aiheutuvista perustamis- ja käyttö-kustannuksista sekä kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista.

Sisäasiainministeriö hyväksyy suunnitelman asian oltua valtioneuvoston raha-asiaivaliokunnan käsiteltävänä.

9 §. Yhteistoimintasuunnitelmassa on selvitettävä:

- 1) alueen palokuntien henkilövahvuudet ja kalusto;
- 2) alueen kuntien ja alueella toimivien valtion viranomais-

ten ja laitosten sekä yhteisöjen muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu sellainen henkilöstö ja kalusto, jota voidaan käyttää sammutus- ja pelastustoiminnassa;

3) sammutusveden saanti sekä muut sammutus- ja torjunta-aineet;

4) sammutus- ja pelastustoimintaan soveltuva yksityisten omistama kalusto ja sen käyttöhenkilöstö;

5) kohteet, joissa yhteistoiminta erityisesti saattaa tulla kysymykseen ja tällöin tarvittavan avun laatu ja määrä;

6) ensiavun, sairaankuljetuksen ja muun huollon järjestelyt; sekä

7) avun pyytämisessä, hälvttämisessä ja antamisessa noudatettava menettely.

Yhteistoiminnan suunnittelua varten lääninhallitus asettaa jokaiseen yhteistoiminta-alueeseen johtoryhmän sekä nimeää yhteistoiminta-alueen aluepalopäällikön sekä hänen varamiehensä alueen kuntien paloviranomaisista. Aluepalopäällikön tehtävänä on ryhtyä johtamaan sammutus- tai pelastustoimintaa palo- ja pelastustoimesta annetun lain 18 §:n 2 momentissa tarkoitettuisa tilanteissa. Sisäasiainministeriö antaa tarkemmat ohjeet johtoryhmän kokoonpanosta ja tehtävistä.

10 §. Kunnan palo- ja pelastustoimen kehittämissuunnitelmassa tulee selvittää perustiedot, ennusteet ja suunnitteet kunnasta siltä osin kuin niillä on merkitystä palo- ja pelastustoimen kannalta. Suunnitelmassa on esitettävä suunnitelmakuden kehittämistavoitteet ja toimenpiteet.

Suunnitelmassa on erityisesti esitettävä:

1) kunnallisen palokunnan järjestysmuoto ja kokonaisvahvuus;

2) kunnallisen palokunnan hälytysvalmius ja hälytysvahvuus sekä kalusto;

3) palotarkastuksen, nuohouksen ja muun palonehkäisytoimen järjestäminen;

4) rakentaminen, perusparannukset, laajennukset ja muut vastaavat hankkeet palo- ja pelastustoimen alalla;

5) sammutusveden saannin järjestely kunnan alueella;

6) sairaankuljetuksen järjestäminen, mikäli se on määrätty tai aiotaan määrätä palokunnalle;

7) tiedotus- ja neuvontatoiminta;

8) koulutus;

9) palo- ja pelastushenkilöstön tvöturvallisuus; sekä

10) yhteistoiminta muiden kuntien sekä eri viranomaisten ja yhteisöjen kanssa.

Suunnitelmaa laadittaessa on otettava huomioon valtakunnallinen yleissuunnitelma. Suunnitelmassa on myös esitettävä arvio kalenterivuosittain aiheutuvista perustamis- ja käyttökustannuksista.

Harkittaessa, mitä kustannuksia on valtionosuutta kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiksi suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (560/75) nojalla myönnettävässä pidettävä palo- ja pelastustoimen asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina, on kiinnitettävä huomiota siihen, sopeutvatko kustannukset sisäasiainministeriön hyväksymään valtakunnalliseen yleissuunnitelmaan.

11 §. Sisäasiainministeriön esityksestä valtion asianomaiset viranomaiset ja laitokset ovat velvolliset laatimaan selvityksen siitä, minkälaista virka-apua ne voivat antaa palo- ja pelastustoimesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa sekä suorittamaan ennakolta tarpeelliset järjestelyt avun antamiseksi.

3 luku.

Hälytyskeskukset ja hälytystoiminta.

12 §. Aluehälytyskeskuksen tehtävänä on sen lisäksi, mitä palo- ja pelastustoimesta annetun lain 6 §:n 1 momentissa on säädetty, toimia tarvittaessa palo- ja pelastustoimen, pelastuspalvelun ja väestönsuojelun viesti- ja johtokeskuksena.

Aluehälytyskeskuksen asiana on myös tarvittaessa huolehtia väestön varoittamisesta onnettomuuksista tai muista vaaratilanteista.

Aluehälytyskeskukseen on määrättävä esimieheksi keskuksen sijaintikunnan palokuntaan kuuluva päällystöviranhaltija, jollei tehtävän hoidosta ole johtosäännössä toisin määrätty.

13 §. Lääninhälytyskeskuksena toimiessaan aluehälytyskeskus on lääninhallituksen viesti- ja johtokeskus. Tässä tehtävässään hälytyskeskus on lääninhallituksen välittömän käskyvallan alainen.

Lääninhälytyskeskuksen esimiehenä toimii asianomaisen aluehälytyskeskuksen esimies.

4 luku.

Palokunnat.

14 §. Kunnallinen palokunta on kunnan palkkaama vakinainen tai puolivakinainen palokunta taikka kunnan kanssa sopimuksen tehnyt vapaaehtoinen palokunta tai laitos-, teollisuus- taikka muu palokunta.

15 §. Sammutus- ja pelastustoiminnan edellyttämiä ensitoimenpiteitä varten on vakinaisen palokunnan vähin vahvuus esimies ja kolme miestä sekä muun kunnallisen palokunnan vähin vahvuus esimies ja kaksi miestä, jolleivät erityiset syyt muuta vaadi.

5 luku.

Palonehkäisytoimi

16 §. Avotulen käyttö ja tupakoiminen on kielletty tulenaroilla paikoilla, helposti syttyvien aineiden läheisyydessä kuten palavien nesteiden tai räjähdysaineiden jakelu- ja varastopaikoissa, teollisuuslaitoksissa, työpajoissa ja varastoissa sekä tavara-

taloissa, messu- ja näyttelyhuoneissa, teattereissa, hui- ja kokoushuoneistoissa ja -teltoissa sekä muissa näihin verrattavissa paikoissa muualla kuin siihen osoitetuissa tiloissa.

Paloviranomainen voi kieltää avotulen teon ja tupakoinnin muuallakin kuin 1 momentissa mainituissa paikoissa ja myöntää vapautuksen mainitusta kiellosta, jos olosuhteet sen sallivat.

17 §. Milloin rakennuksessa, rakennelmassa, satamassa tai telakalla olevassa aluksessa, taikka kuivana aikana metsässä ryhdytään suorittamaan sellaista korjaus- tai muuta työtä, jonka johdosta palonvaara tuntuvasti lisääntyy, omistajan tai haltijan on ryhdyttävä riittäviin varotoimiin. Työtä suoritettaessa on noudatettava erityistä varovaisuutta.

Milloin lämmitys- tai ilmastointilaitteissa tai kiinteistön muissa laitteissa havaitaan välitöntä palonvaaraa aiheuttava vika, ei niitä saa käyttää ennen kuin korjaus on suoritettu.

18 §. Työhuoneissa, ullakoilla, kellareissa, rakennusten alla tai pihkoilla ei saa säilyttää tarpeetonta syttyvää tavaraa eikä poistumisteillä ja ullakoiden, kellarien tai varastojen käytävillä mitään tavaraa.

19 §. Yleinen palotarkastus on toimitettava asuinrakennuksissa ja niihin henkilö- ja paloturvallisuuden kannalta rinnastettavissa kohteissa vähintään kerran kolmessa vuodessa sekä muissa kohteissa vähintään kerran vuodessa.

Erityinen palotarkastus on toimitettava ennen käyttötaroituksen mukaisen toiminnan aloittamista sairaanhoito-, huolto-, opetus- ja rangaistuslaitoksissa, majoitus- ja ravitsemisliikkeissa, teattereissa sekä muissa hui-, näyttely- ja kokoontumishuoneistoissa samoin kuin teollisuuslaitoksissa ja niihin verrattavissa työhuoneissa sekä varastoissa, suurmyymälöissä, tavarataloissa ja muissa niihin verrattavissa kohteissa.

Palopäällikkö voi tarvittaessa määrätä palotarkastuksen toimitettavaksi muulloinkin.

Palotarkastuksessa annettujen määräysten noudattamista on valvottava jälkitarkastuksilla.

20 §. Palotarkastuksen toimittaa palopäällikkö, palotarkastaja tai sen mukaan kuin johtosäännössä on määrätty muu kunnan palo- ja pelastustoimen virassa oleva henkilö.

Palopäällikkö voi tarvittaessa kutsua asiantuntijoita avustamaan palotarkastuksessa.

Nuohoojan on nuohousta suorittaessaan tarkastettava tulisijojen, savu- ja ilmanvaihtohormien sekä tikkaiden ja nuohoustelaineiden kunto. Viasta tai puutteellisuudesta on heti huomautettava asianomaisille sekä ilmoitettava palotarkastuksesta vastaavalle paloviranomaiselle.

21 §. Palotarkastuksessa on tarkastettava, että henkilö- ja paloturvallisuutta koskevia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan ja että tulisijat sekä muut nuohottavat tai puhdistettavat laitteet ja hormit ovat kunnossa.

Lisäksi on kiinnitettävä erityistä huomiota poistumisteihin, varavalaistukseen, rakennuksen ympäristöön, sammutusveden saantiin sekä muihin sammutus- ja pelastustyötä helpottaviin laitteisiin ja järjestelyihin. Mahdollisuuksien mukaan on myös tarkkailtava sellaisia sähkö- ja muita laiteasennuksia, joilla on merkitystä henkilö- ja paloturvallisuuden kannalta.

22 §. Yleisen palotarkastuksen toimittamisesta on tiedotettava etukäteen palolautakunnan päättämällä tavalla.

Asianomaisen rakennuksen tai alueen omistajan tai haltijan taikka hänen edustajansa on oltava tiedotuksessa mainittuna aikana palotarkastuksessa saapuvilla.

23 §. Milloin palotarkastuksessa havaitaan puutteita ja laiminlyöntejä, on tarkastuksesta laadittava pöytäkirja. Pöytäkirjaan on tehtävä merkintä toimenpiteistä, joihin on määrätty ryhdyttäväksi ja tätä varten asetetusta määräajasta. Jäljennös pöytäkirjasta on annettava asianomaiselle.

24 §. Palopäällikkö voi määrätä, että erityistä palo-, räjähdys-, kaasus- tai muuta vaaraa aiheuttavan laitoksen tai varaston omistaja tai haltija on velvollinen laatimaan selvityksen niistä palo- ja pelastustoimesta annetun lain 21 §:n 2 momentissa tarkoitetuista varokeinoista, jotka ovat välttämättömiä henkilökunnan, asiakkaiden ja omaisuuden pelastamiseksi, palon sammuttamiseksi, avun hälyttämiseksi ja vaaran torjumiseksi.

Mitä 1 momentissa on sanottu, koskee soveltuvin osin myös sairaaloita, hoito- ja huoltolaitoksia, hotelleja, tavarataloja ja suurmyymälöitä sekä muita niihin verrattavia kohteita.

Suunnitelmasta on annettava tieto henkilökunnalle.

25 §. Metsäpalovaroitus on sopivalla tavalla päivittäin saatettava yleisön tietoon.

Metsäpalovaroituksen voimassa ollessa on puhelinkeskukset pidettävä keskeytyksettä avoinna.

26 §. Palo- ja pelastustoimesta annetun lain 25 §:n 1 momentissa tarkoitetuksi avotuleksi ei katsota neste- tai kaasukäyttöisen laitteen eikä maapohjasta eristetyn muun vastaavan laitteen liekkiä.

Kulotuksesta on ilmoitettava aluehälytyskeskukselle hyvissä ajoin ennen sen aloittamista.

27 §. Asemakaava- ja rakennuskaava-alueilla sekä sellaisilla muilla taaja-asutusalueilla, joilla on yleinen vesilaitos, on sammutusvettä oltava saatavissa enintään 300 metrin etäisyydeltä, jollei lääninhallitus erityisistä syistä myönnä tästä poikkeusta.

Laajoja metsäojitus- ja turpeennostoalueita varten on sammutusveden saanti suunniteltava ja järjestettävä.

Metsänparannussuunnitelmia laadittaessa on vastaavasti otettava huomioon sammutusveden saannin järjestäminen.

Sammutusvedenottoaikkojen sijainti, laatu ja vesimäärä sekä pääsy vedenotto paikalle on merkittävä.

6 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

28 §. Sisäasiainministeriö antaa tarkempia määräyksiä auto-maattisten palonilmaisui-, sammutus- ja niitä vastaavien laitteiden tarkastuksesta.

29 §. Mitä palo- ja pelastustoimesta annetussa laissa ja tässä asetuksessa on säädetty metsäpalosta, koskee myös paloa turpeennostoalueella, jollei palo rajoitu yksinomaan rakennuksiin, laitteisiin tai valmiin turpeen varastoihin.

30 §. Metsähallituksen on määrättävä alaisistaan viran- ja toimenhaltijoista tai piirimetsälautakunnan palveluksessa olevista henkilöistä asiantuntijoita avustamaan lääninhallitusta ja kuntia metsäpalojen ennalta ehkäisemisessä sekä sammutustyössä metsäpalojen sattuesssa. Tehtävään määrättyistä on ilmoitettava lääninhallitukselle.

Saatuun tiedon metsäpalovaroituksesta on 1 momentissa tarkoitettujen henkilöiden oltava varalla metsäpalon sammutustoimintaan.

31 §. Tulipalosta ja muusta onnettomuudesta sekä suoritettusta sammutus- ja pelastustoiminnasta on toimintaa johtaneen laadittava selostus sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaisesti.

Jos palon tai muun onnettomuuden yhteydessä ilmenee aihetta olettaa, että joku on sen tahallaan tai tuottamuksellisesti aiheuttanut, on paloviranomaisen ilmoitettava asiasta poliisiviranomaiselle.

Sisäasiainministeriön määräyksestä voidaan palon tai muun onnettomuuden syyn selvittämiseksi suorittaa erityinen tutkimus.

32 §. Palo- ja pelastustoimesta annetun lain 39 §:ssä tarkoitetuista kustannuksista suorittaa kunnalle korvauksen sisäasiainministeriö.

Palo- ja pelastustoimesta annetun lain 41 §:n 1 momentissa tarkoitettujen sammutuskustannusten korvaukset sekä 41 §:n 2 momentissa tarkoitettut kustannukset ja korvaukset sekä kunnostamistoimet suorittaa se valtion viranomaisen, jonka hallinnassa metsämaa on. Hakemus on toimitettava asianomaisen kunnallishallituksen välityksellä sanotulle valtion viranomaiselle. Tämä perii valtiolle kunnan osuuden lain 41 §:n 2 momentissa mainituista kustannuksista.

33 §. Jos palo- ja pelastusalalla toimivalle järjestölle on palo- ja pelastustoimesta annetun lain 5 §:n 2 momentin mukaan määrätty tehtäviä, voidaan niistä aiheutuneet kustannukset kokonaan tai osaksi suorittaa tai korvata valtion varoista.

34 §. Palo- ja pelastustoimesta annetun lain 35 §:n 2 momentissa tarkoitetuksi kunnallisen palokunnan koulutukseksi katsotaan myös palvelus- tai koulutustoimintaan kuuluva liikuntakasvatus sekä osallistuminen palokunnalle kuuluvia tehtäviä käsittävään kilpailuun tai näytökseen.

35 §. Hakemus palo- ja pelastustoimesta annetun lain 35 §:ssä tarkoitetun korvauksen saamiseksi valtion varoista on tehtävä tapaturmavakuutuslaissa (608/48) säädetyssä järjestyksessä.

36 §. Kunnan on vuosittain ennen toukokuun loppua lähetettävä lääninhallitukselle kertomus kunnan palo- ja pelastustoimesta edelliseltä vuodelta.

37 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sisäasiainministeriö.

38 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976.

234. LAKI VÄLIAIKAISESTA POIKKEUKSESTA KANSAKOULULAKIIN
JA LAKIIN KOULUJÄRJESTELMÄN PERUSTEISTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1975.
(Suomen AsK 1080/75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Heinäkuun 1 päivänä 1957 annetun kansakoululain (247/57) sekä koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun lain (467/68) säännöksistä poiketen on kunnalla oikeus tämän lain voimassa ollessa saada omien kansakoulutai peruskoulurakennusten hankkimiseksi valtiolta avustusta ja kuoletuslainaa ainoastaan, jos se rakennustyötä varten on saanut opetusministeriöltä rakennusluvan. Rakennuslupa ei kuitenkaan ole tarpeen sellaista rakennustyötä varten, jolle määrätty normaalihintaa ei ylitä 150 000 markkaa.

Rakennusluvan antamista harkittaessa on erityisesti huomiota kiinnitettävä niihin tapauksiin, jolloin puuttuu koulun toiminnalle välttämätön huonetila, jota ei ole muutoin saatavissa kohtuullisin ehdoin.

Tämä laki ei koske kansakoululain 74 §:n 4 momentissa, eikä koulujärjestelmän perusteista annetun lain 24 §:n 6 momentissa tarkoitettua valtion rahoitusta.

2 §. Valtioneuvosto voi korottaa 1 §:ssä mainittua markkamäärää enintään normaalihintojen nousua vastaavasti.

3 §. Kuntaa, jolle 1 §:n säännöksestä johtuen ei ole voitu myöntää rakennusavustusta ja -lainaa, älköön velvoitettako rakennustoimeen, vaikka se muun säännöksen nojalla olisi siihen velvollinen.

4 §. Kunnalla, joka väliaikaisesta poikkeuksesta kansakoululakiin koulujärjestelmän perusteista 11 päivänä joulukuuta 1970 annetun lain (765/70) nojalla on kansakoulurakennustyötä tai peruskoulurakennustyötä varten saanut opetusministeriön rakennusluvan, on oikeus, jos rakennuslupa ei ole rakennut, sen perusteella saada tämän lain voimassa ollessa rakennusavustusta ja kuoletuslainaa kansakoululain tai koulujärjestelmän perusteista annetun lain mukaan.

5 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

6 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 ja se on voimassa vuoden 1980 loppuun.

235. VEROHALLITUKSEN PÄÄTÖS ENNAKKOPERINTÄLAIN 13 §:n
2 MOMENTISSA MAINITUSSA TAPAUKSESSA VUONNA 1976 SO-
VELLETTAVASTA PIDÄTYSTÄULUKOSTA.

Annettu joulukuun 31 päivänä 1975.
(Suomen AsK 1096/75)

Verohallitus on 28 päivänä marraskuuta 1975 annetun en-
nakkoperintälain (418/59) 13 §:n 2 momentin nojalla määrännyt,
että milloin palkansaaja ei esitä verokirjaansa, ennakonpidätys
hänen päätoimestaan pääasiallisesti säännöllisin väliajoin
maksettavasta palkasta on vuonna 1976 toimitettava pidätystaulu-
kon 24,25 A mukaan.

236. ASEMAKAAVAN MUUTOKSET VUONNA 1975.

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen numero
2,4	Metron maanalainen tunneli-tila välillä Kaivokatu-Lapinlahdenkatu	11.12.74	26.9.75	7283
2	32 tontti 4, 33 tontit 1 ja 2	29. 1.75	6.6	7271
2	36 tontti 5	13.11.74	17.4	7255
2	36 tontti 5	18. 6.75	26.9	7357
4	62 tontit 2 ja 4	20. 3.74	20.3	7123
4	72 tontti 13	3.10.73	8.1	7024
4	86 tontit 7,9,14 ja 16	4. 6.75	11.12	7259
4	173, 174 ja korttelin 80 tontit 1,4 ja 11 sekä katualueita	16.10.74	14.2	7148
4	215 ^c sekä viereinen katualue	18. 6.75	16.12	7363
4	216 sekä katu - ja pysäköimisalue	13.11.74	6.6	7153
5	113	7. 8.74	11.12	7158
7	185	23. 4.75	26.9	7165
9	203 tontit 2 ja 3	11.12.75	10.3	7278
10	291 tontit 1,4 ja 5	18. 6.75	13.11	7378
10	398, 399 sekä viereinen katualue	19. 6.74	14.2	7013
11	343 tontti 43	27.11.74	5.4	7256
11,12	Katu- ja puistoalueita	3.10.73	12.5	6977
12	379	9.4.75	26.9	7336
13	405 sekä puistoalue	13.11.74	12.5	7216
13	408	21. 5.75	26.9	7333
13	424	18. 6.75	10.10	7326
13	417 osa kortteli 426 sekä puisto- ja katualueita	28.11.73	22.1	7071
14	478 tontit 1,8,33,35,54a, 54b sekä 56	16.10.74	14.2	7156
14	521,522,523,525 sekä puisto- ja katualue	13.11.74	17.4.75	7217

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen numero
17	17020	18.9. 74	20.1	7190
17	17028 sekä katualue	11.12.74	6.6	7276
17	17039 sekä katualue	"	"	7277
17	Korttelien 17051-17053 asemakaava hyväksytty	7.2. 73	29.9	6777
17,25	Rautatie- ja puistoalueet	26.2. 75	7.7	7310
20	20176, 20181 tontti 4 sekä viereiset katu-, liikenne- ja vesialueet	29.1. 75	5.4	7270
23	678-680 sekä katu- ja liikennealueet	12.11.69	15.8	6274
25,28	28298, 28299 sekä puisto-, katu- ja liikennealueet	11.12.74	30.9	7201
28	28010 sekä liikenne- ja puistoalue	4.6. 75	12.11	7137
28	28051 tontit 3,4,5 ja 7	11.12.74	19.8	7272
28	28051 tontit 8,9 ja 10	3.9.75	11.12	7355
28	28058 ja 28060 tontit 3 ja 11 sekä katualue	7.5. 75	22.8	7267
28	28060 tontit 1 ja 10	11.12.74	4.4	7273
28	28060 tontti 8	29.1. 75	5.6	7284
28	28061 tontit 7 ja 8; 28062 ja katualue; 28063 tontit 6-10 sekä puistoalue	23.4. 75	26.9	7266
28	28177 tontit 1 ja 2 sekä puisto- ja katualueet	23.1. 74	24.6	7089
29	Eliel Saarisen tien osa sekä puistoalue	9.4. 75	5.6	7289
29	29167-29174, 29186 asemakaava hyväksytty ja 29166 sekä puistoalueen asemakaava muutettu	18.6. 75	23.10	7108
29,46	Etelä-Haagan puisto- ja liikennealueita; 46014 tontti 14 sekä liikenne-, katu-, puisto- ja vaara-alueita	26.2. 75	15.9	7174
30	30018 tontti 9	4.6. 75	26.9	7356
30	30128	26.2. 75	17.9	7313
31	31003 tontti 9	27.11.74	4.4	7149
33	33025-33045, 33047-33054 33073-33082, sekä katu-, puisto- ja urheilualueet	"	5.4	7145
33	33090-33098 sekä viereiset puisto-, urheilu-, liikenne- ja katualueet; 33122 sekä puisto- ja katualueet	29.1. 75	15.8	7233

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen numero
33	33148 sekä puistoalueita	4.6.75	26.9	7325
37	37001 sekä katu-, pysäköimis- ja puistoalueet	26.2.75	11.6	7129
37	37022 tontit 1 ja 2	23.4.75	5.6	7351
37	Osa kortteliä 37046 sekä viereiset katualueet	17.9.75	12.11	7380
37	37202-37204 sekä puisto- ja katualueet ja			
38	puistoalue 38 kaup. osassa	26.2.75	14.8	7286
38	38016 tontit 4 ja 5 sekä katualueen osa	1.11.72	5.2	7151
38	38248, 38251-38253 sekä niihin liittyvät katu-, urheilu ja puistoalueet	1.11.72	27.1	6713
39	39012	18.6.75	10.10	7364
39	39029, 39031 sekä kortteli 39051 tontit 1 ja 13	13.11.74	4.4	7244
39	39055 tontit 6,13,32 ja 33	4.6.75	26.9	7319
39	39084 tontit 2,3,5,6,7,8,9 ja 10	29.1.75	5.6	7304
39	39087 tontit 1-3, 6-8 ja 11-13	27.11.74	17.1	7236
39	39087 tontit 4,5,9 ja 10	3.9.75	12.11	7382
39	39093	29.1.75	5.6	7302
39	39111 tontit 21-35, 39112 tontti 15	27.11.74	19.5	7264
39	39119 tontti 1	"	4.4	7265
40	40084, 40078 tontti 1 sekä Ränkitien nimen muutos	15.10.75	11.12	7403
40	40112-40118 korttelien asemakaava sekä osa kortteliä 40107 ja osa katualuetta, kadun nimen muutos	27.11.74	13.6	7214
40	Ohikulkutien pohjoispuolinen osa Ala-Tikkurilan osa-alueesta	22.3.72	12.5	6500
41	41051,41069,41082 ja 41072 tontit 4 ja 5, 41156,41158, tontit 1-7, 41161,41162 tontit 1-8, 41163 tontit 1-5 sekä puistoalue	29.1.75	14.8	7200
41	41093 tontit 1,4,18 ja 19, 41095 tontit 5-9 sekä katualue	19.6.74	21.1	7181
41	41098-41104 sekä katu-, liikenne-, puisto- ja urheilualueita	18.6.75	17.9	7367
41	41155 tontit 7 ja 13 sekä katualueita	"	10.10	7366
41	41170, 41171	"	"	7365

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen numero
41	41200 tontit 2-5, 41216 tontti 2 ja 41217-41218 sekä liikenne-, urheilu- ja katu-alueita	18.9. 74	12.5	7116
42	42014 tontti 1	11.12.74	4.4	7282
43	43214 tontti 3	1.10.75	11.12	7375
43,45	Katu-, liikenne- ja puisto-alueiden asemakaavan muutos Herttoniemessä; 45196, 45197 sekä katu-, liikenne- ja puistoalueita Vartiokylässä	29.1. 75	20.8	7188
44	44007 tontti 5 sekä viereinen katualue	13.11.74	4.4	7246
45	45010	27.11.74	4.4	7247
45	45015 tontti 9	11.12.75	"	7254
45	45024 tontti 6	27.11.74	5.6	7249
45	45024 tontti 12	29.1. 75	11.3	7295
45	45025 tontti 13	27.11.75	8.1	7274
45	45038 tontti 12	29.1. 75	5.6	7303
45	45050, asemakaava osalle kortt. 45051,45052 ja 45053 sekä katu- ja puistoalue	13.11.74	14.2	7230
45	45063, 45069 ja 45147 sekä puisto-, urheilupuisto-, ja erityisalueita	21.5. 75	19.8	7253
45	45145 sekä osa katu-, liikenne-, puisto- ja urheilualuetta	27.11.74	4.7	7258
45	45159 tontti 5	9.4. 75	10.6	7342
45	45299 tontti 4	3.9. 75	12.11	7387
46	46119, 46122, 46140-46158 sekä puisto- ja katualueita	18.12.74	4.8	6960
47	47035 sekä katualue ja 47029 sekä katu- ja puisto-alue	11.12.74	4.4	7283
47	47100 tontti 1	"	4.4	7237
47	47108	9.4. 75	5.6	7316
47	47202, 47206 osia kortteleista 47200, 47201, 47205 sekä katu- ja puistoalueet	11.12.74	17.9	7072
54	Keski-Vuosaaren puisto-, erityis- ja katualueet	7.5. 75	14.8	7331
54	54076 tontti 1 sekä puisto-alue	13.11.74	4.4	7240
54	54083 ja 54090 ympäristöineen	26.2. 75	30.9	7107

KATUJEN NIMIEN MUUTOKSET.

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min.vah. vistus
7		Huvilakuja-		
		Villagränden	23.4.75	26.9.75
17		Ilmalankatu-		
		Ilmalagatan	7.2.72	29.9.75
"		Ilmalankuja-	"	"
		Ilmalagränden		
"		Ilmalan tori-	"	"
		Ilmala torg		
17,		Louhenpuisto-		
25,		Louhiparken	26.2.75	7.7.75
23		Mertakatu-		
		Mjårdgatan	12.11.69	15.8.75
"	Nuottarannankadun osa	Poistettu	"	"
"	Del av Notstrandsgatan			
"	Vanhankaupunginranta-	Poistettu	"	"
	Gammelstadsstranden			
25,	Tinasepäntien osa-	Tinasepänkuja-		
28	En del av Tenngjutar-	Tenngjutar-		
	vägen	gränden	11.12.75	30.9.75
28		Oulunkylänpol-		
		ku		
"		Äggelbystigen	4.6.75	12.11.75
"		Värikuja-		
		Färggränden	23.1.74	23.7.74
29		Klippuntapolku-		
		Skeppunds-		
		stigen	18.6.75	23.10.75
"		Laurinmäenkuja-		
		Larsbacka-		
		gränden	"	"
"		Laurinmäentie-		
		Larsbackavägen	"	"
"		Laurinnlityn-		
		kuja		
"		Larsängs-		
		gränden	"	"
"		Laurinnlityn-		
		tie		
"		Larsängsvägen	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min.vah. vistus
29		Leiviskäpolku-Lispundsstigen	18.6.75	23.10.75
"		Leiviskatie-Lispundsvägen	"	"
"		Luotikuja-Lodgränden	"	"
"		Naulapolku-Skolpundsstigen	"	"
"		Paunakuja-Pundgränden	"	"
"		Puntaripolku-Besmansstigen	"	"
"		Sentnerikuja-Centnergränden	"	"
29,46		Sähköpolku-Elektrostigen	26.2.75	15.9.75
"		Valimonpolku-Gjuteristigen	"	"
33		Etelä-Kaarelan polku		
"		Södra-Kårbölestigen	27.11.74	5.4.75
"		Juoksuhaudanpolku-Löpgravsstigen	"	"
"		Juoksuhaudantie-Löpgravsvägen	"	"
"		Kaarelankuja-Kårbölegränden	"	"
"		Kaarelanpolku-Kårbölestigen	"	"
"		Kaarelanraitti-Kårböle bygata	"	"
"		Kanuunatie-Kanonvägen	"	"
"		Kasemattikallio-Kasemattberget	"	"
"		Kaunismäenkuja-Fagerkullagränden	"	"
"		Kirjokallionpolku-Vackerbergsstigen	"	"
"		Ladonlukonpolku-Ladulåsstigen	"	"
"		Lavettipolku-Lavettstigen	"	"
"		Lavettitie-Lavettvägen	"	"
"		Maununnevankaari-Magnuskärrsbågen	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min.vahvistus
33		Maununnevantie-		
"		Magnuskärsvägen	27.11.74	5.4.75
"		Mörssäriaukio-	"	"
"		Mörsarplatsen	"	"
"		Nelikkokuja-	"	"
"		Fjärdingsgränd	"	"
"		Pajupillintie-	"	"
"		Videlåtsvägen	"	"
"		Sotakamreerintie-	"	"
"		Fältkamrerarvägen	"	"
"		Vannekuja-	"	"
"		Tunnbandsgränden	"	"
"		Vannepolku-	"	"
"		Tunnbandsstigen	"	"
"		Vannetie-	"	"
"		Tunnbandsvägen	"	"
"		Vuorilinnakkeenpolku-	"	"
"		Bergfortsstigen	"	"
"	Kannelkuja-	Soittajantie-		
"	Kantelegränd	Musikantvägen	29.1.75	15.8.75
"		Pasuunakuja-	"	"
"		Basungränden	"	"
"		Pasuunapolku-	"	"
"		Basunstigen	"	"
"		Pasuunatie-	"	"
"		Basunvägen	"	"
"		Soittajankuja-	"	"
"		Musikantgränden	"	"
"		Soittajanpolku-	"	"
"		Musikantstigen	"	"
"		Urkupillinpolku-	"	"
"		Orgelpipsstigen	"	"
"		Urkupillintie-	"	"
"		Orgelpipsvägen	"	"
37		Maasalopolku-		
"		Maasalostigen	26.2.75	11.6.75
"		Madetojankuja-	"	"
"		Madetojagränden	"	"
"		Kilpisenpolku-		
"		Kilpinenstigen	17.9.75	12.11.75
"		Madetojanpolku-	"	"
"		Madetojastigen	"	"
"		Eteläniitynpolku-		
"		Söderängsstigen	26.2.75	14.8.75
"		Puronlitynpolku-	"	"
"		Bäckängsstigen	"	"
"		Savelanpolku-	"	"
"		Lerstrandsstigen	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vah- vistus
37		Savelantie-		
38		Lerstrandsvägen	26.2.75	14.8.75
"		Hiekkakiventie-		
"		Sandstensvägen	16.12.71	27.1.75
"		Kvartsitie-		
"		Kvartsvägen	"	"
"		Liitupolku-		
"		Kritstigen	"	"
"		Liuskepolku-		
"		Skifferstigen	"	"
"		Marmoripolku-		
"		Marmorstigen	"	"
"		Marmoritie -		
"		Marmorvägen	"	"
39		Haarapääskynkuja-		
"		Hussvalugränden	27.11.74	17.1.75
"		Tervapääskynkuja-		
"		Tornsvälggränden	"	"
40		Härkävaljakontie-		
"		Oxspannsvägen	15.10.75	11.12.75
"		Iespolku-		
"		Okstigen	"	"
"		Iistie-		
"		Okvägen	"	"
"		Ränkikuja-		
"		Bogträgränden	"	"
"		Ränkipolku-		
"		Bogträstigen	"	"
"		Ränkitie-		
"		Bogträvägen	"	"
"		Aamuruskonkuja-		
"		Mårgonrådegränden	22.3.72	12.5.75
"		Aamuruskonpolku-		
"		Mårgonrådestigen	"	"
"		Härkävaljakonkuja-		
"		Oxspannsgränden	"	"
"		Iltaruskontie-		
"		Aftonrådevägen	"	"
"		Juhannuspolku-		
"		Midsommarstigen	"	"
"		Juhannustie-		
"		Midsommarstigen	"	"
"		Juhtakuja-		
"		Dragargränden	"	"
"		Juhtatie-		
"		Dragarvägen	"	"
"		Keskiyönpolku-		
"		Midnattsstigen	"	"

Kaup- osa	Entinen	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vah- vistus
40		Keskiyöntie-		
"		Midnattsvägen	22.3.75	12.5.75
"		Päivänpalauksen- polku	"	"
"		Solståndsstigen	"	"
"		Suutarilantie-	"	"
"		Skomakarbölevägen	"	"
"		Suvanne-	"	"
"		Spakvattnet	"	"
"		Tikkuritie-	"	"
"		Dickurvägen	"	"
"		Valjastie-	"	"
"		Remygsvägen	"	"
"		Vemmelkuja-	"	"
"		Krumträgränden	"	"
"		Hannukselantie-		
"		Hannukselavägen	27.11.74	13.6.75
"		Maatullinkuja-	"	"
"		Landtullsgränden	"	"
"		Maatullintie-	"	"
"		Landtullsvägen	"	"
"		Palokellonkuja-	"	"
"		Brandlocksgränden	"	"
"		Palokoukunkuja-	"	"
"		Brandhakegränden	"	"
"		Palokuja-	"	"
"		Brandgränden	"	"
45		Kauppamylyntie-		
"		Handelskvarnsvägen	21.5.75	19.8.75
"		Ratasmylynkuja-	"	"
"		Hjulkvarnsgränden	"	"
"		Varikkotie-	"	"
"		Depåvägen	"	"
"		Viilarintie-	"	"
"		Filarvägen	"	"
"		Asujanpolku-		
"		Inbyggarestigen	13.11.74	14.2.75
"		Asiakkaankatu-	"	"
"		Kundgatan	"	"
"		Itäpolku-	"	"
"		Österstigen	"	"
"		Kauppakartanonkuja-	"	"
"		Handelshusgränden	"	"
"		Korsholmanpolku-		
"		Korsholmsstigen	21.5.75	19.8.75
"		Mustapuronpolku-	"	"
"		Svartbäcksstigen	"	"
45		Myllytontunpolku-		
"		Kvarntomtens stig	"	"

Kaup. osa	Entinen	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vähe- vistus
45		Myllyväenpolku-		
"		Kvarnfolksstigen	21.5.75	19.8.75
"		Olavinlinnanpolku-	"	"
"		Olofborgsstigen	"	"
46		Samoilijanpolku-	"	"
"		Fotvandarstigen	"	"
"		Eljaksenpolku-	5.6.74	4.8.75
"		Eliasstigen	"	"
"		Pitäjänmäenpolku-	"	"
"		Sockenbackastigen	"	"
"		Seimitie-	"	"
54		Krubbvägen	"	"
		Tapulipolku-	"	"
		Stapelstigen	"	"
		Sorapolku-	26.2.75	30.9.75
		Grusstigen		

237. TONTTIJAON MUUTOKSET VUONNA 1975.

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup. hall. päätös
4	173	Tonttijako muutettu ja hyväksytty	10.3.75
9	203,osa	" muutettu	1.4.75
10	272,osa	" muutettu ja hyväksytty	24.11.75
17	17024	" muutettu	4.8.75
17	17051	" hyväksytty	20.10.75
17	17053	" "	15.12.75
20	20176,osa	" muutettu ja hyväksytty	21.4.75
20	20248	" hyväksytty	14.4.75
23	679	" muutettu ja hyväksytty	15.12.75
24	933,osa	" muutettu	24.2.75
25	823 ^b	" hyväksytty	12.5.75
28	28051,osa	" muutettu	8.9.75
28	28052,osa	" "	18.8.75
28	28058	" "	15.9.75
28	28060,osa	" "	"
28	28061,osa	" "	20.10.75
28	28062,osa	" "	"
28	28064	" "	"
28	28092,osa	" "	17.3.75
28	28177,osa	" muutettu ja hyväksytty	8.9.75
28	28298	" " " "	20.10.75
28	28299	" " " "	"
29	29036,osa	" muutettu	10.3.75
29	29101,	" "	17.2.75
	29104	" hyväksytty	"
29	29170	" "	8.12.75
29	29174	" "	17.11.75
29	29178	" "	3.3.75
29	29179	" "	1.4.75
29	29180,29184	" "	17.2.75
29	29181,29182	" "	14.4.75
29	29183	" "	17.2.75
29	29185	" "	"
30	30018	" muutettu	14.4.75
30	30128	" hyväksytty	17.11.75
33	33028	" "	4.8.75
33	33035	" "	"
33	33037	" "	21.4.75
33	33042	" "	8.12.75

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päätös
33	33043,osa	Tonttijako hyväksytty	15.9.75
33	33045	" "	30.6.75
33	33048	" "	22.12.75
33	33050,osa	" "	30.6.75
33	33051	" "	24.11.75
33	33073,osa	" "	17.11.75
33	33075	" "	30.6.75
33	33080,osa	" "	17.11.75
33	33090,33091	" "	15.9.75
33	33092	" "	22.12.75
33	33093-33097	" "	15.9.75
33	33148	" muutettu	20.10.75
33	33158	" hyväksytty	3.2.75
34	34154,osa	" "	26.5.75
35	35025	" "	30.6.75
35	35047,osa	" "	12.5.75
35	35058	" "	1.9.75
35	35063	" "	4.8.75
37	37022,osa	" "	30.6.75
37	37041	" "	"
37	37043	" "	27.1.75
37	37044	" "	"
37	37045	" "	"
37	37047	" muutettu ja hyväksytty	2.6.75
37	37055	" hyväksytty	27.1.75
37	37057	" muutettu ja hyväksytty	"
37	37202,37203	" hyväksytty	6.10.75
37	37204,osa	" "	13.10.75
38	38016,osa	" muutettu ja hyväksytty	10.3.75
38	38021,osa	" " "	6.1.75
38	38039,osa	" hyväksytty	10.2.75
38	38093,osa	" "	2.6.75
38	38149	" "	24.2.75
39	39028,osa	" muutettu	20.10.75
39	39031,osa	" "	21.4.75
39	39051,osa	" "	"
39	39087,osa	" "	3.3.75
39	39098	" "	16.6.75
39	39111,osa	" "	9.6.75
39	39112,osa	" "	"
40	40054	" hyväksytty	24.11.75
40	40112	" "	30.6.75
40	40113,40116	" "	15.9.75
40	40115	" "	30.6.75
40	40117	" "	4.8.75
40	40122	" "	27.10.75
40	40123	" "	4.8.75
40	40124	" "	1.9.75

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päätös
40	40126,40127	Tonttijako hyväksytty	20.1.75
41	41070	" "	6.1.75
41	41089,osa	" muutettu	4.8.75
41	41093,osa	" muutettu ja hyväksytty	17.2.75
41	41093,41095,osia	" " " "	6.10.75
41	41095,osa	" muutettu	21.4.75
41	41095,osa	" "	11.8.75
41	41130,osa	" "	3.3.75
41	41148,osa	" "	17.2.75
41	41159	" hyväksytty	16.6.75
41	41174	" "	17.11.75
41	41200,osa	" muutettu ja hyväksytty	2.6.75
42	42002	" hyväksytty	24.2.75
42	42003	" "	14.4.75
42	42003,osa	" muutettu ja hyväksytty	22.9.75
42	42004	" hyväksytty	7.4.75
42	42007	" "	1.9.75
42	42014,osa	" "	27.1.75
42	42014,osa	" "	27.10.75
42	42017	" "	1.12.75
42	42025	" "	16.6.75
42	42026,osa	" "	2.6.75
42	42029,osa	" "	3.2.75
42	42047,osa	" "	24.11.75
44	44004,osa	" muutettu	3.2.75
44	44007,osa	" "	4.8.75
44	44022,osa	" muutettu ja hyväksytty	27.1.75
45	45015,osa	" "	21.4.75
45	45024,osa	" "	30.6.75
45	45038,osa	" "	"
45	45050	" hyväksytty	12.5.75
45	45051,45053	" "	14.4.75
45	45052	" "	1.4.75
45	45145	" muutettu ja hyväksytty	4.8.75
45	45156	" hyväksytty	"
45	45191,osa	" muutettu	30.6.75
45	45196	" hyväksytty	8.9.75
45	45197	" "	22.9.75
47	47035	" "	21.4.75
47	47100	" "	"
47	47102,osa	" muutettu	14.4.75
47	47103,osa	" hyväksytty	15.12.75
47	47105	" "	20.10.75
47	47107,osa	" "	10.2.75
47	47108	" "	3.2.75
47	47109	" "	8.12.75
47	47113	" "	29.9.75
47	47115,osa	" "	26.5.75
47	47117,osa	" "	13.10.75

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päätös
47	47118,osa	Tonttijako hyväksytty	17.11.75
47	47214	" "	16.6.75
47	47228	" muutettu ja hyväksytty	6.10.75
49	49005,osa	" hyväksytty	7.4.75
49	49007,osa	" "	30.6.75
49	49059	" "	12.5.75
49	49060	" "	13.10.75
49	49061	" "	4.8.75
49	49062	" "	16.6.75
49	49063	" "	22.12.75
49	49065	" "	12.5.75
49	49066	" "	24.11.75
49	49067	" "	26.5.75
49	49068,osa	" "	22.9.75
49	49070	" "	8.12.75
49	49071,osa	" "	29.9.75
49	49072,osa	" "	22.12.75
54	54082	" "	19.5.75
54	54091	" "	21.4.75

238. MUUTOKSET VAKINAISTEN VIRKOJEN LUOKITTELUUN
VUONNA 1975.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka Y	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
1	Ruotsinkiel.kansa- koulut	Vahtimestari- lämmittäjä	1	12		29.1	1.1.75
2	Riistavuoren van- hainkoti	Työnjohtaja	1	18		"	1.3.75
3	Laakson sairaala	Toimistoesimies	1	18		"	1.3.75
4	" "	Varastonhoitaja	1	15		"	"
5	Malmin "	Lääkintävoi- mistelija	1	16		"	"
6	Marian "	Varastonhoitaja	1	15		"	"
7	Nikkilän "	Toimistoapulai- nen	1	8		"	"
8	Psykiatrinen huolto- toimisto	Sosiaalihoitaja	1	18		"	"
9	Tuberkuloositoimisto	Huoltolääkäri	2	30		"	"
10	Sairaanhoido oppi- laitos	Jaostonjohtaja	2	37	C	"	"
11	Rakennusvirasto	Työturvallisuus- teknikko	1	26		12.3	1.4.75
12	Kaupunginarkisto	Arkistotarkas- taja	1	31		9.4	1.1.76
13	"	Arkistojärjes- täjä	1	15		"	"
14	Maatalouslautakun- nan toimisto	Toimistonhoita- ja	1	16		"	"
15	Lasten päivähoito- virasto	Taluspäällikkö	1	29		"	"
16	"	Toimistoesimies	1	18		"	"
17	"	Toimistonhoita- ja	1	15		"	"
18	"	Kanslisti	1	14		"	"
19	"	Apulaiskans- listi	1	12		"	"
20	"	Toimistoapulai- nen	1	11		"	"
21	"	"	2	10		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka Y	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
22	Lasten leikkikenttätoiminta	Leikinohjaaja	1	14		9.4	1.1.76
23	"	"	1	11		"	"
24	"	Apulaisleikinohjaaja	1	7		"	"
25	Lasten päiväkodit laitoksineen	Puheterapeutti	2	23		"	"
26	"	Erityislastentarhanopettaja	1	20		"	"
27	"	Lastentarhanjohtaja	1	20		"	"
28	"	Lastentarhanopettaja	5	18		"	"
29	Lasten päiväkodit laitoksineen	Lastentarhanopettaja	4	17		"	"
30	"	Lastenseimenopettaja	1	16		"	"
31	"	Lastenhoitaja	4	12		"	"
32	"	Lastentarha-apulainen	13	8		"	"
33	Lastensuojeluvirasto	Apulaiskanslisti	1	11		"	"
34	Lasten avohuolto	Perhehoidontarkastaja	2	19		"	"
35	" "	Kanslisti	1	14		"	"
36	" "	Toimistoapulainen	1	9		"	"
37	Taivallahden nuorisokoti	Ohjaaja	1	13		"	"
38	Oppilaskoti Toivola	"	1	13		"	"
39	" "	Vastaava hoitaja	1	12		"	"
40	Usvatien nuorisokoti	Ohjaaja	1	13		"	"
41	Jakomäen "	"	1	13		"	"
42	" "	Hoitaja	1	11		"	"
43	Naulakallion vastaanottokoti	Toimistoapulainen	1	10		"	"
44	Outamon "	Ohjaaja	2	13		"	"
45	" "	Hoitaja	2	11		"	"
46	Kehitysvammaisten avohuolto	Toimistoapulainen	1	10		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka Y	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
47	Väliaikainen vajaa-	Psykologi	1	28		9.4	1.1.76
48	"	Puheterapeutti	1	23		"	"
49	Sofianlehdon vas-	Erikoissairaan-					
	taanottokoti	hoitaja	1	17		"	"
50	Päivähuoltola	Ohjaaja	1	13		"	"
51	Tyynelä	Mielenterveys-					
	Kasvatusneuvola	lääkäri	1	31		"	"
52	"	Sosiaalihoitaja	1	19		"	"
53	"	Toimistoapulai-					
		nen	1	10		"	"
54	Itäinen kasvatus-	Kasvatusneuvola-					
	neuvola	lääkäri	1	31		"	"
55	" "	Psykologi	1	28		"	"
56	" "	Sosiaalihoitaja	1	19		"	"
57	Suomenkiel. kansa-						
	koul. kasvatusneu-	Koulupsykiatri	1	31		"	"
58	vola	Koulupsykologi	1	28		"	"
59	"	Sosiaalihoitaja	3	19		"	"
60	"	Apulaiskanslis-					
		ti	1	11		"	"
61	Huoltovirasto	Ohjaaja	1	17		"	"
62	"	Vahtimestari	1	12		"	"
63	Kodinhoitoapu	Toimistonhoita-					
		ja	1	17		"	"
64	"	Kodinhoitaja	2	12		"	"
65	Tervalammen työ-	Erikoissairaan-					
	laitos	hoitaja	1	18		"	"
66	"	Sosiaalihoitaja	1	18		"	"
67	Koskelan sairas-	Mekaanikko	1	17		"	"
	koti	Osastoavustaja	4	11		"	"
68	" "	Apteekkiapulai-					
69	" "	nen	1	19		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka Y	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
70	Kustaankartanon van- hainkoti	Sairaanhoidtaja	1	16		9.4	1.1.76
71	"	Hoitaja	1	13		"	"
72	"	Toimistoapulai- nen	1	10		"	"
73	Roihuvuoren vanhain- koti	Keittiöapulainen	1	8		"	"
74	Hirvihaaran vanhain- koti	Hoitaja	1	13		"	"
75	Riistayuoren "	Kanslisti	1	14		"	"
76	" "	Hoitopulainen	3	8		"	"
77	Suursuon "	Hoitaja	1	13		"	"
78	" "	Kylvettäjä	1	8		"	"
79	" "	Hoitopulainen	2	8		"	"
80	Myllypuron sairaskoti	Laboratoriohoita- ja	1	16		"	"
81	Käpylän ammattikoulu	Ammattiaineiden opettaja	3	39	C	"	"
82	Helsingin kaupungin kauneudenhoitoalan am- mattikoulu	Ammatinopettaja	1	33	C	"	"
83	Suomenkiel. työväen- opisto	Apulaiskanslisti	1	11		"	"
84	"	Toimistoapulai- nen	1	10		"	"
85	Kaupunginkirjasto	Sivukirjastonhoi- taja	1	25		"	"
86	"	Vanhempi kirjasto- amanuenssi	2	20		"	"
87	"	Kirjastoamanuens- si	4	18		"	"
88	"	Kanslisti	1	13		"	"
89	"	Kirjastoapulai- nen	1	11		"	"
90	"	Vahtimestari	1	11		"	"
91	"	Kirjastoapulai- nen	2	10		"	"
92	"	Toimistoapulai- nen	1	10		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka Y	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
93	Kaupunginmuseo	Vahtimestari	1	12		9.4	1.1.76
94	Nuorisotoimisto	Apulaiskanslisti	1	12		"	"
95	Urheilu- ja ulkoilu- virasto	Taluspäällikkö	1	30		"	"
96	Kiinteistövirasto	Toimistopäällikkö	1	30		"	"
97	Pysäköinninvalvon- tatoimisto	Kunnallinen pysäköin- ninvalvoja	1	32		"	"
98	"	Apulaisvalvoja	1	29		"	"
99	"	"	1	25		"	"
100	"	Valvonta-apulais- ten esimies	1	21		"	"
101	"	Toimistonhoitaja	1	17		"	"
102	"	Kanslisti	1	15		"	"
103	"	"	1	14		"	"
104	"	"	1	13		"	"
105	"	Valvonta-apulai- nen	30	12		"	"
106	"	Toimistoapulainen	1	11		"	"
107	"	"	2	10		"	"
108	Elintarvikekeskus	Apulaiskanslisti	1	11		"	"
109	Työtuvat	Myymlänhoitaja	1	13		21.5	"
110	Henkilöstöasiain- keskus	Henkilöstöasiain- päällikkö	1	39		4.6	1.9.75
111	" palkkaos.	Osastopäällikkö	1	37		"	"
112	" yleinen os.	"	1	35		"	"
113	" "	Lautakunnan sihteeril	1	33		"	"
114	Lasten päivähoito- virasto	Päivähoitotoimen johtaja	1	37	II	"	1.7.75
115	"	Osastopäällikkö	2	33	II	"	"
116	Terveyskeskus	Terveyskeskuslääkä- ri	1	32		18.6	

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka Y	Kaup. valt. päätös	
					tehty	astui voimaan
1	Ruotsinkiel. kansakoulut	Vahtimestari	1	12	29.1	1.1.75
2	Riistavuoren vanhainkoti	Alikonemestari	1	18	"	1.3.75
3	Laakson sairaala	Vahtimestari	1	12	"	"
4	Malmin "	Apuhoitaja	1	12	"	"
5	Marian "	Vahtimestari	1	11	"	"
6	Nikkilän "	Puhelunvälittäjä	1	8	"	"
7	Psykiatrinen huolto toimisto	Osastonhoitaja	1	19	"	"
8	Tuberkuloositoimisto	Toimistolääkäri	2	27	"	"
9	"	Toimistonhoitaja	1	15	"	"
10	Sairaanhoito-oppilaitos	Johtaja	2	C 37	"	"
11	Rakennusvirasto	Mittausteknikko	1	24	12.3	1.4.75
12	Vallilan ammattikoulu, metallios.	Työnohjaaja	4	C 29	21.5	1.1.76
13	Työtuvat	Myyväläapulainen	1	8	"	"
14	Palkkalautakunta, toimisto	Toimistopäällikkö	1	39	4.6	1.9.75
15	"	Apulaistoimistopäällikkö	1	37	"	"
16	Henkilöasiainkeskus	Henkilöasiainpäällikkö	1	36	"	"
17	Palkkalautakunnan toimisto	Sihteeri	1	35	"	"
18	Lasten päivähoitovirasto	Lastentarhan tarkastaja	1	35	"	1.7.75
19	Huoltovirasto	Sosiaalilääkäri	1	30	18.6	"

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

Palkat on tarkistettu yleisen kunnallisen virkaehtosopimuksen mukaan 1.4.1975 ja 1.10.1975.

D. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Palkka-			Y	Kaup.valt. päätös
		aikaisempi nimi	uusi nimi	luokka				
				Lukumäärä	entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Kaupunginkanslia	Ylivahtimestari	Virastomestari	1	17	18	26.2	1.12.74
2	"	Autonkuljettaja-vahtimestari	Autonkuljettaja	5	14	15	"	"
3	"	Toimistoapulainen	Apulaiskanslisti	1	10	11	"	"
4	Rahatoimisto	Toimistonhoitaja	Toimistoesimies	1	16	17	"	"
5	"	Kirjanpitäjä	"	1	16	17	"	"
6	"	"	Toimistonhoitaja	1	14	15	"	"
7	"	Apulaiskirjanpitäjä	Kirjanpitäjä	1	13	14	"	"
8	"	Apulaiskanslisti	Kanslisti	4	11	12	"	"
9	"	Toimistoapulainen	Apulaiskanslisti	4	10	11	"	"
10	"	"	Arkistojärjestäjä	1	10	12	"	"
11	Rakennustarkastusvirasto	Kirjaaja	Toimistonhoitaja	1	14	15	"	"
12	Ulosottovirasto	Kassanhoitaja	Pääkassanhoitaja	1	14	16	"	"
13	"	Keskuskorjastonhoitaja	Kanslisti	1	13	14	"	"
14	"	Kanslisti	Toimistonhoitaja	13	13	14	"	"
15	"	Apulaiskanslisti	Kanslisti	3	11	12	"	"

N:o	Virasto tai laitos	aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkka- luokka		Y	Kaup.valt. päätös	
					entinen	uusi		tehty	astui voimaan
16	Ulosotto- virasto	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	3	10	11	26.2	1.12.74	
17	Väestön- suojelu- keskus	"	Kortis- tonhoi- taja	1	10	11	"	"	
18	Terveyden- hoitovi- rasto	Osastosiht- teeri	Siht- teeri	1	28	29	"	"	
19	"	Valistus- sihteeri	Terveys- kasvatus- sihteeri	1	23	24	"	"	
20	"	Kanslisti	Toimis- tonhoi- taja	1	14	15	"	"	
21	"	Apulais- kanslisti	Kanslisti	3	11	12	"	"	
22	"	"	Apulais- kirjaaja	1	10	11	"	"	
23	"	"	Kanslisti	1	11	12	"	"	
24	Maidontar- kastamo	Laborato- rioapulais- ten esimies	Laborant- tien esi- mies	1	14	15	"	"	
25	"	Laborato- rioapulai- nen	Laborant- ti	8	11	12	"	"	
26	Terveys- neuvonta	Kanslisti	Toimis- tonhoita- ja	1	14	15	"	"	
27	Auroran sairaala	Laborant- ti	Sairaala- laborant- ti	4	14	16	"	"	
28	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	3	10	11	"	"	
29	Kivelän sairaala	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	2	10	11	"	"	

N:o	Virasto tai laitos	aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkka- luokka		Y		Kaup.valt. päätös
					entinen	uusi	tehty	astui voimaan	
30	Kivelä-Hesperian sairaaloiden yht. virat	Apulaiskanslisti	Kanslisti	4	11	12	26.2	1.12.74	
31	"	Toimistoapulainen	Apulaiskanslisti	2	10	11	"	"	
32	Malmin sairaala	"	"	3	10	11	"	"	
33	"	Alikonemestari	Konemestari	1	19	20	"	"	
34	Marian sairaala	Apulaiskanslisti	Kanslisti	2	11	12	"	"	
35	"	Toimistoapulainen	Apulaiskanslisti	6	10	11	"	"	
36	Hesperian sairaala	Apulaiskanslisti	Kanslisti	2	11	12	"	"	
37	Nikkilän sairaala	"	"	1	11	12	"	"	
38	"	Toimistoapulainen	Apulaiskanslisti	2	10	11	"	"	
39	Röykän sairaala	Alikonemestari	Konemestari	1	19	20	"	"	
40	Laakson ja Marian yht. virat	Toimistoapulainen	Apulaiskanslisti	3	10	11	"	"	
41	Tuberkulositoimisto	Vastaanottoapulainen	Apulaisvahtimestari	6	8	9	"	"	
42	"	Apulaiskanslisti	Kanslisti	1	11	12	"	"	
43	Lasten päivähoito	Puisto-leikki-toiminnan tarkastaja	Leikki-kenttien tarkastaja	1	24	25	"	"	

N:o	Virasto tai laitos	aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkka- luokka		Y	Kaup.valt. päättös	
					entinen	uusi		tehty	astui voimaan
44	Lastensuo- jeluviras- to	Toimiston- hoitaja	Toimis- toesi- mies	1	18	19	26.2	1.12.74	
45	"	Apulais- kanslisti	Kanslisti	1	11	12	"	"	
46	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslis- ti	1	10	11	"	"	
47	Lasten avo- huolto	"	"	2	10	11	"	"	
48	Solakalli- on erityis- koulu	Puheen- opettaja	Puhetera- peutti	1	22	23	"	"	
49	H:gin ruot- sinkiel. kasvatus- neuvola	Apulais- kanslis- ti	Kanslis- ti	1	11	12	"	"	
50	Huolto- virasto	Toimisto- esimies	Toimisto- päällik- kö	1	22	23	"	"	
51	"	Apulais- toimisto- esimies	Apulais- toimisto- päällikkö	2	21	22	"	"	
52	"	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	4	18	19	"	"	
53	"	"	"	2	17	18	"	"	
54	"	Toimisto- apulai- nen	Apulais- kanslis- ti	6	10	11	"	"	
55	"	Apulais- kanslis- ti	Kanslis- ti	2	11	12	"	"	
56	Työtuvat	Kirjanpi- tääjä	Toimis- tonhoi- taja	1	16	17	"	"	
57	"	Käsityön- opettaja	Osaston- hoitaja	2	16	17	"	"	
58	"	Kassanhoi- taja	Kanslis- ti	1	14	15	"	"	

N:o	Virasto tai laitos	aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkka- luokka		Y	Kaup.valt. päättös	
					entinen	uusi		tehty	astui voimaan
59	Koskelan sairas- koti	Emäntä	Yliemän- tä	1	20	22	26.2	1.12.74	
60	Kustaan- kartanon vanhain- koti	Kirjan- pitäjä	Toimis- tonhoi- taja	1	16	17	"	"	
61	"	Varasto- kirjan- pitäjä	Kanslis- ti	1	11	12	"	"	
62	Roihuvuo- ren van- hainkoti	Kirjan- pitäjä	Toimis- tonhoi- taja	1	15	16	"	"	
63	Riista- vuoren vanhain- koti ja vanhusten asuinta- lot	"	"	1	15	16	"	"	
64	Suursuon vanhain- koti	"	"	1	15	16	"	"	
65	Myllypu- ron sai- raskoti	Kirjan- pitäjä	Toimis- tonhoi- taja	1	15	16	"	"	
66	Kontulan vanhus- tenhuol- lon kes- kus	Toimis- toapu- lainen	Kanslis- ti	1	10	12	"	"	
67	Suomen- kieliset kansakou- lut	Työntut- kija	Henki- löstö- sihteeri	1	24	25	"	"	
68	"	Apulais- kanslis- ti	Kanslis- ti	2	11	12	"	"	
69	"	Toimis- toapu- lainen	Apulais- kanslis- ti	3	10	11	"	"	

N:o	Virasto tai laitos	aikaisempi nimi	Viran uus nimi	Lukumäärä	Palkka luokka Y			Kaup.valt. päättös.	
					entinen	uusi	tehty	astui voimaan	
70	Vallilan ammatti- koulu	Kassanhoi- hoitaja	Kanslis- ti	1	13	14	26.2	1.12.74	
71	Kampin ammatti- koulu	"	"	1	13	14	"	"	
72	"	Vahtimes- tari	Vahti- mestari- siivooja	2	7	8	"	"	
73	Suomen- kiel. työväen- opisto	Toimiston- hoitaja	Toimis- toesi- mies	1	16	17	"	"	
74	Kotita- louslau- takunta	Kodinhoi- donpet- taja	Talous- opettaja	1	18	19	"	"	
75	Kaupun- ginorke- steri	Solisti	Soolo- sellisti	1	27	28	"	"	
76	Nuorisoi- toimisto	Kerhokes- kusten valvoja	Isän- nöitsi- jä	1	20	21	"	"	
77	"	Kanslisti	Toimis- tonhoi- taja	1	14	15	"	"	
78	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslis- ti	1	10	11	"	"	
79	Kaupunki- suunnit- teluvi- rasto	Osastosiht- teeri	Sihteeri	1	28	29	"	"	
80	Yleisten töiden lautakun- ta ja -hallinto	Toimisto- apulainen	Vastaan- ottoapu- lainen	1	9	10	"	"	
81	Järjeste- lytoimis- to	Käyttöin- sinööri	Tutki- musinsi- nööri	1	31	32	"	"	
82	Kiinteis- tövirasto	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslis- ti	1	10	11	"	"	

N:o	Virasto tai laitos	Viran aikaisempi nimi	uusi nimi	Lukumäärä	Palkka luokka Y			Kaup.valt. päättös.
					entinen	uusi	tehty	astui voimaan
83	Kiint.vir. kaup.mitt. osasto	Tontti- kirjanhoi- taja	Tontti- kirjan- esimies	1	19	20	26.2	1.12.74
84	" " "	Apulais- tonttikir- janhoitaja	Tontti- kirjan- hoitaja	1	14	15	"	"
85	" " "	Toimenan- taja	Kanslis- ti	1	12	13	"	"
86	✓ tontti- os.	Sihteeri	Toimis- topääl- likkö	1	30	31	"	"
87	" "	Osastosih- teeri	Sihteeri	1	28	29	"	"
88	" "	Toimiston- hoitaja	Toimis- toesi- mies	1	16	17	"	"
89	✓ siirtola- puutarha- toiminta	Siirtola- puutarha- neuvoja	Kanslis- ti	1	13	14	"	"
90	✓ talo-os.	Toimentaja	"	1	13	14	"	"
91	" "	Kanslisti	Kirjan- pitäjä	1	13	14	"	"
92	" "	Toimentaja	Kanslis- ti	1	12	13	"	"
93	" "	"	"	1	11	12	"	"
94	Vesilai- tos	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslis- ti	1	10	11	"	"
95	"	Apulais- kanslis- ti	Kanslis- ti	1	11	12	"	"
96	Kaasulai- tos	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
97	Satama- laitos	Varastora- kennusten isännöit- sijä	Isän- nöitsi- jä	1	22	23	"	"
98	"	Varasto- rakennus- ten apu- laisisänn.	Apulais- isännöit- sijä	1	18	19	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkka luokka Y			Kaup.valt. päättös.
					entinen	uusi	tehty	
99	Satama- laitos	Lämmittä- jä-mekaa- nikko	Laitos- mies	9	15	16	26.2	1.12.74
100	"	Apulais- insinööri	Insii- nööri	2	28	29	"	"
101	Elintar- vikekes- kus	Emäntä	Vastaava emäntä	3	18	19	"	"
102	"	Apulais- kanslis- ti	Kanslis- ti	1	11	12	"	"
103	Hankinta- keskus	Toimis- tonhoi- taja	Toimis- toesi- mies	1	16	17	"	"
104	"	Kanslis- ti	Ostosih- teeri	1	13	14	"	"
105	"	Toimenta- ja	Kanslis- ti	2	12	13	"	"
106	Tilasto- toimisto	Toimis- tonhoi- taja	Toimis- toesi- mies	1	16	17	"	"
107	"	Kanslis- ti	Tilasto- sihteeri	1	14	15	"	"
108	"	"	Toimis- tonhoi- taja	2	14	15	"	"
109	"	Apulais- kanslis- ti	Kanslis- ti	1	11	12	"	"
110	"	Toimisto- apulai- nen	Apulais- kanslis- ti	3	10	11	"	"

E. TOISEEN LAITOKSEEN TAI VIRASTOON SIIR-
RETYT VIRAT.

N:o	Laitos tai virasto		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokkay	Kaup. valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Palkkalau- takunnan toimisto	Henkilöstö- asiainkes- kus, ylei- nen os.	Sihteeri	1	30	4.6	1.9.75
2	"	"	Toimisto- esimies	1	20	"	"
3	"	"	"	1	17	"	"
4	"	"	Kirjaaja	1	16	"	"
5	"	"	Kanslian- hoitaja	1	15	"	"
6	"	"	Kansli- sti	1	14	"	"
7	"	"	Apulais- kirjaaja	1	13	"	"
8	"	"	Apulais- kanslisti	1	12	"	"
9	"	"	Toimisto- apulainen	2	11	"	"
10	"	"	"	1	10	"	"
11	Henkilöasi- ainkeskus	"	Toimisto- esimies	1	17	"	"
12	"	"	Apulais- kanslisti	1	12	"	"
13	Palkkalau- takunta, toimisto	" palk- kaosasto	Sihteeri	1	34	"	"
14	"	" "	"	1	29	"	"
15	"	" "	Toimisto- esimies	1	18	"	"
16	"	" "	Kanslisti- sihteeri	1	16	"	"
17	Henkilö- asiain- keskus	" työ- voimaos.	Osastopääl- likkö	1	35	"	"

N:o	Laitos tai virasto		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka Y	Kaup. valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
18	Henkilöasiainkeskus	Henkilöstöasiainkeskus, koulutusosasto	Koulutus-päällikkö				
19	"	"	Kansli-ti	1	35	4.6	1.9.75
20	"	" tutki-musos.	Osasto-pääl-likkö	1	13	"	"
				1	35	"	"

MUUTOKSIA KANSAKOULUJEN OPETTAJANVIRKOKIIN.

Kaupunginvaltuusto päätti 29.1.1975 lakkauttaa 1.8.1975 lukien suomenkielisten kansakoulujen seitsemän avoimna olevaa varsinaisen kansakoulun yläkansakoulun opettajan (luokanopettajan) virkaa,
perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1.8.1975 lukien kaksi varsinaisen kansakoulun lukemis- ja kirjoittamishäiriöisten erityisopettajan virkaa.